

Trưởng Công Chúa Trùng Sinh

Contents

Trưởng Công Chúa Trùng Sinh	2
1. Chương 1: Mất Đi	2
2. Chương 2: Trùng Sinh (sống Lại)	7
3. Chương 3: Không Muốn Rời Xa	8
4. Chương 4: Đùa Giỡn	11
5. Chương 5: Cảm Tình	14
6. Chương 6: Trâm Cài Tóc	17
7. Chương 7: Ăn Tối	19
8. Chương 8: Tắm Chung	22
9. Chương 9: Ngủ Chung	25
10. Chương 10: Ghen	27
11. Chương 11: Cái Lời	30
12. Chương 12: Ngạo Kiêu	33
13. Chương 13: Năm Năm	37
14. Chương 14: Ghen Tuông	39
15. Chương 15: Tâm Kế	43
16. Chương 16: Đùa Giỡn	46
17. Chương 17: Hôn Môi	49
18. Chương 18: Hôn Trả Lại	52
19. Chương 19: Trêu Đùa Hí Lộng	55
20. Chương 20: Thỏ Lộ	58
21. Chương 21: Rình Coi	62
22. Chương 22: Tướng Quân	65
23. Chương 23: Hiến Vật Quý	67
24. Chương 24: Bá Đạo	71
25. Chương 25: Làm Rối	74
26. Chương 26: Minh Ước	77
27. Chương 27: Nuôi Dưỡng Người	81
28. Chương 28: Cạm Bẫy	84
29. Chương 29: Phần Thưởng Hôn	88
30. Chương 30: Vạch Trần	92
31. Chương 31: Giải Quyết	95
32. Chương 32: Cặp Kê	99
33. Chương 33: Hội Đèn Lồng	103
34. Chương 34: Ấm Ướt Thân	106
35. Chương 35	110
36. Chương 36	113
37. Chương 37	117
38. Chương 38	121
39. Chương 39	125
40. Chương 40	128

41. Chương 41	132
42. Chương 42	136
43. Chương 43	139
44. Chương 44	143
45. Chương 45	147
46. Chương 46	150
47. Chương 47	154
48. Chương 48	157
49. Chương 49	161
50. Chương 50	164
51. Chương 51	168
52. Chương 52	171
53. Chương 53	175
54. Chương 54	179
55. Chương 55	183
56. Chương 56	186
57. Chương 57	190
58. Chương 58	194
59. Chương 59	197
60. Chương 60	201
61. Chương 61	204
62. Chương 62	208
63. Chương 63	212
64. Chương 64	215
65. Chương 65	219

Trưởng Công Chúa Trùng Sinh

Giới thiệu

Thể loại: Trùng sinh, cung đình, tình hữu độc chung, ngọt ngào sủng văn,. . . Editor: Búng (dontcry0510)Beta: Hans L

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/truong-cong-chua-trung-sinh>

1. Chương 1: Mất Đi

Mùa đông năm nay tựa hồ lạnh hơn so với những năm trước. Phủ tướng quân, một mảnh hiu quạnh. Vài nữ tử ở chính điện đều lạnh run. Đã không còn ngày xưa dựa vào nhan sắc tranh thủ tình cảm nay chỉ còn khuôn mặt tiêu tụy. Ngày đại tướng quân làm phản bắt đầu chạy ra ngoại quan, các nàng cũng trở thành tội nhân chờ chết. Khóc đã không còn ý nghĩa đối với tương lai đầy sợ hãi và bất an đã làm cho các nàng ngay cả dũng khí khóc đều không có.

”Ồn cái gì” Giọng nói bén nhọn giọng điệu không hề giận của một nữ tử ngồi ở chủ vị khuôn mặt được hóa trang đậm nhưng vẫn không che được nét mệt mỏi cùng tuyệt vọng. Thương tâm? Từ lâu lòng của nàng đã không còn để ý đến. Từ khi nàng biết không thể có được tình yêu của tướng quân, lòng của nàng cũng đã đóng băng. Hiện nay, cho dù biết tướng quân đem mình vứt chết, trong lòng cũng không quá mức khó chịu. Nhìn nữ tử đứng ở giữa không hiểu sao nàng lại có cảm giác vui mừng, haha ngày xưa có tốt đẹp như thế nào thì bây giờ vẫn phải chết cùng nàng. Cùng Oanh Nhi đấu nhiều năm như vậy nàng không phải nhận hôm nay là ngày nàng vui nhất.

” Ha ha ha, Oanh Nhi, thật không nghĩ tới, ngay cả người cũng không thoát khỏi các chết” Nàng cười lớn ” Vui, thật sự rất vui”.

” Công chúa...” Oanh nhi nhìn nàng, ánh mắt tràn đầy phức tạp” khó thể che giấu.

” Công chúa?” Nàng cười tự giễu ” Người là châm chọc ta sao?” Tướng quân thông đồng với địch tạo phản, là công chúa thì như thế nào ngay cả thân phận trưởng công chúa cũng không cứu được nàng. Cũng chỉ biết chờ chết, lúc trước ngoại trừ hư danh tướng quân phu nhân còn lại nàng đều chiếm không được, bây giờ nàng phải gánh vác tội danh phản quốc này, ông trời thật bất công a.

” Ta... Ta không có ý tứ này...” Oanh Nhi biểu tình có chút bối rối, sợ công chúa hiểu lầm nên cố gắng giải thích. Chính là công chúa ngay cả ánh mắt đều không nhìn nàng một lần.

” Kéo kẹt” Một tiếng, đóng chặt cửa chính bị mở ra, Lí công công tâm phúc bên người hoàng đế ưỡn ngực đi vào. Nhìn một phòng ăm ỉ, khó mà che giấu cảm giác cao cao tại thượng.

” Yêu, này không phải trưởng công chúa điện hạ sao” Hần liếc mắt một cái đã nhìn ra.

” Nguyên lai là Lý công công” Cười lạnh một tiếng, công chúa vẫn ngồi tại chỗ.

Lý công công cũng không để ý, triển khai thánh chỉ, khinh thường nói ” Trưởng công chúa thật sự là thời thế thay đổi, chúng ta đã nói ngày nào đó sẽ trở thành người đứng đầu”.

” Hừ” Nàng hừ lạnh, ” Thật sự chúc mừng Lý công công. Không ngờ người vô dụng như vậy cũng có ngày này”

Bị châm chọc Lý công công cũng không tức giận ” Chúng ta vô dụng, nhưng so với công chúa mất mạng cũng tốt hơn nhiều”

” Toàn bộ người phủ tướng quân nghe lệnh” Lý công công đem thánh chỉ đưa trước mặt.

Một phòng ăm ỉ toàn bộ đều quỳ xuống, riêng công chúa vẫn ngồi yên.

” Lớn mật” một người bên cạnh Lý công công lên tiếng ” Người dám không quỳ”

” Thôi” Lý công công mỉm cười khoát tay ” Dù sao cũng là lần cuối. Để nàng kiêu ngạo lần cuối đi”.

” Phụng thiên thừa vận hoàng đế chiếu viết: Đại tướng quân thông đồng với địch phản quốc, phản tử hình. Toàn bộ nữ quyến của phủ tướng quân, tướng quân phu nhân, trưởng công chúa Cảnh Lăng tử hình, trăm niệm tình hoàng hậu đã mất ban thưởng vải trắng lập tức thi hành. Này nữ quyến đưa vào quân kỷ.

Khâm thủ! Trưởng công chúa điện hạ, thỉnh đi. Các vị phu nhân, thỉnh đi”. Lý công công trên mặt mang theo nụ cười đắc ý. Giơ tay lên, một mảnh vải trắng bị hạ nhân bưng đi lên.

” Hừ” Công chúa Cảnh Lăng hừ lạnh một tiếng, đứng dậy cầm lấy khay đựng vải trắng, nhẹ nhàng vuốt ve. Chết, nàng đã sớm không sợ.

” Trưởng công chúa điện hạ, chúng ta xin khuyên người một câu” Lý công công mở miệng nói ” Kiếp sau đầu thai làm người nhớ rõ đừng bao giờ làm người xấu. Người có kết cục hôm nay đều là do người gieo gió gặt bão”.

Xấu....sao? Nàng sững sốt một chút, nhớ lúc trước tướng quân cũng đã từng nói như vậy với nàng, làm người không tốt cho nên mới không thích nàng. Nàng chỉ là quen cao cao tại thượng thì ra đây là không tốt sao?.

” Thỉnh đi, trưởng công chúa. Đừng kéo dài, sớm đi đi.” Lý công công nói ” Các vị phu nhân cũng cùng nhau đi thôi”.

” Không! Không cần ta là tướng quân nhân, thế nào lại làm quân kỹ!”. Cả phòng bỗng ồn ào lên. Lý công công tựa hồ đoán trước, giơ tay lên, thị vệ liền tiến vào trấn áp. Các phu nhân khóc sụt sùi rất nhanh bị ngăn chặn.

Nhẹ vỗ về tấm vải trắng lòng nàng vẫn tĩnh lặng như nước. Xuyên thấu vải trắng nàng tựa hồ thấy được ngày kết hôn trải dài hành lang là màu đỏ tân hôn. Cũng là như vậy cảm xúc. Nhớ mang máng thời điểm tướng quân gỡ xuống khăn trùm đầu đã nói sẽ chiếu cố nàng cả đời. Chính là hiện tại cảnh còn người mất.

Nàng từng hận tướng quân, hối hận tiến vào phủ tướng quân, kỳ thật nàng hận nhất vẫn là Oanh Nhi, này người hứa hẹn sẽ trung thành chính mình cả đời lại cướp đi tất cả của mình.

Cầm lấy vải trắng nàng đưa mắt nhìn tất cả mọi người ở đây, ghi nhớ từng người, nếu có kiếp sau nàng sẽ không bỏ qua cho những người này, nhất là Oanh Nhi và Lý công công ánh mắt nàng hiện lên vài phần sát khí, hôm nay hết thấy nàng nhớ kỹ.

Kia trong nháy mắt, mắt nàng hiện ra tia căm thù làm cho Lý công công nhin không được rút lui nửa bước.

" Lý công công có thể làm cho Oanh Nhi tiến công chúa đoạn đường cưới cùng" Trong trẻo thanh âm truyền đến, Oanh Nhi chậm rãi đi đến bên người nàng, cởi trên tay vòng ngọc đưa cho Lý công công. Đây vòng tay là của tướng quân đưa cho nàng là đồ tốt.

Lý công công nhận lấy vòng tay, nở nụ cười vừa lòng " Chúng ta công nhận tấm lòng trung thành của người, thôi để người cùng nàng nói hai câu đi"

" Đa tạ Lý công công" Oanh Nhi mỉm cười, kỳ thật nhan sắc Oanh Nhi rất được. Công chúa là xinh đẹp hiện rõ thì Oanh Nhi chính là nét đẹp nội liễm. Đôi mắt đẹp nhu tình như nước. Dù là Lý công công là bệnh quan cũng không thể không khen ngợi một câu.

" Hừ" Nhìn Oanh Nhi đang đi về phía mình, Cảnh Lăng hừ lạnh một tiếng, " Ta và người tiện nhân không có gì để nói, dù chết ta cũng không muốn gặp người, khỏi cho làm bẩn đường hoàng tuyền." Lời nói của Cảnh Lăng rất khó nghe, nàng và Oanh Nhi đã sớm như nước với lửa nàng sẽ không bỏ qua cơ hội châm chọc Oanh Nhi. Oanh Nhi mím môi, đứng trước mặt Cảnh Lăng ánh mắt toát lên sự phức tạp, giống như hoài niệm, giống như bi ai: " Công chúa, chúng ta từng không như thế này"

" Từng?" Cảnh Lăng cười lạnh một tiếng " Ta cũng không nhớ ra mình đã từng nuôi người như vậy"

" Công chúa" Oanh Nhi quỳ xuống, trình trọng dập đầu, " Mặc kệ công chúa nghĩ như thế nào, Oanh Nhi đối với công chúa chưa bao giờ thay đổi"

" Biến khỏi mắt ta" Cảnh Lăng nghiêm mặt, chỉ vào cửa " Ta kiếp này, kiếp sau cũng không nghĩ gặp người."

" Công chúa điện hạ..." Oanh nhi lẳng lẳng nhìn Cảnh Lăng, trong mắt tràn đầy bi thương, mở miệng lại nói không nên lời.

" Đi thôi" Lý công công tiến lên, thái độ của trưởng công chúa với Oanh Nhi, một người ngoài như hấn còn chịu không được, " Loại này chủ tử không đáng cho người lo lắng. Để cho nàng một người chết đi, cô độc hoàng tuyền sẽ làm nàng thấy được sai lầm".

" Trưởng công chúa, thỉnh đi" Lý công công làm một cái động tác thỉnh đi.

" Không cần người nhắc nhở". Cảnh Lăng lạnh lùng liếc mắt nhìn Lý công công

" Ta đều có đúng mực, không cần người tới chỉ huy". Ngón tay trắng nõn cầm lấy khay đựng vải trắng. Trắng tinh vải trắng tung bay, Oanh Nhi nhìn trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cổ khó ức chế thống khổ. Mệt mỏi nhìn bên cạnh Lý công công Oanh Nhi đưa tay cầm vải trắng ở trên cổ Lý công công vây quanh một vòng.

" Người, người làm cái gì" Cảm giác khó thở, Lý công công hoảng lên.

" Không làm gì. Chỉ là có chuyện thỉnh Lý công công giúp". Oanh Nhi siết chặt tay cầm vải, nhìn một bên thị vệ định xông lên quát " Đừng tới gần, gần chút nữa ta sẽ làm cho hấn chết!"

" Người cũng biết người làm như vậy sẽ chết" Lý công công mở miệng nói.

" Chết, cho tới bây giờ Oanh Nhi chưa từng sợ" Oanh Nhi không chế Lý công công, đi đến bên cạnh Cảnh Lăng " Công chúa đừng sợ, Oanh Nhi cho dù chết cũng liều mạng đưa Công chúa trốn thoát"

" Oanh nhi, người..." Cảnh lăng ngạc nhiên.

" Công chúa điện hạ, Oanh Nhi hộ tống người"

Cảnh Lặng lặng nhìn Oanh Nhi, trong khoảng thời gian ngắn không biết nói cái gì. Nàng cùng Oanh Nhi oán hận chất chứa đã lâu. Nàng mãi mãi không nghĩ được Oanh Nhi sẽ cứu mình. Hoặc là nói, nàng căn bản không tin Oanh Nhi, nàng sợ, Oanh Nhi muốn hại mình theo cách khác.

Nhìn thấy hoài nghi trong mắt Cảnh Lặng cùng với không tín nhiệm, Oanh Nhi trong lòng đau xót. Nhưng cũng không nói, bây giờ không tiện giải thích.

” Công chúa, Oanh Nhi là thật tâm muốn cứu người. Oanh Nhi biết, Oanh Nhi làm nhiều chuyện tình khiến công chúa căm hận, Oanh Nhi không muốn gì cả, chỉ muốn công chúa tin ta một lần này” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy khẩn cầu.

Có lẽ đôi mắt của Oanh Nhi quá mức trong suốt, Cảnh lặng nhìn Oanh Nhi định châm chọc nhưng lại không nói được. Oanh Nhi dù gì cũng là yếu đuối nữ nhi căn bản kém xa thị vệ, Lý công công rất nhanh đã bị thị vệ cứu.

Oanh Nhi lôi kéo Cảnh Lặng một mạch hướng hậu viện chạy tới.

” Các nàng chạy! Mau đuổi theo!” Một đám thị vệ đuổi theo.

” Đừng chạy, không thoát được đâu.” Nhìn tay bị người nắm chặt, Cảnh lặng tràn đầy phức tạp. Oanh Nhi chạy rất nhanh còn nàng từ nhỏ quen an nhàn chạy hai ba bước đã thở hồng hộc. Nàng nghĩ nếu không mang theo mình Oanh Nhi có thể trốn thoát.

Thị vệ càng ngày càng gần. ” Công chúa không cần lo lắng, ta có chết, cũng sẽ không bỏ lại người đâu” Oanh Nhi không có quay đầu vẫn tiếp tục chạy.

” Oanh Nhi... người!” Cảnh Lặng trong mắt tràn đầy kinh ngạc. Đây vài năm ở phủ tướng quân nàng đối đãi với Oanh Nhi như thế nào nàng rất rõ. Khác không nói, đứa nhỏ trong bụng của Oanh Nhi nàng là người đã tặng một chén thuốc sảy thai. Theo lý mà nói, Oanh Nhi phải rất hận nàng mới đúng.

” Hừ”. Oanh Nhi lôi kéo nàng trốn vào ngọn núi giả ở hậu viện, về mặt đề phòng đám thị vệ đang tới gần.

” Các nàng khẳng định còn ở đây, mau tìm” Lý công công ra lệnh.

” Vâng” Thị vệ gật đầu rất nhanh đều tản ra tìm kiếm.

” Công chúa lát nữa, ta sẽ chạy ra đánh lạc hướng bọn thị vệ, người thừa dịp chạy nhanh!” Oanh Nhi nhẹ nhàng nói: ” Ở sau không xa là cửa sau của phủ, chỉ cần ra ngoài trà trộn vào đám người, sẽ có thể trốn thoát được” Oanh Nhi về mặt khẩn trương nhìn cách đó không xa, tìm kiếm cơ hội.

” Oanh Nhi ta như vậy đối xử với người, vì cái gì người giúp ta?” Nàng không hiểu.

” Bởi vì người là của ta chủ tử” Oanh Nhi thật tình nhìn trước mắt người mình hầu hạ hơn hai mươi năm, ” Hơn hai mươi năm trước, ngài cứu ta thời điểm, ta liền nhận định, người là chủ tử cả đời của ta”

” Ta...” Nhìn Oanh Nhi trong mắt chân thành, nàng không biết nên nói gì cho tốt. Lúc trước cứu Oanh Nhi là do nàng tùy hứng, nàng đã sớm quên chuyện này, lại không nghĩ rằng Oanh Nhi vì chuyện này mà khẳng định nhớ đến.

” Oanh Nhi“. Cảnh lặng thở dài: ” Ta làm nhiều chuyện xấu với người, ta không xứng đáng để người làm như vậy.”

” Công chúa vĩnh viễn cũng không làm sai“. Oanh Nhi nói ” Oanh Nhi biết, công chúa đều có lý do”.

” Người cũng biết, con của người...”

” Oanh Nhi biết” Về mặt Oanh Nhi chưa hề biến hóa ” Bởi vì là ý muốn của người, Oanh Nhi không chỉ uống thuốc sảy thai mà còn tự uống thêm cửu hàn canh, vĩnh viễn sẽ không có lại đứa nhỏ”.

” Oanh Nhi... người...” Hốc mắt dần dần ướt, nàng thật không biết nên nói gì.

” Oanh Nhi tự biết mình ngốc, khó có được sự tín nhiệm của công chúa, để cho Oanh Nhi vì người làm việc cuối cùng này đi”

” Các nàng ở trong này” Cùng với lời nói của Oanh Nhi là tiếng hét của thị vệ, các nàng đã sắp bị phát hiện.
” Công chúa, Oanh Nhi sẽ cố gắng hết sức kéo dài thời gian, người phải tranh thủ chạy trốn”.

” Không! Phải đi cùng nhau. Ta sao có thể bỏ lại người một người”

” Công chúa, trước khi chết có thể nghe được người nói như vậy, cái gì đều đáng giá” Oanh Nhi quay đầu lại, nở nụ cười thỏa mãn.

Oanh Nhi đẩy ra Cảnh Lăng, vọt tới thị vệ trước mặt ” Công chúa điện hạ, Oanh nhi vô luận sinh tử, đều sẽ vĩnh viễn thủ hộ người”

Chói lọi dao nhỏ đâm vào Oanh Nhi thân thể. Máu, đỏ tươi máu nhiễm đỏ mặt đất.

” Oanh Nhi” Cảnh Lăng hét lớn một tiếng, không quan tâm, chạy tới Oanh Nhi.

” Công chúa... vì cái gì... trở về” Oanh Nhi khó khăn nói.

” Ta như thế nào nhẫn tâm bỏ người đi” Một giọt nước mắt rơi trên mặt Oanh Nhi, chảy vào miệng của Oanh Nhi mang theo chua xót, ” Ta không đáng, thật sự không đáng.”

” Công chúa... người đáng giá...” Oanh Nhi nâng tay chạm đến Cảnh Lăng mặt, tay bị Cảnh Lăng gắt gao cầm lấy, Oanh Nhi khẽ cười cười, ” Từ lúc người cứu ta, kia trong nháy mắt.... người đã làm cho ta đáng ra toàn bộ...”

” Oanh Nhi...” Cảnh Lăng khóc không thành tiếng, nàng chưa từng nghĩ đến, trên đời vẫn có người nguyện ý vì mình đi tìm chết. Hơn nữa lại không hề oán, chết vẫn không hối hận.

” Ta... có thể... gọi người Cảnh Lăng sao?”

” Có thể.” Nước mắt tràn đầy hai mắt.

” Cảnh Lăng...” Oanh Nhi hiện ra một cái nụ cười thỏa mãn, ” Vẫn luôn nghĩ... như vậy một lần kêu người... người cũng biết... khụ khụ...” Càng ngày càng nhiều máu tươi theo khóe miệng chảy xuống.

” Đừng... Đừng nói nói...” Chừa chút khí lực, ta lập tức truyền... truyền ngự y...”

” Không kịp rồi...” Oanh Nhi nói: ” Có thể chết ở trong lòng công chúa, cũng là một loại hạnh phúc. Đáng tiếc... ta còn không có giúp công chúa trốn thoát. Nếu có kiếp sau ta nhất định sẽ không làm công chúa thương tâm cùng oán hận...”

” Oanh Nhi...” Nước mắt đã không thể kiềm nén mãnh liệt mà ra.

” Cảnh Lăng, người cũng biết... ở người cứu ta, ở ta trong lòng... người.” Hai má tái nhợt đột nhiên đỏ bừng. Bàn tay vô lực rơi xuống. Thật sự đáng tiếc, cuối cùng vẫn nói chưa xong. Nàng đối Cảnh Lăng vẫn, vẫn...

” Oanh Nhi!” Trong viện vang lên tiếng khóc thê lương của Cảnh Lăng, người trong lòng vẫn còn có độ ấm, nhưng không mở ra được ánh mắt.

” Ba” “Ba” “Ba” Lý công công vỗ tay, ” Thật sự là chủ tớ tình thâm. Trưởng công chúa thật không ngờ đến ngày nay mà vẫn còn một cái trung thành cầu.”

” Oanh Nhi không phải cầu” Hai mắt đỏ bừng, Cảnh Lăng nổi giận gầm lên một tiếng, giận dữ nhìn Lý công công. Hắn không tự chủ lùi lại từng bước.

” Oanh nhi, ta thực xin lỗi người” Cảnh Lăng ôn hòa thay Oanh nhi vuốt hai mắt, ” Nếu có kiếp sau, ta nhất định đối đãi người thật tốt, sẽ không cho người như vậy ủy khuất. Kiếp này ta hại người, kiếp sau ta nhất định bồi thường cho người.” Rút ra cây dao trong tay áo, đâm vào ngực mình.

” Phốc” Máu tươi nhuộm đỏ quần áo nàng. Cảnh Lăng ôm trong lòng đã không có hơi thở Oanh Nhi, hơi nở nụ cười. Oanh Nhi đường đi hoàng tuyền đã không còn cô đơn, ta đến với người.

Editor: Một chương thôi mà sao dài dữ vậy. Lời văn có hơi lủng củng mong mọi người bỏ qua.

2. Chương 2: Trùng Sinh (sống Lại)

Thân thể đột nhiên nặng nề như có một thứ gì đó đè lên ngực, ngay cả hít thở cũng khó khăn.

Ý thức có chút mê ly, giây dựa muốn tỉnh lại nhưng lại có một áp lực nào đó khiến nàng không thể tỉnh lại.

Mơ mơ màng màng hình như có cái gì đó lạnh lẽo tiếp xúc với trán nàng, thân mình liền thư thái rất nhiều.

” Ngô...” Người nằm ở trên giường khẽ hừ một tiếng, chậm rãi mở mắt. Lọt vào ánh mắt nàng là một đôi mắt trong suốt, đồng tử sâu lắng phản chiếu hình dáng của nàng.

Cảnh Lăng hơi hơi trở mắt một chút, tuy rằng nhìn thấy ảnh ngược của chính mình qua đôi mắt kia nhưng nàng luôn có cảm giác khó tin. Tựa hồ trẻ hơn so với hình dạng của mình.

Trước mắt trầm tĩnh con người, cũng không che kín sự kinh ngạc cùng bất an. Vốn là tuyệt đẹp đôi mắt làm cho người ta ghen tỵ lại bởi vì cảm xúc kia phá hư. Cảnh Lăng thầm than đáng tiếc.

Chủ nhân của đôi mắt hình như không có phát hiện ra, chính là kích động lui về phía sau vài bước, quỳ rạp trên mặt đất, cả người run nhẹ: ” Trưởng công chúa thứ tội...” Trong trẻo nhu hòa giọng nói mang theo một tia quen thuộc.

Theo cái kia bóng dáng, Cảnh Lăng mới nhìn rõ nơi mình đang ở. Tráng lệ cung điện, bên giường trang trí đầy dây tua màu sắc sáng chói. Cách đó không xa trên bàn đặt một cái chai với hình dáng kỳ lạ. Hết thấy tất cả đều là khung cảnh quen thuộc. Nơi này chẳng phải là cung điện của mình lúc còn sống trong cung sao?

Vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve rơi xuống dây tua. Mềm mại, ở trên được đính bạch ngọc mang theo hơi lạnh. Cảm xúc chân thật, tựa hồ không phải cảnh trong mơ.

Hỗn loạn suy nghĩ, nàng hẳn là đã chết mới đúng. Nhớ tới các sự việc xảy ra trước đó, khoe miệng Cảnh Lăng gọi lên một nụ cười trào phúng. Nàng đúng là người ngu ngốc nhất, yêu một kẻ nam nhân không hề thương mình, còn thương tổn Oanh Nhi. Nếu lúc trước nàng không khăng khăng gả cho kẻ nam nhân vô tình kia thì nàng cùng Oanh Nhi sẽ không có kết cục bi thảm như vậy.

” Oanh Nhi...” Cảnh Lăng mở miệng gian nan kêu lên tên kia, không thể che đi sự bi thương.

” Oanh Nhi... Oanh Nhi ở” Cung nữ quỳ ở mặt đất đáp lại, giọng nói mang theo tia bất an. Công chúa từng nói, của nàng tầm điện, bất kỳ kẻ nào cũng không được bước vào. Chính là nàng không yên lòng công chúa nên mới trộm chạy vào xem. Lại không ngờ vừa mới giúp công chúa lau mặt, công chúa liền tỉnh. Công chúa ghét nhất những người làm trái lời nàng, hiện tại công chúa nhất định rất tức giận. Bị công chúa trừng phạt nàng không hề sợ nhưng nàng thật sợ công chúa giận đem nàng đuổi đi làm nàng không thể hầu hạ công chúa. Nghĩ vậy trong lòng Oanh Nhi càng thêm bất an, không dám nhìn Cảnh Lăng.

” A” Cảnh Lăng cười tự giễu, là nàng rất nhớ Oanh Nhi sao? Cư nhiên nghe được giọng của Oanh Nhi. Vô tình nhìn thấy nữ tử đang quỳ trên mặt đất, Cảnh Lăng vô cùng kinh ngạc.

Này hình dáng nàng rất quen thuộc, không phải Oanh Nhi là ai! Oanh Nhi rõ ràng ở ngay trước mặt mình. Là còn sống chứ không phải nhuộm đầy máu tươi lạnh như băng thi thể.

” Oanh Nhi.... Người.... Người” Thân thể nàng không chịu khống chế đi đến người này, run run vươn tay, muốn đụng vào. Cuối cùng lại bởi vì e ngại mà không đụng vào. Nàng sợ trước mắt người này chỉ là ảo ảnh, đụng vào sẽ tan biến.

Bởi vì vừa mới tỉnh lại thân thể Cảnh Lăng còn suy yếu lắc lư vài cái liền choáng váng, trước mắt đột nhiên tối sầm, thân thể ngã xuống, liền được một cái ôm áp ôm chính mình ôm chặt lấy, quen thuộc mùi hương. Mãnh liệt ôm lấy bóng dáng quen thuộc. Ấm áp, mềm mại, trong lòng người nhớ mong, rốt cuộc không khống chế nước mắt rơi xuống.

” Oanh nhi” Nghe ngào kêu to một tiếng, Cảnh Lăng khóc không thành tiếng.

” Trưởng công chúa?” Công chúa thỉnh linh xảy ra hành động làm cho Oanh Nhi trở tay không kịp, chỉ biết ôm chặt lấy Cảnh Lăng, đứng im giống một cái cọc gỗ. Mọi việc quá mức ngạc nhiên nàng không biết làm cái gì bây giờ.

” Oanh Nhi, thật tốt quá ngươi còn sống, còn sống...” Cảnh Lăng ôm Oanh Nhi không buông tay, trong lòng trống rỗng toàn bộ bị lấp đầy, thoải mái thân thể mệt mỏi làm cho mí mắt Cảnh Lăng càng nặng trĩu. Miễn cưỡng chống lại cơn buồn ngủ nhưng không được cuối cùng mắt vẫn khép lại.

” Công, công chúa?” Trên người người bỗng nhiên im lặng, Oanh Nhi thử gọi nhưng không có người đáp lại, cẩn thận nhìn xem Oanh Nhi mới phát hiện, Cảnh Lăng đã ngủ. Chắc là bị lớn như vậy kích thích, công chúa điện hạ khẳng định rất mệt, Oanh Nhi nghĩ.

Nhẹ nhàng ôm công chúa về giường, Oanh Nhi trong mắt tràn đầy âm áp, công chúa, tựa hồ gây không ít.

Lúc chưa đi theo công chúa, Oanh Nhi làm ở phòng giặt đồ, cực khổ, mệt mỏi cỡ nào nàng cũng từng làm qua, cho nên sức mạnh của Oanh Nhi so với nữ tử bình thường luôn tốt hơn, ôm lấy một công chúa được nuông chiều từ bé căn bản không hề tổn sức. Ôm người quan trọng nhất với mình, Oanh Nhi không khỏi sung nịch và ôn nhu. Nhẹ nhàng đặt công chúa xuống giường, lẳng lặng ngồi ở bên giường, nhìn dung nhan của Cảnh Lăng khi ngủ, trong lòng một mảnh mềm mại. Trưởng công chúa thật sự vẫn là cái đứa nhỏ. Khóc, nháo, mệt mỏi liền ngủ.

Bởi vì vừa mới khóc, khóe mắt Cảnh Lăng vẫn còn nước mắt, thoạt nhìn điểm đậm đáng yêu. Một vài sợi tóc đen phân tán trên khuôn mặt, Oanh Nhi mỉm cười đưa tay đẩy ra sau lộ ra hai má trắng noãn non nớt. Nhanh tay, cầm lấy bên cạnh khăn ướt, cẩn thận chà lau khuôn mặt Cảnh Lăng.

Trong lúc ngủ Cảnh Lăng không biết mơ cái gì mộng, nhú nhú mày thoạt nhìn thật không an ổn.

” Oanh Nhi.... Oanh Nhi...” Cảnh Lăng mơ mơ màng màng nói:

” Công chúa, ngươi muốn nói cái gì? Oanh Nhi cúi đầu sát vào Cảnh Lăng, muốn nghe rõ nàng đang nói cái gì.

” Oanh Nhi, thực xin lỗi...” Một giọt nước mắt chậm rãi rơi xuống trên tay Oanh Nhi.

” Công chúa đừng khóc” Oanh Nhi cầm khăn nhẹ nhàng lau đi khóe mắt nước mắt, ” Công chúa, không có gì phải xin lỗi Oanh Nhi, nếu có, ta vĩnh viễn cũng không trách người. Cho nên công chúa.... Đừng khóc.... Oanh Nhi sẽ đau lòng, nâng tay nhẹ nhàng xoa mi mắt của Cảnh Lăng.

Đột nhiên bàn tay bị gắt gao cầm chặt.

” Công chúa?” Oanh Nhi nghi hoặc nhìn về phía công chúa, lại phát hiện công chúa vẫn đang ngủ, hoàn toàn không có dấu hiệu tỉnh lại. Thử rút tay, lại bị Cảnh Lăng ra sức cầm chặt, thử vài lần nhưng không được Oanh Nhi đành từ bỏ, trong mắt mang theo một chút bất đắc dĩ.

Tựa hồ cảm giác được quen thuộc hơi thở, chân mày Cảnh Lăng chậm rãi giãn ra, nặng nề ngủ tiếp.

Một phút tâm sự của editor: Bình thường quen đánh I, hôm nay rảnh rồi chuyển sang đánh Telex lâu kinh khủng.

Mọi người trung thu vui vẻ.

3. Chương 3: Không Muốn Rời Xa

Hình như nàng đã làm một giấc mộng rất dài, bao trùm một màu đen, nhưng luôn có một chút ánh sáng dẫn lối nàng. Cảnh Lăng không ngừng chạy theo thứ ánh sáng kia. Càng gần chạm được ánh sáng đó thì một hình dáng xuất hiện. Nàng bước nhanh hơn về hình dáng quen thuộc đó. Bỗng nhiên hình dáng đó xoay người lại.

” Bang bang“, ” Bang bang“, trái tim kịch liệt đập nhanh.

” Công Chúa....” Thân ảnh mỉm cười, đưa tay hướng tới Cảnh Lăng.

Thân thể nàng không tự giác mà bước, kiên định và chậm rãi về phía đó.

” Xoát” một tiếng, sáng chói lưỡi dao đâm vào thân thể của đối phương. Máu tươi nhanh chóng nhiễm đỏ quần áo.

” Oanh Nhi!” Đau lòng, Cảnh Lăng la to một tiếng, tỉnh lại. Tay phải siết chặt ngực mình, ra sức thở, tấm ngực phập phồng liên tục, giống như làm vậy sẽ làm nàng bình tĩnh lại hơn.

” Công Chúa, Oanh Nhi ở đây, người sao vậy, có phải gặp ác mộng?” Một giọng nói âm áp vang lên bên tai, một bàn tay cầm lấy chính tay mình bởi vì gặp vừa rồi ác mộng mà lạnh như băng.

Cảnh Lăng nhìn người bên cạnh, trong giây lát mắt nàng tràn đầy lo lắng.

” Oanh, Oanh Nhi?” Cảnh Lăng mở to mắt, lập tức chồm về phía Oanh Nhi gắt gao ôm lấy nàng, nước mắt nàng một lần nữa lại rơi ” Oanh Nhi, Oanh Nhi, đừng bỏ ta đi.”

” Công Chúa, đừng lo lắng, Oanh Nhi sẽ không bỏ người” Oanh Nhi vỗ nhẹ vào lưng của Cảnh Lăng, nhẹ nhàng an ủi. Công Chúa, cuối cùng bị sao vậy, từ khi tỉnh lại cảm xúc của Công Chúa luôn không an ổn, hơn nữa còn có cảm giác ỷ lại vào mình. Công Chúa không bình lại thích thân cận với mình làm nàng có một chút vui mừng cùng lo lắng, ” Công Chúa, có chuyện gì xảy ra vậy?

” Ta...” Cảnh Lăng định nói lại phát hiện không biết nên nói từ đâu. Trước mắt nàng cũng không hiểu được tại sao nàng ở đây, nhưng mà nàng biết lúc này nàng và Oanh Nhi vẫn còn sống. Cúi đầu, nhìn lại trên tay mình vòng ngọc, mặt trên còn có khắc một chữ Lăng.

Nâng lên tay trái Cảnh Lăng khó tin vuốt ve vòng tay. Nàng nhớ rõ, này vòng tay là lúc nàng năm tuổi, một hòa thượng tặng cho nàng, nói là đến chín tuổi nó sẽ giúp nàng vượt qua một nạn. Vòng tay này lúc nàng chín tuổi, sau khi nàng rơi xuống nước thì mất đi. Thế nào hiện tại lại còn trên tay mình?

Đang lúc miên man suy nghĩ thì vòng tay bỗng vỡ vụn, mảnh vỡ rơi xuống mặt đất phát ra âm thanh.

Cảnh lăng giờ mới phát hiện, căn bản Oanh Nhi chỉ mới là mười tuổi tiểu cô nương!

Chẳng lẽ... một ý nghĩ hoang đường xuất hiện trong đầu Cảnh Lăng: Nàng trở về lại quá khứ sao?

Sống lại! quá mức để tin được, nhưng là nội tâm Cảnh Lăng lại có một giọng nói tất cả đều thật. Không, phải nói là nội tâm nàng hy vọng chuyện này là thật. Sống lại, có nghĩa nàng cùng Oanh Nhi sẽ không giống như trước, mình sẽ không làm chuyện chính mình phải hối hận.

Vòng ngọc bị vỡ, nếu nàng nhớ không lầm hẳn là do mình lúc chín tuổi rơi xuống nước. Lúc đó bởi vì mẫu hậu nhận lộc hoàng tử làm con thừa tự, mẫu hậu đem toàn bộ chú ý, quan tâm đều đặt ở hoàng đệ mà không quan tâm nàng. Mỗi lần nàng cùng hoàng đệ có tranh chấp, mẫu hậu luôn thiên vị hắn. Vì để cho mẫu hậu chú ý nàng, nên nàng cố ý rơi xuống nước, tưởng rằng mẫu hậu sẽ quan tâm mình hơn. Không ngờ đúng lúc hoàng đệ hắn cũng bị thương, mẫu hậu cuối cùng vẫn là chăm sóc hoàng đệ. Rơi xuống nước khi ấy nàng không chỉ hiểu rõ lòng của mẫu hậu mà còn đánh mất vòng tay yêu quý của mình. Nghĩ vậy, Cảnh Lăng không khỏi tự cười bản thân mình. Khổ nhục kể cái gì, hành động ngu ngốc mới đúng.

” Công Chúa, muốn hay không, tìm thợ sửa lại?” Oanh Nhi một bên kiểm tra lại mảnh vỡ. Đều vỡ thành như vậy, Oanh Nhi không biết chắc là có sửa được không?

” Không cần” Cảnh Lăng phát tay, ” Đem mảnh nhỏ thu hồi hết là được”

” Vâng, Công Chúa” Oanh Nhi rút ra một cái khăn gấm, cẩn thận đem toàn bộ mảnh vỡ bao lại. Quỳ gối, đưa cho Công Chúa.

” Đừng quỳ, mặt đất lạnh, ngồi trên giường đi.” Nhìn Oanh Nhi quỳ trên mặt đất, nàng lại có cảm giác đau lòng, tiếp nhận khăn tay, đồng thời cũng kéo Oanh Nhi đến bên mình.

” Công Chúa, Oanh Nhi không dám.” Oanh Nhi vẫn quỳ trên mặt đất, không muốn đứng lên.

” Ở ta nơi này, người không cần giữ lễ nghi” Cảnh Lăng ôn nhu nói. Kể từ lúc Oanh Nhi liều chết cứu mình, thì nàng đã không coi Oanh Nhi là cung nữ của mình.

” Oanh Nhi không dám” Oanh Nhi vẫn như cũ, kiên quyết không đứng lên.

” Nếu người quỳ bệnh ai sẽ chăm sóc ta” Cảnh Lăng trừng mắt nhìn Oanh Nhi, thật là không biết tốt xấu. Chẳng lẽ nói, để nàng quỳ trên mặt đất nàng sẽ đau lòng!

” Oanh Nhi đã quen, sẽ không sinh bệnh” Tuy rằng nói như vậy, nhưng Oanh Nhi trong lòng vẫn là ảm áp, Công Chúa đây là quan tâm nàng nha, ” Hơn nữa cung nữ hầu hạ Công Chúa đâu chỉ có một người, Oanh Nhi bệnh thì sẽ có người khác chăm sóc Công Chúa.”

” Trừ người ra, bản Công Chúa không cần ai cả” Cảnh Lăng nói, kiếp trước thời điểm nàng gặp khó khăn, ngoại trừ Oanh Nhi cũng không có ai giúp nàng.

” Công Chúa” Oanh Nhi ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn Cảnh Lăng, lại phát hiện trong mắt Công Chúa tràn đầy chân thật, không khỏi mở to mắt.

Biết Oanh Nhi chỉ ăn mềm chứ không chịu cứng, Cảnh Lăng liền nói, ” Ta bảo người ngồi thì cứ ngồi đi, nói chi những lời vô nghĩa”

” Vâng, Công Chúa” Oanh Nhi cúi đầu, đáp một tiếng, trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, còn có một tia sùng nịnh mà nàng cũng không nhận ra. Công Chúa, quả nhiên vẫn như cũ tùy hứng.

Vốn tưởng rằng ngồi cùng Công Chúa nàng sẽ không được tự nhiên nhưng là Oanh Nhi phát hiện không biết tại sao nàng lại có cảm giác vui mừng.

” Công Chúa, Oanh Nhi hiểu được người chịu ủy khuất.” Bình thường nàng sẽ không dám nói như vậy, có lẽ do ngồi cùng Công Chúa lá gan nàng lớn hơn, ”

Chính là, cầu người đừng bao giờ làm chuyện tổn thương chính mình như vậy, sẽ có người đau lòng.”

” Người có đau không?” Cảnh Lăng ngẩng đầu nhìn về người bên cạnh Oanh Nhi. Đột nhiên phát hiện Oanh Nhi so với mình cao hơn một cái đầu. Thật đáng ghét, trước đây sao không phát hiện Oanh Nhi cao hơn mình đầu.

” Oanh Nhi đương nhiên sẽ đau lòng” Oanh Nhi đáy mắt tràn đầy nhu hòa, ”

Không chỉ có Oanh Nhi đau lòng mà Hoàng Hậu cùng Hoàng Thượng cũng sẽ đau lòng.”

” Nói bọn họ làm cái gì.” Nhắc tới Hoàng Hậu cùng Hoàng Thượng, ánh mắt Cảnh Lăng tối sầm lại. Kiếp trước kia một hồi ban thưởng cái chết, làm cho nàng đối với phụ hoàng đã không còn cái gọi là tình thương của cha. Về phần mẫu hậu, ở trong lòng mẫu hậu hoàng đế là quan trọng nhất. Sinh ở hoàng thất, tình thân cũng chẳng là gì, chỉ có thực tế cùng lợi ích mới quan trọng. Nàng chán ghét như vậy cuộc sống. Cho nên gặp cái kia trắng trắng nam nhân nàng mới rơi vào tình yêu, cố gắng gả cho hắn. Cảnh Lăng tự giấu cười, tại sao lại nhớ đến cái kia bạc tình nam nhân. Nàng đều đã sống lại kiếp này nàng chỉ cần Oanh Nhi, về cái kia tướng quân khiến cho hắn đi chết đi.

” Công Chúa, Hoàng Hậu rất yêu thương người, lúc trước người còn phái người đến hỏi thăm Công Chúa đâu.” Oanh Nhi nói.

” Phái người hỏi thăm sao” Cảnh Lăng lạnh lùng nói, ” Chính nàng cũng chưa từng đến, không phải sao?”

” Công Chúa, Hoàng Hậu Nương Nương là quốc gia chi mẫu, thật sự là rất bận” Oanh Nhi thay hoàng hậu giải thích.

” Đúng vậy, nàng bề bộn nhiều việc.” Cảnh Lăng châm chọc cười. Vội vàng chiếu cố tương lai thái tử. Rõ ràng chính mình mới là nàng sinh ra, nhưng lại không bằng hắn. Khi nàng còn nhỏ nàng vẫn là rất tức giận, bất quá bây giờ nghĩ lại mình quả thật rất ngây thơ. Không chừng nàng sẽ là vật hy sinh cho tương lai hoàng thất, còn cái kia hắn là tương lai Hoàng Đế.

Cảnh Lăng trong mắt châm chọc, làm Oanh Nhi đau lòng, ” Công Chúa, Oanh Nhi xin người” Nắm chặt tay Cảnh Lăng, một lần tưởng rằng mắt đi Công Chúa nàng đã đủ sợ hãi, nàng không nghĩ lại một lần như

vậy nữa, ” Không cần lại thu hút bọn họ chú ý, mà thương tổn chính mình, được không? Sự việc lần này, thật sự Oanh Nhi rất sợ” Công Chúa mỗi lần bị thương nàng đều rất đau lòng. Công Chúa như vậy cao cao tại thượng, sao có thể bị thương đâu.

Hai tay bị nắm chặt, bất giác Cảnh Lăng khé mắt toát ra một chút vui vẻ.

” Yên tâm đi, Oanh Nhi, ta sẽ không làm chuyện điên rồ như vậy lần nữa.

Những người đó, không đáng cho ta hy sinh tánh mạng.” Nắm lại tay Oanh Nhi, ánh mắt Cảnh Lăng hiện lên một chút kiên định. Mẫu Hậu thiên vị Hoàng Đế thì như thế nào, nàng có Oanh Nhi là đủ, người này vĩnh viễn cũng không phản bội mình.

” Công Chúa?” Oanh Nhi nhìn Cảnh Lăng, lần này tỉnh lại Công Chúa rất khác thường. Nhưng là khác thường ở đâu nàng cũng không biết nha. Chính là, nhìn thấy trong mắt Công Chúa toát ra một chút kiên định, Oanh Nhi cảm thấy Công Chúa tựa như trưởng thành hơn.

” A, không cần hoài nghi.” Nhìn ra trong mắt Oanh Nhi hoài nghi, Cảnh Lăng khé mỉm cười, ” Ta nói không để ý, chính là không để ý.”

” Nhưng là...” Oanh Nhi há miệng, lại không biết nói gì. Trưởng Công Chúa cùng Lục Hoàng Tử là thủy hỏa bất dung, tất cả mọi người đều biết. Nói rằng Trưởng Công Chúa sau một lần rơi xuống nước, đã nghĩ thông suốt, Oanh Nhi không thể tin được.

” Như thế nào, người không tin?” Cảnh Lăng nhíu mày, nhìn về phía Oanh Nhi.

Rõ ràng chỉ mới chín tuổi, kia liếc mắt một cái lại tràn đầy phong tình, làm cho Oanh Nhi nhìn không được đỏ mặt, hoang mang, rối loạn, Oanh Nhi che ngực, tim bắt đầu đập loạn lên.

” Oanh Nhi, làm sao vậy?”

” A.... Không, không có gì...”

” Thôi thôi, ta đã biết”

” Công Chúa biết cái gì?” Oanh Nhi nghi ngờ.

” Ta biết, người hiện tại đối với những gì ta nói tràn đầy nghi ngờ” Cảnh Lăng vừa nói, vừa vươn tay chỉ chỉ vào ngực Oanh Nhi.

” Công Chúa, Oanh Nhi không hề nghi ngờ” Cầm ngón tay Cảnh Lăng chỉ vào ngực mình, ” Công Chúa nói cái gì, Oanh Nhi đều tin.”

” Người...” Ánh mắt Oanh Nhi quá nóng khiến cho Cảnh Lăng không tự giác nghiêng đầu, ” Bản.... Bản Công Chúa đói bụng, làm cho đồ ăn đem tới”

” Vâng, Công Chúa.” Oanh Nhi lộ ra một nụ cười yếu ớt, khom thân hình liền lui ra ngoài.

Thẳng đến Oanh Nhi đi ra, Cảnh Lăng mới nhìn đến trống rỗng tấm điện, không biết tại sao lại cảm thấy cô đơn.

4. Chương 4: Đùa Giỡn

Giống như biết được không có chính mình ở bên Cảnh Lăng sẽ bất an nên Oanh Nhi rất nhanh thì trở lại.

Nhìn thấy Oanh Nhi xuất hiện ở cửa, ánh mắt Cảnh Lăng sáng ngời xóa đi ban đầu lo lắng.

” Công Chúa, điểm tâm phòng bếp vừa làm, người ăn trước đi” Đặt khay điểm tâm lên bàn, Oanh Nhi ôn nhu nói.

Cảnh Lăng tuy rằng rất đói, nhưng là công chúa nàng vẫn phải chậm rãi, tao nhã ăn. Cầm chiếc đĩa gấp một cái điểm tâm đưa vào trong miệng. Hương vị ngọt ngào, làm cho người ta thập phần hưởng thụ. Cảnh Lăng hí mắt, cảm thụ hương vị ở trong miệng. Từ khi gả đi ra ngoài nàng cũng không thường ăn lại như vậy hương vị, bây giờ chỉ cảm thấy vô cùng hoài niệm.

Oanh Nhi mỉm cười nhìn biểu tình hưởng thụ của Cảnh Lăng, giống như chỉ cần nhìn thấy công chúa vui vẻ, nàng liền cảm thấy vui vẻ theo.

” Oanh Nhi, vẫn nhìn ta làm cái gì?” Mở to mắt nhìn Oanh Nhi ” Không phải ngươi cũng đói bụng chứ?”

” Oanh nhi không đói bụng.” Oanh Nhi lắc đầu, đáng tiếc bụng lại kêu lên. Lúc Cảnh Lăng hôn mê, nàng vẫn ở bên cạnh chăm sóc, Cảnh Lăng bao lâu chưa ăn thì nàng cũng vậy, đói cũng là tất nhiên.

” Bụng đều kêu, còn nói không đói” Cảnh Lăng che miệng cười.

” Không có gì đáng ngại.” Oanh Nhi nói, ” Chúng ta là cung nữ, đói một chút cũng không.... Ngõ....” Còn chưa nói xong, miệng đã bị Cảnh Lăng nhét vào một cái điểm tâm.

” Ăn đi” Cảnh Lăng nghiêm túc nói, ” Ngươi là bản công chúa cung nữ, sao có thể để người đói, truyền ra ngoài, ta sẽ mất mặt.”

Tuy rằng nói như vậy nhưng Oanh Nhi thấy được Cảnh Lăng không được tự nhiên, thật ra Công Chúa là quan tâm nàng nha. Trong lòng Oanh Nhi nhảy nhót không thôi, đây là chính tay Công Chúa đút nàng ăn đâu. Nay trên đời, có bao nhiêu người người có thể được như vậy? Oanh Nhi cảm thấy bây giờ kêu nàng đi tìm chết nàng cũng sẽ đi.

Chậm rãi ăn điểm tâm trong miệng, hương vị ngọt ngào tràn đầy trong miệng, Oanh Nhi cảm thấy đây là thứ tốt nhất nàng từng ăn.

Sau khi ăn xong, Oanh Nhi liền quỳ xuống cảm ơn ” Đa tạ Trưởng Công Chúa ban cho.”

” Từ nay về sau, ngươi không cần như trước quỳ xuống.” Cảnh Lăng nói. Không rõ như thế nào, khi nhìn thấy Oanh Nhi quỳ xuống nàng lại cảm thấy không thoải mái, thật giống như càng làm cho khoảng cách giữa hai người càng xa.

” Công Chúa, này không hợp quy củ” Oanh Nhi nhú mày.

” Ở ta nơi đây, lời ta chính là quy củ” Cảnh Lăng nhăn mày một chút, nhìn về phía Oanh Nhi, cảnh cáo Oanh Nhi nếu như ngươi không đồng ý thì coi chừng ta.

” Như vậy đi, Công Chúa.” Oanh Nhi nghĩ nghĩ, nói ” Nếu có người ngoài ở đây, Oanh nhi sẽ tuân thủ quy củ. Khi ở cùng Công Chúa, Oanh Nhi liền sẽ làm càn một chút.”

” Không cần một chút, ngươi có thể tận tình làm càn.” Bởi vì ta vĩnh viễn sẽ không trách ngươi. Cảnh Lăng cười nói.

” Đa tạ Công Chúa ưu ái.” Oanh Nhi nói xong liền muốn quỳ xuống.

” Oanh Nhi, ngươi đã quên ta nói cái gì sao?”

” Thật có lỗi, Công Chúa.” Oanh Nhi đứng dậy, ” Oanh Nhi, chính là không quen.”

” Quên đi.” Cảnh Lăng phất phất tay, ” Thêm vài lần, ngươi sẽ quen.” Cảnh Lăng chỉ vào ghế đối diện, ” Trước ngồi xuống, cùng ta ăn mấy cái này đi.”

” Ôi chao?” Oanh Nhi sửng sốt, ” Công Chúa, Oanh Nhi không dám.”

” Bản Công Chúa bảo ngươi ngồi thì ngươi cứ ngồi đi!” Cảnh Lăng hung hăng trừng mắt nhìn Oanh Nhi, ” Sợ cái gì, ngươi muốn ta sinh khí?”

” Tuân mệnh, Công Chúa.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ.

Giống như, từ lúc Công Chúa tỉnh lại, càng thêm tùy hứng.

” Ném thử cái này.” Đem đĩa gấp khối điểm tâm đến trước mặt Oanh Nhi, Cảnh Lăng nói.

” Công Chúa, này...” Oanh Nhi định từ chối, Cảnh Lăng giống như lúc trước mạnh mẽ đem khối điểm tâm nhét vào miệng Oanh Nhi.

” Người nói nhiều, ăn đi” Nhìn Oanh Nhi kinh ngạc, tâm tình Cảnh Lăng liền tốt hơn. Nàng trước kia sao không phát hiện, ăn cùng Oanh Nhi, nhìn Oanh Nhi khó xử lại rất thú vị đâu?

” Rất...” Ăn xong điểm tâm, Oanh Nhi vừa định nói cảm ơn, đã bị Cảnh Lăng ngăn lại.

” Không cho nói cảm ơn” Cảnh Lăng đưa hai ngón tay ngăn chặn môi Oanh Nhi, ” Người định nói gì, bản công chúa đều biết.”

Trên môi truyền đến xúc cảm mềm mại, còn có một mùi thuốc Công Chúa hương vị, Oanh Nhi nhịn không được vươn lưỡi liếm một chút.

Cảnh Lăng như bị điện giật, lập tức thu lại bàn tay, ngón tay bị liếm kia trong nháy mắt, một dòng điện truyền từ ngón tay đến trái tim, dâng lên một cảm giác kỳ lạ. Loại cảm giác này nàng chưa bao giờ cảm thụ qua, trong mắt Cảnh Lăng xuất hiện một tia bối rối cùng nghi ngờ.

Ý thức được hành động của mình, mồ hôi nhanh chóng lăn dài trên trán Oanh Nhi chảy xuống. Nàng, nàng cứ nhiên đùa giỡn công chúa.

Oanh Nhi hoang mang rối loạn, liền quỳ xuống đất, hung hăng dập đầu: ” Oanh Nhi vô tình mạo phạm. Thỉnh Công Chúa tha tội!”

” Người...” Cảnh Lăng muốn nâng dậy Oanh Nhi, nhưng là nhớ lại vừa rồi kỳ lạ cảm giác, lại không dám đụng vào Oanh Nhi. Do dự một lát, Cảnh Lăng mở miệng nói ” Người trước đi ra ngoài.”

” Công.... Công Chúa...” Oanh Nhi thấp giọng nói một tiếng, trong lòng dâng lên một nỗi bất an. Nàng là bị Công Chúa chán ghét sao? Nhưng mà, nàng làm như vậy thất lễ hành động, cho dù Công Chúa không trách nàng, thì cũng sẽ tức giận đi. Trong lòng Oanh Nhi hung hăng mắng chính mình, nàng như thế nào lại liếm tay Công Chúa. Bình thường mình luôn lạnh nhạt với mọi thứ, tại sao đối diện với Công Chúa mình liền như vậy loạn đầu.

” Người trước đi ra ngoài đi.” Cảnh Lăng lặp lại lần nữa.

” Vâng ” Oanh Nhi cúi đầu đáp ứng, đứng dậy lui ra vụng trộm nhìn Cảnh Lăng.

Lại phát hiện Công Chúa nhìn chăm chăm tay của mình, không có giống như lúc trước ôn nhu với mình. Trong lòng dâng lên thật lớn đau thương cùng mất mát.

Tận lực đi chậm thật chậm, giống như đang chờ Công Chúa gọi lại. Nhưng là, thẳng đến lúc nàng gần tới cửa, Công Chúa vẫn không phát ra thanh âm gì.

Chính mình thật sự bị ghét rồi. Oanh Nhi nhắm chặt mắt, dấu đi trong mắt ưu thương, lặng lẽ ra khỏi cửa, đóng lại cửa. Nàng cũng không có rời đi mà lẳng lặng đứng ở cửa, nếu Công Chúa có cần cái gì, mình sẽ lập tức đi vào.

Thẳng đến âm thanh đóng cửa vang lên, Cảnh Lăng mới hồi phục lại tinh thần.

Bất tri bất giác, tắm điện lại một lần nữa trở nên im lặng. Một lần nữa nàng lại cảm thấy cô đơn. Trên bàn đĩa điểm tâm còn tỏa ra hương thơm, nhưng là Cảnh Lăng lại không có cảm giác muốn ăn. Nội tâm tràn đầy đau khổ, khó mà hô hấp.

Suy nghĩ hỗn loạn, nàng thật không hiểu, tại sao, Oanh Nhi liếm chính mình tay nàng lại không có tức giận mà lại có một chút vui mừng, tuy rằng rất nhỏ, nhưng là Cảnh Lăng vẫn cảm giác được. Còn có, đầu ngón tay truyền đến cảm xúc kỳ lạ. Chính là, cảm giác này làm cho nàng cảm thấy bất an. Nàng không biết nếu để Oanh Nhi ở đây sẽ phát sinh chuyện gì, cho nên nàng liền kiu Oanh Nhi ra ngoài. Chính là, Oanh Nhi ra rồi, nàng càng rối thêm.

” Rốt cuộc, tại sao?” Đưa ngón tay bị Oanh Nhi thân mật động chạm đặt trước ngực, Cảnh Lăng thấp giọng hỏi. Nhưng không có được đáp án.

Tác giả nói lên suy nghĩ của mình:

” Các nàng hiện tại cũng không hiểu được lẫn nhau tình cảm đâu.

Nhân tiện nói một câu, Công Chúa 9 tuổi, Oanh Nhi không phải, Oanh Nhi 13.

Còn có một cái vấn đề nữa, ta viết, không cẩn thận, tình sai tuổi của Công Chúa.

Ta lúc viết, dự định cho Công Chúa 30 xuất hiện, kết quả quên thêm 9 a cư nhiên trở thành 42.”

Editor nói: Định không viết ra lời tác giả đâu, mà thấy cái này hơi quan trọng nên viết ra cho mọi người đọc. Nói thiệt chứ mình cũng không hiểu tác giả tính sao nữa.

5. Chương 5: Cảm Tình

Không có Oanh Nhi ở trong phòng lập tức mất đi nhân khí, nội tâm Cảnh Lăng phiền táo không thôi.

” Ra ngoài đi một chút, giúp thân thể hồi phục cũng tốt.” Tùy tiện kiếm cho mình một cái cớ, Cảnh Lăng quyết định ra ngoài. Càng đến gần cửa, nội tâm Cảnh Lăng càng mãnh liệt chờ đợi, chính là đang chờ cái gì đến nàng cũng không biết.

” Kèo kẹt” Một tiếng, cửa phòng bị đẩy ra.

Ánh sáng làm cho Cảnh Lăng chói mắt, theo bản năng nàng nâng tay che lại đôi mắt. Cúi đầu, tránh đi ánh mặt trời chiếu đến. Nháy mắt Cảnh Lăng nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc.

” Oanh Nhi?” Cảnh Lăng nghi ngờ hỏi, nhìn người đang quỳ trên mặt đất, trong lòng tràn đầy khó hiểu còn có một chút đau lòng, ” Người quỳ nơi làm cái gì?”

” Oanh Nhi đã làm sai, nên quỳ.” Oanh Nhi cúi đầu nói. Nàng vốn tưởng rằng sẽ quỳ vài tiếng đồng hồ, không nghĩ tới nhanh như vậy Công Chúa liền xuất hiện ở trước mặt mình. Trong lòng có một niềm vui sướng.

Cảnh Lăng thở dài một tiếng, chuyện lúc này chỉ là việc ngoài ý muốn. Liếm ngón tay nếu đó là người khác làm, nàng nhất định sẽ đem kẻ đó đi xử tử.

Nhưng là Oanh Nhi nàng lại hoảng hốt đem đôi phương đuổi ra ngoài. Oanh Nhi đối với mình có bao nhiêu coi trọng, nàng rất rõ ràng. Bởi vì vừa rồi mình đem Oanh Nhi đuổi ra ngoài chắc chắn Oanh Nhi áy náy không thôi, lại không rên một tiếng quỳ ở cửa cầu mong mình tha thứ. Đây một kẻ ngu ngốc mình thật không biết nói cái gì cho đúng. Muốn nói trên đời này người khiến mình luôn mềm yếu người này nhất định là Oanh Nhi.

” Oanh Nhi” Cảnh Lăng cúi thấp người, nhẹ nhàng đem Oanh Nhi nâng dậy, ”

Ta muốn người đi ra, cũng không có trách người, chỉ là trong lòng ta có chút loạn, muốn yên tĩnh suy nghĩ một chút”

” Là Oanh Nhi làm sai sao?” Oanh Nhi ngẩng đầu nhìn Cảnh Lăng, trong mắt tràn đầy bất an.

” Nguyên nhân là ở ta” Cảnh Lăng lắc đầu, nói: ” Suy nghĩ nhiều mà thôi”

” Công Chúa, suy nghĩ cái gì?” Oanh Nhi cẩn thận hỏi.

” Ta suy nghĩ...” Vừa muốn nói, lại nhìn thấy ánh mắt trong suốt của Oanh Nhi, Cảnh Lăng lại một lần nữa rối loạn, vội vàng dời đi tầm mắt, ” Một vài chuyện không đáng giá nhắc đến.”

Chính mình kiểm lòng không đậu liếm tay Công Chúa, bị Công Chúa nói ”

Không đáng giá”, ánh mắt Oanh Nhi chợt lóe lên buồn bã, nói không nên lời tâm tình của mình. Vì làm hành động thất lễ Công Chúa mà không bị trách tội nên cao hứng hay là bị Công Chúa xem nhẹ nên thất vọng, có lẽ tất cả đều đúng đi.

Oanh Nhi đè lại tâm trạng của mình, tận tức nhẹ nhàng nói, " Nếu là "không đáng giá nhắc tới", Công Chúa cũng đừng nghĩ nhiều, muốn chú ý sức khỏe của mình, đừng để bản thân mệt mỏi." Cố ý nhấn mạnh câu " Không đáng giá nhắc tới", Oanh Nhi đã thành công nhìn thấy Công Chúa không được tự nhiên, nội tâm bỗng vui một chút.

" Ủ, ta hiểu được." Cảnh Lăng gật đầu, ngôn ngữ khó nghe ra cảm xúc, "

Chuyện này đừng ở đây đi."

" Oanh Nhi hiểu được."

Sự việc liếm ngón tay cứ như vậy bỏ qua, chính là cả Cảnh Lăng và Oanh Nhi nội tâm đều để lại một dấu ấn.

" Oanh Nhi, cùng ta đi dạo đi." Cảnh Lăng nói, đồng thời cũng bước chân đi trước. Điện công chúa, nơi đây từng lưu lại rất nhiều chuyện tốt đẹp, nàng đang muốn nhớ lại chúng một chút.

" Vâng, Công Chúa." Oanh Nhi đáp một tiếng, cùng Cảnh Lăng bảo trì từng bước khoảng cách, yên lặng đi theo Cảnh Lăng.

Vừa qua " Hoa lan đình", cách đó không xa đột nhiên truyền đến " Rầm" một tiếng. Cảnh Lăng nhíu nhíu mày, mang theo Oanh Nhi về chỗ phát ra âm thanh.

Lọt vào tầm mắt là chậu hoa bị vỡ bên cạnh là một đóa hoa vô cùng xinh đẹp.

" Thưa, Trưởng Công Chúa thứ tội!" Một cung nữ gặp Cảnh Lăng liền hoảng loạn quỳ gối trước mặt Cảnh Lăng, hung hăng dập đầu, " Lan nhi, Lan nhi không phải cố ý, cầu Trưởng Công Chúa nể tình nô tỳ nhiều năm hầu hạ, tha cho nô tỳ."

Cảnh Lăng cau mày nhìn người trước mặt mình không ngừng dập đầu, Lan nhi này hành động làm nàng nhớ tới lúc Oanh Nhi ở tẩm điện không ngừng dập đầu. Nhưng là tại sao lúc Oanh Nhi dập đầu nàng lại cảm thấy đau lòng cùng bối rối, nhưng với cung nữ này nàng lại hoàn toàn không có loại cảm giác này. Chỉ có khó hiểu cùng phiền toái. Cho dù bởi kiếp trước sự việc, thái độ của nàng đối với Oanh Nhi cũng không nên như vậy đặc biệt nha. Cảm giác này giống như chỉ có đối với người mà mình thích.

Nghĩ đến đây, bỗng nhiên mặt Cảnh Lăng đỏ lên, nàng đang suy nghĩ cái gì vậy? Oanh Nhi là nữ, nàng cũng là nữ, như thế nào sẽ thích nhau. Chắc chắn là do kiếp trước, bị Oanh Nhi làm cho rung động, cho nên bây giờ mới như vậy, nhất định là vậy! Cảnh Lăng tự mình an ủi, một bên vụng trộm liếc nhìn Oanh Nhi, vừa lúc nhìn thấy ánh mắt tràn đầy nhu tình của Oanh Nhi, lại cuống quýt dời đi tầm mắt, trái tim vừa mới ổn định giờ lại đập liên tục.

Cảnh Lăng này giờ vẫn không lên tiếng, làm cho Lan Nhi nghĩ Cảnh Lăng tức giận, trong lòng càng thêm sợ hãi. Mọi người đều biết Trưởng Công Chúa điều ngoa tùy hứng, hôm nay mình lại làm vỡ chậu hoa Công Chúa thích nhất, không cần phải nói nhất định sẽ bị phạt rất nặng. Nghĩ như vậy Lan nhi càng thêm bối rối, " Trưởng Công Chúa, Lan nhi biết sai rồi, xin Trưởng Công Chúa khai ân."

Giọng nói Lan nhi làm cho Cảnh Lăng tỉnh lại.

" Người nói cái gì?" Cảnh Lăng hỏi lại.

" Công..... Công Chúa..." Cả người Lan nhi run lên, không dám nói thêm cái gì. Im lặng cùng hỏi lại càng làm người ta sợ hãi hơn tức giận. Giống như là mở đầu của bão táp, Lan nhi đã biết không thể được tha thứ, nhắm mắt lại, tuyệt vọng nói, " Công Chúa, là do Lan nhi làm sai, thỉnh Công Chúa xử phạt" Giải thích chỉ làm Công Chúa càng tức giận, thôi thì nhận sai vậy.

" Công Chúa" Oanh Nhi cũng quỳ xuống theo, " Lan nhi là không cẩn thận, thỉnh Công Chúa tha tội."

" Ta có nói sẽ xử phạt nàng sao?" Cảnh Lăng nhăn mày, nhìn về phía Oanh Nhi, nàng như thế nào lại không hiểu tính cách của mình đâu.

" Công Chúa?" Oanh Nhi kinh ngạc ngẩng đầu, trong mắt mang theo một tia vui sướng, Công Chúa, đây là đáp ứng mình đâu. Thật ra nàng không phải giúp Lan nhi mà là không muốn Công Chúa như vậy tùy ý

xử người. Lúc trước, nàng cũng từng khấn cầu nhưng mà Công Chúa không bao giờ để ý đến, không giống như hôm nay, đồng ý nghe ý kiến của mình.

” Còn quỳ làm cái gì?” Cảnh Lăng hơi tức giận, liếc nhìn Oanh Nhi. Oanh Nhi này lúc nào cũng quỳ xuống, thật làm cho người ta khó chịu, nàng vẫn là phải dạy lại Oanh Nhi vài ngày, bắt nàng bỏ đi thói quen này.

” Tạ Công Chúa khai ân” Ánh mắt Oanh Nhi tràn ngập ý cười, liền đứng dậy.

” Công, Công Chúa?” Lan Nhi nghi hoặc nhìn Cảnh Lăng, Công Chúa là cho Oanh Nhi đứng lên, chứ không phải mình, nên nàng cũng không dám tùy tiện đứng lên.

” Người cũng đứng lên đi.” Cảnh Lăng thản nhiên nói.

” Công Chúa, kia hoa lan?” Oanh Nhi thử hỏi

” Một đóa hoa mà thôi“. Cảnh Lăng tùy ý nhìn đóa hoa trên mặt đất, ” Cứu sống thì tiếp tục nuôi, cứu không được thì vứt bỏ.“ Có lẽ lúc trước nàng xem hoa như mạng, nhưng là hiện tại, đối với loại này yếu ớt, nàng không có chút gì hứng thú. Cảnh Lăng đưa tay cầm lên một chậu hoa khác, đựng một cái lập tức hoa liền chặt đứt. Cái gì dường hoa, quả nhiên chịu không nổi mưa gió, giống như chính mình kiếp trước.

” Công Chúa, làm sao vậy?” Lúc Cảnh Lăng bỏ đóa hoa kia, trong mắt liền xuất hiện đau thương, Oanh Nhi vô cùng bất an và lo lắng. Vô ưu vô lự Công Chúa khi nào thì trở nên tràn đầy ưu thương đau?

” Không có gì.” Cảnh Lăng lắc lắc đầu, không nói gì, chính là đau thương nhìn đóa hoa trong tay.

” Công Chúa, đừng nhìn.” Rốt cuộc nhìn không được, Oanh Nhi đoạt lấy đóa hoa trong tay Cảnh Lăng. Tất cả những gì làm Công Chúa đau thương, nàng đều phải hủy diệt.

” Oanh Nhi, người...” Khó hiểu nhìn Oanh Nhi. Cảnh Lăng quay đầu nhìn, lại phát hiện kia đôi mắt Oanh Nhi tràn đầy lo lắng cùng đau lòng, tim lại đập loạn nhịp.

” Thực xin lỗi Công Chúa, Oanh Nhi thất lễ“. Đôi mắt lo lắng nháy mắt hóa thành kiên định, ” Oanh Nhi chính là hy vọng Công Chúa vĩnh viễn vui vẻ.”

” Ha ha.” Không biết như thế nào, nhìn bộ dáng nghiêm túc của Oanh Nhi, Cảnh Lăng che miệng, thấp giọng nở nụ cười, ” Oanh Nhi, có người thật tốt.”

” Ôi chào?” Không có tức giận, cũng không có trách phạt, lại nghe Cảnh Lăng nói như vậy, Oanh Nhi bất ngờ.

” A” Cảnh Lăng đem hoa cầm trở lại, nhìn vài cái, giống như cảm thán nói, ” Đúng vậy, cần gì phải để ý đâu.”

” Công Chúa, người cuối cùng bị sao vậy?”

” Không có gì.” Cảnh Lăng mỉm cười, nâng tay đem đóa hoa vứt xuống đất, ” Đi thôi, Oanh Nhi.” Cảnh Lăng nói, một bên hướng tới một nơi khác đi.

” Vâng” Oanh Nhi đáp một tiếng, theo đi lên. Chính là, nhân cơ hội Cảnh Lăng không nhìn thấy, Oanh Nhi liền nhặt lại đóa hoa trên mặt đất, còn phải đi bụi trên hoa, xem như bảo bối cất kỹ vào trong tay áo. Đồ vật của Công Chúa, cho dù bị vứt bỏ, nàng đều thấy luyến tiếc.

” Sao vậy?” Đợi một lát mà vẫn không thấy Oanh Nhi đến bên cạnh, Cảnh Lăng quay đầu hỏi.

” Đến đây, Công Chúa.” Oanh Nhi mỉm cười.

Editor: Vừa đánh xong ở word, chưa kịp lưu lại, con bạn nhấn máy tính tắt cái rụp. Đứng hình 5s, khóc 69 dòng sông, rửa nó 6969 lần. Huhu, muốn đề nó ra hiệp một trận cho bỏ tức mà. Khởi động máy tính lại mà tìm đập còn nhanh hơn gặp crush nữa, hên là nó có lưu lại mà bị mất mấy trăm từ. hic

6. Chương 6: Trâm Cài Tóc

Một trận gió thổi tới, thổi bay vài sợi tóc, Cảnh Lăng nhin không được hắt xì.

Oanh Nhi tiến lên vài bước, thay Cảnh Lăng chắn gió, " Công Chúa, gió lớn, về thôi."

Cảnh Lăng sờ sờ mũi, nhìn sắc trời, cũng đã đến buổi tối. Vừa mới ăn qua điểm tâm, hiện tại cũng không quá đói bụng, nhưng mà sợ là Oanh Nhi cũng đã đói bụng đi.

" Oanh Nhi, chúng ta trở về đi." Cảnh Lăng nói.

" Vâng" Oanh Nhi gật đầu.

" Oanh Nhi, người..." Cảnh Lăng còn muốn nói cái gì đó, lại bị một giọng nói chen ngang.

" Tham kiến Trưởng Công Chúa." Giọng nói của một tên thái giám vang lên.

Cảnh Lăng nhú mày nhìn về phía tên thái giám đang quỳ. Nhìn đến khuôn mặt quen thuộc, tâm trạng Cảnh Lăng nháy mắt đi rất nhiều. tràn đầy căm thù.

Người này nàng sẽ không bao giờ quên. Nếu không phải hắn, Oanh Nhi sẽ không phải chết thảm. Nhìn thấy Lý Công Công, sát khí cơ hồ kiềm chế không được. Nàng muốn giết hắn.

Bên người nhiệt độ chợt giảm xuống, mồ hôi bất chợt chảy xuống, Lý Công Công cẩn thận lên tiếng " Công, Công Chúa?"

Giết hắn, chỉ cần hắn chết, thù Oanh Nhi sẽ được trả. Đây ý nghĩ không ngừng gào thét trong đầu Cảnh Lăng.

Một đôi tay nhẹ nhàng cầm lấy tay mình, ấm áp bàn tay, đem Cảnh Lăng thoát khỏi hận ý. Quay đầu liền thấy một đôi mắt ấm áp, trong suốt.

" Công Chúa?" Đôi mắt Oanh Nhi tràn đầy lo lắng " Người làm sao vậy, hai tay đều lạnh ngắt"

" Ta..." Cảnh Lăng phát hiện, chính mình cứ nhiên lại run đến nỗi ngay cả nói đều nói không được.

" Công Chúa, không có việc gì, không có việc gì." Oanh Nhi vỗ nhẹ tay Cảnh Lăng, an ủi. Trước kia, khi mình bất an mẫu thân cũng như vậy an ủi mình, mỗi lần bị mẫu thân vỗ về an ủi mình sẽ bình tĩnh trở lại. Hy vọng Công Chúa cũng sẽ lấy lại bình tĩnh.

Rất kỳ quái, tâm trạng tràn đầy căm thù, cứ như vậy lại bình tĩnh như trước. Oanh Nhi giống như ánh sáng mặt trời, chiếu sáng trái tim bị thù hận che đậy, sưởi ấm trái tim nàng.

Cảm nhận được tâm tình Cảnh Lăng dần dần bình tĩnh trở lại, Oanh Nhi chậm rãi rút tay về, nhưng lại bị nắm chặt trở lại.

Oanh Nhi kinh ngạc nhìn Cảnh Lăng, tay bị gắt gao cầm làm Oanh Nhi cảm nhận được Cảnh Lăng coi trọng mình.

Khóe miệng không tự giác câu lên, Công Chúa là ngại ngần nha.

" Người tới làm cái gì?" Cảnh Lăng hít sâu một hơi, dùng lạnh lùng thanh âm để hỏi.

" Chúng ta là phụng mệnh hoàng hậu nương nương, đưa cho Trưởng Công Chúa một ít đồ. Lý Công Công cùng với một số thái giám dâng lên mấy khay đồ.

" Ta đã biết, các người để đó đi" Cảnh Lăng phát phát tay, vội vàng đem đoàn người Lý Công Công đuổi đi. Nếu để bọn họ ở lại, nàng sợ nàng lại không kiềm chế được hận ý của mình. Lúc đó cho dù là Oanh Nhi cũng không thể ngăn được mình.

" Người đem mấy thứ này để trên bàn của ta đi." Cảnh Lăng phân phó thái giám quản sự trong điện, rồi mang theo Oanh Nhi về trước tấm điện.

" Vâng, Công Chúa." Thái giám động tác rất nhanh đã đem tất cả để lên bàn.

Cảnh Lăng nhìn lướt qua những thứ Lý Công Công đem đến giống kiếp trước. Trong đó có một cái trâm cài đầu mà nàng rất thích.

Cảnh Lăng khước miệng nhếch lên, cầm lấy trâm cài đầu. Đây trâm là của Tây Vực tiến cống, chạm khắc rất tinh tế, trên mặt điêu khắc một đóa hoa lan cách điệu, lúc ánh sáng chiếu vào sẽ phát ra màu xanh ngọc, vô cùng đẹp. Trâm này rất được mẫu hậu yêu thích. Lúc trước nàng cũng rất thích, xin mẫu hậu thật nhiều, nhưng mẫu hậu đều không cho nàng. Lần này đưa cho nàng là vì an ủi nàng, không cần náo loạn. Kiếp trước, nàng thật là vì nhận được thứ này, mà không có so đo với hoàng đế. Cảnh Lăng nhìn trâm cài đầu, khước miệng gợi lên một nụ cười trào phúng, thật là lừa tiểu hài tử. Kỳ thật, mẫu hậu không cần làm gì đó, nàng sớm đã không cần tình cảm của mẫu hậu.

Cảnh Lăng đối với trâm cài đầu có bao nhiêu thích, Oanh Nhi tự nhiên rất rõ, hiện tại Hoàng Hậu đem tặng cho Công Chúa, trong lòng cũng vui mừng.

" Công Chúa, Hoàng Hậu nương nương vẫn rất quan tâm người" Oanh Nhi mỉm cười, " Đây trâm cài đầu Hoàng Hậu nương nương vẫn tặng người đâu."

" A, lừa tiểu hài tử mà thôi" Cảnh Lăng cầm trâm cài đầu nhìn qua, thật không hiểu tại sao kiếp trước mình lại thích nó đâu?

Oanh Nhi che miệng cười, Công Chúa chính là tiểu hài tử đâu. Giả dạng làm người lớn thật không hợp với Công Chúa.

" Người cười cái gì?" Nhìn thấy Oanh Nhi mỉm cười, Cảnh Lăng hỏi.

" A...." Oanh Nhi nhanh chóng kiếm một cái lý do, " Kìa, cái kia trâm cài đầu rất xinh đẹp nha! Đúng chính là bởi vì cái trâm nhìn rất đẹp nên Oanh Nhi liền cười." Nói Công Chúa là tiểu hài tử cái gì, trăm ngàn lần không thể để Công Chúa biết! Bằng không Công Chúa nhất định sẽ tức giận.

" Rất đẹp" Cảnh Lăng đem trâm cài đầu đưa trước mặt Oanh Nhi.

" Vâng, rất đẹp" Oanh Nhi thật sự trả lời.

" Xinh đẹp a" Cảnh Lăng mỉm cười nhìn Oanh Nhi, đem cái trâm cho Oanh Nhi, " Vậy tặng cho người"

" Đây, đây...." Oanh Nhi sửng sốt, không tự giác lùi về phía sau vài bước, "

Công Chúa đây là thứ người thích nhất, Oanh Nhi không dám nhận."

" Bản Công Chúa đã sớm không còn thích nữa." Cảnh Lăng lắc đầu, nhìn trâm cài đầu, " Đây trừ bỏ xinh đẹp, còn lại không có gì đặc biệt."

" Rất đáng quý, Oanh Nhi thật sự không dám nhận." Oanh Nhi cự tuyệt. Chủ tử ban cho hạ nhân là chuyện thường tình nhưng là những thứ chủ tử dùng qua.

Như vậy quý giá trâm cài, Oanh Nhi căn bản không dám nhận.

" Người không cần?" Cảnh Lăng nhíu mày, nhìn về phía Oanh Nhi.

" Không phải không cần, mà là không dám" Oanh Nhi nói.

" Với ta mà nói, khác nhau không lớn." Cảnh Lăng nhún vai, nhìn trong tay trâm cài đầu, " Cái này, ta không thích, người cũng không cần, một khi như vậy, cũng không nên giữ lại." Cảnh Lăng nói xong, đem trâm cài đầu ném ra ngoài.

" A, Công Chúa, người làm cái gì?" Nhìn thấy Cảnh Lăng đem nó ném đi, Oanh Nhi liền hoảng hốt, vươn tay muốn đoạt cái trâm từ tay Công Chúa, đáng tiếc động tác của Cảnh Lăng rất nhanh, Oanh Nhi còn không biết cái trâm rơi ở đâu.

Nhìn hai tay Cảnh Lăng trống trơn, trong lòng Oanh Nhi dâng lên một cổ mất mát. Đây là lần đầu Công Chúa cho mình lễ vật, sớm biết sẽ như vậy, nàng đã nhận.

" Nếu người đã nói không muốn, chỉ có thể vứt bỏ." Cảnh Lăng biểu tình bình tĩnh.

” Ai nói, Oanh Nhi không muốn.” Oanh Nhi nói rất nhỏ, ” Chỉ cần là của Công Chúa, Oanh Nhi đều thích.” Oanh Nhi trong lòng ra quyết định, lát nữa phải ra ngoài kiếm một lúc, cho dù bị rơi hỏng, nàng cũng muốn cất giữ.

” Người giận dữ?” Nhìn bộ dáng hối hận của Oanh Nhi, Cảnh Lăng che miệng cười, giống như làm ảo thuật, cái trâm cài đầu một lần nữa lại xuất hiện trong tay Cảnh Lăng. Cầm trâm cài đầu đưa tới trước mặt Oanh Nhi, ” Lúc này, còn muốn không nhận sao?”

” Không, sẽ không.” Oanh Nhi lộ ra nụ cười tươi, chạy nhanh đoạt lấy trâm. Xem như trâm bảo, chặt chẽ hộ trong ngực.

” Sớm như vậy, không phải tốt lắm sao?” Cảnh Lăng cười nhìn hành động của Oanh Nhi.

” Công Chúa, người vừa rồi không phải ném nó rồi sao?” Nói như vậy, Oanh Nhi cũng cười. Mặt kệ Công Chúa trả lời như thế nào, nàng chính là hưởng thụ cùng Công Chúa nói chuyện, hưởng thụ Công Chúa chọc ghẹo mình, hưởng thụ Công Chúa biểu tình không tự nhiên.

” Bản Công Chúa hướng đến đều là tùy tâm sở dục, muốn như thế nào thì liền như vậy.” Cảnh Lăng tươi cười.

” Vâng, vâng, Công Chúa nói, ai cũng không được nghi ngờ.” Oanh Nhi phụ họa, trong mắt tràn đầy bất đắc dĩ cùng sung nịch.

Còn lại mấy thứ trên bàn tuy là quý giá, nhưng cũng không phải thứ gì có ý nghĩa, Cảnh Lăng nhìn lướt qua, phân phó Oanh Nhi, ” Còn lại thứ gì đó sắp xếp lại đi.”

” Vâng, Công Chúa” Oanh Nhi đáp một tiếng, đem trên bàn này đó thu thập, thuận tay cầm lấy quyển sách đưa Công Chúa ” Còn một lát nữa mới đến buổi tối, Công Chúa hãy ngồi xem sách một lát.”

” Ừ” Cảnh Lăng gật gù đầu, kết quả sách mà Oanh Nhi đưa cho nàng là trước đây nàng đã xem qua. Lấy chính mình tuổi thực tế mà nói, thật là ngây thơ, bất quá không biết có phải do Oanh Nhi đưa cho nên nàng vẫn thích xem này sách.

Nhìn Oanh Nhi đang chuyên tâm sắp xếp đồ đạc trên giá sách, thuận tiện quét dọn một ít bụi. Loại này yên bình cuộc sống, thật giống như là một đôi ân ái vợ chồng....

Ý thức được mình đang suy nghĩ cái gì, mặt Cảnh Lăng đột nhiên liền đỏ lên, gần đây sao nàng luôn nghĩ đến chuyện này đâu.

” Oanh Nhi.” Đột nhiên như nhớ tới cái gì Cảnh Lăng kêu to một tiếng.

” Làm sao vậy, Công Chúa?” Oanh Nhi quay đầu, hỏi.

” Về sau người thích cái gì, trực tiếp nói với ta, không cần vụng trộm, cũng đừng cất những thứ không có ý nghĩa.” Cảnh Lăng nói.

Biết Trưởng Công Chúa nói chính là việc mình vụng trộm cất kia đóa hoa lan, mặt Oanh Nhi hơi đỏ lên. Nàng nghĩ đến mình làm thật cẩn thận, nguyên lai Công Chúa đều biết, cho nên mới đưa cho mình trâm cài đầu sao?

” Đồ vật của Công Chúa, tất cả đều có ý nghĩa.” Oanh Nhi nghiêm túc nói.

Trong lúc vô tình lại nhìn thấy đôi mắt tràn đầy nhu tình của Oanh Nhi, tâm Cảnh Lăng lại tràn đầy bối rối. ” Tùy, tùy người đi.”

7. Chương 7: Ăn Tối

Tối bữa tối, các cung nữ dọn đem đồ ăn dọn hết trên bàn.

Sắp xếp xong tất cả đều lui về sau, Cảnh Lăng phát tay cho tất cả lui ra, "Đều lui ra đi, Oanh Nhi ở lại."

"Vâng", Các cung nữ bưng khay ra ngoài, chỉ là trong mắt tràn đầy khó hiểu, mỗi khi Công Chúa dùng bữa đều một đồng người hậu hạ, thế nào hôm nay chỉ để lại mình Oanh Nhi.

Trong điện chỉ còn lại hai người, phá lệ yên tĩnh, cũng rất thích ý.

"Công Chúa, Oanh Nhi chia thức ăn cho người nha?" Oanh Nhi đứng ở bên cạnh cung kính nói.

"Không cần." Cảnh Lăng lắc đầu, "Hôm nay cho người ở lại, không phải cho người chia thức ăn"

"Kia Công Chúa?" Oanh Nhi khó hiểu, không chia thức ăn, vậy cho nàng ở lại làm cái gì?

"Ngồi xuống đi." Cảnh Lăng vỗ vỗ cái ghế bên cạnh, "Cùng Bản Công Chúa ăn đi."

"Công Chúa, Oanh Nhi không dám." Oanh Nhi kinh sợ quỳ xuống.

"Tại sao lại quỳ", Cảnh Lăng bắt đắc dĩ, nhún mày, "Không phải đã nói, lúc không có người ngoài không cần phải quỳ sao?"

"Đúng, nhưng là Công Chúa..." Oanh Nhi do dự.

"Bất kể cái gì?"

"Nhưng là Công Chúa kêu Oanh Nhi ngồi ăn cùng người, Oanh Nhi không dám" Oanh Nhi nói.

"Ngồi ăn cùng Bản Công Chúa, như vậy sẽ làm khó dễ người sao?" Cảnh Lăng nhìn Oanh Nhi trong mắt hiện ra một tia ưu thương.

"Không, Không phải như thế, có thể..." Oanh Nhi lo sợ nhất là nhìn thấy Công Chúa biểu tình đau khổ.

"Quên đi, người cái gì cũng không cần nói nữa." Oanh Nhi còn chưa nói xong thì đã bị Cảnh Lăng đánh gãy, "Ta biết ta điều ngoa tùy hứng, ai cũng không thích ta, người không muốn ngồi ăn cùng ta cũng đúng, ta đường đường là một Công Chúa, tìm một người ngồi ăn cùng, cũng không..."

Cảnh Lăng còn chưa nói xong, Oanh Nhi đã "Xoát" một tiếng, Oanh Nhi đã ngồi xuống ghế, "Được ngồi ăn cùng Công Chúa, là vinh hạnh của Oanh Nhi, Oanh Nhi thật sự rất vui, sao lại không muốn."

"Đừng an ủi ta." Trong mắt Cảnh Lăng ưu thương không giảm, "Các người đều nghĩ ta như vậy."

"Công Chúa, Oanh Nhi thề, Oanh Nhi đối với Công Chúa trời đất làm chứng."

Oanh Nhi tràn đầy nghiêm túc, "Được cùng ăn với, là Oanh Nhi đã tích đức bao đời mới được. Vừa này không phải là Oanh Nhi không muốn, mà là Oanh Nhi thụ sủng nhược kinh."

"Thật sự?" Đôi mắt Oanh Nhi nháy mắt thay đổi, tràn đầy vui vẻ, giống như đứa trẻ phát hiện ra một thứ gì đó thích thú.

"Tuyệt vô hư ngôn" Oanh Nhi cam đoan nói. Nàng như thế nào lại quên, Công Chúa chính là một đứa trẻ chín tuổi đầu, hiện tại là giai đoạn miễn cưỡng nhất, mình cự tuyệt, sẽ làm Công Chúa cảm thấy mình bị người khác ghét. Nghĩ như vậy, Oanh Nhi không khỏi mừng chính mình.

"Vậy là tốt rồi." Cảnh Lăng nở nụ cười, chỉ chỉ trên bàn đầy thức ăn, "Vậy cùng ăn với ta đi."

"Tuân mệnh, Công Chúa." Oanh Nhi gật gật đầu, đem tầm mắt nhìn đến thức ăn trên bàn.

Ở chỗ mà Oanh Nhi không thấy, Cảnh Lăng ngoéo khóe miệng. Hình như nàng, đã tìm ra biện pháp làm Oanh Nhi nghe lời đâu. So với cứng nhắc, ở trước mặt Oanh Nhi giả bộ đáng thương càng thêm hữu hiệu đâu. Nghĩ như vậy, ánh mắt Cảnh Lăng nhìn về Oanh Nhi càng thêm ôn nhu.

"Công Chúa làm sao vậy, sao lại nhìn Oanh Nhi?" Đợi hồi lâu, Oanh Nhi không thấy Cảnh Lăng cầm đũa, Oanh Nhi hướng Cảnh Lăng nhìn thì thấy Công Chúa đang chống cằm, nhìn chính mình.

"Không có gì, chỉ là bỗng nhiên muốn như vậy nhìn người thôi." Cảnh Lăng mỉm cười nói.

"Công Chúa, nếu không ăn thức ăn sẽ nguội." Oanh Nhi chỉ chỉ bàn thức ăn.

” Ta còn chưa đói bụng, người ăn trước đi.” Cảnh Lăng nói, không biết tại sao, nàng lại muốn bộ dáng lúc Oanh Nhi ăn cơm, nhất định rất ôn nhu lại mê người.

” Oanh Nhi cũng chưa đói.” Oanh Nhi trả lời, cũng không cầm lấy đũa.

Nhìn đến trong mắt Oanh Nhi tràn đầy kiên định, Cảnh Lăng thở dài, xem ra nếu nàng không động đũa, Oanh Nhi cũng sẽ giống mình. Xem ra, muốn cùng Oanh Nhi ngang hàng vị trí, còn cần một khoảng thời gian để thay đổi mới được.

Cầm lấy chiếc đũa, gấp một miếng thịt bò. Thịt bò không có chút điểm mùi, mềm mại. Cảnh Lăng nhấp mắt, ” Ăn ngon thật.”

” Ngon liền ăn nhiều một chút.” Nhìn thấy Cảnh Lăng thực thích này đồ ăn, Oanh Nhi lập tức gấp thêm một miếng thịt bò bỏ vào chén Cảnh Lăng.

” Ta không phải nói hôm nay không cần người chia thức ăn sao?” Cảnh Lăng nhú mày, làm cho Oanh Nhi cùng ăn với mình, chính là muốn kéo gần khoảng cách hai người.

” Công Chúa, Oanh Nhi không phải chia thức ăn, Oanh Nhi chính là đem thức ăn gấp vào chén Công Chúa mà thôi.” Oanh Nhi mỉm cười, giải thích. Nàng biết nếu còn tất tât cung kính nói chuyện với Công Chúa, thì nhất định người sẽ tức giận.

” Như vậy à.” Cảnh Lăng lộ ra một cái mỉm cười, thuận tay đem một miếng thịt vịt, một khối ba chỉ, còn có không ít thức ăn chạy bỏ vào trong chén Oanh Nhi.

” Công, Công Chúa?”

” Trên bàn có nhiều đồ ăn như vậy, ta làm sao biết thứ nào ăn ngon, người trước tiên ăn trước cảm thấy ngon thì nói ta mới ăn.” Cảnh Lăng nói.

” Công Chúa, Oanh Nhi đã biết.” Oanh Nhi khoe miệng hơi hơi nhếch lên, Công Chúa, đây là đối tốt với mình đâu. Cầm chiếc đũa, nghĩ muốn đem thức ăn trong chén ăn hết.

” Ai, ăn chậm một chút, cẩn thận nghẹn.” Cảnh Lăng đưa tay, ngăn cản Oanh Nhi ăn lang thôn hổ yết, đưa tay nhẹ nhàng nhéo một chút Oanh Nhi hai má, ” Người xem, ăn cái gì cũng nên ăn chậm mới tốt.”

Oanh Nhi ngây ngô cười, dừng lại đũa. Dem thức ăn trong miệng nhai kỹ. Nàng không phải không biết nên ăn chậm, chính là, bởi vì do Công Chúa gấp cho mình thức ăn, liền nhịn không được muốn đem toàn bộ bỏ vào miệng.

Thật vất vả đem tất cả thức ăn trong miệng nuốt xuống, Oanh Nhi lộ ra một cái thỏa mãn tươi cười, ” Công Chúa, ăn ngon, tốt lắm ăn.”

” Bản Công Chúa tốt lắm ăn sao?” Cảnh Lăng chọn mi nhìn Oanh Nhi. Oanh Nhi lúc này nhìn thực ngây ngốc, Cảnh Lăng nhìn không được chọc ghẹo Oanh Nhi.

” Không không không, Công Chúa không thể ăn, là đồ ăn ăn ngon.” Oanh Nhi lập tức trả lời.

” Người chưa ăn ta, làm sao biết ta ăn không thể ăn.” Cảnh Lăng hai tay chống nạnh, thân thủ vô vô trán Oanh Nhi, ” Bản Công Chúa, chắc chắn chính mình nhất định là thiên hạ đẹp nhất vị.”

” Vâng vâng vâng, Công Chúa chính là thiên hạ đẹp nhất vị.” Oanh Nhi phụ họa.

” Thế này mới đúng.” Cảnh Lăng nở nụ cười.

Hai gò má Oanh Nhi đỏ lên, Công Chúa tươi cười, thật đẹp đâu.

” Canh thực nóng, giúp ta thổi nguội.” Cảnh Lăng cầm chén canh đưa cho Oanh Nhi.

” Vâng, Công Chúa.” Oanh Nhi nhận chén canh, còn thật sự chăm chú thổi.

” Công Chúa, có thể uống.” Cảm giác nhiệt độ của chén canh đã giảm, Oanh Nhi đem chén canh đưa cho Cảnh Lăng.

” Người trước nếm thử, xác định không nóng lại đưa cho ta.” Cảnh Lăng cũng không nhận lấy.

” Vâng.” Oanh Nhi mỉm cười, Công Chúa ý tứ nàng hiểu được, trong lòng ấm áp dạt dào, có người quan tâm mình, thật sự rất tốt. Lấy cái thìa, múc một muỗng thử nếm thử.

” Công Chúa, độ ấm vừa lúc, có thể uống.” Đem bát canh trả lại cho Cảnh Lăng. Oanh Nhi nói.

” Hương vị như thế nào?” Cảnh Lăng nhướn mày nhìn Oanh Nhi, ” Uống ngon không?”

” Rất ngon.” Oanh Nhi trả lời.

” Như vậy à, vậy ta nếm thử.” Kết quả, Cảnh Lăng cầm lấy chiếc thìa múc một miếng, rồi lại đem chén canh đưa tới Oanh Nhi, ” Rất lạ, Bản Công Chúa không thích, Oanh Nhi thay Bản Công Chúa uống đi.”

” Oanh Nhi tuân mệnh.” Khóe miệng ngoéo một cái, Oanh Nhi bưng chén canh, uống sạch sẽ.

Lúc ăn, Cảnh Lăng thường lấy có thử đồ ăn, hoặc không thể ăn, đem thức ăn đều cho Oanh Nhi ăn.

Biết là do Công Chúa đối tốt với mình nên Oanh Nhi luôn luôn tiếp nhận. Đây là điều nàng thích nhất ở Công Chúa, tùy rằng luôn tùy hứng, nhưng là Công Chúa rất thiện lương.

Một bữa cơm, ở bất tri bất giác đã càng kéo gần khoảng cách

8. Chương 8: Tắm Chung

Bóng đêm tràn xuống, trong phòng tắm hơi nóng bốc lên, xông lung huyền ảo. Khắp phòng tràn đầy hương thơm.

” Đem mọi thứ để lên trên đi.” Cảnh Lăng đi vào phòng tắm, xoay người nhìn về các thị nữ nói.

” Vâng.” Bọn thị nữ cúi đầu, hạ thấp thắt lưng, đem những thứ cầm trong tay đặt ngay ngắn bên cạnh bể.

” Công Chúa, Liễu Nhi giúp người cởi áo.” Một thị nữ tiến lên, nâng tay giúp Cảnh Lăng cởi bỏ đai lưng.

Cảnh Lăng hơi hơi nghiêng người né tránh, ” Không cần.” Không biết từ khi nào, nàng bắt đầu chán ghét bị người khác chạm vào.

” Công Chúa?” Liễu Nhi sửng sốt, lập tức lo sợ quỳ xuống, ” Là do Liễu Nhi hầu hạ không tốt sao, Công Chúa.”

Lại là loại này tràn ngập sợ hãi.

Cảnh Lăng nhìn thị nữ đang run, cảm thấy cái gì hảo tâm đều bị phá hủy. Trong lúc vô tình nhìn tới Oanh Nhi liếc mắt một cái, Oanh Nhi ngậm cười tiến lên.

Trải qua chuyện ở hoa lan đình, Oanh Nhi đã biết sẽ không cùng nhau quỳ xuống, nàng biết, Công Chúa sẽ không giống như trước kia tùy tiện xử phạt người khác.

Oanh Nhi nhẹ nhàng đỡ Liễu Nhi đứng lên, nói, ” Liễu nhi, Công Chúa không phải muốn trách phạt người.” Oanh Nhi mỉm cười, nói ” Người hầu hạ không có vấn đề gì, Công Chúa sẽ không trách phạt người, yên tâm.”

” Công Chúa?” Liễu Nhi nhìn về phía Cảnh Lăng, cũng không có lập tức đứng lên.

” Nếu Oanh Nhi đã nói như vậy, người đứng lên đi.” Cảnh Lăng phát phát, nghe có chút không kiên nhẫn. Từ lúc sống lại, ngoại trừ đối với Oanh Nhi, những người khác nàng đều không có kiên nhẫn.

” Ta Công Chúa khoan dung.” Liễu nhi nói xong đứng lên.

” Người hầu nên tạ Oanh Nhi.” Cảnh Lăng chỉ Oanh Nhi, ” Nếu không phải xem ở Oanh Nhi địa vị, người cũng không được như vậy.”

” Đa tạ Oanh Nhi.” Liễu nhi nói với Oanh Nhi.

” Tốt lắm, ngoại trừ Oanh Nhi các người đều ra ngoài đi.” Cảnh Lăng đem mọi người đuổi ra.

” Vâng ” Có kinh nghiệm từ bữa tối, các thị nữ đều thức thời lui ra ngoài.

” Công Chúa, Oanh Nhi giúp người cởi áo.” Đợi tất cả mọi người ra ngoài, Oanh Nhi đứng bên cạnh, nâng tay giúp Cảnh Lăng cởi áo.

” Ừ.” Cảnh Lăng gật gật đầu, mở ra hai tay, để Oanh Nhi thuận tiện cởi áo.

Vạt áo bị tháo ra, rơi trên mặt đất, quần áo cũng rơi theo lộ ra bên trong cái yếm.

” Tạm thời như vậy đi.” Tại lúc Oanh Nhi định cởi tiếp cái yếm, Cảnh Lăng đột nhiên vươn tay, ngăn cản Oanh Nhi lại. Nàng cũng không biết tại sao, chính là cảm thấy, bản thân không mặc gì cả đứng trước mặt Oanh Nhi có chút ngượng ngùng.

Ngẩng đầu nhìn Công Chúa, muốn hỏi một tiếng, lại phát hiện hai má Công Chúa ửng đỏ. Oanh Nhi mỉm cười, Công Chúa đây là thẹn thùng đâu.

Nếu Công Chúa đã thẹn thùng, nàng cũng không bắt buộc Công Chúa cởi áo.

Ngồi xổm xuống, cầm lấy vài cái lẵng hoa, Oanh Nhi hỏi, ” Công Chúa, người thích cánh hoa như thế nào?”

” Chọn cái người thích đi.” Cảnh Lăng nhìn lướt qua nói.

” Vậy loại này đi.” Oanh Nhi cầm lẵng hoa nhai đi tới bên bể, đem hoa thả vào bể, ” Nghe tên rất thư thái.”

” Ừ.” Cảnh Lăng gật đầu, ” Ta tin tưởng người.”

Đợi Oanh Nhi đem tất cả tinh dầu đổ vào bể, Cảnh Lăng mới chậm rãi đi vào bể.

Trắng nõn tinh xảo bàn chân giống như hòa nhập cùng nước, bàn chân hơi động vài cái, làm xuất hiện vài bọt nước. Oanh Nhi đứng gần đó, hai má bắt giắc đỏ lên. Chân Công Chúa thật đẹp.

” Bùm.” Một tiếng, Cảnh Lăng cả người đi vào trong nước.

” Oanh Nhi cầm.” Cảnh Lăng vươn tay đưa cho Oanh Nhi số quần áo còn sót lại.

” Vâng, Công Chúa” Oanh Nhi lên tiếng, tiếp nhận Cảnh Lăng đưa tới quần áo, đặt vào trong rổ.

” Công Chúa, Oanh Nhi giúp người xoa bóp.” Quỳ sát bên bể Oanh Nhi nói.

” Ừ.” Cảnh Lăng híp mắt, dựa vào bể.

Oanh Nhi ở trên người xoa bóp, làm cho Cảnh Lăng vô cùng thoải mái.

” Oanh Nhi, người ẩn thật thoải mái.” Kim lòng không đậu Cảnh Lăng lên tiếng khen ngợi.

” Công Chúa nếu thích, về sau mỗi ngày Oanh Nhi sẽ ẩn cho người.” Oanh Nhi khẽ mỉm cười, chính mình được Công Chúa coi trọng, là vinh hạnh rất lớn.

Bị Oanh Nhi xoa nhẹ bả vai, Cảnh Lăng cảm thấy cả nhẹ người hơn.

” Thắt lưng của ta có chút đau, người cũng giúp ta xoa xoa.” Cảnh Lăng phân phó.

” Vâng, Công Chúa” Hai tay Oanh Nhi theo thắt lưng nhàn nhụi của Cảnh Lăng trượt xuống.

Bị Oanh Nhi chạm vào địa phương, ngoài ý muốn Cảnh Lăng cả người nóng lên, nhịn không được run sợ né tránh tay Oanh Nhi.

” Công Chúa, làm sao vậy?” Oanh Nhi thu tay lại, hỏi, ” Có phải hay không Oanh Nhi hầu hạ không tốt?”

” Không, không phải....” Cảnh Lăng nói, ” Chính là có chút ngứa, theo bản năng gãi mình.”

” Như vậy à.” Oanh Nhi thở phào nhẹ nhõm, Công Chúa không chán ghét mình chạm vào là tốt rồi, ” Kia Oanh Nhi tận lực tránh đi.”

Hai tay Oanh Nhi lại một lần nữa theo da thịt Cảnh Lăng trượt xuống, lúc này so với vừa rồi càng thêm cẩn thận, chỉ có rất ít vài lần chạm vào thân thể Cảnh Lăng. Chính là Cảnh Lăng cảm thấy lúc này so với vừa rồi kích thích càng lớn hơn.

Trong lúc suy tư, hai tay Oanh Nhi đã muốn đụng tới eo Cảnh Lăng, bắt đầu vuốt ve. Lúc đầu có chút ngứa, chính là theo Oanh Nhi xoa ấn vài cái, cũng chỉ còn lại sáng khoái.

Trong lúc vô tình quay đầu, nhìn cả người Oanh Nhi đều sát vào bên cạnh bề, tư thế có phần không được tự nhiên.

” Oanh Nhi, người như vậy không mệt sao?” Cảnh Lăng hỏi.

” Không mệt.” Oanh Nhi lộ ra một cái mỉm cười, ” Hầu hạ Trưởng Công Chúa, Oanh Nhi sẽ không bao giờ cảm thấy mệt.”

” Nhưng là ta cảm thấy người như vậy xoa ấn không thoải mái.” Cảnh Lăng nói

” Đây...” Oanh Nhi sửng sốt một chút.

” Bản Công Chúa nhớ người...” Cảnh Lăng nói xong, xoay người một cái, nắm hai vai Oanh Nhi.

Oanh Nhi: “?”

Hai tay Cảnh Lăng dùng một chút lực, đã đem cả người Oanh Nhi kéo vào nước.

Oanh Nhi kêu lên một tiếng, liền bị kéo vào nước. Bởi vì quá mức sợ hãi, Oanh Nhi nhắm chặt hai mắt, gắt gao ôm lấy Cảnh Lăng. Tiếp xúc mềm mại da thịt, Oanh Nhi cảm thấy, chính là hiện tại chết đuối, đều đáng giá.

” Không có việc gì, Oanh Nhi.” Cảnh Lăng vỗ vỗ vai Oanh Nhi ” Bể nước bắt quá chỉ cao hơn vai, sẽ không làm chết người.”

Nghe xong Cảnh Lăng nói, Oanh Nhi mới cẩn thận mở to mắt. Lọt vào mắt là một thân thể trắng nõn, Oanh Nhi trở mắt một chút, lập tức phát hiện mình giống như bạch tuyết, gắt gao ôm chầm lấy Công Chúa, lập tức liền đỏ mặt, liền buông ra.

” Công, Công Chúa, Oanh Nhi vô lễ” Oanh Nhi cúi đầu nói.

” Không có quan hệ gì.” Cảnh Lăng khẽ cười cười, ” Là do ta nhất thời quật khởi, mới dọa đến người” Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy trêu chọc, ” Bản Công Chúa nước tắm rửa uống tốt không?

Hai mắt Cảnh Lăng true đùa còn mang theo một tia nói không nên lời quyến rũ, Oanh Nhi nhìn có chút ngây ngốc, ngơ ngác trả lời, ” Rất tốt, vô cùng tốt.”

” Hahaha.” Cảnh Lăng nhin không được phá lên cười, nàng thích nhất, chính là bộ dáng lúc này của Oanh Nhi.

” Bởi vì người đáng giá được giữu cọt a.” Cảnh Lăng cười, ” Đổi lại người khác, ngay cả nhìn ta cũng không nhìn chứ đừng nói là giữu cọt.”

Oanh Nhi trong lòng vui vẻ, Công Chúa đây là nói, mình trong lòng nàng, đặc biệt sao?

” Quần áo đều ướt, đem toàn bộ cởi, cùng ta tắm rửa đi.” Cảnh Lăng giống như ghét bỏ kéo kéo ướt đầm quần áo của Oanh Nhi nói. Nàng sẽ không nói cho Oanh Nhi mục đích của mình là muốn tắm cùng nàng. Sợ Oanh Nhi không đáp ứng mới kéo nàng xuống nước.

” Công Chúa, Oanh Nhi không có việc gì, trở về thay quần áo là được.” Oanh Nhi nói xong liền muốn ra ngoài.

” Chờ chút, người đi rồi, ai giúp ta xoa bóp.” Cảnh Lăng kéo Oanh Nhi lại.

” Kia Oanh Nhi tiếp tục giúp người xoa bóp.” Oanh Nhi dò hỏi, nếu có thể nàng muốn trước tiên thay quần áo đã.

” Như vậy không thoải mái.” Cảnh Lăng nói, ” Ta muốn người ngay tại nơi này giúp ta xoa ấn.”

” Này....” Oanh Nhi do dự một chút.

” Cho nên, toàn bộ quần áo cởi ra cho ta.” Không đợi Oanh Nhi trả lời, Cảnh Lăng liền tới chỗ Oanh Nhi, gần như đã man đem quần áo Oanh Nhi cởi ra.

” Công, Công Chúa, Oanh Nhi biết rồi.... Cho nên đừng.... đừng cởi quần áo Oanh Nhi.... A, Công Chúa, xin người buông tha Oanh Nhi quần lót!” Trong bể tắm ngoài tiếng Oanh Nhi kinh hô, còn có tiếng nước xào xạt.

” Toàn bộ cởi ra cho ta.”

Editor: Ôi trời chưa thấy ai như Cảnh Lăng mà, như muốn ăn thịt Oanh Nhi luôn ak.

9. Chương 9: Ngủ Chung

” Người, trước xoay chỗ khác.” Cảnh Lăng đi ra khỏi bể, nói với Oanh Nhi.

“?” Oanh Nhi khó hiểu.

” Bảo người xoay thì người xoay đi.” Cảnh Lăng đem Oanh Nhi xoay đi hướng khác, ho khan một tiếng, nói

” Ta chưa cho phép, người tuyệt đối không được xoay lại, biết không?”

” Đã biết, Công Chúa.” Oanh Nhi gật đầu, đáp ứng, đối với Công Chúa then thùng, nàng vẫn là nguyện ý nhân nhượng.

” Nhất định không thể quay lại biết không!” Tựa hồ lo lắng, Cảnh Lăng lặp lại một lần.

” Công Chúa yên tâm, mệnh lệnh của người, Oanh Nhi sẽ không làm trái lời người.” Oanh Nhi có chút buồn cười, nói ” Công Chúa kỳ thật không cần trốn tránh như thế, Oanh Nhi không phải đáng đồ tử, nhìn Công Chúa thân thể cũng sẽ không dâng lên tà niệm.”

” Người nói cái gì?” Cảnh Lăng mị hí mắt, nhìn bóng lưng Oanh Nhi.

” Oanh Nhi....” Oanh Nhi vừa muốn nói, đã bị Cảnh Lăng đánh gãy.

” Người muốn nói, Bản Công Chúa thân thể không có gì hấp dẫn sao?” Giọng của Cảnh Lăng nghe có chút nguy hiểm.

” Công, Công Chúa, Oanh Nhi không phải ý tứ đó.” Nghe được giọng Cảnh Lăng có chút giận, Oanh Nhi biết mình đã nói lỡ lời, vội vàng muốn giải thích.

” Quên đi.” Cảnh Lăng phát phát tay, ” Hiện tại hình dáng này, thật là không có gì hấp dẫn.” Thông qua tấm gương to bên cạnh, Cảnh Lăng nhìn chính mình còn nhỏ thân hình, thở dài một tiếng. Này còn chưa thân hình còn chưa có phát triển. Không biết tại sao, Cảnh Lăng lại có cảm giác nhụt chí,

Nghe được giọng nói Cảnh Lăng có chút nhụt chí, Oanh Nhi đau lòng.

” Công Chúa.” Oanh Nhi quay đầu, trong mắt tràn đầy nghiêm túc, ” Ở trong mắt Oanh Nhi người vĩnh viễn là đẹp nhất, vô luận lúc nào.” Lọt vào trong tầm mắt là trắng nõn thân thể, tuy rằng còn chưa phát triển, nhưng là nhẵn nhụi da thịt, mỗi một dạng, đủ làm cho người ta động tâm, Oanh Nhi nhận không được khen ngợi, ” Công Chúa, người thật đẹp.”

” Người.... Người quay đầu đi cho ta.” Cảnh Lăng nhanh chóng đem quần áo mặc vào, đối với Oanh Nhi then quá thành giận.

Ý thức được chính mình lại ngộ nghịch Công Chúa ý tứ, Oanh Nhi lập tức xoay người sang chỗ khác, ” Công Chúa, Oanh Nhi vô lễ.”

” Lần sau còn như vậy, ta cho người không mặc quần áo ra ngoài chạy ba vòng.”

Thanh âm hờn dỗi của Cảnh Lãng vang lên ở sau lưng Oanh Nhi.

Oanh Nhi che miệng cười trộm, Công Chúa liền ngay cả lời nói uy hiếp cũng đều đáng yêu dẫu. Tuy rằng nghĩ như thế nhưng là Oanh Nhi ở mặt ngoài vẫn là một bộ dáng nhu thuận, nói ” Vâng, Công Chúa, Oanh Nhi thụ giáo.”

Không quá bao lâu, bề bên cạnh liền truyền đến giọng nói Cảnh Lãng ” Người có thể quay lại rồi.”

Oanh Nhi xoay người nhìn về phía Cảnh Lãng.

Cảnh Lãng chỉ mặc một bộ màu trắng nội sam, đai lưng buông long ở bên hông, ướt sũng tóc dài làm ướt cả mảnh áo trước ngực. Oanh Nhi không tự giác nuốt nước miếng. Công Chúa chẳng lẽ không biết, hình dạng này của này của nàng càng làm cho người ta có suy nghĩ xấu xa sao?

” Người như vậy nhìn ta làm cái gì?” Phát hiện tầm mắt Oanh Nhi vẫn nhìn mình, Cảnh Lãng khó hiểu hỏi.

” Không, không có gì....” Hoang mang rối loạn, Oanh Nhi hít sâu vài hơi, lấy lại bình tĩnh.

” Cho người.” Cảnh Lãng đem áo khoác của mình cho Oanh Nhi.

” Công Chúa, này...” Oanh Nhi vừa định cự tuyệt, Cảnh Lãng lại đánh gãy lời nàng.

” Làm quần áo của người ướt hết, là lỗi của ta, bản Công Chúa đương nhiên phải phụ trách.” Cảnh Lãng nói, ” Người nếu bởi vì mặc quần áo ướt mà bị bệnh, chẳng phải là do ta sao.”

” Công Chúa ý tốt, Oanh Nhi xin cảm ơn.” Nhìn thấy trong mắt Cảnh Lãng một tia không được tự nhiên, Oanh Nhi mỉm cười, lau khô thân thể, phủ thêm quần áo Cảnh Lãng đưa nàng, đi theo Cảnh Lãng về tắm điện.

Thị nữ cũng đã sửa sang lại giường cho Cảnh Lãng.

” Cảnh Lãng, không còn sớm, nên nghỉ ngơi sớm.” Oanh Nhi thổi tắt ngọn nến, mỉm cười nói.

” Ta không muốn ngủ.” Cảnh Lãng ngồi dậy. Cả ngày nay nàng đã trải qua trùng sinh(sống lại) thật sự thể xác và tinh thần đều rất mệt. Nhưng là nàng sợ hãi, chỉ cần nàng nhắm mắt lại, sau khi tỉnh lại sẽ phát hiện hết thảy chỉ là giấc mộng, nàng vẫn là một kẻ mất đi tất cả.

” Công Chúa, làm sao vậy?” Nhìn thấy bất an trong mắt Cảnh Lãng, Oanh Nhi ngồi xuống bên giường, hỏi.

Cảnh Lãng nâng tay sờ hai má Oanh Nhi, trong mắt mang theo một tia sầu lo cùng bất an, ” Oanh Nhi, ta không dám ngủ, ta sợ ta vừa tỉnh đến, lại không thấy người.”

” Công Chúa đừng lo lắng.” Vươn tay, cầm lấy tay Cảnh Lãng đang vuốt ve hai má mình. Oanh Nhi mỉm cười nói, ” Oanh Nhi sẽ luôn canh giữ ở bên giường, như vậy khi Công Chúa tỉnh dậy có thể thấy Oanh Nhi.”

” Như vậy đi.” Cảnh Lãng nghĩ nghĩ, cả người xê dịch vào trong, ” Oanh Nhi, người ngủ ở bên ta, như vậy lúc nào ta cũng biết người ở bên cạnh ta.”

” Công Chúa, Công Chúa, Oanh Nhi không dám!” Oanh Nhi sửng sốt, lập tức nhanh chóng quỳ xuống, ” Giường của người, làm sao Oanh Nhi loại này thân phận có thể ngủ cùng.”

” Bản Công Chúa muốn người ngủ chung người liền ngủ.” Cảnh Lãng vỗ vỗ bên giường, ” Bản Công Chúa mặc kệ thân phận hay không thân phận, ta hiện tại cần một người cùng ta ngủ, một câu thôi người đồng ý hay không?

” Công Chúa, Oanh Nhi thật sự không dám.” Oanh Nhi vẫn như cũ lắc đầu.

” Hừ.” Cảnh Lãng cười lạnh một tiếng, mang giày, trên giường đi xuống, ”

Người không đồng ý, Bản Công Chúa liền đi ra ngoài tìm cung nữ khác. Ta tin tưởng, những kẻ giả trang thành cung nữ, muốn tìm cơ hội giết ta khẳng định nguyện ý cùng bản Công Chúa ngủ chung. Hazz, cũng không biết, hôm sau tỉnh lại, ta có thể hay không toàn thây.

” Công, Công Chúa.” Vừa nghe nói Cảnh Lăng muốn đi tìm thích khách cùng nàng ngủ, Oanh Nhi cảm thấy hoảng hốt, đầu óc chỉ biết là tuyệt đối không thể để Công Chúa tìm người khác. Oanh Nhi một bước vọt tới Cảnh Lăng, gắt gao túm lấy hai tay Cảnh Lăng ” Công Chúa, không cần, Oanh Nhi sẽ cùng người ngủ.”

” Không cự tuyệt?” Cảnh Lăng quay đầu, trong mắt hiện lên một chút vui vẻ.

” Oanh Nhi cùng với Công Chúa ngủ chung giường.” Oanh Nhi tràn đầy quyết tâm.

” Kia còn chờ cái gì, lên giường.” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, xoay lại đi tới giường. Quả nhiên, chỉ cần ở trước mặt Oanh Nhi nói hình dáng mình thế nào, Oanh Nhi nhất định sẽ rối loạn.

Oanh Nhi cẩn thận nghiêng người nằm trên giường, tận lực giảm bớt diện tích nằm. Cảnh Lăng duỗi thẳng tay đem Oanh Nhi cả người kéo lại mình. Ôm chặt lấy eo Oanh Nhi.

Trên người Oanh Nhi mang theo hương hoa lài thanh nhã, thập phần thư thái.

Ở trong lòng Oanh Nhi tìm một vị trí thoải mái, Cảnh Lăng ra mệnh lệnh, ” Oanh Nhi, cứ như vậy đừng nhúc nhích.”

Ôm ấp Oanh Nhi, cảm thụ được trên người Oanh Nhi ấm áp, Cảnh Lăng thấy tâm tình của mình vô cùng yên bình. Nàng kiếp trước sao không phát hiện, ở cùng một chỗ với Oanh Nhi, sẽ như vậy thoải mái đâu?

” Công, Công Chúa.” Oanh Nhi cẩn thận hỏi, Công Chúa ôm làm nàng có chút không quen.

” Hừ.” Cảnh Lăng đem đầu tựa vào vai Oanh Nhi, ” Không cho nói, cứ như vậy lẳng lặng.”

Cảnh Lăng vừa nói, Oanh Nhi lập tức im lặng, không hề quấy rầy Công Chúa ngủ.

Một lúc sau, Oanh Nhi liền cảm giác được Cảnh Lăng hô hấp vững vàng.

Vươn tay, muốn tháo ra hai tay của Cảnh Lăng đang ôm mình, lại phát hiện Cảnh Lăng dùng rất lớn khí lực, căn bản kéo không ra.

Oanh Nhi thở dài một tiếng, có chút yêu thương nhìn người đang nằm trong lòng mình. Công Chúa, quả nhiên vẫn là cái đứa nhỏ, nàng đây là xem mình là Hoàng Hậu đi.

Hơi hơi điều chỉnh một chút tư thế, để cho Cảnh Lăng có thể ngủ thoải mái, Oanh Nhi cũng nhắm hai mắt lại.

Vài tia gió nhẹ thông qua khe hở cửa sổ thổi vào, Cảnh Lăng theo bản năng rúc vào trong lòng Oanh Nhi. Oanh Nhi đem chân đạp kỹ cho Công Chúa, rồi nhắm mắt lại.

Cơn gió thổi qua, thổi tắt đi ngọn nến duy nhất trong điện.

Trên giường hai nữ tử ôm nhau ngủ. Thoạt nhìn thật hài hòa, an ổn.

Editor: Hiu hiu một đứa FA như mình lại lựa bộ truyện ngọt như vậy edit là thấy sai sai rầu. Mà nói chứ kết Cảnh Lăng quá, mấy cảnh CL ép Oanh Nhi dễ thương quá.

10. Chương 10: Ghen

Hoàng Hậu vì nghĩ cho thân thể Cảnh Lăng sau khi rơi xuống nước cần phải tĩnh dưỡng nên miễn cho Cảnh Lăng không cần đến hành lễ trong một tháng.

Không cần mỗi ngày đi hành lễ, Cảnh Lăng càng vui vẻ thanh nhàn. Ở trong điện Công Chúa, vui chơi giải trí, đùa giỡn Oanh Nhi. Đương nhiên nếu không có Thái y mỗi ngày đều đến, còn có những cung nữ thái giám trong điện, nàng sẽ thêm thoải mái. Từ lúc rơi xuống nước, các cung đều cử người đến thăm hỏi, thậm chí là tự mình đến, duy chỉ mẫu hậu trừ bỏ lần trước phái thái giám tặng lễ vật, cũng không thấy thêm động tĩnh gì. Dần dần nàng một chút tình cảm dành cho mẫu hậu cũng mất đi.

" Oanh Nhi, đây là thức ăn phòng bếp đưa tới, người nếm thử xem." Cảnh Lăng đem đồ ăn đưa cho Oanh Nhi.

Oanh Nhi mỉm cười, cầm lấy đĩa nếm thử, " Hương vị tốt lắm, tay nghề của đầu bếp càng ngày càng tốt." Ở cùng Cảnh Lăng hơn mười ngày, Oanh Nhi đối với hành động của Cảnh Lăng từ khùng hoảng cũng thành thói quen.

Oanh Nhi suy nghĩ, trong cung ngoại trừ Công Chúa còn có ai đối tốt với cung nữ như vậy chứ. Kể cả hầu hạ chủ tử vài chục năm, trung thành tận tâm lão cung nữ, cũng sẽ không được đến đài ngộ này đi. Nghĩ như vậy, Oanh Nhi nhìn về phía Cảnh Lăng ánh mắt càng thêm ôn nhu.

" Lại nhìn ta làm cái gì?" Cảnh Lăng vươn tay ở trước mặt Oanh Nhi quơ quơ vài cái, nói " Oanh Nhi, ta phát hiện dạo này người thường xuyên ở trước mặt ta thất thần. Ở cùng ta, nhàm chán lắm sao?"

" Công Chúa, người hiểu lắm." Nhìn thấy trong mắt Cảnh Lăng lóe lên một tia hờn giận, Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, " Oanh Nhi chính là suy nghĩ, hiện tại cuộc sống của Oanh Nhi thật sự rất tốt, vạn nhất có một ngày Công Chúa ghét bỏ Oanh Nhi, đuổi Oanh Nhi đi rồi, Oanh Nhi cũng không biết phải sống ra sao."

" Đừng nói chuyện này." Oanh Nhi lời còn chưa nói xong, Cảnh Lăng đã vươn tay cầm thật chặt tay của Oanh Nhi " Cho dù phải vứt bỏ tất cả, ta cũng sẽ không vứt bỏ người."

" Công, Công Chúa?" Trong mắt Cảnh Lăng tràn đầy nghiêm túc làm cho Oanh Nhi không biết phải làm sao.

" Bản Công Chúa nhất ngôn cửu đỉnh." Cảnh Lăng nói. Ta vĩnh viễn sẽ không vứt bỏ người, bởi vì ta biết, người cũng như thế.

"Công Chúa, Oanh Nhi cũng như vậy." Kinh ngạc đi qua, trong mắt Oanh Nhi tràn đầy kiên định, nắm lại tay Cảnh Lăng " Vĩnh viễn, sẽ không phản bội."

" Thật là, ăn cơm liền ăn cơm, đột nhiên nói những lời này làm gì." Cảnh Lăng mất tự nhiên, " Nói như là hai người đang yêu nhau đối với nói lời thề."

" Tương lai sớm hay muộn cũng sẽ có một vĩ đại nam nhân cùng Công Chúa nói lời thề." Oanh Nhi trong mắt một mảnh Oanh Nhi ôn nhu, " Ai có thể cưới Công Chúa, người đó phải tu luyện mấy đời đi."

" Bản Công Chúa mới không cần gả cho nam nhân." Cảnh Lăng sát mặt nháy mắt thì trầm xuống, " Nam nhân không phải thứ gì tốt."

Không khí nháy mắt lạnh xuống, thông qua đôi tay đang run nhẹ của Cảnh Lăng, Oanh Nhi có thể cảm nhận được nội tâm Cảnh Lăng đang rất phẫn nộ.

Trong mắt Oanh Nhi hiện lên một tia khó hiểu, đến tột cùng có chuyện gì xảy ra, làm cho Công Chúa có như vậy phản ứng, " Công, Công Chúa? Người làm sao vậy?"

"Không có gì." Cảnh Lăng rút tay phải về, đặt trước ngực. " Ta chỉ là nghĩ đến một số chuyện không tốt." Oanh Nhi lời nói làm nàng nghĩ tới kiếp trước, nỗi lòng có chút rối loạn, " Oanh Nhi người trước đi ra ngoài một lát, ta muốn một mình yên tĩnh."

" Công Chúa, Oanh Nhi liền canh ở bên ngoài." Giờ phút này bóng dáng Cảnh Lăng thoạt nhìn đầy cô đơn cùng ưu thương, tâm Oanh Nhi một trận đau đớn.

Cảnh Lăng gật gật đầu, tỏ vẻ hiểu được.

Oanh Nhi nhẹ nhàng ra ngoài, đóng cửa lại.

Oanh Nhi đi ra ngoài, Cảnh Lăng một người ngồi trước bàn trang điểm nhìn tấm kính, nhìn trên kính hiện lên bóng người. Nâng tay sờ sờ mặt mình, trong mắt Cảnh Lăng có chút đau thương.

Lập gia đình.... Sao?

Tựa hồ nàng có chút đã quên thân phận của mình. Thân là Công Chúa, hôn nhân của nàng không phải do chính mình làm chủ. So với gả cho một kẻ không biết ra sao, nàng càng thích cùng Oanh Nhi ở cùng mỗi ngày. Vô ưu vô lự, hài hòa khoái hoạt, nếu có thể cả đời đều như vậy, thật là tốt biết bao. Nếu có thể tự

chọn hôn phu, nàng thà rằng Oanh Nhi là vị hôn phu của mình! Ý thức được mình đang nghĩ cái gì, hai má Cảnh Lăng nhanh chóng đỏ lên. Nàng như thế nào lại suy nghĩ chuyện này chứ. Tựa hồ, trùng sinh(sống lại) tới nay, nàng luôn có loại này ý tưởng kỳ quái, nhưng nàng lại không có cảm giác chán ghét.

Cảnh Lăng vỗ vỗ mặt mình, hiện tại suy nghĩ nhiều như vậy làm cái gì. Đây thân thể chỉ mới chín tuổi, đến lúc xuất giá còn rất lâu đâu. Thuyền đến đầu cầu tự nhiên có lối, nàng hiện tại, vẫn là hảo hảo hưởng thụ cùng Oanh Nhi.

Nghĩ thông suốt tâm tình Cảnh Lăng đột nhiên trở nên thư sướng lên.

” Oanh Nhi.” Cảnh Lăng kêu to một tiếng nhưng không ai trả lời. Cảnh Lăng nhìn quanh một chút, cũng không thấy Oanh Nhi, lúc này mới nhớ Oanh Nhi đã ra ngoài. Đứng lên khỏi bàn, Cảnh Lăng đi tới cửa, dùng sức đẩy ra cửa phòng

” Công Chúa.” Cung nữ đứng trước cửa hành lễ.

” Oanh Nhi đâu?” Xuất hiện không phải Oanh Nhi mà là người khác, Cảnh Lăng nhú mày hỏi.

” Vừa rồi có một cung nữ đến tìm Oanh Nhi, Oanh Nhi vừa mới đi ra ngoài. Lúc này chắc là ở phía cửa sau đi.” Cung nữ cúi đầu, chi tiết trả lời.

” Ta đã biết.” Cảnh Lăng thản nhiên trả lời, hướng đến cửa sau đi.

Rất xa nàng nhìn thấy hai bóng dáng, xem ra là đang nói chuyện.

Cảnh Lăng bước nhanh đi đến bóng dáng quen thuộc, vừa định kêu Oanh Nhi.

Đột nhiên nữ tử bên người Oanh Nhi lại ôm chầm lấy Oanh Nhi.

Đồng tử Cảnh Lăng co rụt lại, tức giận, Oanh Nhi của nàng, người khác cư nhiên dám ôm, có hay không để Công Chúa này vào mắt.

” Tiện nhân, mau buông Oanh Nhi ra.” Cảnh Lăng nổi giận gầm lên một tiếng, không chút nghĩ ngợi liền vọt lên, muốn đem hai người tách ra. Đáng tiếc, thân thể nàng chỉ mới chín tuổi cũng không có bao nhiêu sức, chính là nàng dùng hết sức cũng không đem hai người tách ra được.

Thật ra Oanh Nhi đã thấy Công Chúa, tự giác dây ra, đem Công Chúa hộ ở bên người mình, ” Công Chúa như thế nào đi ra.”

” Chẳng lẽ không được, ngươi còn muốn ôm nữ nhân này tới khi nào.” Càng nói Cảnh Lăng càng sinh khí. Nàng không phải chỉ kêu Oanh Nhi ra ngoài một lát sau. Liền một lát, Oanh Nhi lại đi tìm nữ nhân khác! Quả thực không thể tha thứ! Cảnh Lăng không biết nguyên nhân tại sao mình lại tức giận. Nàng đem hết thấy là do kia cung nữ.

” Công Chúa, người đang nói cái gì đâu.” Cảnh Lăng nói làm cho Oanh Nhi đỏ khóc đỏ cười, đây là sao.

” Nàng là ai?” Cảnh Lăng chỉ chỉ nữ tử bên cạnh, đánh giá một phen, nữ tử này quần áo gọn gàng, ngoại hình dễ nhìn. Chính là không biết có phải là nàng nhìn lầm, Cảnh Lăng cảm thấy kia đôi mắt mang theo một tia không dễ bị phát hiện âm u, cùng Oanh Nhi trong suốt đôi mắt, thật là trái ngược nhau. Cảnh Lăng khịt mũi cười, Oanh Nhi sao lại coi trọng nàng chứ?

” Yến Nhi, gặp qua Trưởng Công Chúa.” Nhìn thấy tầm mắt Cảnh Lăng nhìn mình, cái kia cung nữ lập tức quỳ xuống, nói.

” Công Chúa, đây là Yến Nhi.” Oanh Nhi hướng Cảnh Lăng giới thiệu, ” Yến Nhi cùng Oanh Nhi là cùng quê, lại cùng là hoán y cục cung nữ, rất có giao tình.”

” Nàng tới tìm ngươi làm cái gì?” Cảnh Lăng nhú mày đầu, theo bản năng đứng ra phía trước Oanh Nhi.

” Khởi bẩm Công Chúa, Yến Nhi nhiều năm không thấy Oanh Nhi, có chút nhớ, chính là nghĩ đến thăm Oanh Nhi một chút, xem tình hình của nàng.” Yến Nhi trả lời.

” Đã tâm sự xong rồi?” Cảnh Lăng không để ý đến Yến Nhi, quay đầu đi, nhìn về phía Oanh Nhi.

” Vâng.” Oanh Nhi gật gập đầu. Kỳ thật cả hai nói với nhau chỉ mấy câu thì Công Chúa đã đến. Chính là cùng Công Chúa so sánh thì không có gì có thể bằng.

” Nói xong thì tốt rồi.” Cảnh Lăng kéo tay Oanh Nhi đi, ” Cùng Bản Công Chúa trở về.”

” Tốt.” Nhìn Cảnh Lăng lôi kéo tay mình.

” Ai, Công Chúa, Yến Nhi...” Nhìn hai người sắp rời đi, Yến Nhi vội vàng nói.

” Nga, thiếu chút nữa quên người.” Cảnh Lăng liếc nhìn Yến Nhi một cái, lạnh lùng nói, ” Người có thể đi.”

” Công, Công Chúa?” Yến Nhi sửng sốt một chút

” Còn có, về sau cũng không cho lại đến tìm Oanh Nhi.” Người này là kẻ Oanh Nhi thân cận nhất, bản năng nhắc nhở Cảnh Lăng một tia nguy hiểm, trong tim thúc muốn đem người này đuổi đi, tốt nhất vĩnh viễn đừng bao giờ xuất hiện trước mặt Oanh Nhi.

” Công Chúa.” Yến Nhi không biết tại sao lại óc dưng khí, thẳng người nhìn Cảnh Lăng, ” Ngươi không có quyền ngăn cấm Oanh Nhi cùng người khác nói chuyện.”

” A ” Cảnh Lăng cười lạnh một tiếng, ” Với Oanh Nhi, Bản Công Chúa muốn như thế nào liền như vậy, còn không tới lượt ngươi giáo huấn.” Cảnh Lăng cao ngạo nâng đầu, có chút khinh thường nhìn Yến Nhi, ” Đừng nói là Oanh Nhi.

Bản Công Chúa chính là tùy tiện tìm một lý do giết người, cũng không có người dám chỉ trích Bản Công Chúa.

” Yến Nhi lỡ lời, Công Chúa thứ tội...” Yến Nhi lo lắng, mồ hôi đều chảy ra, nàng sao lại quên, người này là Trưởng Công Chúa không phân rõ phải trái.

” Hừ, lần sau nếu ta thấy ngươi ôm Oanh Nhi, ta chém đứt hai tay của ngươi.” Nói câu kia, trong mắt Cảnh Lăng hiện lên một tia sát khí.

Được rồi, nàng thừa nhận lý do lớn nhất nàng chán ghét Yến Nhi là Yến Nhi cùng Oanh Nhi quan hệ tốt, vừa rồi còn ôm Oanh Nhi.

” Oanh Nhi, đi thôi.” Lưu lại còn đang quỳ Yến Nhi, Cảnh Lăng xoay người đi.

” Vâng, Công Chúa.” Oanh Nhi mỉm cười, đi theo.

” Oanh Nhi, trở về ta sẽ kêu người may cho ngươi mấy bộ quần áo thật đẹp.”

” Như thế nào lại nói như vậy, Công Chúa?”

” Cung nữ bên Bản Công Chúa, quần áo, tự nhiên phải hơn người khác.”

11. Chương 11: Cãi Lời

“Oanh Nhi, người đã đi đâu?” Vừa đi vào điện công chúa, Oanh Nhi đã nghe được thanh âm trầm thấp của Cảnh Lăng, lại còn mang theo một tia không vui.

“Công... Công chúa?” Oanh Nhi lại càng hoảng sợ, “Người không phải là ngủ trưa sao?”

“Bổn công chúa chỉ có một mình như thế nào ngủ được.” Cảnh Lăng hừ lạnh một tiếng, nói “Người rời khỏi giường lâu như vậy cũng không trở lại, Bổn công chúa sớm đã không còn buồn ngủ rồi.” Cho nên, ta đặc biệt ngồi xổm ở cửa ra vào, chờ người trở về.

“Công chúa, là Oanh Nhi có lỗi.” Oanh Nhi cúi đầu nói ra.

“Đi lâu như vậy, người là làm cái gì?” Cảnh Lăng khẽ nhướn mày, nhìn về phía Oanh Nhi.

“Oanh Nhi vừa mới cùng Yến Nhi...” Oanh Nhi còn chưa nói hết đã bị Cảnh Lăng cắt đứt.

“Ta không phải đã nói với ngươi, không cho phép ngươi đi tìm nàng sao?” Cảnh Lăng nhú mày, giọng điệu hết sức không vui.

“Ý tứ của công chúa Oanh Nhi tự nhiên không dám làm trái.” Oanh Nhi nói,

“Chẳng qua là mấy ngày liên tiếp, Yến Nhi mỗi ngày đều tìm đến Oanh Nhi...”

“Cho nên, ngươi liền cảm động, quyết định cùng nàng ôn chuyện?” Cảnh Lăng hỏi.

“Công chúa, trong nội tâm của Oanh Nhi, chỉ có một mình ngươi.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy nhu tình cùng chăm chú.

Mỗi lần trong mắt Oanh Nhi xuất hiện ôn nhu cùng thâm tình như thế này, Cảnh Lăng luôn không tự giác quay đầu tránh đi, “Sao bỗng nhiên lại nói những lời này?” Ánh mắt Oanh Nhi trong veo như nước, rất dễ dàng đem tinh thần của nàng đều hút theo vào.

“Bởi vì vài ngày tiếp theo Oanh Nhi còn muốn cùng Yến Nhi tiếp xúc.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một vòng kiên định.

“Bổn công chúa nói, không cho phép ngươi gặp lại nàng!” Đây là lần đầu tiên Oanh Nhi cãi lời nàng, Cảnh Lăng vô cùng phẫn nộ, thở phì phì trừng mắt nhìn Oanh Nhi. Yến Nhi kia đến tột cùng là cái thứ gì, rõ ràng có thể làm cho Oanh Nhi trung thành với nàng nhất đều hướng về nàng ta! Trong nháy mắt, trong đầu Cảnh Lăng hiện lên một ý định, nàng làm cho Yến Nhi vĩnh viễn biến mất!

“Công chúa, ngươi trước hết nghe Oanh Nhi nói hết có được không?” Trong thanh âm Oanh Nhi mang theo một tia bất đắc dĩ. Công chúa mãnh liệt tham muốn giữ lấy, có đôi khi thật đúng là làm cho người ta khó xử.

“Nếu như ngươi cùng Yến Nhi lúc trước tình cảm thâm hậu, cái gì cũng không cần phải nói nữa.” Cảnh Lăng lạnh lùng mở miệng, “Bổn công chúa nghe xong liền cảm thấy thật phiền phức.”

“Tự nhiên không phải.” Oanh Nhi nhẹ nhàng mỉm cười, “Công chúa, Oanh Nhi cùng Yến Nhi tiếp xúc, cũng là vì tốt cho ngươi.”

“Vì ta?” Cảnh Lăng chỉ chỉ chính mình, cười lạnh một tiếng, “Bổn công chúa thật lòng không biết, thiếp thân thị nữ của ta cùng một thị nữ khác đi gần nhau như vậy, đối với Bổn công chúa sẽ có lợi.”

“Công chúa, Oanh Nhi vừa mới cùng Yến Nhi nói chuyện một chút.” Oanh Nhi lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, “Oanh Nhi phát hiện một vấn đề.”

“Vấn đề gì?” Oanh Nhi thông thường rất ít lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, cho nên Cảnh Lăng cũng thu hồi nội tâm khó chịu, nghiêm túc nhìn nàng.

“Yến Nhi tuy nói là cùng Oanh Nhi ôn chuyện, trò chuyện, nhưng mà trên thực tế Yến Nhi liên tục nghe ngóng xem người công chúa yêu thích là ai, còn có gần nhất công chúa đã làm những gì.” Oanh Nhi nhú mày nói ra.

“Cái này thật sự rất kỳ quái.” Cảnh Lăng khinh thường nói, “Trong nội cung mọi người đều muốn nghe ngóng xem Bổn công chúa hiện tại như thế nào, cũng không kém nàng là bao.”

“Công chúa, ngươi nói, người khác nghe ngóng những việc này là vì cái gì?”

Oanh Nhi trong mắt hiện lên một vòng thận trọng.

“Không có gì hơn là nịnh bợ.” Cảnh Lăng nói ra.

“Đúng vậy a, người khác nghe ngóng là vì nịnh bợ. Nhưng mà Yến Nhi lại không giống như vậy.” Oanh Nhi nói ra.

“Nàng có cái gì bất đồng, không phải cũng chỉ là một thị nữ nho nhỏ thôi sao?”

Trong tâm Cảnh Lăng, vẫn như cũ cảm thấy Oanh Nhi ở cùng với Yến Nhi nói chuyện chỉ là kiếm cơ.

“Công chúa, người có chỗ không biết.” Oanh Nhi bỗng trở nên trầm tư một chút, “Yến Nhi là thiếp thân thị nữ của Lưu Quý phi. Lưu Quý phi hiện tại đang đắc thế, Yến Nhi nịnh bợ công chúa không có ích lợi gì cả. Nếu như không cần nịnh bợ, như vậy nàng nghe ngóng người công chúa yêu thích và chuyện người đã làm gần đây, tự nhiên làm cho Oanh Nhi phải suy nghĩ sâu xa.”

“Là ý tứ của Lưu Quý phi a.” Nghe Oanh Nhi nhắc nhở như vậy, nàng ngược lại là nhớ tới một ít chuyện. Thời điểm kiếp trước, nàng vô cùng ưa thích Lưu Quý phi. Bởi vì Lưu Quý phi luôn có thể vừa đúng lúc chạy đến nịnh nọt nàng. Bây giờ nghĩ lại, cũng là bởi vì nàng ta đã tìm người hỏi thăm rõ ràng hết thấy mọi chuyện của nàng a.

Lưu Quý phi người này, nàng nhớ mang máng kiếp trước, kể từ sau khi mẫu hậu qua đời, Lưu Quý phi đã lên ngôi Hoàng hậu. Bất quá lúc đó nàng đã là Tướng quân phu nhân, nội tình trong hậu cung không hiểu nhiều lắm.

Nói đến Lưu Quý phi, nàng còn bất giác nhớ đến một chuyện khác, kiếp trước hài tử trong bụng Lưu Quý phi là bởi vì bị nàng vô tình đụng phải mà mất đi.

Cũng bởi vì chuyện này mà phụ hoàng dưới cơn thịnh nộ đã phế đi mẫu hậu, đem nàng tống giam. Nếu như đã trùng sinh, nàng tất nhiên sẽ không để cho chuyện này phát sinh lần nữa. Ở kiếp này, nàng tự nhiên không thể chỉ bởi vì đứa bé này mà mất đi sủng ái của phụ hoàng. Bất quá, nói đến chuyện Lưu Quý phi mang thai, tựa hồ đã là sự tình của nhiều năm về sau rồi?

“Công chúa, người đang suy nghĩ cái gì?” Từ khi nhắc tới Lưu Quý phi, công chúa vẫn đứng ở nơi đó với một bộ dạng ngơ ngác cũng không biết là đang suy nghĩ gì. Oanh Nhi đưa tay tại gần trước mặt Cảnh Lăng quơ quơ hai cái.

“Không có gì.” Cảnh Lăng phục hồi tinh thần lại, chậm rãi lắc đầu.

“Vậy là công chúa đã cho phép Oanh Nhi cùng Yến Nhi tiếp tục nói chuyện với nhau rồi?” Oanh Nhi dò hỏi.

“Không cho phép.” Cảnh Lăng không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt nói.

“Ôi chào!”

“Bổn công chúa nói không cho phép người cùng nàng lui tới, chính là không cho phép.” Cảnh Lăng hai tay chống nạnh, nhìn chằm chằm vào Oanh Nhi.

“Nhưng là công chúa, nếu không có Oanh Nhi, Yến Nhi nhất định sẽ tìm một thị nữ khác hiểu rõ sự tình của công chúa a. Đến lúc đó, nàng muốn biết cái gì, chẳng phải đều biết hết sao? Oanh Nhi muốn tiếp tục cùng Yến Nhi nói chuyện với nhau, có thể căn cứ vào ý tứ của công chúa mà nói dối nàng một chút.” Oanh Nhi lập tức nói, “Nói không chừng còn có thể lợi dụng Yến Nhi tìm hiểu được chút ít sự tình.”

“Không cần phải vậy.” Cảnh Lăng phát phát tay, “Nàng muốn nghe được cái gì liền để cho nàng nghe đi, dù sao những người kia cũng không biết bao nhiêu.”

Chuyện của Lưu Quý phi, trong nội tâm Bổn công chúa tự nhiên rõ ràng.” Kiếp này, nàng chỉ thân cận với duy nhất một mình Oanh Nhi, những thị nữ khác hiểu về nàng rất ít. Hơn nữa đối với Lưu Quý phi, nàng đã biết rõ người này muốn nịnh nọt chính mình, để phòng nàng cũng không phải là việc khó gì.

Mặc dù để cho Oanh Nhi cùng Yến Nhi tiếp xúc, đối với nàng có rất nhiều chỗ tốt. Nhưng mà nàng tuyệt đối sẽ không cho phép Oanh Nhi cùng thanh mai trúc mã của nàng lại tăng thêm cảm tình!

“Công chúa...” Oanh Nhi còn muốn nói chuyện, lại bị Cảnh Lăng đã cắt đứt.

“Cho nên, người cùng Yến Nhi về sau rốt cuộc không cần gặp nhau nữa.” Cảnh Lăng nhìn Oanh Nhi nói ra, “Nếu không thì Bổn công chúa sẽ lại phải tức giận.”

Oanh Nhi còn muốn phản bác một chút, trong lúc vô tình nhìn thấy trong mắt Cảnh Lăng hiện lên một tia khôn khéo, nên quyết định ngậm miệng lại. Nàng như thể nào quên mất, công chúa của mình là một người thông minh. Nàng tin tưởng, chỉ cần nàng cùng công chúa một lòng, ai cũng không thể làm hại công chúa.

“Công chúa, Oanh Nhi hiểu rồi.” Oanh Nhi mỉm cười, nói ra.

“Thật sự đã hiểu?”

“Là thật.” Oanh Nhi nói, “Công chúa thông minh như vậy, Oanh Nhi không cần phải bận tâm.”

“Người quan tâm Bồn công chúa sẽ rất vui.”

“Như vậy công chúa đừng ngại Oanh Nhi phiền là được.”

“Vĩnh viễn sẽ không.”

12. Chương 12: Ngạo Kiều

Thời gian trôi qua thật nhanh chóng, mới đó đã là thời điểm cuối tháng, Lưu Quý phi cũng lui tới mấy lần, đều bị Cảnh Lăng không mện không nhạ ngăn cản trở về. Lưu Quý phi trên người thị phi quá nhiều, trùng sinh một lần nằng dĩ nhiên muốn tránh khỏi loại người này.

“Công chúa, nên dậy rồi.” Thời gian giờ mẹo, Oanh Nhi nằm ở bên người Cảnh Lăng mở mắt ra, lay nhẹ người bên cạnh.

“A...” Cảnh Lăng nhú mày, trở mình, đem toàn bộ thân thể Oanh Nhi ôm chặt lấy, tiếp tục ngủ.

“Công chúa, công chúa.” Oanh Nhi lại lay Cảnh Lăng mấy lần.

“Làm sao vậy?” Cảnh Lăng chậm rãi mở to mắt, thụy nhân mông lung mà nhìn Oanh Nhi, trong mắt mang theo một tia hơi nước, không biết giải quyết thế nào mà nhìn nữ tử ở phía đối diện.

“Công chúa, hôm nay người đã nói là muốn đi đến chỗ Thái Phó.” Oanh Nhi cương chiều nhìn Cảnh Lăng, nói.

“Thái Phó?” Cảnh Lăng mở trừng hai mắt, đầu óc trong khoảng thời gian ngắn chuyển đổi rất nhiều lần làm nằng không kịp phản ứng.

“Công chúa, người đã quên sao? Ngày hôm qua Thái Phó phái người đến nói với công chúa, nếu thân thể người đã tốt lên rồi nên đi học bài.” Oanh Nhi phui nhẹ sợi tóc trên trán Cảnh Lăng, “Nếu còn không đi chắc chắn sẽ muộn.”

“Không muốn đi.” Cảnh tay đang ôm Oanh Nhi gia tăng lực đạo, Cảnh Lăng làm nằng nói.

“Công chúa, không thể tùy hứng như vậy.” Oanh Nhi nhú mày nói, “Thái Phó tại trong cung trong đức cao vọng trọng, không được lại để cho hấn đối với công chúa có cái nhìn không tốt.”

“Thực không thú vị.” Cảnh Lăng thở dài, bắt đắ dĩ đứng lên. Thân thể hơi trầm trọng còn không hoàn toàn thanh tỉnh, Cảnh Lăng ngồi dậy mấy lần, đều một lần nữa ngã lại trên giường.

Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắ dĩ, trước tiên ngồi xuống, đối với người nằm ở trên giường vươn tay ra: “Công chúa, đứng lên đi, Oanh Nhi kéo người dậy.”

Cảnh Lăng khoe miệng cong lên một chút, đem tay của mình bỏ vào trong lòng bàn tay của Oanh Nhi, tiếp theo Oanh Nhi dùng lực đạo, dùng sức một chút liền bắt đầu kéo người đang ngồi trên giường. Có lẽ do dùng sức quá mạnh, không nghĩ đến Cảnh Lăng lại ngã vào trong ngực Oanh Nhi. Hương hoa lan nhàn nhạ trên người Oanh Nhi trong phút chốc tràn ngập khắp xoang mũi của nằng, Cảnh Lăng không biết như thế nào liền đỏ mặt. Oanh Nhi có một loại hấp dẫn không cách nào diễn tả bằng lời, được Oanh Nhi ôm ấp trong lòng, Cảnh Lăng cái gì cũng không muốn nhớ tới nữa.

“Công... công chúa?” Công chúa chăm chú nằm sấp tại ngực mình, thật lâu cũng không nhúc nhích Oanh Nhi còn tưởng rằng công chúa lại ngủ rồi, đưa tay vỗ nhẹ bả vai Cảnh Lăng.

“Nên... nên ngồi dậy rồi.” Bị Oanh Nhi vỗ, Cảnh Lăng mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng từ trong ngực Oanh Nhi giẫy giụa đi ra. Nhớ tới chính mình vừa mới có suy nghĩ gì, trên mặt có chút ít nóng lên.

“Còn ngồi trên giường làm cái gì?” Từ trên giường bước xuống đất, Cảnh Lăng xoay người sang chỗ khác nói với Oanh Nhi, “Còn không giúp Bốn công chúa mặc quần áo.”

“Được, công chúa.” Trong mắt Oanh Nhi hiện lên mỉm cười, cầm lấy quần áo đặt trên kệ, chuyên tâm thay Cảnh Lăng mặc vào.

Giằng co ước chừng nửa canh giờ, Cảnh Lăng dẫn theo Oanh Nhi đi ra khỏi điện công chúa.

Ngồi trên kiệu nhìn thị nữ thái giám đang hành lễ, Cảnh Lăng chỉ cảm thấy dường như đã trải qua thời gian rất lâu.

“Công chúa, làm sao vậy?” Phát hiện Cảnh Lăng đang ngẩn người, Oanh Nhi đi ở bên cạnh mở miệng hỏi một câu.

“Không có gì, đi thôi.” Cảnh Lăng lắc đầu, nhìn Oanh Nhi đi ở một bên, trong mắt hiện lên một tia không vui. Nếu như có thể, nàng muốn Oanh Nhi cũng leo lên ngồi trên cái kiệu này. Chẳng qua là việc này nếu lọt vào trong mắt người khác, chính là vượt khỏi khuôn khổ. Đối với Oanh Nhi, đối với nàng, cũng đều không tốt. Nàng không thích cùng Oanh Nhi có loại cảm giác phân biệt đẳng cấp rõ ràng này. Nàng muốn cùng Oanh Nhi cùng đi vào thư phòng. Chẳng qua là nàng thật lâu chưa có đi mọi nơi trong hoàng cung, đã sớm không nhớ rõ thư phòng ở nơi nào. Cảnh Lăng trong nội tâm thầm đưa ra một quyết định, hôm nay nàng muốn một mực nhớ kỹ đường, ngày mai sẽ cùng Oanh Nhi đi!

Kiệu lắc lư một hồi, đã vào đến thư phòng.

Thời điểm Cảnh Lăng đi vào, trong thư phòng đã tụ tập không ít công chúa và hoàng tử rồi, trong đó còn có Lục Hoàng đệ của nàng, Cảnh Phong.

“Hoàng tỷ.” Tất cả mọi người đều lễ phép mà kêu một tiếng.

“Hừ.” Chỉ có Lục hoàng tử Cảnh Phong không để ý, tỷ đệ hai người bọn họ luôn luôn đối chọi gay gắt, chán ghét lẫn nhau.

Cảnh Lăng cũng không thèm để ý, Lục hoàng tử năm nay mới năm tuổi, một tiểu hài tử không đáng để nàng so đo.

“Oanh Nhi, người đến vị trí của mình ngồi trước đi a.” Cảnh Lăng giống như tùy ý đối với Oanh Nhi phân phó một câu. Nàng mới không để cho Oanh Nhi biết, chính mình căn bản không biết chỗ ngồi ở nơi nào! Từng hoàng tử và công chúa đều cùng thư đồng (*) của mình dùng chung một cái bàn, cho nên tìm được chỗ ngồi của Oanh Nhi, liền có thể tìm tới vị trí của mình.

(*) Cũng gần giống như thị nữ.

“Công chúa chúng ta đã ở tại chỗ ngồi của mình rồi.” Oanh Nhi nói. Vị trí của công chúa ngay tại cửa ra vào thứ nhất, chỉ cần đi tới là được.

Cảnh Lăng có chút lúng túng ho khan một tiếng: “Ý của Bốn công chúa, người đừng đứng đây nữa, có thể ngồi xuống rồi.”

“Công chúa còn không ngồi xuống, Oanh Nhi cũng không dám ngồi.” Oanh Nhi nói.

Nghe xong lời nói của Oanh Nhi, Cảnh Lăng đặt móng ở trên chỗ ngồi, nói với Oanh Nhi, “Người cũng ngồi đi.”

“Thế nhưng công chúa chỗ người đang ngồi là vị trí của Oanh Nhi.” Oanh Nhi có chút bất đắc dĩ nhìn Cảnh Lăng.

“Bốn công chúa chính là ưa thích vị trí này!” Lại một lần nữa rơi vào tình huống quẩn bách, Cảnh Lăng dứt khoát cường thế đứng lên nói, “Nơi đây gần cửa sổ, có thể ngắm phong cảnh, Bốn công chúa muốn ngồi vị trí của người!”

“Công chúa nếu thích thì cứ ngồi a.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên vẻ cứng chiều, ngồi xuống chỗ của Cảnh Lăng. Chỗ ngồi là giống nhau, chẳng qua là Cảnh Lăng bình thường đều có thói quen ngồi ở bên trong để có thể dựa vào.

Thái Phó giảng dạy thật sự nhàm chán, Cảnh Lăng hai tay nâng cằm lên, cảm thấy cực kì buồn ngủ. Những nội dung này nàng kiếp trước cũng đã học qua rồi, bây giờ căn bản không kéo lên nổi một chút hứng thú. Ngược lại là Oanh Nhi ngồi bên cạnh lại cảm thấy cực kì ngon miệng (...)

Thật vất vả chờ đến khi Thái Phó nói xong rồi, Cảnh Lăng có một loại cảm giác rốt cuộc được giải phóng, thở phào nhẹ nhõm. Chỉ là nghĩ đến mỗi ngày đều phải nghe Thái Phó giảng dạy, nàng liền cảm thấy thật buồn bực.

Quay đầu nhìn Oanh Nhi, phát hiện nàng đối với nội dung Thái Phó vừa nói có chút ngẩn người.

“Oanh Nhi, làm sao vậy?” Cảnh Lăng mở miệng hỏi một câu. Giống như sau mỗi lần chấm dứt buổi học, Oanh Nhi đều có thể phát ngôn như vậy trong chốc lát.

“Oanh Nhi chỉ là đang nghĩ xem ý tứ trong mấy câu Thái Phó vừa nói là gì.”

Oanh Nhi nhú mày nói, “Oanh Nhi một chút cũng nghe không hiểu, công chúa, người nói Oanh Nhi có phải rất đầu hay không?”

“Người là chỗ nào không hiểu?” Cảnh Lăng đưa mắt nhìn quyển sách trong tay Oanh Nhi, nội dung bên trong mình cũng hiểu.

“Chỗ này, chỗ này, còn có chỗ này...” Oanh Nhi liên tiếp lật ra vài chỗ, “Khó như vậy mới có cơ hội được học tập, đáng tiếc Oanh Nhi trời sinh ngu dốt, một điểm cũng học không được.”

“Người cùng ta bắt đầu, ta là từ nhỏ đã bắt đầu học tập, có căn bản nhất định.”

Cảnh Lăng trấn an nói, “Người trước kia chưa từng học qua bất cứ thứ gì, tới nghe Thái Phó giảng dạy đương nhiên cái gì đều nghe không hiểu.”

“Ài.” Oanh Nhi thở dài một tiếng, giữa nàng và công chúa quả nhiên có chênh lệch cực lớn.

“Oanh Nhi rất ưa thích học tập?” Cảnh Lăng hỏi.

“Àn.” Oanh Nhi gật gật đầu. Kỳ thật cũng không phải vô cùng ưa thích, nàng chẳng qua là muốn kéo gần khoảng cách với công chúa.

“Cái dạng này... Oanh Nhi, người ở đâu không hiểu cứ việc hỏi ta, sau này trở về ta sẽ hảo hảo dạy người.” Cảnh Lăng mỉm cười nhìn Oanh Nhi.

“Công chúa, không cần, việc này quá phiền toái.” Oanh Nhi cự tuyệt nói, nàng làm sao dám chiếm dụng thời gian quý giá của công chúa.

“A.” Cảnh Lăng cười cười, “Không lãng phí thời gian chút nào. Người xem, ta một bên dạy người, một bên cũng cố kiến thức, không phải nhất cử lưỡng tiện sao?” Cùng Oanh Nhi một chỗ, mặc kệ làm cái gì, nàng đều sẽ không cảm thấy phiền toái.

“Vậy Oanh Nhi phải tạ công chúa rồi.” Oanh Nhi trên mặt cũng lộ ra dáng vẻ tươi cười.

“Chỗ này, là như thế này...” Cảnh Lăng chỉ vào mấy câu trên sách, kiên nhẫn giảng giải nói cho Oanh Nhi hiểu.

“Nguyên lai là vậy.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên vẻ sùng bái, “Công chúa người thật thông minh.”

“Đợi Oanh Nhi học khá hơn rồi, người tự nhiên cũng sẽ rõ.” Sùng bái trong mắt Oanh Nhi lại làm cho Cảnh Lăng có được cảm giác hưởng thụ.

“Hoàng thượng giá lâm.” Thanh âm vắng vắng của thái giám phá vỡ sự yên lặng giữa hai người.

Cảnh Lăng sắc mặt khẽ cứng lại. Thả ra đồ vật trong tay, cùng Oanh Nhi đi ra cửa tiếp kiến.

“Nữ nhi bái kiến phụ hoàng.” Hướng phía Hoàng đế cúi đầu thi lễ, Cảnh Lăng giọng điệu nhàn nhạt nói.

“Lăng nhi, Phụ hoàng vừa hồi cung đã nghe nói người bị rơi xuống nước liền vội vàng chạy đến, người không sao chứ? Mấy người các người, còn không thay Trưởng công chúa bắt mạch!” Hoàng đế phất ống tay áo, mấy thái y cũng run run rẩy rẩy đi ra.

“Công chúa, Hoàng thượng từ Giang Nam trở về, vừa nghe nói người rơi xuống nước, ngự thư phòng cũng chưa kịp quay về đã chạy đến đây.” Tâm phúc trước mặt Hoàng đế, Đức công công híp mắt nói ra. Hoàng đế đối với Trưởng công chúa không phải là sủng ái bình thường.

“Hảo ý của Phụ hoàng nữ nhi nhận được, bất quá con đã không sao, để Phụ hoàng phải lao tâm rồi.” Cảnh Lăng tránh được thái y đụng vào, đối với Hoàng đế nói ra.

“Thật sự không có việc gì?” Hoàng đế lại hỏi một câu.

“Phụ hoàng yên tâm, con thật sự không sao.”

“Không có việc gì là tốt rồi.”

Hoàng đế ngồi trong điện của Cảnh Lăng nhấp một ngụm trà, cùng nàng nói chuyện phiếm vài câu, bầu không khí giữa hai người thoạt nhìn rất không tệ.

“Khởi bẩm công chúa, Lưu Quý phi vừa mới phái thị nữ đến thông báo cho công chúa, nàng hôm nay thân thể không được khỏe, chỉ sợ không thể lại đến làm bạn công chúa rồi, mong rằng công chúa thứ tội.” Ngoài cửa, một thị nữ mở miệng nói.

“Lưu Quý phi a, trăm đã nhiều ngày không nhìn thấy nàng, ngược lại là có chút hoài niệm. Người đâu, bái giá hồi cung.” Hoàng đế nói xong liền đứng dậy ly khai (*)

(*) Rời khỏi.

“Nữ nhi cung tiền phụ hoàng.” Cảnh Lăng lại thi lễ một chút.

Hoàng đế rời đi rồi, Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia trào phúng, Lưu Quý phi này thật đúng là có thể lợi dụng sẽ lợi dụng hết thấy. Nàng phái người đến nói những lời này, một là để cho Phụ hoàng nhớ tới nàng, hai là biểu lộ quan hệ cùng mình rất không tầm thường. Thời điểm kiếp trước, Lưu Quý phi rất gần gũi với nàng, nàng chính là đã thật sự nghĩ Lưu Quý phi đối tốt với mình. Hiện tại xem ra, Lưu Quý phi bất quá là lợi dụng nàng tranh thủ sủng ái của hoàng thượng. Cẩn thận ngẫm lại, thanh danh của mình càng ngày càng kém, mà Lưu Quý phi mỹ danh truyền khắp cung đình, không phải là bắt đầu từ khi mình cùng nàng giao hảo sao?

A, Cảnh Lăng khước miệng quyến rũ cong lên một nụ cười mỉa mai. Nàng ngược lại muốn nhìn thử xem kiếp này Lưu Quý phi còn có thể lợi dụng vị trí của mình hay không.

“Công chúa, người đang suy nghĩ cái gì?” Phát hiện công chúa lại bắt đầu ngẩn người, Oanh Nhi hỏi một câu.

“Không có gì, chỉ là sắp xảy ra một việc hay mà thôi.”

“Cái gì việc hay, công chúa có thể nói cho Oanh Nhi không?” Oanh Nhi tròn hai mắt hỏi.

“Đã từng có một đồ ngốc, luôn luôn tin người kết quả lại bị người khác không ngừng lợi dụng, đã mất đi hết thấy.” Cảnh Lăng tự giễu cười cười, “Người nói, một người luôn bị người khác lợi dụng, có phải rất ngu hay không?”

Không biết như thế nào Oanh Nhi từ trên người Cảnh Lăng lại cảm nhận được một tia bi thương.

“Công chúa.” Oanh Nhi không tự giác đưa tay đem Cảnh Lăng ôm sát trong ngực, “Người nọ mặc dù ngốc, nhưng mà Oanh Nhi lại ưa thích người như vậy.”

“Vì cái gì?” Từ trong ngực Oanh Nhi ngẩng đầu lên, trong mắt Cảnh Lăng lóng lánh một tia hào quang.

Oanh Nhi mỉm cười, “Bởi vì người này cùng công chúa giống nhau, là tính tình thật thẳng thắn.”

“Người chính là nói Bồn công chúa ngu xuẩn!” Cảnh Lăng nhún mày nhìn về phía Oanh Nhi, đưa tay hung hăng bấm véo vào bên hông của nàng.

“Công chúa, thủ hạ lưu tình a!”

“Hừ!”

13. Chương 13: Năm Năm

“Công chúa, mùa đông năm nay lạnh thêm rồi, người nên mặc nhiều quần áo mới được.” Thay Cảnh Lăng khoác vào áo khoác ngoài, Oanh Nhi không yên tâm dặn dò thêm một câu.

“Ta biết rồi, Oanh Nhi.” Cảnh Lăng có chút bất đắc dĩ nhìn Oanh Nhi, “Ta cũng đã mười bốn tuổi rồi, thân thể sớm đã không còn mảnh mai yếu ớt, người không cần mỗi lần đều dặn dò ta như vậy.” Năm đó chín tuổi đi săn bắn, nàng không cần thận gấp phải phong hàn, nằm trên giường vài ngày. Từ đó về sau, Oanh Nhi đều nhắc đi nhắc lại chuyện này.

“Còn không phải bởi vì công chúa luôn không chú ý những thứ này, nên Oanh Nhi mới phải nhắc nhở công chúa.” Oanh Nhi cứng chiêu mà nhìn Cảnh Lăng.

Năm năm rồi, nàng bên cạnh nhìn công chúa một năm lại một năm lớn lên, càng trở mã lại càng xinh đẹp, phần cảm tình kia trong nội tâm cũng ngày càng mãnh liệt dâng lên. Có đôi khi thì cứ như vậy nhìn Trưởng công chúa, nàng cũng sẽ cảm thấy xấu hổ. Nàng không biết cảm giác mình đối với Trưởng công chúa đến tột cùng là cái gì, nàng chỉ biết là phần tình cảm này cùng thị nữ bình thường thuần phục đối với chủ tử là hoàn toàn bất đồng, tựa hồ bao hàm một loại cảm tình sâu sắc khác.

“Oanh Nhi, làm sao vậy?” Phát hiện Oanh Nhi lại đang ngẩn người, Cảnh Lăng hỏi một câu. Không biết bắt đầu từ lúc nào, Oanh Nhi luôn rất dễ dàng thất thần.

“Không có gì.” Oanh Nhi phục hồi tinh thần lại, “Oanh Nhi chẳng qua là cảm thấy bộ y phục này của công chúa nhìn rất đẹp.”

“Nếu người đã ưa thích, chỗ của ta cũng không có thiếu vải vóc, người cầm lấy mà mặc a.” Cảnh Lăng giật giắt xiêm y của mình, nói.

“Công chúa, trong nội cung mỗi lần ban thưởng vải vóc xuống, người đều cho Oanh Nhi không ít.” Oanh Nhi cười nói, “oan phòng của Oanh Nhi cũng không có lớn bằng tấm điện của công chúa, nếu còn ban thưởng nữa chỉ e gian phòng của Oanh Nhi không chứa đủ rồi.”

“Ta ngày mai liền đổi cho người gian phòng lớn hơn một chút.” Nghe xong Oanh Nhi nói trong phòng không chật đủ đồ, Cảnh Lăng phản ứng đầu tiên chính là muốn đổi lại cho Oanh Nhi gian phòng lớn hơn.

“Công chúa.” Oanh Nhi dở khóc dở cười, gian phòng của nàng so với thị nữ bình thường đã lớn hơn không chỉ một lần rồi, nếu còn lớn hơn nữa không chừng còn lớn hơn cả điện Công chúa, “Oanh Nhi chỉ đùa thôi a. Gian phòng của Oanh Nhi đã đủ lớn rồi. Công chúa gần nhất ban thưởng một lần so với một lần lại càng nhiều hơn, Oanh Nhi đều dùng không hết. Để đó thì quá lãng phí.”

“Không có vấn đề gì.” Cảnh Lăng nhún vai, đối với Oanh Nhi nàng chính là hận không thể cho nàng tất cả đồ tốt nhất.

“Oanh Nhi nếu thiếu cái gì nhất định sẽ nói với công chúa, cho nên công chúa không cần ban thưởng đồ nhiều như vậy cho Oanh Nhi nữa.” Oanh Nhi nói.

“Được rồi.” Cảnh Lăng suy nghĩ một chút, đáp ứng nói. Dù sao nàng mỗi lần đều là trên miệng đáp ứng, nhưng mà cũng sẽ không làm theo.

Oanh Nhi cũng biết điểm ấy, không ngăn cản được, chỉ có thể thuận theo công chúa.

Cổ kiện đi Thú Liệp Tràng đã đứng ở cửa cung rồi, Oanh Nhi xác nhận một lần cuối cùng, xác định công chúa sẽ không bị lạnh, mới nhanh chóng đi theo công chúa đứng một chỗ ở phía ngoài cổ kiện.

Tuyết trắng bao trùm toàn bộ khu vực săn bắn, nhìn đến chỉ liền cảm thấy trắng xoá một mảnh, hết sức xinh đẹp. Hàng năm thời điểm đến khu vực này săn bắn, Cảnh Lăng đều bị cảnh sắc nơi này hấp dẫn.

Phía trước Hoàng đế đã đi xuống cổ kiện, bên người đi theo hai nữ tử duyên dáng sang trọng. Một là mẫu hậu của nàng, đương kim Hoàng hậu, còn một bên là Lưu Quý phi.

Lưu Quý phi người này rất có thủ đoạn, dăm ba câu liền đem Lục hoàng tử đổ dành. Hoàng đế sủng ái nhất là Trưởng công chúa nàng, nhưng coi trọng nhất lại là Lục hoàng tử bên cạnh Hoàng hậu. Nịnh nọt Lục hoàng tử tự nhiên cũng có thể giành lấy sủng ái của Hoàng đế. Cho nên dù cho không có trợ giúp của nàng, Lưu Quý phi vẫn như cũ có thể trong thời gian bốn năm tấn thăng làm Quý phi, hơn nữa là Quý phi Hoàng đế sủng ái nhất. Lục hoàng tử cùng nàng bất đồng, Lục hoàng tử bên người từng giây từng phút đều có mẫu hậu trông chừng, cho nên Lưu Quý phi chính là muốn làm chút ít thủ đoạn gì, cũng sẽ bị Hoàng hậu toàn bộ ngăn cản trở về. Cho nên Lục hoàng tử không có giống như nàng bị Lưu Quý phi bôi xấu thanh danh, trở thành đá kê chân.

Đi theo phía sau Hoàng đế chính là thái giám hầu rất sủng hạnh, Lý công công. Một năm trước, Đức công công đột nhiên chết vì bệnh lâm bệnh nặng. Lý công công liền thế vào vị trí của Đức công công.

Chứng kiến hai chuyện này, Cảnh Lăng thở dài một tiếng, quả nhiên là lịch sử vẫn không thể thay đổi sao?

Ở kiếp này, nàng tận lực xa cách Lưu Quý phi, thế nhưng Lưu Quý phi vẫn như cũ tấn thăng làm Quý phi. Nàng lại để cho thái y cách một khoảng thời gian liền thay Đức công công bắt mạch, là muốn để cho hắn tránh đi bệnh tình đột nhiên xuất hiện này, nhưng cuối cùng vẫn không ngăn cản thành công.

“Công chúa, người làm sao vậy?” Cảm nhận được xung quanh Cảnh Lăng đều tỏa ra hàn khí. Oanh Nhi hỏi một câu.

“Không có gì, ta chỉ là ngắm phong cảnh trong khoảng thời gian ngắn liền mê say mà thôi.” Cảnh Lăng hỏi đáp.

“Phong cảnh tuy rằng rất đẹp, nhưng là công chúa không nên mê mẩn quá thì tốt rồi.” Oanh Nhi nói, “Năm người chín tuổi cũng là bởi vì đứng ở bên ngoài nhìn phong cảnh quá lâu, mới không tránh được gió rét.”

“Oanh Nhi, người tại sao lại nhắc tới chuyện này rồi.” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, nàng lại ngốc một lần nữa, làm sao lại để cho Oanh Nhi từng giây từng phút mang theo chuyện này đây!

“Vì để cho công chúa không tái phạm nữa.” Oanh Nhi mỉm cười, năm năm, nàng cái khác học được không nhiều lắm, nhưng là cái lời công chúa tự nhiên làm vô cùng tốt, nhiều khi ngay cả Cảnh Lăng không thể làm gì.

“Đã biết, đã biết, ta đây vào lều vải ngồi còn không được sao?” Cảnh Lăng có chút bất đắc dĩ nói ra.

“Công chúa, người mỗi lần đều chỉ biết nói biết rồi nhưng lại không thèm nhớ ở trong lòng.” Oanh Nhi không lưu tình chút nào vạch trần nàng.

“Oanh Nhi thiệt là.” Cảnh Lăng nói ra, “Bốn công chúa là đem người làm hư rồi, người lại dám vạch trần ta như vậy.”

“Công chúa hiện tại mới phát giác ra sao?” Oanh Nhi dí dỏm mà nâng mắt nhìn nàng, “Bất quá giống như, quá muộn ài. Oanh Nhi đã bị làm hư rồi, sửa không tốt.”

“Hừ, người còn tưởng là Bốn công chúa trị không được người rồi ư!” Cảnh Lăng hừ một tiếng, tại bên hông Oanh Nhi hung hăng nhéo một chút. Cảm thấy vô cùng mỹ mãn mà nhìn Oanh Nhi cắn chặt răng, bởi vì là ở trước mặt mọi người nên không dám lớn tiếng la hét.

“Ai bảo người lại vạch trần ta.” Cảnh Lăng cũng đặc biệt kiêu ngạo mà nói một câu.

“Công chúa, Oanh Nhi sai rồi.” Oanh Nhi trên mặt lộ ra một tia cầu xin tha thứ, “Thỉnh công chúa hạ thủ lưu tình a. Oanh Nhi chính là bị công chúa véo quá mạnh tay, về sau công chúa sẽ không được véo nữa.” Cảnh Lăng véo vô cùng nhẹ, chỉ có một chút đau rất nhỏ có thể trực tiếp xem nhẹ. Chẳng qua là Oanh Nhi mỗi lần đều phối hợp với công chúa làm ra bộ dạng rất đau, bởi công chúa mỉm cười.

“Người da dày như vậy, Bốn công chúa chính là mỗi ngày véo cũng đều không có việc gì.” Cảnh Lăng liếc qua bên hông Oanh Nhi, “Ít nói dối ta lại một chút.”

“A.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, “Công chúa quả nhiên là cực kì thông minh, Oanh Nhi chính là nói dối đều không qua mắt được người.”

“Ít nịnh nọt ta.” Cảnh Lăng lại nói.

“Công chúa, Oanh Nhi là nói thật lòng.”

“Được rồi, đừng ba hoa, trước cùng ta đi đến lầu vải a.” Lúc cùng Oanh Nhi đứng nói chuyện, Hoàng đế đã tiến vào trường của mình rồi. Đã không có Hoàng đế áp trận, mọi người cũng nên thoải mái một chút.

Lầu vải của Cảnh Lăng ngay tại cách đó không xa, phía trên vẽ những hình ảnh vô cùng tinh xảo, màn cửa dùng kim tuyến mà khảm thành. Lầu vải xa hoa chứng tỏ nàng ở trong nội tâm của Hoàng đế không phải là địa vị bình thường.

Sờ lên màn cửa hiện ra kim quang, Cảnh Lăng khẽ cười cười. Ai nói lịch sử là không thể thay đổi? Ít nhất nàng lúc này đã đi lên một con đường khác. Kiếp trước thời cũng tại điểm này, nàng căn bản cũng không có bị mang đi săn bắn.

Kiếp này, nàng lại như cũ dùng địa vị công chúa được Hoàng đế sủng ai nhất mà tham gia tham gia săn bắn.

Hơi dùng lực, nhắc lên mảnh vải chắn trước cửa, Cảnh Lăng mang theo Oanh Nhi tiến vào trường của mình.

“Đều đi ra ngoài đi.” Đối với tầ bộ thị nữ đứng trong lầu vải, Cảnh Lăng phân phó nói.

“Vâng.” Những thị nữ này đã sớm thành thói quen với mệnh lệnh này của Cảnh Lăng rồi.

Trên bàn bánh ngọt để đó tỏa ra mùi thơm khắp bốn phía, Cảnh Lăng đi qua, đưa tay muốn cầm lấy một cái đã bị Oanh Nhi ngăn cản.

“Công chúa, trước tiên nên lau tay a.” Oanh Nhi nói, cũng không đợi Cảnh Lăng đáp lại, liền cầm lấy tay Cảnh Lăng, cẩn thận lau, “Tay rất dễ dính phải vi khuẩn, công chúa nên cẩn thận a.”

“Có người rồi, những chuyện nhỏ nhất này Bổng công chúa còn cần để trong lòng sao?” Rất tự nhiên đưa tay cho Oanh Nhi Cảnh Lăng trên mặt lộ ra một nụ cười.

“Công chúa chính mình cũng chú ý một chút đi, bằng không thì lúc nào Oanh Nhi không có ở đây...”

“Sao lại nói lời không may mắn như vậy.” Oanh Nhi còn chưa nói xong, đã bị Cảnh Lăng cắt đứt, “Không có Bổng công chúa cho phép, người dám rời khỏi Bổng công chúa?”

“Đương nhiên không phải.” Oanh Nhi gấp gấp nói, “Oanh Nhi chỉ là muốn nói, vạn nhất Oanh Nhi lúc nào đó có việc cần phải rời khỏi đây...” Tự hồ mỗi lần nàng nói ra điều gì đó công chúa thường tưởng tượng rất nhiều điều, công chúa luôn không hiểu ý của nàng.

“Không có khả năng.” Cảnh Lăng hừ một tiếng nói ra, “Bổng công chúa sẽ không để cho người rời khỏi Bổng công chúa vượt qua thời gian một chén trà.” Rút về bàn tay đã được Oanh Nhi lau sạch sẽ, Cảnh Lăng cầm lấy trong tay một cái bánh ngọt, nhét vào trong miệng Oanh Nhi, “Người a, có lẽ nên ăn nhiều một chút để miễn cho người luôn thích nói lung tung.”

Oanh Nhi hai ba cái nhai bánh ngọt trong miệng, trong mắt theo đó cũng tràn đầy thâm tình đối với Cảnh Lăng. Chẳng qua là, hai người đều còn chưa ý thức được cái thâm tình này đại biểu cho thứ cảm xúc gì.

14. Chương 14: Ghen Tuông

Việc săn bắn bình thường đều là do các hoàng tử cùng các binh sĩ đảm nhiệm.

Cảnh Lăng đối với săn bắn cũng không phải là có niềm yêu thích đặc biệt, vốn là muốn giống như những năm trước tùy tiện tìm cơ đi săn mấy con mồi liền mang theo Oanh Nhi du sơn ngoạn thủy. Chẳng qua là năm nay Hoàng đế đặt ra điều kiện vô cùng hấp dẫn. Nếu ai có thể săn được số con mồi nhiều nhất, thì Hoàng đế nhất định sẽ ban thưởng Ngọc Kỳ Lân. Ngọc Kỳ Lân ngoại trừ vẻ ngoài thập phần tinh xảo, còn có một tác dụng rất lớn, đó là có thể điều động sáu vạn cấm vệ quân. Bình quyền, mặc kệ là lúc nào đều là sức hấp dẫn lớn nhất. Không ít hoàng tử đều rục rịch góc đầu dậy rồi.

“Oanh Nhi, người nói, nếu Bồn công chúa bắt được cái Ngọc Kỳ Lân kia thì sẽ như thế nào?” Cảnh Lăng lặng lẽ kể vào sát bên tai Oanh Nhi nói.

“Công chúa muốn Ngọc Kỳ Lân làm cái gì?” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

“Lấy ra tùy tiện nhìn thôi.” Cảnh Lăng tròn mắt nhìn, cười nói.

“Ôi chào!” Dem Ngọc Kỳ Lân ra nhìn ngắm, công chúa đại nhân cũng quá bạo rồi a.

“Ha ha.” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, vỗ vỗ vai Oanh Nhi. Trở mình lên ngựa, “Đi thôi, Oanh Nhi.”

“Dạ, công chúa.” Oanh Nhi gật đầu, cũng lên một con ngựa khác, đi theo sau lưng Cảnh Lăng.

“Hoàng thượng cảm thấy vị nào hoàng tử có thể đạt được Ngọc Kỳ Lân?” Kể từ sau khi mọi người rời đi, Lý công công bên người Hoàng đế hí hóp mắt, mở miệng hỏi.

“Cái này nên xem bản lĩnh của bọn hần.” Hoàng đế trong mắt hiện lên một tia trầm tư.

“Vèo.” Oanh Nhi một mũi tên bắn ra, cách đó không xa một con nai bị kinh sợ, vội vàng chạy mất.

“Vút vút.”, Một khác hai mũi tên phá không khí bay ra, một mũi tên bắn thẳng đến đầu con nai, một mũi tên còn lại bắn thẳng đến phần bụng của con nai, con nai bịch một tiếng ngã trên mặt đất.

“Ài.” Oanh Nhi thở dài một hơi, “Về phương diện cỡi ngựa bắn cung, Oanh Nhi so với công chúa thật sự là kém xa rồi.”

“A” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, “Ta thân là công chúa, phương diện cỡi ngựa bắn cung nếu để cho người khác nhìn thấy không bằng người mặt mũi của ta nên đặt ở đâu a. Người đọc sách cũng vượt qua ta, chẳng lẽ còn vọng tưởng cỡi ngựa bắn cung cũng thắng ta sao?” Nói xong việc này Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia ghen ghét. Nàng là dựa vào trí nhớ về kiếp trước của mình mới nhớ ra Oanh Nhi rõ ràng chỉ cần liếc mắt nhìn thì một ít kiến thức thôi cũng sẽ hiểu. Thật sự khiến nàng giận điên người a.

“Công chúa, đó là bởi vì người chưa bao giờ chịu học tập tốt.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ. Bắt đầu từ ba năm trở lại đây, nàng cùng công chúa hai người liên đảo lại rồi. Trước kia là công chúa giảng bài cho nàng, nhưng bây giờ là nàng giảng bài cho công chúa. Thái Phó giảng bài công chúa tổng thể là nghe qua loa cho xong, nhưng hết lần này tới lần khác ở thời điểm nàng giảng bài, công chúa nghe đặc biệt chăm chú.

“Thái Phó nói nhiều không thú vị.” Cảnh Lăng nói, “Vẫn là Oanh Nhi nói sinh động.”

“Rõ ràng đều là giống nhau.” Oanh hơi âm thanh hơi trả lời một câu.

“Bởi vì là Oanh Nhi nói, ta mới cảm thấy đặc biệt thú vị.” Cảnh Lăng nhìn Oanh Nhi, chăm chú nói ra.

“Giảng bài cho công chúa, Oanh Nhi cũng đặc biệt vui vẻ.” Oanh Nhi đáy mắt nhu tình một mảnh, “Trên đời này ngoại trừ công chúa, chỉ sợ không ai sẽ nguyện ý nghe Oanh Nhi giảng bài a.”

“Người còn muốn thay người khác giảng bài?” Cảnh Lăng chân mày lá liễu nhướng lên, “Bồn công chúa không cho phép!”

“Đương nhiên sẽ không.” Oanh Nhi nhìn thẳng vào mắt Cảnh Lăng nói, “Oanh Nhi vĩnh viễn chỉ có một mình công chúa.”

Bị Oanh Nhi nhìn chăm chăm có chút ngượng ngùng, Cảnh Lăng không tự giác nghiêng đầu né tránh: “Làm... làm gì vậy? Sao lại nhìn chăm chăm vào ta như vậy a.”

“Bởi vì công chúa xinh đẹp a.” Oanh Nhi nói vô cùng tự nhiên.

“Hừ, nông cạn.” Cảnh Lăng hừ nhẹ một tiếng, hồi đáp. Chẳng qua là khoe miệng khẽ cong lên như thế nào đều không che giấu được. Được Oanh Nhi khen xinh đẹp, thật là nàng cảm thấy hết sức vui vẻ.

“Đúng, là Oanh Nhi nông cạn.” Nương theo lời Cảnh Lăng nói, Oanh Nhi trả lời, “Cho nên mới phải đối với công chúa khẳng khẳng một mực như vậy.”

“Ý người là nói Bồn công chúa là công tử bột, là một cái bao cỏ sao?” Cảnh Lăng quay đầu, tức giận nhìn Oanh Nhi. Nữ nhân này thật sự là lá gan càng lúc càng lớn!

“Công chúa, Oanh Nhi ở đây là khen người xinh đẹp a.” Oanh Nhi cười nhẹ.

“Hừ, Bồn công chúa tạm thời xem người là đang khích lệ ta, không cùng người so đo nữa.” Cảnh Lăng ngửa đầu, đặc biệt kiêu ngạo mà nói một câu.

“Công chúa điện hạ của ta, người còn muốn tiếp tục săn bắn sao?” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy vui vẻ, “Tổn thêm chút sức, nhưng công chúa cũng không lấy được bình phù.”

“Cái này người cứ yên tâm đi.” Cảnh Lăng cười cười, “Ta tự có biện pháp.”

“Bái kiến trưởng công chúa.” Cảnh Lăng vừa dứt lời, một thị nữ liền xuất hiện ở trước mặt hai người, đối với nàng thi lễ.

“Đã đến a.” Cảnh Lăng nhàn nhạt nói một câu, “Đứng lên đi.”

“Lục điện hạ vừa mới vội vàng đi săn bắn, Thái nhi mới có cơ hội thoát thân.”

Thị nữ tên Thái nhi từ dưới đất đứng lên đến.

“Mẫu hậu đều thay hần chuẩn bị xong cả rồi, hần còn cần chính mình đi săn bắn?” Cảnh Lăng trừng mắt nhìn, hỏi.

“Khởi bẩm công chúa.” Thái nhi nói, “Lục điện hạ tranh cường háo thắng, muốn bằng năng lực của mình đạt được kết quả thật xuất sắc.”

“Ha ha.” Cảnh Lăng cười lạnh một tiếng, “Hần cũng quá để ý mình rồi. Vừa vặn, những vật này hần không nên chú ý đến, cứ ta giữ hộ a. Thái nhi, người trở về đi, chuyện còn lại, ta tự mình giải quyết là được.”

“Dạ, công chúa.” Hường Cảnh Lăng hành lễ, Thái nhi liền lui xuống.

“Oanh Nhi, người làm sao vậy?” Sau khi Thái nhi rời đi, Cảnh Lăng quay đầu muốn cùng Oanh Nhi nói cái gì đó lại phát hiện Oanh Nhi sắc mặt âm trầm, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào dáng lưng Thái nhi.

“Không có gì.” Tuy rằng nói như thế, nhưng mà thần sắc của Oanh Nhi đã phản bác lại nàng. Cái thần sắc kia, giống như hận không thể từ trên người Thái nhi rạch ra hai nhát vậy.

“Như thế nào mỗi lần gặp Thái nhi người đều mất hứng như vậy.” Cảnh Lăng mở miệng hỏi. Nàng một năm trước đã từng giúp đỡ Thái nhi, về sau lại dùng một chút thủ đoạn trợ giúp để cho Thái nhi trở thành thiếp thân thị nữ bên cạnh Hoàng đệ đáng yêu kia của nàng. Đã có Thái nhi, nàng có thể giải quyết không ít chuyện đi.

“Công chúa, Oanh Nhi không có mất hứng.” Oanh Nhi nói, muốn đối với Cảnh Lăng lộ ra một nụ cười thật tự nhiên, lại không phát hiện bộ mặt nàng đang cứng ngắc lại.

“Người sẽ không phải là ghen a?” Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Cảnh Lăng trên mặt tràn đầy nét trêu chọc, “Hặc hặc” Cảnh Lăng vừa cười, một bên vỗ vỗ bả vai Oanh Nhi, “Oanh Nhi, người yên tâm đi. Địa vị của người trong lòng ta, ai so với người cũng đều kém hơn. Đừng nói chỉ có một Thái nhi, chính là mười Thái nhi, cũng đều kém người.”

“Ta hiểu rồi a, công chúa.” Thái nhi đã hoàn toàn biến mất trong tầm mắt rồi, ánh mắt Oanh Nhi cũng trở nên nhu hòa, “Oanh Nhi biết rõ, mình ở trong lòng công chúa rất đặc biệt. Chẳng qua là có thị nữ khác đến gần công chúa, Oanh Nhi trong nội tâm nhất định sẽ không thoải mái.” Nàng chưa bao giờ hoài nghi việc sẽ có người có thể cướp đi vị trí của mình. Nàng chẳng qua là có chút bất an.

“A, nói người ghen, người còn không thừa nhận.” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, “Người này rõ ràng chính là ghen.”

“Đúng, công chúa, Oanh Nhi ghen a.” Ánh mắt ôn hòa nhìn về phía Cảnh Lăng, Oanh Nhi nói, “Công chúa cảm thấy không được sao?”

“Đương nhiên có thể.” Cảnh Lăng cười nói, “Người ghen, chứng tỏ người quan tâm Bồn công chúa. Bất quá người cũng thiệt là, Bồn công chúa bất quá là cùng Thái nhi nói hai câu mà thôi.”

“Công chúa, Oanh Nhi năm đó cũng không quá đáng, ta chỉ là cùng Yến Nhi nói hai câu.” Nhớ tới năm đó mình và Yến Nhi nói chuyện, công chúa vội vàng đem mình kéo ra. Oanh Nhi nghĩ, công chúa lúc trước có phải hay không cũng là loại tâm tình này.

“Cái kia... Không đồng dạng như vậy...” Cảnh Lăng nhất thời nghẹn lời.

“Rõ ràng là giống nhau.” Oanh Nhi nói ra.

“Hừ.” bị Oanh Nhi chọc trúng tâm sự, Cảnh Lăng cũng không hề phân biệt, ngửa đầu nói ra, “Giống nhau thì thế nào.”

“Công chúa, không cần kích động như vậy a, Oanh Nhi còn chưa nói muốn thế nào.”

“Ai, ai nói Bồn công chúa kích động!” Như là bị đâm vào chân đau, Cảnh Lăng vội vàng phản bác, chỉ thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

“Dạ dạ dạ, công chúa không có kích động, là Oanh Nhi kích động.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên vẻ cứng chiều, “Cho nên Oanh Nhi lớn mật hướng công chúa đưa ra một ý kiến.”

“Ý kiến gì, người cứ nói.” Cảnh Lăng nhíu mày.

Oanh Nhi nghiêm túc nhìn Cảnh Lăng, mở miệng nói, “Oanh Nhi muốn công chúa hứa với Oanh Nhi về sau không cùng thị nữ khác đi gần như vậy.”

“Oanh Nhi, người lúc nào đã học theo ta rồi.” Cảnh Lăng nhẹ véo mũi Oanh Nhi.

“Chẳng lẽ chỉ cho quan châu đốt lửa, không cho dân chúng thấp đèn sao?” Oanh Nhi phản bác một câu.

“Đương nhiên.” Cảnh Lăng cười nói, “Bồn công chúa cho phép người đốt đèn, không chỉ là đốt đèn người cho dù phóng hỏa, Bồn công chúa cũng sẽ không có ý kiến.”

“Công chúa, người đối với Oanh Nhi thật tốt.”

“Bồn công chúa không đối với người tốt, vậy thì nên đối với mọi người tốt?”

Cười nhìn Oanh Nhi, Cảnh Lăng nói, “Hiện tại không tức giận rồi, hả?”

“Công chúa, Oanh Nhi vĩnh viễn sẽ không đối với người tức giận.” Oanh Nhi đậy mắt một mảnh nhu hòa.

“Hừ, vậy người vừa rồi tính là cái gì?” Cảnh Lăng hừ một tiếng, nói.

“Xem như là bộc lộ chút tính tình.”

“Được, Bồn công chúa chuẩn cho người tùy thời có thể bộc lộ tính tình.”

“Vậy công chúa cần phải chuẩn bị rồi.” Oanh Nhi cười cười, “Về sau mỗi lần thấy Thái nhi, Oanh Nhi đều sẽ như vậy.”

“Ta biết rồi Oanh Nhi.” Tiến lên cầm lấy tay Oanh Nhi, Cảnh Lăng lộ ra một nụ cười thỏa mãn, “Đi thôi.”

“Công chúa là muốn đi đâu a?” Oanh Nhi nghi ngờ một chút, đồ vật dùng để săn bắn vẫn còn ném ở một bên. Nhìn bộ dạng của công chúa tựa hồ là cũng không bận tâm đến.

“Đi tìm Hoàng đệ của ta chơi trò chơi một chút.” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia tính toán.

15. Chương 15: Tâm Kế

Căn cứ vào ký hiệu Thái nhi lưu lại, Cảnh Lăng rất nhanh đã tìm được chỗ Lục hoàng tử Cảnh Phong đang sẵn bán. Giống như Thái nhi đã nói, Cảnh Phong đứng cách đó không xa đã chất đầy con mối, bên người Cảnh Phong cũng có mấy con mối, xem ra là Cảnh Phong chính mình đem tới tay a.

Tiếng mũi tên xé gió truyền ra, mũi tên trong tay Cảnh Phong bắn về phía không trung. Chim nhạn trên trời xoay hai cái, tựa hồ là đang cười nhạo Cảnh Phong không biết lượng sức.

Thái giám bên cạnh nhanh chóng đem chim nhạn đã chuẩn bị tốt ném đến bên người Cảnh Phong.

“Cút, đều cút hết cho ta.” Cảnh Phong mặt âm trầm, nhìn con mối chồng chất đầy trên đất. Những con mối này quả thực chính là đang cười nhạo sự bất lực của hắn.

“Ha ha, Hoàng đệ, chuyện gì tức giận như vậy đây.” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, từ phía sau cây đi ra, mắt tùy ý liếc nhìn con mối cách đó không xa.

“Không có liên quan đến ngươi.” Cảnh Phong có chút lạnh nhạt mà nói.

Thời điểm kiếp trước, Cảnh Lăng bởi vì không cam lòng Cảnh Phong cướp đi mẫu hậu của mình mà tại trên người Lưu Quý phi giết dây, làm rất nhiều chuyện tổn thương Cảnh Phong, dẫn đến hai tỷ muội cứ thế thành nước với lửa. Kiếp này, nàng cũng không có tận lực gây ra phiền toái cho Cảnh Phong, Cảnh Phong cũng mặc kệ nàng, hai tỷ muội quan hệ tuy rằng rất căng, nhưng mà đến cuối cùng cũng không có như kiếp trước căm ghét lẫn nhau.

“Mới có một chút công phu, Hoàng đệ liền có nhiều con mối như vậy rồi, thật làm cho Hoàng tỷ ta hổ thẹn.” Mắt giống như lơ đãng nhìn một đồng con mối phía sau Cảnh Phong, Cảnh Lăng nói.

“Hoàng tỷ tới đây, cuối cùng có chuyện gì?” Nói đến mấy con mối chồng chất lên nhau này sắc mặt Cảnh Phong càng thêm khó coi. So với lừa gạt hắn càng muốn dùng thực lực của mình đạt được ban thưởng của phụ hoàng.

“Hoàng đệ nói những lời này thế nhưng lại thật thú vị, phải nhất định có chuyện gì mới được đi qua đây sao?” Cảnh Lăng nói, “Ta chỉ là vừa mới đi ngang qua mà thôi.”

“Vậy ta đây sẽ không quấy rầy Hoàng tỷ.” Cảnh Phong nhàn nhạt nói một câu, mang lấy thủ hạ muốn quay người rời đi.

“Nhiều con mối như vậy, xem ra Ngọc Kỳ Lân nhất định sẽ rơi xuống trong tay Hoàng đệ.” Ngay lúc Cảnh Phong có ý định rời đi, Cảnh Lăng nói một câu, “Chẳng qua là, dựa vào lừa gạt để có được thắng lợi, thật sự không biết ngượng ngùng sao? Chính là cho dù đã nhận được Ngọc Kỳ Lân thì như thế nào, Ngọc Kỳ Lân không sẽ trở thành biểu tượng vinh quang, mà sẽ trở thành sự dối trá. Mỗi lần trông thấy trông thấy Ngọc Kỳ Lân, chỉ biết nhớ tới chính mình đến tột cùng là đã bị người khác khinh thường như thế nào khi sử dụng thủ đoạn hèn hạ để đạt được hết thảy. Tại một khắc người đạt được Ngọc Kỳ Lân này, liền đã định trước người vĩnh viễn không thể trở thành quân tử trong lời Thái Phó từng nói.”

Cảnh Phong bóng lưng run rẩy một chút, dừng lại sau nửa ngày cuối cùng cũng mở miệng nói, “Hoàng tỷ cuối cùng muốn nói cái gì.”

“Ta nói cái gì không trọng yếu, quan trọng là trong nội tâm ngươi cảm thấy thế nào.” Cảnh Lăng tiếp tục nói, “Là tham lam nhất thời đoạt lấy thắng lợi nhờ lừa gạt... hay vẫn là quang minh lỗi lạc thua trận.”

“Ta không muốn thua.” Đưa lưng về phía Cảnh Lăng, Cảnh Phong hít sâu một hơi, nói ra, “Nhưng mà ta càng muốn quang minh lỗi lạc. Một người có thể trở thành minh quân tương lai, không thể là một tiểu nhân.”

Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia giảo hoạt, nàng đã biết rõ Hoàng đệ này sẽ nói như vậy. Hoàng đệ tuổi còn quá nhỏ, đúng là thời điểm nội tâm tinh thần trọng nghĩa mãnh liệt. Loại người này chỉ cần nói vài lời khích tướng một chút nội tâm của hắn, hắn liền nhất định sẽ mắc câu.

“Các người, đem tất cả mọi thứ đều vứt hết đi.” Cảnh Phong đối với thái giám thị nữ ở xung quanh mở miệng nói, “Bổn Hoàng tử thua chính là thua, cũng không thể lừa gạt...”

“Điện, Điện hạ...” Người xung quanh hai mặt nhìn nhau, lại không dám thả ra con mồi đang nắm trong tay.

“Các người nghe không hiểu lời của ta sao?” Cảnh Phong trong mắt hiện lên một tia không vui.

“Điện, Điện hạ, đây là mệnh lệnh của Hoàng hậu, chúng ta...”

“Ta bất kể là mệnh lệnh của ai, những con vật này nếu đến lúc đó xuất hiện trong danh sách con mồi ta săn được, các người hết thấy đều không cần để lại.”

“Hoàng đệ, người đây là làm khó bọn hần rồi.” Cảnh Lăng mở miệng nói, “Cãi lời của người, cùng cãi lời mẫu hậu, kết quả của bọn hần đều giống nhau. Hoàng đệ, Hoàng tỷ có một biện pháp có thể giúp người không khó xử.”

“Biện pháp gì?” Cảnh Phong mở miệng hỏi.

“Người đem những này con mồi đều cho ta đi.” Cảnh Lăng nói ra, “Ta và người giống nhau là hài tử của mẫu hậu, ta tin tưởng mẫu hậu chắc là sẽ không trách tội đâu.”

“A.” Cảnh Phong xoay người lại, cười lạnh một tiếng, “Ta nói hôm nay Hoàng tỷ làm sao sẽ tới tìm ta nói nhiều như vậy, nguyên lai là coi trọng những con mồi ở phía sau ta.”

“Ta là coi trọng con mồi của người, không sai, nhưng mà ta cũng không có bắt buộc người cho ta.” Cảnh Lăng trên mặt lộ ra một cái mỉm cười, “Không muốn lừa gạt người khác chính là người, ta chỉ là thuận đường giúp người biết rõ nội tâm của mình mà thôi.”

“Những vật này, người muốn thì lấy đi a.” Nhìn Cảnh Lăng, Cảnh Phong quay đầu đi, “Về sau, người nếu là muốn có thứ gì cũng không cần phải quanh co lòng vòng như vậy, trực tiếp cùng ta nói là được. Chỉ cần ta có thể cho, ta nhất định cho người.”

“Ta cũng không biết quan hệ giữa hai chúng ta tốt như vậy.” Cảnh Lăng nhíu mày.

“Thái Phó nói, có cho đi mới chính là rộng lượng.” Cảnh Phong nói, “Ta tuy rằng không thích người, nhưng mà ta đã đoạt mẫu hậu của người là sự thật. Cho nên một ít chuyện nhỏ, ta còn có thể nguyên ý nhường cho người.”

Từ phương hướng của Cảnh Lăng, nàng có thể trông thấy đôi gò má đỏ ửng của Cảnh Phong. Lần đầu tiên nàng phát hiện, nguyên lai Cảnh Phong cũng chỉ là một hài tử mà thôi.

“Ta... ta rời đi, những vật này người giữ đi.” Cảnh Phong quay người liền muốn ly khai.

“Hoàng đệ, ta có thể cùng người nói thêm một câu hay không?” Nhìn bóng lưng Cảnh Phong, Cảnh Lăng mỉm cười mở miệng nói.

“Nói cái gì?”

“Ta chán ghét người, hết sức chán ghét người.” Cảnh Lăng nhếch miệng một chút.

“Ta biết rõ.” Cảnh Phong không quay đầu lại.

“Nhưng mà ta không phủ nhận, lòng dạ của người hết sức bao dung.” Cảnh Lăng nói.

“Người cho rằng mỗi người ai cũng đều giống nữ tử các người lòng dạ hẹp hòi sao?” Cảnh Phong hừ một tiếng, liền rời đi.

“Công chúa mới không phải lòng dạ hẹp hòi.” Cảnh Phong rời đi rồi, Oanh Nhi một mực yên tĩnh đứng bên người Cảnh Lăng mới nhẹ giọng nói một câu.

“A” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, “Oanh Nhi, ta trong mắt người là tốt như vậy sao?”

“Đương nhiên ở trong mắt Oanh Nhi công chúa chính là tốt đẹp nhất.” Nhìn Cảnh Lăng, Oanh Nhi chậm rãi nói.

“Oanh Nhi, người nói những lời này ta sẽ kiêu ngạo a.” Cảnh Lăng vuốt trán, giống như buồn rầu nói.

“Oanh Nhi chỉ nói đúng sự thật” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy chăm chú, “Hơn nữa công chúa, người là tự nhiên ngạo kiều a.”

“Đáng tiếc tại trong mắt người khác, Bồn công chúa chính là tự cao tự đại, khó có thể hầu hạ.” Cảnh Lăng nói.

“Công chúa từ lúc nào để ánh mắt của những người khác trong lòng a?” Oanh Nhi phản bác hỏi một câu.

“Đúng.” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, “Bồn công chúa chưa bao giờ quan tâm người khác nhìn thế nào, chỉ cần trong mắt Oanh Nhi ta là tốt đẹp nhất, ta liền cảm thấy thỏa mãn.”

“Công chúa, người nói như vậy” Oanh Nhi dí dỏm mà tròn mắt nhìn, “Giống như một nữ tử cùng một người nam tử thổ lộ a.”

“Oanh Nhi! Bồn công chúa nhất định là bình thường quá dung túng người rồi!” Cảnh Lăng làm bộ muốn đánh Oanh Nhi.

“Ai, công chúa tha mạng!” Oanh Nhi vừa cười xin tha, một bên hướng nơi có thân cây cao lớn chạy vòng vòng.

“Đừng có chạy, để cho Bồn công chúa hảo hảo giáo huấn người!” Cảnh Lăng một bên kêu la, một bên đuổi theo.

“Công chúa, Oanh Nhi chờ người dạy a.” Oanh Nhi xoay người lại, hướng về phía Cảnh Lăng nở nụ cười một chút, lại tiếp tục chạy.

Trong rừng cây nhỏ chỉ còn lại có Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi tiếng cười như chuông bạc.

“Ôi.” Cảnh Lăng vì không chú ý mà vấp phải đồ vật dưới chân, thiếu chút nữa té ngã trên đất.

“Công chúa cẩn thận!” Oanh Nhi kinh hô một tiếng, bổ nhào qua ôm lấy Cảnh Lăng, để cho phía lưng của mình chạm đất, tránh cho Cảnh Lăng bị thương.

Bởi vì ngã sắp xuống nên toàn bộ thân người Cảnh Lăng đều bổ nhào vào trong ngực Oanh Nhi. Hương phong lan trên người Oanh Nhi trong phút chốc tràn đầy xoang mũi, Cảnh Lăng ngửi thấy, có một loại thư thái không gọi nổi tên. Bên hông bị Oanh Nhi chăm chú ôm, Cảnh Lăng toàn bộ người đều dán chặt lấy Oanh Nhi, nàng có thể cảm nhận rõ ràng lồng ngực phập phồng của Oanh Nhi. Ngẩng đầu, đối mặt với gương mặt gần trong gang tấc của Oanh Nhi, Cảnh Lăng không biết như thế nào liền đỏ mặt.

“Công chúa, người không sao chứ.” Oanh Nhi giữa lông mày khẽ vẽ lên rồi một tia lo lắng, “Ngã có đau không?”

Cảnh Lăng lắc đầu: “Người thì sao?”

“Công chúa yên tâm, Oanh Nhi da dày thịt béo a, một chút cảm giác cũng không có.” Oanh Nhi mỉm cười.

“Thật sự không có việc gì?” Cảnh Lăng dùng ánh mắt hoài nghi nhìn Oanh Nhi.

“Thật sự không có việc gì.” Oanh Nhi nói, “Phía dưới có nhiều lá cây đệm lên như vậy, Oanh Nhi cũng không có đụng đau.”

“Người đứng lên, để cho Bồn công chúa nhìn một chút.” Từ Oanh Nhi trên người đứng lên, Cảnh Lăng đưa tay đem Oanh Nhi kéo lên. Cảnh Lăng giữ lấy vai Oanh Nhi xoay vài vòng, tựa hồ không nhìn ra được vấn đề nhất định sẽ không chịu bỏ qua.

“Công chúa, Oanh Nhi thật sự không có việc gì, có thể chạy có thể nhảy, người xem.” Nói rồi Oanh Nhi vẫn còn ở trước mặt Cảnh Lăng rạo rức.

Nhìn Oanh Nhi thật sự không có việc gì, Cảnh Lăng cũng từ từ thả lỏng tâm trạng.

“Thật sự là đáng tiếc a.” Oanh Nhi dùng âm thanh hơi nhỏ nói một câu.

“Đáng tiếc cái gì?”

“Công chúa không nên ngồi dậy sớm như vậy, Oanh Nhi còn muốn ôm công chúa nhiều hơn một chút.”

Cảnh Lăng đôi má hơi ửng hồng: “Buổi tối lúc ngủ chẳng lẽ còn không ôm đủ sao?”

“Không đủ.” Oanh Nhi mỉm cười, “Ôm công chúa, Oanh Nhi cả đời đều sẽ không cảm thấy đủ.”

Cảnh Lăng mất tự nhiên mà nghiêng đầu né tránh: “Lại còn nói mấy câu buồn nôn này, Bồn công chúa mới không để mình bị xoay vòng vòng.”

Chẳng qua là khoe miệng vẫn khỏe cong lên, lặng lẽ làm bại lộ tâm tình vui sướng của Cảnh Lăng.

16. Chương 16: Đùa Giỡn

Lúc chàng vạng tối, đi ra ngoài săn bắn người mang theo chính mình con mồi liên tiếp đều sẽ đến. Từng hoàng tử đều thu hoạch tương đối khá, trong đó, Cảnh Lăng con mồi tối đa. Đối lập phía dưới, Lục hoàng tử con mồi rải rác mấy mấy, đã trở thành ít nhất một cái.

Chứng kiến cái tràng diện này, Hoàng hậu sắc mặt có chút khó coi, hung hăng trừng Cảnh Lăng liếc, Cảnh Lăng ngẩng đầu đối với Thượng Hoàng sau con mắt, ngoắc một cái môi, khiêu khích cười cười. Hoàng hậu tuy rằng trong nội tâm có chút khó chịu, nhưng mà trở ngại Hoàng đế ở đây, cũng không nói lời gì.

Kết quả sau cùng, Cảnh Lăng bằng hơn con mồi đoạt được Ngọc Kỳ Lân.

Hoàng đế đối với Cảnh Lăng lớn thêm tán thưởng, ngoại trừ binh phù, còn ban thưởng rồi rất nhiều thứ.

Đang nhìn đến con mồi ít nhất cảnh thời điểm phong, Hoàng đế mở miệng hỏi một câu: “Phong nhi, người vì sao chỉ có những thứ này con mồi?”

“Phụ hoàng, là Phong nhi tài nghệ không bằng người. Nhưng mà Phong nhi chính là thua, cũng muốn thua quang minh lỗi lạc.” Cảnh Phong hướng phía Hoàng đế thi lễ một cái, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói, trong mắt một mảnh kiên định chi sắc.

Hoàng đế vốn là sững sờ một chút, lập tức vỗ Cảnh Phong bả vai nở nụ cười: “Không hổ là trăm hảo nhi tử, trăm yêu thích người quang minh lỗi lạc.” Hoàng đế đem bên hông mình ngọc bội cởi xuống, đưa cho Cảnh Phong, “Cái ngọc bội này là trăm năm đó bị sắc phong là Thái tử thời điểm, phụ hoàng cho, hôm nay, trăm bắt nó ban cho người.”

Hoàng đế lời này vừa nói ra, toàn trường xôn xao một mảnh. Hoàng đế hành động này, chẳng khác gì là cho Lục hoàng tử Cảnh Phong Thái tử vị trí. Mặc dù không có nói rõ, nhưng mà ý tứ này đã rất rõ ràng rồi.

Hoàng hậu sững sờ một chút, lập tức mừng rỡ như điên. Hoàng đế cái ngọc bội này tuy rằng không thể điều động bất luận cái gì cấm vệ quân, nhưng lại so với nghìn nghìn vạn vạn binh phù đều trọng yếu. Hiện tại, nàng ngược lại muốn cảm ơn Cảnh Lăng rồi, nếu như không phải Cảnh Lăng cầm đi những cái kia con mồi, lại để cho Cảnh Phong chỉ có thể dựa vào thực lực của mình, Cảnh Phong cũng sẽ không đạt được ngày như vậy lớn ban ân.

“Đa tạ phụ hoàng.” Cảnh Phong sững sờ ngơ ngác một chút, nhận lấy ngọc bội. Thân là hoàng tử, hẳn đương nhiên biết rõ, Hoàng đế trên người ngọc bội đại biểu có ý tứ gì. Hắn chẳng qua là nghĩ mãi mà không rõ, phụ hoàng cử động lần này ý tứ. Hắn rõ ràng là người thất bại, lại đã nhận được so với sự thành công ấy càng lớn ban ân.

Cảnh Lăng đồng tử rụt rụt, nàng nhớ rõ kiếp trước thăng đến nàng xuất giá, cái ngọc bội này đều không có bị ban thưởng cho bất luận kẻ nào. Quả nhiên, nhất cử nhất động của nàng, đều trong lúc vô tình, cái biến một ít gì đó.

“Công chúa, cái này là Ngọc Kỳ Lân sao?” Trong trường bằng, Oanh Nhi nhìn xem Cảnh Lăng trong tay Ngọc Kỳ Lân, trong mắt phải không thêm che giấu rất hiếu kỳ. Ngọc chất Kỳ Lân hết sức tinh xảo.

“Ân.” Cảnh Lăng đem Ngọc Kỳ Lân đưa tới Oanh Nhi trước mặt, “Cầm lấy đi xem đi.”

“Công chúa, vật trân quý như vậy, Oanh Nhi...” Oanh Nhi vừa định nói cự tuyệt, Ngọc Kỳ Lân đã bị Cảnh Lăng mạnh mẽ nhét vào trong tay.

Oanh Nhi ngoắc một cái môi, không nói cái gì nữa. Qua nhiều năm như vậy, nàng đã thành thói quen công chúa loại này bá đạo. Nàng ưa thích công chúa bá đạo.

Lạnh buốt Ngọc Kỳ Lân lên, mang theo một tia độ ẩm, là công chúa trong lòng bàn tay độ ẩm. Oanh Nhi duỗi ra ngón tay, vuốt ve Ngọc Kỳ Lân thượng bị công chúa đụng vào nơi đến. Chỉ cảm thấy, hết sức ôn hòa.

“Oanh Nhi, người ưa thích cái này Ngọc Kỳ Lân sao?” Nhìn Oanh Nhi bộ dạng, tựa hồ là rất ưa thích cái này Ngọc Kỳ Lân, Cảnh Lăng mỉm cười hỏi.

“Ưa thích, chỉ cần là công chúa đồ vật, Oanh Nhi đều ưa thích.” Oanh Nhi nói ra.

“Cái kia, cái này Ngọc Kỳ Lân, liền cho người rồi.” Cảnh Lăng phát phát tay tay, nói ra.

“Công chúa, cái này, cái này tại sao có thể.” Oanh Nhi một cái tay run, thiếu chút nữa sẽ đem Ngọc Kỳ Lân ném xuống đất. Trong tay Ngọc Kỳ Lân có một loại muốn đem người cháy độ ẩm, làm cho nàng như thể nào đều bắt không được, vươn tay, muốn đem Ngọc Kỳ Lân đưa cho Cảnh Lăng. Nàng biết rõ công chúa đối với chính mình tốt, chỉ cần là thứ mình thích, công chúa đều cho. Nhưng mà nàng thật không ngờ qua, công chúa lại có thể biết liền bình phù đều muốn cho nàng. Cái này Ngọc Kỳ Lân, cái kia là có thể điều động toàn thành sáu vạn cấm vệ quân đồ vật!

“Oanh Nhi, người trước hãy nghe ta nói.” Dem Oanh Nhi tay đẩy trở về, Cảnh Lăng nói ra, “Ta nói như vậy, tự nhiên có chính mình suy tính. Hôm nay về sau, sẽ có vô số song con mắt nhìn chăm chăm vào ta, còn có ta trong tay Ngọc Kỳ Lân. Đặt ở bên cạnh người mới phải an toàn nhất đấy, bởi vì ai đều không thể tưởng được, ta sẽ đem trọng yếu như vậy đồ vật ẩn núp ở chỗ của người.”

“Thế nhưng là, công chúa...”

“Không có thể nhưng là.”

“Công chúa, người nhưng lại từng nghĩ tới, nếu có một ngày, Oanh Nhi phản bội người.” Oanh Nhi trong mắt nhiễm một tia lo lắng, “Cái này Ngọc Kỳ Lân, đem sẽ trở thành người bù đời mạng.”

“Người sẽ không.” Cảnh Lăng thẳng tắp nhìn xem Oanh Nhi hai mắt, Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy chăm chú cùng tín nhiệm, “Trên đời này, ai đều có thể phản bội ta, thậm chí là cùng ta huyết mạch tương liên thân nhân, duy chỉ có chỉ có người sẽ không.”

Cảnh Lăng mà nói lại để cho Oanh Nhi trong nội tâm ấm áp, Oanh Nhi nâng lên tay phải đặt ở đầu bên cạnh, nói ra: “Công chúa, Oanh Nhi thề, vĩnh viễn không phản bội. Nếu làm trái lời thề này, chắc chắn...”

“Phù...” Cảnh Lăng thò tay bưng kín Oanh Nhi miệng, không cho nàng nói tiếp, “Tâm ý của người ta minh bạch, ta tin tưởng người, mang thứ đó thu lại a, trong chốc lát chúng ta đi ra ngoài ăn được ăn, thứ đồ vật người đều chuẩn bị xong chưa?”

“Công chúa.” Oanh Nhi triển lộ một cái khuôn mặt tươi cười, “Oanh Nhi lần đó sẽ quên sao?”

Đen kịt trong rừng sáng lên đồng lửa, chiếu rọi ra hai cái tịnh lệ bóng dáng.

Hàng năm tại săn bắn thời điểm chạy vào trong rừng cây mặt nấu cơm dã ngoại, đã trở thành Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi hai người thói quen rồi. Kiếp trước thời điểm, bởi vì Tướng quân ưa thích nấu cơm dã ngoại, nàng đặc biệt đi học rồi một tay. Không nghĩ tới, không có có thành công nịnh nọt Tướng quân, thật ra khiến ở kiếp này Oanh Nhi khen không dứt miệng.

“Cho, công chúa.” Oanh Nhi thò tay đem hai cái xử lý tốt thỏ rừng cho Cảnh Lăng.

Cảnh Lăng mỉm cười, cầm lấy bàn chải, không cầm quyền thỏ trên người chà tăng một lại một tăng vừa mới điều chế tốt tương liệu. Oanh Nhi bưng lấy thả tương liệu tiểu cái hũ ngồi ở Cảnh Lăng bên người, thuận tiện Cảnh Lăng tùy thời trám tương.

Xoát hết hai cái thỏ rừng, Oanh Nhi hỗ trợ đem thỏ rừng chuỗi đứng lên, đặt ở trên lửa nhẹ nhàng xoay tròn lấy bắt đầu nướng.

“Oanh Nhi, tay người nghệ tăng trưởng a.” Nhìn xem Oanh Nhi thành thạo động tác, Cảnh Lăng khẽ cười nói.

“Điều làm nhiều như vậy trở về, còn có thể không thuần thực sao?” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nhìn kỹ trong tay thỏ rừng, chú ý đến phía dưới hỏa hầu, sợ không nghĩ qua là liền phá hủy thỏ rừng phong vị.

Không bao lâu, thỏ rừng mùi thơm liền phiêu tán rồi đi ra, Cảnh Lăng để sát vào hỏi, “Thơm quá a, ta đều đói bụng.”

“Công chúa, lập tức tốt.” Oanh Nhi cười.

“Mỗi lần làm cái này, ta ghét nhất đấy, chính là chờ đợi thời điểm.” Cảnh Lăng nói ra, “Thèm trùng đều bị câu đi lên, lại không thể ăn.”

“Rất nhanh là tốt rồi đấy, công chúa đừng vội.” Oanh Nhi cười cười.

“Ta không vội.” Cảnh Lăng hí hí mắt, nhìn xem bên cạnh Oanh Nhi, “So với ăn thỏ nướng, ta cảm thấy phải xem người thỏ nướng con càng thêm có ý tứ đấy.”

“Công chúa, chỉ xem Oanh Nhi là xem không no bụng đấy.” Oanh Nhi mỉm cười đem một cái thỏ rừng đưa tới Cảnh Lăng trước mặt, “Chỉ có ăn, mới có thể nhét đầy cái bao tử.”

“A” Cảnh Lăng che miệng cười cười, “Người là à ám chỉ Bồn công chúa đem người ăn tươi sao?”

“Công chúa, Oanh Nhi cũng không hay ăn.” Đối với Cảnh Lăng những lời này đã có nhất định được miễn dịch, Oanh Nhi mặt không đổi sắc nói, “Cùng hẳn ăn Oanh Nhi, còn không bằng ăn thỏ nướng đây. Chờ người ăn no rồi, lại đến cân nhắc ăn Oanh Nhi vấn đề a.”

“Oanh Nhi, người có đôi khi thật sự là một điểm không đáng yêu.” Tiếp nhận Oanh Nhi đưa tới nướng thỏ rừng, Cảnh Lăng nói ra.

“Công chúa, Oanh Nhi người lớn như thế rồi, còn thế nào nổi bật lên vẻ dễ thương.” Oanh Nhi bắt đắc dĩ nói qua.

“Ai nói đấy.” Cảnh Lăng nói ra, “Tại Bồn công chúa trong mắt, Oanh Nhi là đáng yêu nhất đấy.”

“Dạ dạ dạ, Oanh Nhi là đáng yêu” Oanh Nhi nói ra, “Chẳng qua là, Oanh Nhi lại đáng yêu cũng so ra kém công chúa a.”

Cảnh Lăng lầm bầm một câu: “Bồn công chúa đã không nhỏ.” Lại cũng không có phản bác Oanh Nhi mà nói. Không biết vì cái gì, bị Oanh Nhi nói đáng yêu, nội tâm của nàng, có nhàn nhạt vui sướng đây.

“Công chúa, mau thừa dịp ăn nóng thỏ nướng a, nguội lạnh liền không tốt ăn.” Oanh Nhi dùng nháy mắt ra hiệu cho Cảnh Lăng trong tay thỏ nướng.

Cảnh Lăng thối thối trong tay thỏ nướng, từ phía trên kéo xuống một khối đưa tới Oanh Nhi trước mặt. Cũng tại Oanh Nhi ý định há miệng thời điểm, đột nhiên rẽ vào cái ngoặt đưa vào trong miệng mình.

Oanh Nhi bắt đắc dĩ nhìn xem nhà mình công chúa, công chúa có đôi khi, thật sự là, tính trẻ con đây.

“Công chúa, người liền ưa thích chọc ghẹo Oanh Nhi.” Oanh Nhi cười nói.

“Như thế nào, người có ý kiến?” Cảnh Lăng nhú mày nhìn về phía Oanh Nhi. Cái nhìn kia, làm như hờn dỗi, làm như làm nũng, Oanh Nhi mặt, lặng lẽ đỏ hồng. Theo tuổi tăng trưởng, công chúa trên người chỉ có hàm súc thú vị càng ngày càng rõ ràng. Một cái nhún mày một nụ cười, đều câu tâm thần người ta.

“Làm gì vậy không nói lời nào?” Cả buổi không chiếm được Oanh Nhi trả lời, Cảnh Lăng hướng Oanh Nhi chỗ đó quăng đi một cái nghi hoặc ánh mắt, lại phát hiện Oanh Nhi cúi đầu không biết đang suy nghĩ gì. Cho rằng Oanh Nhi là mất hứng, Cảnh Lăng lầm bầm một tiếng, “Chẳng phải cùng người chỉ đùa một chút nha, làm gì vậy nhỏ mọn như vậy, rõ ràng còn tức giận.”

“Công chúa, Oanh Nhi không có tức giận.” Ngắc đầu, chống lại Cảnh Lăng hơi giận tái đi hai con ngươi, Oanh Nhi ngoặt rồi liếc mắt giác.

“Vậy người cúi đầu làm cái gì.” Cảnh Lăng nói ra, “Không biết, còn tưởng rằng ta khi dễ người rồi đấy.”

“Oanh Nhi chẳng qua là, nhìn công chúa xinh đẹp dung mạo, nhìn sững sờ.” Oanh Nhi mỉm cười, đẩy mắt một mảnh nhu tình, “Vì để tránh cho tại Công chúa điện hạ trước mặt luống cuống, mới cúi đầu xuống đây.”

“Người hồ... Nói những gì đấy...” Một vòng đỏ ửng nhiễm lên rồi Cảnh Lăng đôi má.

17. Chương 17: Hôn Môi

Cũng dần dần thâm, một vòng minh nguyệt treo cao tại trong bầu trời đêm.

Cảnh Lăng nằm ngửa tại Oanh Nhi co lại trên hai chân, vẽ mặt mãn nguyện.

Oanh Nhi mỉm cười nhìn Cảnh Lăng, ẩm nước trong ngược lại hơi có chút nước, thấm ướt rồi tùy thân mang khăn lụa. Oanh Nhi cầm lấy Cảnh Lăng một mực tay, chăm chú lau sạch lấy.

Cảnh Lăng yên tĩnh mà nhìn Oanh Nhi động tác, cảm giác, cảm thấy, Oanh Nhi chăm chú làm một việc thời điểm, có khác một phen phong tình. Oanh Nhi trong lòng bàn tay độ ẩm thông qua hai người giao tiếp địa phương truyền đưa tới, Cảnh Lăng híp híp mắt, hưởng thụ lấy Oanh Nhi phục vụ.

“Oanh Nhi, người xem, tối nay ánh trăng đẹp quá.” Rút về bị lau sạch sẽ tay, Cảnh Lăng chỉ chỉ không trung minh nguyệt. Mông lung ánh trăng xuyên thấu qua lá cây chiếu vào hai người trên người, cho giữa hai người bầu không khí tăng thêm một tia ôn hòa.

“Đúng, rất đẹp đây.” Ngẩng đầu, mắt nhìn đỉnh đầu ánh trăng, rõ ràng cùng mấy ngày trước đây không có bao nhiêu bất đồng, nhưng mà Oanh Nhi lại có gan, cái này luân phiên minh nguyệt là mình chứng kiến đến xinh đẹp nhất một vòng cảm giác.

“Đừng đang ngồi, cùng Bồn công chúa nằm xuống a.” Cảnh Lăng vỗ vỗ bên người mặt đất, “Người như vậy ngửa đầu không một mối sao?”

“Tốt.” Oanh Nhi mỉm cười, học Cảnh Lăng nằm trên mặt đất thượng.

Cảnh Lăng đem đầu của mình tựa ở Oanh Nhi trên bờ vai, chính mình tuyển một cái so sánh thoải mái để chịu vị trí.

Bốn phía yên tĩnh im ắng, chỉ có con ve vẫn còn kiên trì không ngừng kêu to. Làm cho này mông lung ban đêm, tăng thêm không ít đặc biệt hàm súc thú vị.

“Công chúa, thật yên tĩnh a.” Oanh Nhi mở miệng nói.

“Àn.” Cảnh Lăng nhẹ giọng ừ một tiếng, “Bởi vì nơi này đầu có hai người chúng ta người.”

“Công chúa điện hạ, cái chỗ này, đầu có hai chúng ta quả nữ, người sẽ không sợ Oanh Nhi thừa cơ đối với người làm mấy thứ gì đó sao?” Oanh Nhi nhẹ giọng cười cười nói nói từ Cảnh Lăng phía trên truyền đến.

“A” Cảnh Lăng híp híp mắt, “Bồn công chúa cũng không phải là ngồi không.”

“Công chúa, Oanh Nhi nếu là thật muốn làm mấy thứ gì đó, người nhưng lại ngăn cản không nổi.” Oanh Nhi cười nói.

“Phóng ngựa tới đây, Bồn công chúa còn sợ người sao?” Cảnh Lăng không thềm để ý chút nào nói.

“Đây chính là công chúa người nói, cũng không nên hối hận nhé.” Oanh Nhi nói qua, thò tay chăm chú ôm Cảnh Lăng vòng eo. Tại Cảnh Lăng mẫn cảm địa phương cong rồi vài cái.

“... A... Hắc hắc...” Cảnh Lăng nhần nhin hai cái, liền nhin không nổi, thối phù một tiếng bật cười, “Oanh Nhi, người, người cái này tên vô lại...”

“Đa tạ công chúa khách lệ.” Oanh Nhi đẩy mắt tràn đầy vui vẻ.

“Đợi... Người chậm một chút... Dừng tay người cái này cái hỗn đản!” Cảnh Lăng trên mặt nghiêm lên rồi một tia đỏ ửng, tại ánh trắng chiếu rọi, lộ ra đặc biệt mỉa mai. Oanh Nhi nhìn, nhất thời trở mắt.

Cảnh Lăng thừa cơ hội này, trở mình ngồi ở Oanh Nhi trên người, vươn tay gãi Oanh Nhi phần eo: “Hừ, cái này đến phiên Bồn công chúa rồi a, nhìn Bồn công chúa không chính chết người.”

Chẳng qua là, mặc kệ Cảnh Lăng bán thế nào lực cong, Oanh Nhi vẫn là một bộ mỉm cười bộ dạng, cũng không có như nàng như vậy cười thành một đoàn.

“Người như thế nào không ngứa?” Cảnh Lăng nhíu mày, có chút tức giận.

“Công chúa, không phải mỗi người đều ngứa đấy.” Oanh Nhi mở trừng hai mắt, bày làm ra một bộ vẻ mặt vô tội.

Cảnh Lăng lại cong rồi hai cái, phát hiện Oanh Nhi thật là một điểm không ngứa, lập tức có chút nhụt chí. Buông lỏng tay ra, nhẹ nhàng nện cho Oanh Nhi lồng ngực hai cái: “Không chơi, một điểm không dễ chơi.”

“Công chúa” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, “Đây không phải Oanh Nhi có thể không chế.”

“Người không thể giả bộ một chút, trêu chọc Bồn công chúa vui vẻ sao?” Cảnh Lăng ngồi ở Oanh Nhi trên người, lăm bằm một tiếng.

“Công chúa, Oanh Nhi có thể ở trước mặt bất kỳ người nào nói dối, duy chỉ có đối với người, Oanh Nhi làm không được.” Oanh Nhi nhìn xem Cảnh Lăng, đẩy mắt tràn đầy chăm chú.

“Sao... Như thế nào đột nhiên nói loại lời này rồi...” Cảnh Lăng không tự chủ phiệt quá mức, mỗi lần chống lại Oanh Nhi rất nghiêm túc hai con người, nàng liền có loại tim đập rộn lên cảm giác.

Nằm trên mặt đất, đem cảnh không được tự nhiên thần sắc thu hết vào mắt, Oanh Nhi ngoắc một cái môi.

“Công chúa, Oanh Nhi thân thể tốt ngồi không?” Không biết như thế nào đấy, trong lúc đó liền nổi lên trêu chọc công chúa tâm tư. Oanh Nhi trên mặt vui vẻ, hỏi một câu.

“Wtf... Được không ngồi?” Cảnh Lăng trong khoảng thời gian ngắn không có kịp phản ứng.

“Công chúa, người đều đã ngồi Oanh Nhi đã nửa ngày.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, cố ý rất nhanh thoáng một phát phần eo, ngồi ở cấp trên Cảnh Lăng cũng đi theo lung lay thoáng một phát.

Đã minh bạch Oanh Nhi theo như lời, Cảnh Lăng mặt càng đỏ hơn. Nàng cũng không biết mình tại sao phải xấu hổ, chẳng qua là, mặt không chế không nổi nóng lên. Ánh mắt dao động lấy, có chút không có ý tứ chống lại Oanh Nhi.

Cảnh Lăng nghĩ lại, nàng vừa không có làm cái gì việc trái với lương tâm, cần gì phải như vậy chột dạ. Mở to mắt, Cảnh Lăng hung hăng trừng hướng Oanh Nhi, vươn tay hung hăng ngắt thoáng một phát Oanh Nhi cố ý lắc lư phần eo: “Bồn công chúa ngồi người hai cái làm sao vậy!”

“Không sao cả.” Bị Cảnh Lăng giờ phút này tức giận bộ dạng chọc cười, Oanh Nhi nhẹ vừa cười vừa nói, “Oanh Nhi bắt quá là hỏi một chút công chúa cảm giác Oanh Nhi cái này đệm còn thoải mái không?”

“Miễn miễn cưỡng cưỡng.” Cảnh Lăng nói một câu.

“Nếu như cảm thấy miễn cưỡng, công chúa hay vẫn là không nên đã ngồi, miễn cho Oanh Nhi cần đến công chúa.” Oanh Nhi híp híp mắt, muốn ngồi dậy.

“Bồn công chúa còn hết lần này tới lần khác muốn ngồi người cái này không thoải mái đệm!” Cảnh Lăng cường ngạnh nói, cố ý đem thân thể hạ thấp xuống rồi áp.

“Công chúa, người thật là không nói đạo lý.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên vẻ cứng chiều cùng bất đắc dĩ.

“Hoàng thất công chúa, còn chưa từng có phân rõ phải trái đấy.” Trải qua ngạo khí ngẩng đầu, nói một câu.

“Dạ dạ dạ, dưới đời này rất không nói đạo lý đúng là công chúa rồi.” Oanh Nhi mỉm cười phụ họa một câu.

“Oanh Nhi cái này cái hỗn đản!” Cảnh Lăng lập tức phát cáu, thò tay véo Oanh Nhi vòng eo, “Người nói ai không nói đạo lý đây!”

“Ôi.” Oanh Nhi làm làm ra một bộ bị đau biểu lộ, quyền đứng người lên. Cái này một quyền, phía trên Cảnh Lăng trọng tâm mất thăng bằng, muốn xuống ngã.

Bên cạnh là còn chưa tắt hồ lửa, Oanh Nhi kinh sợ kêu một tiếng: “Công chúa cẩn thận!” Vòng eo hung hăng uốn éo, đem Cảnh Lăng toàn bộ người chuyển hướng bên kia.

“A!” Cảnh Lăng kinh sợ kêu một tiếng, lập tức một cổ ẩm áp thực thân hình bao trùm lên rồi thân thể của mình.

Cảnh Lăng có chút chống đỡ đứng người dậy, đều muốn ngồi xuống. Trong lúc vô tình đánh lên rồi một cái ẩm áp cánh môi. Cảnh Lăng trừng to mắt nhìn xem Oanh Nhi đều ở trước mắt đôi má, quên mất phản ứng.

Công chúa cánh môi hết sức mềm mại, xen lẫn vừa mới nếm qua thổ nướng tư vị. Ma xui quỷ khiến vậy, Oanh Nhi cũng không có lập tức ly khai Cảnh Lăng đôi môi, mà là sâu hơn nụ hôn này. Nhẹ nhàng linh hoạt đầu lưỡi linh hoạt mà trượt vào Cảnh Lăng khoang miệng, dây dưa Cảnh Lăng đầu lưỡi tới cùng mùa.

“A.....” Cảnh Lăng trong đầu trống rỗng, bản năng đi theo Oanh Nhi sâu hơn nụ hôn này.

Hai tay không tự chủ trào lên rồi Oanh Nhi phần lưng, kéo gần lại lẫn nhau ở giữa khoảng cách.

Sương mù dưới ánh trăng, chỉ có hai cái bóng dáng vòng tình mà ôm hôn với nhau lấy. Từ bỏ hết thủy tạ niệm, hôn khó bỏ khó phân.

Thăng đến Cảnh Lăng bởi vì không thở nổi, sắc mặt đỏ lên, Oanh Nhi mới thả Cảnh Lăng đôi môi.

Tiếp xúc đến phía ngoài không khí, Cảnh Lăng miệng lớn hô hấp lấy. Mơ hồ ý nghĩ cũng dần dần thanh tỉnh đứng lên.

Nàng vừa mới, cùng Oanh Nhi, là đang làm cái gì?!

Cảnh Lăng ngẩn người, thò tay xoa môi của mình, nơi đây, còn lưu lại lấy Oanh Nhi xâm lấn qua độ ẩm.

“Công chúa, là Oanh Nhi vượt qua.” Đồng thời tỉnh táo lại đây, còn có Oanh Nhi. Oanh Nhi lập tức quỳ xuống. Nụ hôn này tuy rằng tới ngoài ý muốn, nhưng mà đằng sau nhưng là nàng kim lòng không được...mà bắt đầu. Khinh bạc công chúa, nàng chính là có mười cái mạng cũng không đủ bồi thường đây. Nhưng mà ngoài ý muốn đây, Oanh Nhi một điểm không hối hận hành động mới vừa rồi của mình. Nội tâm, còn hết sức nhảy nhót. Tựa hồ, rất sớm lúc trước, nàng đã nghĩ làm như vậy. Đều muốn, hung hăng đây, hôn môi công chúa. Oanh Nhi sưng sốt một chút, nàng đến tốt cùng là từ chừng nào thì bắt đầu loại suy nghĩ này đây. Đều muốn hôn môi công chúa, ôm công chúa. Oanh Nhi hỏi lòng của mình, nàng như vậy, cuối cùng tính là cái gì đây? Oanh Nhi có chút không rõ.

“Oanh Nhi, người vì cái gì, nếu như vậy làm?” Nhẹ vỗ về môi của mình, Cảnh Lăng hỏi.

“Thực xin lỗi, công chúa.” Lấy được, chỉ có Oanh Nhi xin lỗi.

“Oanh Nhi, ta không nên lời xin lỗi của người.” Cảnh Lăng nói qua, đem Oanh Nhi từ trên mặt đất kéo, nhìn chăm chăm Oanh Nhi hai mắt, nói ra, “Ta chỉ muốn lý do của người.”

“Công chúa, Oanh Nhi chẳng qua là, kim lòng không được...” Tránh đi Cảnh Lăng tìm tòi nghiên cứu hai con người, Oanh Nhi nói ra.

“Kim lòng không được... Sao?” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia trầm tư.

“Công chúa, nghìn bỏ qua vạn bỏ qua là Oanh Nhi bỏ qua, là Oanh Nhi không có khống chế được chính mình.” Oanh Nhi nhắm lại mắt, trong mắt hiện lên một tia thống khổ, “Công chúa, sau này trở về, Oanh Nhi sẽ không tái xuất hiện tại trước mắt của người.” Oanh Nhi nói qua, muốn đi trở về.

“Cho Bốn công chúa dừng lại, Bốn công chúa có cho người đi sao?” Cảnh Lăng nhíu mày, “Người tại đây không thể chờ đợi được ly khai Bốn công chúa ư!”

“Công chúa, Oanh Nhi là trăm ngàn cái không muốn ly khai đây. Nếu như có thể, Oanh Nhi nguyện ý cả đời tại công chúa bên người.” Oanh Nhi nói ra.

“Người đã như vậy, người vì sao còn muốn đi?”

“Công chúa, Oanh Nhi vừa mới, làm chuyện như vậy...” Oanh Nhi cúi đầu không dám nhìn Cảnh Lăng, “Không mặt mũi gặp công chúa.”

“Bổn công chúa có trách cứ người sao?” Cảnh Lăng hung hăng trừng Oanh Nhi liếc, “Người rời đi, ai tới hầu hạ Bổn công chúa! Người có phải hay không muốn nhìn Bổn công chúa mọi chuyện không hài lòng?”

“Không, Oanh Nhi làm sao sẽ...”

“Nếu là như vậy, người cứ tiếp tục lưu lại hầu hạ Bổn công chúa!”

“Công chúa, Oanh Nhi vừa mới...”

“Vừa mới không có cái gì phát sinh, cho Bổn công chúa toàn bộ đã quên!”

18. Chương 18: Hôn Trả Lại

Bởi vì lúc trước ngoài ý muốn hôn môi, Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi ở giữa bầu không khí không hiểu khẩn trương lên. Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi, hai người một trước một sau đi ở trong rừng cây. Oanh Nhi cẩn thận từng li từng tí đi theo Cảnh Lăng sau lưng, vô thức cùng Cảnh Lăng giữ vững một khoảng cách.

“Oanh Nhi, người đứng ở đó sao đằng sau làm cái gì?” Rời đi một đoạn, Cảnh Lăng thật sự là chịu không được cùng Oanh Nhi giữa loại này cứng nhắc bầu không khí, nhin không được mở miệng nói.

“Công chúa, Oanh Nhi vốn nên là như vậy tại vị trí này đây.” Oanh Nhi nói câu.

“Bổn công chúa không thích như vậy.” Cảnh Lăng nói qua muốn thò tay đi kéo Oanh Nhi. Bình thường không có khi có người, nàng thường thường lôi kéo Oanh Nhi. Lại không nghĩ rằng, lúc này đây, Oanh Nhi tránh được Cảnh Lăng tay.

“Công chúa, đây không phải là hợp quy củ.” Oanh Nhi nói qua, tránh được Cảnh Lăng con mắt.

“Bổn công chúa nói lời chính là quy củ!” Cảnh Lăng cũng tới tức giận, nàng không rõ, Oanh Nhi tại sao phải đột nhiên làm bất hòa chính mình đứng lên. Nàng chỉ biết là, nàng tương đối chán ghét loại cảm giác này. Chán ghét bị Oanh Nhi làm bất hòa, chán ghét nàng cùng Oanh Nhi thân phận cái hào rộng, “Bổn công chúa không thích người như vậy, Bổn công chúa muốn người giống như trước như vậy!” Cảnh Lăng nói qua, lần nữa thò tay đi kéo Oanh Nhi tránh đi tay.

“Công chúa, có thể, trước đừng như vậy sao?” Oanh Nhi lui về sau một bước, tránh được Cảnh Lăng thân cận động tác. Chuyện mới vừa, công chúa có thể không thèm để ý, nàng nhưng lại không thể không chú ý. Nói như thế nào, đều là nàng đi quá giới hạn rồi. Hôn môi công chúa, ôm công chúa, chiếm hữu công chúa! Ý nghĩ như vậy càng ngày càng mãnh liệt, Oanh Nhi có chút hoảng hốt. Nàng không biết tại sao phải có loại này ý niệm trong đầu. Nhưng mà có một chút nàng rất khẳng định, nếu như còn giống như trước giống nhau cùng công chúa ở chung, nàng sẽ không chế không nổi chính mình, làm ra càng thêm đi quá giới hạn sự tình đi ra. Đến lúc đó, công chúa sợ thật sự muốn chán ghét nàng.

“Người dám cự tuyệt ta?” Cảnh Lăng nhíu mày, trong mắt hiện lên một tia không vui. Nàng Oanh Nhi, lúc nào, rõ ràng biến thành như vậy.

“Công chúa, Oanh Nhi không phải cự tuyệt người, Oanh Nhi chẳng qua là, muốn lạnh yên tĩnh một chút.” Oanh Nhi nói ra.

“Người cuối cùng tại xoắn xuýt mấy thứ gì đó?” Cảnh Lăng hỏi, “Bổn công chúa đều nói cho người biết rồi, coi như vừa mới không có cái gì phát sinh! Chúng ta ngủ đều chưa ngủ nữa, bắt quá là miệng không cần thận dụng một cái mà thôi!”

“Công chúa, đó là không đồng dạng như vậy.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ. Ngủ một chuyện là công chúa chủ động đẩy, công chúa chẳng qua là cảm thấy cô đơn lạnh lẽo, mới tìm người cùng một chỗ ngủ. Thế nhưng là hôn môi nhưng là nàng chủ động rồi, biết rất rõ ràng đây là đi quá giới hạn cử động, nàng hay vẫn là kim lòng không được rồi.

“Có cái gì không giống vậy.” Cảnh Lăng nhíu mày, “Là người suy nghĩ nhiều quá a.”

“Có lẽ, thật là Oanh Nhi nghĩ quá nhiều.” Oanh Nhi thở dài một tiếng, “Cho nên, công chúa, lại để cho Oanh Nhi một người suy nghĩ cẩn thận vừa vặn rất tốt. Hai ngày này, Oanh Nhi chỉ sợ không thể giống như trước như vậy tứ Hậu công chúa rồi, công chúa người lại để cho Liễu Nhi hầu hạ người đi.”

“Người muốn người khác... Hầu hạ Bổn công chúa?” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

“Công chúa, người thân là công chúa, có người khác hầu hạ cũng rất bình thường.” Oanh Nhi nói qua. Chẳng qua là vì cái gì đang nói có người khác tứ Hậu công chúa thời điểm, Oanh Nhi sẽ cảm thấy đau lòng đây?

“Bổn công chúa nói, trừ người ra, ai cũng không muốn!”

“Công chúa...” Oanh Nhi còn muốn nói điều gì, lại bị Cảnh Lăng đã cắt đứt.

“Bổn công chúa đã biết” Cảnh Lăng xoay người sang chỗ khác, lạnh lùng nói ra, “Hai ngày này, Bổn công chúa sẽ để cho người khác hầu hạ, chờ người lúc nào suy nghĩ minh bạch, lại đến gặp ta.” Nói qua bước nhanh rời đi.

“Công...” Oanh Nhi há hốc mồm, muốn gọi ở Cảnh Lăng, lại phát hiện, chính mình không mở miệng được. Chỉ có thể trơ mắt nhìn xem công chúa ly khai

Đi vài bước, không có trong dự liệu tiếng bước chân. Cảnh Lăng quay đầu đi nhìn Oanh Nhi, phát hiện Oanh Nhi còn đứng ở tại chỗ không hề động đậy.

“Oanh Nhi, Bổn công chúa ghét nhất người rồi!” Đối với Oanh Nhi hét lớn một tiếng, Cảnh Lăng vội vàng chạy ra. Oanh Nhi cái này lớn đồ đồ! Bất quá chính là hôn một cái mà thôi, cũng không phải cho ăn hết nàng, làm gì vậy không nên náo thành như vậy!

“Công chúa?” Cảnh Lăng một người chạy trở về lều vải, bởi vì lúc trước cùng Oanh Nhi lăn trên mặt đất, trên người, tràn đầy bụi bặm, thoát nhìn rất là chật vật. Mới vừa vào lều vải, bên người mấy cái thị nữ đều xông tới, đều muốn giúp đỡ Cảnh Lăng chà lau một hạ thân.

“Cút, đều cho Bổn công chúa cút ra ngoài!” Cảnh Lăng đưa tay bên cạnh có thể bắt được đồ vật ném đi đi ra ngoài, “Bổn công chúa hiện tại ai đều không muốn nhìn thấy.”

“Công...” Mấy cái thị nữ hai mặt nhìn nhau.

“Gọi các người lăn, các người nghe không hiểu sao?”

“Vâng.” Mấy cái thị nữ rất nhanh liền lui ra ngoài.

Lều vải màn cửa bị kéo lên về sau, Cảnh Lăng toàn bộ người vùi trên giường, tâm tình tích tụ đến cực điểm.

“Oanh Nhi, người cái này tên đại bại hoại, lớn đồ đồ!” Cảnh Lăng một bên đánh lấy đệm chăn, một bên nói qua. Phối hợp phát tiết một hồi, lại không Oanh Nhi thường ngày ôn hòa tiếng an ủi âm. Nhìn xem một người đều không có lều vải, Cảnh Lăng trong nội tâm xông lên một cỗ cô đơn lạnh lẽo đến. Trùng sinh đến nay, nàng trời Thiên Hòa Oanh Nhi chán cùng một chỗ, cô độc cảm giác, đã cực kỳ lâu không có nhận thức qua. Cảnh Lăng ôm chăn màn ngồi ở trên giường, chỉ cảm thấy nội tâm chưa bao giờ có hư không. Chính là kiếp trước, mình ở trong phòng chờ đến Thiên Minh đều không có đợi đến lúc Tướng quân đến thời điểm, cũng không có qua hư không. Loại này lạ lẫm cảm giác, làm cho nàng bất an, cũng làm cho nàng nghi hoặc. Vì cái gì. Duy chỉ có đối với Oanh Nhi, nàng sẽ có nhiều như vậy tâm tình chán động đây.

“Oanh Nhi...” Cảnh Lăng trầm thấp kêu một tiếng, tuy rằng nàng biết rõ, không có khả năng đạt được đáp lại đấy.

“Công chúa?” Ngoài ý muốn đấy, đã nghe được Oanh Nhi thanh âm.

Cảnh Lăng cười khở một tiếng, mới đã đi ra Oanh Nhi trong chốc lát, nàng liền tưởng niệm Oanh Nhi đến xuất hiện nghe nhầm sao?

“Công chúa?” Lại là một tiếng hơi tìm tòi nghiên cứu thanh âm, cái thanh âm này, nàng lại quen thuộc bất quá, là Oanh Nhi thanh âm.

Cảnh Lăng quay đầu đi, thấy được lều vải miện Oanh Nhi. Trong nháy mắt, đầu óc trống rỗng. Cảnh Lăng đem trong tay chân màn vút trên mặt đất, đánh về phía rồi Oanh Nhi.

“Oanh Nhi.” Chăm chú ôm ấp lấy Oanh Nhi, Cảnh Lăng thanh âm đều mang theo rồi một tia khóc nức nở.

“Công chúa, khóc đi, Oanh Nhi cũng biết rồi.” Oanh Nhi đáy mắt một mảnh nhu tình, nhẹ vỗ về Cảnh Lăng phần lưng, “Đem người nội tâm khổ sở đều khóc lên a.”

“Bổn công chúa vì sao phải khóc?” Đẩy Oanh Nhi một chút, Cảnh Lăng từ Oanh Nhi trong ngực ngẩng đầu lên.

“Công chúa, tại Oanh Nhi trước mặt, không cần cậy mạnh.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy ôn nhu, “Muốn khóc sẽ khóc a, Oanh Nhi sẽ vĩnh viễn cùng người đấy.”

“Oanh Nhi, người làm Bổn công chúa là tiểu hài tử sao?” Cảnh Lăng nhíu mày, “Bất quá chính là thay người hầu hạ Bổn công chúa vài ngày, Bổn công chúa chẳng lẽ còn muốn khóc hay sao! Hừ, người cho rằng Bổn công chúa là ai, chính là đối người khác hầu hạ, Bổn công chúa giống nhau có thể thư thư phục phục đấy!”

“Công chúa?” Oanh Nhi sửng sốt một chút.

“Bất quá” Cảnh Lăng lời nói xoay chuyển, “Người đã đã nghĩ thông suốt, đã trở về, Bổn công chúa tự nhiên cũng liền không cần phải người khác hầu hạ. Bất kể thế nào nói, người khác hầu hạ, tóm lại không có người hầu hạ thư thái.”

“Cái kia...” Oanh Nhi tổ chức thoáng một phát ngôn ngữ nói ra, “Công chúa người, chẳng lẽ không biết?”

“Biết rõ cái gì?” Cảnh Lăng trừng mắt nhìn nhìn về phía Oanh Nhi.

“Hoàng thượng vừa nhận thức trở về một vị công chúa, ban tên cho Cảnh Bình.” Oanh Nhi nói ra.

“Vậy thì thế nào?” Cảnh Lăng nhíu mày, Cảnh Bình, cái tên này có chút quen tai, nhưng mà trong khoảng thời gian ngắn lại nghĩ không ra là ai.

“Công chúa, Cảnh Bình công chúa cùng cùng tuổi người cùng tháng đồng nhất sinh, đều là trưởng công chúa.” Oanh Nhi nói ra, “Hoàng thượng đã khôi phục vị công chúa kia danh phận, hơn nữa cho nàng trưởng công chúa xứng đáng vinh hạnh đặc biệt.” Công chúa trong cung một mực chuẩn bị được Hoàng đế sủng ái, hiện tại đột nhiên toát ra một cái cũng giống như mình lớn trưởng công chúa, còn chiếm được hoàng thượng thừa nhận. Dựa theo công chúa tính tình, nhất định sẽ rất tức giận. Oanh Nhi tại trở lại lều vải thời điểm đã nghe được tin tức này, lại đã biết công chúa đem tất cả mọi người đuổi ra ngoài. Sợ công chúa một người quá mức thương tâm, nhịn không được hay vẫn là tiến lều trại an ủi công chúa. Lại không nghĩ rằng, công chúa căn bản còn không biết.

Kinh Oanh Nhi vừa nói như vậy, Cảnh Lăng mới nhớ tới như vậy số một người đến. Kiếp trước thời điểm, cũng là không sai biệt lắm thời điểm này, vị này Cảnh Bình trưởng công chúa trong lúc đó xuất hiện. Nàng lúc kia đã phạm vô số chuyện sai rồi, phụ hoàng đã rất không chào đón nàng. Cảnh Bình công chúa vừa xuất hiện, liền cướp lấy rồi nguyên vốn thuộc về của nàng sủng ái. Nàng đã từng có một lần rất hận cái này công chúa. Về sau nàng gả cho Tướng quân, đối với cái này công chúa sự tình liền không rất rõ. Bất quá nghe nói, cái này vị công chúa cuối cùng gả được một cái tốt lang quân, hạnh phúc mỹ mãn. Bất quá cái kia dù sao cũng là kiếp trước. Kiếp này, phụ hoàng như trước vô cùng sủng ái nàng, nhắc tới cái công chúa sẽ cướp đi nàng sủng ái, nàng là không tin đấy. Coi như là thật sự bị cướp đi rồi, nàng cũng sẽ không để trong lòng.

“Công chúa?” Phát hiện Cảnh Lăng một mực không nói gì, Oanh Nhi có chút lo lắng mà hỏi một câu.

“Hả?” Bị Oanh Nhi kêu một tiếng, Cảnh Lăng phục hồi tinh thần lại.

“Người... Không có sao chứ?”

“Không có việc gì, có thể có chuyện gì.” Cảnh Lăng nói ra.

“Cái kia Oanh Nhi an tâm.” Oanh Nhi nói ra, “Công chúa, Oanh Nhi báo...”

“Đợi một chút, ai bảo người đi?” Cảnh Lăng gọi lại Oanh Nhi, nếu như Oanh Nhi đã tới, quả quyết không để cho Oanh Nhi lỵ khai đạo lý.

“Thế nhưng là... Công chúa...”

“Bổn công chúa thật sự thật đáng thương.” Cảnh Lăng đưa lưng về phía Oanh Nhi, nói ra, “Phụ hoàng vừa mới nhận thức trở về một cái mới trưởng công chúa, Bổn công chúa khả năng muốn mất đi phụ hoàng sủng ái, hiện tại liền Oanh Nhi đều phải rời Bổn công chúa.”

“Công chúa... Oanh Nhi...”

“Người đi đi” Cảnh Lăng nói ra, “Khiến cho Bổn công chúa một người, mấy ngày nay một mình đối mặt cái này hắc ám đầy, không có một tia ánh sáng ban đêm a.” Lời còn chưa dứt, Cảnh Lăng liền phát hiện, chính mình đã rơi vào một cái ôn hòa ôm ấp hoài bão trong.

“Công chúa, người như vậy có ý tứ sao?” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ. Theo công chúa nhiều năm như vậy, công chúa thật sự thương tâm, hay vẫn là giả bộ, nàng liếc có thể nhìn ra. Thế nhưng là dù cho như vậy, chỉ cần công chúa vừa nói thương tâm, nàng sẽ nhận không được đến công chúa bên người đi.

“Có ý tứ.” Cảnh Lăng ngoắc một cái môi, nhìn về phía Oanh Nhi, “Người không phải đã tới sao?”

“Công chúa, Oanh Nhi... A.....” Vừa muốn nói gì, âm áp cánh môi dán lên rồi chính mình, chặn lên rồi chính mình còn dư lại lời nói.

Oanh Nhi trừng to mắt nhìn xem Cảnh Lăng. Công chúa đang làm cái gì!

Cảnh Lăng ngốc mà đem đầu lưỡi của mình thăm dò vào Oanh Nhi trong miệng, lung tung quấy rối một hồi, liền thả Oanh Nhi.

“Bổn công chúa nghĩ tới rồi.” Cảnh Lăng nói ra, “Người rất xoắn xuýt đúng là vừa mới là người hôn Bổn công chúa, mà không phải Bổn công chúa hôn người! Hiện tại Bổn công chúa hôn đã trở về, người có thể không cần xoắn xuýt rồi, chuyên tâm hầu hạ Bổn công chúa là được! Người muốn là còn có vấn đề, Bổn công chúa không ngại lại hôn một lần!”

Nhìn xem mặt mũi tràn đầy trịnh trọng Cảnh Lăng, Oanh Nhi trong mắt tràn đầy bất đắc dĩ cùng cứng chiều. Công chúa điện hạ, quả nhiên mặc kệ lúc nào, đều đặc biệt đáng yêu. Nội tâm bàng hoàng tại Cảnh Lăng nụ hôn này xuống, cũng dần dần tiêu tán. Hoặc Hứa công chúa nói cũng đúng, nàng vốn là không nên xoắn xuýt, thuận theo tự nhiên là tốt rồi.

19. Chương 19: Trêu Đùa Hí Lộng

Ánh nắng sáng sớm chiếu vào trên lều, mang theo một hồi tình cảm ấm áp. Cảnh Lăng trở mình, thói quen sờ soạng một xuống giường bên cạnh, lại không sờ đến quen thuộc thân hình. Cảnh Lăng chậm rãi mở to mắt, nhìn xem trống rỗng giường chiếu, trong mắt hiện lên một tia thất lạc. Oanh Nhi, tại sao lại không có ở đây?

Lều vải màn cửa bị kéo ra, sáng ngời ánh mặt trời quăng rọi vào. Cảnh Lăng vô thức giơ tay lên che ở con mắt.

“Công chúa, người đã tỉnh à.” Ôn hòa thanh âm quen thuộc truyền đến, Oanh Nhi bưng chậu rửa mặt chậm rãi đi tới.

“Oanh Nhi, người đã đi đâu?” Cảnh Lăng hỏi.

“Oanh Nhi nghĩ đến công chúa nhanh tỉnh, liền cho công chúa đi ra ngoài lấy một chậu nước rửa mặt.” Oanh Nhi mỉm cười, đem chậu rửa mặt thả ở bên cạnh trên kệ, lần lượt một cái khăn lông cho Cảnh Lăng, “Công chúa, lau lau mặt à.”

“Về sau loại chuyện này, người phân phó người ở phía ngoài làm là được, không cần chính mình chạy ra đi đấy.” Cảnh Lăng tiếp nhận khăn mặt xoa xoa mặt, nói ra.

“Người khác đánh chính là nước, Oanh Nhi lo lắng.” Oanh mới nói.

“Có cái gì lo lắng đấy.” Đem trong tay khăn mặt thả lại trong chậu, Cảnh Lăng nói ra, “Không đều là giống nhau sao?”

“Tứ Hậu công chúa sự tình, cho dù là mức nước loại chuyện nhỏ nhất này, giao cho người khác làm, Oanh Nhi đều cảm thấy đổ kỵ.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nói ra.

“Hừ” Cảnh Lăng hừ một tiếng, “VẬY người tối hôm qua còn nói muốn làm người khác hầu hạ Bồn công chúa.”

“Công chúa, đây không phải là Oanh Nhi tối hôm qua nhất thời hồ đồ sao?” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, đã biết rõ công chúa biết nói lên chuyện tối ngày hôm qua.

“Hiện tại suy nghĩ minh bạch?” Cảnh Lăng nhíu mày, nhìn về phía Oanh Nhi.

“Công chúa tối hôm qua một nụ hôn, Oanh Nhi cái gì đều suy nghĩ minh bạch.” Oanh Nhi cười nói.

“Suy nghĩ minh bạch là tốt rồi.” Vươn tay, lại để cho Oanh Nhi giúp mình xoa xoa tay, Cảnh Lăng nói qua, “Lần sau người muốn là nói lời như vậy nữa, Bồn công chúa liền...”

“Hung hăng hôn môi Oanh Nhi sao?” Oanh Nhi che miệng cười cười.

“Người nghĩ hay quá nhỉ.” Lườm Oanh Nhi liếc, Cảnh Lăng nói ra, “Bồn công chúa cũng đừng có người rồi, tìm người khác đi.”

“Ôi, công chúa, đây chính là không được.” Oanh Nhi trên mặt lộ ra khoa trương thần sắc, “Người muốn là tìm rồi người khác, Oanh Nhi sẽ phải thương tâm chết rồi.”

“Người tối hôm qua để cho người khác hầu hạ Bồn công chúa thời điểm, như thế nào không suy nghĩ Bồn công chúa có thể hay không thương tâm.” Cảnh Lăng nói ra.

“Công chúa, người thật sự sẽ bởi vì không có Oanh Nhi hầu hạ mà thương tâm sao?” Oanh Nhi nhìn xem Cảnh Lăng, trong mắt là tràn đầy chờ mong.

“Mới... Mới sẽ không đây...” Cảnh Lăng tự động bỏ qua một bên mắt, “Người nghĩ hay quá nhỉ đây!”

“Công chúa, thế nhưng là người đổ mặt ài.” Oanh Nhi khẽ cười nói.

“Mới không có xấu hổ!” Cảnh Lăng che che gương mặt của mình, “Là người nhìn lầm rồi!”

“Dạ dạ đúng, đúng Oanh Nhi nhìn lầm rồi.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy cương chiêu, mạnh miệng công chúa, cũng đặc biệt đáng yêu đây.

“Bồn công chúa đói bụng, nhanh cho Bồn công chúa cầm ăn chút gì đi.” Cảnh Lăng dứt khoát xoay người sang chỗ khác, đối với Oanh Nhi nói ra

“Tốt.” Oanh Nhi nói qua muốn đi ra ngoài.

“Đợi một chút.” Đi tới cửa thời điểm, Cảnh Lăng đột nhiên lại gọi lại Oanh Nhi.

“Làm sao vậy, công chúa?” Oanh Nhi xoay người sang chỗ khác, nghi ngờ thoáng một phát.

“Gọi người ở phía ngoài lấy đi vào là được, người đừng đi ra rồi.” Suy nghĩ một chút, Cảnh Lăng mở miệng nói.

“Đã biết, công chúa.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, công chúa có đôi khi, thật sự là bốc đồng có thể.

Phân phó bên ngoài thị nữ đi lấy một ít công chúa thích ăn thứ đồ vật, Oanh Nhi lần nữa về tới Cảnh Lăng bên người.

“Cũng không biết Oanh Nhi phân phó đồ vật, đầu bếp nữ hôm nay có hay không làm đây.” Ngồi ở Cảnh Lăng bên người, Oanh Nhi khẽ mỉm cười.

“Không có cũng không sao.” Cảnh Lăng lộ ra một cái dáng tươi cười, “Chỉ cần người cùng ở bên cạnh ta, là đủ rồi.”

“Công chúa?” Cảnh Lăng sửng sốt một chút.

“Oanh Nhi, Bồn công chúa cái gì cũng không muốn, chỉ cần người.” Lôi kéo Oanh Nhi tay, Cảnh Lăng đẩy mắt tràn đầy thâm tình.

“Công... Công chúa?” Nhìn xem Cảnh Lăng gần ngay trước mắt mặt, Oanh Nhi mở to hai mắt nhìn, đôi má cũng đỏ lên. Công chúa lời nói này, nói, quá dễ dàng làm cho người ta đỏ mặt.

“Oanh Nhi, người có chịu không?” Đầu độc giống như thanh âm tại Oanh Nhi vang lên bên tai, Cảnh Lăng thừa cơ tại Oanh Nhi bên tai thổi thở ra một hơi. Oanh Nhi nhẹ nhàng run rẩy một hạ thân. Đã là đỏ bừng cả khuôn mặt rồi.

Oanh Nhi há hốc mồm, dùng thập phần nhẹ thanh âm nói một tiếng: “Tốt...”

“Ha ha” chẳng qua là, tốt thanh âm còn không có truyền đạt đi ra ngoài, đã bị Cảnh Lăng tiếng cười cho che đậy tới, “Người rút cuộc cũng đỏ mặt đây. Bảo người luôn nhắc tới Bồn công chúa xấu hổ.”

“Công chúa, người nói những lời này, chính là vì, nhìn Oanh Nhi xấu hổ?” Oanh Nhi ngẩn người, hỏi.

“Đương nhiên.” Cảnh Lăng nhú mày, “Vì để cho người xấu hổ, Bồn công chúa thể nhưng là hạ đủ rồi công phu đây.”

“Công chúa, người...” Oanh Nhi nhìn xem đặc chí Cảnh Lăng, cuối cùng chẳng qua là thở dài một tiếng. Công chúa chỉ là một cái hài tử, năng lực có thể so đo cái gì đây.

“Người đang suy nghĩ gì?” Nhìn Oanh Nhi lâu dài không nói lời nào, Cảnh Lăng mở miệng hỏi.

“Không có gì.” Oanh Nhi lắc đầu, nói ra, “Chỉ là đang nghĩ, đồ ăn sáng làm sao còn chưa tới.”

“A, Oanh Nhi, người là đói bụng sao?” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng.

” thật là có chút” Oanh Nhi cười, “Muốn là công chúa vừa mới lại để cho oanh mà đi cầm, Oanh Nhi nói không chừng đã tại phòng bếp nhỏ ăn no rồi đây.”

“Hừ, cái kia Bồn công chúa không cho người đi thật đúng là làm khó dễ người đây.” Cảnh Lăng hừ một tiếng, nói ra.

“Làm sao sẽ.” Oanh Nhi cười cười, “Có thể cùng công chúa nhiều một chút chung đụng thời gian, so với tại phòng bếp ăn vào bất luận cái gì mỹ thực đều muốn hạnh phúc đây.”

“Đừng... Đừng tổng nói loại lời này” Cảnh Lăng tránh đi Oanh Nhi rất nghiêm túc ánh mắt, “Bồn công chúa mới sẽ không coi trọng người làm, xấu hổ cho người xem!”

“Đúng, công chúa như vậy khôn khéo, sẽ không mắc lừa.” Oanh Nhi cứng chiều nhìn Cảnh Lăng liếc, “Là Oanh Nhi so sánh dân, mới có thể thượng công chúa làm.”

“Công chúa.” Phía ngoài thị nữ gọi kêu một tiếng, đem ăn đồ vật đã bưng lên.

“Công chúa bình thường thích ăn nhất tại sao không có?” Nhìn xem trên bàn bày đặt rồi vài đạo thanh đạm điểm tâm, Oanh Nhi nhú mày.

“Khởi bẩm công chúa, những vật kia một sớm đã bị Cảnh Bình công chúa phái người cầm đi.” Liễu Nhi trả lời một câu.

“Các nàng chẳng lẽ không biết cái này là công chúa thích nhất thứ đồ vật sao?” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia không cam lòng.

“Được rồi.” Giữ chặt Oanh Nhi tay, Cảnh Lăng nói ra, “Bất quá là một điểm cái ăn mà thôi.”

“Công chúa, các nàng đây là rõ ràng cùng người không qua được.” Oanh Nhi nói ra.

“Tốt rồi” nhìn Oanh Nhi liếc, Cảnh Lăng huy thối liễu những thứ khác hạ nhân, “Người kích động như vậy làm cái gì.”

“Ta là thay công chúa bắt bình.” Oanh Nhi nói ra, “Công chúa là cái gì thân phận, trong nội cung còn chưa từng có người sẽ đã đoạt công chúa đồ vật!”

“A” Oanh Nhi cái này bức bộ dạng chọc cười rồi Oanh Nhi, “Nhìn Oanh Nhi cái dạng này, ta coi như là thật sự có khí, cũng tiêu tan đây. Nếu có thể mỗi ngày chứng kiến Oanh Nhi cái này bức bộ dạng, chính là mỗi ngày bị người đoạt rồi đi thiện, Bồn công chúa đều cảm thấy vui vẻ đây.”

“Công chúa.” Oanh Nhi thở dài một tiếng, nhìn xem Cảnh Lăng bình tĩnh bộ dạng, Oanh Nhi cảm giận bất bình tâm, cũng ngoài ý muốn bình tĩnh lại.

“Ngồi xuống ăn cái gì a.” Chỉ chỉ bên cạnh mình vị trí, Cảnh Lăng nói ra, “Nguội lạnh hương vị nhưng lại sẽ không tốt đây.”

“Công chúa, người thật sự là trưởng thành đây.” Kẹp rồi một điểm đồ vật đến Cảnh Lăng trong bát, Oanh Nhi nói ra, “So với Oanh Nhi trầm ổn hơn.”

“Người đây là ở biến tướng nói Bồn công chúa trước kia rất ngây thơ sao?” Gõ một cái Oanh Nhi đầu, Cảnh Lăng nói ra, “Người người này, lá gan thật sự là càng lúc càng lớn.”

“Công chúa, Oanh Nhi không phải ý tứ kia” Oanh Nhi nói ra, “Công chúa trước kia cũng rất nặng ổn, bây giờ là càng thêm trầm ổn.”

“Trầm ổn điểm không tốt sao?” Cảnh Lăng khiêu mi nhìn về phía Oanh Nhi.

“Trầm ổn rất tốt.” Oanh mới nói, “Bất quá, Oanh Nhi càng thêm ưa thích công chúa thỉnh thoảng toát ra ngây thơ cùng đáng yêu.”

“Tốt, nói đến nói đi, người vẫn còn là nói Bồn công chúa ngây thơ!”

“Công chúa, ngây thơ điểm cũng không có cái gì không tốt a...” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, mắt nhìn Cảnh Lăng thả tại bên hông mình tay, “Oanh Nhi đã từng nói qua đấy, Oanh Nhi không sợ ngứa.”

“Thiệt là, cũng không biết giả bộ một chút trêu chọc Bồn công chúa vui vẻ.” Hung hăng nhéo thoáng một phát Oanh Nhi vòng eo, Cảnh Lăng thu tay lại lăm bầm một tiếng.

“Công chúa quả nhiên hay vẫn là ngây thơ thời điểm nhiều.” Oanh hơi nhỏ âm thanh nói một câu.

“Người vừa mới đang nói cái gì?”

“Chưa, không có gì, Oanh Nhi chỉ nói là, hôm nay đồ ăn sáng mùi vị không tệ, a, ha ha.”

20. Chương 20: Thổ Lộ

Tại Thú Liệp Tràng lại ở lại mấy ngày, Cảnh Lăng hãy theo Hoàng đế về tới trong nội cung.

Về phần Cảnh Bình, vốn cho là là Hoàng đế nhất thời cao húng, lại không nghĩ rằng, Hoàng đế rõ ràng cho một tòa tiểu cung điện cho Cảnh Bình. Trong nội cung có thể có cung điện đầy, đều là thập phần được sủng ái công chúa, ngoại trừ trưởng công chúa, Thất công chúa, Bát công chúa, hiện tại lại thêm một cái Cảnh Bình công chúa. Ngoại trừ Hoàng đế sủng ái, Lưu quý phi cũng thường xuyên đến Cảnh Bình nơi nào đây. Trong nội cung không ít xem thế nào người cũng biết rồi, cái này mới tới công chúa, có hai cái cường ngạch hậu trường.

Công Chủ Điện bên trong, Oanh Nhi kéo lấy cái cầm, nhìn xem ngồi tại trước mắt mình Cảnh Lăng, hỏi, “Công chúa, người nói cái này Cảnh Bình, cuối cùng là người thế nào?”

“Ta cũng không biết.” Cảnh Lăng lắc đầu, ở kiếp trước thời điểm, cái này Cảnh Bình cũng là đột nhiên xuất hiện đây. Cũng không biết phụ hoàng cuối cùng là vì cái gì như vậy sủng ái Cảnh Bình.

“Lại nói tiếp, cái này Cảnh Bình công chúa cùng công chúa mặt mày chỗ ngược lại là có ba phần tương tự đây.” Nhớ tới Cảnh Bình tướng mạo, Oanh Nhi nói câu.

“Phụ hoàng trước kia cũng thường nói, của ta mặt mày cực kỳ giống mẫu hậu.” Cảnh Lăng mỉm cười mà nhìn Oanh Nhi.

“Thế nhưng là ta ngược lại không cảm thấy công chúa tại mặt mày chỗ cùng Hoàng hậu tương tự.” Oanh Nhi nói ra.

“Ai biết được.” Cảnh Lăng nhún vai, “Có lẽ phụ hoàng chú ý điểm bất đồng a.”

“Có lẽ vậy...” Nghĩ nửa ngày cũng không có suy nghĩ cẩn thận, Oanh Nhi cũng dứt khoát không muốn.

Hồi cung mấy ngày, Cảnh Lăng nơi đây đều không quá bình tĩnh. Mỗi lần Cảnh Lăng sai người đi lấy thứ đồ vật thời điểm, đều bị Cảnh Bình đã đoạt trước. Thường xuyên qua lại, Cảnh Lăng sắc mặt cũng không tốt lắm. Nàng tuy rằng mặc kệ sẽ Cảnh Bình, nhưng mà cũng không có nghĩa là nàng sẽ không duyên cớ bị người khi dễ.

Bị phái đi tìm hiểu tin tức thị nữ về tới trong cung điện, đối với Cảnh Lăng báo cáo, “Công chúa, Cảnh Bình công chúa cùng Hoàng thượng tại ngự hoa viên ngắm hoa.”

“Ta đã biết.” Phất tay đem thị nữ vậy lui, Cảnh Lăng gọi lên Oanh Nhi, “Oanh Nhi, cùng Bồn công chúa đi ngự hoa viên đi một chút.” Lại nói tiếp, trùng sinh đến bây giờ, nàng hầu như chính là cùng Oanh Nhi một mực chán lệt qua trong cung điện, sẽ rất ít trong cung đi một chút.

“Tốt.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên mỉm cười, nàng cũng đang có ý này. Mang theo công chúa đi trước mặt hoàng thượng hảo hảo lên án thoáng một phát Cảnh Bình gần nhất việc ác!

Từ Oanh Nhi trong ánh mắt suy đoán ra Oanh Nhi đang suy nghĩ gì, Cảnh Lăng ngoắc một cái khóe miệng, “Ta cũng không có đi phụ hoàng trước mặt tố khổ ý định.”

“Ôi chào!” Oanh Nhi sửng sốt một chút, không phải tố khổ, cái kia công chúa tìm Hoàng thượng làm gì.

“Tố khổ đầu sẽ có vẻ chúng ta bên này yếu thế, ta đây cái trưởng công chúa, sao có thể so với cái lai lịch không rõ công chúa yếu thế.” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia cơ trí, “Nàng nếu như hạ quyết tâm cùng với ta không qua được, vậy dứt khoát hết thầy đều đặt tới bên ngoài đến!”

“Bên ngoài đến?” Oanh Nhi trừng mắt nhìn, bất hòa Hoàng thượng thẳng thắn, như thế nào đem sự tình đặt tới bên ngoài đến. Quả nhiên, lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển. Nhất là công chúa tâm tư, vô cùng nhất khó đoán.

“Trong chốc lát người đã biết rõ.” Cảnh Lăng ngoắc một cái môi, cười thần bí.

Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi đến ngự hoa viên thời điểm, Cảnh Bình đang cùng Hoàng thượng tại trong đình nói chuyện phiếm, bầu không khí thoát nhìn hết sức hài hòa.

“Bái kiến phụ hoàng.” Cảnh Lăng đi ra phía trước, hướng phía Hoàng đế hơi thi lễ.

“Hãy bình thân” chứng kiến Cảnh Lăng đến, Hoàng đế trong mắt hiện lên mỉm cười, “Lăng nhi đến đây lúc nào?”

“Vừa xong.” Cảnh Lăng đi đến Hoàng đế bên người, “Tại tắm điện trong buồn bực được sợ, liền đi ra đi một chút.”

“Là nên đi ra đi một chút rồi.” Hoàng đế nói ra, “Người suốt ngày buồn bực tại chính mình trong nội cung, như cái bộ dáng gì.”

“Phụ hoàng, người cũng biết đấy, con gái ưa thích yên tĩnh.” Ôm Hoàng đế cánh tay gần cái kiêu, Cảnh Lăng nói ra, “Bình thường không rất ưa thích đi đi lại lại.”

“Vậy người hôm nay như thế nào có thời gian đi ra?” Hoàng đế cười cười, rất hưởng thụ bị con gái làm nũng cảm giác.

“Còn có thể có cái gì.” Hướng về phía Hoàng đế trừng mắt nhìn, ánh mắt vô ý thức quét cảnh yên ổn mắt. Cảnh Lăng đem một cái ghen nữ nhi hình tượng bày ra phát huy tác dụng vô cùng.

“Lại nói tiếp, trẫm còn không có chính thức hướng người giới thiệu qua Bình nhi” Hoàng đế nói qua, đem Cảnh Bình kéo đến Cảnh Lăng trước mặt, “Bình nhi cùng cùng tuổi người cùng tháng đồng nhất sinh, sinh ra canh giờ liền so với người muộn hơi có chút điểm.”

“Bái kiến trưởng công chúa.” Cảnh Bình đối với Cảnh Lăng thi lễ một cái, vừa đúng thể hiện ra chính mình tốt đẹp chính là tĩnh dưỡng. Một cái cung kính ôn hòa, nhận thức thân thể to lớn hình tượng.

“Hừ” Cảnh Lăng phiết quá mức, không muốn ngắm Cảnh Bình.

“Lăng nhi, người lại náo cái gì không được tự nhiên?” Chứng kiến Cảnh Lăng bộ dạng, Hoàng đế trong mắt hiện lên vẻ cưng chiều cùng bất đắc dĩ, “Bình nhi vừa không có chọc giận người.”

“Sự xuất hiện của nàng chính là trêu chọc ta.” Cảnh Lăng nhỏ giọng lầm bầm rồi một tiếng, thanh âm không tính rất nhỏ, ít nhất ở bên cạnh Hoàng đế là nghe rõ ràng. Hoàng đế trong mắt bất đắc dĩ sâu hơn, hắc nữ nhi này, vẫn là như vậy tùy hứng, hẳn phải hay không phải bình thường quá sủng ái nữ nhi này rồi hả?

Vụng trộm cảm ánh mắt lườm cảnh yên ổn mắt, Cảnh Lăng lắc lắc quần áo, không được tự nhiên nói: “Không cần hành lễ. Tuy rằng ta không thích người, nhưng là thế nào nói cũng là tỷ muội, người đối với ta hành đại lễ, ta cảm giác là lạ đấy.”

Nghe được Cảnh Lăng nói lời, phải nhìn...nữa Cảnh Lăng không được tự nhiên biểu lộ. Hoàng đế cười cười, hẳn cái này là đang suy nghĩ gì. Hắc Lăng nhi tuy rằng tùy hứng một chút, nhưng lại hết sức ngây thơ thiện lương, như vậy con gái, nên muốn hảo hảo cưng chiều đấy. Tại nơi này không sạch sẽ trong hoàng cung, phần này hồn nhiên tâm thật sự là rất khó khăn được. Đã nghĩ là, người kia. Nhớ tới người kia, Hoàng đế con mắt có chút tối tối.

“Phụ hoàng, người đang suy nghĩ gì?” Cảnh Lăng thanh âm đem Hoàng đế suy nghĩ kéo lại.

“Không có gì, trẫm chỉ là đang nghĩ, mấy ngày trước đây lấy được vài món kỳ trân.” Hoàng đế mỉm cười sờ lên Cảnh Lăng đầu, “Người suốt ngày buồn bực tại trong cung điện cũng nặng nề vô cùng, quay đầu lại trẫm làm cho người ta toàn bộ thưởng cho người.”

“Phụ hoàng tốt nhất rồi!” Cảnh Lăng vẻ mặt tươi cười, giống như là một cái đã nhận được bảo bối tiểu hài tử giống nhau. Tại Hoàng đế xem không nơi đến, cảnh ngang bằng yên tĩnh ánh mắt lộ ra rồi một tia oán độc.

“Tuy rằng thứ đồ vật thưởng cho người rồi, nhưng mà người cũng đừng cả ngày uốn tại ngủ trong điện, biết không.” Hoàng đế quan tâm rồi Cảnh Lăng một câu.

“Đã biết, phụ hoàng.” Cảnh Lăng nhu thuận phụ họa một câu, bỗng nhiên như là nhớ ra cái gì đó, Cảnh Lăng mở miệng nói, “Lại nói tiếp, tháng sau chính là phụ hoàng thọ thần sinh nhật rồi a.”

“Làm sao vậy?” Hoàng đế cười nói, “Người thế nhưng là chưa bao giờ sẽ quan tâm.”

“Con gái mấy ngày trước đây học được một chi múa, muốn tại phụ hoàng thọ thần sinh nhật ngày ấy nhảy cho phụ hoàng nhìn.” Cảnh Lăng mỉm cười, “Bất quá con gái nhảy không tốt, kính xin phụ hoàng thứ lỗi.”

“Người muốn khiêu vũ?” Hoàng đế trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, còn có một tia hoài niệm, người kia kỹ thuật nhảy, năm đó thế nhưng là cung đình nhất tuyệt.

“Ân.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, “Đến lúc đó phụ hoàng ngàn vạn đừng chê cười ta.”

“Yên tâm đi, phụ hoàng không biết.” Hoàng đế nhìn về phía Cảnh Lăng ánh mắt càng phát ra ôn nhu, “Chỉ cần người là nhảy đây, phụ hoàng đều ưa thích.”

“Vây là tốt rồi.” Cảnh Lăng hí hí mắt, thoát nhìn thật cao hứng bộ dạng.

“Trẫm còn có tấu chương phải phê duyệt, về trước ngự thư phòng rồi, chính người chơi.” Hoàng đế đứng dậy, mở miệng nói.

“Cung kính phụ hoàng.” Cảnh Lăng cùng Cảnh Bình đồng thời nói ra.

Thẳng đến rút cuộc nhìn không tới Hoàng đế bóng dáng, Cảnh Lăng nụ cười trên mặt toàn bộ biến mất, nhìn về phía Cảnh Bình ánh mắt tràn đầy lãnh ý: “Con hoang, cũng xứng cùng ta đoạt phụ hoàng.” Cảnh Lăng hừ lạnh một tiếng, mang theo Oanh Nhi đã đi ra ngự hoa viên.

Nhìn xem Cảnh Lăng bóng lưng, Cảnh Bình trong mắt vẻ oán độc càng phát ra thâm. Nàng cùng Hoàng đế trò chuyện với nhau đang vui mừng, Cảnh Lăng liền xuất hiện. Vừa xuất hiện liền cướp đi Hoàng đế toàn bộ lực chú ý, hiện tại rõ ràng còn cái này cùng trào phúng nàng. Nàng nhất định sẽ làm cho Cảnh Lăng trả giá đại giới đây! Khiêu vũ đúng không? Nàng Cảnh Bình cái khác sẽ không, chính là khiêu vũ đặc biệt am hiểu! Phụ hoàng thọ yến, nàng nhất định sẽ đoạt đi Cảnh Lăng trên người toàn bộ sáng rọi đây.

“Công chúa, người lúc nào cùng người khác học múa, Oanh Nhi như thế nào không biết?” Ra ngự hoa viên, Oanh Nhi nghi ngờ nói.

“Ta nói mò đây.” Cảnh Lăng hướng về phía Oanh Nhi thề lưỡi, thoát nhìn hết sức dí dỏm đáng yêu.

“Nói mò?” Oanh Nhi sững sốt một chút, “Vây người còn nói Hoàng thượng thọ yến muốn múa một khúc.” Tại Oanh Nhi trong trí nhớ, nàng Công chúa điện hạ thế nhưng là chưa từng có học qua bất luận cái gì vũ đạo.

“Yên tâm đi, Bỗn công chúa đều có diệu chiêu.” Cảnh Lăng ngoác một cái môi, trong mắt hiện lên mỉm cười, “Thọ yến ngày đó, người tự dưng đến mở rộng tầm mắt a!”

“Nếu là như vậy” chứng kiến Cảnh Lăng trong mắt tự tin, Oanh Nhi cũng biết Cảnh Lăng thật sự muốn biện pháp tốt rồi, “Công chúa, cái kia Oanh Nhi liền mỗi mắt mong chờ rồi.”

“A” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, “Đến lúc đó nhất định bảo người yêu mến ta!”

“Công chúa, không cần phải thời điểm, Oanh Nhi hiện tại cũng đã yêu mến người rồi đây.” Oanh Nhi trong mắt hiện ra một vòng cưng chiều vui vẻ.

“Người khi nào không thương ta?” Cảnh Lăng cười nói, “Theo Bỗn công chúa nhiều năm như vậy, không thương Bỗn công chúa, Bỗn công chúa mới sẽ cảm thấy kỳ quái đây.”

“Công chúa điện hạ, người thật đúng là tự tin.”

“Bỗn công chúa đối với người tự tin, nói, người có phải hay không rất sớm liền yêu mến Bỗn công chúa rồi hả?”

“Đúng, tại công chúa cứu Oanh Nhi một sát na kia, Oanh Nhi cũng đã thật sâu mê luyến thượng công chúa rồi.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy thâm tình, không có nửa phần ý đùa giỡn ở bên trong.

Đáng tiếc chính là, Cảnh Lăng cũng không nhìn thấy. Tại Oanh Nhi nói ra những lời này thời điểm, Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia trầm tư. Oanh Nhi mà nói, làm cho nàng cảm thấy không hiểu quen thuộc. Những lời này, nàng giống như ở nơi nào nghe được, nhưng mà đến tột cùng là ở đâu đây? Nàng đột nhiên, không nghĩ ra.

21. Chương 21: Rình Coi

Không biết có phải hay không là thẹn thùng, Cảnh Lăng tại ngủ trong điện luyện múa lúc trước, mệnh lệnh Oanh Nhi tại cửa ra vào đang chờ. Hơn nữa dùng hết sức nghiêm túc giọng điệu nghiêm khắc cấm Oanh Nhi nhìn lên về sau, liền hung hăng đóng cửa lại.

Oanh Nhi sờ lên cái mũi, nhìn xem cửa phòng đóng chặt, cũng không nói cái gì, nàng đối với công chúa loại hành vi này đã rất thói quen.

Oanh Nhi tuy rằng cũng rất tò mò công chúa cuối cùng là dạng gì kỹ thuật nhảy, nhưng mà trở ngại công chúa mệnh lệnh, cuối cùng vẫn là nhịn xuống không có nhìn lên.

Cảnh Lăng một mình luyện múa thời điểm, cách mỗi một đoạn thời gian ngắn, sẽ vô thức hướng Oanh Nhi đứng ở bên ngoài phương hướng nhìn xem. Không có có một lần chứng kiến Oanh Nhi nhìn lên. Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia thất lạc, nàng kỹ thuật nhảy, liền như vậy không có lực hấp dẫn ư! Nói lại để cho Oanh Nhi không nên nhìn lên, Oanh Nhi liền thật sự không nhìn! Quả thực là cái mảnh gỗ đầu!

Luyện ước chừng một canh giờ, Cảnh Lăng cảm thấy không có kích tình, liền từ ngủ trong điện đi ra ngoài.

Chứng kiến Cảnh Lăng xuất hiện, Oanh Nhi đưa lên một cọng lông khăn, mỉm cười nói: “Công chúa, sát bay sượt a.”

“Hừ.” Cảnh Lăng hừ một tiếng, quay đầu không nhìn tới Oanh Nhi.

Oanh Nhi sưng sốt một chút, có chút làm không rõ ràng công chúa đột nhiên xuất hiện nóng nảy. Nàng vừa mới, tựa hồ tại công chúa trong mắt thấy được một tia ủy khuất? Oanh Nhi lắc đầu, nhất định là nàng nhìn lầm rồi. Vừa mới không có cái gì phát sinh, công chúa làm sao có thể sẽ có cái gì ủy khuất.

“Công chúa, trước lau lau mặt lại tức giận a.” Nhìn xem đứng ở một bên bất động Cảnh Lăng, Oanh Nhi trong mắt hiện lên vẻ cứng chiều, “Đồ mồ hôi ẩm ướt lấy, không thoải mái a.”

Cảnh Lăng hừ một tiếng, hay vẫn là đưa tay đón rồi Oanh Nhi khăn mặt. Dù thế nào sinh Oanh Nhi khí, cũng không đáng cùng mình không qua được. Xảy ra chút đồ mồ hôi, trên người nàng thật có chút không quá thoải mái.

“Công chúa, Oanh Nhi giúp người sát.” Oanh Nhi ngoắc một cái môi, tránh được Cảnh Lăng đuổi ra tay, cầm lấy khăn mặt đã giúp Cảnh Lăng chà lau nổi lên đôi má, cổ.

Cảnh Lăng vừa định nói không nên, Oanh Nhi khăn mặt liền dán lên rồi da thịt của mình. Ấm áp khăn mặt dán tại trên mặt của mình, mang theo một hồi tình cảm ấm áp, ngoài ý muốn vô cùng thoải mái. Cự tuyệt như vậy nuốt vào trong miệng.

“Công chúa, cần phải tắm gội?” Thay Cảnh Lăng lau cổ trở lên về sau, Oanh Nhi mở miệng hỏi.

“Àn.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, “Người cũng cùng một chỗ.” Lúc nói lời này, dĩ nhiên đem vừa mới vẫn còn sinh Oanh Nhi tức giận sự tình toàn bộ quên mất.

“Tốt.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy vui vẻ. Cùng công chúa cùng một chỗ tắm gội, nàng đã thành thói quen.

Về sau vài ngày, Cảnh Lăng mỗi lần luyện múa đi ra, đều không hiểu đối với Oanh Nhi phát một thông nóng nảy.

Oanh Nhi mỗi lần cũng hoài nghi, công chúa có phải hay không đang luyện múa thời điểm, gặp được không hài lòng sự tình. Cuối cùng, rút cuộc một ngày nào đó, nhịn không được tại Cảnh Lăng luyện múa thời điểm, mở cửa ra rồi một đường nhỏ, trộm trộm nhìn thoáng qua. Vừa mới Cảnh Lăng một cái quay đầu, Oanh Nhi cùng Cảnh Lăng hai mắt tương đối. Oanh Nhi sưng sốt một chút, rõ ràng thì cứ như vậy bị công chúa thấy được. Ngoài ý muốn đấy, Cảnh Lăng cũng không có tức giận, thậm chí còn hướng Oanh Nhi nơi đây quăng đi một cái dáng tươi cười, tiếp tục luyện múa.

Cái này buổi chiều, Cảnh Lăng luyện thực tế chăm chú, luyện tập thời gian cũng so với bình thường dài quá thật lâu.

“Công chúa, lau mặt.” Như thường ngày, Cảnh Lăng từ ngủ trong điện đi ra về sau, Oanh Nhi liền đưa lên một cái khăn lông. Lúc này đây, Cảnh Lăng không có tức giận, cũng không có cự tuyệt, ngược lại ngoắc một cái khóe miệng, tùy ý Oanh Nhi giở trò.

“Oanh Nhi, người hôm nay nhìn lên Bồn công chúa.” Tại Oanh Nhi chà lau thời điểm, Cảnh Lăng nói một câu.

“Oanh Nhi chẳng qua là, có chút bận tâm công chúa.” Oanh Nhi động tác trên tay dừng lại một chút, không có ở công chúa trong ngôn ngữ nghe được không vui, lại tiếp tục động tác đứng lên.

“Người cãi lời rồi Bồn công chúa mệnh lệnh.” Cảnh Lăng hé mắt, nói ra.

“Là Oanh Nhi bỏ qua.” Oanh Nhi nói ra, “Oanh Nhi cam đoan, ngày mai bắt đầu, tuyệt đối không hề nhìn lên.” Hôm nay nhìn một chút, công chúa luyện múa thời điểm, tựa hồ cũng không có chỗ nào không đúng sức lực, có lẽ không cần lại lo lắng.

Vừa nghe nói Oanh Nhi không nhìn, Cảnh Lăng nóng nảy, thốt ra: “Người dám!”

“Ách” Oanh Nhi sửng sốt một chút, lập tức ngẩng đầu nhìn về phía Cảnh Lăng, “Công chúa có ý tứ là...”

Cảnh Lăng trầm mắng một tiếng chính mình ngu xuẩn, tránh được Oanh Nhi tìm tòi nghiên cứu con mắt, cũng như chạy trốn rồi đi rồi: “Ta, ta đi tắm...”

Nhìn xem Cảnh Lăng cơ hồ là chạy trốn chết bóng lưng, Oanh Nhi trong mắt nhiễm lên mỉm cười. Nàng tựa hồ, có thể minh Bạch công chúa mấy ngày trước đây vì sao tức giận. Nàng Công chúa điện hạ, thật sự là ngạo kiều mà lại không được tự nhiên a. Thật sự là, đáng yêu đây.

Tiếp theo một đoạn thời gian, Oanh Nhi tại Cảnh Lăng ngầm đồng ý xuống, mỗi lần đều nhìn lên Cảnh Lăng luyện múa. Oanh Nhi không phải không thừa nhận, nhà nàng công chúa kỹ thuật nhảy, quả nhiên hết sức xinh đẹp.

Hoàng đế thọ yến rất nhanh liền đã đi đến, Cảnh Lăng tìm được vị trí của mình liền ngồi xuống, thân là trưởng công chúa thiếp thân thị nữ, Oanh Nhi lẳng lặng đứng ở Cảnh Lăng bên người. Nếu như không là bởi vì nơi này là nghiêm túc cung tiệc, Cảnh Lăng nhất định sẽ lôi kéo Oanh Nhi ngồi xuống đấy.

Nhìn ra Cảnh Lăng trong mắt toát ra suy nghĩ, Oanh Nhi mỉm cười, mở miệng nói: “Có thể đứng tại công chúa bên người, Oanh Nhi đã rất thỏa mãn. Cùng công chúa cùng một chỗ, dù là chẳng qua là đứng đấy, Oanh Nhi đều cảm thấy hạnh phúc.”

“Thuận theo... Tùy người...” Chống lại Oanh Nhi tràn đầy rất nghiêm túc hai con ngươi, Cảnh Lăng bối rối mà tránh đi hai mắt. Trong lúc vô tình đối mặt đối diện một đôi tràn đầy oán độc con mắt. Cảnh Lăng lúc này mới nhớ tới, trận này thọ yến, nàng còn có chuyện rất trọng yếu muốn làm đây.

Hướng phía Cảnh Bình lộ ra một cái khiêu khích mỉm cười, Cảnh Lăng liền mặt mũi tràn đầy ghét mà dời đi ánh mắt, giống như Cảnh Bình là cái gì bẩn thỉu đồ vật giống nhau, nhiều liếc mắt nhìn đều sẽ cho người cảm thấy buồn nôn.

Cảnh mặt bằng thượng đáng tươi cười hầu như đều muốn bảo trì không được, Cảnh Lăng cái này ti tiện – người, nàng nhất định phải nàng đẹp mắt!

“Công chúa, Cảnh Bình công chúa ánh mắt, thật không tốt.” Thấy được Cảnh Bình trong mắt toát ra oán độc, Oanh Nhi nhíu mày, theo bản năng chán ghét cái này công chúa.

“A” Cảnh Lăng mỉm cười, “Tôm tép nhai nhép mà thôi.”

“Hoàng thượng, kể từ khi biết hôm nay là của người ngày sinh về sau, Bình nhi nhưng lại chuẩn bị một phần đại lễ đây.” Hoàng đế bên người Lưu quý phi che miệng cười cười, nói ra.

“A?” Hoàng đế nhíu mày, nhìn về phía Lưu quý phi, “Không biết là cái gì đại lễ.”

“Cái này khiến cho Bình nhi tự người nói a.” Lưu quý phi khẽ cười một tiếng, âm thầm hướng Cảnh Bình khiến một cái ánh mắt.

Cảnh Bình đi đến trung ương, hướng về phía Hoàng đế hơi thi lễ một cái: “Phụ hoàng, con gái thuở nhỏ tập múa, đều muốn hiến múa một khúc, mời phụ hoàng xin vui lòng nhận cho.”

“Hiển múa... Sao?” Hoàng đế nhú mào, hấn nhớ không lầm, hiến múa cái chủ ý này, là Cảnh Lăng đang tại hấn và Cảnh Bình mặt nói. Trong hoàng cung, tặng lễ thời điểm kiêng kỵ nhất đúng là tiền đưa đồ vật giống như đúc rồi. Bởi vì giống nhau đồ vật, liền nhất định sẽ phân cái cao thấp, cao chính là cái kia tự nhiên sẽ hăng hái, thấp chính là cái kia lại sẽ gặp đến không ít chỉ trở.

Hoàng đế vô thức vượt qua Cảnh Lăng chỗ đó quăng đi một ánh mắt, quả nhiên cũng nhìn thấy Cảnh Lăng hung hăng nhàu lên lông mày.

Từ nhỏ sủng đến lớn con gái, chính hấn còn có thể không biết sao. Cảnh Lăng căn bản không có cái gì vũ đạo nội tình, hiến múa, đoán chừng cũng là tạm thời nước tới chân mới nhảy. Nhưng mà Cảnh Bình lại bất đồng, Cảnh Bình vừa vừa mới nói, mình là thuở nhỏ học tập đấy. Hai người nếu là đều hiến múa mà nói, cao thấp đã phân. Cảnh Lăng khẳng định so ra kém Cảnh Bình. Nghĩ như vậy, Hoàng đế nhìn về phía Cảnh Bình ánh mắt cũng mang theo thêm vài phần không vui. Hấn phải hay không phải xem thường cái này nhận thức trở về con gái? Bởi vì Cảnh Bình thần người kia, mặt mày có vài phần tương tự, hấn mới quyết định đem Cảnh Bình mang về. Nhưng mà hiện tại xem ra, mang về Cảnh Bình, tựa hồ không phải một cái sáng suốt cử động.

Tại Hoàng đế suy nghĩ thời điểm, Cảnh Bình đã thay xong quần áo, bắt đầu vũ điệu.

Cảnh Bình thân đoạn nhẹ nhàng, như một mực nhẹ nhàng Hồ Điệp ở chính giữa nhẹ nhàng nhảy múa, giữa lông mày toát ra ôn nhu vui vẻ, cùng người kia lại vài phần tương tự. Nếu như là bình thường, Hoàng đế nhất định sẽ bởi vì này cái vũ đạo mà càng thêm ưa thích Cảnh Bình. Nhưng mà chỉ cần nghĩ tới Cảnh Bình làm là như vậy cố ý rơi Cảnh Bình mặt, Hoàng đế đối với Cảnh Bình cái này vũ đạo liền sinh không dậy nổi cái gì ưa thích đến.

Hướng Cảnh Lăng chỗ đó quăng đi một cái ánh mắt, Hoàng đế phát hiện, Cảnh Lăng chẳng qua là rất bình tĩnh mà nhìn xem Cảnh Bình vũ đạo, ngẫu nhiên cùng thị nữ bên người nói hai câu lời nói. Cảnh Bình quay đầu mở, nhìn về phía Hoàng đế, lộ ra một cái tự tin mỉm cười, trong mắt tràn đầy chiến ý, giống như đang nói..., ta nhảy nhất định so với nàng rất tốt! Hoàng đế tâm thoáng cái liền mềm nhũn, hấn nữ nhi này, thật sự là quá ngây thơ rồi, người khác như vậy tính toán nàng, nàng lại chỉ muốn lấy muốn hảo hảo so đấu một phen, đạt được thắng lợi. Hoàng đế yên lặng trong nội tâm quyết định lấy, về sau nhất định phải đối với Cảnh Lăng rất tốt chút ít.

“Oanh Nhi, ngươi cảm thấy Cảnh Bình vũ đạo như thế nào?” Nhìn một lát Cảnh Bình vũ đạo, Cảnh Lăng mở miệng hỏi lấy bên người Oanh Nhi.

“Cùng công chúa quả thực là khác nhau một trời một vực.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia khinh thường.

“A” Cảnh Lăng thấp giọng cười, “Cái này Cảnh Bình, thực là muốn chết.”

“Công chúa?”

“Oanh Nhi, ngươi đợi đấy xem đi.” Cảnh Lăng mỉm cười, “Hôm nay về sau, cái này Cảnh Bình trong cung thời gian, sợ là không dễ chịu lắm.” Ít nhất, phụ hoàng nhất định sẽ cảm thấy nàng là một cái rất có tâm kế nữ tử. Có tâm kế người, vô luận như thế nào, cũng sẽ không đạt được phụ hoàng sủng ái đấy. Nàng đoán chắc điểm này, mới phía trước một hồi, cố ý tại phụ hoàng cùng cảnh mặt bằng trước nói ra bản thân muốn hiến múa một chuyện. Chính là vì lại để cho Cảnh Bình chính mình chui vào cái này cái bẫy.

Nàng ngược lại muốn nhìn, ở kiếp này, cái này Cảnh Bình công chúa còn có thể hay không bằng vào một khúc vũ đạo, đạt được phụ hoàng ân sủng

22. Chương 22: Tướng Quân

Cảnh yên ổn múa hoàn tất, Hoàng đế đầu là khê gập đầu, cũng không có quá lâu tán thưởng. Giống như chẳng qua là nhìn một cái không hề lực hấp dẫn vũ đạo giống nhau.

Cảnh Bình bị Hoàng đế đặc biệt lạnh lùng khiến cho ngẩn người. Hoàng đế phản ứng cùng nàng trong dự liệu đấy, thật sự là kém nhiều lắm. Nàng lựa chọn khiêu vũ cho Hoàng đế nhìn, ngoại trừ cùng Cảnh Lăng đoạt danh tiếng, điểm trọng yếu nhất, hay vẫn là Hoàng đế thập phần ưa thích vũ đạo, thậm chí có thể nói là đã đến một loại si mê cảnh giới. Nàng vũ đạo tuy rằng không tính là cực hạn, nhưng mà nàng tự tin có thể làm cho Hoàng thượng thỏa mãn. Nhưng nhìn hoàng thượng bộ dạng, tựa hồ cũng không thể nào thỏa mãn. Chính giữa cuối cùng xảy ra điều gì sai lầm, Cảnh Bình nghĩ như thế nào đều nghĩ mãi mà không rõ.

Cảnh Lăng khoe miệng quyến rũ ra một vòng mĩa mai vui vẻ, cùng nàng trong dự liệu giống nhau.

Kiếp trước thời điểm, Cảnh Bình dựa vào cái này một chi múa đại xuất danh tiếng, thậm chí bị kêu ngồi xuống phụ hoàng bên người, dùng bày ra vô cùng ân sủng. Lúc kia, Cảnh Bình danh tiếng thậm chí đã áp qua nàng cái này trưởng công chúa. Kiếp trước, nàng chỉ có thể cảm giận bất bình nhìn xem Cảnh Bình, thế nhưng là kiếp này nhưng là bất đồng. Nàng có thể ngồi ở chỗ này, cười ngắm Cảnh Bình thất bại.

“Công chúa, tâm tình của người tựa hồ thoát nhìn rất tốt?” Oanh Nhi nhạy cảm phát hiện Cảnh Lăng có chút quyến rũ ra khoe miệng, cúi người hỏi một câu.

Cảnh Lăng cười nói: “Bổn công chúa khi nào tâm tình không tốt qua?”

“Trước một hồi, Oanh Nhi không có nhìn lên công chúa khiêu vũ thời điểm.” Oanh Nhi thập phần không nề tình mà điểm ra Cảnh Lăng lúc trước ngạo kiều sự kiện.

“Oanh Nhi” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, “Không nên luôn như vậy thành thật, Bổn công chúa sẽ cảm thấy thật mất mặt đấy.”

“Oanh Nhi lần sau sẽ chú ý đấy.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên mỉm cười, nhưng mà Cảnh Lăng không nhìn thấy.

Cùng Cảnh Lăng nơi đây chuyện trò vui vẻ bất đồng, Cảnh Bình chỗ đó lạnh như băng một mảnh. Tất cả mọi người đã biết, Cảnh Bình công chúa, tựa hồ cũng không có theo như đồn đãi được sủng ái, nhìn về phía Cảnh Bình ánh mắt cũng ít thêm vài phần tôn kính, nhiều thêm vài phần xem thường. Dân gian công chúa chính là dân gian công chúa, hoàng thượng ngày sinh, chỉ biết là nhảy một chi không ra hồn múa đến mất mặt xấu hổ.

Ngồi ở trên vị trí, đem chung quanh vẻ mặt của mọi người thu hết vào mắt, Cảnh Bình giữa lòng mảy may nhiễm lên rồi một tia tức giận. Trong lúc lơ đãng chống lại Cảnh Lăng giống như cười mà không phải cười con mắt, Cảnh Bình chỉ cảm thấy một hơi buồn bực tại ngực, đến mức sợ!

“Phụ hoàng, con gái cũng có một chi múa...” Cảnh Lăng đứng dậy, vừa định nói câu nào, đã bị bên ngoài xâm nhập một người cắt đứt.

“Hoàng, Hoàng thượng, khởi bẩm Hoàng thượng!” Một cái thái giám vội vàng chạy vào, quỳ gối trên đại điện.

“Chuyện gì, như vậy vội vàng hấp tấp hay sao?” Hoàng đế nhìn xem quỳ gối trên đại điện thái giám, hỏi câu.

Tựa hồ là chạy trốn quá mau rồi, thái giám sâu hít hai cái khí, mới nguyên vẹn nói ra: “Phiêu, phiêu, Phiêu Kỵ Tướng quân hồi kinh rồi!”

“Người nói cái gì?” Hoàng đế đứng lên, trong mắt hiện lên vẻ vui sướng.

“Hoàng thượng, Phiêu Kỵ Tướng quân đã hồi kinh, hiện tại đã tại điện bên ngoài chờ gặp.” Thái giám nói ra.

“Còn không mau mời!” Hoàng đế nói ra.

Không bao lâu, Phiêu Kỵ Tướng quân hãy theo dẫn đường thái giám đi vào trong cung điện. Người tới mặt quan như ngọc, áo trắng tóc đen, y cùng phát đều bằng bông bện dật dật, không trát không thục, có chút phất phơ, càng lộ ra càng cá nhân phóng đảng không bị trói buộc, ô hắc mâu con phóng ra một cổ lợi hại đến.

Chứng kiến người này, Cảnh Lăng ngẩn người, ngày xưa trí nhớ toàn bộ xông lên đầu. Người nam nhân này, nàng chết đều sẽ không quên! Tướng quân, Vệ Trung! Cái này hử nàng cùng Oanh Nhi cả đời nam nhân! Cảnh Lăng trong mắt hiện đầy cừ hận, cả thân thể đều bởi vì là thù này khê run.

“Công chúa?” Một tay đáp lên bờ vai của mình, bên tai truyền đến Oanh Nhi ôn nhu trong mang theo lo lắng thanh âm, “Người làm sao vậy?”

Quay đầu, chống lại Oanh Nhi tràn đầy ôn nhu con mắt. Cảnh Lăng tâm cũng ngoài ý muốn bình tĩnh lại. Lúc này không giống ngày xưa rồi, nàng hiện tại, sẽ không lại yêu mến cái này Tướng quân, qua hết thấy bị kịch đều sẽ không phát sinh. Chỉ cần có Oanh Nhi tại bên cạnh mình, nàng liền cái gì cũng không biết lo lắng.

“Không có gì.” Vỗ vỗ thả tại chính mình trên bờ vai tay, Cảnh Lăng nói ra, “Chẳng qua là, nhớ tới trước kia một cái ác mộng mà thôi.”

“Công chúa, đừng sợ, Oanh Nhi tại bên cạnh người đâu rồi, coi như là ác mộng, cũng không thể khi dễ công chúa.” Oanh Nhi mỉm cười, nói ra.

“Oanh Nhi, có người thật tốt.” Cảnh Lăng ngoắc một cái môi, quét qua trong mắt vẻ lo lắng.

Cùng Cảnh Lăng nội tâm cừ hận bất đồng, Cảnh Bình đang nhìn đến Vệ Trung trong nháy mắt, trên mặt hiện ra mấy tia đỏ ửng. Tuổi trẻ tài cao lại anh tuấn Tướng quân, đang lúc tuổi trẻ nữ tử, ai sẽ không động tâm đây?

“Tham kiến Hoàng thượng.” Vệ Trung đi đến trung ương, đối với Hoàng đế quỳ thi lễ nói.

“Vệ ái khanh xin đứng lên” Hoàng đế trong mắt tràn đầy vui vẻ, nói ra, “Ái khanh hai ngày trước không phải còn dùng bỏ câu đưa tin, nói vẫn còn biên quan, chuẩn bị trở về kinh, như thế nào nhanh như vậy đi ra kinh thành?”

“Vi thần biết rõ hôm nay là hoàng thượng ngày sinh, cho nên ra roi thúc ngựa, đến đây chúc thọ.” Vệ Trung nói ra, “Thần còn mang về ba vạn hạ thấp quân, với tư cách hạ lễ hiến vào cho Hoàng thượng!”

“Hặc hặc, tốt.” Hoàng đế cười mở cười, nói ra, “Vệ tướng quân quả nhiên là một đời hào kiệt, trăm rất là thoải mái, người tới, ban thưởng ghế ngồi!”

Không biết có phải hay không là Hoàng đế có ý an bài đây, Vệ Trung chỗ ngồi rõ ràng vừa lúc ở Cảnh Lăng đối diện, Cảnh Lăng ngẩng đầu có thể trông thấy.

Không muốn nhìn thấy Vệ Trung cái này trường khiến người chán ghét mặt, Cảnh Lăng giả bộ như cùng thị nữ bên người nói chuyện, phiết bắt đầu.

“Hoàng thượng, Bình nhi đã bề ngoài diễn xong, tiếp theo có phải hay không ứng với giờ đến phiên Lăng nhi nữa nha?” Hoàng đế bên người Lưu quý phi thời điểm này mở miệng nói ra.

Hoàng đế nhú mày, vừa muốn nói gì. Cảnh Bình liền từ chỗ ngồi của mình đứng lên, nói ra: “Phụ hoàng, tỷ tỷ làm cho này điệu nhảy phí hết không ít tâm tư tư, kính xin phụ hoàng không nên phụ lòng tỷ tỷ một mảnh tâm ý.”

Hoàng đế lông mày nhàu chặc hơn. Cảnh Lăng khóe miệng quẹo rũ ra một vòng mỉa mai vui vẻ, cái này Cảnh Bình, thật đúng là không phải bình thường tìm đường chết.

“Phụ hoàng, mời quang vinh con gái đi thay quần áo.” Cảnh Lăng thoải mái đứng lên, vượt qua Hoàng đế thi lễ một cái, nói ra.

“Nếu là như vậy, người hãy đi đi.” Nhìn về phía Cảnh Lăng thời điểm, Hoàng đế trong mắt nhiễm lên một tia ôn nhu, “Tùy ý vũ đạo là được.”

“Con gái mình bạch.” Cảnh Lăng cúi đầu đi xuống.

Du dương tiêu tiếng vang lên, Cảnh Lăng một bộ màu lửa đỏ quần áo, từ bên ngoài đi vào. Thân thuận theo âm động, mềm mại không xương, lại giống như tràn đầy sức dân. Mỗi một cái động tác, đều tràn đầy ngoài ý muốn lực hấp dẫn. Ông tay áo dẫn nhẹ, thân thể mềm mại tùy theo xoay tròn, càng chuyển càng nhanh. Đột nhiên từ trên mặt đất nhanh nhẹn bay lên. Mũi chân nhẹ một chút, y quyết bỗng bình, giống như Lăng Ba tiên tử. Trong đại điện người, nhất thời đều xem trọng có chút ngây dại.

Oanh Nhi si ngốc nhìn xem Cảnh Lăng kỹ thuật nhảy, nàng không là lần đầu tiên nhìn công chúa khiêu vũ rồi, nhưng mà mỗi một lần nhìn, đều có một loại rung động cảm giác. Nhất là thời điểm này, Cảnh Lăng một bộ màu lửa đỏ quần áo, mê hoặc tâm thần con người. Oanh Nhi đầu cảm giác mình linh hồn nhỏ bé đều muốn bị quyến rũ mà đi rồi. Trái tim bịch bịch, nhảy nhanh chóng.

Cùng đắm chìm tại Cảnh Lăng tuyệt vời kỹ thuật nhảy trong mọi người bất đồng, Hoàng đế giờ phút này trong mắt tràn đầy kinh ngạc, còn có không muốn xa rời. Cái này điệu nhảy đạo, là người nọ thành danh uốn khúc. Vốn cho là từ nay về sau rút cuộc nhìn không tới rồi, lại không nghĩ rằng, nữ nhi của nàng, còn có thể tái hiện như vậy phong thái. Không tự giác đẩy, một giọt óng ánh nước mắt theo Hoàng đế đôi má chảy xuống.

Khẽ múa hoàn tất, mọi người thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

Hồi lâu về sau, mới bộc phát ra tiếng vỗ tay như sấm, phía dưới một mảnh tán thưởng thanh âm. Đã liên Vệ Trung nhìn về phía Cảnh Lăng ánh mắt cũng có chút thay đổi, hơn nhiều vài tia hứng thú, còn có tìm tòi nghiên cứu. Trong lúc vô tình đối với thượng Tướng quân hơi tìm tòi nghiên cứu hai con người, Cảnh Lăng khéo miệng quyến rũ ra một vòng mĩ mai vui vẻ. Cái này điệu nhảy đạo là nàng kiếp trước thời điểm, vì bác Hồi tướng quân trù mền dốc sức liều mạng luyện tập đấy. Kiếp trước thời điểm, Tướng quân nhìn đều không có liếc mắt nhìn. Không nghĩ tới, kiếp này, rõ ràng dưới tình huống như thế, lại để cho Tướng quân thấy được cái này điệu nhảy đạo. Quả nhiên là, tạo hóa trêu người sao?

“Con gái bêu xấu.” Đối với Hoàng đế hơi thi lễ, Cảnh Lăng nói ra.

“Người không có bêu xấu” Hoàng đế nói ra, “Người vũ đạo, quá làm cho trầm kinh ngạc. Lăng nhi, đi lên, ngồi vào trầm bên người đến.”

Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, không nghĩ tới, kiếp trước thuộc về Cảnh Bình đãi ngộ, xuất hiện ở trên người mình rồi. Cảnh Lăng rất nhanh thu hồi chính mình trong mắt kinh ngạc, ngồi xuống Hoàng đế bên người.

“Lăng nhi, người cũng đã biết, cái này điệu nhảy đạo là ai sáng chế?” Hoàng đế rất có hào hứng mà hỏi một câu.

“Đã qua đời tương Vương phi.” Cảnh Lăng hồi đáp, “Nghe nói Vương phi tài múa là thiên hạ nhất tuyệt, con gái chưa từng gặp qua, cảm giác sâu sắc đáng tiếc.”

“Không cần đáng tiếc.” Hoàng đế trù mền mà sờ lên Cảnh Lăng đầu, “Trầm đã từ trên người của người, chứng kiến nàng cái bóng.” Hoàng đế trong mắt tràn đầy thâm tình, hình như là xuyên thấu qua nàng đang nhìn người nào đó giống nhau. Cảnh Lăng trong nội tâm hiện lên ra nhàn nhạt nghi hoặc, đến tột cùng là nàng quá nhạy cảm, hay vẫn là...

23. Chương 23: Hiến Vật Quý

“Phụ hoàng, người làm sao vậy?” Hoàng đế rồi Cảnh Lăng hồi lâu, Cảnh Lăng rút cuộc nhìn không được lên tiếng hỏi.

“Không có gì.” Hoàng đế phục hồi tinh thần lại, lắc đầu, “Chỉ là muốn lên rồi một ít chuyện, có chút cảm khái. Lăng nhi, người vũ đạo nhìn rất đẹp, lúc nào, một lần nữa cho phụ hoàng múa một khúc a.”

“Phụ hoàng nếu là muốn nhìn, con gái tùy thời cũng có thể múa cho phụ hoàng nhìn.” Cảnh Lăng mỉm cười.

“Tốt, tốt.” Hoàng đế trong mắt tràn đầy thỏa mãn vui vẻ, “Vương phi cũng không có thiếu thành danh uốn khúc, người nếu là có hứng thú, ta cho người dạy người.”

“Tốt.” Cảnh Lăng cười cười, “Phụ hoàng nếu là muốn nhìn, con gái nhất định chăm chú học.”

“Nói Đạo Vương phi vũ đạo, Hoàng hậu là quen thuộc nhất đấy, có thời gian thời điểm, nhiều lại để cho Hoàng hậu chỉ điểm một chút người đi.” Hoàng đế nói qua, đem ánh mắt quảng hướng Hoàng hậu, “Đáng tiếc người năm đó chân tổn thương quá nặng, không thể lại vũ đạo.”

“Hoàng thượng, trên đời này, luôn sẽ có ngoại ý muốn đấy.” Hoàng hậu nhàn nhạt nói ra, “Coi như là nô tì có thể vũ đạo, tại Hoàng thượng trong nội tâm, cũng không kịp nổi tỷ tỷ một phần vạn.”

Hoàng hậu cùng Hoàng đế ở giữa bầu không khí trong lúc đó cương trực đứng lên, Cảnh Lăng có chút tò mò. Kiếp trước thời điểm, nàng đã biết rõ, mẫu hậu cùng phụ hoàng quan hệ không muốn biểu hiện ra thoát nhìn như vậy hài hòa. Chẳng qua là không biết, cái này tương Vương phi tại giữa hai người vai trò cái gì cảm thấy. Tương Vương phi, nàng nhớ không lầm đấy, hình như là mẫu hậu thân tỷ tỷ?

Bầu không khí cứng ngắt thời điểm, Vệ Trung tiến lên một bước, kêu một tiếng Hoàng thượng, phá vỡ cái này phong quý dị yên lặng: “Hoàng thượng.”

“Ái khanh có chuyện gì?” Hoàng đế một lần nữa đem ánh mắt đặt ở Vệ Trung trên người.

“Thần lần này đi biên quan, ngoại trừ bình định chiến sự dùng bên ngoài, còn mang về ba kiện bảo vật.” Vệ Trung nói ra.

“Không hổ là trăm tốt thần tử.” Hoàng đế cười cười, hỏi, “Không biết là cái gì bảo vật?”

“Đệ nhất kiện, chính là Tây Vực kỳ hương, tên là ngưng hương.” Vệ Trung nói qua, mệnh lệnh thủ hạ bưng lên một cái khay, xúc lên nắm trên bàn vải đỏ, bên trong lấy ước chừng mười cái cái hộp nhỏ, “Cái này kỳ hương, chỉ cần dính vào một chút, mùi thơm có thể ba ngày không tiêu tan. Thần cho rằng, công chúa và chư vị nương nương, sẽ thập phần ưa thích.”

Vệ Trung thò tay xúc lên trong đó một hộp phía trên cái nắp. Cái nắp vừa mở ra, bên trong mùi thơm lập tức liền đầy tràn rồi bốn phía. Mùi thơm cực kỳ thanh đậm, nhưng mà nghe lại hết sức làm cho người thư thái.

“Lăng nhi rất là ưa thích?” Hoàng đế hỏi ngồi tại bên cạnh mình Cảnh Lăng.

“Như thế đặc biệt đồ vật, con gái tự nhiên ưa thích.” Cảnh Lăng mỉm cười, cái này mấy hộp ngưng hương, phụ hoàng không có trước hết để cho Hoàng hậu hoặc là mặt khác phi tử chọn, mà là làm cho mình chọn. Chính là rõ ràng nói cho người khác biết, chính mình trong lòng hẳn địa vị cao bao nhiêu.

“Nếu như ưa thích, người trước hết chọn một hộp a.” Hoàng đế nói ra.

“Đa tạ phụ hoàng, cái kia nữ nhi liền không khách khí.” Cảnh Lăng nói qua, đi về hướng rồi bưng khay thái giám. Quét mắt khay thượng cái hộp, ánh mắt cứng lại tại người cuối cùng cái hộp thượng. Cái kia cái hộp thượng điêu khắc một cái tinh xảo chim sơn ca, Cảnh Lăng không biết như thế nào đấy, cũng nhớ tới Oanh Nhi. Thò tay đem cái kia hộp ngưng hương cầm lên, Cảnh Lăng thò tay vuốt ve phía trên hoa văn, chỉ cảm thấy yêu thích không buông tay.

Tại Vệ Trung phương hướng, chỉ có thể nhìn đến Cảnh Lăng bên mặt.

Nhìn xem Cảnh Lăng tinh xảo bên mặt, còn muốn lên Cảnh Lăng lúc trước cái kia một chỉ động lòng người vô cùng múa, hết sức nhỏ lại tràn ngập lực đạo eo nhỏ nhắn, Vệ Trung không biết như thế nào trong lòng nóng lên, nhìn về phía Cảnh Lăng ánh mắt cũng hỏa nóng lên.

Cảm nhận được bên cạnh bắn ra một nhúm lửa nóng ánh mắt, Cảnh Lăng quay đầu đi, vừa vặn chống lại Vệ Trung tinh mịch con mắt. Cảnh Lăng chỉ cảm thấy vô cùng chán ghét, lập tức cũng dừng bắt đầu.

Cùng Cảnh Lăng liếc nhau một cái, Vệ Trung có thể rất rõ ràng chứng kiến Cảnh Lăng trong mắt chợt lóe lên chán ghét, có chút sững sờ ngơ ngác một chút, sững lên cái mũi, có chút nhớ nhung không thông mình bị công chúa chán ghét lý do. Chẳng lẽ là công chúa hy vọng hắn đem tất cả ngưng hương lên lút vụng trộm cho nàng, mà không phải hiến vào cho Hoàng thượng?

“Lăng nhi thế nhưng là chọn xong rồi hả?” Hoàng đế hỏi.

Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, nói: “Muốn cái này một hộp.”

“Còn dư lại đưa đến Hoàng trong hậu cung, lại để cho Hoàng hậu phân phối a.” Hoàng đế phất phất tay, nói ra.

Ngưng hương rất nhanh đã bị thái giám cầm xuống dưới.

Hoàng đế nhìn về phía Vệ Trung, hỏi: “Không biết đệ nhị kiện là cái gì bảo vật?”

“Đệ nhị kiện là bảy màu nghê vấy.” Vệ Trung đang khi nói chuyện, lại một cái thái giám bưng khay đi tới. Vải đỏ xóc lên, một kiện tản ra Lưu Ly màu xiêm y xuất hiện ở trước mặt mọi người. Xiêm y làm thập phần xa hoa, một châm một đường đều là dùng tơ vàng hoàn thành, phía trên khảm nạm lấy đặc biệt bảo thạch tốt đẹp ngọc.

“Lăng nhi” Hoàng đế nhìn về phía Cảnh Lăng, “Như thế xiêm y, đầu xứng đôi dựng lên. Trẫm liền phần thưởng ban cho người rồi.” Có lẽ là bởi vì nhớ tới tương Vương phi nguyên nhân, Hoàng đế hôm nay chỉ có một ý tưởng, chính là đem tất cả thứ tốt đều đưa cho Cảnh Lăng. Hẳn bảo bối nhất con gái, đáng giá trên đời đồ tốt nhất.

“Hoàng thượng, người đã ban thưởng cho Lăng nhi Tây Vực ngưng hương.” Lưu quý phi nói ra, “Cái này bảy màu nghê vấy liền ban thưởng cho người khác a. Người đối với Lăng nhi thiên vị quá mức.”

“Trẫm chính là muốn người trong thiên hạ cũng biết, trẫm thiên vị Lăng nhi!” Hôm nay Hoàng đế, đặc biệt không lý trí. Ở trước mặt mọi người quá phận thiên vị Cảnh Lăng, tự cấp Cảnh Lăng mang đến lợi ích đồng thời, cũng sẽ cho Cảnh Lăng mang đến vô số ghen ghét. Nhưng mà hẳn hôm nay lại bất chấp đây hết thấy rồi. Hẳn thâm nghĩ, đem nhiều năm qua đọng lại toàn bộ tình cảm, toàn bộ trút xuống đến Cảnh Lăng trên người.

“Đa tạ phụ hoàng.” Cảnh Lăng sửng sốt một chút, lập tức liền mỉm cười nhận. Người khác ghen ghét hãm hại nàng chưa bao giờ sợ, kiếp này nàng cũng không phải là mặc người đả đo mềm như trái hồng!

Về Vệ Trung hiến vật quý, nàng nhớ rõ kiếp trước thời điểm, Vệ Trung cũng có hiến vào ba kiện bảo vật, nhưng mà, Hoàng đế cũng không có lần trước cho Cảnh Bình. Bởi vì là nàng, cho nên hết thấy mới trở nên như vậy bất đồng sao?

Ngồi ở phía dưới Cảnh Bình hầu như muốn cắn nát một cái răng. Cảnh Lăng, đây hết thấy đều là Cảnh Lăng bỏ qua! Cảnh Lăng cướp đi thuộc về của nàng trưởng công chúa vị trí, cướp đi nguyên vốn thuộc về của nàng phú quý, bây giờ còn cướp đi phụ hoàng sủng ái. Nếu như không có Cảnh Lăng, giờ phút này ngồi ở phụ hoàng bên người tiếp nhận ban thưởng người chính là nàng rồi! Đúng, chỉ cần Cảnh Lăng biến mất, đây hết thấy đều thuộc về nàng. Cảnh Bình nghĩ đến, nhìn về phía Cảnh Lăng ánh mắt, cũng có chút thay đổi.

“Hoàng thượng, cái này thứ ba kiện bảo vật, còn có có chút kỳ lạ.” Bảy màu nghê vấy do Cảnh Lăng cung nhân nhận lấy về sau, Vệ Trung nói đến thứ ba kiện bảo vật.

“A?” Hoàng đế hứng thú, “Không biết là cái gì kỳ lạ chi vật?”

“Thứ ba kiện bảo vật, chính là một người. Người này sao biết được mỗi người nhân duyên.” Vệ Trung nói ra.

“Cá gì biết nhân duyên, ta xem bất quá là cái giang hồ thuật sĩ thường dùng mảnh khoé bịp người mà thôi.” Hữu tướng lạnh lùng nói câu, “Tướng quân chẳng lẽ còn thật sự tin sao?”

“Hắn đã từng cho vi thần hơn vị trí thủ hạ nhóm qua, đều không sai lầm.” Vệ Trung nói ra, “Hoàng thượng không ngại lại để cho hắn đến đại điện thượng tới thử xem nhìn.”

“Chuẩn tấu.” Hoàng đế phất phất tay, xem như đã đáp ứng yêu cầu này.

Không có bao nhiêu thời gian, một người mặc quái dị trung niên nam tử liền xuất hiện ở trên đại điện.

“Nghe nói người biết nhân duyên?” Hoàng đế nhìn về phía trên đại điện nam tử, nói thật, Hoàng đế nội tâm phải không tin cái này tà đày.

“Bẩm báo Hoàng thượng, đúng vậy.” Người nọ cung kính hòa cùng một câu.

“Vậy người ngược lại là nói một chút coi, trẫm nhân duyên như thế nào?” Hoàng đế hỏi trung ương người.

Người nọ nhìn Hoàng đế trong chốc lát, lập tức, xách bút trên giấy đã viết mấy chữ, lại để cho hạ nhân hiện lên cho Hoàng thượng.

Hoàng đế triển khai trong tay giấy, phía trên đã viết mấy cái rồng bay phượng múa chữ to: “Tình cảm chân thành đã qua đời, lưu lại một nữ.”

Hoàng đế ngăn người thần.

Người nọ lập tức có chút rồi hai trương giấy, làm cho người ta đưa cho Hoàng hậu cùng Cảnh Lăng.

Hoàng hậu chứng kiến trang giấy trong nháy mắt, đồng tử rụt rụt, âm thầm cho thị nữ bên người Liên Nhi khiến một cái ánh mắt.

“Nương nương, Liên Nhi cho người thêm trà.” Liên Nhi ngậm hiểu, cầm lấy ấm trà, Hoàng hậu rót nước, không nghĩ qua là, nước trà tràn ra, thấm ướt rồi trang giấy. Giấy chữ viết chóng mặt mờ, mơ hồ không rõ.

“Nương nương thực xin lỗi, Liên Nhi không phải cố ý đấy.” Liên Nhi lập tức quỳ xuống.

“Mà thôi, không có việc gì, dù sao Bốn cung đã nhìn rồi.” Hoàng hậu nói qua, đem ẩm ướt mất trang giấy đưa cho Liên Nhi, “Cầm lấy đi ném đi a.”

“Vâng.” Liên Nhi lập tức đem trang giấy thu lại, một lần nữa đứng ở bên cạnh hoàng hậu.

“Hoàng hậu, phía trên đã viết cái gì?” Hoàng đế nhìn về phía Hoàng hậu.

“Không có gì đặc biệt” Hoàng hậu nhàn nhạt nói ra, “Trúng mục tiêu có Phượng mà thôi.”

Hoàng đế chẳng qua là hỏi vờ vờ, cũng không nhiều làm chú ý. Cuối cùng đem ánh mắt phóng tới Cảnh Lăng trang giấy trong tay thượng: “Lăng nhi, người phía trên đã viết cái gì, cho trẫm nhìn xem, trẫm tốt cho người chọn tốt Phò mã.”

“Cái này, phụ hoàng chỉ sợ phải thất vọng rồi.” Cảnh Lăng đem trang giấy đưa cho Hoàng đế, phía trên đã viết bốn chữ: trúng mục tiêu có nữ.

“Cái này là ý gì? Nói là Lăng nhi tương lai sẽ có đứa con gái sao?”

Cảnh Lăng cười lạnh một tiếng, nói: “Có lẽ vậy, bất quá con gái cảm thấy, giang hồ thuật sĩ mà nói, làm sao có thể tin tưởng. Bất quá là ăn nói bậy bạ mà thôi.” Thật sự là chê cười, nàng đời này đều khó có khả năng cùng bất luận cái gì nam nhân qua, làm sao có thể sẽ có con gái!

“Công chúa, nếu là đại sư nói, liền tuyệt đối không sai.” Vệ Trung tiến lên một bước, đối với Cảnh Lăng nói ra, “Công chúa trúng mục tiêu sẽ có một nữ. Vì thần tin tưởng, vậy nhất định là cùng công chúa giống nhau xinh đẹp động lòng người nữ tử.” Vệ Trung nhìn về phía Cảnh Lăng thời điểm, trong mắt phải không thêm che giấu si mê. Người nọ cho hấn nhóm nhân duyên thời điểm, cũng là trúng mục tiêu có nữ, cùng công chúa giống nhau. Chẳng lẽ, cùng hấn có nhân duyên đây, chính là Cảnh Lăng công chúa? Hấn nhớ rõ, công chúa năm phương Thập tứ, rất nhanh muốn cập kê rồi. Có lẽ, hấn có lẽ thừa cơ cùng công chúa phát triển thoáng một phát cảm tình.

“Phụ hoàng, con gái có chút mệt mỏi, xin được cáo lui trước.” Chống lại Vệ Trung hai mắt, Cảnh Lăng chỉ cảm thấy bị buồn nôn nhanh nhổ ra. Kiếp trước nàng, đến tốt cùng là như thế nào cảm thấy cái kia song sắc hấp mắt hấp mắt con mắt là tràn ngập thâm tình đây! Kiếp trước nàng, đầu óc nhất định là bị lừa dối rồi!

Cung tiệc đã không sai biệt lắm đã xong, Hoàng đế cũng đứng Cảnh Lăng rồi đi.

“Công chúa, người làm sao vậy?” Từ cung tiệc đi ra, Cảnh Lăng toàn bộ người sắc mặt liền hết sức không tốt, Oanh Nhi có chút lo lắng mà hỏi một câu.

“Bổn công chúa đầu chỉ để cho con lừa nó đá!” Cảnh Lăng phẫn hận mà nói một câu.

Oanh Nhi: “...” Nàng cảm thấy, nàng hay vẫn là không cần nói thì tốt hơn.

24. Chương 24: Bá Đạo

“Làm gì vậy dùng loại này ánh mắt lộ vẻ kỳ quái xem ta?” Ngồi lên xe ngựa, Cảnh Lăng phát hiện Oanh Nhi nhìn ánh mắt của nàng có chút quỷ dị, kỳ quái mà hỏi một câu.

“Không có... Không có gì...” Oanh Nhi mới nói. Xem ra, công chúa là không nhớ rõ chính mình mới vừa nói câu nói kia rồi.

“Áp a áp ứng làm cái gì.” Cảnh Lăng nói, “Có chuyện cứ việc nói thẳng.”

“Chưa, Oanh Nhi chỉ là đang nghĩ, công chúa lúc trước câu kia trùng mục tiêu có nữ.” Oanh Nhi nói ra, “Oanh Nhi muốn, công chúa con gái, nhất định là thiên hạ đẹp nhất người.” Vì cái gì, đang nói công chúa nữ nhi thời điểm, nàng sẽ có loại cảm giác đau lòng đây? Rõ ràng, đây là lại bình thường bất quá đây.

Nghe Oanh Nhi nói như vậy, Cảnh Lăng mặt lập tức liền trầm xuống rồi: “Oanh Nhi ta cho người biết, ta sẽ không lập gia đình, càng không khả năng có hài tử.”

“Ôi chào!” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc.

“Có mấy lời, ta chỉ nói một lần.” Cảnh Lăng nói ra, “Nếu như tương lai của ta thật sự cùng với người nào đó qua cả đời, ta thà rằng lựa chọn người!”

“Công... Công chúa...” Oanh Nhi cũng sờ ngơ ngác một chút.

“Bổn công chúa nhất ngôn cửu đỉnh!” Cảnh Lăng nói ra, “Cho nên, Bổn công chúa cũng không cho người lựa chọn ngoại trừ Bổn công chúa ngoại trừ người qua cả đời.”

Oanh Nhi trong mắt tràn đầy ôn nhu cùng cưng chiều, “Công chúa yên tâm, Oanh Nhi sẽ vĩnh viễn bồi bạn công chúa đây. Vĩnh viễn, không rời nửa bước.”

“Cái này, vốn, vốn chính là bổn phận của người.” Oanh Nhi ánh mắt quá mức ôn nhu, bên trong còn kèm theo một ít Cảnh Lăng nhìn không ra tâm tình ở bên trong. Cảnh Lăng đỏ hồng mặt, chuyển qua quá mức đi, không hề nhìn Oanh Nhi.

“Đúng, đây là Oanh Nhi bổn phận.” Oanh Nhi khẽ cười cười, thò tay, cầm Cảnh Lăng tay.

Cảnh Lăng mặt càng thêm đỏ lên.

“Trở về đi.” Cảnh Lăng nhỏ giọng nói câu.

“Ân.” Oanh Nhi ngoặt rồi liếc mắt giác, phụ họa rồi Cảnh Lăng mà nói.

Cảnh Lăng sau khi rời đi, không có bao nhiêu thời gian, cung tiệc cũng tan cuộc rồi.

Hoàng đế đi Lưu quý phi chỗ đó qua đêm, Lưu quý phi mấy năm này thân thuộc với vua đang long, Hoàng đế hầu như hàng đêm đều đi Lưu quý phi chỗ đó.

“Hoàng hậu, Hoàng lên rồi Lưu quý phi Lưu Hương cung.” Liên Nhi đối với Hoàng rồi nói ra.

“Ân, đã biết.” Hoàng hậu nhàn nhạt nói một câu, nhìn Liên Nhi liếc, đưa tay nói, “Giấy ở nơi nào?”

“Ở chỗ này.” Liên Nhi đem trang giấy từ trong lòng rút ra, đưa cho Hoàng hậu, “Nương nương, phía trên chữ viết đã thấy không rõ lắm rồi.”

“Không sao.” Hoàng hậu nói, “Ta chỉ là, muốn bảo lưu lại đến mà thôi. Người đi ra ngoài trước a, ta nghĩ một người yên lặng một chút.”

“Vâng.” Liên Nhi hòa cùng rồi một tiếng, liền thối lui ra khỏi Hoàng hậu gian phòng.

Đem đã thấy không rõ chữ viết trang giấy phô trương ra, Hoàng hậu xách bút, ở phía trên viết xuống nguyên bản ẩn ở phía trên chữ viết: cầu còn không được, có được không tiếc, đều trôi qua.

Hoàng hậu ngồi tại vị trí trước, phát ra ngốc. Trong đầu không ngừng hiện ra lấy chuyện đã qua, có tin mừng có đau buồn. Hồi lâu, Hoàng hậu thở dài một tiếng, nếu như lúc trước không phải như vậy cố chấp, hiện tại có lẽ, lại là một cái khác lần cảnh tượng rồi.

“Công chúa, đây là Vệ tướng quân vừa mới phái người đưa tới.” Oanh Nhi đem một cái hộp gấm nhỏ đưa cho Cảnh Lăng, “Nói là bấy màu nghề vấy xứng sức, lúc trước quên treo lên rồi.”

“Vứt bỏ.” Cảnh Lăng nhìn cũng không nhìn liếc. Chỉ cần là Vệ Trung đồ vật, nàng mỗi giống nhau đều cảm thấy buồn nôn.

“Công chúa” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, “Người chính là không thích Tướng quân, cũng không đáng mặc quần áo phục không qua được a.”

“Bổn công chúa chính là đối với hần, còn có điều có cùng hần có quan hệ đồ vật không qua được!” Cảnh Lăng nói ra, “Oanh Nhi, người thuận đường lại phái cá nhân nói cho hần biết, có xa lắm không lẫn rất xa, Bổn công chúa trông thấy hần liền buồn nôn.”

“Công chúa, chớ để tùy hứng.” Huy thối liểu những người khác, Oanh Nhi đem thứ đồ vật đặt lên bàn, ngồi vào Cảnh Lăng bên người, cầm chặt Cảnh Lăng tay, nói ra, “Vệ tướng quân hôm nay đang được Hoàng thượng coi trọng đây. Người như vậy không nể tình, chẳng phải là bác hoàng thượng mặt mũi sao? Mặc kệ công chúa lại cớ nào chán ghét hần, ít nhất mặt ngoài công phu muốn làm chân.”

“Thực phiền.” Cảnh Lăng tuy rằng nói như vậy, nhưng mà hay là nghe từ rồi Oanh Nhi mà nói, đem hộp gấm mở ra.

Trong hộp gấm ngoại trừ một cái nho nhỏ xứng sức dùng bên ngoài, phía dưới còn đè nặng một trang giấy.

Cảnh Lăng không có đi cầm lấy đồ vật bên trong, ngược lại là Oanh Nhi có chút cảm thấy hứng thú đem đề ở phía dưới giấy đem ra. Trên đó viết rồng bay phượng múa bốn câu thơ.

“Đỏ thắm môi châu tay áo hai cô đơn lạnh lẽo, muộn có đệ tử truyền hương thơm. Gặp đỉnh mỹ nhân ở Bạch Đế, hay múa này uốn khúc Thần Dương dương.” Oanh Nhi đem câu thơ nội dung nói ra.

“Đăng đề tử.” Cảnh Lăng cười lạnh một tiếng, chẳng thêm ngó tới.

“Công chúa, Tướng quân đây là tán dương người kỹ thuật nhảy xinh đẹp động lòng người đây.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên mỉm cười, “Ghi coi như không tệ.”

Chứng kiến Oanh Nhi trong mắt vui vẻ, Cảnh Lăng cảm thấy trong nội tâm một hồi phiền muộn: “Người cứ như vậy ưa thích hần ghi thơ?!” Không biết như thế nào đấy, Cảnh Lăng nhớ tới kiếp trước thời điểm, Vệ Trung cùng Oanh Nhi chung đụng hình ảnh, chỉ cảm thấy trong nội tâm chán được sợ, đồng thời cũng tuôn ra hiện ra một tia bất an, Oanh Nhi, sẽ không phải bởi vì này một câu thơ, đối với Vệ Trung sinh ra hảo cảm a. Tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng mà Vệ Trung người này xác thực coi như phải không bỏ qua. Tuổi còn trẻ liền trở thành Phiêu Kỵ Tướng quân, anh tuấn tiêu sái, còn rất có tài hoa. Nếu như không là có kiếp trước trải qua, cái đó nữ tử sẽ không yêu mến hần. Oanh Nhi hôm nay năm phương mười tám, không phải là thiếu nữ hoài xuân thời điểm ư!

Nghĩ như vậy, Cảnh Lăng càng nhìn cảm thấy Oanh Nhi sẽ nhìn thượng Tướng quân, lập tức đối với Oanh Nhi nói ra: “Oanh Nhi, Bổn công chúa không cho phép người ưa thích Tướng quân!”

“?” Oanh Nhi sửng sốt một chút, có chút không rõ công chúa đột nhiên nói loại lời này ý tứ.

Oanh Nhi ngây người bị Cảnh Lăng cho rằng là chính mình đoán trúng, lập tức liền ghen ghét dữ dội: “Oanh Nhi, người là Bổn công chúa người! Chỉ có thể ưa thích Bổn công chúa! Người nếu là dám ưa thích người khác, Bổn công chúa liền...”

“Sẽ khóc cho Oanh Nhi nhìn sao?” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia đùa giỡn hành hạ vui vẻ.

“Khóc cái gì khóc!” Cảnh Lăng lập tức liền phát câu rồi, “Bổn công chúa là cái loại này đơn giản khóc người sao? Muốn khóc cũng là Bổn công chúa đem người làm cho khóc!”

“Công chúa, người yên tâm, người không có làm cho khóc Oanh Nhi cơ hội.” Oanh Nhi mỉm cười nói, “Ngoại trừ công chúa, Oanh Nhi đối với bất kỳ người nào đều không có hứng thú. Thật không biết người công chúa người đang suy nghĩ lung tung cái gì đây. Oanh Nhi cùng Vệ tướng quân không có bất kỳ cùng xuất hiện, làm sao có thể sẽ thích được hẳn.”

“Người vừa mới còn đồng ý hẳn ghi đồ vật!”

“Công chúa, bởi vì phía trên kia ghi chính là người a.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy chăm chú, “Nếu như không là công chúa, Oanh Nhi mới sẽ không nhìn đây. Hơn nữa, Oanh Nhi khích lệ hẳn, cũng là vì khích lệ công chúa kỹ thuật nhảy.”

“Thật sự?” Cảnh Lăng nhìn về phía Oanh Nhi, “Người đối với hẳn không có chút nào điểm động tâm?”

“Công chúa, Oanh Nhi đối với một mình người động tâm.” Nhìn xem Cảnh Lăng, Oanh Nhi trong mắt tràn đầy nhu tình.

“Người, người cho rằng như vậy có thể lừa dối vượt qua kiểm tra rồi ư! Vốn, Bổn công chúa mới không ăn người cái kia một bộ!” Tuy rằng nói như thế, nhưng mà Cảnh Lăng trên mặt hay vẫn là hiện đầy vui vẻ.

“Oanh Nhi những câu đều là lời tâm huyết.”

“Hừ, Bổn công chúa liền tạm thời tin người một hồi.” Cảnh Lăng nhún mày, “Bổn công chúa mệt mỏi, cùng Bổn công chúa trên giường.”

“Oanh Nhi tuân mệnh.” Oanh Nhi cười cười.

“Công, công chúa.” Tại giữa hai người bầu không khí vô cùng ấm áp thời điểm, liên tiếp không ngừng tiếng đập cửa đã cắt đứt hai người.

Cảnh Lăng trầm mặt ý bảo Oanh Nhi mở cửa.

“Sự tình gì.” Nhìn xem quỳ tại chính mình trước người thị nữ, Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy không vui, “Không biết Bổn công chúa sinh rất mệt a, muốn đi ngủ sao!”

“Công, công chúa” thị nữ run rẩy thoáng một phát, tiếp tục nói, “Là công chúa lúc trước nói, chỉ cần là cùng Lưu quý phi chuyện có liên quan đến, đều muốn trước tiên thông báo công chúa, Liễu Nhi mới dám đường đột.”

Cảnh Lăng suy nghĩ một chút, chính mình trước kia hoàn toàn chính xác xuống như vậy một đạo mệnh lệnh, ánh mắt cũng nhu hòa đứng lên, nói ra: “Người trước đứng lên đi.”

“Tạ công chúa.”

“Lưu quý phi chỗ đó làm sao vậy?”

“Khởi bẩm công chúa” Liễu Nhi nói ra, “Lưu quý phi, Lưu quý phi có tin vui!”

“Đã biết.” Cảnh Lăng nhàn nhạt nói một câu, khiến cho Liễu Nhi đi xuống.

“Công chúa giống như một điểm không kinh ngạc?” Oanh Nhi nhìn về phía Cảnh Lăng.

“Trong nội cung nữ nhân có thai, lại đang bết bát bất quá.” Cảnh Lăng nói ra, trong mắt hiện lên một tia suy nghĩ sâu xa. Kiếp trước, cũng là không sai biệt lắm lúc này, Lưu quý phi mang thai. Xem ra, có nhiều thứ, hay vẫn là sẽ dựa theo sớm định ra quỹ tích tiến hành. Kiếp trước thời điểm, là nàng không cẩn thận làm cho mất Lưu quý phi hài tử, ở kiếp này, nàng tuy rằng không biết Lưu quý phi hài tử còn có thể hay không chảy mất, nhưng mà có một chút có thể khẳng định, mặc kệ xảy ra chuyện gì, đều cùng nàng kéo không hơn quan hệ.

25. Chương 25: Làm Rối

Lưu quý phi mang thai, trong cung tính đại sự hàng đầu. Tất cả cung đều chăm chú nhìn Lưu quý phi Lưu Hương cung.

Cảnh Lăng nơi đây ngược lại là thanh tĩnh rồi không ít. Bình thường đùa giỡn đùa giỡn Oanh Nhi, bị Oanh Nhi ăn sỗ sàng, thời gian qua thư thái vô cùng. Đương nhiên, nếu như Vệ Trung có thể thức thời một chút, không nên thường thường đến phiền nàng mà nói, vậy càng thêm hoàn mỹ. Cũng không biết Tướng quân cùng nàng phụ hoàng nói, cái gì, phụ hoàng rõ ràng ngầm đồng ý rồi Tướng quân cho nàng thỉnh thoảng đưa lên một điểm nhỏ lễ vật. Cảnh Lăng biết rõ, phụ hoàng là có ý muốn tác hợp hần và Tướng quân. Ngẫm lại đã cảm thấy bức bối không thôi. Kiếp trước thời điểm, nàng tại điều khiển trước cửa thư phòng quý một Thiên Nhất đêm, phụ hoàng mới đáp ứng cho nàng cùng Tướng quân tứ hôn, mà không phải đang được sủng ái Cảnh Bình. Kiếp này, nàng ước gì xa xa tránh Tướng quân, ai biết, phụ hoàng trả hết vôi vàng muốn tác hợp việc hôn sự này.

“Công chúa, Hoàng hậu mời người đi ngự hoa viên ngắm hoa đây.” Trước bàn trang điểm, Oanh Nhi một bên giúp đỡ Cảnh Lăng chải lấy đầu, vừa nói, thuận đường lại bổ sung một câu, “Vệ tướng quân hôm nay cũng tiến cung.” Một tháng qua, Hoàng hậu thường thường tiếp theo ngắm hoa có, làm cho nàng cùng Tướng quân gặp mặt. Nàng biết rõ, Hoàng hậu đây là phụng Hoàng đế ý chỉ.

“Thực phiền!” Cảnh Lăng bức bối mà đem trên bàn son phấn hộp ném trên mặt đất, “Bọn hần không thể yên tĩnh một hồi sao? Người sáng suốt đều nhìn ra Bối công chúa chán ghét cái kia Tướng quân, hần như thế nào trả hết vôi vàng dùng lên đến! Phụ hoàng cũng thiệt là, gặp mặt liền khích lệ ta đối với cái kia cái hần dẫn ôn hòa một điểm.”

“Công chúa, Hoàng thượng cũng là vì muốn tốt cho người.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ. Tựa hồ, tại nhìn thấy Vệ tướng quân lần đầu tiên, công chúa liền thập phần không chào đón hần. Khách quan mà nói, công chúa gả cho Vệ tướng quân có lợi mà vô hại. Tướng quân tuổi còn trẻ thì có nơi đây vị trí, tương lai nhất định tiền đồ không thể hạn lượng. Bất quá Oanh Nhi tư tâm trong, hay vẫn là hy vọng việc hôn sự này không nên thành công. Vệ tướng quân nhìn công chúa ánh mắt, làm cho nàng hết sức không thích. Cái loại cảm giác này, thật giống như người khác theo dõi chính mình con mỗi giống nhau. Oanh Nhi sống sót một chút, con mỗi? Nàng tại sao phải loại suy nghĩ này.

“Oanh Nhi, oanh vậy?” Cảnh Lăng kêu Oanh Nhi vài tiếng, phát hiện Oanh Nhi đang ngẩn người, lại gia tăng âm lượng, “Người lại còn đứng đó làm gì?”

“Không có gì.” Oanh Nhi lắc đầu, “Oanh Nhi chỉ là đang nghĩ, còn có lý do gì có thể giúp đỡ công chúa thoát khỏi lần này ngắm hoa.” Từ khi lần thứ nhất bị Hoàng hậu lừa gạt đi cùng Tướng quân gặp mặt về sau, Hoàng hậu mỗi lần muốn mời, Cảnh Lăng đều kiếm cớ thoát khỏi đấy. Hiện tại, có thể sử dụng lấy cớ, hầu như đều dùng qua.

“Lần này không từ chối, ta muốn đi.” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia cơ trí, hướng phía Oanh Nhi ngoắc ngón tay, “Oanh Nhi, cúi đầu xuống, ta có lời cùng người nói.”

Oanh Nhi thuận theo mà đem lỗ tai của mình để sát vào rồi Cảnh Lăng, nghe xong Cảnh Lăng an bài về sau, trong mắt hiện lên mỉm cười: “Công chúa, người thật là xấu, bất quá Oanh Nhi ưa thích.”

“Ưa thích còn không tranh thủ thời gian đây?” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, Oanh Nhi chỉ cảm thấy cái nhìn kia, tràn đầy vô hạn phong tình.

“Vâng.” Oanh Nhi cười thối lui ra khỏi Cảnh Lăng gian phòng.

Thẳng đến Oanh Nhi đã đi ra gian phòng của mình, Cảnh Lăng đứng dậy, kêu phía ngoài Liễu Nhi, cùng mình cùng nhau đi ngự hoa viên.

Cùng Cảnh Lăng đoán trước giống nhau, trong ngự hoa viên, ngoại trừ Hoàng hậu, còn có một chính mình rất không muốn nhìn thấy người, Vệ Trung.

“Bái kiến mẫu hậu.” Cảnh Lăng hướng phía Hoàng hậu thi lễ một cái, ánh mắt đảo qua Tướng quân, nhàn nhạt kêu một tiếng “Tướng quân” liền đem đầu bỏ qua một bên rồi.

“Tham kiến công chúa.” Vệ Trung đối với Cảnh Lăng thì lễ một cái, trên mặt tràn đầy cười ôn hòa cho, “Nhiều ngày không thấy, công chúa càng phát ra đẹp.”

“Đa tạ tán thưởng.” Cảnh Lăng không mẫn không lạt trả lời một câu, không để lại dấu vết hướng nơi khác dịch chuyển khỏi một bước, ly Vệ Trung xa một chút.

Tiếp theo thời gian, hai người tại Hoàng hậu dưới sự dẫn dắt, tại ngự hoa viên đi lại một hồi. Phần lớn thời gian đều là Tướng quân đang nói chuyện, Cảnh Lăng không mẫn không nhạt trả lời hai câu, có đôi khi thậm chí đều không để ý sẽ Vệ Trung. Vệ Trung có chút lúng túng, hẳn còn là lần đầu tiên gặp gỡ khó như vậy đối phó nữ tử.

“Công chúa đối với vi thần hiển vào bảy màu nghê vậy cảm giác đã hoàn hảo?” Vệ Trung hỏi một câu.

“Đó là phụ hoàng ban thưởng đấy.” Cảnh Lăng lạnh lùng trả lời một câu, ngụ ý, cùng người không có quan hệ.

Mặt lạnh lấy cùng Vệ Trung nói chuyện với nhau rồi cả buổi, Cảnh Lăng cảm thấy có chút lo nghĩ. Không phải nói rất nhanh có thể tới sao, Oanh Nhi người này làm sao còn chưa tới! Nàng trở về nhất định phải hảo hảo giáo huấn thoáng một phát Oanh Nhi, rõ ràng làm cho nàng cùng cái này buồn nôn người ở chung lâu như vậy!

“Tham kiến Hoàng hậu, tham kiến công chúa, tham kiến Tướng quân.” Tại Cảnh Lăng tâm phiền ý loạn thời điểm, một cái trong trẻo thanh âm chen vào, một bóng dáng xuất hiện ở Cảnh Lăng trước mặt. Cảnh Lăng hai mắt tỏa sáng, nàng đối với chờ đợi người, rút cuộc đã tới.

“Đứng lên đi.” Cảnh Lăng phát phát tay, nhìn về phía Oanh Nhi, tâm tình lập tức liền khác hơn, “Sự tình đều làm thành?”

“Ân.” Oanh Nhi gật gật đầu, đi đến Cảnh Lăng bên người. Vụng trộm chọc lấy Cảnh Lăng thoáng một phát, dùng ánh mắt cho Cảnh Lăng báo cho biết một cái phương hướng.

Cảnh Lăng ngẫm hiểu, trong mắt hiện lên một tia đùa giỡn hành hạ.

“Chỗ đó chuyển cái ngoặt chính là phụ hoàng thích nhất mai Hoa Lâm. Bồn công chúa rất ưa thích hoa mai, nhưng mà Bồn công chúa đi mệt rồi, không muốn đi qua, không biết Vệ tướng quân có thể thay Bồn công chúa đi gầy Nhất Chi Mai hoa đến?” Cảnh Lăng chỉ vào phía trước chỗ góc cua, đối với Vệ Trung cười cười, nói ra.

“Tự nhiên, công chúa.” Vệ Trung lên tiếng, trong mắt tràn đầy vui vẻ. Quả nhiên, công chúa lúc trước lạnh nhạt đều là giả vờ, muốn thi nghiệm thoáng một phát tâm tính của hắn. Hiện tại, đến phiên khảo nghiệm thân thủ của hắn rồi. Chỗ rẽ bất quá là mười bước xa, bên trong còn có nghỉ ngơi dừng đình, muốn là một mỗi thật sự, có lẽ đi trong đình nghỉ ngơi, mà không phải đứng ở chỗ này chờ hắn hái hoa trở về. Vệ Trung tự nhận là đã hoàn toàn nắm rõ ràng rồi Cảnh Lăng ý tưởng, lập tức dương dương tự đắc đứng lên.

Tựa hồ đều muốn tại Cảnh Lăng trước mặt biểu hiện một phen, rõ ràng không có nhiều đường, Vệ Trung càng muốn dưới chân phát lực, vận dụng khinh công, toàn bộ người giống như là một trận gió bình thường, bay nhanh bay nhảy tới, tư thái hết sức tiêu sái.

Nhìn xem Vệ Trung tự nhận là anh tuấn động tác, Cảnh Lăng cười lạnh một tiếng, trong mắt hiện lên một tia khinh thường.

“Tướng quân không thích hợp người, không nên đánh lệch ra chủ ý.” Hoàng hậu trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm trong lúc đó tại vang lên bên tai. Hoàng hậu nhìn xem Cảnh Lăng, trong mắt không có quá lâu tâm tình.

“Nếu như ta không có nhớ lầm, đem ta gọi tới là cái sau a.” Cảnh Lăng lạnh lùng trả lời một câu. Nhớ mang máng, kiếp trước thời điểm, Hoàng hậu cũng cùng nàng đã từng nói qua những lời này. Lúc kia, nàng một lòng chỉ cảm thấy Hoàng hậu là cùng mình đối nghịch, mới chịu phá hư chính mình tốt nhân duyên. Hiện tại nàng đã nhận rõ Tướng quân thực mặt mũi, hiện tại lại đến nghe Hoàng hậu lời nói này. Cảnh Lăng ngược lại cảm thấy, Hoàng hậu nói có phần có đạo lý.

“Nếu như không phải ý chỉ hoàng thượng, Bồn cung cũng không đáng đến thang cái này tranh vào vũng nước đục.” Hoàng rồi nói ra, “Cùng Vệ tướng quân cùng một chỗ, không có kết quả tốt đấy. Bồn cung nói đến thế thôi, người tự giải quyết cho tốt.” Nói xong câu này, Hoàng hậu liền không nói thêm gì nữa.

Nhìn xem Hoàng hậu lạnh nhạt khuôn mặt, Cảnh Lăng có một chút trở mắt, mẫu hậu đây là, tại quan tâm nàng? Thế nhưng là, tại sao vậy chứ? Nàng cùng mẫu hậu quan hệ luôn luôn đều là hết sức không hòa thuận đấy.

Cảnh Lăng cẩn thận suy nghĩ một chút, kỳ thật nàng đối với mẫu hậu ấn tượng đại bộ phận đều là của mình chủ quan chiếm đa số. Kiếp trước thời điểm, nàng chẳng qua là một mặt ghen ghét mẫu hậu, ghen ghét Cảnh Phong, tựa hồ, không để mắt đến rất nhiều đồ vật.

Cảnh Lăng cùng Hoàng hậu giữa, lại một lần lâm vào quỹ dị cứng nhắc trong. Hoàng hậu không nói lời nào, Cảnh Lăng cũng vẫn không có mở ra miệng.

“Ôi!” Cách đó không xa truyền đến một tiếng thét kinh hãi, đem chú ý của mọi người lực đều hấp dẫn.

“Công chúa, là Vệ tướng quân chỗ đó truyền đến đấy.” Oanh Nhi mở miệng nói, “Tướng quân đi lâu như vậy, theo lý thuyết có lẽ đã đã trở về mới phải, hiện tại còn chưa có trở lại, có phải hay không gặp được phiền toái gì?”

“Đi, cùng Bồn công chúa đi xem.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, mang theo Oanh Nhi muốn hướng Vệ Trung nơi nào đấy. Hoàng hậu không nói gì thêm, cũng đi theo.

Chỗ rẽ cũng không xa, Cảnh Lăng rời đi không bao lâu đã đến.

“Đau quá.” Vừa xong chỗ góc cửa, Cảnh Lăng liền đã nghe được một tiếng thanh âm quen thuộc. Cảnh Lăng đem ánh mắt quăng đến âm thanh nguyên chỗ, phát hiện là Cảnh Bình. Giờ phút này cảnh ngay gần quỳ ngồi dưới đất, bụm lấy chân của mình mất cả chân, lớn tiếng hô thống. Cái kia khoa trương bộ dạng, như là sợ không ai biết rõ nàng bị trật rồi giống nhau.

“Làm sao vậy?” Hoàng hậu nhíu mày, lên tiếng hỏi.

“Tham kiến Hoàng hậu, công chúa.” Cảnh Bình thân bên cạnh thiếp thân thị nữ dâu nhi hướng mấy người thi lễ một cái, nói ra, “Tướng quân vừa mới tại chỗ góc cửa đánh lên rồi công chúa, hại công chúa té ngã trên đất. Công chúa xem ra, là uốn éo đến chân rồi.”

Vệ Trung nhíu mày, hắn vừa mới chuyển biến tuy rằng rất gấp, nhưng mà hắn xác định, không có đụng vào người. Hơn nữa, nếu như hắn thật sự đụng vào người, dùng lực lượng của hắn, Cảnh Bình không có khả năng chẳng qua là té lăn trên đất, mà là trực tiếp bay ra ngoài mới đúng.

“Ta không có...” Vệ Trung vừa định giải thích vài câu, đã bị Cảnh Lăng đã cắt đứt.

“Vệ tướng quân” Cảnh Lăng nói ra, “Người đụng ngã công chúa, cứ như vậy tùy ý nàng một mực ngồi dưới đất, cũng không biết đỡ một chút sao?”

“Tuyên ngự y rồi chưa?” Hoàng hậu hỏi.

“Khởi bẩm Hoàng hậu, còn chưa tới phải gấp.” Dâu nhi nói ra.

Hoàng hậu nói: “Trước tìm người tuyên ngự y.”

“Mẫu hậu, ta xem Cảnh Bình Hoàng muội tổn thương không nhẹ.” Cảnh Lăng nói ra, “Thái y viện đường xá xa xôi, không ngại lại để cho Vệ tướng quân công nàng qua, cũng tốt lại để cho Hoàng muội ít được một điểm khổ sở.”

“Cũng thế.” Hoàng hậu nhẹ gật đầu, xem như đồng ý Cảnh Lăng thoại ngữ.

Cảnh Bình trong mắt hiện lên vẻ vui mừng, không nghĩ tới, nghe người kia mà nói..., chạy đến Merlin một chuyến, thật sự sẽ có cùng Tướng quân gặp nhau cơ hội a! Còn có thể giả bộ bị trật, lại để cho Tướng quân lưng chính mình một đường, thật sự là quá đáng giá! Hừ, phụ hoàng cố ý tác hợp Cảnh Lăng cùng Tướng quân thì thế nào, nàng như cũ có thể đoạt lấy đến!

Hoàng hậu đều lên tiếng, Vệ Trung cũng không có cách nào không đáp ứng. Trong nội tâm đối với cái này không có việc gì tìm việc Cảnh Bình công chúa tràn đầy phiền chán, lại cũng chỉ có thể chịu lấy loại cảm giác này, công lên Cảnh Bình đi Thái y viện.

Cảnh Bình thân Vệ Trung sau khi rời đi, Hoàng hậu cũng đã đi ra.

“Oanh Nhi, chúng ta cũng trở về đi.” Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy vui vẻ, “Người làm quá tốt...” Cảnh Lăng lời còn chưa nói hết, như là không cẩn thận đã dẫm vào vật gì, thân thể trong giây lát nghiêng một cái.

“Công chúa? Người làm sao vậy?” Oanh Nhi nhanh tay lẹ mắt, lập tức đỡ thiếu chút nữa ngã sắp xuống Cảnh Lăng.

“Bổn công chúa... Không cẩn thận... Uốn éo đến chân...”

Oanh Nhi:...

Công chúa điện hạ, người còn có thể lại ngu xuẩn một chút sao!

Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, tại Cảnh Lăng trước người ngồi xổm xuống – thân: “Công chúa, lên đây đi.”

Cảnh Lăng ngoắc một cái khoe miệng, nằm ở rồi Oanh Nhi trên lưng.

Mặt trời chiều ngã về tây, bước chậm tại Merlin hai cái bóng dáng, lại là loại này hài hòa.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Oanh Nhi công vợ rồi ~~

26. Chương 26: Minh Ước

Cảnh Lăng vết thương ở chân không phải rất nặng, ngự y xem qua về sau, lưu lại một hộp thuốc dán, dặn dò Oanh Nhi ngày ngày cho Cảnh Lăng sát bay sượt, rời đi rồi.

“Công chúa, còn đau không?” Đầu ngón tay dính vào một điểm thuốc dán, Oanh Nhi một bên giúp đỡ Cảnh Lăng lau, một bên quan tâm hỏi rồi hai câu.

“Không thể nào đau.” Cảnh Lăng nói ra. Nàng vốn tổn thương cũng không phải là rất nặng. Lạnh buốt thuốc dán sát tại hơi sưng đỏ địa phương, thoáng cái khiến cho người thư thái rất nhiều.

“Công chúa, người về sau phải cẩn thận mới mới tốt.” Đem mở ra thuốc dán cái hộp một lần nữa khép lại, thu vào trong ngực, Oanh Nhi nói ra, “Lần này chẳng qua là bị trật, lần sau đây? Công chúa người cũng thiệt là, đã đi ra Oanh Nhi ánh mắt liền như vậy trong chốc lát, liền bị thương.”

“Vậy người về sau ánh mắt không phải ly khai Bổn công chúa là được.” Cảnh Lăng mở miệng nói.

“Vâng.” Oanh Nhi cười cười, “Oanh Nhi về sau nhất định không cho công chúa ly khai Oanh Nhi ánh mắt.”

Bởi vì bị trật nguyên nhân, trong khoảng thời gian này Hoàng hậu có lời mời, Cảnh Lăng đều không có đi.

Cái kia trời Tướng quân bồi Cảnh Bình đi Thái y viện sự tình, trên đường đi bị không ít thị nữ thái giám thấy được, trong khoảng thời gian ngắn, trong nội cung lời đồn đãi nổi lên bốn phía. Trên cơ bản đều đang nói..., Vệ Trung Tướng quân cùng Cảnh Bình công chúa hai người lưỡng tình tương duyệt. Cái này lời đồn đãi sau lưng đương nhiên là có Cảnh Lăng trợ giúp.

Dựa vào cái này lời đồn đãi, Cảnh Bình tiếp cận Vệ Trung càng lớn mật...mà bắt đầu. Chỉ cần Vệ Trung được vờ gặp tiến cung, xuất cung trên đường, luôn có thể như vậy “Trùng hợp” mà gặp gỡ Cảnh Bình.

Vệ Trung không thắng kia phiền, cuối cùng dứt khoát sẽ không tiến cung. Thế nhưng là dù cho như vậy, trong nội cung lời đồn đãi cũng không có thờ bình thường lại.

Tại công Chủ Điện bên trong, nghe xong Oanh Nhi nói Vệ Trung ngày gần đây tao ngộ, Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy vui vẻ: “Oanh Nhi, người xem Bồn công chúa nhiều thiện lương, đang cực lực thúc đẩy một cái cục tốt nhân duyên đây.”

“Là đây.” Oanh Nhi cũng cười cười, “Vệ tướng quân cùng Cảnh Bình công chúa, quả nhiên là trai tài gái sắc, trèo lên đối với muôn phần đây. Việc hôn sự này nếu đã thành, công chúa người có thể Cảnh Bình công chúa đại ân nhân đây. Nếu không phải công chúa một mực phái người mật báo, Cảnh Bình công chúa sao có thể mỗi lần như vậy vừa mới liền gặp gỡ Vệ tướng quân đây.”

“Thật không biết người nam nhân kia có cái gì tốt đấy.” Cảnh Bình nói, “Rõ ràng luôn có công chúa vừa ý hần.” Kiếp trước là nàng, kiếp này, chính là Cảnh Bình sao?

“Chỉ cần công chúa không có vừa ý hần là được rồi.” Oanh Nhi cười cười, “Những người khác vừa ý, là những người khác sự tình đây. Công chúa ánh mắt rất thật cao, Tướng quân như vậy thân phận mọi người chướng mắt.”

“Không có biện pháp.” Cảnh Lăng giang tay ra, nhìn xem Oanh Nhi, “Ai bảo Bồn công chúa vừa ý người rồi đây?”

“Ai nha, đây cũng không phải là cái lựa chọn sáng suốt đây.” Oanh mới nói, “Oanh Nhi không tiền không thế, thật muốn đem công chúa cưới vào cửa, sợ là liền cổ kiệu cũng không có chứ.”

“Vậy người liền lưng đeo Bồn công chúa nhập động phòng!” Cảnh Lăng chân mày lá liễu nhảy lên, cao ngửa đầu, chỉ vào Oanh Nhi, ra lệnh.

“Cái kia Oanh Nhi nhất định phải hảo hảo rèn luyện một phen.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, “Bằng không thì vạn nhất không có đem công chúa lưng đến động phòng, Oanh Nhi liền ngã xuống làm sao bây giờ.”

“Tốt người Oanh Nhi, lại dám nói Bồn công chúa trọng!” Cảnh Lăng nói qua, thò tay liền hung hăng véo thượng Oanh Nhi vòng eo.

“Công chúa hạ thủ lưu tình a.”

Công Chủ Điện bên trong một mảnh hài hòa, Oanh Nhi cùng Cảnh Lăng đều đã thành thói quen loại này trêu chọc thoải mái. Thời điểm này các nàng, ai cũng thật không ngờ, tương lai thật sự có sẽ có một ngày như vậy, Oanh Nhi có thể đem âu yếm công chúa, lưng vào động phòng.

Cảnh Lăng chân một tổn thương, chính là nửa tháng. Trong lúc, Hoàng đế đến xem qua mấy lần, Hoàng hậu cũng phái người tượng trưng hỏi đợi rồi vài câu. Có một cái khách tới thăm thật ra khiến Cảnh Lăng kinh ngạc cả buổi, luôn luôn cùng mình không có gì cùng xuất hiện Lục hoàng tử Cảnh Phong lại có thể biết tới đây.

Cảnh Phong mắng nàng hai câu ngu xuẩn, đi đường đều uốn éo đến chân, sau đó để lại một lọ tốt nhất Kim Sang Dược, liền nghênh đầu đã đi ra.

“Đó là một không được tự nhiên hài tử, một chút cũng không đáng yêu.” Thu hồi Cảnh Phong lưu trên bàn Kim Sang Dược, Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng.

Cùng công chúa đại nhân một cái dạng không được tự nhiên, Oanh Nhi trong lòng trong lặng lẽ nôn rãnh một câu. Đương nhiên, loại lời này, nàng sẽ không dám đang tại Cảnh Lăng mặt nói, Cảnh Lăng nghe xong nhất định sẽ phát cáu đấy.

“Oanh Nhi, đừng tưởng rằng người không nói lời nào, Bồn công chúa sẽ không biết đạo người đang suy nghĩ gì.” Cảnh Lăng đột nhiên lên tiếng, đã cắt đứt Oanh Nhi ý tưởng.

“Công chúa cảm thấy, Oanh Nhi đang suy nghĩ gì?” Oanh Nhi cười cười, hỏi.

“Người nhất định suy nghĩ, Bồn công chúa so với kia cái tiểu thí hài thành thực hơn nhiều.” Cảnh Lăng nhún mày, nhìn về phía Oanh Nhi.

Oanh Nhi:...

“Công chúa” Oanh Nhi ho một tiếng, giật ra rồi chủ đề, “Lưu quý phi gần nhất phái không ít người đã đến.”

“Nàng lại phái người tới làm cái gì?” Cảnh Lăng nhíu mày. Chính mình Lưu quý phi cùng Cảnh Phong cùng một tuyến về sau, tự cũng không lại đến phiên nàng.

“Từ khi quý phi mang thai đến nay, Hoàng hậu nương nương sẽ không lại để cho Lục hoàng tử tiếp cận quý phi rồi.” Oanh Nhi nói ra, “Gần đây, Lục hoàng tử một mực ở tại Hoàng hậu chỗ đó. Quý phi nương nương phái người cầu kiến rồi mấy lần, đều bị Hoàng hậu dùng thân thể không khỏe thoái thác rồi.”

“Mẫu hậu ngược lại là cái người biết chuyện.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, trong mắt hiện lên một tia trầm tư. Kiếp trước thời điểm, mẫu hậu liên cổ hết sức phản đối nàng cùng Lưu quý phi đi được gần, nhất là tại Lưu quý phi mang thai về sau. Chẳng qua là, lúc kia, nàng cho rằng mẫu hậu không thể gặp người khác đối với nàng tốt, cố ý muốn phá hư nàng cùng Lưu quý phi quan hệ trong đó, đối với lời của nàng một mực đều không nghe từ. Có lẽ, nàng mẫu hậu, cũng không có mình trong tưởng tượng hư hỏng như vậy, đối với chính mình một điểm không quan tâm.

“Công chúa, người đang suy nghĩ gì?” Oanh Nhi hỏi một câu.

“Oanh Nhi, người nói” Cảnh Lăng nhìn về phía Oanh Nhi, hỏi một câu, “Mẫu hậu đối với ta như thế nào?”

“Hoàng hậu đối với công chúa tự nhiên là vô cùng tốt đấy.” Oanh Nhi hồi đáp.

“Oanh Nhi, ta muốn nghe lời nói thật.” Biết rõ Oanh Nhi là có ý hòa hoãn nàng cùng Hoàng hậu quan hệ trong đó, Cảnh Lăng nói ra.

“Oanh Nhi cũng không biết.” Oanh Nhi lắc đầu.

“Ta càng ngày càng không rõ mẫu hậu rồi” Cảnh Lăng hai tay nâng cằm lên, chống đỡ trên bàn, nói ra, “Mẫu hậu từ nhỏ đối với ta liền rất lạnh nhạt, đã có sáu Hoàng đệ về sau, thì càng thêm lạnh lùng. Ta cho rằng nàng một điểm không quan tâm ta, thế nhưng là nàng lại nhắc nhở ta không nên tiếp cận Tướng quân cùng Lưu quý phi.”

“Công chúa” oanh mới nói, “Có lẽ, Hoàng hậu nương nương là thật tâm quan tâm người đấy, chẳng qua là bất thiện tại biểu đạt mà thôi. Công chúa không cần nghĩ quá nhiều. Vô luận như thế nào, Oanh Nhi sẽ vĩnh viễn làm bạn tại công chúa bên người đấy.”

“Àn.” Cảnh Lăng mỉm cười, nhìn về phía Oanh Nhi trong mắt tràn đầy ôn hòa, “Ta còn người nữa. Tốt rồi, chúng ta không nói cái này, nói một chút Lưu quý phi sự tình a.”

“Tốt.” Oanh Nhi gật gật đầu.

“Oanh Nhi nói” Cảnh Lăng mở miệng nói, “Cái này Lưu quý phi, không hảo hảo tại chính mình trong nội cung an thai, tìm ta làm cái gì.”

“Oanh Nhi cũng không quá rõ ràng” Oanh Nhi nói ra, “Bắt quá nghe Yến Nhi nói, Lưu quý phi gần nhất một mực lo lắng lo lắng đấy, nhất là mỗi lần ngự y chẩn đoán bệnh về sau.”

“Như vậy a.” Cảnh Lăng sờ lên cái cằm. Lo lắng lo lắng, còn có ngự y, hơn nữa nàng kiếp trước không cẩn thận hại quý phi sanh non trải qua, Cảnh Lăng trong lúc đó cảm thấy, nàng kiếp trước hại quý phi sanh non, khả năng không phải một cái ngoài ý muốn, mà là một cái tỉ mỉ bố trí xuống ván. Như vậy xem ra, Lưu quý phi đứa bé này, khả năng vốn là không bảo vệ được. A, Hoàng hậu không cho nàng tiếp cận Lục hoàng tử, nàng sẽ đem chú ý đánh tới trên đầu nàng tới rồi sao? Tưởng tượng kiếp trước giống nhau giá họa nàng, thật sự là buồn cười! Nàng Cảnh Lăng cũng không phải là dễ khi dễ đấy! Đều muốn hại nàng, nàng sẽ để cho lại để cho Lưu quý phi chịu không nổi đấy! Nghĩ như vậy, Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia sắc bén. Bắt quá trước đây, nàng còn có rất trọng yếu một việc muốn làm.

“Oanh Nhi.” Cảnh Lăng kêu Oanh Nhi một tiếng.

“Làm sao vậy, công chúa?” Oanh Nhi để sát vào Cảnh Lăng, hỏi một câu.

“Người đối với cái kia Yến Nhi, thật sự là trường tình a.” Cảnh Lăng hé mắt, nhìn xem Oanh Nhi, trong mắt hiện lên một tia lợi hại.

“Công... Công chúa...” Oanh Nhi sửng sốt một chút, lập tức thầm mắng mình một tiếng ngu xuẩn! Nàng vừa rồi chỉ muốn đem tin tức trọng yếu nói cho công chúa, làm sao lại quên mất, công chúa rất sớm lúc trước, liền không cho phép nàng cùng Yến Nhi lui tới.

“Nói, người lưng đeo Bồn công chúa cùng nữ nhân kia tư thông đã bao lâu?” Cảnh Lăng hai con người nheo lại, lông mày chau lên, thập phần không vui nhìn xem Oanh Nhi.

Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ: “Công chúa, đừng loạn dùng loại này từ ngữ a.” Nhà nàng công chúa, lại bắt đầu ghen hằm.

“Hừ” Cảnh Lăng hừ lạnh một tiếng, nói ra, “Lưng đeo Bồn công chúa cùng những nữ nhân khác lui tới, chính là tư thông!”

“Công chúa, Oanh Nhi cũng chỉ là ngẫu nhiên gặp Yến Nhi.” Oanh Nhi bất đắc dĩ nói ra, “Oanh Nhi nhìn nàng sắc mặt hết sức không tốt, liền hỏi hai câu.”

“Người không quan tâm Bồn công chúa, quan tâm người khác làm cái gì!” Cảnh Lăng tâm tình bây giờ thập phần khó chịu, tương đối khó chịu. Oanh Nhi rõ ràng quan tâm người khác, hay vẫn là cái kia Yến Nhi! Quả thực là, quá tệ tâm!

Oanh Nhi trong mắt tràn đầy cứng nhắc, “Công chúa hết thấy cũng đã một mực khắc tại Oanh Nhi trong nội tâm rồi, công chúa muốn cái gì, Oanh Nhi cũng biết. Oanh Nhi hay vẫn là còn quan tâm công chúa có cái gì phiền não, chẳng phải là không biết công chúa biểu hiện?”

“Mỗi, mỗi lần đều dùng chiêu này.” Chống lại Oanh Nhi tràn đầy thâm tình hai con người, Cảnh Lăng tránh được con mắt.

“Bởi vì Oanh Nhi chỉ ăn cái này một bộ a.” Oanh Nhi cười cười, ngồi xổm ngồi ở Cảnh Lăng bên người, “Hiện tại công chúa không tức giận rồi a.”

“Người cam đoan, cũng không thấy nữa cái kia Yến Nhi, Bồn công chúa liền không tức giận rồi.” Ý nào đó bên trên mà nói, Cảnh Lăng còn thật là nhỏ tâm nhãn đấy.

“Công chúa, Oanh Nhi cam đoan, tuyệt đối không chủ động đi tìm Yến Nhi.” Oanh Nhi cam đoan nói. Bất quá, ngẫu nhiên đụng với, không đang bảo đảm trong phạm vi, “Cái này công chúa hài lòng chưa.”

“Người thật sự làm được mới tốt.”

“Đối với công chúa cam đoan, Oanh Nhi lúc nào không làm được sao?” Oanh Nhi cười cười.

Lưu quý phi cầu kiến rồi Cảnh Phong cùng Cảnh Lăng nhiều lần, đều bị các loại lý do chống đẩy rồi. Lưu quý phi biết rõ như vậy cầu kiến là không có cách nào nhìn thấy hai người đấy, nhất kể không thành, lại sinh nhất kể.

Lưu quý phi cùng Hoàng đế nói trong nội cung thật lâu chưa từng có náo nhiệt, cùng Hoàng đế đề nghị trong cung tổ chức một cuộc ngắm hoa đại hội.

Lại đề cho trong nội cung hoàng tử công chúa, còn có đám đại thần tham gia.

Hoàng đế nghĩ đến Vệ Trung gần nhất một mực không có tiến cung, cũng không cách nào cùng Cảnh Lăng gặp mặt tác hợp hai người. Ngắm hoa đại hội ngược lại là một cái tốt lấy cớ, lại đề cho cái này hai cái hài tử hảo hảo gặp mặt một lần.

Hoàng đế lập tức đáp ứng Lưu quý phi điều thỉnh cầu này.

“Ngắm hoa đại hội?” Nghe xong Oanh Nhi cùng mình nói tin tức, Cảnh Lăng nhíu mày, “Ngược lại là trong lành.” thật là rất trong lành, kiếp trước thời điểm, nàng nhưng lại không nhớ rõ có như vậy một sự tình.

“Nghe nói là Lưu quý phi đề nghị đấy.” Oanh Nhi nói ra.

“Lưu quý phi a.” Cảnh Lăng cười lạnh một tiếng, bởi vì bình thường không thấy được bọn hắn, cho nên hiện tại đối với ra như vậy cái chủ ý để cho bọn họ đều xuất hiện ở trước mặt nàng, nàng giỏi tính toán thoáng một phát bọn hắn sao? Nàng ngược lại muốn nhìn là ai tính toán ai!

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: 2333 Oanh Nhi, người rõ ràng cùng người khác tư thông!

Lưu quý phi đến tìm đường chết rồi ~

27. Chương 27: Nuôi Dưỡng Người

Đã có hoàng thượng đồng ý, lần này ngắm hoa sẽ tổ chức thập phần long trọng. Bởi vì là biến tướng thân cận, hầu như làm cho nhiều tuổi trẻ quan gia đệ tử đều đến tham dự.

Cảnh Lăng mang theo Oanh Nhi đứng ở đám người bên ngoài, nhìn xem bắt chuyện đám người, cũng không có quá nhiều hào hứng. Cùng Cảnh Lăng giống nhau đứng ở bên ngoài còn có Cảnh Bình. Hiện tại đến đều là chút ít không có việc gì quan gia đệ tử cùng tiểu thư, chính thức có thân phận mọi người muốn trẻ giờ đến.

Cảnh Bình hôm nay đặc biệt rửa mặt cách ăn mặc rồi một phen, vì chính là có thể làm cho Vệ Trung có thể liếc mắt liền thấy nàng. Cảnh Bình không ngừng nhìn quanh cửa vào, hy vọng có thể trước tiên xuất hiện ở Tướng quân trước mặt đây, còn thỉnh thoảng hỏi bên người đầu nhi chính mình kiểu tóc có hay không loạn, hôm nay cách ăn mặc có phải hay không thân thể.

Nhìn xem Cảnh Bình cử động, Cảnh Lăng xùy cười một tiếng: “Cảnh Bình đối với cái kia Tướng quân, thật đúng là tình cảm thâm chủng đây.”

“Công chúa cảm giác không được khá sao?” Oanh Nhi nghiêng đầu nhìn xem Cảnh Lăng.

“Tốt, đương nhiên được.” Cảnh Lăng cười cười. Tốt thì tốt, chẳng qua là, cái này tình cảnh, quá mức quen thuộc. Kiếp trước nàng, không phải là không như vậy đây. Tỉ mỉ cách ăn mặc, lo sợ bất an chờ đợi Tướng quân tiến đến.

“Công chúa, chỗ đó có không ít công chúa ưa thích quân tử lan, có muốn đi hay không nhìn xem?” Oanh Nhi chỉ vào cách đó không xa từng dãy để đặt quân tử lan, nói ra.

“Cũng tốt.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, đi theo oanh mà đi rồi quân tử lan bên kia. Trùng sinh về sau, nàng những cái kia không có bề ngoài lại khó có thể nuôi sống cao quý hoa lan đã không có hứng thú rồi. So sánh dưới, nàng càng thêm ưa thích có thể ở mùa đông còn sống quân tử lan.

“Phiêu Kỵ Tướng quân đến.” Cảnh Lăng vừa mới đến quân tử lan chỗ đó, cửa ra vào liền truyền ra thái giám bén nhọn thanh âm.

Cảnh để ngang tức chính ngay gần đang quần áo, liên tục xác nhận chính mình cải trang hoàn mỹ về sau, liền nghênh đón tiếp lấy.

Vệ Trung chứng kiến Cảnh Bình, vô thức muốn né tránh, ai biết, Cảnh Bình rõ ràng ngăn lại đường đi của hắn, chính là không cho.

“Bái kiến công chúa.” Vệ Trung trong mắt hiện lên một tia im lặng cùng ghét, mở miệng nói.

“Vệ tướng quân tốt.” Cảnh Bình ho nhẹ một tiếng nói, “Thật là tinh xảo, ở chỗ này nhìn thấy Vệ tướng quân.”

Vệ Trung kéo ra khóe miệng, trùng hợp cái rầm, rõ ràng chính là người một mực ở nơi đây chặn vốn Tướng quân, vốn Tướng quân là tránh không khỏi người!

“Vốn Tướng quân cùng Bình Bộ Thị Lang còn có lại nói, trước hết xin lỗi không tiếp được rồi.” Tùy tiện giật một cái lấy cớ, Vệ Trung vội vàng từ Cảnh Bình thân bên cạnh chạy trốn.

Nhìn xem Vệ Trung bóng lưng, Cảnh Bình trong mắt tràn đầy si mê, Tướng quân chính là Tướng quân, cho dù là tại ngắm hoa sẽ, cũng còn quan tâm quốc gia đại sự.

Thật vất vả thoát khỏi Cảnh Bình, Vệ Trung thở phào nhẹ nhõm. Dân gian công chúa chính là dân gian công chúa, không chút nào biết liêm sỉ. Cùng sinh ra cao quý chính là Cảnh Lăng công chúa hoàn toàn không thể so với. Không biết như thế nào đấy, Vệ Trung nghĩ tới Cảnh Lăng, nhớ tới Cảnh Lăng lúc kia một khúc động nhân tâm thần vũ đạo.

Nếu không phải cảnh yên ổn thẳng quần quít lấy chính mình, hẳn hiện tại có lẽ đã sớm cùng Cảnh Lăng công chúa hoa trước dưới ánh trăng, tâm tình tương lai.

Ánh mắt trong đám người không ngừng quét mắt, Vệ Trung muốn tìm được Cảnh Lăng bóng dáng.

“Công chúa, người xem” Oanh Nhi chỉ vào Cảnh Lăng trước mắt một chậu quân tử lan nói ra, “Hoa này mở thật đẹp.”

“Thật là đẹp đây.” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên mỉm cười, “Màu sắc đều là thượng thừa đấy, nhìn ra được, làm vườn người hết sức dụng tâm. Oanh Nhi, người nói, là cái này thung lũng quân tử lan đẹp, hay vẫn là Bồn công chúa đẹp?” Tiến đến Oanh Nhi trước mắt, Cảnh Lăng hỏi một câu.

“Cái này còn phải hỏi sao?” Oanh Nhi trong mắt hiện lên mỉm cười, “Quân tử lan như thế nào cùng công chúa so với. Công chúa mỹ mạo, đừng nói cái này một chậu bỏ ra, chính là hội hoa xuân thượng tất cả Hoa nhi, đều muốn ảm đạm biến sắc đây.”

“Sẽ nói dễ nghe.” Cảnh Lăng chà xát Oanh Nhi cái mũi thoáng một phát, cười thập phần vui vẻ.

“Công chúa, Oanh Nhi không chỉ có là tán dương người, còn tán dương chính mình đây.” Oanh Nhi khê cười một tiếng, nói ra.

“A?” Cảnh Lăng nhú mày nhìn về phía Oanh Nhi, “Nói như thế nào?”

“Công chúa lúc trước không phải nói, cái này quân tử lan mở tốt, là thợ tía hoa nuôi dưỡng được không nào?” Oanh Nhi cười cười, trong mắt tràn đầy giao hoạt, “Cái kia công chúa trở mã như thế xinh đẹp, nhất định là Oanh Nhi nuôi dưỡng thì tốt hơn.”

“Rõ ràng là Bồn công chúa nuôi dưỡng người!”

“Cái kia công chúa nuôi dưỡng không có Oanh Nhi dụng tâm, bằng không thì Oanh Nhi tại sao không có công chúa xinh đẹp đây?” Hướng về phía Cảnh Lăng mở trừng hai mắt, Oanh Nhi nói ra.

“Tốt người Oanh Nhi, lại thừa cơ giễu cợt Bồn công chúa!” Cảnh Lăng nhẹ gõ một cái Oanh Nhi đầu, nhếch miệng lên lấy.

“Có gì vui sự tình, rõ ràng lại để cho công chúa cười như vậy thoải mái sao?” Tại Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi cười đùa thời điểm, một cái làm cho người chán ghét giọng nam chen vào, đúng là Vệ Trung. Vệ Trung trong đám người tìm tòi trong chốc lát, liền thấy được Cảnh Lăng chỗ. Chứng kiến Cảnh Lăng cùng thị nữ bên người cười đùa, gặp được Cảnh Lăng tùy ý dáng tươi cười, Vệ Trung chỉ cảm thấy, Cảnh Lăng đáng tươi cười là trên đời tốt nhất nhìn được rồi. Còn có Cảnh Lăng bên người chính là cái kia thị nữ, trước kia chưa từng chú ý qua, bây giờ nhìn rồi mắt, phát hiện cũng là một cái mỹ nhân. Mặc dù không có Cảnh Lăng đẹp như vậy đường hoàng, nhưng mà con gái rượu cảm giác cũng là có một phong vị khác. Cưới Cảnh Lăng, có thể đồng thời có được hai vị mỹ nhân. Vệ Trung đều muốn lấy Cảnh Lăng tâm càng kiên định.

Chứng kiến người đến là Vệ Trung, Cảnh Lăng hảo tâm tình lập tức liền bị phá hư rồi, “Bất quá là nữ nhi gia chuyện vui mà thôi.” Thu liễm nụ cười trên mặt, Cảnh Lăng nhàn nhạt nói ra.

“Công chúa bị trật thế nhưng là tốt rồi?” Vệ Trung có chút quan tâm mà hỏi một câu.

“Lao Tướng quân phí tâm.” Cảnh Lăng lạnh lùng nói qua, “Một điểm nhỏ tổn thương mà thôi, không có Cảnh Bình Hoàng muội bị thương có nặng.”

Vừa nhắc tới Cảnh Bình, Vệ Trung sắc mặt cũng có chút khó coi. Ai cũng biết Cảnh Bình cái kia bị trật là ở dọa người, là lừa gạt hấn đấy, thế nhưng là hấn hết lần này tới lần khác không thể vạch trần.

“Nhìn công chúa ở chỗ này, công chúa nhưng lại là ưa thích hoa lan?” Chứng kiến Cảnh Lăng sau lưng quân tử lan, Vệ Trung lại đã tìm được chủ đề, “Vi thần quý phủ có một chậu Tây Vực tiến cống hoa lan, hết sức xinh đẹp, công chúa muốn là ưa thích, hôm khác, vi thần làm cho người ta cho công chúa đưa đi.”

“Không cần.” Cảnh Lăng cự tuyệt nói, “Bổn công chúa không thích loại này yếu kém đồ vật, Cảnh Bình Hoàng muội ngược lại là rất ưa thích, Tướng quân không ngại cho nàng đưa đi.”

“Công chúa, vi thần thể, vi thần cùng cái kia Cảnh Bình công chúa không có gì đấy, vi thần trong nội tâm chỉ có công chúa một người, cho nên công chúa không cần ghen.” Cảnh Lăng ba lần bốn lượt nhắc tới rồi Cảnh Bình. Vệ Trung cho rằng, Cảnh Lăng là vì ngày đó hấn bối cảnh đi Thái y viện, cho nên ghen hằn. Trong nội tâm có chút thỏa mãn, bất kể là người nam nhân nào, đều rất hưởng thụ nữ nhân vì chính mình ghen cảm giác.

Cảnh Lăng quả thực muốn hoài nghi, cái này Tướng quân có phải hay không đầu óc có vấn đề! Nàng từ đầu tới đuôi đều không có để cho Tướng quân bắt luận cái gì sắc mặt tốt, Tướng quân thượng vội vàng trở lên gom góp cũng thì thôi, hiện tại rõ ràng còn cảm thấy nàng sẽ vì hấn ghen. Tướng quân đầu óc mới phải bị lừa dối rồi a!

“Hoàng đệ, người thật là gọi Hoàng tỷ dễ tìm a.” Đang tại Cảnh Lăng nghĩ biện pháp đều muốn thoát khỏi Vệ Trung thời điểm, một cái bóng dáng quen thuộc đập vào mi mắt. Cảnh Lăng không chút nghĩ ngợi liền xông tới.

“?” Trong lúc bất chợt bị Cảnh Lăng nhào lên, Cảnh Phong trong mắt tràn đầy nghi hoặc, đây là cái gì tình huống, hấn Hoàng tỷ uống lộn thuốc sao?

“Vi thần tham kiến Lục hoàng tử.” Theo kịp Vệ Trung hướng phía Cảnh Phong thi lễ một cái.

“Người không phải nói có rất trọng yếu việc tư cùng Hoàng tỷ nói sao.” Cảnh Lăng một bên liên tục cho Cảnh Phong nhảy mắt, vừa nói.

Mắt nhìn Cảnh Lăng cùng Vệ Trung, Cảnh Phong xem như minh bạch hôm nay tình huống rồi.

Nhẹ gật đầu, Cảnh Phong nói ra: “Hoàng tỷ, thật là chuyện rất trọng yếu.” Nói qua đối với Vệ Trung nói ra, “Tướng quân, chúng ta hai tỷ muội còn có thân thể mình lời muốn nói, mời Tướng quân tự tiện.”

“Đã là như thế này, cái kia công chúa xin mời.” Mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng mà Vệ Trung vẫn gật đầu.

Thật vất vả đã đi ra Vệ Trung ánh mắt, Cảnh Lăng thở phào nhẹ nhõm, đối với Cảnh Phong nói ra: “Hôm nay thật sự là cảm ơn người rồi, bằng không thì Bổn công chúa còn không biết cũng bị người kia dây dưa tới khi nào đi.”

“Không cần cảm ơn ta.” Cảnh Phong nói, “Không cho người cùng Tướng quân cùng một chỗ, là cái sau ý tứ.”

“Mẫu hậu... Sao?” Cảnh Lăng sửng sốt một chút.

Cảnh Phong gật gật đầu: “Mẫu hậu nói, bình thường không cần phải xen vào người, nhưng mà người muốn là không biết sống chết đi đánh Tướng quân chủ ý mà nói, liền phải nhắc nhở người thoáng một phát. Miễn cho người làm xảy ra chuyện gì, liên lụy ta. May mắn, người ánh mắt còn không có kém như vậy, vừa ý cái kia vẻ mặt suy dạng Tướng quân. Bản thân người cũng đã đủ suy rồi, lại cùng Tướng quân cùng một chỗ, là muốn gom góp thành Hắc Bạch Song Sát sao?”

Cảnh Lăng:... Người miệng có thể lại độc một chút sao!

Oanh Nhi che miệng, không để cho mình cười ra tiếng. Bởi vì ghen quá lợi hại, thân thể đều có chút run rẩy.

“Ta đi trước, mẫu hậu nhìn không tới ta, trong chốc lát vừa muốn phái người tìm ta rồi.” Cảnh Phong nói, “Mẫu hậu gần nhất xem ta nhìn vô cùng nhanh.” Cảnh Phong nói qua rồi đi rồi.

“Oanh Nhi, cười đã có phải hay không?” Cảnh Phong sau khi rời đi, Cảnh Lăng đem ánh mắt quăng hướng Oanh Nhi, hé mắt, trong mắt tràn đầy nguy hiểm.

Oanh Nhi lập tức che miệng của mình, liều mạng lắc đầu. Nàng tuyệt đối sẽ không nói Hắc Bạch Song Sát gì gì đó, thật sự cười đã!

“Hừ!” Cảnh Lăng đặc biệt ngạo khí mà ngửa đầu, “Đừng cao hứng quá sớm! Bổng công chúa nếu là thật chính là bạch sát, người nhất định chính là cái kia hắc sát!”

“Đúng, Oanh Nhi là hắc sát.” Nhấn nhin cả buổi, thật vất vả đem vui vẻ ghen xuống dưới, Oanh Nhi mở miệng nói.

“Liên người cũng cho rằng Bổng công chúa rất suy ư!”

“Làm sao sẽ” Oanh Nhi lập tức nói, “Công chúa điện hạ hồng phúc Tề Thiên, là trên đời cực kỳ có phúc khí người đầu. Công chúa, Lục hoàng tử còn nhỏ, tiểu hài tử ăn nói bậy bạ, nghe qua coi như là qua, đừng quá so đo.”

“Bổng công chúa mới bắt hòa một đứa bé so đo.” Cảnh Lăng hừ một tiếng nói, “Như vậy đầu sẽ có vẻ Bổng công chúa ngây thơ.”

Công chúa điện hạ, kỳ thật người đã đủ ấu trĩ, Oanh Nhi tại trong lòng yên lặng nôn rãnh một câu.

Hội hoa xuân đã tiến hành một đoạn thời gian, Hoàng đế mới khoan thai đến chậm.

“Tham kiến Hoàng thượng.” Mọi người ngay ngắn hướng quỳ lạy.

“Đều miễn lễ a.” Hoàng đế nói ra, “Hôm nay, chúng ta không nói chuyện quốc sự, chỉ nói chuyện nhà.”

“Đúng, Hoàng thượng.” Mọi người trả lời một câu.

“Hoàng hậu, người làm sao vậy, thoát nhìn lo lắng lo lắng bộ dạng.” Chứng kiến bên người Hoàng hậu cau mày, Hoàng đế hỏi một câu.

“Hoàng thượng, Phong nhi không thấy.” Hoàng hậu nói.

Hoàng hậu vừa nói như vậy, Cảnh Lăng mới phát hiện. Từ khi vừa mới cùng Cảnh Phong chia tay về sau, sẽ thấy cũng không thấy được Cảnh Phong rồi. Hắn không phải nói muốn sớm chút quay về mẫu hậu chỗ đó sao? Như thế nào đến bây giờ còn không thấy bóng dáng.

“Hài tử mê, không biết chạy đi nơi nào a.” Hoàng đế nghe xong, cũng không thêm để ý, ánh mắt ở chung quanh quét mắt một vòng, nói ra, “Lại nói tiếp, ái phi của trẫm như thế nào cũng không có ở đây?”

Hoàng hậu sưng sốt một chút, ánh mắt vội vàng ở chung quanh đảo qua, phát hiện Lưu quý phi không có ở đây. Lập tức sắc mặt khó coi.

“‘Rầm Ào Ào’” một tiếng, cách đó không xa trong phòng truyền ra chày hoa vỡ vụn thanh âm, lập tức truyền ra một tiếng nữ nhân kêu thảm thiết.

Hoàng đế sắc mặt biến đổi, mang theo người bên cạnh liền đi hướng phát ra tiếng vang gian phòng.

Trong phòng, Lưu quý phi nằm trên mặt đất, bụng lấy bụng dưới, vẻ mặt thống khổ bộ dạng. Máu sáng vấy đã chóng mặt mở màu đỏ vết máu. Cảnh Phong đứng ở Lưu quý phi bên người, trên mặt tràn đầy kinh hoảng cũng không biết làm sao.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Cảnh Lăng, nhanh bực phát người tiểu Vũ trụ, đối phó tìm đường chết quý phi, cứu vớt người Thân ái đệ đệ!

28. Chương 28: Cạm Bẫy

Vừa nhìn thấy người yêu của mình phi biến thành cái này đức hạnh, Hoàng đế sắc mặt lập tức liền khó coi, “Ngự y, nhanh tuyên ngự y!” Hoàng đế gào thét rồi một tiếng.

Tới tham gia ngắm hoa đại hội đấy, còn có mấy cái tuổi trẻ tài cao ngự y.

Một mực chiếu cổ Lưu quý phi thai nhi lưu ngự y lập tức đi lên trước, tra nhìn một chút Lưu quý phi tình huống. Sai người đem Lưu quý phi cẩn thận đem đến trên giường đi.

Lưu ngự y tại ngũ trong điện thay Lưu quý phi khám và chữa bệnh, Hoàng đế bọn người ở tại bên ngoài chờ lòng nóng như lửa đốt.

Một chậu thung lũng máu trong chần thị nữ bưng ra, Hoàng đế sắc mặt liền càng thêm khó coi rồi.

“Nói, đến cùng là chuyện gì xảy ra!” Hoàng đế mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, đối với quỳ trên mặt đất Cảnh Phong, còn có Lưu quý phi thiếp thân thị nữ, Thiển Nhi. Lưu quý phi thiếp thân thị nữ có hai người, một cái là chiếu cổ sinh hoạt hàng ngày Thiển Nhi, còn có chủ quản lớn nhỏ sự vụ Yến Nhi. Thiển Nhi là Lưu quý phi của hồi môn, Yến Nhi là trong nội cung sai khiến đây.

“Mở, khởi bẩm Hoàng thượng.” Thiển Nhi cúi đầu nói ra, “Sáu, Lục hoàng tử vừa mới không biết như thế nào đấy, cùng quý phi nương nương nổi lên tranh chấp, dưới tình thế cấp bách, đẩy quý phi một chút, mới khiến cho quý phi té lăn trên đất.”

“Hoàng thượng!” Tả tướng lưu thừa tướng quỳ gối Hoàng đế trước mặt, trong mắt tràn đầy đau thương cùng đau lòng, “Mời Hoàng thượng là lão thần con gái làm chủ! Nương nương tiến cung hầu hạ Hoàng thượng thời gian đã lâu, thật vất vả mới người mang có thai, hôm nay bị người như vậy tổn thương, lão thần thật sự là đau lòng a.”

“Thừa tướng nhanh lên.” Hoàng đế thò tay đem tả tướng từ trên mặt đất nâng dậy, nói ra, “Chuyện này, trăm nhất định sẽ tra rõ ràng, cho thừa tướng, còn có ái phi một cái công đạo đây.”

“Còn mời Hoàng thượng minh xét, chớ để cô tức dưỡng gian rồi mới tốt.” Tả tướng nói ra, “Lão thần hôm nay thân thể ngày càng lụn bại rồi, nếu nương nương sự tình không chiếm được minh xét, lão thần sợ là sẽ phải sầu lo quá độ, không thể không trước thời gian cáo lão hồi hương rồi.”

“Thừa tướng nói chuyện này.” Hoàng đế hòa nhã nói, “Thừa tướng hôm nay chính trực tráng niên, trăm còn có rất nhiều chuyện muốn thừa tướng trợ giúp đây.” Lưu thừa tướng là hai hướng nguyên lão, tại hướng cương thượng địa vị hết sức quan trọng, đã liền Hoàng đế đều không quá dám trực tiếp đắc tội hấn.

“Thừa tướng yên tâm, chuyện này, trăm nhất định sẽ cho người lời nhấn nhủ.” Hoàng đế một bên nói qua, một bên đem ánh mắt quăng hướng Cảnh Phong, “Cảnh Phong!” Hoàng đế lạnh lùng nói, “Cuối cùng là chuyện gì xảy ra! Người vì sao phải đẩy quý phi! Quý phi có thai hơn một tháng người không biết sao!”

“Quay về phụ hoàng, nhi thần không có đẩy quý phi.” Bất đầu kinh hoảng đã quá khứ, Cảnh Phong không vội không chậm nói, “Là Lưu quý phi chính nàng ngã chậu hoa, ngã sắp xuống ở trước mặt mình.”

“Lục hoàng tử, lời này của người nói thật sự là hơi quá đáng.” Thiển Nhi lên án nói, “Người là nói nương nương nhà ta cố ý hãm hại người sao?”

“Ai biết nhà của người nương nương là thế nào muốn đấy.” Cảnh Phong nói ra.

“Người nói Phong nhi cùng Lưu quý phi nổi lên tranh chấp” Hoàng hậu nhú mày, xen vào một câu miệng, “Người ngược lại là nói một chút, tranh chấp nội dung là cái gì.”

“Cái này...” Thiển Nhi nhất thời nghẹn lời.

“Như thế nào, người một mực đi theo quý phi bên người, rõ ràng không biết bọn hấn nói chuyện nội dung sao?” Hoàng hậu trong mắt hiện lên một tia sắc bén. Nàng tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào hãm hại nàng đứa bé này!

“Hoàng thượng.” Hoàng hậu nhìn về phía Hoàng đế, “Quý phi thị nữ bên người liền hai người tranh chấp nội dung đều nói không rõ ràng, nàng theo như lời Phong nhi đổ lên quý phi một chuyện, cũng không thể tin.”

Hoàng đế trầm ngâm một chút, cảm thấy Hoàng hậu nói lời có đạo lý.

“Két..” Một tiếng, đóng chặt cửa phòng được mở ra, lưu ngự y thở dài một tiếng, đi ra.

“Ái phi thế nào?” Hoàng đế hỏi lưu ngự y.

“Hoàng thượng, thần vô năng.” Lưu ngự y quỳ trên mặt đất, nói ra, “Thần không bảo vệ được quý phi nương nương trong bụng hài tử.”

“Người... Người nói cái gì...” Hoàng đế nhin không được lui về sau một bước, trong mắt mang theo một chút bi ai.

“Mời Hoàng thượng thứ tội.” Lưu ngự y nói.

“Hài tử, con của ta!” Trong phòng truyền đến nữ tử bi thương tiếng khóc.

Hoàng đế trong mắt hiện lên một tia rất là tiếc, không nói hai lời liền vọt vào rồi gian phòng.

Cảnh Lăng đám người cũng đi vào theo.

Lưu quý phi dựa vào tại bên giường, sắc mặt tái nhợt, toàn thân tản ra một cỗ nhu nhược mỹ nhân hương vị đến.

“Hoàng thượng” chứng kiến Hoàng đế trong nháy mắt, Lưu quý phi khóc càng thêm lớn tiếng, “Hoàng thượng, con của ta, cầu người là con của ta làm chủ a!” Nước mắt theo Lưu quý phi khoe mắt không ngừng chảy xuống, làm lòng người trong đây là đồng tình cùng đáng thương.

“Đừng sợ, trẫm sẽ vì người làm chủ.” Hoàng đế ngồi ở bên giường, đem Lưu quý phi lần tiến trong ngực, ôn nhu nói, “Ái phi, nói cho trẫm, cuối cùng xảy ra chuyện gì?”

“Hoàng thượng” Lưu quý phi lau một cái nước mắt, nói ra, “Nô tì từ khi mang thai đến nay, vẫn không có thời gian vấn an Lục hoàng tử. Hôm nay vốn muốn cùng Lục hoàng tử trò chuyện, lại để cho hắn không nên chú ý. Ai biết, ai biết...” Lưu quý phi thanh âm nghẹn ngào đứng lên.

“Về sau làm sao vậy?”

“Ai biết, Lục hoàng tử vừa nghe nói nô tì mang thai, sắc mặt lập tức liền thay đổi.” Lưu quý phi khóc nói ra, “Hắn nói nô tì nếu là thật sinh ra đứa bé này, hắn liền làm không thành Thái tử rồi, cho nên không thể để cho nô tì sinh hạ đứa bé này. Nô tì đương nhiên là đều muốn phản bác hắn, ai biết, hắn lại đột nhiên lúc giữa đấy nô tì một chút.”

“Hoàng thượng, lão thần biết rõ Lục hoàng tử là người sủng ái nhất hài tử, nhưng mà hoàng tử phạm pháp cùng thứ dân cùng tội.” Tả tướng lại một lần nữa tại Hoàng đế trước mặt quỳ xuống, “Kính xin Hoàng thượng đối lão thần cùng mẹ người an một cái công bằng!”

“Nghịch tử, thật sự là nghịch tử!” Hoàng đế trong mắt tràn đầy bạo ngược, “Lại để cho cái kia nghịch tử cho trẫm tiến đến!”

Đi vào phòng, Cảnh Phong còn chưa tới phải gấp nói câu nào, Hoàng đế một cái tát liền vọt đi lên, lực đạo to lớn, trực tiếp đem Cảnh Phong đầu đánh vạt ra qua một bên đi.

Cảnh Phong ngăn người thần, Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia phức tạp tâm tình, kiếp trước thời điểm, nàng cũng là như thế này bị phụ hoàng đánh cho đấy. Không nghĩ tới, kiếp này rõ ràng lại để cho Cảnh Phong được qua.

“Hoàng thượng, chân tướng sự tình còn không có toàn bộ điều tra rõ, người sao có thể không phân biệt thị phi đánh Phong nhi đây? Nói như thế nào, Phong nhi cũng là con của người, Phong nhi tính tình, người còn không biết sao?” Hoàng hậu ngồi xổm ngồi ở Cảnh Phong bên người, đem Cảnh Phong ôm vào trong ngực, ánh mắt thẳng tắp đối với Thượng Hoàng Đế, không có nửa phần lùi bước ý tứ.

“Còn có cái gì dễ nói đấy.” Lưu quý phi nói, “Tỷ tỷ, Phong nhi là hoàng thượng hài tử, nô tì trong bụng cái kia cũng không phải là sao? Nếu như không phải Phong nhi đấy nô tì một chút, nô tì hài tử cũng sẽ không...”

“Nhi thần không có!” Cảnh Phong quỳ trên mặt đất, khẳng định hồi đáp.

“Hoàng thượng, Phong nhi sẽ không làm loại chuyện này.” Hoàng rồi nói ra, “Nếu Phong nhi đều muốn hại quý phi mà nói, quả quyết sẽ không chính mình còn ở lại hiện trường. Đây không phải rõ ràng nói cho người khác biết, là hắn động tay sao?”

“Tỷ tỷ có ý tứ là ta dùng trong bụng đứa bé này hãm hại Lục hoàng tử sao?” Lưu quý phi nói qua, khóc càng thêm thương tâm, “Không nói đến Bồn cung bình thường cùng với Lục hoàng tử giao hảo, coi như là Bồn cung oán độc rồi Lục hoàng tử, đều muốn hại hắn, Bồn cung cũng không đáng bởi thường thượng cốt nhục của mình đi hại hắn. Bồn cung há lại ác độc như vậy người!”

“Hậu cung tranh đấu, từ trước đến nay không thiếu nham hiểm chiêu số.” Hoàng hậu nhàn nhạt nói một câu.

“Tỷ tỷ, người” Lưu quý phi sưng mắt một chút, lập tức khóc càng thêm thương tâm, “Hoàng thượng, nô tì đã mất đi một đứa bé, đã rất đau thương rồi, tỷ tỷ còn nói loại lời này. Nô tì không sống được!” Lưu quý phi nói qua muốn hướng giường khung đụng lên, bị Hoàng đế ngăn lại.

“Ái phi làm cái gì vậy.” Hoàng đế nói ra, “Ái phi sự tình, trăm tự nhiên sẽ cho ái phi một cái công đạo đấy.”

“Phụ hoàng, con gái có một cái nghi vấn.” Một mực không nói chuyện Cảnh Lăng xen vào một câu miệng.

“Người có lời gì muốn nói?” Nhìn về phía Cảnh Lăng thời điểm, Hoàng đế giọng điệu ôn hòa chút ít.

“Lưu quý phi là mang thai, cũng không phải thân thể hư, làm sao sẽ bị người đẩy liền ngã sấp xuống nữa nha?” Cảnh Lăng nhìn xem Hoàng đế, trong mắt tràn đầy nghi hoặc, “Hoàng đế bất quá mười tuổi, hắn thật có thể đẩy được động so với chính mình cao lớn như vậy hơn quý phi sao?”

“Cái này...” Nghe Cảnh Lăng vừa nói, Hoàng đế mới nhớ tới như vậy một gốc đến. Đúng vậy a, Cảnh Phong bất quá mười tuổi, coi như là hắn thật sự đều muốn đẩy quý phi, cũng phải đẩy được động mới được.

“Hoàng, Hoàng thượng” Lưu quý phi trong mắt hiện lên một vẻ bối rối, lập tức nói ra, “Nô tì là bị Lục hoàng tử đẩy thoáng một phát, không nghĩ qua là đã dẫm vào trên mặt đất chậu hoa, mới có thể ngã sấp xuống đấy. Hoàng thượng, nếu như người là hoài nghi nô tì, nô tì hiện tại sẽ chết tại trước mặt người!” Nói qua lại muốn đi đụng bên cạnh giường khung.

“Hoàng thượng, mời làm lão thần con gái làm chủ!” Thừa tướng quỳ trên mặt đất cao giọng nói.

Tình cảnh có chút hỗn loạn, Lưu quý phi một mực nháo tự sát, tả tướng cũng một mực khẩn cầu Hoàng đế là nữ nhi của mình làm chủ. Hoàng đế cuối cùng hạ một đạo thánh chỉ, đem Lục hoàng tử cấm túc tại chính mình trong điện, chờ sự tình toàn bộ tra rõ ràng về sau, đi thêm định đoạt.

Ra chuyện như vậy tình, ngắm hoa sẽ cũng tiến hành không nổi nữa, mọi người phân phân cáo từ ly khai.

Cảnh Lăng thừa dịp loạn vụng trộm trà trộn vào rồi Lưu quý phi phát sinh vấn đề địa phương.

“Oanh Nhi, đi bên ngoài cho Bồn công chúa trông chừng, có người đến, liền lập tức thông tri Bồn công chúa ly khai.” Cảnh Lăng phân phó nói.

“Công chúa, người không trở về cung, ở chỗ này làm cái gì?” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, lập tức như là đột nhiên nghĩ tới điều gì, trong mắt hiện lên một tia hiểu rõ, “Oanh Nhi đã minh bạch, công chúa đây là muốn tìm manh mối giúp đỡ Lục hoàng tử giặt rửa cớ hiềm nghi đây. Công chúa thật đúng là một cái Nhu mỹ nhân.”

“Hừ. Bồn công chúa mới không muốn giúp hắn đây.” Cảnh Lăng hừ một tiếng, nói ra, “Bồn công chúa cây trâm không cần thận đánh rơi nơi đây, cho nên đang tìm đây.”

Oanh Nhi ngoác một cái môi, nhà nàng công chúa, chính là không được tự nhiên.

“Rầm Ào Ào” một tiếng, từ Cảnh Lăng chỗ đó truyền đến chậu hoa vỡ vụn thanh âm.

Oanh Nhi đem tầm mắt của mình nhìn sang, phát hiện Cảnh Lăng ngồi dưới đất, thoát nhìn có chút chật vật, cách đó không xa trên mặt đất có một cái vỡ vụn chậu hoa.

“Công chúa, người tại sao lại ngã sấp xuống rồi hả?” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, đi ra phía trước, đều muốn đem Cảnh Lăng nâng dậy đến.

“Bồn công chúa chỉ là muốn mô phỏng thoáng một phát, Lưu quý phi dẫm lên chậu hoa ngã sấp xuống bộ dạng.” Cảnh Lăng thè lưỡi nói ra, “Ai biết, không nghĩ qua là, thật sự liền ngã sấp xuống rồi.”

“Công chúa người cũng thiệt là.” Oanh Nhi thở dài một tiếng nói ra, “Loại chuyện này, lại để cho Oanh Nhi đến là được. Người là thiên kim thân thể, vạn nhất thật sự bị thương làm sao bây giờ?”

“Chẳng lẽ đổi thành người tụt cũng không bị thương sao?” Cảnh Lăng phản hồi một câu.

“Ít nhất so với công chúa cái này đi đường đều bị trật chân thì tốt hơn.”

“Oanh Nhi rõ ràng giấu cọt Bồn công chúa.”

“Oanh Nhi chẳng qua là ăn ngay nói thật mà thôi.” Oanh mới nói, “Có loại công chúa cũng đừng có bị trật.”

“Hừ” Cảnh Lăng hừ một tiếng, “Bồn công chúa mới sẽ không lại bị trật nữa nha.” Nói qua muốn đứng lên trong. Khẽ động dạn, trên chân liền truyền đến một hồi toàn tâm đau.

“Oanh Nhi...” Cảnh Lăng kêu to một tiếng.

“Làm sao vậy, công chúa.”

“Lưng Bồn công chúa.” Cảnh Lăng nói, “Bồn công chúa không cẩn thận, lại bị trật rồi.”

Oanh Nhi:... Công chúa đại nhân người như vậy ngu xuẩn nảy sinh thật sự có thể chứ?

29. Chương 29: Phần Thưởng Hôn

Ngồi xổm xuống – thân tra nhìn một chút Cảnh Lăng tình huống, Oanh Nhi một bên thay Cảnh Lăng xoa mắt cá chân, vừa nói: “Công chúa, về sau không có Oanh Nhi cho phép, không cho phép người làm tiếp loại chuyện này. Công chúa điện hạ thật sự là một chút cũng không cho người bớt lo.”

“Nếu mọi chuyện đều bị người bớt lo, Bồn công chúa còn muốn người làm cái gì.” Cảnh Lăng nói ra, “Thân là Bồn công chúa người, người liền có trách nhiệm cùng nghĩa vụ là Bồn công chúa quan tâm!”

“Công chúa, Oanh Nhi đương nhiên là nguyện ý mỗi ngày thay người quan tâm đấy.” Oanh Nhi cười cười, nói ra, “Đầu là công chúa đừng có lại làm bị thương chính mình rồi.”

“Nói tất cả, những thứ này là ngoài ý muốn.” Cảnh Lăng bỏ qua một bên đầu.

“Công chúa, người trong một tháng đều bị trật hai lần rồi.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, “Đồng dạng sai lầm đều phạm vào hai lần rồi, công chúa người thật sự là tốt rồi vết sẹo đã quên đau.”

“Lần đầu tiên là ta quá kích động, không có chú ý tới dưới chân, mới có thể như vậy đấy, tình hữu khả nguyên.” Cảnh Lăng cãi lại nói, “Về phần vừa mới cái kia thoáng một phát, cái kia càng là có trọng yếu nguyên nhân, Bồn công chúa là vì mô phỏng hiện trường!”

“Công chúa luôn có lý do của mình.” Oanh Nhi nói ra.

“Hừ, Oanh Nhi, ta nhưng lại nói cho người biết” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên vẻ đắc ý, “Nếu là không có ta vừa mới như vậy một ném, ta còn không thể nhanh như vậy tìm đến chứng cứ đây. Ngã mà đáng giá!”

“Công chúa” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy chăm chú, một bên nhẹ xoa Cảnh Lăng mắt cá chân, một bên nói qua, “Tại Oanh Nhi trong mắt, cái gì đều so ra kém công chúa thân thể khỏe mạnh trọng yếu. Oanh Nhi yên tĩnh nhưng hôm nay bị thương chính là mình.”

“Cái này không thể được.” Cảnh Lăng nói ra, “Người muốn là bị trật rồi chân, Bồn công chúa cũng không nổi người.”

“Công chúa yên tâm, Oanh Nhi mới không giống công chúa như vậy yếu kém.” Oanh Nhi nói ra, “Ngã thoáng một phát liền quay tổn thương.”

“Bồn công chúa một điểm không yếu kém!”

“Dạ dạ dạ, công chúa đại nhân rất cường tráng.” Oanh Nhi trong mắt chợt hiện tràn đầy cưng chiều.

“Nói ai mạnh cường tráng đây!” Hung hăng trừng Oanh Nhi liếc, Cảnh Lăng nói ra, “Người có thể hay không khoa trương người!”

“Oanh Nhi sẽ tán dương bất luận kẻ nào, nhưng mà duy chỉ có sẽ không tán dương công chúa.” Oanh Nhi cười nói, “Bởi vì công chúa trên người ưu điểm nhiều lắm, Oanh Nhi căn bản không biết nói cái gì cho phải đây.”

“Những lời này Bồn công chúa thích nghe.” Đối với Oanh Nhi trả lời, Cảnh Lăng tỏ vẻ hết sức thoả mãn.

“Công chúa nếu là thích nghe, về sau Oanh Nhi mỗi ngày giảng cho người nghe.”

“Đây chính là người nói, không cho phép nuốt lời a.”

“Oanh Nhi khi nào nuốt lời qua.” Oanh Nhi khẽ cười nói, “Công chúa bây giờ là muốn tiếp tục ngồi ở chỗ này, hay là muốn hồi cung?” Oanh Nhi nói qua, tại Cảnh Lăng trước mặt ngồi xổm xuống.

Đã rất thói quen tại Oanh Nhi lưng đeo, Cảnh Lăng ôm lấy Oanh Nhi cổ, lại để cho Oanh Nhi đem chính mình công lên đến.

“Oanh Nhi, chúng ta không trở về tẩm cung, đi trước mẫu hậu chỗ đó.” Nằm ở Oanh Nhi trên lưng, Cảnh Lăng nói ra.

“Công chúa đây là muốn đi gặp Hoàng hậu?” Oanh Nhi hỏi một câu.

“Không phải” Cảnh Lăng lắc đầu, nói ra, “Ta nghĩ đi gặp sáu Hoàng đệ, có một số việc muốn hỏi hần.”

“Tốt.”

Hoàng hậu cư trú Phượng tê điện không phải rất xa, Oanh Nhi công Cảnh Lăng lập tức đã đến.

Hoàng đệ tuy rằng đem Cảnh Phong cấm túc, nhưng mà cũng không có ngăn cản người khác đi vấn an hần. Cảnh Lăng tiến vào cung điện thời điểm, vừa mới Hoàng hậu đã ở.

“Bái kiến mẫu hậu.” Tại Oanh Nhi nâng xuống, Cảnh Lăng hướng phía Hoàng hậu thi lễ một cái.

“Đứng lên đi.” Hoàng hậu nhàn nhạt nói một câu.

“Hoàng tỷ.” Cảnh Phong cũng gọi là rồi một tiếng. Nhìn xem Cảnh Lăng đứng không vững bộ dạng hỏi câu, “Hoàng tỷ là thế nào?”

“Bị trật rồi.” Cảnh Lăng nói.

“Lúc trước ngắm hoa sẽ thời điểm, nhìn Hoàng tỷ bộ dạng, có lẽ bị trật sớm thì tốt rồi mới phải.” Cảnh Phong trầm ngâm một tiếng, cao thấp đánh giá Cảnh Lăng một phen, nói ra, “Hoàng tỷ, chớ không phải là người lại ngu xuẩn uốn éo đến chân rồi hả?”

Bị chột trúng tâm sự, Cảnh Lăng trên mặt hiện ra hai đóa đỏ ửng, đang muốn phản bác hai câu.

Cảnh Phong hiểu rõ gật đầu, nói ra: “Dùng Hoàng tỷ chỉ số thông minh, nhất định là như vậy không sai. Một tháng bị trật hai lần chuyện ngu xuẩn, cũng chỉ có người như vậy suy người mới làm ra được.”

“Ít nhất so với người mạnh khỏe điểm” Cảnh Lăng trả lời lại một cách mỉa mai, “Ta chỉ là bị trật, mười ngày nửa tháng sẽ tốt rồi, người cũng là bị người hãm hại, gây chuyện không tốt còn có thể bị phụ hoàng chán ghét mà vứt bỏ.”

“Hoàng tỷ như thế nào khẳng định như vậy ta là bị người hãm hại?” Cảnh Phong phản hồi một câu, “Hiện tại hầu như tất cả mọi người cảm thấy, ta là vì đồ kỵ, mới có thể đẩy ra rồi quý phi một chút, hại nàng sanh non.”

“Liên người điểm này chỉ số thông minh, không bị người hãm hại mới là lạ.” Rút cuộc tìm được phản kích Cảnh Phong chủ đề rồi, Cảnh Lăng nói hết sức vui sướng, “Người còn không biết xấu hổ nói ta. Lưu quý phi không là người tốt lành gì, ta liếc mắt một cái liền nhìn ra, liền người còn ba ba đụng lên đi cùng người ta giao hảo nhiều năm như vậy, cuối cùng bị người lợi dụng.”

Cảnh Phong thở dài một tiếng: “Ta đã sớm biết nàng không là người tốt lành gì, trong mắt nàng tính toán cùng tại quá sâu. Nhưng là sau lưng của nàng là tả tướng, đánh tốt quan hệ với ta mà nói cũng không thiệt thòi.”

Cảnh Lăng sững sốt một chút, không nghĩ tới Cảnh Phong tuổi còn nhỏ, cũng đã nhìn rõ ràng như vậy rồi. Kiếp trước chính mình, lại thật sự một chút cũng không thấy rõ.

“Người đã sớm biết như vậy, như thế nào còn sẽ bị người hãm hại?” Cảnh Lăng hỏi.

“Khó lòng phòng bị.” Cảnh Phong thở dài một hơi, nói ra, “Ta đã tránh không đụng phải nàng, ai biết, nàng rõ ràng có thể ngã chậu hoa, chính mình ngã trên mặt đất, vu hãm ta hại nàng.”

“Cho nên nói, người từ đầu tới đuôi đều không có đụng phải nàng cùng chậu hoa?” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia cơ trí.

“Đương nhiên không có.” Cảnh Phong khẳng định gật đầu.

“Vậy là tốt rồi.” Cảnh Lăng mỉm cười, vỗ vỗ Cảnh Phong bả vai, “Người sẽ chờ ta ngày mai vạch trần nàng cái này cái bấy a.”

“Nói mạnh miệng cũng không phải là cái gì tốt thói quen.” Cảnh Phong nhàn nhạt nói câu.

“So với hoài nghi ta, người càng phải làm chính là cầu nguyện ta thật sự có biện pháp.” Cảnh Lăng nói ra, “Bằng không thì xui xẻo thế nhưng là người.”

“Một cái đi đường đều bị trật hai lần người, ta thật sự không cách nào yên tâm.” Cảnh Phong nhìn Cảnh Lăng liếc, nói.

“Người cho rằng ta vì cái gì có thương tích gấp!” Cảnh Lăng lập tức liền phát cáu, “Nếu không phải vì giúp người, ta đáng giá đem mình lộn thương ư!”

“Không cần vì chính mình ngu xuẩn giải thích!”

“Người chết tiểu hài tử! Oanh Nhi! Chúng ta đi, Bồn công chúa không cần lo cho hấn.” Tăng lên lấy đầu, Cảnh Lăng kêu Oanh Nhi một tiếng, liền phải ly khai.

“Đường ban đêm khó đi, cẩn thận bị trật.” Cảnh Phong còn hết sức tốt tâm địa nhắc nhở một câu.

“Oan uống Bồn công chúa nổi khổ tâm phải giúp hấn, Bồn công chúa nhìn hấn rất tốt, một điểm không cần Bồn công chúa trợ giúp!” Một bên ly khai Cảnh Phong tầm cung, Cảnh Lăng một bên hướng Oanh Nhi oán trách.

Oanh Nhi trong mắt hiện lên mỉm cười, bất kể là công chúa hay vẫn là Lục hoàng tử, đều rất đáng yêu đây.

“Oanh Nhi, người tại sao không nói chuyện?” Nằm ở Oanh Nhi trên lưng, Cảnh Lăng hỏi một câu.

“Oanh Nhi chẳng qua là cảm thấy, công chúa và Lục điện hạ quan hệ thật tốt đây.”

“Phì” Cảnh Lăng nói, “Ta quan hệ với hấn tuyệt không tốt.”

“Mẫu hậu” nhìn xem Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi đi xa bóng lưng, Cảnh Phong hỏi câu, “Rất sớm trước kia ta đã nghĩ hỏi, người đối xử tử tế ta là vì mẫu phi nhắc nhở. Vậy người đối với Hoàng tỷ lạnh nhạt, lại là bởi vì sao đây? Nhi thần nhìn ra được mẫu hậu cũng không phải không quan tâm Hoàng tỷ, nhưng mà mẫu hậu lại luôn tránh cho nhìn thấy Hoàng tỷ.”

“Đây không phải người cai sự tình.” Hoàng hậu trong mắt hiện lên một tia đau xót, “Người bây giờ chỉ cần nghĩ đến, như thế nào thoát khỏi trước mắt khốn cảnh là tốt rồi.”

“Mẫu hậu không cần phải lo lắng.” Cảnh Phong ngoắc một cái môi, “Chắc hấn Hoàng tỷ đã có biện pháp, liền chờ ngày mai rồi. Sắc trời không còn sớm, mẫu hậu cũng không cần cùng nhi thần rồi, đi nghỉ trước đi.”

“Ân, chính người cũng sớm đi nghỉ ngơi.” Dặn dò Cảnh Phong một câu, Hoàng hậu rời đi rồi tắt điện.

Từ Cảnh Phong chỗ đó ly khai, Hoàng hậu đứng ở trong đình viện, nhìn xem Cảnh Lăng rời đi phương hướng, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh. Hồi lâu, Hoàng hậu từ trong lòng móc ra nửa khối ngọc bội, trùi mền mà vuốt ve, trên mặt tràn đầy ôn nhu, giống như là tại vuốt ve người yêu của mình giống nhau: “Tỷ tỷ, ta nên làm cái gì bây giờ, nàng càng lúc càng giống người rồi. Mỗi lần đã gặp nàng, ta liền không nhịn được muốn đi lên, nhớ tới chúng ta đã từng...” Nói ra đằng sau, Hoàng hậu thanh âm nghẹn ngào đứng lên. Hồi lâu, Hoàng hậu đem trong tay ngọc bội thu hồi trong ngực. Lau một cái nước mắt trên mặt, lần nữa ngẩng đầu thời điểm, nàng vẫn là cao ngạo lạnh lùng Hoàng hậu.

“Oanh Nhi, đêm nay cảnh ban đêm thật đẹp.” Ngẩng đầu, nhìn xem treo cao tại trống không một vòng minh nguyệt, Cảnh Lăng khẽ cười cười. Ánh trăng chiếu vào Oanh Nhi bên mặt, mang theo một loại mộng lung mỹ cảm.

“Ân” ngẩng đầu mắt nhìn bầu trời đêm, Oanh Nhi khẽ cười cười, “Hoàn toàn chính xác rất đẹp.”

“Oanh Nhi, người cũng rất đẹp.” Ghé vào Oanh Nhi bên tai, Cảnh Lăng nhỏ giọng nói một câu.

“Công chúa” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nói, “Vậy người cảm thấy, là người so sánh đẹp, hay vẫn là ánh trăng so sánh đẹp?”

“Công chúa cảm thấy thế nào?” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nhìn về phía Cảnh Lăng.

“Bổn công chúa cảm thấy, ánh trăng rất đẹp, nhưng mà, Oanh Nhi đẹp hơn.” Để sát vào Oanh Nhi bên mặt, Cảnh Lăng chỉ cảm thấy Oanh Nhi đôi má thoát nhìn mềm nhũn vô cùng, không tự giác đẩy, tại bởi vì đôi má ửng đỏ rồi hôn nhẹ vừa hôn.

“Công chúa?” Oanh Nhi dừng bước, nghiêng đầu đi, nhìn xem Cảnh Lăng.

“Bổn công chúa cảm thấy Oanh Nhi, tú sắc khả xan.” Cảnh Lăng cười cười, nói, “Cho nên liền hôn hít thoáng một phát. Oanh Nhi thế nhưng là không thích?”

“Ưa thích.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy vui vẻ, “Công chúa hết thấy, Oanh Nhi đều ưa thích, nhất là công chúa hôn. Oanh Nhi không ngại công chúa nhiều hôn Oanh Nhi vài lần đây.”

“Người nghĩ hay quá nhỉ đây.” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, nằm sấp tại Oanh Nhi đầu vai.

“Oanh Nhi luôn luôn thậm chí nghĩ rất xinh đẹp.” Oanh Nhi cười cười, trong mắt tràn đầy cứng chiều, “Muốn là công chúa nguyện ý thỏa mãn Oanh Nhi điểm ấy nhỏ nhỏ nguyện vọng, thì tốt hơn đây.”

“Bổn công chúa hôn cũng không phải là dễ dàng như vậy lấy được.” Cảnh Lăng nói.

“Cái kia Oanh Nhi về sau cần phải nhiều hơn cố gắng, mới có thể lần nữa đến công chúa hôn đây.”

“A, vậy người liền thỏa thích đi cố gắng lên.” Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy vui vẻ, “Người muốn là vững vàng đương đương đem Bổn công chúa lưng đi trở về, Bổn công chúa lại phần thưởng người một nụ hôn.”

“Công chúa, chuẩn bị xong chưa?”

“Chuẩn bị cái gì?”

“Để sớm đạt được công chúa hôn, Oanh Nhi muốn nhanh hơn bước chân rồi nhé.” Oanh Nhi nói qua, lưng đeo Cảnh Lăng chạy chạy.

“Oanh Nhi, người chậm một chút.” Nắm thật chặt Oanh Nhi, Cảnh Lăng nói một câu.

“Cái này không thể được đây. Công chúa.” Oanh Nhi cười cười, “Oanh Nhi hiện tại, toàn thân đều là động lực đây.”

“Oanh Nhi, người biến thành xấu.”

“Đối với công chúa, Oanh Nhi không hồng không được đây.”

Ánh trăng bày vậy phía trước trên đường, tại đêm đen như mực muện sáng lập ra một cái quang huy đường sáng.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: =w= Dạ Hắc Phong Cao (ban đêm gió lớn) vậy. Oanh Nhi nhanh bỏ nhào công chúa!

30. Chương 30: Vạch Trần

Trượt thai một chuyện, tại Lưu quý phi mãnh liệt dưới sự yêu cầu, Hoàng đế ngày hôm sau liền tự mình thăm vấn rồi Cảnh Phong.

Lưu quý phi ngồi ở bên cạnh trên chỗ ngồi, khuôn mặt tiêu tụy, nhìn qua điềm đạm đáng yêu. Hoàng hậu ngồi ở Lưu quý phi phía trên một cái chỗ ngồi, nhìn xem Lưu quý phi, trong mắt hiện lên một tia lãnh ý.

Cảnh Lăng ngồi ở Lưu quý phi phía dưới, nhìn xem quỳ tại phía trước cách đó không xa Cảnh Phong, trong mắt mang theo một ít lo lắng.

“Công chúa, đừng lo lắng, Lục điện hạ sẽ không có chuyện gì đâu.” Oanh Nhi vỗ nhẹ Cảnh Lăng bả vai, ôn nhu nói, “Công chúa điện hạ nhất định có thể vì Lục điện hạ rửa sạch oan khuất đấy.”

“Hừ, ai lo lắng hần.” Cảnh Lăng hừ một tiếng, bỏ qua một bên đầu, nói, “Bổn công chúa mới không phải ý định giúp hần rửa sạch oan khuất đâu rồi, khiến cho hần như vậy bị người hãm hại lấy được rồi.” Cảnh Lăng vẫn còn ghen ghét Cảnh Phong tối hôm qua những lời kia.

Oanh Nhi ngốc một cái môi, nói: “Công chúa đại nhân có đại lượng, tất nhiên sẽ không cùng Lục hoàng tử một đũa bé so đo a. Hơn nữa, hôm nay, Oanh Nhi còn muốn tốt tốt mở mang kiến thức một chút công chúa phong thái đây.”

“Bổn công chúa há lại cái loại này tính toán chi li người.” Cảnh Lăng nói, “Nhìn tại Oanh Nhi phân thượng, Bổn công chúa tạm thời, đã giúp hần một hồi. Cho các người đều nhìn xem Bổn công chúa phong thái.”

“Cái kia Oanh Nhi cần phải tạ Tạ công chúa cho Oanh Nhi lớn như vậy cái mặt mũi.” Oanh Nhi trên mặt tràn đầy vui vẻ.

“Người thân Bổn công chúa hai cái, biểu đạt người lòng biết ơn a.” Cảnh Lăng nói, “Bổn công chúa đem qua hôn rồi người hai cái, hôm nay người thân trở về, mới công bằng.”

“Công chúa, Oanh Nhi không ngại ăn chút thiệt thòi, nhiều thân công chúa vài cái đấy.”

“Thân Bổn công chúa rất chịu thiệt ư!”

“Đương nhiên thiệt thòi.” Oanh Nhi nói, “Mỗi thân thoả một phát công chúa, Oanh Nhi đã cảm thấy càng yêu công chúa vài phần.”

“Thật... Buồn nôn...” Cảnh Lăng bỏ qua một bên mắt đi, chẳng qua là gờ lên khóe miệng biểu hiện ra nàng bây giờ hảo tâm tình.

Tiếp theo thăm vấn, cùng Cảnh Lăng đoán trước giống nhau. Lưu quý phi một mực chắc chắn là Cảnh Phong đẩy nàng, mới làm hại chính mình trượt đến. Dẫu nhi cũng một mực ở bên cạnh hát đệm.

Cảnh Phong khinh thường tại giải thích, nói câu chính mình cái gì cũng không có làm về sau, liền không còn có mở miệng giải thích qua.

Cảnh Phong không chịu giải thích, Lưu quý phi lại một mực chắc chắn, tại không có bất kỳ chứng cứ nào dưới tình huống, tình thế đối với Cảnh Phong hết sức bất lợi.

“Phụ hoàng, có thể cho phép con gái hỏi một chuyện không?” Thẩm vấn báo một giai đoạn về sau, Cảnh Lăng Cảnh Lăng từ trên chỗ ngồi đứng lên, mở miệng nói ra một cái yêu cầu.

“Người hỏi đi.” Hoàng đế nói ra. Âm trầm sắc mặt, đang nhìn hướng Cảnh Lăng thời điểm ôn hòa không ít.

“Quý phi nương nương nói, nàng là giẫm rồi chậu hoa sẽ ngã sấp xuống đấy, như vậy xin hỏi quý phi nương nương, tại giẫm chậu hoa trước, người có chạm qua cái kia chậu hoa sao?” Nhìn về phía Lưu quý phi thời điểm, Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia cơ trí.

“Không có.” Lưu quý phi nói, “Bổn cung liền nhìn đều không nhìn thấy qua cái kia chậu hoa.”

“Hoàng đệ đây?”

“Thần đệ không có chạm qua bất luận cái gì đồ vật.”

“Ta hiểu được.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, đối với Hoàng đế nói ra, “Phụ hoàng, con gái nói ra suy nghĩ của mình.”

“Lăng nhi muốn nói cái gì?” Hoàng đế hỏi.

“Phụ hoàng, con gái có nhiều thứ muốn cho người xem.” Cảnh Lăng nói, “Cùng quý phi ngã sấp xuống sự tình có chút quan hệ. Phụ hoàng xem xong rồi, thì có chứng cứ chỉ chứng nhận cái kia hại quý phi trượt thai người.”

“A? Là cái gì?” Hoàng đế nhíu mày, nhìn về phía Cảnh Lăng.

“Oanh Nhi.” Cảnh Lăng cho Oanh Nhi lần lượt một ánh mắt.

Oanh Nhi ngẫm hiểu, phân phó bên cạnh thị nữ vài câu, đối phương rất nhanh liền từ bên ngoài lấy ra rồi một cái chậu hoa.

“Phụ hoàng, xen cho phép con gái mô phỏng thoáng một phát lúc ấy phát sinh tình huống.” Đem chậu hoa thả tại chính mình trước người, Cảnh Lăng nói ra.

Hoàng đế nhẹ gật đầu.

“Phụ hoàng, nhìn rõ ràng rồi.” Cảnh Lăng một bên nói qua, một bên một cước dẫm nát chậu hoa thượng. Giả bộ hoa chậu sành không chịu nổi Cảnh Lăng sức nặng, vỡ vụn ra, Cảnh Lăng dưới chân vừa trượt, toàn bộ người hướng về phía sau khuynh đảo, muốn ngã sấp xuống.

Oanh Nhi nhanh tay lẹ mắt, tại Cảnh Lăng ngã sấp xuống trước trong nháy mắt, đem Cảnh Lăng vững vàng đương đương ôm ở rồi ngực mình. Vì chậm lại Cảnh Lăng ngã sấp xuống thời điểm lực đánh vào nói, Oanh Nhi có chút trầm xuống hơi có chút, đem trọng tâm dời xuống, chèo chống ở Cảnh Lăng.

“Người xem, phối hợp hơn tốt.” Cảnh Lăng khẽ cười cười, “Ta sớm nói, chỉ cần người kịp thời tiếp được ta, ta tự cũng không làm bị thương.”

“Công chúa, người có nghĩ tới hay không, nếu Oanh Nhi không có tiếp được Oanh Nhi, sẽ như thế nào?” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ. Chuyện này, nàng hôm qua Thiên Hòa công chúa cãi cò cả buổi. Ý của nàng là hôm nay nàng đến biểu thị là được rồi, nhưng lại là công chúa hết lần này tới lần khác không chịu, chết sống không cho nàng ngã sấp xuống một lần. Đối thành người khác, công chúa lại không tin được. Cuối cùng, hai người thật vất vả đã đạt thành hiệp nghị. Còn là công chúa đến biểu thị, Oanh Nhi chỉ cần tại công chúa ngã xuống thời điểm tiếp được công chúa là được.

“Bởi vì Bổn công chúa tin tưởng, người nhất định sẽ tiếp được Bổn công chúa đấy.” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên mỉm cười.

“Công chúa như vậy tin tưởng Oanh Nhi, Oanh Nhi sẽ cảm thấy áp lực rất lớn đấy.” Oanh Nhi bất đắc dĩ nói ra.

“Không cần cảm thấy áp lực lớn” Cảnh Lăng khẽ cười nói, “Oanh Nhi, Bổn công chúa tin tưởng, Bổn công chúa tất cả yêu cầu, người đều có thể hoàn mỹ đạt thành.”

“Có công chúa phần này tin tưởng, Oanh Nhi cái gì cũng có thể làm đến.” Nhìn xem Cảnh Lăng trong mắt tín nhiệm, Oanh Nhi cảm thấy, cái gì đều không là vấn đề rồi.

“Lăng nhi, cuối cùng muốn cho phụ hoàng nhìn cái gì?” Hoàng đế xem trọng như lọt vào trong sương mù đấy, nhện không được lên tiếng dò hỏi.

“Phụ hoàng, người xem, ta vừa mới là dầm lên chậu hoa ngả sắp xuống đấy, chậu hoa mảnh vỡ là cái dạng này đấy.” Từ Oanh Nhi trong ngực đứng lên, Cảnh Lăng chỉ trên mặt đất mảnh vỡ nói ra, “Hiện tại cho phụ hoàng nhìn một chút, trực tiếp đem chậu hoa ngả trên mặt đất tình hình.”

Tiếp nhận mặt khác thị nữ đưa tới chậu hoa, Cảnh Lăng trực tiếp quăng xuống đất.

“Phụ hoàng, người xem.” Cảnh Lăng chỉ trên mặt đất hai cái bể nát chậu hoa, “Dầm lên chậu hoa ngả sắp xuống cùng trực tiếp đem chậu hoa ngả trên mặt đất, chậu hoa vỡ vụn bộ dạng phải không cùng đấy.”

Nhìn kỹ một chút trên mặt đất hai cái chậu hoa, Hoàng đế sờ lên cái cầm nói ra: “thật là không giống nhau. Chẳng qua là, Lăng nhi, người muốn nói cái gì.”

“Phụ hoàng còn nhớ rõ nghe được Lưu quý phi kêu thảm thiết, xông vào nhà ẩm trồng hoa thời điểm, trên mặt đất chậu hoa là dạng gì đấy sao?” Cảnh Lăng hỏi một câu.

“Cái này...” Hoàng đế suy nghĩ một chút, nói, “Trẫm thật là nhớ không rõ rồi, Hoàng hậu còn nhớ được?”

“Nô tì nhớ rõ, tựa hồ là bên trái cái này?” Hoàng hậu suy nghĩ một chút, chỉ vào bị Cảnh Lăng giẫm vỡ chính là cái kia chậu hoa, “Liên Nhi, người thì sao?”

“Hồi nương nương, Liên Nhi rõ ràng nhớ rõ, là bên trái cái dạng này đấy.” Liên Nhi nói ra.

Lưu quý phi sắc mặt trợn nhìn bạch, đặt ở trên đùi tay không tự chủ nắm chặt lại quyền, bắt buộc chính mình trấn định lại, nói ra, “Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương vì bao che Lục hoàng tử, tự nhiên sẽ lựa chọn bên trái chính là cái kia, nàng nói lời, làm sao có thể tin tưởng.”

“Hoàn toàn chính xác, chỉ dựa vào mơ hồ trí nhớ, là rất khó nói rõ ràng chuyện này.” Cảnh Lăng nói một câu, xem như đồng ý Lưu quý phi mà nói, “Quý phi nương nương, lúc trước Tây Vực tiến cống ngưng hương, không biết ngài là có hay không có ích?” Cảnh Lăng hỏi một câu chút nào không liên hệ mà nói.

“Có.” Lưu quý phi nhẹ gật đầu.

“Như vậy a.” Cảnh Lăng ngoắc một cái môi, sai người mang lên một cái khay, khay bên trong tất cả đều là mảnh vỡ.

“Phụ hoàng, đây là nội vụ phủ quét dọn nhà ẩm trồng hoa thời điểm thu lại mảnh vỡ.” Cảnh Lăng nói ra, “Ta không có để cho bọn họ vứt bỏ.”

Sai người đem bên trong một mảnh mảnh vỡ truyền lại cho Hoàng đế, Cảnh Lăng nói ra: “Phụ hoàng, người nghe nhìn, phía trên này là cái gì hương vị.”

Cầm lấy mảnh vỡ để sát vào chóp mũi, Hoàng đế cẩn thận hít hà, nhíu mày, nói: “Có một cỗ mùi thơm nhàn nhạt, hương vị rất đặc biệt.”

“Phụ hoàng, cái này mùi thơm, đúng là ngưng hương hương vị. Tây Vực tiến cống cái này ngưng hương, hương vị tuy rằng không đậm đặc, nhưng mà một khi nhiễm lên, hương vị nhưng là thật lâu không tiêu tan đấy.” Cảnh Lăng nói, “Mẫu hậu, trong tay người ngưng hương cho bao nhiêu phi tử?”

“Chỉ cấp rồi Lưu quý phi muội muội một cái.” Hoàng hậu nói, “Những thứ khác vốn là muốn chờ trong nội cung vị nào muội muội có tin mừng, lại ban thưởng đấy.”

“Phụ hoàng, trong nội cung có ngưng hương, chỉ có con gái cùng quý phi nương nương hai người.” Cảnh Lăng nói ra, “Con gái từ đầu tới đuôi đều không có xảy ra nhà ẩm trồng hoa, điểm này, phụ hoàng có thể tìm Vệ Trung Tướng quân xác nhận. Vừa mới con gái hỏi qua quý phi nương nương, quý phi nương nương tại ngã sắp xuống trước, cũng không có chạm qua chậu hoa. Như vậy chậu hoa cuối cùng tại sao phải dính vào ngưng hương hương vị đây? Nguyên nhân chỉ có một, quý phi nương nương tự tay đem cái này chậu hoa cầm lên, ngã trên mặt đất! Mục, chính là muốn oan uổng Hoàng đế! Quý phi nương nương, người thật là ác độc tâm! Vì hãm hại Hoàng đế, người thậm chí ngay cả con của mình đều cam lòng sát hại!”

“Người... Người nói bậy!” Lưu quý phi thoáng cái liên hoảng hồn rồi, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, lại là ngưng hương vấn đề, trong mắt hiện lên một tia ảo não.

“Như vậy nương nương có thể giải thích thoáng một phát, chậu hoa thượng ngưng hương hương vị là thể nào nhiễm thượng đấy sao?” Cảnh Lăng nhìn xem Lưu quý phi, trong mắt hiện lên một tia trào phúng.

“Ta... Ta...” Lưu quý phi nhất thời nghẹn lời.

“Ái phi, trăm cũng muốn biết.” Hoàng đế đem ánh mắt quắc hương về phía Lưu quý phi, ánh mắt sắc bén, người xem trong nội tâm sợ hãi.

“Hoàng, Hoàng thượng thứ tội!” Lưu quý phi bên người dâu nhi lập tức quỳ xuống, “Chậu hoa, chậu hoa là nữ tỳ dụng đấy. Nô tài biết rõ nương nương ưa thích hoa lan, cho nên tiến vào rồi nhà ẩm tròng hoa, cố ý chọn lấy nương nương ưa thích giống đặt ở dễ làm người khác chú ý địa phương. Nô tài tứ Hậu nương nương, trên người khó tránh khỏi sẽ nhiễm thượng một ít ngưng hương hương vị. Nô tài không biết, hành vi của mình, lại có thể biết cho nương nương mang đến như vậy lớn hoài nghi.”

“Hoàng thượng, dâu nhi cũng là một mảnh hảo tâm.” Lưu quý phi một bộ ủy khuất bộ dạng, “Ai biết, ngưng hương hương vị, lại có thể biết làm cho người ta đối với nô tì sinh ra lớn như vậy hoài nghi.”

“Không nên nói xạo rồi.” Cảnh Lăng hừ lạnh một tiếng, “Những thứ này hoa lan đều là dựa theo mẫu hậu ý tứ bài phóng đấy. Mẫu hậu nơi nào còn có một phần bày đặt những thứ này hoa bản vẽ. Có muốn hay không lấy ra đối lập thoáng một phát, nhìn xem người cuối cùng hoạt động rồi nào chậu hoa? Nếu quả thật có hoạt động, ta tạm thời tin tưởng lời của người, nếu như một chậu đều không có hoạt động mà nói, cái này khi quân tội danh, người nhưng lại đảm đương không nổi!”

“Nô... Nô tài...” Dâu nhi run rẩy quỳ trên mặt đất, nhưng là một câu đều cũng không nói ra được.

“Ái phi, thật là người ngã chậu hoa?” Hoàng đế híp híp mắt, nhìn về phía Lưu quý phi, trong mắt tràn đầy nguy hiểm hương vị.

“Hoàng thượng, nô tì không có, nô tì là oan uổng.” Lưu quý phi quỳ gối Hoàng đế trước mặt, khóc vô cùng thương tâm, nước mắt theo gương mặt không ngừng chảy xuống, người xem đau lòng muôn phần, “Nô tì trong bụng cái này, thể nhưng là hoàng thượng cốt nhục, nô tì chính là lại ngoan độc, cũng quả quyết sẽ không làm thương tổn con của mình a. Nô tì có lý do gì, vì hãm hại một cái chút nào không thể làm chung Lục hoàng tử, bồi thường thượng con của mình.”

“Không, người có lý do.” Hoàng hậu đứng lên, nhìn về phía Lưu quý phi, trong mắt tràn đầy lãnh ý, “Hơn nữa là thiên đại lý do!”

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: 233 thân qua, thân trở về

~Oanh Nhi, nhanh đi điên cuồng thân công chúa một thông!

31. Chương 31: Giải Quyết

“Tỷ, tỷ tỷ, người đang nói gì đấy” Lưu quý phi cười khan một tiếng, trong mắt hiện lên một vẻ bối rối, “Có cái gì thiên đại lý do, đáng giá Bồn cung hi sinh đứa bé này?”

“Người là mình nói, hay vẫn là ta vạch trần người?” Hoàng hậu lạnh lùng lườm Lưu quý phi liếc, lạnh như băng ánh mắt thẳng bắn đi, làm cho người ta có loại bị liếc nhìn thấu cảm giác.

“Tỷ tỷ, Bồn cung không có gì có thể nói đấy.” Lưu quý phi đứng thẳng lên thân thể, hỏi đáp.

“Rất tốt.” Hoàng hậu cười lạnh một tiếng, cùng bên người Liên Nhi nói hai câu nói.

Không có bao nhiêu thời gian, trên đại điện đã bị dẫn tới rồi một người, rõ ràng là chuyên môn chiếu cố Lưu quý phi ngự y, lưu ngự y.

Chứng kiến lưu ngự y lập tức Lưu quý phi sắc mặt biến đổi.

“Lưu ngự y?” Chứng kiến lưu ngự y, Hoàng đế trong mắt có một lát kinh ngạc, “Người không phải cáo lão hồi hương sao?” Hôm qua thời điểm, lưu ngự y dùng không có chăm sóc rất đắt phi hài tử, thậm chí với Hoàng đế là do, kiên trì cáo lão hồi hương, lưu lại đồ đệ của mình chiếu cố Lưu quý phi.

“Vi thần, vi thần...” Lưu ngự y quỳ trên mặt đất, trên trán để lại một giọt mồ hôi, ấp úng, không dám nói lời nào.

“Người không dám nói có đúng hay không, cái kia Bồn cung thay người nói.” Hoàng hậu cười lạnh một tiếng, nói ra, “Lưu quý phi trong bụng đứa bé kia, vốn là không bảo vệ được. Lưu quý phi trước đó cùng sẩy thai thuốc, cố ý tại Phong nhi trước mặt ngã sấp xuống trượt thai, vì cái gì, chính là muốn giá họa cho Phong nhi!”

“Hoàng thượng, nô tì oan uổng a!” Hoàng hậu vừa dứt lời, Lưu quý phi liền quỳ gối Hoàng đế trước mặt, lau một cái nước mắt, nói, “Nô tì thật là không cẩn thận ngã sấp xuống, mới có thể trượt thai đấy.”

“Hoàng thượng, vi thần chính là lá gan lớn hơn nữa, cũng không dám làm loại sự tình này a.” Lưu ngự y cuống quýt dập đầu nói.

“Hoàng hậu nói như vậy, thế nhưng là có chứng cứ?” Mắt nhìn khóc đến điểm đậm đáng yêu Lưu quý phi, Hoàng đế tâm thoáng cái liền mềm nhũn. Nữ tử này, nói như thế nào đều là của mình ái phi, theo chính mình nhiều năm như vậy, Hoàng đế nhận không được bất công nằng.

“Nô tì tự nhiên là có chứng cứ đấy.” Hoàng hậu nói qua, sai người đem Thái y viện viện đầu, ngô ngự y, truyền triệu đi lên.

“Tham kiến Hoàng thượng, Hoàng hậu...” Ngô ngự y hướng phía mọi người thi lễ một cái.

“Hãy bình thân.” Hoàng đế nói ra.

“Hoàng thượng, trước một hồi, Lăng nhi bị trật, điều khiển hiệu thuốc thay nằng trừ bị dược liệu thời điểm, phát hiện có chút dược liệu số lượng chưa đủ rồi.” Ngô ngự y nói ra, “Vi thần đã nghĩ, thừa dịp lúc này, đem điều khiển hiệu thuốc tất cả dược liệu số lượng một lần nữa tỉ mỉ nhớ thoáng một phát trưởng, đến lúc đó mua thêm tân dược tài thời điểm cũng có thể thuận tiện rất nhiều.” Ngô ngự y nói qua, đem trong tay một quyển sổ sách truyền cho Hoàng đế, “Đây là vi thần mấy ngày trước sửa sang lại đi ra toàn bộ dược liệu số lượng.”

Hoàng đế tiện tay mở ra, phía trên rậm rạp chằng chịt các loại dược liệu tên, còn có con số, xem trọng khiến cho mắt người chóng mặt. Hoàng đế đem sổ sách khép lại, cho bên người Lý công công, hỏi: “Hoàng hậu cho trầm nhìn cái này, là muốn nói cái gì?”

“Hoàng thượng, nơi đây còn có một vốn sổ sách.” Hoàng hậu nói qua, mạng Liên Nhi đem một quyển khác sổ sách đưa cho Hoàng đế, nói ra, “Đây là nô tì tối hôm qua, mạng không ít người kiểm kê đi ra đấy. Đây là tối hôm qua tất cả dược liệu số lượng. Nô tì đem tất cả thiếu đi số định mức dược liệu toàn bộ đều dấu chấm rồi đi ra, sai người tính toán thoáng một phát số lượng. Cuối cùng, nô tì phát hiện một cái rất có ý tứ sự tình.”

“A?” Hoàng đế nhíu mày, “Sự tình gì?”

“Nô tì phát hiện” Hoàng hậu hữu ý vô ý nhìn Lưu quý phi ở đâu liếc, nói ra, “Thiếu đi dược liệu, ngoại trừ các vị ngự y ghi chép trong danh sách hằng ngày thuốc bổ dùng bên ngoài, còn có vài vị không có ghi chép dược liệu. Mà những dược liệu này, liều tụ cùng một chỗ, vừa mới liền là một bộ tốt nhất nạo thai thuốc! Hoàng thượng, thử hỏi cái này trong nội cung, ngoại trừ quý phi muối muối, còn có ai sẽ cần bộ dạng này thuốc?”

Lưu quý phi sắc mặt bỗng nhiên trắng xanh, quỳ trên mặt đất lưu ngự y cũng là toàn thân run rẩy lên. Hẳn thật sự là một chút cũng không thể tưởng được, ngô ngự y lại có thể biết vừa mới tại kiểm kê dược liệu.

“Tiện nhân!” Hoàng đế cho Lưu quý phi một cái tát, “Oan uổng trầm như vậy sủng ái người, người không chỉ có một mình làm mất trầm hài tử, còn muốn hãm hại trầm những hài tử khác! Người cái này rắn rết phu nhân!”

“Oan uổng a, nô tì oan uổng.” Bị đánh một cái, Lưu quý phi ngược lại trấn định lại. Bùm mặt gò má, quý gồi Hoàng đế bên người, nói, “Hoàng thượng, điều khiển hiệu thuốc thiếu đi nạo thai thuốc, cũng không thể nói rằng là nô tì gọi lưu ngự y làm cho. Có lẽ là trong nội cung mặt khác phi tử không quen nhìn nô tì có thai, muốn hãm hại nô tì!”

“Hoàng thượng, nô tì có một cái biện pháp, có thể nghiệm chứng những dược liệu này có phải hay không lưu ngự y lấy đi đấy.” Hoàng hậu cười cười, nói ra.

“Phương pháp gì, nói nghe một chút.”

“Hoàng thượng chỉ cần lại để cho chư vị ngự y, đều đi nghe, thiếu đi dược liệu trong hộp, có phải hay không có ngưng hương hương vị sẽ biết.” Hoàng hậu trong mắt hiện lên một tia cơ trí, nói ra, “Lưu ngự y mỗi ngày đều muốn thay quý phi muối muối bắt mạch thật nhiều lần, trên người tất nhiên sẽ nhiễm thượng ngưng hương hương vị. Những thứ này hương vị, chúng ta nghe thấy không được, nhưng mà quanh năm tại phương thuốc ngự y nhưng là có thể phân biệt ra được đấy. Hoàng thượng không ngại mời nhiều vị trí ngự y nghe nhìn.”

Lời nói đều đến cái này phân thượng rồi, lưu ngự y tất cả nói xạo cũng đã không thể thực hiện được rồi.

“Hoàng thượng thứ tội, Hoàng thượng thứ tội!” Lưu ngự y liều mạng dập đầu, nói ra, “Hoàng thượng, những chuyện này đều là quý phi mẹ người an gọi vi thần làm đấy, vi thần không dám không làm a. Vi thần vô năng, quý phi cái này một thai, vốn là không bảo vệ được...”

“Hoàng thượng, hần nói bậy!” Lưu ngự y còn chưa nói xong, Lưu quý phi liền vội vàng vàng đã cắt đứt hần, khóc lóc kể lể nói, “Nô tì hài tử rõ ràng là hảo hảo đấy. Lưu ngự y mỗi lần tới, đều cùng nô tì nói hài tử rất khỏe mạnh, nô tì căn bản không biết mình đứa bé này là không giữ được. Là người, nhất định là người!” Lưu quý phi chỉ vào lưu ngự y nói, “Nhất định là người có ý hãm hại Bồn cung, biết rõ Bồn cung sẽ đi ngấm hoa sẽ, cố ý đem nạo thai thuốc nói thành là thuốc dưỡng thai, lừa gạt Bồn cung. Lại để cho Bồn cung trượt thai thời điểm tại người khác bên người, tốt bỏ ngay quan hệ của mình! Hoàng thượng, lưu ngự y lòng muông dạ thú, còn mời Hoàng thượng minh xét!”

“Quý phi nương nương” Cảnh Phong lạnh lùng chọc vào – tiến một câu lời nói, “Như vậy, người bây giờ nhớ rõ ràng, nhi thần có hay không đẩy người một phen sao?”

“Chưa, Lục điện hạ không có đẩy nô tì.” Lưu quý phi nói ra, thời điểm này nếu lần nữa tội Lục hoàng tử, nàng liền thật là hai mặt thụ địch rồi, “Là nô tì lúc kia đột nhiên trong bụng một hồi quặn đau, đau đến tới tể, không cẩn thận đụng phải Lục điện hạ, nô tì mới tưởng rằng Lục điện hạ đẩy nô tì, hại nô tì ngã, ngược lại mất hài tử. Nô tì là thương tâm quá độ, mới không nhớ rõ tình huống lúc đó, oan uổng Lục điện hạ. Hoàng thượng, đây hết thảy đều là lưu ngự y âm mưu. Hần đều muốn lại để cho hậu cung một mảnh hỗn loạn, rửa sạch chính mình hại chết Hoàng tử tội danh.”

“Hoàng thượng, vi thần oan uổng a.” Lưu ngự y nói, “Vi thần cùng quý phi nương nương không cừu không oán, vì sao phải hại nàng?”

“Hoàng thượng, nô tì tận mắt nhìn thấy lưu ngự y thu người khác chỗ tốt.” Lưu quý phi nói, “Lưu ngự y chỗ ở hiện tại có lẽ còn có hần thu được hối lộ.”

“Tra!”

Hoàng đế ra lệnh một tiếng, đã có người đi thăm dò rồi lưu ngự y phủ đệ.

Không có bao nhiêu thời gian, lưu ngự y phủ đệ có chút tài vụ đã bị trình đi lên.

“Cái này trâm gài tóc, trâm nhớ rõ, là Lệ phi đấy.” Cầm lấy một cái trong đó trâm gài tóc, Hoàng đế nói ra, “Đây đối với vòng tay, tựa hồ cũng thế.”

“Nguyên lai, nguyên lai là Lệ phi tỷ tỷ thông đồng rồi lưu ngự y đến hại nô tì.” Lưu quý phi khóc rống nói, “Hoàng thượng người nhất định phải thay nô tì làm chủ a!”

“Người tới, truyền Lệ phi!” Hoàng đế nói.

“Hoàng, Hoàng thượng” qua không bao lâu, truyền lời thái giám đã trở về, quỳ gối trên đại điện, run rẩy nói ra, “Lệ phi nương nương, nàng, nàng treo cổ tự tử tự vẫn.”

“Người nói cái gì?” Hoàng đế hung hăng vỗ một cái Long Y bắt tay, đứng lên.

“Nô tài đi thời điểm, Lệ phi nương nương đã, không có khí nhĩ rồi.” Thái giám thò tay đưa lên một phong thơ, “Đây là nô tài trên bàn phát hiện đây.”

“Trình lên đến.” Hoàng đế nói.

Tiếp nhận Lưu công công đưa tới tin, Hoàng đế quét hai mắt. Trong thư đại khái ý là, Lệ phi bởi vì không cam lòng Hoàng đế độc sủng Lưu quý phi, sinh lòng ghen tỵ, lén lút mua được rồi lưu ngự y, làm mất Lưu quý phi trong bụng hài tử. Chuyện bây giờ bại lộ, liền treo cổ tự tử rồi.

“Chất độc này phụ, trầm thật sự là nhìn lầm nàng.” Hoàng đế trong mắt hiện lên một tia phức tạp tâm tình, mắt nhìn còn quỳ trên mặt đất Lưu quý phi, nói, “Ái phi, là trầm trách oan người rồi, ái phi xin đứng lên đi, chuyện này, trầm sẽ cho người một cái công đạo đây.”

Hoàng đế phát lạc lưu ngự y cùng Lệ phi. Lưu ngự y bị phán xử tử hình, Lệ phi bị phán bắt đày đi phi tần thân phận hạ táng, cũng không thể chôn cất tại Hoàng Lăng. Về phần Lưu quý phi, Hoàng đế cũng không nói gì, chẳng qua là làm cho nàng quay về chính mình trong nội cung, hảo sinh tĩnh dưỡng.

“Thật sự là đáng tiếc” đại điện đi ra, Cảnh Lăng thở dài một tiếng, đối với kết quả này cũng không hài lòng, “Làm nhiều như vậy, vẫn bị nàng phủ sạch quan hệ rồi.”

“Công chúa cũng không cần cảm thấy đáng tiếc.” Oanh mới nói, “Ít nhất công chúa giúp đỡ Lục điện hạ rửa sạch rồi oan khuất.”

“Rửa sạch oan khuất sự tình, nếu không có ta cũng có thể.” Cảnh Lăng nói, “Mẫu hậu khẳng định sớm đã có chủ ý.”

“Nhưng mà Oanh Nhi cảm thấy, công chúa hôm nay biểu hiện hết sức đặc sắc.” Oanh Nhi cười nhẹ, “Oanh Nhi đều bị thật sâu mê hoặc đây.”

“Thật sự?” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia hào quang.

“Àn.” Oanh Nhi gật gật đầu, “Oanh Nhi ưa thích như vậy công chúa, cơ trí, lớn mật. Vừa mới trên đại điện, Oanh Nhi cảm thấy công chúa trên người tại sáng lên đây.”

“Có thể được đến Oanh Nhi những lời này, Bồn công chúa cảm thấy, không có uổng phí bận việc một cuộc!” Cảnh Lăng ngaoát rồi liếc mắt giắc, nói, “Hồi cung a, Oanh Nhi.”

“Tốt.”

“Hoàng tỷ.” Cảnh Phong gọi lại chuẩn bị trở về cung Cảnh Lăng.

“Còn có việc?” Cảnh Lăng xoay người sang chỗ khác, hỏi câu.

“Mẫu hậu lại để cho ta và người nói, người hôm nay biểu hiện rất đặc sắc.” Cảnh Phong nói, “Mẫu hậu còn nói, cảm ơn người như vậy cố gắng. Nếu như không phải người hôm nay đưa ra ngưng hương sự tình, nàng còn không thể tưởng được dùng phương pháp này vạch trần quý phi đây. Dù sao, chuyện này, công lao của người lớn nhất.”

“A?” Cảnh Lăng sờ lên cái cằm, giống như cười mà không phải cười nhìn xem Cảnh Phong, “Hoàng tỷ giúp người nhiều như vậy, người có phải hay không có lẽ có chút tỏ vẻ lòng biết ơn đồ vật?”

“Cái này khẳng định có.” Cảnh Phong trong mắt hiện lên một tia狡 hoạt, “Hoàng tỷ hồi cung có thể thấy được.”

“Cái kia Bồn công chúa nhưng lại muốn hảo hảo chờ mong một phen.”

“Hoàng tỷ khẳng định ưa thích.” Cảnh Phong cười nói một câu, đưa mắt nhìn rồi Cảnh Lăng đi xa.

Một tay đập lên bờ vai của mình, Cảnh Phong không quay đầu lại: “Mẫu hậu, người không cùng Hoàng tỷ trò chuyện sao?”

Hoàng hậu lắc đầu: “Như vậy nhìn xa xa nàng, là đủ rồi. Nàng trưởng thành, cũng thông minh rồi.”

“Hoàng tử hôm nay biểu hiện, hoàn toàn chính xác lại để cho nhi thần rất kinh ngạc.” Cảnh Phong trong mắt hiện lên một tia kiên định, “Xem ra nhi thần muốn hảo hảo cố gắng một phen, không thể bị Hoàng tử cười nhạo đi.”

“Người có phần này tâm là tốt rồi.”

“Chính là đáng tiếc, hôm nay mẫu hậu cùng Hoàng tử cố gắng như vậy rồi, nhưng vẫn là bị cái kia quý phi đẩy không còn một mảnh.” Cảnh Phong thở dài một hơi.

“Phong nhi, sự tình hôm nay, Hoàng thượng đều nhìn ở trong mắt đây.” Hoàng hậu nhân nhạ nói ra, “Hoàng thượng cũng không phải mù lòa.”

“Mẫu hậu có ý tứ là...”

“Những thứ này người không cần đi muốn, người chỉ cần biết rằng, cái này trong nội cung, khắp nơi đều là cạm bẫy, mọi sự cần cẩn thận.”

“Àn.” Cảnh Phong gật gật đầu.

Cảnh Lăng trở lại công Chủ Điện thời điểm, phát hiện trong điện bị phủ kín rồi hồng thảm, liếc nhìn lại, đỏ rực một mảnh.

“Đây là cái gì?” Cảnh Lăng hỏi đang tại thu xếp Liễu Nhi một câu.

“Khởi bẩm công chúa, đây là Lục điện hạ phái người đưa tới.” Liễu Nhi cung kính hồi đáp, “Lục điện hạ nói, đã có cái này hồng thảm, công chúa chính là đi đường ngã sắp xuống, cũng sẽ không bị trật rồi. Lục điện hạ còn nói rồi: Chúc công chúa trong một tháng không bị trật.”

Oanh Nhi “Phốc xuy” một tiếng bật cười.

“Cái này tên đáng chết!” Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy lửa giận, “Hắn cái này rõ ràng là cười nhạo Bồn công chúa!”

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: rút cuộc viết xong chuyện này rồi

~~Cung Đấu Thần ngựa đều là nói mò nhạt, mọi người đừng quá chăm chú, tùy ý nhìn xem a ~

32. Chương 32: Cập Kê

Công Chủ Điện bên trong, Oanh Nhi từ trong tủ quần áo xuất ra một bộ đẹp để quý giá hầu hạ, cho Cảnh Lăng thay đổi.

Xiêm y dán chặt lấy Cảnh Lăng nhanh nhẹn hấp dẫn đáng người, buộc vòng quanh một cái mê người đường cong. Ngọc chất treo sức rủ xuống tại hai bên, thoáng động, mấy cái treo sức đụng cùng một chỗ, phát ra thanh thúy tiếng vang.

Oanh Nhi đứng ở cách đó không xa, nhìn xem mặc vào bộ đồ mới Cảnh Lăng, trong mắt nhiễm lên một chút điểm vẻ si mê.

“Oanh Nhi, đứng xa như vậy làm cái gì?” Nhìn xem cách mình mấy bước xa Oanh Nhi, Cảnh Lăng hướng về phía Oanh Nhi vẫy vẫy tay, ý bảo Oanh Nhi tới đây.

“Công chúa, Oanh Nhi muốn đứng ở chỗ này, nhìn nhiều công chúa trong chốc lát.” Oanh Nhi lắc đầu, nói ra.

“Đứng ở nơi đó có cái gì tốt nhìn đấy.” Cảnh Lăng hỏi một câu.

“Có thể nguyên vẹn thấy rõ công chúa mặc vào cái này thân quần áo bộ dạng.” Oanh Nhi cười cười, “Hoàng hậu sai người chế tác cái này thân quần áo nhìn rất đẹp, thập phần phù hợp công chúa khí chất đây.”

“Những thứ này đều là vật ngoài thân.” Cảnh Lăng vung lên trên bờ vai bày sức, đem chơi một chút, nói, “Oanh Nhi muốn là ưa thích, chờ cập kê chấm dứt về sau, Bồn công chúa tặng cho người.”

“Công chúa chờ để nói mê sảng.” Oanh Nhi trên mặt biểu lộ nghiêm túc, “Cập kê mặc trang phục tại sao có thể tùy ý ban thưởng. Công chúa không nên hư mất quý củ mới tốt.”

“Bồn công chúa cũng chính là tùy tiện nói một chút.” Cảnh Lăng lầm bầm một tiếng, “Oanh Nhi gần nhất thật sự là càng ngày càng ưa thích trông coi Bồn công chúa rồi.”

“Ai bảo công chúa tổng là ưa thích xằng bậy, hết lần này tới lần khác lại không biết bảo vệ mình đây.” Oanh Nhi cười nhẹ đến gần Cảnh Lăng, “Oanh Nhi không nhìn lấy điểm công chúa, công chúa vừa muốn bị thương.”

“Bà quản gia.” Cảnh Lăng thò tay vuốt một cái Oanh Nhi mũi.

“Đó cũng là công chúa gia bà quản gia.” Oanh Nhi sờ lên bị Cảnh Lăng đụng vào nơi đến, cười cười.

“Bà quản gia, cùng Bồn công chúa, đi thôi, cập kê lễ nhanh đã bắt đầu đây.” Cảnh Lăng nói qua, liền hướng chính mình cung đi ra ngoài.

“Đúng, công chúa.” Oanh Nhi khoe miệng có chút giơ lên lấy, đuổi kịp rồi Cảnh Lăng bộ pháp.

Cập kê tới lễ, hết sức long trọng.

Cảnh Lăng cùng Cảnh Bình hai người, đang mặc hoa phục, tại cung nhân dưới sự dẫn dắt, từng bước một đi đến cung điện trung ương.

Cảnh Lăng cùng Cảnh Bình hai người đang mặc đồng dạng kiểu dáng quần áo và trang sức, chẳng qua là Cảnh Bình hầu hạ so với Cảnh Lăng màu sắc muốn thiếu một ít, phía trên treo sức cũng ít hơi có chút. Kiếp trước cập kê thời điểm, nàng bởi vì quần áo và trang sức nguyên nhân, đã từng ghen ghét qua mẫu hậu. Cảnh Bình là cái gì thân phận, nàng là cái gì thân phận, rõ ràng mặc đồng nhất khoản quần áo và trang sức. Bây giờ nghĩ lại, mình trước kia thật là ngu xuẩn có ngày thơ.

Cảnh Lăng thân phận so với Cảnh Bình cao hơn một đoạn, Cảnh Bình đi đường thời điểm, có ý thức mà rút lại phía sau Cảnh Lăng nửa bước. Cảnh Bình hơi khẽ cúi đầu, ngẫu nhiên ngẩng đầu nhìn chính mình phía trước Cảnh Lăng, trong mắt hiện lên một tia oán độc. Đồng dạng là trưởng công chúa, nàng lại chỉ có thể gọi là Cảnh Lăng tỷ tỷ, đã liền cập kê lễ đều muốn thấp hơn Cảnh Lăng một nửa.

Cảnh Lăng cùng Cảnh Bình tại trong đại điện quỳ xuống.

Hoàng hậu đi lên trước, thay Cảnh Lăng thay đổi một cái vật trang sức. Cái trâm cài đầu chọc vào – tiến Cảnh Lăng co lại tóc ở bên trong, chứng minh Cảnh Lăng đã trưởng thành.

Cảnh Bình búi tóc là một cái trong nội cung tư lịch so sánh lão phi tử làm cho.

Cùng Cảnh Lăng thân phận đẳng cấp thượng chênh lệch, hầu như muốn cho nàng nổi điên. Cảnh Lăng cái gì đều là tốt nhất, thế nhưng là nàng cái gì đều là lần nhất cấp đáy.

Từ thị nữ bưng khay ở bên trong, cầm lấy ly rượu, đem trong ly rượu té trên mặt đất.

Cảnh Lăng cùng Cảnh Phong trước sau nghĩ đến Hoàng đế Hoàng hậu, thái sư, tổ trước tiến hành rồi quỳ lạy.

Hoàng hậu nói hai câu răn dạy mà nói, sau đó, sai người cho hai vị công chúa phân biệt đưa lên rồi một cái vòng ngọc. Cảnh Lăng vòng ngọc bên trong, nóng một cái màu vàng “Lăng” chữ.

“Ai nha” Cảnh Bình kinh hô một tiếng, tựa hồ là không cẩn thận bị trật rồi đầu gối, hướng phía Cảnh Lăng chỗ buông ngã xuống. Lung tung vung vẩy tay trái, hướng phía nàng vòng tay đánh cho xuống dưới.

Cảnh Lăng con mắt tối tối, kiếp trước thời điểm, Cảnh Bình cũng là như thế này “Không cẩn thận” ngã đi qua, vỡ vụn rồi trong tay nàng vòng ngọc. Cập kê lễ thượng vòng ngọc ngụ ý bình an tốt đẹp chính là tương lai, nếu như vỡ nát rồi, là thập phần điềm xấu đấy.

Cảnh Lăng đem tay trái thả thấp, tại Cảnh Bình đựng tới trong nháy mắt, thân thể ngã ra sau. Trẻ tuổi thân thể, tính bền dẻo cũng hết sức tốt. Làm ra loại này độ khó cao động tác, một chút cũng không khó khăn.

Cảnh Bình chụp một cái cái không, thiếu chút nữa ngã sắp xuống. Cảnh Lăng thừa dịp thời điểm này, eo bụng dùng sức, đem chính mình chống đỡ nổi, đựng phải cảnh yên ổn xuống, đem Cảnh Bình đựng té trên mặt đất. Cảnh Bình vô thức lấy tay chống đỡ đấy, trong tay vòng ngọc đập vào cứng rắn trên mặt đất, vỡ vụn thành mảnh. Cảnh Bình thoáng cái liền trợn tròn mắt.

Cảnh Lăng đem vòng ngọc mang theo trên tay, vỗ vỗ y phục trên người, từ dưới đất đứng lên, mắt nhìn Cảnh Bình, nhàn nhạt nói ra, “Cảnh Bình Hoàng muội, thật sự là thật có lỗi. Bốn công chúa ngã ra sau thời điểm không nhìn thấy người, cho nên đứng dậy có chút sớm, không phải cố ý đựng vào người đấy.”

“Vòng tay nát là tối kỵ.” Mắt nhìn Cảnh Bình, Hoàng hậu đối với bên người Liên Nhi nói ra, “Nhanh đi chuẩn bị một cái mới vòng tay đến.”

“Nhưng lại, thế nhưng là...” Liên Nhi nói, “Cập kê vòng tay đều là làm theo yêu cầu đấy, tổng cộng chỉ có hai cái a.”

“Trước tùy tiện cầm một cái vòng ngọc.” Hoàng hậu nói, “Cập kê lễ không có vòng ngọc sao có thể đi.”

“Vâng.” Liên Nhi lên tiếng, rất nhanh nội vụ phủ người cũng một lần nữa lấy ra rồi một cái vòng tay.

“Hảo hảo kịp kê, người làm sao sẽ ngã sắp xuống.” Hoàng đế không vui nhìn cảnh yên ổn mắt.

“Bẩm báo phụ hoàng, con gái có thể là quý quá lâu, đầu gối căng gân, mới có thể không cẩn thận ngã sắp xuống.” Cảnh Bình cúi đầu nói.

“Người có lẽ nhiều hơn rèn luyện.” Hoàng đế nói, “Miễn cho còn muốn liên lụy người khác.”

“Đúng, con gái thụ giáo.” Cảnh Bình nói.

Đứng ở cách đó không xa, Cảnh Lăng nhìn xem bị giáo huấn khiển trách Cảnh Bình, trong mắt hiện lên một tia khoái ý. Cái này kêu là hại người cuối cùng hại mình a. Kiếp trước thời điểm, hại người chính là Cảnh Bình, nhưng mà đã bị răn dạy lại là mình. Kiếp này, nhưng là nàng tự làm tự chịu rồi.

Mặc dù có rồi Cảnh Bình cái này một cái không tốt tiểu sự việc xen giữa, nhưng mà cập kê tới lễ hay vẫn là thuận lợi hoàn thành. Từ hôm nay trở đi, Cảnh Lăng coi như là chính thức trưởng thành.

Hoàng đế trong cung cử hành một cuộc cỡ nhỏ tiệc tối. Cùng Hoàng hậu, phi tử, công chúa còn có hoàng tử ngồi cùng bàn ăn cơm. Lưu quý phi cũng không tại chỗ ngồi trong hàng. Từ khi lần kia trượt thai sự kiện về sau, Hoàng đế lại để cho Lưu quý phi an tâm dưỡng tốt thân thể, mấy tháng qua, đều chưa từng gọi Lưu quý phi thị tẩm, giống như đã quên người này rồi giống nhau. Hoàng đế gần nhất đã có một cái tân sủng, vừa mới tấn chức trở thành phi tử. Phong hào Uyển phi. Uyển phi hết sức ôn nhu, cũng không thường nói lời nói, cùng nàng cùng một chỗ, làm cho người ta cảm giác thật thoải mái.

Oanh Nhi đứng ở Cảnh Lăng sau lưng, thay Cảnh Lăng chia thức ăn.

Hoàng hậu vậy mà cũng hướng nàng trong bát gấp một miếng thịt. Cảnh Lăng có chút kinh ngạc, hướng Hoàng hậu chỗ đó quăng đi một cái ánh mắt, phát hiện Hoàng hậu còn là một bộ cao lạnh bộ dạng, cũng không có nhìn về phía nàng nơi đây. Cảnh Lăng ngoắc một cái môi, cũng không nói cái gì. Đột nhiên cảm thấy, nàng cùng mẫu hậu quan hệ trong đó, như vậy cũng rất tốt. Thoạt nhìn lạnh nhạt, nhưng mà song phương thực chất ở bên trong đều là thập phần quan tâm đối phương.

“Lăng nhi, hôm nay về sau, người liền trưởng thành.” Hoàng đế cảm thán một câu nói, “Con gái lớn không dùng được a.”

“Phụ hoàng nói gì vậy.” Cảnh Lăng nói ra, “Con gái tuy rằng cập kê rồi, nhưng mà còn là biết một thẳng ở lại trong cung, hầu hạ phụ hoàng đấy.”

“Thế nhưng là phụ hoàng không dám một mực đem Lăng nhi giữ ở bên người a.” Hoàng đế nói ra, “Vệ tướng quân đã không chỉ một lần hướng phụ hoàng nhắc tới cùng hôn sự của ngươi rồi. Lúc trước bởi vì ngươi không có cặp kê, phụ hoàng một mực không có cho ra một cái rõ ràng trả lời thuyết phục. Hiện tại ngươi rút cuộc cặp kê rồi, cùng Vệ tướng quân hôn sự, cũng có thể định ra rồi.”

“Phụ hoàng, con gái cũng không thích Vệ tướng quân.” Cảnh Lăng sắc mặt chìm xuống đến. Cái này Vệ Trung rõ ràng nhiều lần nhắc tới cùng hôn sự của nàng, thật sự là lại cấp – mô muốn ăn thịt thiên nga! Hắn cũng không muốn muốn, chính mình xứng đôi nàng ư!

“Vệ tướng quân là một cái thật tốt người.” Hoàng đế nói ra, “Rất thích hợp người.”

“Phụ hoàng, con gái đang còn muốn trong nội cung ở lâu một năm, hảo hảo bồi bồi phụ hoàng đây.” Rõ rệt nói cự tuyệt Vệ Trung mà nói đã không thể thực hiện được rồi, Cảnh Lăng chỉ có thể lựa chọn cùng Hoàng đế làm nũng, “Còn có một năm, con gái liền muốn xuất cung xây dựng phủ rồi. Phụ hoàng cam lòng sớm như vậy sẽ đem con gái gả đi ra ngoài sao?” Cặp kê công chúa năm thứ hai liền muốn xuất cung xây dựng phủ, đây là lệ cũ.

“Phụ hoàng đương nhiên ước gì Lăng nhi vĩnh viễn cùng tại phụ hoàng bên người.” Hoàng đế nhìn về phía Cảnh Lăng ánh mắt tràn đầy hiền lành, “Chẳng qua là, phụ hoàng càng hy vọng có thể cho ngươi chỉ một môn tốt hôn sự.”

“Phụ hoàng, con gái đối với Vệ tướng quân một điểm không biết, phụ hoàng cũng nên cho con gái một chút giải thời gian a.” Cảnh Lăng nói.

“Như vậy đi, ngươi cùng Vệ tướng quân việc hôn nhân trước định ra đến.” Hoàng đế nói ra, “Đợi một năm về sau, ngươi đã có phủ đệ của mình, lại gả đi.”

“Phụ...” Cảnh Lăng còn muốn nói điều gì, lại bị Hoàng hậu đã cắt đứt.

“Tự nhiên là vô cùng tốt đấy.” Hoàng hậu xen vào một câu miệng, “Nói như vậy, Lăng nhi đã có thể ở lâu một năm, cũng có thể thuận tiện hảo hảo khảo sát thoáng một phát Tướng quân.”

“Hay vẫn là Hoàng hậu rất hiền lành.” Hoàng đế trong mắt tràn đầy vui vẻ.

Ngồi ở cách đó không xa Cảnh Lăng nhìn xem ba người này ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, ghen ghét đến cơ hồ muốn đem đôi đũa trong tay bẻ gãy. Nàng Cảnh Lăng dựa vào cái gì! Khắp nơi đè nặng nàng còn chưa tính, hiện tại đã liền nàng ưa thích Vệ tướng quân đều muốn chỉ cho nàng! Đáng chết này Cảnh Lăng rõ ràng còn không biết phân biệt cự tuyệt! Nàng Cảnh Lăng cuối cùng có cái gì tốt, vì cái gì, mỗi người đều hướng về nàng! Nếu là không có Cảnh Lăng, thì tốt rồi... Lại để cho Cảnh Lăng biến mất ý niệm trong đầu càng ngày càng nhiều lần mà xuất hiện ở Cảnh Bình trong đầu, Cảnh Bình nhìn về phía Cảnh Lăng ánh mắt cũng càng oán độc đứng lên.

Oanh Nhi trong lúc vô tình đối mặt Cảnh Bình con mắt, nhú mày.

“Làm sao vậy, Oanh Nhi.” Cảm nhận được Oanh Nhi không đúng, Cảnh Lăng hỏi câu.

“Công chúa, Cảnh Bình công chúa nhìn ánh mắt của ngươi, rất không đúng.” Oanh Nhi nói ra, “Tràn đầy oán độc.”

Cảnh Lăng hướng phía Cảnh Bình chỗ đó quăng đi một cái ánh mắt, vừa vặn chống lại Cảnh Bình có chứa sát ý con mắt.

Cảnh Lăng kỹ càng Liễu Diệp lông mày hung hăng nhàu lên, nàng tựa hồ tại Cảnh Bình thân thượng thấy được chính mình kiếp trước bóng dáng. Nàng kiếp trước thời điểm, cũng không phải là thế này phải không. Nhìn xa xa Cảnh Bình đã bị mọi người thổi phồng, chính mình trốn ở âm u trong góc, đổ kỵ oán hận lấy nàng.

Cảnh Lăng cười lắc đầu, thế sự thật đúng là khó liệu a.

“Công chúa đang suy nghĩ gì?” Oanh hơi nhỏ âm thanh hỏi một câu.

“Bổn công chúa chỉ là đang nghĩ, có chút có được không thực tế ý niệm trong đầu kẻ đáng thương mà thôi.” Cảnh Lăng nói. Kiếp trước nàng, kiếp này Cảnh Bình.

“Người luôn luôn chấp niệm rất sâu thời điểm.” Oanh mới nói, “Loại này chấp niệm không phải dễ dàng như vậy đánh vỡ đấy.”

“Oanh Nhi, ngươi còn có đầu chấp niệm?” Cảnh Lăng có chút hăng hái hỏi rồi Oanh Nhi một câu.

“Có.” Oanh Nhi khẳng định gật đầu, “Oanh Nhi chấp niệm, liền là Công chúa điện hạ ngươi.”

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: cập kê trình tự gì gì đó, ta sửa đi một tí

33. Chương 33: Hội Đèn Lồng

Đối với Oanh Nhi chấp niệm vừa nói, Cảnh Lăng cũng không có cho xuất hiện hơn trả lời, có lẽ là nàng không biết nên như thế nào đối mặt Oanh Nhi phần nhân tình này cảm giác a. Oanh Nhi cũng không có cùng Cảnh Lăng lại đề lên.

Sau phần dạ tiệc, Cảnh Phong lén lén lút lút đem ý định hồi cung Cảnh Lăng kéo đến rồi một cái góc nhỏ.

“Có chuyện gì không?” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc.

“Hoàng tử, suốt ngày ngốc tại trong hoàng cung, có thể hay không rất buồn bực?” Cảnh Phong hỏi.

“Vốn là có chút đấy, hiện tại nha...” Cảnh Lăng nghĩ đến, hướng phía Oanh Nhi chỗ đó quăng đi một cái ánh mắt, ngoắc một cái môi. Chỉ cần Oanh Nhi tại bên cạnh mình, nàng liền vĩnh viễn sẽ không cảm thấy tịch mịch.

“Hoàng tử có nghĩ là muốn xuất cung một chuyến?” Không có xem hiểu Cảnh Lăng trong mắt tâm tình, Cảnh Phong lại hỏi một câu.

“Xuất cung?” Cảnh Lăng hỏi, “Hoàng đế chớ để hư mất cung quy.”

“Hoàng tử, cung quy đều là cái chết.” Cảnh Phong cười cười, ôm lấy Cảnh Lăng cánh tay, “Chuyện hôm nay, là phụ hoàng ngầm đồng ý đấy. Mẫu hậu cùng phụ hoàng nói, Hoàng tử mười lăm năm đến đều không có xuất hiện cung, cập kê về sau, muốn cho Hoàng tử ra đi xem.”

Cảnh Lăng mắt nhìn ngoài cung phương hướng, chính mình thật là hồi lâu không có xuất cung qua. Bất luận là kiếp trước hay vẫn là kiếp này, nàng đều là vậy ở một tiểu Phương thổ địa trong. Thật sự của nàng có lẽ đi ra ngoài đi một chút, nhìn xem trời bên ngoài.

“Xuất cung a. Tựa hồ, rất không tồi đấy.” Cảnh Lăng lẩm bẩm nói.

Cảnh Phong cùng Cảnh Lăng mang theo chính mình thiếp thân thị nữ còn có một bày thị vệ, ngồi lên xe ngựa xuất cung.

Phiên chợ so với trong tưởng tượng náo nhiệt. Đêm đen như mực mực, vô số hình thái khác nhau hoa đăng bày đặt tại đường đi hai đầu.

Nghe bên ngoài ầm ĩ huyên náo tiếng người, Cảnh Lăng thò tay vén lên bên cạnh rèm, mắt nhìn phía ngoài cảnh tượng. Người ta lui tới, trên tay đều cầm lấy một cái hoặc hai cái hoa đăng, thoạt nhìn hết sức xinh đẹp.

“Công chúa, ngươi xem, là hoa đăng.” Oanh Nhi chỉ vào cách đó không xa bày quầy bán hàng địa phương gọi vào, trong ngôn ngữ mang theo một tia hưng phấn, “Oanh Nhi còn là lần đầu tiên gặp đi ra bên ngoài hoa đăng đây.”

“Bỏn công chúa cũng thế, lần thứ nhất nhìn thấy xinh đẹp như vậy đồ vật đây.” Cảnh Lăng nhìn cách đó không xa hoa đăng, một hồi hoảng hốt, nàng giống như thấy được kiếp trước.

Kiếp trước thời điểm, mình cũng từng cùng Oanh Nhi đi ra đến xem hoa đăng. Oanh Nhi cũng là như thế này, hưng phấn mà nhìn xem những cái kia hoa đăng, lại bị nàng một câu: “Chưa thấy qua việc đời.” Cho

giội cho nước lạnh. Nhớ mang máng, lúc kia, Oanh Nhi ánh mắt ảm đạm vô quang. Nàng tựa hồ, luôn trong lúc vô tình, tổn thương lấy Oanh Nhi.

“Công chúa, đang nhìn cái gì, mắt hờn như thế?” Oanh Nhi thò tay tại Cảnh Lăng trong mắt lung lay hai cái, rồi trở lại Cảnh Lăng suy nghĩ.

“Ta chỉ biết suy nghĩ, bên kia cái kia hoa đăng, cuối cùng là cái dạng gì nữa đây đây, rất xa, thấy không rõ lắm đây.” Cảnh Lăng nói.

“Cái này còn không đơn giản sao?” Cảnh Phong nói ra, “Sai người đem chỗ đó hoa đăng toàn bộ mua tới đây, Hoàng tử có thể xem thật kỹ rồi.”

“Người thực là không có nửa điểm tư tưởng.” Cảnh Lăng nhìn Cảnh Phong liếc, “Loại này hoa đăng, chính là muốn cùng người yêu cùng đi nhìn mới đẹp nhất tốt.”

“Thế nhưng là ta không có người thương.” Cảnh Phong nghi ngờ thoáng một phát, nói ra, “Chẳng lẽ Hoàng tử có? Ta nhớ được, Hoàng tử hẳn là không thích vẻ này Vệ tướng quân mới phải, chẳng lẽ Hoàng tử là, khẩu thị tâm phi, lạt mềm buộc chặt?”

“Đi người khẩu thị tâm phi, lạt mềm buộc chặt.” Cảnh Lăng hung hăng trừng Cảnh Phong liếc, “Chớ ở trước mặt ta nhắc tới cái kia suy người có tên chữ, ta vừa nghe thấy tên của hắn liền phiền, ”

“Nếu như không phải Vệ tướng quân, cái kia Hoàng tử người thương, là ai?” Cảnh Phong hỏi.

“Không nói cho người.” Cảnh Lăng hừ một tiếng, đối với Oanh Nhi nói ra, “Oanh Nhi, đi, xuống xe, chúng ta nhìn hoa đăng đi.”

“Đúng, công chúa.” Oanh Nhi cười nói, đi đầu xuống xe ngựa, hướng phía bên trong Cảnh Lăng vươn tay, “Công chúa điện hạ cẩn thận dưới chân.”

Cảnh Lăng đem tay của mình để vào Oanh Nhi lòng bàn tay, nhẹ nhàng một nhảy xuống xe ngựa.

“Nữ nhân thật sự là khó có thể lý giải.” Trong xe ngựa, Cảnh Phong lắc đầu thở dài một câu.

“Điện không thể đi xuống nhìn xem hoa đăng sao?” Bên người thị vệ hỏi.

“Không được.” Cảnh Phong lắc đầu nói ra, “Vốn Điện hạ không có người thương, đi cũng là lãng phí thời gian. Người gọi người tìm gian khách sạn, chịu chút dân gian quà vật a.”

“Đúng, Điện hạ.”

“Oanh Nhi, ở bên ngoài, liền không nên gọi ta là công chúa rồi.” Xuống xe ngựa, Cảnh Lăng vừa đi vừa nói chuyện.

“Cái kia Oanh Nhi có lẽ gọi công chúa cái gì, tiểu thư?” Oanh Nhi mở trừng hai mắt hỏi.

“Lăng.” Cảnh Lăng duỗi ra ngón trỏ, nhẹ điểm một cái Oanh Nhi bờ môi, nói ra. Đây là Oanh Nhi kiếp trước thời điểm, đưa ra cuối cùng yêu cầu, Cảnh Lăng đột nhiên nhớ tới Oanh Nhi lúc kia ánh mắt, ôn nhu mà lại thâm sâu tình, không biết như thế nào đây, tâm đầu đau, trong ánh mắt cũng nhiễm lên rồi nhàn nhạt ưu thương.

“Công chúa, người làm sao vậy?” Cảm nhận được Cảnh Lăng trên người tản mát ra đau thương, Oanh Nhi ôn hòa mà hỏi thăm.

“Không có gì” Cảnh Lăng lắc đầu, nhìn về phía Oanh Nhi, “Người đã quên có lẽ bảo ta cái gì sao?”

“Công chúa, Oanh Nhi không dám.” Oanh Nhi cúi đầu. Vừa nghĩ tới phải gọi công chúa Lăng, tim đập của nàng liền không hiểu nhanh hơn, trong nội tâm dâng lên mãnh liệt chờ đợi, nàng đều muốn gọi như vậy công chúa. Nhưng mà còn sót lại lý trí nói cho nàng biết, nàng không thể. Nàng cùng công chúa tôn ti có khác, không thể rối loạn quy củ.

“Không có gì không dám.” Cảnh Lăng nói ra, “Nơi này là ngoài cung, không phải trong nội cung. Ta không là công chúa, chỉ là một cái tên là Cảnh Lăng bình thường nữ tử mà thôi.”

“Nhưng lại... Thế nhưng là...”

“Không có thể nhưng là.” Cảnh Lăng nhìn về phía Oanh Nhi, “Hôm nay, chúng ta không có chủ tớ phân chia. Ta chỉ muốn tìm một, tri tâm bằng hữu mà thôi. Oanh Nhi, ngươi sẽ thỏa mãn ta điểm này bốc đồng yêu cầu a. Trong nội cung đã là như vậy buồn tẻ, ta không muốn ngoài cung cũng là như thế này.”

“Vâng...” Oanh Nhi trong mắt hiện ra nhàn nhạt cứng chiều, còn có chính mình đều không có phát hiện chờ đợi, “Công... Lăng.”

“Ta còn mẫu Lăng đây.” Trùng Oanh Nhi liếc, Cảnh Lăng cười nói.

“Lăng.” Kêu một lần về sau, tiếp theo liền thuận miệng hơn nhiều.

“Oanh Nhi, đi xem chỗ đó hoa đăng a.” Dắt Oanh Nhi tay, Cảnh Lăng đi về hướng cách đó không xa một cái sạp hàng.

“Tốt.” Oanh Nhi gật gật đầu, đuổi kịp rồi Cảnh Lăng bước chân.

“Oanh Nhi, ngươi xem, cái này hoa đăng trên có chim sơn ca đây.” Cảnh Lăng thò tay cầm lấy chính giữa hoa đăng, triển khai, chỉ vào phía trên một cái chim sơn ca, cười đối với Oanh Nhi nói ra, “Họa thật là tốt đây.” Cảnh Lăng sờ lên phía trên đồ án, khéo léo chim sơn ca trông rất sống động, giống như thật có thể bay ra ngoài giống nhau.

“Lăng như là ưa thích, liền mua xuống a.” Oanh Nhi khẽ cười cười.

“Cô nương thật sự là tốt ánh mắt” lão bản trên mặt chất đầy dáng tươi cười, “Đây là ta nơi đây tốt nhất một cái hoa đăng rồi, chỉ cần mười văn tiền.”

“Tốt.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, từ túi thân trong túi tiền móc ra một lượng bạc vụn cho lão bản, cái này bạc vụn hay vẫn là nàng lúc trước lại để cho Cảnh Phong sai người chuẩn bị. Nàng không phải một cái gì cũng đều không hiểu thâm cung công chúa, sẽ không làm cảm thứ đồ vật không trả tiền chuyện ngu xuẩn. Cũng sẽ không làm một thời vàng mua một cái hoa đăng loại này ngu xuẩn hành vi.

Lão bản đem thối tiền lẻ cùng hoa đăng cùng nhau cho Cảnh Lăng, còn giúp Cảnh Lăng đốt sáng lên hoa đăng.

Cùng Oanh Nhi tay nắm tay cầm hoa đăng, đi ở trên đường phố, Cảnh Lăng cảm thấy, không có so với như vậy càng thêm mãn nguyện cảm giác. Liền như là một đôi ân ái vợ chồng, dắt tay tổng cộng bởi hội đèn lồng giống nhau. Trong lúc đó ý thức được chính mình đang suy nghĩ gì, Cảnh Lăng vô thức mất nhìn đi tại bên cạnh mình Oanh Nhi liếc, lặng lẽ đỏ mặt.

“Lăng, chỗ đó tụ tập thật nhiều người đây.” Oanh Nhi chỉ chỉ cách đó không xa đường sông, đối với Cảnh Lăng nói ra, cả buổi không chiếm được trả lời, Oanh Nhi nghi ngờ thoáng một phát, quay đầu đi ngắm Cảnh Lăng, lại phát hiện Cảnh Lăng trên mặt hiện ra mất tự nhiên đỏ ửng, lập tức quan tâm mà hỏi một câu, “Làm sao vậy, như thế nào mặt hồng như vậy, có phải là không thoải mái hay không, có muốn hay không về trước cung?”

“Ta không sao.” Cảnh Lăng lắc đầu, muốn đem trên mặt nhiệt độ đánh xuống đi, “Chẳng qua là, hơi nóng.”

“Đúng không?” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy hồ nghi, hiện tại đã sắp nhập thu rồi, ngày thường thành tựu hết sức mát mẻ, nhất là ban đêm, còn có chút lạnh ý.

“Bổn công chúa nói nhiệt chính là nóng lên!” Thấy được Oanh Nhi trong mắt hoài nghi, Cảnh Lăng đẹp mắt Liễu Diệp lông mày nhảy lên, nói ra.

“Đúng, hôm nay hoàn toàn chính xác rất nóng.” Oanh Nhi phụ họa nói, “Oanh Nhi cũng có chút nóng lên đây.”

“Oanh Nhi, ngươi vừa vừa muốn nói gì?”

“Oanh Nhi muốn nói, bên kia tụ tập không ít người, thoát nhìn rất thú vị bộ dạng, Lăng có muốn đi hay không nhìn xem?”

“Đi, qua đi xem a.” Mất nhìn cái hướng kia, Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi đi tới.

“Đây là, hoa sen đèn?” Cảnh Lăng nhìn xem bị để vào trong sông Tiểu Hoa đèn, trùng mắt nhìn.

“Đúng vậy.” Bên cạnh một cái lão phu nhân đứng dậy, mỉm cười nhìn Cảnh Lăng, “Dem tâm nguyện ghi tại trên tờ giấy, để vào hoa sen đèn, sẽ đem hoa sen đèn để vào trong sông, lại để cho hoa sen đèn theo nước chảy bay đi, tâm nguyện có thể thực hiện nhé.”

“Thật sự linh như vậy sao?” Cảnh Lăng hai mắt tỏa sáng, đã đến hào hứng.

“Nếu như mất linh, tại sao có thể có nhiều người như vậy đến thả hoa sen đèn đây?” Lão phu nhân khẽ cười nói.

“Lăng, có muốn thử một chút hay không?” Oanh Nhi hỏi.

“Đương nhiên muốn thử.” Cảnh Lăng cười cười.

“Muốn thử mà nói, qua bên kia mua hoa sen đèn a.” Lão phu nhân hảo tâm địa cho hai người chỉ một cái phương hướng.

Bỏ ra mấy văn tiền, Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi riêng phần mình cầm một cái hoa đăng, còn có một tờ giấy, hai người phân biệt xách bút ở phía trên viết xuống tâm nguyện của mình.

Cảnh Lăng viết xong tờ giấy, gấp đứng lên, bỏ vào hoa tâm.

Ngẩng đầu liếc mắt Oanh Nhi phương hướng, phát hiện Oanh Nhi vẫn còn ghi. Cảnh Lăng đưa tới, ý định nhìn xem Oanh Nhi đã viết mấy thứ gì đó. Oanh Nhi trước một bước đã nhận ra Cảnh Lăng thực ý đồ, lập tức đem trong tay tờ giấy thu vào.

“Oanh Nhi, người viết rồi cái gì, cho ta xem thoáng một phát chứ sao.” Cảnh Lăng thò tay đều muốn cầm qua Oanh Nhi trong tay tờ giấy.

“Công chúa, cái này không thể được.” Oanh Nhi tránh được Cảnh Lăng duỗi tới tay, mở miệng nói, “Loại này tâm nguyện, nếu như bị người khác nhìn, có thể đã mất linh rồi.”

“Thật nhỏ mọn.” Cảnh Lăng lăm bầm một tiếng, thực sự không đi tranh đoạt.

“Lăng đã viết cái gì, không cũng không có cho Oanh Nhi nhìn sao?” Oanh Nhi cười cười, nói ra.

“Là người nói, nhìn sẽ không linh.” Cảnh Lăng nói, “Bằng không thì, ta làm sao sẽ không cho người xem.”

“Dạ dạ dạ.” Oanh Nhi cười nói, “Lăng lớn nhất mới có rồi.”

Hai ngọn hồng nhật hoa sen đèn theo dòng sông chậm rãi phiêu hướng phương xa, mang đi trong hai người tâm sâu nhất chờ đợi.

Muốn cùng Oanh Nhi (công chúa) vĩnh viễn cùng một chỗ.

Làm như tâm nguyện, lại như là vĩnh viễn hứa hẹn.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: ~()~ Oanh Nhi gọi công chúa tên ơ ~

34. Chương 34: Ấm Ướt Thân

Trên mặt sông nổi lơ lửng vô số hoa đăng, rất đúng xinh đẹp.

Ra lệnh cho thủ hạ hộ vệ mua xuống một chiếc thuyền, Cảnh Lăng trên thuyền hướng về phía Oanh Nhi vẫy vẫy tay, “Oanh Nhi, đến.”

“Tốt, Lăng.” Oanh Nhi mỉm cười đi theo Cảnh Lăng, đi theo Cảnh Lăng lên thuyền.

Thuyền nhỏ không lớn, nhưng mà trang điểm coi như là tinh xảo, Cảnh Lăng đối nội bộ lặc hết sức thoải mái.

“Oanh Nhi, người xem, nơi đây thật đẹp, liền giống bị hoa sen bao vây giống nhau.” Cảnh Lăng cúi xuống – thân, thò tay nhẹ nhàng đám rồi thoáng một phát mặt hồ. Trên mặt hồ nổi lên một hồi rung động, đem vây quanh hoa sen đánh tan ra. Hoa sen dần dần bay xa rồi đi.

“Lăng cũng biết, cái nào là chúng ta vừa rồi thả hoa sen đèn?” Oanh Nhi ngồi ở Cảnh Lăng bên người, chỉ vào cách đó không xa tụ tập hoa sen đèn, cười hỏi.

“Ta đây nhưng lại nhận thức không xuất ra.” Cảnh Lăng lắc đầu, “Những thứ này hoa đăng đều một cái dạng đây. Oanh Nhi thế nhưng là nhận ra?”

“Công chúa đều nhận không ra, Oanh Nhi tại sao có thể có bốn sự.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, học Cảnh Lăng, đám nhìn hai cái nước, lạnh buốt hồ nước bao quanh bàn tay, mang theo một hồi cảm giác mát.

Nhìn xem Cảnh Lăng động lòng người bên mặt, Oanh Nhi đem tay phải của mình chậm rãi duỗi vào trong nước. Vụng trộm đẩy, thời gian dần qua, tới gần Cảnh Lăng, sau đó một phát bắt được rồi Cảnh Lăng chậm rãi di động tay.

“Oanh Nhi, người làm đánh lén đây.” Cảnh Lăng khước miệng quẹo rũ ra một cái biên độ, dùng thêm chút sức khí, đều muốn rút về tay của mình, phát hiện Oanh Nhi trảo vô cùng lao, rút ra không được.

“Đó là Lăng tính cảnh giác quá kém.” Oanh Nhi cười nói, “Bị Oanh Nhi bắt được mới phát hiện.”

“Ai bảo muốn bắt của ta là Oanh nhi đây?” Cảnh Lăng ra vẻ bất đắc dĩ nói, “Ta đối với người, nhưng lại là không có nửa phần cảnh giác.” Vừa mới trong nước thời điểm, nàng cũng cảm giác được Oanh Nhi tới gần, nhưng mà nàng cũng không có ngăn cản, cũng không có trốn tránh. Trong nội tâm, hay vẫn là mong mỗi cùng Oanh Nhi loại này đụng vào đây.

“Lăng như vậy cũng không hay.” Oanh mới nói, “Cẩn thận Oanh Nhi ngày nào đó hóa thân thành sói lang, Lăng có thể đã nguy hiểm.”

“A, Bốn công chúa hay vẫn là sợ người?” Cảnh Lăng chân mày lá liễu nhảy lên, trong mắt tràn đầy tự tin cùng kiêu ngạo, “Người sẽ hóa thân thành sói lang, Bốn công chúa liền hóa thân thành hổ, bồ nhào người.” Cảnh Lăng nói qua, năm ngón tay cong thành trảo, làm bộ muốn hướng phía Oanh Nhi bồ nhào qua.

“Cứu mạng a, Lăng muốn ăn mất Oanh Nhi rồi!” Oanh Nhi kêu một tiếng, thân thể ngã ra sau, Cảnh Lăng thuận thế bồ nhào vào tại Oanh Nhi trong ngực.

Thị vệ khổng chế thuyền nhỏ không biết chuyện gì xảy ra, cùng đối diện một chiếc thuyền nhỏ đụng phải thoáng một phát. Vừa mới Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi tại thuyền biên giới cười đùa. Cảnh Lăng một cái bồ nhào, nguyên vốn cũng không như thế nào ổn thuyền nhỏ, một cái khuynh đảo, Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi hai người song song rơi vào trong nước.

“Công... Tiểu thư!” Thị vệ đều muốn thò tay giữ chặt hai người, vươn tay, lại không có thể kéo ở hai người. Thị vệ vội vàng ổn định thuyền nhỏ, ý định đang nhảy xuống hồ tìm tòi hai người.

“Tiểu tử, đụng phải bốn đại gia thuyền còn muốn đi sao?” Một cái không hài hòa thanh âm truyền ra, lập tức đi ra một cái óc đầy bụng phệ nhân vật, khinh thường nhìn thị vệ liếc, nói ra, “Một chiếc tiểu thuyền hỏng, rõ ràng đập lấy bốn đại gia, hư mất bốn đại gia hào hứng, người nói, như thế nào đèn bù tổn thất bốn đại gia?”

Thị vệ lạnh lùng nhìn người kia liếc, nhớ kỹ người này tương mạo. Tính toán đợi đem công chúa cứu đi lên về sau, sai người hung hăng nghiêm trị người này.

Thị vệ bỏ xuống trong tay sào, thả người nhảy lên, nhảy vào trong hồ.

“Phản rồi phản rồi, thật sự là phản rồi!” Người nọ gắt gao trừng mắt thị vệ nhảy đi xuống địa phương, một cước đem người bên cạnh đá xuống đi, “Nhanh, đem cái kia không biết sống chết gia hỏa cho ta chết đuối trong hồ!”

Thuyền trong lúc đó lật ra, Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi hai người còn không có làm ra phản ứng chút nào, liền lọt vào trong nước.

“Cứu... Cứu mạng...” Cảnh Lăng ở trong nước liều mạng phịch lầy, “Khục khục... Cứu...” Bất kể là kiếp trước hay vẫn là kiếp này, nàng cũng sẽ không nước, một rơi vào trong nước, đã bị mãnh liệt sợ hãi bao vây. Sẽ chết đấy, nàng nhất định sẽ bị chết đuối đấy!

Khoang miệng xoang mũi đều tiến vào không ít nước, Cảnh Lăng càng ngày càng khó chịu.

Phịch rồi vài cái, Cảnh Lăng chỉ cảm thấy chung quanh hồ nước như là có vô số Lali giống nhau, lôi kéo nàng chìm xuống dưới. Hăm tạt trong hồ nước thân thể chậm rãi trầm xuống lầy. Cảnh Lăng vươn tay, muốn phải bắt được viết cái gì. Huy vũ hai cái, ngoại trừ lạnh như băng hồ nước, không có cái gì. Trên mặt dần dần toát ra tuyệt vọng thần sắc đến.

Bỗng nhiên, một cái ôn hòa tay đem chính mình nắm chặt rồi. Cảnh Lăng mặc dù không có mở to mắt, nhưng lại có thể cảm giác được, cái tay này chủ nhân là ai. Như thế ôn hòa làm cho người an tâm lòng bàn tay, ngoại trừ Oanh Nhi không có có người khác rồi.

Trên tay Lali tăng lớn, Cảnh Lăng toàn bộ người đều bị kéo vào rồi một cái ôn hòa ôm ấp hoài bão. Cảnh Lăng ôm thật chặt Oanh Nhi, không cách nào buông tay. Chỉ có như vậy, mới có thể an tâm một ít.

Ấm áp cánh môi dán lên rồi môi của mình múi, mềm mại đầu lưỡi liếm láp lấy hàm răng của mình, gõ mở một tia khe hở. Ấm áp khí tức theo hai người kề sát cánh môi dần dần truyền đưa tới, Cảnh Lăng gần như tham lam mà mút vào cái này một tia không khí, sâu hơn nụ hôn này.

Không đủ, còn chưa đủ!

Cảnh Lăng chủ động lè lưỡi, thăm dò người Oanh Nhi trong miệng, dây dưa Oanh Nhi đầu lưỡi, tới cùng múa. Làm như trừng phạt, Oanh Nhi khẽ cắn thoáng một phát Cảnh Lăng đầu lưỡi, mang theo một tia hơi nhỏ đau đớn, Cảnh Lăng thu hồi đầu lưỡi. Oanh Nhi thừa dịp thời điểm này đã đi ra Cảnh Lăng môi, ôm Cảnh Lăng dốc sức liều mạng trở lên bơi lên.

Không biết qua bao lâu, hai đầu người bộ lạc rút cuộc lộ ra mặt nước. Oanh Nhi cùng Cảnh Lăng tham lam hô hấp lấy phía ngoài không khí.

“Lăng, đừng sợ, Oanh Nhi chính là liều mạng, cũng nhất định sẽ đem người đưa lên bờ đấy.” Oanh Nhi nói qua, đem Cảnh Lăng lưng tại trên lưng mình, ra sức bơi lên.

“Oanh Nhi, người muốn là liều xem mất cái mạng này, ta vĩnh viễn sẽ không tha thứ người.” Mũi nổi lộ ra mặt nước thời điểm, Cảnh Lăng nói ra, “Không chỉ có sẽ không tha thứ người, ta còn sẽ quên người. Nếu như không muốn trở nên như vậy thật đáng buồn, người muốn sống sót. Bất kể là người, hay vẫn là ta, cũng không thể chìm chết ở chỗ này!”

Oanh Nhi mặc dù không có nói chuyện, nhưng là từ nàng thêm tốc độ nhanh xem ra, nàng là nghe lọt được.

May mắn bên cạnh bờ không phải rất xa, trên hồ chuyện đã xảy ra cũng kinh động đến không ít người. Cảnh Phong biết rõ rớt xuống nước chính là Cảnh Lăng về sau, lập tức phái bên người đại bộ phận người xuống nước đi cứu người. Oanh Nhi bơi một đoạn thời gian, liền gặp được những người này. Mấy cái hộ vệ giúp đỡ đem Oanh Nhi cùng Cảnh Lăng kéo lên bờ bên cạnh.

Bọn thị vệ tại dựa lưng vào Cảnh Lăng, tại cách đó không xa vây thành rồi một vòng, chặn người vây xem ánh mắt.

Một va chạm vào lục địa, Oanh Nhi liền ngồi dưới đất từng ngum từng ngum thở. Vừa mới còn không cảm thấy, dừng lại đến liền phát hiện, chính mình đã sớm mệt mỏi không được.

“Khục khục, Oanh Nhi, người không sao chứ.” Cảnh Lăng vỗ nhẹ Oanh Nhi phần lưng, trong mắt hiện lên một tia lo lắng.

“Chưa, không có việc gì, Lăng” Oanh Nhi thở dốc vài tiếng nói ra, “Chẳng qua là, hơi mệt.”

Tại Cảnh Lăng nhẹ nhàng đập phủ xuống, Oanh Nhi hô hấp dần dần suôn sẻ rồi.

Hai người nhìn nhau liếc, đều nở nụ cười.

“Toàn thân đều ướt đầm đây.” Cảnh Lăng run lên thoáng một phát y phục của mình.

“Ân.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy vui vẻ, mắt nhìn Cảnh Lăng thân thể, trêu chọc nói, “Đều có thể chứng kiến bên trong. Lăng đáng người trở mã càng ngày càng tốt rồi.”

“Người cái này sắc quý.” Cảnh Lăng hờn dỗi trừng mắt nhìn Oanh Nhi liếc, “Không e lệ.”

“Oanh Nhi chẳng qua là tại trần thuật sự thật.” Oanh mới nói.

“Bình thường ngủ như thế nào không thấy người nói?” Cảnh Lăng hỏi.

“Lúc ngủ, ngọn đèn dầu như vậy tối, Oanh Nhi sao có thể thấy rõ.” Oanh mới nói, “Hơn nữa, Oanh Nhi cảm thấy, Lăng cái dạng này, so với không mặc gì cả càng có sức hấp dẫn. Công chúa cũng biết, hiện tại có bốn chữ thập phần thích hợp Lăng như bây giờ đây.”

“A? Là cái gì chữ?” Cảnh Lăng có chút hăng hái mà hỏi một câu.

“Ấm ướt – thân – dụ – hoặc.” Oanh Nhi hồng cười một tiếng.

“Oanh Nhi, người biến thành xấu.” Cảnh Lăng vuốt một cái Oanh Nhi mũi, nói ra.

“Oanh Nhi vẫn luôn rất xấu đấy.” Oanh Nhi mở trừng hai mắt, trong mắt mang theo một tia giảo hoạt, “Lăng không vui sao?”

“Ưa thích, đương nhiên ưa thích.” Cảnh Lăng cười khê thanh âm, “Qua, Bốn công chúa nhưng lại chuẩn người đối với đừng hồng.”

“Lăng yên tâm, Oanh Nhi vĩnh viễn đối với người hồng.”

“Hừ, luôn nghĩ đối với hồng, biết rõ đối với tốt đi một chút dạ dạ?”

“Oanh Nhi đối với Lăng hảo hảo, Lăng còn biết sao?”

“A..., miễn cưỡng coi như người vượt qua kiểm tra rồi.”

“Đa tạ công chúa miệng sau lưu tình.” Oanh Nhi khê cười nói.

“Công chúa, trước phủ thêm áo khoác a. Lục điện hạ đã tại trong khách sạn chuẩn bị nước ấm cùng vui mừng quần áo. Công chúa phủ thêm về sau, thuận theo Thanh nhi đi thôi.” Một cái thị nữ cầm lấy hai ngoài thân bộ đã đi tới, cầm lấy áo khoác đều muốn cho Cảnh Lăng phủ thêm.

“Ta đến đây đi.” Oanh Nhi nửa đường nhận lấy áo khoác, động thủ cho Cảnh Lăng phủ thêm rồi. Có nàng tại, ai cũng không thể lướt qua nàng đi tứ Hậu công chúa.

Bởi vì có người ngoài tại, Cảnh Lăng không thể động thủ cho Oanh Nhi không mặc y phục, miễn cho rơi đầu đề câu chuyện chuỗi.

Không mặc y phục về sau, hai người đi theo Thanh nhi tiến vào khách sạn.

Cởi ướt đầm quần áo, Cảnh Lăng trước tiên tiến nhập thùng tắm.

“Oanh Nhi, đừng lo lắng, nhanh cởi quần áo tiến đến, bằng không thì chịu lấy rét lạnh.” Cảnh Lăng đối với Oanh Nhi nói ra.

“Lăng, thùng tắm quá nhỏ, Oanh Nhi tiến đến, người sẽ không thoải mái.” Oanh Nhi nhú mày, nói ra.

“Bốn công chúa đều chú ý người chú ý cái gì” Cảnh Lăng nhìn xem Oanh Nhi, nhú mày, nói ra, “Hay vẫn là nói, người muốn Bốn công chúa đem người kéo xuống?”

“Oanh Nhi đã biết, cái này đến.” Biết rõ Cảnh Lăng nói một không hai, Oanh Nhi trong mắt trải qua một tia nhàn nhạt bất đắc dĩ, cởi quần áo, bước vào rồi bồn tắm.

Bồn tắm quá nhỏ, hai người cơ hồ là dán chặt lấy cùng một chỗ đấy. Cảnh Lăng có thể rõ ràng đụng chạm đến Oanh Nhi mảnh trượt da thịt, không tự chủ đỏ hồng mặt. Tựa hồ, mỗi lần cùng Oanh Nhi giằng vò tiếp xúc thân mật lên, nàng đều sẽ cảm giác được ngưng ngừng.

“Lăng, Oanh Nhi giúp người sát bên người cùng mát xa a.” Oanh Nhi cầm lấy bên cạnh khăn mặt, dính ướt nước, cẩn thận thay Cảnh Lăng lau.

“Tốt.” Cảnh Lăng ứng thanh âm, nói, “Trong chốc lát, cũng cho người hảo hảo mát xa xuống.”

“Ân... Dừng sức một điểm, lại dùng lực một điểm...”

“Nơi đây?”

“Đúng, chính là chỗ đó, thật thoải mái a... A, chỗ đó đừng đụng, ngứa...”

“Nơi đây đây?”

“Nơi đây có thể... A..., tiếp tục...”

“Như vậy thoải mái không?”

“Ân, đừng luôn cọ một chỗ a, đều muốn bị người mài trầy da.”

“Lập tức tốt.”

Cảnh Phong đứng ở cửa ra vào, gơ tay, bảo trì chuẩn bị gõ cửa động tác, cương trực cả buổi. Vốn chỉ là nghĩ đến hỏi một chút nhìn Hoàng tỷ có cái gì cái khác cần, hắn có thể phân phó nhân lập tức chuẩn bị.

Nhưng mà, hắn giống như, đã biết cái gì không nên biết thứ đồ vật 0. 0

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: “Oanh Nhi tiến đến, người sẽ không thoải mái.” _(: ”)_ không cần thận đem những lời này nghĩ sai, mau nói cho ta biết, ta không phải một người

35. Chương 35

“Hoàng đệ đây?” Từ bên trong phòng thay xong quần áo đi ra, Cảnh Lăng ánh mắt ở bên ngoài chờ đợi thị vệ thị nữ trên người quét mắt một vòng, lại không nhìn thấy Cảnh Phong. Trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, hỏi một câu.

“Khởi bẩm công chúa.” Một người thị vệ đi lên trước, cung kính nói ra, “Lục điện hạ nói có chút việc, muốn đi đầu hồi cung một bước. Công chúa thay xong quần áo về sau, cũng mời về cung.”

“Ân.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, cũng không làm suy nghĩ nhiều, quay người đối với Oanh Nhi nói ra, “Oanh Nhi, chúng ta trở về đi, sắc trời đã tối.”

“Đúng, công chúa.” Oanh Nhi hồi đáp.

Hướng về cửa thủ vệ lấy ra chính mình lệnh bài, Cảnh Phong xe ngựa thuận lợi tiến nhập cung đình.

Nhớ tới vừa mới tại cửa khách sạn nghe được mập mờ thanh âm, Cảnh Phong đỏ mặt hồng. Thò tay vỗ vỗ gương mặt của mình, Cảnh Phong đem những thứ này bữa bãi lộn xộn suy nghĩ toàn bộ bài xuất đi ra ngoài. Hắn cũng chỉ là đã nghe được một điểm thanh âm mà thôi, cũng không có tận mắt thấy cái gì kia, có lẽ, là hắn đã hiểu lầm cái gì mới phải. Tuy rằng hắn Hoàng tỷ đối với cái kia thị nữ hoàn toàn chính xác so với người khác tốt một chút, nhưng mà hắn cũng không có thể như vậy hiểu lầm Hoàng tỷ mới được. Tuy rằng một mực ở như vậy an ủi chính mình, thế nhưng là Cảnh Phong trong đầu lại luôn hiện ra một ít mập mờ hình ảnh. Cảnh Phong hung hăng lắc đầu, hắn hay vẫn là quay về đi xem sách a.

Tiếp theo vài ngày, Cảnh Phong vô ý vô ý tránh Cảnh Lăng, coi như là bình thường đụng phải người, cũng là lên tiếng chào hỏi về sau, liền đối xứng có việc vội vàng chạy mất, khiến cho Cảnh Lăng không hiểu ra sao.

“Oanh Nhi, Bốn công chúa gần nhất thoát nhìn rất đáng sợ sao?” Cảnh Lăng xoay người, hỏi cùng tại bên cạnh của mình Oanh Nhi.

“Công chúa vẫn luôn rất đáng yêu đây.” Oanh Nhi khẽ cười cười, nói ra. Trở lại trong nội cung về sau, Oanh Nhi lại bắt đầu gọi Cảnh Lăng công chúa rồi, trong nội cung nhiều người nhiều miệng, không nghĩ qua là, họa là từ ở miệng mà ra. Cảnh Lăng tuy rằng có chút không hài lòng, lại cũng không có phản đối. Nhưng

mà nàng đưa ra mặt khác yêu cầu, tại trên giường của nàng, Oanh Nhi phải gọi nàng Thân ái Lãng. Oanh Nhi có chút bất đắc dĩ, công chúa có đôi khi hành vi thật sự là hết sức tiểu hài tử khí, nhưng mà, nàng lại một điểm không ghét, còn hết sức ưa thích.

“Nói rất nhiều lần rồi, không phải nói Bồn công chúa đáng yêu.” Cảnh Lãng chân mày lá liễu nháy lên, “Đáng yêu nói là tiểu hài tử, Bồn công chúa cũng đã cập kê rồi.”

“Dạ dạ dạ, Oanh Nhi nhớ kỹ.” Oanh Nhi cười nói.

“Oanh Nhi, người nói, sáu Hoàng đệ gần nhất một mực trốn tránh ta làm cái gì?” Mắt nhìn Cảnh Phong vội vàng rời đi địa phương, Cảnh Lãng trong mắt hiện lên một tia trầm tư, nghĩ nửa ngày, cũng nghĩ không ra được. Chính mình gần nhất chẳng lẽ có dọa đến nơi này cái Hoàng đệ sao? Lại để cho hần vừa nhìn thấy chính mình bỏ chạy.

“Có lẽ là Lục điện hạ thật sự mau lên.” Oanh Nhi nói ra, “Nghe nói gần nhất Hoàng thượng một mực ở khảo thi Lục điện hạ học vấn đây. Lục điện hạ tuy rằng tuổi không lớn lắm, nhưng mà học thức tại chư vị trong hoàng tử, coi như là hàng đầu được rồi. Oanh Nhi muốn, Lục điện hạ gần nhất nhất định là thập phần cố gắng đây.”

“Thực là như thế này thì tốt rồi.” Cảnh Lãng nói qua. Vì cái gì, nàng cảm giác, cảm thấy, Hoàng đệ nhìn về phía nàng cùng Oanh Nhi ánh mắt, hết sức quý dị. Mang theo tìm tòi nghiên cứu, cũng mang theo một tia thẹn thùng. Rút cuộc là xảy ra chuyện gì đâu rồi, nàng nghĩ như thế nào đều nghĩ mãi mà không rõ.

“Khẳng định là loại này.” Oanh Nhi nói ra, “Lục điện hạ không có tránh không thấy công chúa lý do chứ.”

“Người nói cũng đúng.”

Hoàng đế không biết như thế nào tâm huyết dâng trào, vậy mà đều muốn cải trang tư đi, nhìn kỹ một chút dân gian dân chúng sinh hoạt. Đại thần tuy rằng có không ít người tại phản đối, nhưng mà Hoàng đế lần này nhưng là quyết tâm. Trong đêm gọi tả tướng cùng hữu tướng gặp mặt, lại để cho hai vị thừa tướng tạm thời chủ quản triều cương sự tình, nếu quả thật có không cách nào giải quyết sự tình, lại phái người thông tri hần gấp trở về.

Ngày thứ hai, Hoàng đế liền định ra đi theo người. Sủng ái nhất công chúa hoàng tử, Cảnh Lãng cùng Cảnh Phong, còn có được hôm nay đang được Thánh sủng Uyển phi.

Lưu quý phi tại đồng tâm điện nghe làm cho rồi chuyện này, hầu như muốn chộc giận nổi điên. Hoàng đế đã thật lâu chưa có tới xem qua nàng, ngược lại là cái kia Uyển phi lần vào được như cá gặp nước. Xuất hành, loại này có thể cùng Hoàng thượng tốt còn bồi dưỡng hai người chuyện tình cảm, rõ ràng lại để cho Uyển phi được tiện nghi, nàng sao có thể không giận!

“Tốt người Uyển phi.” Lưu quý phi trong mắt hiện lên một tia âm tàn, “Bồn cung không chiếm được đấy, người cũng mơ tưởng được!”

Lưu quý phi triệu chính mình tâm phúc, phân phó mấy chuyện, tâm phúc gật gật đầu, rất nhanh liền rời đi. Nhìn xem tâm phúc bóng lưng, Lưu quý phi khoe miệng quyến rũ ra một vòng lạnh như băng vui vẻ. Cùng tại bên người Yến Nhi nhìn, không tự chủ rút cổ một cái.

Không có bao nhiêu thời gian, Uyển phi liền ốm bệnh nhẹ rồi. Thái y chỗ đó truyền ra tin tức, Uyển phi sợ là không thể đi theo rồi. Hoàng đế mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng mà cũng không có cách nào, phái người cho Uyển phi đưa đi rồi không ít an ủi phẩm.

Công Chủ Điện bên trong, thị nữ đem tất cả thức ăn bưng lên bàn về sau liền hết sức ăn ý mà lui xuống.

“Công chúa, dùng bữa a.” Oanh Nhi cho Cảnh Lãng bối thêm một chén nữa ngân nhĩ hạt sen súp.

“Cái này ta cũng không dám ăn.” Mắt nhìn ngân nhĩ hạt sen súp, Cảnh Lãng cười nói, “Ai biết, ăn hết có thể hay không dịu dàng phi một cái kết cục.”

“Công chúa yên tâm, bởi vì mới không giống Uyển phi nương nương thị nữ bên người như vậy không có tính cảnh giác đây.” Oanh Nhi nở nụ cười một tiếng, nói ra, “Có Oanh Nhi tại, công chúa người cứ yên tâm lớn mật ăn đi.” Oanh Nhi nói qua, đem hạt sen súp đặt ở Cảnh Lãng trước mặt.

“Lưu quý phi lần này thật đúng là chó cùng rứt giậu rồi.” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia lợi hại, “Như vậy nham hiểm sự tình đều làm.”

“Nàng làm nham hiểm sự tình còn thiếu sao?” Oanh mới nói, “Hơn nữa, bắt quá là thả điểm sẽ để cho Uyển phi nương nường dị ứng đồ vật. Liên thật sự điều tra ra, nàng một câu không biết rõ tình hình, có thể đẩy không còn một mảnh.”

“Nàng cũng không biết yên tĩnh trong chốc lát.” Cảnh Lăng uống một ngụm súp, “Cái này súp mùi vị không tệ, Oanh Nhi, ngươi làm hay sao?”

“Cái gì đều không thể gạt được công chúa đây.” Oanh Nhi nói ra.

“Theo Bồn công chúa nhiều năm như vậy, ngươi bao nhiêu cân lượng, Bồn công chúa còn không biết?” Cảnh Lăng cười khê âm thanh một tiếng nói ra, “Ngươi làm gì đó hương vị, Bồn công chúa ném thoáng một phát có thể nhận ra.”

“Công chúa thật là lợi hại.” Oanh Nhi phủi tay.

“Bồn công chúa luôn luôn rất lợi hại đấy.” Mắt nhìn đứng tại bên cạnh mình Oanh Nhi, Cảnh Lăng nói ra, “Đừng tại đó đứng đấy rồi, Oanh Nhi, ngươi ngồi xuống ăn đi.”

“Àn.” Oanh Nhi gật gật đầu, ngồi xuống, cũng không khách khí, cho mình bới thêm một chén nữa súp, uống.

“Đúng rồi, phòng bếp nhỏ trong còn hầm cách thủy lấy một nồi nước đây.” Đột nhiên như là nhớ ra cái gì đó, Oanh Nhi thả ra trong tay chén canh, trong giây lát đứng lên, “Oanh Nhi mau mau đến xem, vạn nhất thiêu khô rồi, nhưng lại thì phiền toái.” Bởi vì đứng lúc thức dậy quá mức lo lắng, Oanh Nhi hung hăng đụng phải thoáng một phát cái bàn, đặt ở bên cạnh bàn chén kia hạt sen súp thoáng cái liền đổ đi. Dính dính nước canh chảy Oanh Nhi một tiếng.

“Oanh Nhi, ngươi như thế nào như vậy không cẩn thận.” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, đào ra bản thân khăn lụa, muốn cho Oanh Nhi chà lau, “Phòng bếp nhỏ bên kia có người nhìn xem đâu rồi, lần trước ngươi cũng không đã quên một nồi nước tại đó sao? Không phải giống nhau có người giúp người đem ra sao?”

“Công, công chúa, Oanh Nhi chính mình đến.” Oanh Nhi tránh được Cảnh Lăng đụng vào, “Loại chuyện này, sao có thể lại để cho công chúa để làm.”

“Ngươi cùng ta còn so đo loại chuyện này?” Cảnh Lăng nói ra, mắt nhìn Oanh Nhi quần áo, nói ra, “Sát đoán chừng là lau không khô sạch đấy, ngươi hay là trước đổi một bộ quần áo a. Trước mặc Bồn công chúa quần áo a, ngươi trước tiên đem quần áo bẩn bị thay thế a.” Cảnh Lăng nói qua, liền đi chính mình trong tủ chén lấy ra một bộ quần áo.

“Không cần, công chúa, Oanh Nhi tắm điện thì ở cách vách, Oanh Nhi trở về đổi a.” Oanh Nhi chống đỡ nói.

“Ngươi cho rằng công Chủ Điện là có nhiều nhỏ, bên cạnh cũng có một chút khoảng cách.” Cảnh Lăng nói ra, “Tại Bồn công chúa nơi đây thay quần áo, có cái gì không tốt đấy.”

“Công chúa quần áo, Oanh Nhi không dám.”

“Có cái gì không dám.” Cầm quần áo thả tại chính mình bình phong bên cạnh một cái ghế lên, Cảnh Lăng đi đến Oanh Nhi bên người, “Đừng nói nhảm rồi, trước cởi quần áo ra. Không nên phải không cởi, Bồn công chúa giúp ngươi cởi.”

“Công chúa, đừng, đừng như vậy...”

“Bảo ngươi cởi, ngươi liền cởi, ở đâu ra nhiều như vậy nói nhảm.”

“Công, công chúa, như vậy không tốt...”

“Nơi đây lại không có người ngoài tại.”

Nghe được trong phòng truyền ra động tĩnh, đứng ở cửa Cảnh Phong lần nữa mất trật tự rồi. Hắn tựa hồ, mỗi lần tới đây, đều không phải lúc.

“Khục khục” Cảnh Phong rõ ràng thoáng một phát cuống hòng, gõ cửa, “Hoàng tử, người ở đâu?”

“Công chúa, là Lục điện hạ.” Oanh Nhi nhắc nhở một câu.

“Àn.” Cảnh Lăng nhẹ gạt đầu, trong mắt hiện lên một tia không vui, đến thực không phải lúc. Đối với Oanh Nhi nói ra, “Chính người đi sau tấm bình phong mặt thay y phục rồi.”

“Đúng, đúng.” Oanh Nhi vội vàng chạy tới sau tấm bình phong mặt. Bởi vì chạy trốn gấp, ngược lại là quên đem quần áo cùng nhau cầm tiến vào.

Cảnh Lăng mở cửa phòng ra, cũng không có lại để cho Cảnh Phong tiến gian phòng ý tứ: “Hoàng đệ tới là có chuyện gì?”

“Mẫu hậu nói, về cải trang tư đi, có chút trọng yếu thứ đồ vật phải nhắc nhở Hoàng tử thoáng một phát.” Cảnh Phong vô thức nhìn Cảnh Lăng gian phòng liếc, không nhìn thấy một người khác bóng dáng.

“Là cái gì trọng yếu thứ đồ vật?” Cảnh Lăng hỏi.

“Là loại này...” Cảnh Phong một bên nói qua, một bên đánh giá thoáng một phát Cảnh Lăng gian phòng. Vừa mới, thấy được sau tấm bình phong mặt vươn một cái cánh tay, cánh tay tại bình phong bên ngoài không ngừng lục lọi, hình như là đang tìm cái gì thứ đồ vật. Lục lọi cả buổi, mới cái ghế thượng một bộ y phục cầm lên, dùng rất tốc độ nhanh cầm tiến vào sau tấm bình phong mặt. Có bình phong chống đỡ, Cảnh Phong tuy rằng thấy không rõ lắm, nhưng mà hẳn có thể mơ hồ chứng kiến một người mặc quần áo bóng dáng mơ hồ.

Cảnh Phong thoáng cái liên hóa đá.

“Hoàng đệ, Hoàng đệ?” Cảnh Lăng kêu hai tiếng, Cảnh Phong mới hồi phục tinh thần lại, “Còn có cái khác sao?”

“Chưa, chưa!” Cảnh Phong liều mạng lắc đầu, “Hoàng, Hoàng tử, thần đệ cáo lui trước!” Nói qua cũng như chạy trốn rời đi Cảnh Lăng công Chủ Điện.

Nhìn xem Cảnh Phong gần như lão đảo bóng dáng, Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia nồng đậm nghi hoặc, đứa bé này, đến cùng là thế nào?

Chạy thật lâu, Cảnh Phong mới dừng bước lại, bùm lấy chính mình phanh phanh trực nhảy ngược.

Nguyên bản hẳn còn tưởng rằng là chính mình đã đoán sai, không nghĩ tới, Hoàng tử cùng cái kia thị nữ, thật sự, thật là cái loại này quan hệ!

Nhìn vừa mới cái kia thị nữ bộ dạng, là hai người xong việc về sau, còn chưa tới phải gấp mặc xong quần áo a.

Cảnh Phong đôi má lại một lần nữa hồng thắm. Tuy nhiên lại không chịu nổi lòng hiếu kỳ, muốn biết Hoàng tử cùng cái kia thị nữ, cuối cùng như thế nào làm việc.

“Điện hạ, làm sao vậy?” Cảnh Phong thiếp thân thái giám hỏi một câu.

“Vốn, vốn Điện hạ muốn xem đông cung bút tranh!”

Thái giám trong gió mất trật tự rồi.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: 233 công chúa, người dạy hư tiểu hài tử a

Hắc hắc ha ha, ta cảm thấy được Cảnh Phong thật sự là quá nãy sinh rồi

36. Chương 36

Ba ngày về sau, Hoàng đế mang theo một nhóm người, ngồi xe ngựa xuất cung.

Đi theo ngoại trừ Hoàng đế ngay từ đầu định ra đến người dùng bên ngoài, còn nhiều thêm một cái Cảnh Bình.

Ngồi ở trên xe ngựa, Cảnh Lăng thở dài một tiếng. Trận này cải trang tự đi là kiếp trước không sở hữu đây, đối mặt không biết tương lai, nàng có chút bất an.

“Lăng, có phải hay không hơi mệt chút?” Ngắm Cảnh Lăng có chút thần sắc Yên Yên bộ dạng, Oanh Nhi mở miệng hỏi.

“Ân, có chút.” Cảnh Lăng gật gật đầu, “Bất quá, có thể nghe được Oanh Nhi bảo ta một tiếng ‘Lăng’ lập tức liền tỉnh thần gấp trăm lần nữa nha.”

“Lăng cố gắng hết sức nói mê sảng.” Oanh Nhi trừng tiến Cảnh Lăng liếc, nói ra.

“Ta nói đều là lời nói thật.” Cảnh Lăng trừng mắt nhìn, nhìn xem Oanh Nhi, trong mắt tràn đầy nghịch ngợm.

“Hảo hảo hảo, Lăng nói đều là lời nói thật.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy cưng chiều, “Oanh Nhi cho người xoa bóp bả vai a.”

“Ân.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu.

“Đúng rồi, Lăng, nghe nói, hôm qua cái buổi tối, Cảnh Bình công chúa tại hoàng thượng ngự thư phòng bên ngoài quỳ một buổi tối đây.” Oanh Nhi một bên giúp đỡ Cảnh Lăng nắm bắt bả vai, vừa nói.

“Cái này có cái gì kỳ kỳ.” Cảnh Lăng không cho là đúng, mở miệng nói, “Vị Vệ Trung, nàng cái gì đều làm ra được.” Tại ngự thư phòng bên ngoài quỳ một đêm sao? Ngược lại là cùng nàng kiếp trước thời điểm, hơi tương tự. Nàng kiếp trước vì gả cho cái kia Tướng quân, không phải là không làm chuyện như vậy. Không hề công chúa tôn nghiêm, vì cái gì, bất quá là có thể thân cận người nam nhân kia. A, Cảnh Lăng cười lạnh một tiếng, nữ nhân, thật sự là thật đáng buồn sinh vật.

“Lăng, đừng luôn lộ ra loại vẻ mặt này.” Chứng kiến Cảnh Lăng làm như tự giấu, làm như bị thương biểu lộ, Oanh Nhi không biết như thế nào đấy, trong nội tâm đau xót, “Oanh Nhi không thích loại người như người bộ dạng.”

“Vì cái gì?” Cảnh Lăng nhú mày, nhìn về phía Oanh Nhi, “Ta đang cười a, không phải sao?”

“Lăng thoát nhìn đang cười mà thôi.” Oanh Nhi thẳng tắp nhìn xem Cảnh Lăng hai con ngươi, nói ra, “Nhưng mà, Oanh Nhi có thể cảm giác được, Lăng nội tâm bị thương.”

“Oanh Nhi” Cảnh Lăng ngoắc một cái môi, nói ra, “Trên đời này, chỉ có người rất hiểu ta.”

“Bởi vì trên đời cũng chỉ có Lăng rất hiểu Oanh Nhi a.” Oanh Nhi híp mắt, mỉm cười.

Xe ngựa lắc lư rồi một đoạn thời gian rất dài, gần hoàng hôn thập phần, xe ngựa rút cuộc ngừng lại.

Cảnh Lăng thò tay vén lên bên cạnh rèm, mắt nhìn bên ngoài. Thoạt nhìn là một cái trang viên.

“Công chúa, cẩn thận dưới chân.” Tại Oanh Nhi cẩn thận nâng xuống, Cảnh Lăng xuống xe ngựa.

Lọt vào trong tầm mắt là một cái không nhỏ thôn trang, thôn trang bên ngoài có một mảnh khu rừng nhỏ. Thôn trang trang trí tuy rằng mộc mạc một chút, nhưng lại làm cho người ta một loại thập phần tươi mát cảm giác.

Cảnh Lăng mở ra hai tay, hít thở thoáng một phát không khí chung quanh, chỉ cảm thấy toàn thân khoan khoái dễ chịu. Quả nhiên, người một khi tự do, đã cảm thấy cái gì đều thoải mái.

“Công chúa thoát nhìn rất ưa thích cái chỗ này?” Một cái làm cho người chán ghét thanh âm xuất hiện ở Cảnh Lăng bên tai, thoáng cái phá hủy Cảnh Lăng hảo tâm tình.

Cảnh Lăng cau mày nhìn về phía Vệ Trung, trong ngôn ngữ mang theo vài phần không vui, “Có thích hay không đều là Bồn công chúa sự tình, Tướng quân có lẽ không có có quyền lợi quản Bồn công chúa a.”

“Vi thần tự nhiên không dám quản công chúa, vi thần bất quá là quan tâm công chúa thoáng một phát, dù sao công chúa là lần đầu tiên xuất cung. Công chúa như là ưa thích nơi đây, vi thần sẽ sai người tại ngoài

cung kiến tạo một cái giống như đúc, tương lai công chúa gả cho về sau, cũng có một khối ưa thích mà phương có thể ở lại.” Vệ Trung ha ha cười cười, cũng không thèm để ý Cảnh Lăng lạnh nhạt. Hắn ngược lại bởi vì Cảnh Lăng lạnh nhạt càng thêm ưa thích Cảnh Lăng. Bên cạnh hắn chưa bao giờ thiếu chính mình đưa tới cửa đến nữ nhân, nhưng mà muốn Cảnh Lăng loại này thân phận cao quý, rồi hướng hắn sắc mặt không chút thay đổi nữ nhân vẫn là thứ nhất, hắn cảm thấy, hắn đối với Cảnh Lăng mê luyện đã rất sâu.

Cái này không biết xấu hổ nam nhân! Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia oán giận, rõ ràng đã đem nàng trở thành chính mình tất cả vật, nàng không hảo hảo giáo huấn thoáng một phát người nam nhân này, nàng cùng với Oanh Nhi họ! Đổi tên gọi oanh Lăng sao? Cảnh Lăng suy nghĩ một chút, đột nhiên cảm giác được đó là một tên không tệ. Kịp phản ứng tự mình nghĩ rồi cái gì, Cảnh Lăng mặt xoát thoáng một phát liền đỏ lên, như vậy nghe, như thế nào có loại nàng là Oanh Nhi tất cả vật cảm giác đây? Nàng nghĩ gì thế, chính là muốn sửa họ, cũng là Oanh Nhi đổi thành nàng dòng họ, gọi cảnh oanh mới đúng! Cảnh Lăng càng nghĩ càng cảm thấy như vậy đáng tin cậy.

Cảnh Lăng xấu hổ bị Vệ Trung trở thành thẹn thùng, quả nhiên, mặc kệ là dạng gì nữ nhân, đầu muốn hắn làm làm ra một bộ tình căn thâm chủng bộ dạng, đều bị hắn chinh phục. Vệ Trung lòng hư vinh lấy được rất lớn thỏa mãn.

“Công chúa yên tâm, vi thần nhất định sẽ hảo hảo đợi công chúa đấy.” Vệ Trung cam đoan nói.

Cảnh Lăng liền bạch nhãn đều lừa được cho cái này không biết xấu hổ nam nhân.

“Công chúa, bên ngoài gió lớn” Oanh Nhi hợp thời mà xen vào một câu miệng, “Tiến vào thôn trang a.”

“Tốt.” Cảnh Lăng gật gật đầu, cũng không cùng Vệ Trung tạm biệt, hãy theo Oanh Nhi tiến vào thôn trang.

“Vệ tướng quân, ta rất ưa thích cái này thôn trang.” Thừa dịp Cảnh Lăng ly khai làm miệng, Cảnh Bình cùng nhau đi lên, ẩn tình đưa tình mà nhìn Vệ Trung, thẹn thùng nói.

“Công chúa nếu như ưa thích, ngay tại trong trang viên ở lâu một đoạn thời gian a.” Vệ Trung lễ phép thi lễ một cái, nói ra, “Vệ mỗ còn muốn hộ Vệ Trang con an toàn, sẽ không phụng bồi, cáo từ.” Nói qua, cũng không quay đầu lại đã đi ra Cảnh Bình chỗ đó. Cảnh Bình cái này quần người công chúa, thật là làm cho người phiền lòng.

Nhìn xem Vệ Trung rời đi bóng dáng, Cảnh Bình trong mắt hiện lên một tia si mê, còn có thất lạc. Nếu như mình không phải dân gian công chúa, mà là Cảnh Lăng cái loại này thân phận cao quý chính là công chúa, Tướng quân có phải hay không tựu cũng không đối với chính mình lạnh nhạt như vậy rồi hả?

Lắc lư rồi một ngày, tất cả mọi người mệt mỏi. Riêng phần mình trong phòng ăn bữa tối về sau, liền chuẩn bị tắm gội nghỉ ngơi.

Trong phòng, Cảnh Lăng lại để cho Oanh Nhi từ trong bao quần áo xuất ra hai thân nam trang cho hai người thay đổi.

“Công chúa, người đây là muốn làm cái gì?” Oanh Nhi cầm lấy nam trang, trong mắt hiện lên một tia khó hiểu.

“Dẫn người đi cái nơi tốt.” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, nói ra, “Trước mặc vào đi.”

Không biết như thế nào đấy, Oanh Nhi đột nhiên có loại dự cảm bất tường.

“Công chúa, sắc trời không còn sớm, không bằng, chúng ta sớm đi nghỉ ngơi đi.” Oanh Nhi khuyên giải nói, “Công chúa muốn là thật sự nhàm chán, Oanh Nhi cùng người xem một chút sách a.”

“Oanh Nhi người hôm nay như thế nào bà bà mẹ.” Cảnh Lăng chân mày lá liễu nháy lên, nói ra, “Bổn công chúa bất quá là muốn đi ra ngoài vui đùa một chút mà thôi, phụ hoàng đều ngầm đồng ý rồi.”

“Nhưng lại, thế nhưng là...”

“Rồi hãy nói thế nhưng là, Bổn công chúa liền vứt bỏ một mình người đi.” Cảnh Lăng hai tay chống nạnh, nói ra, “Tranh thủ thời gian thay đổi y phục, bằng không thì Bổn công chúa nhưng lại phải tức giận.”

“Cái này... Được rồi, bắt quá nhất định phải sớm chút trở về.” Biết rõ không lay chuyển được Cảnh Lăng, Oanh Nhi thở dài một tiếng, bắt đầu thay quần áo.

“Đã biết, yên tâm đi, ta chính là đi thỏa mãn thoả một phát lòng hiếu kỳ mà thôi.” Cảnh Lăng trên mặt chất đầy mỉm cười.

“Công chúa, người cuối cùng, muốn đi chỗ nào...”

Cảnh Lăng chẳng qua là cười thần bí, cũng không đáp lời nói.

Thẳng đến Cảnh Lăng đem Oanh Nhi dẫn tới cửa ra vào, Oanh Nhi mới hiểu được.

Nhìn xem treo trên cao lấy “Xuân Hương các” ba chữ, Oanh Nhi không hề nghĩ ngợi, trực tiếp đem Cảnh Lăng kéo đi.

“Lăng, người điên rồi a!” Oanh Nhi có chút đề cao âm lượng, tỏ vẻ chính mình lửa giận, “Loại địa phương này, coi như là nam tử đã đến, đều sẽ bị người trở trên, hai người chúng ta nữ tử...”

“Oanh Nhi nói cái gì mê sảng đầu rồi, bốn công tử hiện tại, thế nhưng là hàng thật giá thật nam nhân.” Cảnh Lăng mở ra trong tay quạt xếp, vỗ vỗ Oanh Nhi vai, nói ra, “Nếu là nam nhân, có cùng không thể có đấy.”

“Lăng, đừng làm rộn, chúng ta trở về đi.” Oanh Nhi thật là muốn chóng mặt chết rồi, kéo lấy Cảnh Lăng phải trở về đến trang viên đi.

“Trở về cái gì!” Đem quạt xếp hợp lại, Cảnh Lăng gõ đánh một cái Oanh Nhi tay, “Vốn công... Con, còn không có đi dạo đây. Hay vẫn là nói, người muốn vứt bỏ bốn công tử một người trở về? Bốn công tử nhưng lại nói cho người biết rồi, coi như là người bây giờ đi trở về, bốn công tử hay vẫn là sẽ đi dạo xong đấy!”

Oanh Nhi bất đắc dĩ vuốt ve trán: “Lăng, có thể nói cho Oanh Nhi, người không nên lại tới đây lý do sao?”

“Bốn công tử chính là muốn nhìn một chút, người nam nhân này cái gọi là ôn nhu hương đến tột cùng là cái dạng gì địa phương.” Cảnh Lăng nói ra. Kiếp trước thời điểm, Vệ Trung liên thường xuyên lưu luyến loại địa phương này, nàng ngược lại muốn nhìn, cái này ôn nhu hương, đến tột cùng là cái dạng gì địa phương!

“Lăng, Oanh Nhi cùng người nói tốt rồi, chúng ta liền đi vào liếc mắt nhìn, xem hết liền đi được không.” Oanh Nhi lôi kéo Cảnh Lăng cánh tay, gần như cầu khẩn mà nói qua. Loại địa phương này loạn như vậy, công chúa lại là một bộ xinh đẹp, đã xảy ra chuyện nhưng lại làm sao bây giờ.

“Được rồi.” Cảnh Lăng lo nghĩ, đáp ứng xuống, “Liền nhìn trong chốc lát. Kỳ thật Oanh Nhi không cần lo lắng như vậy đấy, bên cạnh ta còn có mấy cái ám vệ sẽ bảo hộ của ta.”

“Công chúa, Hoàng thượng nếu biết rõ người tới chỗ như thế, nhất định sẽ hảo hảo trách phạt người đấy.” Oanh mới nói.

“Yên tâm đi.” Cảnh Lăng nói ra, “Bọn hần ngoại trừ bảo hộ an toàn của ta, cái gì cũng không biết làm, cũng sẽ không nói.”

“Như vậy là tốt rồi.”

“Hiện tại người có thể theo giúp ta tiến vào a.”

“Ân.” Oanh Nhi có chút bất đắc dĩ, nhưng vẫn là đi theo Cảnh Lăng tiến vào.

“Xuân Hương các” bên trong, nhất phái mi lạn cảnh tượng. Cảnh Lăng nhìn xem trong mắt tràn đầy tình – sắc mặt cả trai lẫn gái, chỉ cảm thấy toàn thân khó chịu. Thật không rõ, những nam nhân kia tại sao phải ưa thích loại địa phương này!

“Lăng, chúng ta trở về đi.” Oanh Nhi kéo Cảnh Lăng tay áo, một bộ đáng thương bộ dạng.

“Ân.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, mang theo Oanh Nhi đang muốn đi ra ngoài. Trong lúc đó thấy được một vòng bóng dáng quen thuộc, Cảnh Lăng đồng tử có chút rụt rụt, là Vệ Trung!

Thật sự là tính chết, coi như là cùng đi Hoàng đế đi tuần, đều nắm chặt thời gian đến thanh lâu.

Vệ Trung quen thuộc mà cùng tiếp khách cô nương đùa giỡn hai câu, liền ôm người ta lên lầu.

“Ta muốn vị công tử kia gian phòng cách vách.” Cảnh Lăng đem một thỏi bạc đưa cho bên cạnh tú bà, giảm thấp xuống thanh âm nói ra.

“Đúng, vị công tử này.” Tú bà mặt mày hớn hở, “Không biết công tử muốn vị cô nương nọ làm bạn?”

“Tạm thời không nên.” Cảnh Lăng nói.

“Công tử bên này mời.” Tú bà mặc dù có chút kỳ quái, lại cũng không hỏi gì nhiều, dù sao như Cảnh Lăng như vậy khách nhân, nàng gặp được không chỉ một trở về. Tú bà chuyên tâm ở phía trước dẫn đường.

“Lăng, ngươi muốn làm cái gì!” Oanh Nhi lông mày nhíu chặt, gắt gao dắt lấy Cảnh Lăng ống tay áo, “Chúng ta không phải nói tốt rồi trở về sao?”

“Thế nhưng là, ta trong lúc đó có chuyện trọng yếu rồi.” Cảnh Lăng nói.

“Là chuyện gì?” Oanh Nhi hỏi.

“Nghe góc tường.” Cảnh Lăng khéo miệng quẹo rũ ra một vòng cười lạnh. Vệ Trung gần nhất một mực quấy rối nàng, nàng nếu không cho Vệ Trung một điểm thú vị hồi báo, chẳng phải là rất xin lỗi hắn.

Oanh Nhi:...

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: nghe kích tình góc tường thời điểm, Oanh Nhi tại bên người ơ

~Ngày mai sẽ có hơi mập mờ kích tình chương một ơ~

37. Chương 37

“Các người có thể đi ra.” Cùng Oanh Nhi tiến nhập gian phòng cách vách, Cảnh Lăng đối với tiền đưa các nàng vào tú bà nói ra, “Không có có chúng ta cho phép, người không cho phép tùy tiện vào đến.”

“Đúng, hai vị công tử.” Tú bà nói qua muốn đi ra ngoài.

“Đợi một chút.” Cảnh Lăng gọi lại chuẩn bị rời đi tú bà.

“Công tử còn có cái gì phân phó sao?” Tú bà trên mặt chất đầy dáng tươi cười.

“Nơi này có có thể chứng kiến bên cạnh động tĩnh động sao?” Cảnh Lăng hỏi, kiếp trước thời điểm cũng không nhớ rõ là ai đã từng nói đây, thanh lâu mỗi cái gian phòng đều có một cái rình coi lỗ nhỏ, chuyên môn cho những người mới tới cô nương quan sát học tập đây.

“Cái này...” Tú bà sắc mặt có chút cổ quái, nàng biết rõ đến thanh lâu khách nhân, ít nhiều cũng sẽ có chút cổ quái, nhưng mà, thích xem người khác tằm hoan tác nhạc khách nhân, nàng còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

“Đến cùng có hay không?” Cảnh Lăng lấy ra một tờ ngân phiếu nhét vào tú bà trong ngực, nàng biết rõ, không cần ít tiền, tú bà là sẽ không dễ dàng nói ra khỏi miệng.

“Có, đương nhiên là có.” Tú bà mặt mày hớn hở, đem tiền thu vào rồi trong ngực.

Tú bà đi đến một bức tranh hướng mặt trước, thò tay đem bức họa hoạt động đến bên kia, lau thoáng một phát trên mặt tường một khối màu trắng địa phương, một cái đen nhánh lỗ nhỏ liền hiện ra.

Cảnh Lăng thoả mãn gật đầu, đối với tú bà nói: “Cho vốn công... Con, cầm điểm bột tiêu, còn có cái ống đến.”

“Công tử?” Tú bà trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, “Người muốn những thứ này để làm gì?”

“Nhiều như vậy nói nhằm làm cái gì?” Cảnh Lăng trừng tú bà liếc, trên người tản mát ra thuộc về công chúa khí thế, tú bà bị tức thế áp bách lấy, vô thức lui về sau một bước, nhẹ gật đầu, liền thối lui ra khỏi gian phòng.

“Công chúa, người muốn những vật này làm cái gì?” Oanh Nhi không hiểu nhìn xem Cảnh Lăng, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

“Tự nhiên có diệu dụng.” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia tính toán vui vẻ. Vệ Trung, người chờ xem, thú vị đồ vật rất nhanh muốn xuất hiện đây.

Không biết như thế nào đấy, Oanh Nhi cảm giác, cảm thấy Cảnh Lăng trong tươi cười tràn đầy tà ác.

Tú bà động tác rất nhanh, không có bao nhiêu thời gian liền phái người đem muốn đồ vật đưa tới. Mang đồ tới chính là người nam tử, hần mập mờ nhìn Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi hai mắt, hèn mọn bỉ ổi cười cười: “Hai vị công tử, khiến cho tận hứng.” Bọn hần thanh lâu, khách nhân nào đều có, ưa thích dùng kỳ kỳ quái quái thứ đồ vật khách nhân cũng không phải là không có. Bột tiêu cùng cái ống, là muốn chơi trừng phạt trò chơi sao? Ngẫm lại có chút ít hưng phấn đây.

May mắn Cảnh Lăng không biết nam tử ý tưởng, bằng không thì nàng nhất định làm thịt cái này hèn mọn bỉ ổi người!

Tặng đồ người rời đi về sau, Cảnh Lăng ngồi chồm hồm tại trên ghế, xuyên thấu qua trên tường lỗ nhỏ, xuyên thấu qua cái này động, nhìn về phía khác một cái phòng.

Quả nhiên có thể chứng kiến Vệ Trung bóng dáng, hơn nữa không biết có phải hay không là vận khí của các nàng thật tốt quá, lỗ nhỏ đang phía dưới đúng là một giường lớn. A, cái này muốn làm cái gì chuyện xấu đều thuận tiện hơn nhiều.

Vệ Trung giờ phút này đang ngồi ở cách đó không xa trên vị trí, cùng con gái người ta chuyện trò vui vẻ. Thỉnh thoảng tại con gái người ta trên mặt trộm cái hương, đùa giỡn một chút. Cảnh Lăng nhìn xem, cảm thấy hết sức không thú vị, trong lòng suy nghĩ, như thế nào vẫn chưa tới trên giường, sớm chút, nàng có thể sớm chút chinh hấn. Nhìn trong chốc lát, hai người còn chưa kết thúc nói chuyện ý tứ, Cảnh Lăng không có ý định nhìn, con mắt rời đi rồi lỗ nhỏ.

“Làm sao vậy, Lăng, không xem được không?” Oanh Nhi hỏi Cảnh Lăng một câu.

“Quả thực nhàm chán cực độ.” Cảnh Lăng ngồi ở trên vị trí, nói ra.

“Cái kia Lăng nghĩ một lát” Oanh Nhi nói ra, “Oanh Nhi thay người xem a.”

“Ân.” Dù sao không có gì sức lực bạo phát nội dung, Cảnh Lăng liền nhẹ gật đầu, để cho cái lỗ hổng cho Oanh Nhi.

Oanh Nhi ngồi chồm hồm tại Cảnh Lăng bên người, bởi vì vị trí không lớn, hai người cơ hồ là dính sát vào cùng một chỗ. Xuyên thấu qua hơi mỏng quần áo, Cảnh Lăng có thể cảm giác được Oanh Nhi làn da thượng độ ẩm. Không biết như thế nào đấy, có chút tim đập rộn lên. Gian phòng không tính là nhiều yên tĩnh, bên ngoài mi lạn thanh âm còn có thể mơ hồ nghe thấy, Cảnh Lăng cảm giác mình mặt càng đỏ hơn.

“Oanh Nhi...” Cảnh Lăng kêu lên Oanh Nhi một tiếng.

“Làm sao vậy, Lăng, có chuyện gì không?” Oanh Nhi nhẹ giọng hỏi.

“Cái kia, cái kia...” Cảnh Lăng ấp úng trong chốc lát, hỏi, “Người, người bây giờ nhìn thấy gì?”

“A” Oanh Nhi thành thật trả lời nói, “Hai người bọn họ tại cởi quần áo, cái kia người nữ đã nằm ở trên giường rồi.”

“Cái gì!” Cảnh Lăng kinh hô một tiếng, lập tức lập tức bưng kín miệng của mình. Dốc sức liều mạng lôi kéo lấy Oanh Nhi quần áo, nói ra, “Nhanh, nhanh đừng nhìn! Tranh thủ thời gian cho Bốn công chúa xuống!”

“Lăng?” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia nhân nhật khó hiểu, “Không phải người cho ta xem đấy sao?”

Ta nào biết đâu, người rõ ràng đã chứng kiến chính sự lên, Cảnh Lăng âm thầm phức phỉ.

“Lăng, ta có rất trọng yếu mà nói cùng người nói.” Oanh Nhi mặt mũi tràn đầy nghiêm túc nhìn xem Cảnh Lăng.

“Ân, người muốn nói cái gì?” Chứng kiến Oanh Nhi trong mắt nghiêm túc, Cảnh Lăng cũng chăm chú hơi có chút.

“Người cái này thích tốt một chút cũng không tốt.” Oanh Nhi chăm chú nói ra.

“?” Cảnh Lăng nghi ngờ thoáng một phát, cầm lấy trên bàn chén trà uống một ngụm trà, “Cái gì thích?”

“Trộm xem người ta bức tranh tình dục sống động.” Oanh mới nói, “Công chúa, người chính là lại khát khao, cũng không có thể tới chỗ như thế nhìn.”

“Phốc”, Cảnh Lăng đem trong miệng nước trà toàn bộ phun ra, hung hăng trừng Oanh Nhi liếc, “Người mới khát khao!”

“Lăng, mặc kệ người có phải thật vậy hay không khát khao, loại này thích thật sự không thích hợp người.” Oanh Nhi nói tiếp.

“Ta, ta lúc nào có cái loại này thích rồi hả?” Cảnh Lăng nhanh chóng mặt chết rồi.

“Không có loại này thích, Lăng người bây giờ là đang làm cái gì?” Oanh Nhi hỏi.

“Ta, ta chỉ là muốn giáo huấn thoáng một phát người nam nhân kia mà thôi.” Cảnh Lăng nói ra, “Tại hấn thoải mái nhất thời điểm, đem bột tiêu toàn bộ từ cửa động thổi qua đi! Sặc chết nàng.”

Oanh Nhi:...

“Đừng lo lắng rồi, nhanh giúp đỡ Bồn công chúa đem bột tiêu đưa qua.” Cảnh Lăng trong miệng ngậm cái ống, nói ra.

“Lăng, loại này việc nặng khiến cho Oanh Nhi đến đây đi.” Oanh Nhi tiến đến Cảnh Lăng bên người, đem cái ống bên kia cắn, “Người nuông chiều từ bé đấy, gây ra rủi ro, làm bị thương chính mình sẽ không tốt.”

“Được rồi.” Cảnh Lăng suy nghĩ một chút, tựa buông ra rồi cái ống.

Oanh Nhi tiếp nhận cái ống cùng bột tiêu, từng điểm từng điểm đem bột tiêu từ cửa động thổi ra đi. Hao tổn thật dài thời gian, mới đem bột tiêu toàn bộ thổi tới.

“Lăng, không có nhục sứ mạng.” Thả ra trong tay đồ vật, Oanh Nhi khẽ mỉm cười.

“Vậy là tốt rồi.” Cảnh Lăng ngoặt rồi liếc mắt giác, nằm ở bên tường, đem một lỗ tai dán tại trên mặt tường, “Tiếp theo, khiến cho ta nghe một chút bên kia kêu thảm thiết a.” Cảnh Lăng nói qua, thò tay đem Oanh Nhi cũng kéo đi qua, “Oanh Nhi, người cũng tới nghe một chút.”

“Tốt.” Oanh Nhi gật gật đầu, học Cảnh Lăng bộ dạng, lỗ tai dán tại trên tường.

Bên cạnh mơ hồ không rõ thanh âm xuyên thấu qua vách tường truyền tới.

“Ân... A... Gia... Nhẹ một chút...” Nữ tử mơ hồ không rõ rên rỉ thanh âm, xen lẫn va chạm thanh âm.

“Lại để cho gia hảo hảo yêu thương người...”

Oanh Nhi cùng Cảnh Lăng hai người nghe xong cả buổi, ngoại trừ bên cạnh mê loạn thanh âm, căn bản nghe không được trong dự liệu tiếng kêu thảm thiết.

Cảnh Lăng sắc mặt có chút khó coi, nàng phé đi nhiều như vậy tâm tư, kết quả rõ ràng không có có bất kỳ thành quả nào.

“Ta muốn nhìn, cuối cùng là chuyện gì xảy ra!” Cảnh Lăng mặt lạnh lấy, ngồi thẳng lên, xuyên thấu qua lỗ nhỏ đi đến bên trong nhìn.

Màu đỏ chót trong màn lụa, hai cái mông lung bóng dáng làm lấy nguyên thủy nhất động tác.

Cảnh Lăng đôi má “Xoát” thoáng một phát liền hồng thấu, cũng không dám nữa nhìn lên. Nàng hiện ở nơi nào có tâm tư chú ý cái kia bột tiêu vấn đề, đây trong đầu đều là vừa rồi nóng rất hình ảnh. Bên cạnh

rên rỉ xuyên thấu qua vách tường không ngừng truyền đến, liên tục kích thích Cảnh Lăng thần kinh. Cảnh Lăng chỉ cảm thấy thân thể không hiểu nóng lên, miệng đắng lưỡi khô.

Cầm lấy nước trà trên bàn nhấp một miếng, miệng khô cảm giác cũng không có tiêu xuống dưới, Cảnh Lăng ừng ực ừng ực uống vài miếng, lại liên tục cho mình ngược lại rồi tốt vài chén trà. Một ly tiếp theo một ly, thể nhưng là miệng khô cảm giác ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng. Cảnh Lăng cảm thấy mình bây giờ hết sức kỳ quái, nằng nhất định là bị bệnh, Cảnh Lăng nghĩ như vậy.

“Lăng, ngươi làm sao vậy?” Oanh Nhi bắt được Cảnh Lăng bưng chén trà tay, trong mắt mang theo một tia lo lắng.

Bị đụng vào địa phương như điện giật giống nhau, truyền đến một hồi tê dại cảm giác. Cảnh Lăng vô thức rút về rảnh tay, “Ta...”

“A!” Bên cạnh một tiếng cao vút tiếng kêu đã cắt đứt Cảnh Lăng ngôn ngữ.

“Lăng, sắc mặt của ngươi oanh không bình thường, làm sao vậy sao?” Oanh Nhi vươn tay, dán Cảnh Lăng đôi má, cảm nhận được phía trên nhiệt độ, trong mắt tràn đầy lo lắng. Oanh Nhi để sát vào Cảnh Lăng, hỏi.

Oanh Nhi hơi thở nóng bỏng phun ra tại cổ của mình gáy, Cảnh Lăng nguyên vốn là có chút ít ngất đi ý nghĩ, càng thêm hỗn loạn rồi. Đây trong đầu đều là bên cạnh hai cái các loại tư thế. Trên người nhiệt độ cũng càng ngày càng nghiêm trọng.

Không tự giác đẩy, Cảnh Lăng đem cổ áo của mình có chút kéo ra, trên mặt hiện ra mất tự nhiên đỏ ửng: “Oanh Nhi, ta nhiệt.”

“Lăng, kỳ thật, ta, ta cũng có chút.” Vốn không có cảm giác gì, Cảnh Lăng vừa nói, Oanh Nhi cũng cảm thấy thân thể của mình khô nóng dị thường.

“Nếu như nhiệt, vậy liền đem quần áo cởi.” Cảnh Lăng một bên nói qua, một bên lôi kéo Oanh Nhi quần áo, tại Cảnh Lăng đại lực lôi kéo xuống, Oanh Nhi quần áo chảy xuống, lộ ra trắng nõn vai. Cảnh Lăng nhìn không được thò tay chạm đến lấy Oanh Nhi trên người non mịn da thịt, chỉ cảm thấy trên đời không còn có so với đây càng thêm tuyệt vời xúc cảm rồi.

Bên cạnh một tiếng tiếp theo một tiếng.

Cảnh Lăng đầu cảm giác mình trong đầu một căn bản dây cung cũng đi theo cái này tiếng kêu đứt đoạn rồi.

“Oanh... Oanh Nhi, sờ ta...” Cảnh Lăng bắt lấy Oanh Nhi tay, dán chặt lấy chính mình rộng mở cổ. Cầm lấy Oanh Nhi tay dưới đường đi dờ, ý đồ cởi bỏ trên người khô nóng. Oanh Nhi tay đụng vào địa phương, mang theo một tia cảm giác mát, Cảnh Lăng sáng khoái mà rên rỉ rồi hai tiếng.

Thủ hạ chính là da thịt bóng loáng tinh tế tỉ mỉ, Oanh Nhi mê muội giống như mà vuốt ve.

Hai người ánh mắt cũng bắt đầu có chút không đúng...mà bắt đầu, toàn thân khô nóng không chịu nổi, thâm nghĩ, giúp nhau đụng vào, chăm chú vuốt ve.

Ném đến rồi ngon ngọt, Cảnh Lăng đem quần áo của mình giặt ra, lộ ra bên trong màu sáng cái yếm.

“Oanh Nhi, đừng có ngừng... Đừng có ngừng...” Cảnh Lăng cả thân thể đều bại liệt tại trên mặt ghế, nhắm hai mắt, hưởng thụ lấy Oanh Nhi vuốt ve.

“Tốt, ta liên tục, không dừng lại...” Oanh Nhi nằm ở Cảnh Lăng trên người, bàn tay xuyên thấu qua quần áo, đụng vào Cảnh Lăng thân thể mỗi một chỗ.

Một đêm này, hai người đều điên cuồng.

Các nàng quên mất chính mình tới nơi này ước nguyện ban đầu, cũng quên mất chính mình thân phận. Các nàng duy nhất muốn làm đây, chính là, dùng nóng hổi lòng bàn tay đụng vào lẫn nhau mỗi một tấc da thịt, cảm thụ sự tồn tại của đối phương.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: “Công chúa, ngươi chính là lại khát khao, cũng không có thể tới chỗ như thể nhìn.” 233, công chúa khát khao thời điểm, cùng với Oanh Nhi như vậy đi như vậy!

38. Chương 38

Mắt trệt tự quần áo tán rơi trên mặt đất, trang nhả trên giường nằm một cái tuyệt mỹ nữ tử. Nữ tử trên mặt hiện ra nhàn nhạt đỏ ửng, khoe miệng quyến rũ ra một vòng nhẹ nhàng vui vẻ, tựa hồ tại làm một cái thập phần tốt đẹp chính là mộng.

Giường chiếu cách đó không xa quỳ một nữ tử, nữ tử mặc chỉnh tề, cúi thấp đầu, thẳng tắp sống lưng, quỳ ngồi dưới đất. Trên trán nhỏ vụn tóc che lại cả khuôn mặt, làm cho người ta thấy không rõ nét mặt của nàng, nhưng lại làm cho người ta một loại cảm giác bị đè nén.

“A.....” Trên giường nữ tử hừ nhẹ một tiếng, mở hai mắt ra, chống đỡ thân thể từ trên giường ngồi xuống. Vuốt vuốt ngứa đi đầu, trong khoảng thời gian ngắn, còn không có nhớ tới cuối cùng xảy ra chuyện gì. Như nước hai con người quét mắt chung quanh một vòng, cuối cùng định dạng tại bên giường một bóng dáng trên người.

“Oanh Nhi, người quỳ ở nơi đó, làm cái gì?” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia khó hiểu, xốc lên chặn mền trên người muốn xuống giường. Chặn mền xốc lên trong nháy mắt, Cảnh Lăng phát hiện mình vậy mà. Sắc mặt lập tức liền hồng thắm, lập tức đem chặn mền cuốn tại trên thân thể. Như vậy một phen động tác xuống, Cảnh Lăng Hồn Độn đại não cũng rõ ràng đứng lên. Đêm qua cuồng loạn toàn bộ dùng chạy lên não, Cảnh Lăng chỉ cảm thấy đôi má bị phồng lợi hại. Nàng tối hôm qua, rõ ràng, rõ ràng cùng Oanh Nhi, làm cái kia chờ chuyện kinh thể hải tặc. Mặc dù không có làm được cuối cùng, nhưng mà cũng đủ xấu hổ người.

“Mời công chúa trách phạt Oanh Nhi.” Oanh Nhi cúi đầu nói qua, thanh âm nghe không xuất ra tâm tình.

“Ta vì cái gì, muốn trách phạt người?” Cảnh Lăng nghi ngờ hỏi một câu, quay đầu nghĩ một lát thì, cũng nghĩ không ra được Oanh Nhi có làm gì sai sự tình. Tại nàng trong ấn tượng, Oanh Nhi, cho tới bây giờ sẽ không có làm sai qua bất cứ chuyện gì.

“Oanh Nhi bài tập hành vi đã xâm phạm công chúa rồi.” Oanh Nhi nói ra, “Mời công chúa trách phạt.”

Nói ra đêm qua sự tình, Cảnh Lăng ngượng ngùng đến cực điểm.

“Khục khục” Cảnh Lăng ho khan hai tiếng, nói ra, “Cái kia, cái kia, đêm qua không chỉ là một mình người vấn đề.” Tuy rằng về sau trí nhớ có chút mơ hồ, nhưng mà rất lúc mới bắt đầu, thật là nàng gây xích mích đứng lên đây.

“Công chúa không cần phải nói, nghìn bỏ qua vạn bỏ qua đều là Oanh Nhi bỏ qua.” Oanh Nhi nói ra.

“Ta nói người người này như thế nào chết như vậy nào kinh!” Oanh Nhi đối với thái độ của nàng lại biến thành lúc ban đầu trừng sinh thời điểm bộ dạng rồi, Cảnh Lăng không khỏi có chút cảm tức, “Không phải là cho người sờ soạn toàn thân ư! Ta cũng sờ soạn người đấy, một người một lần, công bằng vô cùng! Lại, hơn nữa, Bồn công chúa lại không có gì tổn thương.” Vì cái gì, nói đến chính mình lông tóc không bị tổn thương thời điểm, trong nội tâm sẽ hiện lên một tia thất lạc đây? Cảnh Lăng sờ lên ngực của mình, nàng cuối cùng tại chờ mong mấy thứ gì đó đây?

“Công chúa, đó là không đồng dạng như vậy.” Oanh Nhi nói ra, “Công chúa là thiên kim thân thể, Oanh Nhi bất quá là một kẻ thị nữ...”

“Ý của người là không muốn phụ trách?” Cảnh Lăng nhíu mày, nhìn về phía Oanh Nhi, trong mắt tràn đầy nguy hiểm ý tứ hàm xúc.

“Oanh, Oanh Nhi chẳng qua là...”

“Tốt người không có lương tâm Oanh Nhi!” Cảnh Lăng đem chặn mền trên người một chút xốc lên, từ trên giường đi xuống, liền giày cũng không mặc, liền đứng ở Oanh Nhi trước mặt, dưới cao nhìn xuống mà nhìn Oanh Nhi, “Người ngu Bồn công chúa nhìn, lại không nghĩ chịu trách nhiệm? Người là muốn học những cái kia hái hoa đạo tặc, tao đập Bồn công chúa nên cái gì đều mặc kệ ư!”

“Công, công chúa” bị Cảnh Lăng một phen ví von nói thập phần im lặng, oanh mới nói, “Cái đó và hái hoa đạo tặc có thuộc về khác nhau a.”

“Hừ” Cảnh Lăng hừ một tiếng, “Khác nhau ở nơi nào? Đều là ngủ con gái người ta, lại không chịu trách nhiệm. Bổng công chúa thanh bạch chi thân đều cho người rồi, người chẳng lẽ muốn trốn nợ?”

Nàng đem qua ngoại trừ sờ soạn công chúa toàn thân, sẽ không có làm tiếp sự việc dư thừa, làm sao lại gọi hủy công chúa thanh bạch chi thân đâu rồi, Oanh Nhi âm thầm phức phỉ.

“Người muốn là không chịu trách nhiệm, người tin hay không, Bổng công chúa bây giờ đang ở trước mặt người thất cổ!” Cảnh Lăng chỉ vào phía trên xà ngang nói ra, “Một cái bị người đã muốn thân thể, lại bị ném bỏ nữ tử, ngoại trừ chết, còn có thể như thế nào đây? Ta thật là một cái số khổ công chúa.”

“Công chúa, đừng đùa, biết không. Mỗi lần đều dùng tới xâu một chiêu này.” Đối mặt Cảnh Lăng càn quấy, Oanh Nhi trong mắt tràn đầy bất đắc dĩ. Vừa bắt đầu sợ hãi cùng bất an, cũng toàn bộ tại Cảnh Lăng thoạt ngữ trong tiêu tán.

“Vậy là người chịu trách nhiệm hay vẫn là không chịu trách nhiệm?” Cảnh Lăng cúi đầu xuống, chăm chú nhìn Oanh Nhi hai con người.

“Oanh Nhi còn có thể không chịu trách nhiệm sao?” Oanh Nhi nói ra, “Oanh Nhi đều đem công chúa cho ngủ.”

“Ngoan” Cảnh Lăng duỗi ra ngón trỏ, nhẹ nhàng khơi mào Oanh Nhi cái cằm, “Còn có, người có lẽ bảo ta cái gì?”

“Lăng.” Oanh Nhi biết nghe lời phải nói.

“Không” Cảnh Lăng nói ra, “Người muốn rồi Bổng công chúa thân thể, từ giờ trở đi, người muốn bảo ta rất Thân ái Lăng.”

Oanh Nhi:...

“Nhanh, gọi hai tiếng tới nghe một chút.” Cảnh Lăng nói ra.

Vì cái gì nàng tổng có loại bị công chúa lừa dối cảm giác đây? Oanh Nhi mở trừng hai mắt. Rõ ràng vừa mới công chúa vẫn còn khóc lóc kể lể nàng ngủ người ta không chịu trách nhiệm, như thế nào hiện tại liền trái ngược đây? Kỳ thật nàng mới phải rất thiết thời chính là cái kia a, đem qua nàng cũng bị công chúa ngủ, kết quả buổi sáng bị công chúa vô lý yêu cầu chịu trách nhiệm, bây giờ còn bị công chúa lừa dối.

“Công chúa, cái kia, cái kia...” Oanh Nhi há hốc mồm, muốn nói cái gì.

“Hả?” Cảnh Lăng tùy ý mà hỏi một câu, “Người muốn nói cái gì.”

“Cái gì kia, người có thể trước mặc xong quần áo sao?” Oanh Nhi nói ra, “Sáng sớm vẫn còn có chút lạnh.”

Bị Oanh Nhi một nhắc nhở, Cảnh Lăng mới nhớ tới mình bây giờ là. Kinh sợ kêu một tiếng, liền chạy trở về trên giường, cầm lấy đệm chăn gắt gao bao lấy thân thể của mình.

“Còn, còn không mau đem Bổng công chúa quần áo lấy tới!” Cảnh Lăng hơi xấu hổ trừng mắt nhìn Oanh Nhi liếc, “Người cũng không biết sớm chút nhắc nhở ta!”

“Dạ dạ dạ, đều là Oanh Nhi bỏ qua.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, từ dưới đất đứng lên đến. Bởi vì quỳ có chút lâu rồi, chân có chút đã tê rần, đứng lúc thức dậy lão đảo hai cái.

“Người từ chùng nào thì bắt đầu quỳ hay sao?” Nhìn Oanh Nhi bộ dạng, Cảnh Lăng đã biết rõ Oanh Nhi đã quỳ đã lâu rồi. Cái này chết não kinh, thật là làm cho người đã đau lòng, lại ưu thích.

“Khi...tĩnh lại, liền quỳ rồi.” Oanh Nhi thành thật trả lời lấy.

“Người quỳ chỉ ít có một canh giờ rồi a.” Cảnh Lăng nói ra.

Oanh Nhi nhẹ gật đầu.

“Oanh Nhi Bồn công chúa cảnh cáo người, người lần sau nếu còn như vậy tự chủ trương quỳ cả buổi, Bồn công chúa liền đánh cái mông người!” Cảnh Lăng hung dữ uy hiếp nói. Chẳng qua là uy hiếp lời nói làm cho người ta một chút cũng cảm giác không xuất ra uy hiếp ý tứ.

“Đúng, Oanh Nhi thụ giáo.” Oanh Nhi cầm qua gấp chỉnh tề đặt ở trên mặt ghế quần áo, đưa cho Cảnh Lăng.

Cảnh Lăng kết quả quần áo, trốn ở trong chăn thay quần áo. Một bên muốn ngăn trở Oanh Nhi ánh mắt, một bên muốn chính mình mặc quần áo, Cảnh Lăng cảm thấy hết sức khó khăn.

“Lăng, Oanh Nhi giúp người mặc a.” Oanh Nhi đi ra phía trước, nói ra.

“Mới không cần.” Cảnh Lăng cự tuyệt. Trải qua đêm qua cuồng loạn, nàng hiện tại đối mặt Oanh Nhi, chỉ cảm thấy vô cùng thẹn thùng.

“Lăng, có cái gì nhưng lại xấu hổ.” Oanh mới nói, “Dù sao có thể nhìn Oanh Nhi đều nhìn rồi, có thể động vào, Oanh Nhi cũng đều sờ soạng.”

Cuối cùng tại Cảnh Lăng mãnh liệt phản đối xuống, Oanh Nhi còn không có thành công cho Cảnh Lăng thay đổi y phục.

Xuống giường về sau, Cảnh Lăng để sát vào đã tắt ánh nến nghe nghe, trong mắt hiện lên một tia hiểu rõ thần sắc.

“Lăng, người đang ở đây nghe thấy cái gì?” Oanh Nhi hỏi câu.

“Ta một mực ở suy nghĩ tối hôm qua hai ta không khống chế được nguyên nhân.” Cảnh Lăng chỉ chỉ sắp đầu, nói ra, “Chính là cái này, cái này trong đó pha đi một tí mê tình mùi thơm. Có một chút thúc tình công hiệu, bất quá công hiệu không phải hết sức mãnh liệt, nhiều nhất là trợ hứng dùng đấy.”

“Lăng giống như hiểu lắm những thứ này?” Oanh Nhi hỏi.

“Đó là Bồn công chúa học rộng tài cao!” Cảnh Lăng ngang đầu ưỡn ngực, nói ra. Nàng là tuyệt đối sẽ không nói cho Oanh Nhi, kiếp trước thời điểm vì có thể kéo Hồi tướng quân, nàng cái gì thúc tình hương đều cần thận nghiên cứu thử qua!

Cảnh Lăng quỳ gối trên mặt ghế thông qua lỗ nhỏ nhìn về phía bên cạnh thời điểm, phát hiện bên cạnh sớm đã không còn người. Bên cạnh hai người làm việc thời điểm, kéo lên rồi tứ giác màn lụa, trên giường màn lụa chống đỡ cửa động, hôm qua vùng những cái kia bột tiêu đều tại màn lụa lên, cũng không có rơi xuống trên giường. Cảnh Lăng có chút tiếc hận, rõ ràng không có cả đến người.

Sắc trời không còn sớm, Cảnh Lăng mang theo Oanh Nhi vội vàng đã đi ra thanh lâu.

Trở lại trang viên thời điểm, Hoàng đế còn chưa thức dậy.

Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi lặng lẽ chạy vào chính mình trong sân.

Tiến vào sân nhỏ thời điểm, phát hiện bên trong đứng đấy một cái khách không mời mà đến.

“Nguyên lai là Cảnh Bình muội muội” Cảnh Lăng khoe miệng quyến rũ ra một vòng vui vẻ, “Không biết người tới đây trong có gì muốn làm.”

“Tỷ tỷ trắng đêm chưa về. Muội muội tự nhiên muốn hảo hảo quan tâm thoáng một phát.” Cảnh Bình nói ra, “Thuận đường cũng có thể bẩm báo phụ hoàng một tiếng.”

“A” Cảnh Lăng trào phúng cười cười, lại muốn dùng loại này đến uy hiếp nàng, “Người cho rằng ta lá gan sẽ lớn như vậy sao? Nếu như không phải phụ hoàng ngầm đồng ý đấy, ta dám đi ra ngoài sao?”

“Cái này...” Cảnh Bình á khẩu không trả lời được. Nàng hôm nay đến Cảnh Lăng nơi đây, liền là bởi vì chính mình trong nội tâm không thống khoái, muốn tìm Cảnh Lăng không thống khoái. Vệ tướng quân một đêm chưa về, Cảnh Lăng cũng là một đêm chưa về, Vệ tướng quân buổi sáng lúc trở lại, trên người còn có một tia nữ nhi gia son phấn hương, không cần nghĩ cũng biết, hai người này tối hôm qua nhất định là cùng một chỗ một đêm. Cảnh Bình ngầm lại liền đổ kị phải chết, dựa vào cái gì, chuyện gì tốt đều bị Cảnh Lăng độc chiếm rồi!

“Hơn nữa” biết rõ Cảnh Bình đối với Vệ Trung cảm tình, Cảnh Lăng cố ý khiêu khích nói, “Coi như là phụ hoàng không có ngầm đồng ý, chỉ cần ta là cùng Vệ tướng quân cùng đi ra đây, phụ hoàng nhất định tán thành. Phụ hoàng hiện tại ước gì ta từng giây từng phút cùng Tướng quân cùng một chỗ đây.”

“Người!” Cảnh Bình trong mắt tràn đầy lòng đổ lệ.

“Cảnh Bình muội muội, ta biết rõ ngươi ưa thích Tướng quân.” Cảnh Lăng cười cười, vỗ vỗ Cảnh Bình bả vai, nói ra, “Kỳ thật ta cũng không muốn hoành đao đoạt ái đây. Tướng quân mặc dù tốt, nhưng mà cũng không phải ta thích đây, ta thích vẫn nhược thư sinh.”

“Ngươi muốn nói cái gì?” Cảnh Bình nhìn xem Cảnh Lăng, cũng không có lập tức sắp xếp mặt Cảnh Lăng đặt ở nòng trên vai tay.

“Ngươi có nghĩ là muốn gả cho Tướng quân?” Cảnh Lăng dụ dỗ nói.

“Ngươi nguyện ý đem Tướng quân nhường cho ta?” Cảnh Bình trong mắt hiện lên một tia hoài nghi, nào có tốt như vậy sự tình!

“Quân tử không đoạt người làm cho tốt.” Cảnh Lăng nói ra, “Chỉ cần ngươi cùng ta hợp tác, ta cam đoan, phụ hoàng sẽ vì ngươi cùng Tướng quân chỉ hôn.”

“Ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi?” Cảnh Bình hỏi.

“Tin hay không tùy ngươi.” Cảnh Lăng nói, “Bất quá, ngươi muốn hiểu rõ ràng. Đã thất bại, cũng ngay tại lúc này như vậy. Nhưng mà vạn nhất thành công, Tướng quân phụ nhân vị trí, sẽ là của ngươi rồi.”

Cảnh Bình nghĩ một lát nhi, cuối cùng quyết định đánh bạc một chút, “Tốt! Ta và ngươi hợp tác.”

“Như vậy, đang lúc hoàng hôn, đến chỗ của ta, ta và ngươi đem kỹ càng kế hoạch.”

“Tốt, nếu như thành công, ta sẽ cả đời cảm kích ngươi.” Cảnh Bình nói.

Cảnh Lăng không nói gì thêm, mang theo Oanh Nhi liền trở về gian phòng của mình.

Đóng cửa phòng, nhìn xem Cảnh Lăng vẻ mặt cao hứng bộ dạng, Oanh Nhi hỏi: “Lăng, nhìn ngươi cao hứng như vậy bộ dạng, thế nhưng là nghĩ tới điều gì tốt biện pháp đối phó Tướng quân?”

“Tự nhiên là có đấy, hơn nữa là tuyệt diệu phương pháp xử lý.” Cảnh Lăng khoe miệng quẹo rũ ra một vòng vui vẻ, ghé vào Oanh Nhi bên miệng nói ra sắp xếp của mình.

“Lăng, ngươi thật là đủ hổng đấy.” Nghe xong Cảnh Lăng chủ ý, Oanh Nhi không thể không là Tướng quân mặc niệm.

“A, ta nếu không hổng, như thế nào cho ngươi yêu mến ta.” Cảnh Lăng khê cười một tiếng.

“Chẳng qua là, Lăng, Oanh Nhi không rõ, ngươi vì sao phải tìm Cảnh Bình công chúa hợp tác. Chuyện này, một mình ngươi có thể hoàn thành a.” Oanh Nhi nói ra, “Cảnh Bình công chúa người như vậy, vạn nhất lật lọng rồi làm sao bây giờ?”

“A, cái này ngươi yên tâm.” Cảnh Lăng cười cười, nói ra, “Vì gả cho Tướng quân, nàng cái gì đều nguyện ý đấy.” Bởi vì, kiếp trước ta đây, chính là như vậy, câu nói kế tiếp, Cảnh Lăng cũng không nói ra miệng.

“Hơn nữa” Cảnh Lăng nói ra, “Có đen một chút nòi cần người nào đó đến lưng.”

“Sự tình nếu là thật đã thành, Tướng quân đoán chừng muốn hận chết Cảnh Bình công chúa rồi.” Oanh Nhi cười cười.

“Ta chỉ là đã đáp ứng làm cho nàng gả cho Tướng quân” Cảnh Lăng dí dỏm cười cười, “Nhưng mà Tướng quân như thế nào đối với nàng, không phải ta có thể không chế.”

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: tiếp theo đùa chơi chết Tướng quân 233

39. Chương 39

Đang lúc hoàng hôn, Cảnh Lăng cùng Cảnh Bình trong phòng mưu đồ bí mật thương lượng thật lâu. Ra khỏi phòng thời điểm, hai người trên mặt đều mang theo thỏa mãn vui vẻ.

Nhìn xem Cảnh Bình bóng lưng, Oanh Nhi cảm thán một câu, “Lăng, Oanh Nhi thực là Tướng quân cùng Cảnh Bình công chúa cảm giác được bi ai.”

“A” Cảnh Lăng cười cười, “Bảo hồ lột da, tự nhiên muốn tốt nhất xấu nhất ý định.”

“Lăng cảm giác mình là Hồ sao?” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nói ra.

“Người cảm thấy thế nào?” Cảnh Lăng nhíu mày, nhìn về phía Oanh Nhi.

“Oanh Nhi ngược lại cảm thấy, Lăng so với cái kia cừu non còn muốn đáng yêu, ôn nhu đây.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy vui vẻ.

“Bổn công chúa một chút cũng không ôn nhu.” Cảnh Lăng nói ra, “Cũng không thích ôn nhu. Nhu mỹ nhân, tổng là không có quá tốt kết cục.” Kiếp trước Oanh Nhi, chính là như thế.

“Nhưng mà Lăng đối với Oanh Nhi một mực rất ôn nhu a.” Oanh Nhi mở trừng hai mắt, nói ra.

“Bổn công chúa đối với người ôn nhu.” Cảnh Lăng duỗi ra ngón trỏ, ngoắc một cái Oanh Nhi cái cằm, mở miệng nói.

“Oanh Nhi cũng vĩnh viễn đối với công chúa ôn nhu.” Thò tay nắm chặt Cảnh Lăng chọn chính mình cái cằm ngón tay, Oanh Nhi trong mắt tràn đầy chăm chú.

“Cái này, đây là đương nhiên đấy.” Bị Oanh Nhi nhìn mà có chút xấu hổ, Cảnh Lăng bỏ qua một bên đầu, nói ra, “Người cũng đã ngủ qua Bổn công chúa rồi, nếu là dám không đúng Bổn công chúa ôn nhu, vốn, Bổn công chúa liền...”

“Lăng người cứ yên tâm đi.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, đem Cảnh Lăng lâu tiến trong ngực, “Oanh Nhi này sinh, định không phụ người.”

“Làm gì vậy đột nhiên nói như vậy chăm chú.” Rúc vào Oanh Nhi trong ngực, Cảnh Lăng mặt nóng hổi vô cùng.

“Không có gì, Oanh Nhi chính là tùy tiện nói một chút.” Oanh Nhi nói ra.

“Thật sự, chẳng qua là tùy tiện nói một chút sao?” Cảnh Lăng ngẩng đầu, nhìn về phía Oanh Nhi, trong mắt lóe ra vẻ chờ mong.

“... Ân.” Tránh được Cảnh Lăng con mắt, Oanh Nhi nói ra. Gạt người, rõ ràng trong nội tâm không phải như vậy muốn đẩy, rõ ràng muốn chính là, vĩnh viễn cùng công chúa cùng một chỗ, yêu thương công chúa, bảo vệ công chúa. Nàng đã cảm nhận được chính mình đối với công chúa cái kia một phần không giống bình thường tình cảm, cũng biết, tại công chúa trong nội tâm, sợ là đối với chính mình cũng là loại này tình cảm, bằng không thì tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha thứ đêm đó láo xược đấy. Nếu như, nàng không phải thị nữ, công chúa cũng không phải công chúa, nàng nhất định sẽ nói ra nội tâm chân thật nhất ý tưởng đấy. Thế nhưng là nàng không thể. Công chúa thân phận là hai người vô luận như thế nào đều càng không qua khe rãnh.

“Ta đã biết.” Cảnh Lăng trong mắt sáng rọi ảm đạm rồi thoáng một phát. Từ Oanh Nhi phức tạp trên nét mặt, nàng có thể cảm giác được Oanh Nhi băn khoăn, “Oanh Nhi, ta thật hy vọng thời gian vĩnh viễn dừng lại tại thời khắc này.” Cảnh Lăng có chút ngoặt rồi ngoặt khóe miệng, quyến rũ ra một vòng nhẹ nhàng vui vẻ.

“Lăng, Ta cũng thế.” Oanh Nhi khẽ mỉm cười.

Có mấy lời, không cần hoàn toàn làm rõ, hai người nội tâm minh bạch là được rồi. Có đôi khi, như vậy mờ mờ cảm giác, so cái gì đều nói mở đầu tốt. Hai người bọn họ giữa có quá nhiều khe rãnh rồi, những thứ này khe rãnh đã định trước các nàng không thể nói ra là quan trọng nhất ngôn ngữ.

“Đi thôi, Oanh Nhi, chúng ta đi chơi thú vị.” Cùng Oanh Nhi ôm trong chốc lát, Cảnh Lăng vỗ vỗ Oanh Nhi bả vai, nói ra.

“Tốt.” Oanh Nhi cười cười.

Bởi vì hoàng hôn thời điểm đã phái người cùng Vệ Trung đã từng nói qua nàng buổi tối muốn đi cùng hấn tán phiếm, cho nên tối nay, Vệ Trung cũng không có đi ra ngoài tầm hoa văn liễu, mà là đang chính mình trong sân một mình uống rượu, chờ Cảnh Lăng đã đến.

Mang theo Oanh Nhi tiến vào Vệ Trung sân nhỏ, đập vào mi mắt chính là một cái một bộ áo trắng nam tử ngồi ở trên cái bàn tròn, một thân một mình dưới ánh trăng độc cước. Tư thế có chút ưu nhã, rất dễ dàng lại để cho khuê các trong nữ tử sinh ra hảo cảm.

Thực sẽ giả bộ! Cảnh Lăng mắt nhìn Vệ Trung, trong mắt hiện lên một tia khinh thường. Nhưng là vì kế hoạch, hay vẫn là không thể không giả trang ra một bộ ưa thích bộ dạng.

“Người đã đến rồi.” Vệ Trung đứng dậy, mỉm cười nhìn về phía Cảnh Lăng, đối với Cảnh Lăng làm ra một cái tư thế xin mời, “Công chúa bên này mời.”

“Tướng quân khách khí.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, khoe miệng quyến rũ ra một vòng coi như là cười ôn hòa ý, ngồi ở Vệ Trung bên người.

“Không biết công chúa tới đây cái gọi là chuyện gì?” Vệ Trung cho Cảnh Lăng rót một chén trà.

“Không có gì.” Cảnh Lăng không có thò tay đi lấy rượu trên bàn chén, mở miệng nói, “Chẳng qua là ý tưởng đột phát, muốn đến xem Tướng quân mà thôi.”

“Vệ mỗ thật sự là được sủng ái mà lo sợ a.” Vệ Trung hai tay ôm quyền, nói ra, “Trước mấy Nhật Công chủ còn đối với Vệ mỗ lạnh nhạt đến cực điểm đây.”

“Cho nên Bồn công chúa nói, Vệ tướng quân không hiểu lòng của nữ nhân.” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, nhìn về phía Vệ Trung, khoe mắt tràn đầy vũ mị phong tình, Vệ Trung nhìn, chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt khí vọt lên xoang mũi, trên người cũng táo nóng lên. Trưởng công chúa quả nhiên là vợ vật, Vệ Trung trong lòng càng phát ra đối với cái này tương lai phu nhân đi đến đã hài lòng. Quả nhiên, cầu hôn trưởng công chúa quyết định là chính xác.

“Cái kia không biết, công chúa có nguyện ý hay không lại để cho vốn Tướng quân hiểu được thoáng một phát đây?” Vệ Trung hồng cười một tiếng, vươn tay, bắt được Cảnh Lăng đặt ở trên đùi tay phải. Vào tay là một mảnh trắng nõn da thịt, so sánh với tốt tơ lụa vuốt còn muốn thoải mái, so với hấn ở đây thanh lâu đựng những cô gái kia, không biết tốt hơn gấp bao nhiêu lần. Vệ Trung nhận không được nhiều ma thặng Cảnh Lăng mu bàn tay vài cái.

Cảnh Lăng thân thể cứng đờ, nổi da gà một tiếng. Trong lúc lơ đãng chống lại Vệ Trung hai con người, chứng kiến Vệ Trung trong mắt dâm ý, Cảnh Lăng chỉ cảm thấy một hồi buồn nôn. Nếu như có thể, nàng thật muốn tại chỗ giết chết người nam nhân này.

Không để lại dấu vết rút về tay của mình, Cảnh Lăng nói ra: “Tướng quân, nam nữ thụ thụ bất thân, coi như là tương lai của ta thật là phu nhân người, bây giờ danh tiết cũng hết sức trọng yếu.”

“Công chúa không nên tức giận.” Vệ Trung cười cười, nói ra, “Là Vệ mỗ đường đột.” Rút về tay cũng không có thả lại bên cạnh thân, mà là rời khỏi chớp mũi nhẹ nhàng ngửi thoáng một phát, có một cỗ nhàn nhạt con gái mùi thơm, nghe hết sức thư thái.

Người đâu chỉ là đường đột, quả thực là buồn nôn người! Nhìn xem Vệ Trung đáng đồ tử bình thường động tác, Cảnh Lăng tại trong lòng thầm mắng một tiếng, đối với Vệ Trung càng ngày càng khinh thường rồi. Nàng kiếp trước thời điểm, rút cuộc là nhìn trúng người nam nhân này điểm nào nhất! Chính là đầu óc bị lừa đã rồi, đều khó có khả năng vừa ý nàng, nàng kiếp trước đầu óc nhất định là bị con lừa lần lượt đâm lên rồi!

“Tướng quân” Cảnh Lăng hít sâu một cái lên, bình phục thoáng một phát tâm tình, nói ra, “Không biết rõ ngày có rãnh hay không rãnh rồi?”

“Vì công chúa, Vệ mỗ tùy thời đều có thể có rảnh.” Vệ Trung nói ra.

“Bổn công chúa ngày mai muốn đi dạo một vòng cái gọi là phiên chợ, nhưng mà một người mang theo tùy tùng nữ thị vệ, không khỏi không thú vị.” Cảnh Lăng nói, “Không biết Tướng quân có hay không cố ý cùng đi?”

“Công chúa mệnh lệnh, Vệ mỗ tự nhiên đáp ứng.” Vệ Trung nói.

“Như vậy là tốt rồi.” Cảnh Lăng gật gật đầu, “Cái kia Bổn công chúa trước...” Cảnh Lăng một bộ phải ly khai bộ dạng, nàng thật là ngốc không nổi nữa.

“Công chúa, nếu như đã đến, không ngại uống trước chén trà.” Vệ Trung chỉ chỉ một mực bày đặt tại Cảnh Lăng trước mặt chén trà, nói ra, “Đây là vốn Tướng quân bên ngoài xuất chinh thời điểm, từ nơi nào đó đào đến trà. Hương vị hết sức đặc biệt, không cần trong nội cung đỉnh cấp trà chênh lệch.”

“Công chúa, nước trà thả lâu như vậy rồi, nên sáng.” Cảnh Lăng còn không có mở miệng, Oanh Nhi dẫn đầu trước khi nói ra, “Cái này mát mát trà, cũng không hay uống.” Oanh Nhi thò tay cầm lấy Cảnh Lăng trước mặt chén trà, đối với Vệ Trung nói ra, “Tướng quân giới không ngại Oanh Nhi ngược lại rồi cái này chén trà, một lần nữa cho công chúa ngược lại một ly?”

“Tự nhiên là không ngại đấy.” Mỹ nhân yêu cầu, Vệ Trung từ trước đến nay chắc là sẽ không chú ý đấy, “Còn là công chúa thiệp thân thị nữ tri kỷ, ta đây người thô hào, ngược lại là có chút sợ ý rồi.”

“Nhiều tạ Tướng quân khách lễ.” Oanh Nhi mỉm cười, cổ tay cuốn liền đem cả chén nước trà ngã trên mặt đất. Sau đó cầm lên trên bàn ấm trà, cho Cảnh Lăng rót đầy, lại chuyển qua Vệ Trung chỗ đó, “Tướng quân có muốn hay không cũng thêm một điểm?”

“Cái kia liền đa tạ Oanh Nhi rồi.” Vệ Trung cười rất vui vẻ, “Có thể làm cho công chúa thị nữ hầu hạ một hồi, thật sự là khó được a.”

Cảnh Lăng cũng không nói lời gì.

Oanh Nhi cho Vệ Trung châm trà thời điểm, không biết như thế nào đấy, một cái tay run, không nghĩ qua là, cả chén nước trà toàn bộ đều ngã xuống Vệ Trung trên người. Vệ Trung lập tức đứng lên

“Đem, Tướng quân, thực xin lỗi!” Oanh Nhi xuất ra khăn lụa, vội vàng giúp đỡ Vệ Trung lau quần áo, “Oanh Nhi không phải cố ý đấy, Oanh Nhi thất thần rồi.”

“Oanh Nhi.” Cảnh Lăng nhú mày.

“Thực xin lỗi, công chúa, là Oanh Nhi sai rồi, Oanh Nhi không nên nhìn Tướng quân nhìn nhập thần đấy.” Oanh Nhi lập tức quỳ gối Cảnh Lăng trước mặt.

“Người...” Vừa định gọi Oanh Nhi đứng lên, Vệ Trung liền chen vào nói.

“Công chúa, Oanh Nhi chẳng qua là vô tâm tới mất, liền tha thứ nàng a.” Vệ Trung trước thay Oanh Nhi lên tiếng xin lỗi cho. Bất kỳ nữ nhân nào, nghe được những nữ nhân khác ngấp nghé chính mình tương lai phu quân, đều ghen ghét đến hận không thể giết người kia a. Vệ Trung tại lòng hư vinh thật lớn thỏa mãn dưới điều kiện, tự nhiên cũng không hy vọng Oanh Nhi gặp chuyện không may.

“Người đứng lên.” Cảnh Lăng giọng điệu không thật là tốt, “Hôm nay có Tướng quân cho người xin tha coi như xong, nếu là còn có lần sau, ta định không buông tha người rồi!”

“Tướng quân, Bổn công chúa thân thể không khỏe, nên rời đi trước rồi.” Cảnh Lăng mặt lạnh lấy cùng Vệ lời khuyên, cảnh báo biệt ly đi, Oanh Nhi tự nhiên là thông vội vàng đuổi theo.

Lúc này đây, Tướng quân không có ngăn lại nàng. Hắn đã đã cho rằng, công chúa là vì Oanh Nhi vừa rồi cái kia lời nói, tức giận, bây giờ là phải đi về hung hăng giáo huấn cái kia thị nữ đầu rồi, hy vọng đừng tổn thương đến đó khuôn mặt, Vệ Trung nghĩ đến.

Trở lại chính mình sân nhỏ, Cảnh Lăng không nói hai lời, liền phóng tới thủy đàm, đem tay của mình với vào đi tìm chết mạng xoa xoa. Không đây một lát thời gian, toàn bộ mu bàn tay đều hồng thấu, thế nhưng

là Cảnh Lãng lại hồn nhiên nhưng chưa phát giác ra. Nàng chỉ cảm thấy, bất kể thế nào giặt rửa, đều giặt rửa không sạch sẽ.

“Lãng, người làm cái gì vậy!” Oanh Nhi vội vàng đem Cảnh Lãng tay từ trong nước lấy ra, đau lòng mà nhìn phiếm hồng mu bàn tay, nhẹ khẽ vuốt vuốt, “Đau không?”

“Ta chỉ là, muốn rửa sạch sẽ mà thôi.” Cảnh Lãng nói.

“Lãng, người như vậy giặt rửa không sạch sẽ đấy, lại để cho Oanh Nhi đến tốt chứ?” Oanh Nhi ôn nhu nói qua.

Cảnh Lãng nhẹ gật đầu.

Oanh Nhi xuất ra một cái khăn khổ khăn lụa, cẩn thận từng li từng tí mà lau sạch sẽ Cảnh Lãng trên tay là nước đọng. Cúi đầu xuống, tại Cảnh Lãng trên mu bàn tay ấn kề tiếp hôn.

Mềm mại môi bộ lạc đụng phải tay của mình lưng, truyền đến một hồi cảm giác giống như điện giật.

Cảnh Lãng kìm lòng không được thu tay về.

“Lãng, ta còn không có sạch sẽ xong đâu.” Oanh Nhi khoe miệng quyến rũ ra ôn nhu đáng tươi cười, một lần nữa đem Cảnh Lãng tay cầm đến chính mình bên môi, ấn sau lần lượt ôn nhu hôn, đã liền đầu ngón tay đều không buông tha. Đầu ngón tay là thập phần mẫn cảm địa phương, mỗi bị Oanh Nhi hôn một lần, Cảnh Lãng liền vô thức muốn rút tay về, lại bị Oanh Nhi nắm chặt. Oanh Nhi hơi trách cứ mà nhìn Cảnh Lãng, “Lãng, sạch sẽ vẫn chưa xong thành, không thể rút về tay nhé.”

Tay phải mỗi một chỗ, đều bị Oanh Nhi nhẹ hôn nhẹ. Rõ ràng chỉ qua rồi thời gian một chén trà công phu, Cảnh Lãng lại cảm thấy, so với tam thu còn muốn dài dằng dặc. Thế nhưng là kỳ diệu đấy, nàng có hi vọng cái này dài dòng buồn chán thời gian đừng nên dừng lại. Hy vọng có thể vĩnh viễn bị Oanh Nhi ôn nhu như vậy hôn. Từ Oanh Nhi hôn ở bên trong, nàng có thể cảm nhận được cái kia phần nồng đậm tình nghĩa, còn có thật sâu quan tâm.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: __(: ”)__ bị Oanh Nhi điên cuồng sờ sàng đây

40. Chương 40

Ngày thứ hai sáng sớm, Cảnh Lãng lặng lẽ phái oanh mà đi rồi Cảnh Phong chỗ đó, lại để cho Cảnh Phong giúp làm rồi một ít chuyện.

Ăn trưa qua đi, Cảnh Lãng mang theo Oanh Nhi cùng Vệ Trung ra cửa. Đi theo còn có Cảnh Phong cùng Cảnh Bình.

“Lại nói tiếp, vốn... Tiểu thư còn là lần đầu tiên cùng Oanh Nhi đi dạo phiên chợ đây.” Đi trên đường, nhìn xem người ta lui tới chảy, Cảnh Lãng chỉ cảm thấy tâm tình một hồi khoan khoái dễ chịu. Đi ngang qua ven đường quán nhỏ thời điểm, Cảnh Lãng tiện tay cầm lên phía trên bày đặt tinh xảo máy xay gió, thò tay sờ chút rồi hai cái, cười đối với Oanh Nhi nói, “Người xem, có nhiều thú, còn có thể chuyển đây.”

“Cả ngày ngốc trong cung, tiểu thư khó tránh khỏi phiền muộn.” Oanh Nhi cười cười, mắt nhìn công chúa trong tay máy xay gió, “Thứ này cùng thật xinh đẹp.”

“Tiểu thư như là ưa thích, Vệ mỗ có thể mua lại cho người.” Nhìn ra Cảnh Lãng trong mắt ưa thích, Vệ Trung lớn xum xoe, cho cửa hàng lão bản một thổi bạc, sáng khoái nói, “Còn dư lại tựu xem như là ban thưởng, tiểu thư nhà ta ưa thích thứ đồ vật, giá trị cái giá này.”

“Đa tạ Vệ tiên sinh hảo ý.” Cảnh Lãng lễ phép cười cười, đem máy xay gió chọc vào trở về, nói ra, “Thứ này tuy rằng xinh đẹp, nhưng mà đều là trẻ con con biểu diễn. Bỏ tiểu thư dù sao tuổi tác lớn hơn, đã không thích hợp những đồ chơi này nhi rồi.”

“Là Vệ mỗ đường đột.” Vệ Trung cười cười, cũng không thèm để ý, canh chừng xe đâm trở về, cũng không có thu hồi cái kia thổi bạc, “Cái này máy xay gió có thể được đến tiểu thư nhìn trúng. Một thổi bạc hoa không lỗ.”

“Ha ha.” Cảnh Lăng trong tiếng cười mang theo nhàn nhạt trào phúng, chỉ có quen thuộc nàng Oanh Nhi cảm nhận được.

Lại để cho Vệ Trung cùng mình tới chỗ dạo chơi, Vệ Trung rất ưa thích tại Cảnh Lăng trước mặt khoe khoang chính mình. Cảnh Lăng trên mặt giấu diếm, nội tâm đã có chút ít phiền.

“Tiểu thư, Oanh Nhi nghe nói phía trước khách sạn làm đồ ăn là nơi đây nhất tuyệt, có muốn thử một chút hay không nhìn?” Oanh Nhi chỉ vào cách đó không xa thực “Nghe thấy hương lâu” nói ra.

“Ân, Oanh Nhi vừa nói như vậy, bốn tiểu thư cũng thật là có chút dói bụng” quay đầu nhìn Vệ Trung liếc, Cảnh Lăng ngoắc một cái môi, nói ra, “Tướng quân có hứng thú hay không cùng một chỗ?”

“Tự nhiên.” Vệ Trung trong mắt hiện lên mỉm cười, đi theo Cảnh Lăng tiến nhập “Nghe thấy hương lâu”.

“Lăng tỷ, thật là tinh xảo.” Ngồi ở bên giường Cảnh Phong vượt qua Cảnh Lăng vẫy vẫy tay, bên người còn ngồi Cảnh Bình, Cảnh Phong khẽ mỉm cười.

“Thật sự là trùng hợp a.” Cảnh Lăng cười cười, đi về hướng Cảnh Phong, “Phong đệ cũng là coi trọng nơi đây mỹ vị sao?” Âm thầm cho Cảnh Phong khiến một cái ánh mắt. Cảnh Phong vụng trộm nhẹ gật đầu, Cảnh Lăng an tâm rất nhiều.

“Tới nơi này, ngoại trừ mỹ thực, cũng không có lý do khác rồi a.” Cảnh Phong cười cười, đem ánh mắt chuyển qua Vệ Trung trên người, chỉ chỉ chỗ bên cạnh, “Vệ tướng quân cùng một chỗ a.”

“Cái kia Vệ mỗ liền không khách khí.” Vệ Trung nói, liền ngồi xuống.

Cảnh yên ổn mặt gương ngùng ngùng phải xem lấy Vệ Trung, cũng không nói chuyện, làm làm ra một bộ yên tĩnh tiểu thư khuê các bộ dạng.

Cảnh Phong điểm không ít thức ăn, đều là đặc sắc đồ ăn, một bàn người chỉ là có chút thỏa mãn.

“Tướng quân, ta rút cuộc tìm được người rồi!” Một cái quần áo màu đỏ chói áo bào thực diêm dúa lăng ló nam tử trong lúc đó phốc suy nghĩ Vệ Trung.

Cảm giác được nguy cơ, Vệ Trung không nói hai lời liền đứng lên, chợt hiện qua một bên đi. Nam tử chụp một cái cái không, thoáng cái té lăn trên đất, ngồi dưới đất, ngẩng đầu lên đáng thương mà nhìn Vệ Trung.

Ngẩng đầu về sau, mọi người mới nhìn rõ ràng hần hình dạng đến. Nam tử khuôn mặt thoát nhìn hết sức tinh xảo, một đôi hoa đào mắt, hết sức câu người.

“Người, người là người phương nào?” Vệ Trung nhìn về phía ngồi dưới đất người, hỏi.

“Tướng quân, người không nhớ ta sao?” Nam tử mở trừng hai mắt, trong mắt hiện ra một vòng ủy khuất ý tứ hàm xúc, “Ta là A Thanh a.”

“A Thanh là ai?” Vệ Trung nhíu mày, nhìn người này cả buổi, cũng không thấy được giống như đã từng quen biết.

Vệ Trung nơi đây động tĩnh rất lớn, toàn bộ “Nghe thấy hương lâu” trong ăn cơm người, đều vụng trộm nhìn xem nơi đây, đã liền đi ngang qua người cũng đi đến quan sát. Chứng kiến đây hết thảy, Cảnh Lăng âm thầm cười cười.

“Tướng quân, người chẳng lẽ đã quên sao?” Tên là A Thanh nam tử nói ra, “Ngày hôm qua trong đêm, người cùng ta, một đêm phong lưu.”

“Phốc” Cảnh Phong đem mới vừa uống nước toàn bộ phun ra. Hần tuy rằng dựa theo Cảnh Lăng mệnh lệnh an bài người như vậy, nhưng mà đến tột cùng là làm cái gì, Cảnh Lăng là để phân phó người khác dẫn dò nam tử này đây, cho nên Cảnh Phong cũng không biết nam tử sẽ nói ra loại này dọa người mà nói đến.

“Người...” Vệ Trung sửng sốt một chút, cao thấp đánh giá nam tử một hồi, hỏi, “Người... Người là nữ tử?”

“Tướng quân, lời này của người là có ý gì?” A Thanh trên mặt xuất hiện một tia lãnh ý, nhìn xem Vệ Trung, “Hôm trước trong đêm tại ‘Gió mát lâu’ là người nói, người yêu thích ta đã lâu rồi. Người nói, người không ngại ta là thân nam nhi, dù là trên đời tất cả mọi người cười nhạo người, người cũng phải cùng ta kết hôn đấy, người đã quên sao? Ta bởi vì tin người, cho nên ta không có thu người một phân tiền. Người rõ ràng đã từng nói qua, buổi sáng hôm nay, trở về cho ta chuộc thân đấy, thế nhưng là vì cái gì, người chưa có tới?”

“Gió mát lâu” là có tên tiểu quan quán, mọi người nghe xong về sau, nhìn về phía Tướng quân thần sắc liền nhiều hơn một phần xem thường.

“Chê cười, hôm trước trong đêm ta căn bản không có đi người chỗ đó, ta tại...” Vệ Trung trong lúc đó chó có lên tiếng, ho khan một tiếng, nói ra, “Ta một mực ở chính mình trong phủ cũng không có đi ra.”

“Người rõ ràng là sáng sớm hôm qua mới vừa về đấy.” Cảnh Bình nói ra.

Bị Cảnh Bình phá, Vệ Trung sắc mặt thoáng cái khó coi, cái này Cảnh Bình, thực không hiểu được nhìn mặt mà nói chuyện.

“Tướng quân, người đã nói người yêu thích ta đấy, người đã quên sao?” A Thanh hỏi.

“Vớ vẩn!” Vệ Trung sắc mặt thoáng cái liền khó coi đến cực điểm, “Quả thực là ăn nói bậy bạ, ta làm sao có thể sẽ thích một người nam tử!”

“Tướng quân, người xem cái này.” A Thanh nói qua, đứng dậy, từ trong lòng lấy ra một cái ngọc bội cho mọi người thấy.

“Tiểu thư, đây không phải Tướng quân ngọc bội sao?” Oanh Nhi kinh hô một tiếng, chỉ vào ngọc bội.

“Trên đời tương tự chính là ngọc bội hơn nhiều đi, người xác định không có nhìn lầm?” Cảnh Lăng nhủ mày, mở miệng hỏi.

“Tiểu thư, cái ngọc bội này, ta gần nhất một mực nhìn Tướng quân mang tại trên thân thể, sẽ không nhận sai đấy.” Oanh Nhi nói qua, bước ra một bước, đối với A Thanh vươn tay, “Có thể cho ta xem một chút?”

“Cô nương mời.” A Thanh đem ngọc bội đưa cho Oanh Nhi.

“Tiểu thư, người xem nơi đây.” Oanh Nhi đem ngọc bội đưa cho Cảnh Lăng, nói ra, “Cái này mặt trên còn có Tướng quân tên đấy.”

“Đang là như thế này.” A Thanh nói ra, “Mời đang ngồi chư vị bình luận phân xử, hôm trước trong đêm là Tướng quân thâm tình chân thành nói cấp cho ta chuộc thân, cùng ta tư thủ nhất sinh đấy. Thế nhưng là hần thứ hai Thiên Nhất sớm đã đi, không còn có đã trở lại.”

“Người quả thực là nói hươu nói vượn!” Vệ Trung tức giận muốn đánh A Thanh một chút, lại bị chung quanh xem cuộc vui người ngăn cản.

“Tướng quân người kích động như vậy làm cái gì?”

“Ta đường đường một cái Tướng quân, làm sao sẽ nhìn trúng người bực này bỉ ổi đồ vật.” Vệ Trung nói lời rất khó nghe, “Về phần cái ngọc bội này, rất sớm lúc trước, ta liền ném đi, nguyên lai là bị người nhặt được đi.”

“Kỳ quái, ta nhớ được mấy ngày trước đây còn chứng kiến đó a.” Oanh Nhi xen vào một câu miệng.

Cảnh Lăng vùng trộm trong lòng cho Oanh Nhi trầm trồ khen ngợi, nói thật sự là quá tốt rồi, cái này, Tướng quân thật sự là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch. Cái ngọc bội này, là hôm qua Oanh Nhi không cẩn thận đem nước trà ngã vào Vệ Trung trên người thời điểm, thuận tay lấy ra đấy. Lúc kia, Vệ Trung lực chú ý tất cả trên quần áo, sẽ không chú ý tới.

“Tướng quân nếu như không thừa nhận chuyện này, ta A Thanh cũng không phải không biết điều người.” A Thanh mở miệng nói, “Ta A Thanh vốn cũng chính là cái thấp hèn tiểu quan, vốn là không xứng với Tướng quân. Chỉ cần Tướng quân nói một câu, đối với A Thanh cũng không ý tứ, A Thanh lập tức rời đi.”

“Chê cười, ta làm sao có thể để ý người.” Vệ Trung hừ lạnh một tiếng, hần ước gì cái này Ôn Thần đi nhanh lên.

“Ta hiểu được, Tướng quân.” A Thanh bái, nói ra, “Cái kia mời Tướng quân đem hôm trước trong đêm phí tổn thanh toán a. Tổng cộng một ngàn lượng ngân phiếu.”

Vệ Trung sắp bị cái này A Thanh làm tức chết, “Người lại cần quấy, có tin ta hay không lập tức làm cho người đem người trao tiền đại lao!”

“Tốt.” A Thanh cười lạnh một tiếng, “Người bắt a. Ta đến lúc đó sẽ để cho quan phủ người cũng biết, người không chỉ có lừa gạt thân, còn không trả tiền!”

“Người...” Vệ Trung đỏ lên lấy liền, chỉ vào A Thanh ngón tay không ngừng run rẩy.

Cảnh Lăng có thể khắc sâu cảm giác được Vệ Trung giờ phút này phần nộ cùng biệt khuất, tâm tình thực là không thể tốt hơn rồi.

“Chỉ cần Tướng quân cho ta một ngàn lượng, ta liền rời đi.” A Thanh nói ra, “Nếu không A Thanh mỗi ngày nào.”

Chung quanh xem cuộc vui người càng ngày càng nhiều, chỉ trở người cũng càng ngày càng nhiều.

“Cho người cho người cho người.” Coi như là rủi ro ngăn cản tai. Vệ Trung mặt lạnh lấy, từ muốn cho A Thanh tiền, kết quả phát hiện mình tiền tại lúc chiều, bởi vì tại công chúa trước mặt các loại khoe khoang, đã không có bao nhiêu, một ngàn lượng hấn căn bản cầm không đi ra.

“Tướng quân, làm sao vậy, là không nữa ả?” A Thanh nhìn xem Vệ Trung, nhú mày, giữa lông mày tràn đầy phong tình.

“Vốn Tướng quân đi ra ngoài trên người không có mang nhiều tiền như vậy, sau này trở về, ta cho người cho người đưa đi.” Vệ Trung có chút lúng túng nói ra.

“Cái này không thể được.” A Thanh nói ra, “Người một kẻ Đại Tướng quân, vạn nhất về sau quỵt nợ làm sao bây giờ? Ta nhất định phải tại trước mắt bao người, cùng người kết toán rõ ràng. Người hôm nay nếu không cho ta, ta sẽ không cho người đi.”

Vệ Trung bị chằm chằm không có cách nào, chỉ có thể nhìn hướng Cảnh Phong, hy vọng Cảnh Phong giải vây.

“Xin lỗi Tướng quân, ta lần này đi ra, chỉ dẫn theo tiền cơm.” Cảnh Phong áy náy cười cười.

Vệ Trung đành phải đưa ánh mắt quăng hướng Cảnh Lăng, hấn nhớ rõ, Cảnh Lăng dẫn theo không ít tiền đi ra đây.

“Tướng quân hôm trước cùng trong đêm không trả tiền, hôm nay lại để cho ta cho người thanh toán, người đem bốn tiểu thư trở thành người nào?” Cảnh Lăng chân mày lá liễu nhảy lên, mắt lạnh nhìn Vệ Trung, trong mắt tràn đầy không vui.

“Vệ... Vệ mỗ...” Vệ Trung muốn nói cái gì, lại bị Cảnh Lăng đã cắt đứt.

“Oanh Nhi, cho hấn một ngàn lượng, chúng ta đi.” Cảnh Lăng nói qua, rời đi rồi chỗ ngồi. Vệ Trung nhìn xem Cảnh Lăng bóng lưng, nhưng cũng không dám đuổi theo mau, hấn đời này đều không có như vậy mất mặt qua.

A Thanh tiếp nhận ngân phiếu, vẻ mặt vui vẻ: “Tướng quân, chúng ta như vậy sau khi từ biệt. Tuy rằng ta không có thể cùng người kết hôn rồi, nhưng mà hay vẫn là hoan nghênh người tới ‘Gió mát lâu’ tìm ta.”

Vệ Trung mặt âm trầm, nội tâm âm thầm thề, sau này trở về, nhất định khiến người âm thầm đem người nam nhân này giết chết.

“Đúng rồi, Tướng quân” A Thanh xoay người lại, đối với Vệ Trung câu môi cười cười, “Nếu như ta ngày nào đó không cẩn thận chết rồi, nhất định là Tướng quân thẹn quá hoá giận rồi, đương nhiên A Thanh tin tưởng, Tướng quân không phải là như vậy không có phẩm người.”

“Đương nhiên.” Vệ Trung mặt lạnh lấy, hừ một tiếng. A Thanh những lời này tính bị gây đường lui của hấn đây. Hấn hiện tại không chỉ có không thể giết A Thanh, còn phải bảo vệ hấn, bằng không thì tất cả mọi người biết rõ, hấn không trả tiền, bị người đòi nợ về sau, phần nộ mà giết người.

Biệt khuất, thật sự là quá biệt khuất rồi! Vệ Trung biệt khuất đều nhanh nội thương học máu.

Cảnh Phong cười trộm rồi vài tiếng, Hoàng tử cái này vừa ra, thật là khiến người mở rộng tầm mắt a.

“Tướng quân” Cảnh Phong đi ra phía trước, vỗ vỗ Tướng quân phần lưng, nói ra, “Lần sau nhớ rõ trả thù lao.”

Vệ Trung:...

“Lăng, người thấy được Tướng quân vừa rồi sắc mặt sao?” Trên đường, Oanh Nhi nhin không được bật cười, “Thật sự là quá thú vị.”

“Là đây.” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, “Không uống công ta tính toán như vậy một cuộc.”

“Lăng mưu kế, Oanh Nhi thật sự là báỉ phục.” Oanh Nhi cười nói.

“A.” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, “Đừng luôn nịnh nọt ta. Nếu là không có người ngày hôm qua cái điệu thủ không không, hôm nay còn không quay về thuận lợi như vậy đây.”

“Hắc hắc, là Lăng làm việc, Oanh Nhi từ trước đến nay rất chân thành.” Oanh Nhi cười cười.

“Cái này, Vệ Trung nên có tốt một hồi không dám gặp ta.” Cảnh Lăng khoe miệng là không che giấu được vui vẻ, “Đáng tiếc, trò hay, vẫn chưa hết đây.”

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: _(: ”)_ ngày mai tiếp theo chơi hắc

41. Chương 41

Từ khi “Nghe thấy hương lâu” chuyện kia về sau, Tướng quân phong lưu sự tích bên ngoài diên truyền. Có người nói Tướng quân ưa thích phía ngoài tiểu quan, còn đưa đỉnh ước tín vật, có người nói Tướng quân là không trả tiền, nhưng là bất kể thế nào nói, Vệ Trung thanh danh là triệt để xấu.

Cùng Hoàng đế cùng một chỗ dùng bữa thời điểm, Cảnh Lăng làm làm ra một bộ muốn nói lại thôi ưu thương dạng.

“Lăng nhi, làm sao vậy?” Thấy được Cảnh Lăng thần sắc hoảng hốt, Hoàng đế buông xuống đôi đũa trong tay, ân cần mà hỏi một câu.

“Không có gì” Cảnh Lăng lắc đầu, “Chẳng qua là hôm qua trong đêm ngủ không được ngon giấc.”

“Tướng quân ra như vậy đồn đại, Hoàng tử ngủ không được ngon giấc cũng là tất nhiên đấy.” Cảnh Phong thích hợp mà bổ sung một câu.

“Tướng quân?” Hoàng đế nhíu mày, hắc mấy ngày nay mặc dù không có đi ra ngoài, nhưng mà bên ngoài diên truyền đồn đại hay vẫn là truyền đến trong tai của hắn đấy. Nam nhân phong lưu là một chuyện, nhưng mà rơi không được khá thanh danh liền không tốt lắm, nhất là người nam nhân này còn cùng mình sủng ái nhất con gái có hôn ước. Tướng quân ưa thích nam nhân, loại này đồn đại, Hoàng đế tự nhiên sẽ không tin tưởng. Nam tử có cái gì tốt, như thế nào so ra mà vượt nữ tử ôn nhu hương.

“Phụ hoàng, chuyện này như thật đúng là thật” Cảnh Lăng dừng một chút, nói ra, “Con gái tuyệt đối sẽ không gả cho Tướng quân đấy.”

“Phụ hoàng đã biết.” Cảnh Lăng dù sao cũng là hắc sủng ái nhất con gái, Hoàng đế cũng hy vọng nàng có thể trôi qua tốt.

Vệ Trung vẫn muốn cùng Cảnh Lăng giải thích rõ ràng chuyện kia, phái người cầu Cảnh Lăng nhiều lần, Cảnh Lăng mới đáp ứng cùng hắn gặp mặt.

Vệ Trung trở lại trong sân thời điểm, hạ nhân đưa lên một cái bịch bịch tinh xảo hầu bao, nói là Cảnh Lăng làm cho người ta đưa tới. Vệ Trung hết sức kinh hỉ, nhận lấy hầu bao. Hầu bao đựng thức phía trên hết sức

tin tưởng, còn tản ra một cổ say lòng người hương thơm. Vệ Trung đem hầu bao thu tại trong ngực của mình. Cảm thấy càng phát ra nhận định Cảnh Lăng thật sự ưa thích hẳn, ngày đó cũng là bởi vì ghen tuông đại phát mới lý khai đây.

Không biết như thế nào đây, Vệ Trung có chút mệt mỏi rồi, vừa vận lý Cảnh Lăng còn có một đoạn thời gian, Vệ Trung trở lại bên trong phòng của mình nghỉ ngơi trong chốc lát.

Đang lúc hoàng hôn, Cảnh Lăng mang theo Oanh Nhi lại một lần nữa bước chân vào Vệ Trung sân nhỏ.

Không biết vì cái gì, sân nhỏ thoạt nhìn rất yên tĩnh.

Cảnh Lăng ngoác một cái môi, cho Oanh Nhi khiến một cái ánh mắt, lặng lẽ đi về hướng Vệ Trung trong phòng.

“Tướng quân, người ở đâu?” Cảnh Lăng ho khan một tiếng, gõ cửa. Trong phòng truyền ra mơ hồ không rõ thanh âm, tựa hồ là hai người. Cảnh Lăng lại gõ cửa hai lần nữa, Tướng quân còn không có đáp lại.

“Các người đều tới đây.” Cảnh Lăng đối với chung quanh một ít thị vệ vẫy vẫy tay.

Thị vệ mặc dù không rõ Cảnh Lăng ý tứ, nhưng mà hay vẫn là bao vây tới: “Công chúa có gì phân phó?” Thị vệ quỳ gối Cảnh Lăng trước mặt, mở miệng nói.

“Tướng quân thế nhưng là trong phòng?” Cảnh Lăng chỉ chỉ gian phòng, hỏi một tiếng.

“Khởi bẩm công chúa, Tướng quân hôm nay một mực trong phòng nghỉ ngơi.” Cẩm đầu thị vệ nói ra.

“Tướng quân đêm nay hẹn Bồn công chúa, theo lý mà nói, không nên ngủ đến bây giờ a” Cảnh Lăng nhíu mày nói ra, “Ta vừa mới nghe được trong phòng có chút ít động tĩnh, có phải hay không có kẻ trộm vào được, thừa dịp Tướng quân ngủ say, đối với Tướng quân bất lợi?”

Nghe Cảnh Lăng vừa nói, thị vệ mới phát giác ra không đúng.

“Công chúa, có thể lại để cho thuộc hạ tiến lên nghe xong?” Trước Phương thị vệ hỏi.

“Có thể.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, nhường ra một điểm vị trí.

Thị vệ nằm sấp trên cửa, quả nhiên đã nghe được một ít tiểu động tĩnh.

“Công chúa, mời lui xa một chút.” Thị vệ thò tay, nhẹ nhàng đem Cảnh Lăng cả thân thể đẩy về sau. Chính mình trên chân tự lực, cùng bọn thị vệ khiến một cái ánh mắt, sau đó dưới chân phát lực, bay lên một cước, đập ra cửa phòng.

“Tướng quân!” Thị vệ quát to một tiếng, vọt vào gian phòng.

Trong phòng cảnh tượng, thoáng cái làm cho người ta trợn tròn mắt. Thị vệ ngờ ngác đứng ở cửa ra vào, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên như thế nào phản ứng.

“Làm sao vậy?” Cảnh Lăng đi ra phía trước, “Kẻ trộm trảo... A!!!” Chứng kiến gian phòng cảnh tượng bên trong, Cảnh Lăng kinh sợ kêu một tiếng, lập tức che hai mắt liền xông ra ngoài. Làm cho là như thế này, trên giường xuân – sắc mặt nàng hay vẫn là thấy được một điểm.

“Làm sao vậy?” Chuông lớn giống như thanh âm bỗng nhiên đột nhiên nhớ tới, nghe được tiếng kêu sợ hãi, Hoàng đế bước nhanh hơn, đi đến Cảnh Lăng bên người.

“Phụ... Phụ hoàng...” Cảnh Lăng vọt tới Hoàng đế trước mặt, quỳ xuống, hai hàng thanh nước mắt theo gương mặt chảy xuống, “Con gái khẩn cầu phụ hoàng, miễn trừ con gái cùng Tướng quân hôn sự.”

“Đến cùng phát sinh cái gì?” Hoàng đế lông mày nhíu chặt, mắt nhìn phần đông thị vệ vây quanh gian phòng, bước nhanh tới, “Phát sinh cái gì, các người đều tự hợp ở chỗ này làm cái gì?”

Phía trước nhất thị vệ nhường ra đường, Hoàng đế đi vào gian phòng. Trong phòng tràn đầy xạ hương hương vị, trên giường tràn đầy cảnh tượng. Điều này cũng làm cho mà thôi, để cho nhất người kinh ngạc là, trên giường hai người đều là nam tử! Nam tử này còn hết sức nhìn quen mắt, lại là A Thanh.

“Vớ vẩn, quả thực là vớ vẩn!” Hoàng đế giận dữ, nổi giận gầm lên một tiếng.

Trên giường triều miên hai người đột nhiên bừng tỉnh.

Tướng quân vuốt vuốt có chút chóng mặt ý nghĩ, chứng kiến Hoàng đế vẻ mặt thịnh nộ đứng ở trước mặt mình, lập tức quỳ trên mặt đất: “Vi thần tham kiến Hoàng thượng.”

“Người còn có mặt mũi tham kiến!” Hoàng đế tức giận đập Vệ Trung một cước, “Người xem một chút, người làm cái này đều là chuyện gì!”

Vệ Trung ý nghĩ dần dần rõ ràng đứng lên, mắt nhìn trên giường nam tử, nhớ tới chính mình vừa mới làm cái gì về sau, Vệ Trung sắc mặt lập tức xanh mét.

“Hoàng thượng, thần oan uổng.” Vệ Trung quỳ trên mặt đất, nói ra, “Thần là bị người hạ được tính kế.”

“Tính toán?” Cảnh Lăng cười lạnh một tiếng, “Xin hỏi Tướng quân, người là muốn nói, người bị bên người nam tử này tính kế sao? Hắn một người nam tử, coi như là cùng người hoan hảo rồi, cũng không có khả năng sinh con, càng không thể gả cho người. Hắn làm đây hết thảy, có ý nghĩa gì?”

“Hơi, vi thần không biết.”

“Người nói.” Hoàng đế mặt lạnh lấy, chỉ vào trên giường nam nhân, “Đây hết thảy là chuyện gì xảy ra?”

“Mở, khởi bẩm Hoàng thượng.” Nam tử quỳ trên mặt đất, nói ra, “Là Tướng quân sai người đem thảo dân từ ‘Gió mát lâu’ tiếp đi ra, lại để cho thảo dân chờ trong phòng, tốt buổi tối một đêm phong lưu. Ai biết, Tướng quân một tiến gian phòng, không nói hai lời, lại bắt đầu.”

“Nói hưu nói vượn!” Vệ Trung nổi giận mắng, “Vốn Tướng quân khi nào phái người đi tìm người!”

“Nếu không được Tướng quân cho phép, dùng A Thanh như vậy thân phận, làm sao có thể tiến tới nơi này?” A Thanh trả lời lại một cách mỉa mai.

“Tốt, rất tốt, Vệ Trung, người rất tốt!” Cái gọi là ba người Thành Hổ, lúc trước người ở phía ngoài đều tại nói Tướng quân ưa thích nam nhân, Hoàng đế dù cho nói qua không tin, nội tâm hay vẫn là tồn lấy một cái nghi kị đấy. Hiện tại thấy như vậy một màn, còn có A Thanh trần thuật, Hoàng đế cũng liệu định Tướng quân là một cái có đồng tính tới thích nam tử. Cũng thế, bình thường đàn ông, ai sẽ nguyện ý tại huyết khí phương cương thời điểm, xuất chinh, cùng một bọn đàn ông lẫn vào cùng một chỗ đấy! Trừ phi hắn có đồng tính tới thích!

“Hoàng thượng, vi thần oan uổng.” Vệ Trung biết rõ, chính mình lần thật sự nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch. Trong lòng của hắn cực hận cái kia tính toán người của hắn, nhưng mà trong nội tâm cũng tồn lấy một phần sợ hãi. Người này, từ vài ngày trước mà bắt đầu dạng này tính kế hắn, từng bước một, thẳng đến hắn cũng đã không thể trở mình.

“Truyền trẫm ý chỉ, Tướng quân Hành là không bị kiềm chế, không thích hợp trưởng công chúa, hai người hôn ước như vậy hủy bỏ.” Hoàng đế mặt lạnh lấy ra lệnh, ánh mắt đảo qua A Thanh, “Chuyện hôm nay, không được lại để cho ngoại nhân biết rõ.” Ý tứ chính là muốn giết chết A Thanh rồi.

“Vâng.” Người bên cạnh trả lời một tiếng, sẽ đem A Thanh mang đi.

“Nếu như không phải Bình nhi nói, muốn nhìn một chút Lăng nhi cùng Vệ tướng quân quan hệ của hai người có hay không hòa hoãn, lại để cho trẫm trước đến xem, trẫm thật đúng là nhìn không tới cái này vừa ra trò hay đây.” Hoàng đế hừ lạnh một tiếng, hất lên ống tay áo, quay người rời đi.

Vệ Trung sững sốt một chút, Cảnh Bình làm sao sẽ êm đẹp lại để cho Hoàng đế đến hắn nơi đây, trừ phi...

Nhắc tới trong có ai sẽ tính toán hắn, ngẫm lại cũng chỉ có Cảnh Bình rồi, Vệ Trung càng nghĩ càng cảm thấy khả năng này lớn.

Trở lại chính mình trong sân, Oanh Nhi một mực chăm chú nhìn Cảnh Lăng, trong mắt tràn đầy điệu điệu hào quang.

“Oanh Nhi, vì sao một mực như vậy nhìn xem Bồn công chúa?” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, hỏi.

“Oanh Nhi thật sự là càng ngày càng nhìn không thấu Lăng rồi.” Oanh Nhi hai tay nâng cằm lên, nhìn xem Cảnh Lăng, nói ra.

“Nhìn không thấu là tốt nhất.” Cảnh Lăng ngón trỏ cong lên, nhẹ nhàng gõ một cái Oanh Nhi cái trán, “Bổn công chúa luôn muốn có một chút cảm giác thần bí mới được không phải sao? Như vậy mới có thể để cho tâm của người một mực ở lòng ta thượng đây.”

“Lăng lời ấy sai rồi” Oanh Nhi cười cười, nói ra, “Oanh Nhi tâm đã một mực thất ở Lăng trên người, mặc kệ Lăng biến thành cái dạng gì, đều thu không trở lại.”

“Người a, gần nhất thật sự là càng ngày càng miệng lưỡi trơn tru rồi.” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, chẳng qua là quyến rũ ra khéo miệng biểu đạt nàng bây giờ hảo tâm tình.

“Đương nhiên muốn miệng lưỡi trơn tru một điểm.” Học Cảnh Lăng, Oanh Nhi nói ra, “Bằng không thì Lăng về sau ghét bỏ Oanh Nhi rồi nhưng lại làm sao bây giờ?”

“A” Cảnh Lăng nện cho Oanh Nhi vài cái, “Oanh Nhi lấy đánh có phải hay không, rõ ràng còn học lên Bổn công chúa đã đến.”

“Oanh Nhi không dám.” Oanh Nhi vừa cười, một bên trốn tránh.

Cảnh Lăng giơ nắm đấm, đuổi theo Oanh Nhi.

Oanh Nhi bỗng nhiên xoay người một cái, Cảnh Lăng không kịp thu hồi bước chân, thoáng cái liền nhào vào Oanh Nhi trong ngực.

Oanh Nhi thừa cơ đem Cảnh Lăng toàn bộ người đều kéo vào trong ngực: “Oanh Nhi gần nhất phát hiện một cái chân lý.”

“Cái gì chân lý?” Nằm ở Oanh Nhi trong ngực, Cảnh Lăng hỏi.

“Mỗi lần Lăng đuổi theo Oanh Nhi thời điểm, Oanh Nhi không thể chỉ lo trốn.” Oanh Nhi tiếng cười như chuông bạc từ thượng cấp truyền đến, “Oanh Nhi có lẽ giống như bây giờ, xoay người lại. Chờ Lăng, nhào vào Oanh Nhi trong ngực.”

“Oanh Nhi trở nên càng ngày càng tệ rồi.” Cảnh Lăng thò tay bóp Oanh Nhi phần eo, “Rõ ràng còn học xong hư hỏng như vậy điểm quan trọng.”

“Thế nhưng là, Oanh Nhi cảm thấy đây là một cái tốt đi một chút con.” Đem trong ngực Cảnh Lăng ôm càng chắc hơn, “Hơn nữa, Oanh Nhi biết rõ, Lăng nhất định ưa thích.”

“Ai, ai sẽ thích nha.” Cảnh Lăng hừ nhẹ một tiếng, lại không cự tuyệt.

“Lăng.”

“Hả?”

“Lại để cho Oanh Nhi nhiều ôm trong chốc lát a.”

“Bổn công chúa đã từng nói qua không cho sao?” Cảnh Lăng nhú mày.

Oanh Nhi cười cười: “Là đâu rồi, Lăng thích nhất Oanh Nhi ôm rồi.”

“Tự kỷ.”

“Đúng, Oanh Nhi rất tự kỷ.”

Sân nhỏ cửa ra vào, nhìn xem ôm nhau hai người. Cảnh Phong hít sâu một hơi, tự nói với mình, bình tĩnh, phải bình tĩnh. Hắn đã thành thói quen không phải sao? Nàng Hoàng tỷ cùng cái này thị nữ giữa cái gì kia đấy.

Không biết như thế nào đấy, Cảnh Phong không có lập tức ly khai, mà là trốn ở cách đó không xa nhìn trong chốc lát hai người ôm nhau.

Hai nữ tử ôm nhau hình ảnh, cũng hết sức duy mỹ đây.

Cảnh Phong đỏ hồng mặt.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: 233 cuối cùng thả Cảnh Phong bán cái nảy sinh

42. Chương 42

Sáng sớm thời điểm, Cảnh Bình tới bãi phóng qua Cảnh Lăng, nàng là hướng Cảnh Lăng nói lời cảm tạ đây.

Nhìn nàng mặt mũi tràn đầy ánh sáng màu đỏ bộ dạng, Cảnh Lăng nhíu mày, hỏi: “Phụ hoàng đồng ý?”

“Đúng vậy.” Cảnh Bình cười cười, nói ra, “Phụ hoàng đáp ứng ta cùng Tướng quân hôn sự rồi. Hoàng tử, lần này may mắn mà có mưu kế của ngươi, bằng không thì ta cũng không dễ dàng như vậy gả cho Tướng quân.”

“Chúng ta là tỷ muội nha.” Cảnh Lăng cũng cười cười.

“Hoàng tử về sau nếu là có chuyện gì muốn Bình nhi hỗ trợ, Bình nhi nhất định nghĩa bất dung từ.” Cảnh Bình nói một câu, thoạt nhìn có chút chăm chú.

“Vây trước tiên tạ ơn Cảnh Bình Hoàng muội rồi.” Cảnh Lăng trên mặt treo nhàn nhạt đáng tươi cười, Cảnh Bình lời khách sáo, nàng tự nhiên là sẽ không tin tưởng đấy.

Hai tỷ muội đều có tâm tư, tại cửa ra vào cười đến thoải mái, thoạt nhìn hết sức hài hòa.

“Cái kia Hoàng tử, Hoàng muội ta đi trước.” Nói trong chốc lát lời nói, Cảnh Bình liền xoay người đã đi ra.

“Lăng, nàng tương lai sẽ hận ngươi đấy.” Nhìn xem Cảnh Bình nhẹ nhàng bóng lưng, Oanh Nhi nói một câu.

“Lựa chọn của mình, quái dị được rồi ai đó?” Cảnh Lăng ngoắc một cái khóe miệng, duỗi ra ngón trỏ, ngoắc một cái Oanh Nhi cái cằm, “Ta không quan tâm bao nhiêu người hận ta, chỉ cần người còn ở bên cạnh ta, là đủ rồi.”

“Lăng, sáng sớm phát – chân tình được không nào?” Oanh Nhi trong mắt hiện lên mỉm cười.

“Oanh Nhi, ngươi là ngựa da đúng không! Nhìn Bồn công chúa như thế nào chinh đồn người!”

Dùng qua đồ ăn sáng, mọi người ngồi lên xe ngựa, đi hướng sau một chỗ.

“Hoàng thượng, phía trước đường núi khó đi, có hay không muốn đường vòng?” Đánh xe người hỏi Hoàng đế một câu.

“Không sao.” Hoàng đế nhàn nhạt nói câu.

Xe ngựa đi thượng uốn lượn khúc chiết đường núi, đi về phía trước rồi một đoạn thời gian.

“Ầm ầm” một tiếng, trên đỉnh đường núi trong lúc đó lún, mảng lớn mảng lớn tảng đá rơi xuống.

“Nhanh, hộ giá, nhanh hộ giá!” Mọi người kêu sợ hãi lấy điều khiển xe ngựa quay đầu lại, thế nhưng là thời điểm này đã không còn kịp rồi. Trên đỉnh tảng đá đến rơi xuống, vừa vặn đập trúng Hoàng đế cùng Cảnh Lăng chỗ xe ngựa địa phương. Xe ngựa bị cự thạch đập trúng, nương theo lấy tảng đá cùng một chỗ, mất hạ sơn.

“Lăng, cẩn thận!” Oanh Nhi ôm thật chặt Cảnh Lăng, dùng thân thể bảo vệ Cảnh Lăng, không cho Cảnh Lăng đã bị một tia tổn thương. Xe ngựa kịch liệt chấn động, rút cuộc không chịu nổi gánh nặng, bị một khối bén nhọn tảng đá đập vỡ. Oanh Nhi cùng Cảnh Lăng hai người từ trong xe ngựa lăn đi ra. Oanh Nhi ôm Cảnh Lăng một đường lăn hạ sơn sườn núi.

May mắn trên đường có một chút duỗi ra nhánh cây, cản trở thoáng một phát chảy xuống độ mạnh yếu, hai người rơi đến cùng ở dưới thời điểm, tốc độ đã rất chậm rồi.

“Phanh” một tiếng, truyền đến cùng mặt đất va chạm thanh âm, Oanh Nhi kêu lên một tiếng buồn bực.

Cảnh Lăng nằm ở Oanh Nhi trên người, hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại.

Chứng kiến trên mặt một ít vết thương, đau lòng phải chết.

Cảnh Lăng nhẹ nhàng vuốt Oanh Nhi trên mặt vết cắt, lực đạo thả vô cùng nhẹ, sợ làm đau Oanh Nhi: “Đau không, oanh vậy?”

“Khục khục, không có việc gì.” Oanh Nhi ho khan hai tiếng, nói ra, “Có thể ôm Lăng lâu như vậy, thật sự là đáng giá đây.”

“Loại này thời điểm còn nói loại lời này.” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, muốn từ Oanh Nhi trên người đứng lên, ai biết, khẽ động, mắt cá chân chỗ liền truyền đến toàn tâm đau. Cảnh Lăng nhin đau không được thở ra một tiếng.

“Lăng, làm sao vậy, là tổn thương ở đâu sao?” Oanh Nhi chi lên trên thân, nhìn về phía Cảnh Lăng mắt cá chân.

“Chưa, không có gì.” Cảnh Lăng vô thức đem mình chân phải sau này rụt rụt.

“Cho Oanh Nhi nhìn xem.” Oanh Nhi nói qua, thò tay đem Cảnh Lăng cầm lấy mắt cá chân tay dịch chuyển khỏi, phát hiện Cảnh Lăng mắt cá chân chỗ đã sưng lên đi. Oanh Nhi có chút trách cứ nhìn Cảnh Lăng liếc, “Đều như vậy rồi, còn nói không có việc gì, như vậy không được, nhanh hơn điểm tìm ngự y đến.” Oanh Nhi nói qua liền đứng dậy.

“Tìm tòi người có lẽ đã tại tìm chúng ta rồi” Cảnh Lăng nói ra, “Chúng ta ngồi ở chỗ này, chờ bọn hắn đến đây đi.”

“Cái chỗ này thoát nhìn hoang vu vô cùng, cũng không biết lúc nào sẽ bị tìm được.” Mắt nhìn hoàn cảnh chung quanh, Oanh Nhi thở dài một tiếng, “Bất quá cũng chỉ có thể chờ rồi.”

“Không có chuyện gì đâu, ta nghĩ chắc có lẽ không chờ thật lâu đấy.” Cảnh Lăng mỉm cười, nói ra.

Đợi ước chừng thời gian một nén nhang, hay vẫn là đợi không được người đến.

Mắt cá chân chỗ đau đớn càng ngày càng mãnh liệt, Cảnh Lăng cau mày, nhin không được thò tay xoa bóp chung quanh vài xuống.

“Lăng, người đau lắm hả?” Chứng kiến Cảnh Lăng biểu lộ, Oanh Nhi hỏi.

“Có, có chút.”

“Đều như vậy đấy, còn nói có chút.” Oanh Nhi trong mắt nhiễm lên một vòng háo sắc, “Không được, như vậy chờ đợi, cũng biết bọn hắn lúc nào đến. Lăng, người ở chỗ này chờ Oanh Nhi, oanh mà đi tìm người.”

“Trở về.” Cảnh Lăng gọi lại Oanh Nhi, “Chính người cũng là một thân tổn thương, khắp nơi đi cái gì.”

“Không có gì đáng ngại, Oanh Nhi đều là chút ít ngoại thương.” Oanh Nhi nói ra, thò tay nhẹ nhàng vuốt ve thoáng một phát Cảnh Lăng đôi má, “Oanh mà đi tìm người, Lăng ở chỗ này chờ ta được không? Nghe lời.”

Chứng kiến Oanh Nhi trong mắt cương chiều, Cảnh Lăng không biết như thế nào đấy, như là bị đầu độc giống như đấy, gật đầu nói một tiếng tốt. Phục hồi tinh thần lại thời điểm, Oanh Nhi đã đi xa. Cảnh Lăng đỏ hồng mặt, thậm mắng mình một tiếng, như thế nào dễ dàng như vậy, đã bị Oanh Nhi đầu độc nữa nha?

“Có ai không? Có ai không?” Oanh Nhi khắp nơi kêu vài tiếng, vẫn như cũ không có người trả lời, trong nội tâm không khỏi có chút lo lắng, công chúa tình huống, kéo càng lâu, càng không tốt.

Chứng kiến cách đó không xa có đầu dòng suối nhỏ, Oanh Nhi quyết định chuẩn bị chút nước trở về. Không nghĩ tới rõ ràng tại bụi cỏ trong đồng thấy được đầy người chập vạt Hoàng đế, Hoàng đế dưới thân đè nặng một người.

Oanh Nhi sửng sốt một chút, lập tức đi tới, đem Hoàng đế từ cái kia trên thân người lật đi qua. Dò xét dò mũi hơi thở, phát hiện người kia đã bị chết, Oanh Nhi trong lòng có chút đồng tình, nhưng mà đến cùng không có quá nhiều thương cảm. Là người trọng yếu nhất đi tìm chết, vốn chính là một kiện đáng giá kiêu ngạo sự tình.

Phát hiện Hoàng đế chẳng qua là cường độ thấp hôn mê, Oanh Nhi cầm lấy khăn tay dính một hồi nước, xoa xoa Hoàng đế đôi má, nhẹ giọng kêu to nói: “Tình, Hoàng thượng. Hoàng thượng? Hoàng thượng?”

Hoàng đế chậm rãi mở to mắt, đập vào mi mắt chính là một đôi như mặt nước đôi mắt đẹp. Bởi vì cùng Cảnh Lăng cùng một chỗ lâu sống thói quen, cho dù là cùng Hoàng đế đối mặt, Oanh Nhi trong mắt cũng không có bối rối, vẫn là bình tĩnh không có sóng trong mang theo một tia lo lắng. Cái này đôi mắt, có thể nói là Hoàng đế nhìn thấy qua xinh đẹp nhất, rất đặc biệt hai con người rồi, Hoàng đế không biết như thế nào nhìn có chút ngầy dại.

“Hoàng thượng?” Oanh Nhi lại gọi kêu một tiếng, Hoàng đế mới thanh tỉnh lại.

“Tham kiến Hoàng thượng.” Oanh Nhi quỳ trên mặt đất, thanh âm không kiêu ngạo không siểm nịnh, nghe hết sức thư thái.

“Đứng lên đi.” Hoàng đế nói qua, ho khan một tiếng, bàn tay chống đỡ đẩy, đều muốn đứng lên. Oanh Nhi hỗ trợ đem Hoàng đế nâng dậy đến. Oanh Nhi quần áo bị nhánh cây hoa rách tung toé, bên trong màu đỏ cái yếm mơ hồ có thể thấy được. Khẽ dựa gần Hoàng đế, một cổ thuộc về nữ nhi mùi thơm xông vào mũi mà đi. Không phải cái loại này gay mũi son phấn hương, mà là một loại thập phần thanh nhã hương vị, nghe làm cho người ta hết sức thoải mái. Bởi vì bị Oanh Nhi dấp dính lấy, Hoàng đế trong lúc vô tình va chạm vào Oanh Nhi bộ ngực, chỉ cảm thấy chỗ đó mềm mại dị thường, trong nội tâm không khỏi dâng lên ý niệm.

Nhìn kỹ một chút Oanh Nhi đôi má, Hoàng đế phát hiện, Oanh Nhi lớn lên thập phần xinh đẹp động lòng người. So với trong nội cung những cái kia diễm dúa lăng lờ phi tử mà nói, nhiều thêm vài phần thanh thuần cùng thanh lịch.

“Người là?” Không biết như thế nào đấy, cảm giác, cảm thấy cô gái trước mắt hết sức nhìn quen mắt.

“Nô tài là trưởng công chúa thiếp thân thị nữ.” Oanh Nhi cúi đầu nói ra, “Trưởng công chúa bị trạt rồi, nô tài là đi ra tìm người đấy, không nghĩ tới đã tìm được Hoàng thượng.”

“Như vậy a.” Hoàng đế nhẹ gật đầu, lần thứ nhất không có đem chú ý điểm đặt ở Cảnh Lăng trên người, mà là đặt ở “Cảnh Lăng thiếp thân thị nữ” mấy chữ này trên người.

“Công chúa ngay tại cách đó không xa, Hoàng thượng cần phải cùng Oanh Nhi cùng đi?” Oanh Nhi hỏi.

“Đi thôi.” Hoàng đế nhẹ gật đầu, ý bảo Oanh Nhi dẫn đường.

Không có bao nhiêu thời gian, Oanh Nhi liền mang theo Hoàng đế về tới Cảnh Lăng chỗ địa phương.

Chứng kiến Oanh Nhi, Cảnh Lăng mở miệng nói, trong ngôn ngữ mang theo một tia làm nũng ý tứ hàm xúc đến: “Oanh Nhi nhưng lại đã trở về, người cũng đã biết Bồn công chúa đợi người mạnh khỏe lâu. Người lại không trở lại, Bồn công chúa liền muốn đi tìm người rồi đây.” Nói dứt lời, Cảnh Lăng mới phát hiện Oanh Nhi sau lưng còn đi theo một người, người nọ rõ ràng là, Hoàng thượng!

“Phụ, phụ hoàng?” Oanh Nhi trong mắt nhiễm lên một tia kinh ngạc, muốn hành lễ, “Con gái bái kiến phụ hoàng.”

“Người bị trạt rồi, cũng không cần hành lễ.” Hoàng đế khoát tay áo, đi đến Cảnh Lăng bên người, “Thế nhưng là khá tốt?”

“Một chút vết thương nhỏ, không có gì đáng ngại.” Cảnh Lăng nói ra.

“Đám này nô tài, thật sự là quá không bớt lo rồi.” Hoàng đế trong mắt hiện lên một tia tức giận, “Rõ ràng tìm nguy hiểm như vậy đường tới.”

“Phụ hoàng, là đường núi sụp đổ quá đột nhiên, những người kia cũng là không nghĩ tới a.” Cảnh Lăng nhún mày, “Con gái chẳng qua là kỳ quái, cái này êm đẹp đường núi, làm sao lại sụp đổ nữa nha, nhưng lại công bằng, vừa mới đập trúng con gái cùng phụ hoàng, cũng không tai họa những người khác.”

“Hừ.” Hoàng đế hừ lạnh một tiếng, trong mắt hiện lên một tia sắc bén, “Chuyện này, trầm nhất định sẽ đã điều tra xong, tất nhiên sẽ không bỏ qua những người kia.” Hắn đương nhiên biết rõ, đây là có ý định mưu hại.

“Công chúa, trước lau lau mặt a.” Oanh Nhi đem hai một cái thấm ướt chiếc khăn tay từ trong lòng lấy ra, cẩn thận giúp đỡ Cảnh Lăng lau sạch lấy đôi má.

Hoàng đế không nói gì, chẳng qua là lẳng lặng nhìn xem Oanh Nhi cẩn thận động tác, đột nhiên phát hiện, cái này tiểu thị nữ không chỉ có xinh đẹp, còn cẩn thận, càng tâm bất đầu chuyển động.

Oanh Nhi giúp đỡ Cảnh Lăng lau xong đôi má, ba người lại chờ trong chốc lát, tìm tòi người mới rút cuộc tìm được bọn hắn.

Rút cuộc có thể ly khai cái chỗ này rồi, ba người đều có chút hưng phấn.

Đi theo tìm tòi người trước khi rời đi, Hoàng đế không đầu không đuôi hỏi rồi Cảnh Lăng một câu: “Lăng nhi, người cái này thị nữ, phẩm hạnh như thế nào?”

“Tự nhiên là vô cùng tốt đấy.” Cảnh Lăng nhíu mày, hỏi đáp. Không biết vì cái gì, phụ hoàng câu này câu hỏi, làm cho nàng hết sức bất an, tựa hồ, có cái gì chuyện không tốt sắp đã xảy ra.

“Oanh Nhi, người cùng phụ hoàng giữa, xảy ra chuyện gì?” Đi theo Hoàng đế sau lưng, Cảnh Lăng một câu.

“Không có cái gì a.” Oanh Nhi lắc đầu, “Oanh Nhi chẳng qua là đã tìm được Hoàng thượng, mang Hoàng thượng tới nơi này mà thôi.”

“Đúng không...” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia trầm tư, phụ hoàng vừa mới nhìn Oanh Nhi ánh mắt, tuyệt đối không phải nhìn một cái thị nữ, càng thêm như đang nhìn chính mình tất cả vật.

Bị ý nghĩ của mình suy nghĩ nhảy dựng, Cảnh Lăng cao thấp đánh giá Oanh Nhi một phen, trắng nõn da thịt, khéo léo ngũ quan xinh xắn, toàn thân chặt vật không chỉ có không có tổn thương vẻ đẹp của nàng, ngược lại gia tăng lên một phần sở sở động lòng người.

Cảnh Lăng trong đầu hiện lên một cái ý niệm trong đầu, chẳng lẽ phụ hoàng...

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: →__→ Oanh Nhi, người nguy hiểm a!

43. Chương 43

Bởi vì trên đường gặp gỡ nguy nan, Hoàng đế cũng không có hào hứng tiếp tục cải trang vi hành rồi, làm cho người ta chỉnh đốn thu dọn đồ đạc, liền chuẩn bị hồi kinh.

Xe ngựa lắc lư rồi tốt mấy ngày này, mới rút cuộc về tới Kinh thành.

Uyển phi có thai, Hoàng đế đại hỉ.

Vừa về tới chính mình tắm điện, Cảnh Lăng liền sai người chuẩn bị nước ấm tắm gội.

“Oanh Nhi, tới đây giúp đỡ Bồn công chúa xoa xoa vai.” Cảnh Lăng vươn tay cánh tay, hướng về phía Oanh Nhi ngoắc ngón tay đầu.

“Lập tức sẽ tới.” Trên tay đến đi một tí dầu vừng, Oanh Nhi tới gần Cảnh Lăng, lại trên vai của nàng kỹ càng bóp theo như đứng lên.

“Lăng, thoải mái sao?” Oanh Nhi mỉm cười hỏi.

“Ân, rất thoải mái.” Cảnh Lăng thoải mái mà hừ nhẹ một tiếng, “Oanh Nhi tay nghề thật là tốt. Đi ra ngoài thời gian dài như vậy, Bồn công chúa đều không có thời gian hưởng thụ đây.”

“Bây giờ không phải là trở về rồi sao?” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, “Lăng muốn là ưa thích, Oanh Nhi mỗi ngày hầu hạ.”

“Bồn công chúa không chỉ có nếu ở chỗ này hầu hạ ta, còn muốn trên giường hầu hạ.” Cảnh Lăng thò tay chớp chớp Oanh Nhi cái cằm, sờ lên chỗ đó mảnh trượt da thịt, chỉ cảm thấy xúc cảm dị thường thì tốt hơn.

“Oanh Nhi còn có... hay không hầu hạ qua công chúa địa phương sao?” Oanh Nhi cười cười, trong mắt tràn đầy cưng chiều.

“Cái này nhưng lại liền có hơn.” Cảnh Lăng đếm trên đầu ngón tay đếm lấy, “Ví dụ như phụ hoàng Long sập, còn có...”

“Công chúa, người liền đừng làm rộn.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, thò tay đem Cảnh Lăng ngón tay đè xuống, “Hoàng thượng Long sập, há lại người bình thường chờ có thể ngủ đấy.”

“Người muốn là ngày nào đó ngủ lên rồi.” Cảnh Lăng chân mày lá liễu nhảy lên, nhìn về phía Oanh Nhi, trong mắt tràn đầy uy hiếp chi sắc, “Bổn công chúa sẽ đem người véo chết ở chỗ này.” Cảnh Lăng nói qua, làm bộ muốn véo Oanh Nhi.

Oanh Nhi cũng không có trốn tránh, rướn cổ lên nghênh đón tiếp lấy, trong mắt tràn đầy chăm chú: “Thật sự có cái loại này thời điểm, Oanh Nhi cũng nguyện ý chết ở công chúa trong tay.”

“Không, bất quá là tùy tiện nói một chút mà thôi.” Cảnh Lăng như là giống như bị chạm điện thu tay về, “Người làm gì thế đột nhiên nói loại lời này.”

“Bởi vì công chúa gần nhất một mực ở phiên nào a.” Oanh Nhi mở trừng hai mắt, nói ra.

“Người đã nhìn ra?” Cảnh Lăng nhìn về phía Oanh Nhi, đôi má ửng đỏ.

“Ngày ấy dưới núi sau khi trở về, công chúa liền đánh Oanh Nhi đánh cực kỳ, Oanh Nhi làm sao sẽ cảm giác không thấy?” Oanh Nhi khóe miệng có chút giơ lên lấy, nói ra.

“Oanh Nhi, vĩnh viễn không phải ly khai ta.” Cảnh Lăng ôm thật chặt Oanh Nhi, giống như là muốn đem mấy ngày nay tới giờ toàn bộ bất an đều vung phát ra tới.

“Công chúa, Oanh Nhi chính là chết, cũng sẽ không rời đi người.” Oanh Nhi sờ lên Cảnh Lăng mềm mại tóc, đầy mắt tràn đầy ôn nhu.

“Đi ra ngoài đi, bong bóng lâu rồi làn da đều lên nhú.” Cảnh Lăng nói ra.

“Àn.” Oanh Nhi ngoặt rồi liếc mắt giác, từ trong bồn tắm đi ra, cẩn thận cho Cảnh Lăng mặc xong quần áo. Vừa mới trở lại chính mình tắm điện, Hoàng đế bên người Lý công công liền đã đi đến.

“Lý công công?” Cảnh Lăng nhú mày, nhìn về phía Lý công công, “Công công đến đây, nhưng lại là có chuyện?”

“Đến bẩm báo công chúa một cái cộc chuyện tốt đây.” Lý công công mặt đều cười lên hoa, trong ngôn ngữ mang theo một tia nịnh nọt.

“Wtf... Chuyện tốt?” Cái loại này bất an lại tuôn ra hiện tại Cảnh Lăng trong lòng.

“Trưởng công chúa thị nữ Oanh Nhi tiếp chỉ.” Lý công công mở ra thánh chỉ, niệm...mà bắt đầu, “Phụng thiên thừa vận Hoàng đế, chiếu viết: trưởng công chúa thị nữ Oanh Nhi, huệ chất lan tâm, rất được trầm tâm. Cải trang vì hành cứu giá có công, đặc biệt phong làm mỹ nhân. Ban thưởng số nhu.”

“Công... Công công nói cái gì...” Cảnh Lăng trong thanh âm mang theo mình cũng không có có cảm giác đến run rẩy.

“Chúc mừng trưởng công chúa cùng nhu mỹ nhân.” Lý công công cười nói, “Nhu mỹ nhân thật sự là tốt phúc khí a, còn không tạ ơn?”

“Tạ, tạ Hoàng thượng.” Oanh Nhi ngơ ngác tiếp nhận thánh chỉ, lại không biết nên dùng tâm tình gì để diễn tả mình giờ phút này tâm tình.

“Nhu mỹ nhân trước chuẩn bị, trễ giờ chúng ta sẽ phái giáo viên ma ma đến dạy người trong nội cung quy củ, mỹ nhân tạm thời trước học, ba ngày về sau, chính là người có phúc cuộc sống.” Trong nội cung có một quy củ, mới nạp phi tử, muốn ba ngày về sau mới có thể hầu hạ Hoàng thượng.

“Vất vả công công rồi.” Liễu Nhi đưa cho Lý công công một điểm một thỏi bạc.

“Chúng ta còn có việc, tụt đi trước rồi.” Nhận lấy bạc, Lý công công rời đi rồi.

Thẳng đến Lý công công bóng dáng hoàn toàn biến mất ở trước mắt, Cảnh Lăng còn chưa có lấy lại tinh thần đến. Nàng sợ nhất sự tình, hay vẫn là đã xảy ra, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, vừa mới cùng Oanh Nhi nói đùa, rõ ràng trở thành sự thật rồi, hơn nữa, đến nhanh như vậy.

“Không được, Bồn công chúa muốn gặp phụ hoàng.” Cảnh Lăng suy nghĩ một chút, nói ra.

“Công chúa, không thể lỗ mãng.” Oanh Nhi ngăn cản Cảnh Lăng, “Đó là Hoàng thượng, công chúa đều muốn cãi lời ý chỉ sao?”

Hai người đang khi nói chuyện, Liễu Nhi mang theo người chung quanh cùng một chỗ lui xuống.

“Chẳng lẽ muốn Bồn công chúa trở mặt nhìn xem người hầu hạ phụ hoàng?” Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy háo sắc, “Oanh Nhi, ngươi cũng đã biết, Bồn công chúa đối với người, đối với người...”

“Lăng, Oanh Nhi minh bạch đấy.” Oanh Nhi thò tay đem Cảnh Lăng lùi tiến trong ngực, “Oanh Nhi đối với Lăng, toàn tâm toàn ý, này sinh không thay đổi.”

“Oanh Nhi, Bồn công chúa sẽ không cho phép chuyện như vậy phát sinh đấy!” Cảnh Lăng nói qua, đẩy ra Oanh Nhi, làm cho người ta chuẩn bị kiệu đuổi, đi Hoàng đế chỗ đó cầu kiến Hoàng đế.

Hoàng đế lại để cho Cảnh Lăng tiến vào ngự thư phòng, Cảnh Phong cũng ở bên trong, Hoàng đế đang tại khảo thi học thức của hần.

“Lăng nhi đến đây nhưng lại là có chuyện?” Nghĩ đến rất nhanh có thể đã đến Nhu mỹ nhân, Hoàng đế tâm tình rất tốt, nhìn về phía Cảnh Lăng ánh mắt cũng ôn nhu gấp bội.

“Phụ hoàng đã sắc phong Oanh Nhi là Nhu mỹ nhân.” Cảnh Lăng cúi đầu, nói qua, trong ngôn ngữ tràn đầy thất lạc.

“Cái nha đầu này tri kỷ lại ôn nhu, trầm rất ưa thích.” Hoàng đế nói ra.

“Phụ hoàng, con gái...” Cảnh Lăng còn muốn nói điều gì, lại bị Cảnh Phong đã đoạt lời nói gốc.

“Phụ hoàng việc này làm nhưng lại không có phúc hậu.” Cảnh Phong mỉm cười, nói ra, “Oanh Nhi là Hoàng tỷ rất tri kỷ thị nữ, phụ hoàng đem nàng đã muốn đi, Hoàng tỷ bên người không sẽ không có tri kỷ người sao?”

“Cái này hay xử lý.” Hoàng đế nói ra, “Trẫm trong chốc lát gọi Lý Thắng (Lý công công) cho người chọn hai cái lanh lợi tri kỷ thị nữ đi.”

“Con gái không nên mặt khác thị nữ, chỉ cần Oanh Nhi.” Cảnh Lăng nói ra.

“Người đây là muốn trẫm thu hồi ý chỉ sao?” Hoàng đế trong mắt nhiễm lên rồi tức giận.

“Phụ hoàng bớt giận” Cảnh Phong nói ra, “Oanh Nhi là từ nhỏ hầu hạ Hoàng tỷ người, Hoàng tỷ khó tránh khỏi không bỏ được. Nữ nhi gia tiểu tâm tư, phụ hoàng còn muốn so đo sao?”

“Mà thôi” Hoàng đế phát phát tay, “Các người đều lui ra đi.”

“Con gái (nhi thần) cáo lui.” Hai người nói qua, liền lui xuống.

“Hoàng tỷ, người lỗ mãng rồi.” Ra ngự thư phòng, Cảnh Phong đối với Cảnh Lăng nói ra.

“Đó là Oanh Nhi.” Cảnh Lăng trong mắt là không che giấu được thất lạc, “Ta sao có thể không lỗ mãng.” Nàng Oanh Nhi, nàng sao có thể giao cho phụ hoàng, cái kia là của nàng người!

“Chuyện này, phụ hoàng tâm ý đã quyết.” Cảnh Phong thở dài một tiếng, nói ra, “Mẫu hậu kỳ thật cũng khích lệ qua.”

“Mẫu hậu... Sao?” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia phức tạp tâm tình.

“Mẫu hậu biết rõ Oanh Nhi đối với người rất tri kỷ, cũng không muốn Oanh Nhi trở thành phi tử.” Cảnh Phong nói ra. Đương nhiên, hần ý nghĩ của mình tự nhiên là không dám nói cho Cảnh Lăng đấy. Biết rõ quá nhiều không nên biết thứ đồ vật, cũng không quá tốt.

“Mẫu hậu cố tình rồi.” Cảnh Lăng nói một câu.

“Mẫu hậu muốn ta cho người biết, có một số việc, là muốn chính mình tranh thủ.” Cảnh Phong nói ra, “Người nếu như tính toán được rồi Tướng quân, tất nhiên cũng có thể tính toán những người khác, không thể rối loạn một tắc vuông. Mẫu hậu chính là lo lắng người, mới khiến cho ta đi đầu một bước đã đến ngự thư phòng.”

“Mẫu hậu tâm tư, thật sự là kín đáo.” Cảnh Lăng nói ra, “Ta hiểu được.” Nói qua liền phải ly khai.

“Còn có ba ngày.” Cảnh Phong nhắc nhở đến.

“Yên tâm, Bổng công chúa minh bạch đấy.” Cảnh Lăng khoát tay áo, về tới chính mình tắm điện.

Ban đêm thời điểm, Cảnh Lăng ôm chặt Oanh Nhi, cách quần áo vuốt ve phần lưng của nàng.

“Oanh Nhi” Cảnh Lăng thấp giọng nói ra, “Ngoại trừ Bổng công chúa, ai cũng không thể như vậy đụng thân thể của người.”

“Oanh Nhi thân thể, chỉ thuộc về Lăng một người.” Oanh Nhi buông lỏng thân thể của mình, tùy ý Cảnh Lăng vuốt ve.

“Coi như là phụ hoàng, Bổng công chúa cũng sẽ không cho phép hãm cướp đi người.” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia kiên định, thò tay đụng vào Oanh Nhi đôi má, “Cho dù là cùng người trong thiên hạ là địch, Bổng công chúa cũng sẽ không đối với người buông tay.”

“Oanh Nhi cũng không hy vọng Lăng cùng bất luận kẻ nào là địch.” Oanh Nhi thở dài một tiếng, nói ra, “Đã có địch nhân, liền gia tăng lên Lăng bị thương khả năng. Nhưng mà, Oanh Nhi càng không hi vọng ly khai Lăng. Tại Lăng bên người, ít nhất Oanh Nhi có thể trợ giúp Lăng, còn có thể cùng Lăng cùng một chỗ chia sẻ đau xót.”

“Oanh Nhi, người biết không.” Cảnh Lăng thanh âm rầu rĩ đấy, “Ta chưa từng có giờ khắc này như vậy hận hãm, ta thậm chí muốn, nếu là hãm vĩnh viễn biến mất hãm là tốt. Oanh Nhi, người nói, ta phải không thật là hỏng?”

“Lăng, Oanh Nhi minh bạch đấy.” Oanh Nhi vỗ nhẹ Cảnh Lăng phần lưng, “Oanh Nhi cũng giống như vậy. Bất luận cái gì lại để cho Oanh Nhi ly khai Lăng người, Oanh Nhi đều hận.”

“Oanh Nhi, đáp ứng ta, vĩnh viễn không cho phép ly khai ta.” Cảnh Lăng nói ra.

Oanh Nhi đem Cảnh Lăng thân thể bày đang, cùng nàng đối mặt lấy. Oanh Nhi nhẹ nhàng đem Cảnh Lăng tay khung tại trên cổ của mình: “Cảnh Lăng, đối với nơi đây hung hăng véo xuống dưới, đem Oanh Nhi bóp chết tại người trên giường, như vậy, Oanh Nhi liền vĩnh viễn không sẽ rời đi người rồi.”

Cảnh Lăng hai tay liếm Oanh Nhi non mịn cổ, chậm rãi buộc chặt, có một khắc, nàng thật sự đều muốn bóp chết Oanh Nhi, sau đó mình ở cùng cùng chết. Như vậy, nàng cùng Oanh Nhi vĩnh viễn sẽ không tách ra.

Cảnh Lăng tay chỉ dùng một điểm lực đạo liền buông lỏng ra, Cảnh Lăng nói ra: “Đối với người, ta vĩnh viễn không hạ thủ được.”

“Nếu như không hạ thủ được, Lăng liền nghĩ biện pháp đem Oanh Nhi ở lại bên cạnh người a.” Oanh Nhi mở tròng hai mắt, trong mắt, tràn đầy nghịch ngợm.

“Oanh Nhi, người đây là đem hết thầy đều vứt cho Bổng công chúa nữa a.” Cảnh Lăng vuốt một cái Oanh Nhi mũi.

“Bởi vì Oanh Nhi tin tưởng công chúa tài trí.” Oanh Nhi cười cười, nói ra, “Oanh Nhi tin tưởng, công chúa không bỏ được đem Oanh Nhi cứ như vậy giao ra đi đấy. Dù sao, công chúa còn cần Oanh Nhi ẩm giường không phải sao?”

“Bổng công chúa thể nhưng là chưa bao giờ thiếu ẩm giường người.” Cảnh Lăng đẹp mắt lông mày có chút chọn lấy thoáng một phát, nói ra.

“Thể nhưng là, tri kỷ ẩm giường người, chỉ có Oanh Nhi một cái.” Oanh Nhi cười nói.

“Coi như người thông minh, dựa vào người cái này nhất lưu giường – thượng – công – phu, Bồn công chúa nhất định sẽ không để cho người thất vọng đấy.” Cảnh Lăng nhẹ vỗ về Oanh Nhi đôi má, “Không còn sớm, ngủ đi, ngày mai còn có rất nhiều chuyện.”

“Ân.” Oanh Nhi lên tiếng, nhắm mắt lại.

Hai người trên giường, thoát nhìn là như vậy hài hòa hạnh phúc. Hy vọng như vậy hạnh phúc, vĩnh viễn tiếp tục, vĩnh viễn không nên bị đánh vỡ.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: công chúa đại nhân ra chiêu rồi ~

44. Chương 44

Ngày thứ hai, Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi đặc biệt nổi lên một cái lớn sớm, dùng qua đồ ăn sáng về sau, Cảnh Lăng liền ra chính mình tắm điện.

“Mấy ngày nay, không có Bồn công chúa cho phép, không cho phép người ra Bồn công chúa tắm điện.” Trước khi đi, Cảnh Lăng hung hăng dặn dò Oanh Nhi một câu.

“Đã biết.” Oanh Nhi dí dỏm mà trừng mắt nhìn, “Oanh Nhi ngay ở chỗ này chờ Lăng trở về sung sướng như thế nào?”

“Cái này còn không sai biệt lắm.” Sờ lên Oanh Nhi đôi má, Cảnh Lăng nhin không được tại Oanh Nhi tốt hơn bên mặt thượng ẩn xuống một cái hôn, “Đợi Bồn công chúa trở về, biết không.”

“Lăng yên tâm, Oanh Nhi sẽ đấy.” Cảm nhận được Cảnh Lăng nội tâm bất an, Oanh Nhi nắm thật chắc Cảnh Lăng tay, “Oanh Nhi tin tưởng Lăng, Lăng nhất định có thể hoàn mỹ giải quyết.”

Cuối cùng nhìn Oanh Nhi liếc, Cảnh Lăng xuất cung điện, ngồi trên kiệu đuổi, đi Khâm Thiên Giám chỗ đó.

Mỗi nạp một cái mới phi tử, thừa sủng trước một đêm đều muốn Khâm Thiên Giám đo lường tính toán một phen, trắc ra một cái tốt nhất thừa sủng canh giờ, như vậy cũng là vì lại để cho phi tử mau chóng mang thai. Cảnh Lăng lần này đi, chính là vì mua được cái kia Khâm Thiên Giám, làm cho nàng nói cho Hoàng đế, Oanh Nhi mệnh cách không thích hợp trở thành phi tử. Một khi trở thành phi tử, sẽ hậu cung không yên.

Cái này Khâm Thiên Giám, Cảnh Lăng kiếp trước thời điểm là do nghe thấy đấy, cực kỳ tham tài, đầu phải trả tiền, lại để cho hắn nói cái gì, hắn liền nói cái gì. Bởi vì người này tham tài, lại không xu phụ tại, cho nên trong cung hiện tại lẫn vào coi như phải không bỏ qua. Bất quá Cảnh Lăng nhớ mang máng, kiếp trước thời điểm, người này cũng không có gì kết cục tốt, nghe nói là được một cuộc bệnh hiểm nghèo, đột nhiên chết bất đắc kỳ tử bỏ mình đấy, bất quá đây hết thấy đều cùng nàng không có quan hệ.

Từ Khâm Thiên Giám đi ra thời điểm, Cảnh Lăng khóe môi nhếch lên nụ cười hài lòng. Tiếp theo, chỉ cần lại để cho mẫu hậu tại phụ hoàng bên người đề điểm một chút, có lẽ sẽ không có vấn đề quá lớn rồi.

“Đi, đi mẫu trong hậu cung.” Cảnh Lăng nghĩ đến, cùng người bên cạnh nói ra.

“Đúng, công chúa.”

Phượng tê trong điện, Hoàng hậu nghe xong Cảnh Lăng an bài cùng khẩn cầu về sau, thở dài một tiếng, nói: “Lăng nhi, người như vậy không được đấy.”

“Vì sao?” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc.

“Hoàng thượng người kia, ta so với người hiểu được hắn.” Hoàng hậu trong mắt nhiễm lên rồi một tia Cảnh Lăng xem không hiểu tâm tình, “Một khi hạ quyết tâm sự tình, vô luận phát sinh cái gì cũng không biết đơn giản sửa đổi đấy. Nhất là, hậu cung không yên gì gì đó, với hắn mà nói, cũng không phải cái đại sự gì.”

Hậu cung không yên tĩnh là cái gì, nghĩ tới điều gì, Hoàng hậu cười lạnh một tiếng, người nọ đã từng, liên tình nghĩa huynh đệ đều không để ý đây.

“Chẳng lẽ muốn đổi thành hại nước hại dân sao?” Cảnh Lăng nhíu mày, hại nước hại dân bốn chữ, phụ hoàng nếu suy nghĩ nhiều, Oanh Nhi nhưng lại thì phiền toái.

“Hại nước hại dân, cái kia Oanh Nhi nhưng chỉ có tử tội rồi.” Hoàng hậu nói qua, trong mắt hiện lên một tia khôn khéo, quay người đi về hướng bàn, nói ra, “Lăng nhi, mài mực.”

“Đúng, mẫu hậu.” Tuy rằng đoán không ra mẫu hậu muốn làm cái gì, Cảnh Lăng hay vẫn là làm theo.

Hoàng hậu tại trên trang giấy viết xuống mấy hàng chữ, đưa cho Cảnh Lăng.

Cảnh Lăng tiếp nhận, Hoàng hậu chữ hết sức đẹp mắt, giữa những hàng chữ lộ ra một cổ ung dung đại khí, chính như Hoàng hậu bản thân khí chất, không giận mà uy.

Tờ giấy thượng chỉ viết rồi mấy chữ: làm là thứ hai tương Vương phi

“Mẫu hậu, đây là, có ý tứ gì?” Cảnh Lăng cầm lấy tờ giấy, cả buổi nhìn không ra trong đó huyền cơ.

Nhìn chăm chăm vào Cảnh Lăng mặt sau nửa ngày, Hoàng hậu có chút thất thần, nhin không được thò tay đều muốn khê vuốt Cảnh Lăng đôi má, “Tỷ tỷ...” Trước mắt tựa hồ có nổi lên đã từng tỷ tỷ đôi má.

“Mẫu hậu? Mẫu hậu?” Gặp Hoàng hậu không làm phản ứng gì, Cảnh Lăng lại kêu lên hai tiếng, Hoàng hậu mới hồi phục tinh thần lại.

“Đi ra ngoài đi.” Hoàng hậu thu hồi trong mắt sầu não, khôi phục trước sau như một lạnh lùng.

“Mẫu hậu?” Cảnh Lăng lại cẩn thận kêu một tiếng.

“Đi ra ngoài.” Hoàng hậu đưa lưng về phía nàng, thấp giọng quát nói.

“Vâng.” Cảnh Lăng cúi đầu xuống, lui ra ngoài. Trong nội tâm đối với Hoàng hậu kỳ quái hành vi có chút nghi hoặc, vì cái gì, mẫu hậu mỗi lần nhìn thấy nàng, luôn giống như tại xuyên thấu qua nàng xem ai.

Đem tờ giấy trong tay thu lại, Cảnh Lăng quyết định ngày mai lại lặng lẽ tìm Khâm Thiên Giám. Trong nội cung quá nhiều con mắt nhìn chăm chăm vào nàng, một ngày tìm hai lần Khâm Thiên Giám, khó tránh khỏi sẽ chọc cho người ta nghi ngờ.

Trở lại tẩm điện, phát hiện Oanh Nhi quả nhiên ngoan ngoãn tại ngủ trong điện chờ đợi mình, Cảnh Lăng tỏ vẻ tâm tình rất tốt.

“Lăng, thế nào?” Cho Cảnh Lăng rót một chén nước, Oanh Nhi đứng lên đến hỏi nói, “Mẫu hậu cho ta ra một cái tốt hơn chủ ý, chẳng qua là, ta như thế nào đều đoán không ra ý tứ trong đó.”

“Là cái gì chủ ý?” Oanh Nhi hỏi.

Cảnh Lăng đem tờ giấy trong tay triển khai cho Oanh Nhi nhìn.

Oanh Nhi nhìn xem, nhưng là cũng không nói gì thêm: “Hoàng hậu có nàng thâm ý ở bên trong a. Cái này tương Vương phi, Oanh Nhi nhớ không lầm, là Hoàng hậu tỷ tỷ a.”

“Ân, không sai.” Cảnh Lăng nói ra, “Mẫu hậu người này, ta cho tới bây giờ đều không có nhìn mình bạch qua.” Cảnh Lăng nói qua thở dài một tiếng, bất kể là kiếp trước hay vẫn là kiếp này. Cảnh Lăng đem tờ giấy trong tay đặt ở ánh nền lên, tùy ý đèn cây Hỏa tướng nó hết.

“Kỳ thật, Oanh Nhi nghe một ít tuổi già thị nữ nói về một kiện chuyện thú vị đây.” Nghĩ tới điều gì, Oanh Nhi mở miệng nói.

“A?” Cảnh Lăng nhíu mày, “Là chuyện gì?”

“Những cái kia lão thị nữ đều nói, so với Hoàng hậu, Lăng càng giống tương Vương phi đây.” Oanh Nhi nghĩ tới điều gì, vừa cười vừa nói, “Nếu tương Vương phi trên đời mà nói, người ta nhất định sẽ đem các người trở thành mẹ con đây.”

“Mẫu hậu cùng Vương phi là tỷ muội, ta như Vương phi, cũng là tự nhiên.” Cảnh Lăng lắc đầu nói ra, chẳng qua là không biết vì cái gì, trong nội tâm lại đột nhiên toát ra mẫu hậu vừa rồi nhìn bộ dáng của nàng, hình như là xuyên thấu qua nàng nhìn cái gì người, chẳng lẽ lại, chính là đang nhìn tương Vương phi? Cảnh Lăng sờ lên gương mặt của mình, nàng cùng tương Vương phi, liền thật sự giống như vậy sao?

“Oanh Nhi, đuổi sáng mai, ngươi hỏi một chút nội vụ phủ, có hay không tương Vương phi bức họa, Bổng công chúa muốn nhìn một chút.” Cảnh Lăng phân phó một câu.

“Đúng, Lăng.” Oanh Nhi hồi đáp.

“Đợi một chút, ngươi dừng đi, hãy để cho Liễu Nhi đi.” Nhớ tới Oanh Nhi chuyện gần nhất tình, Cảnh Lăng nói ra.

“Lăng đây là muốn nuôi nhốt Oanh Nhi sao?” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, trong mắt tràn đầy trêu chọc.

“Như thế nào, ngươi không muốn lại để cho Bổng công chúa nuôi?” Cảnh Lăng nhéo nhéo Oanh Nhi cái cằm, nói ra.

“Đương nhiên nguyện ý.” Oanh Nhi trả lời, “Oanh Nhi cầu còn không được.”

“Cái này còn không sai biệt lắm.”

Như thế đi qua hai ngày, ngày thứ hai thời điểm, Cảnh Lăng lại vụng trộm đi tìm Khâm Thiên Giám, đem trên tờ giấy nội dung nói cho Khâm Thiên Giám.

Uyển phi ác mộng không ngừng, không cách nào an tâm nuôi dưỡng thai, Hoàng đế rất là lo lắng, thường Uyển phi vài ngày.

Uyển phi nói muốn đi trong sân đi một chút, Hoàng đế cũng đi theo.

Uyển phi ưa thích hoa mai, Hoàng đế liền phái người đem hoa mai cấy ghép đến Uyển phi trong nội cung. Hoa mai còn không có hoàn toàn cấy ghép hoàn tất, cung nhân đám vẫn còn xới đất.

“Hoàng thượng, nương nương.” Đào đất cung nhân đem một thứ gì đưa cho Hoàng đế.

Là một cái làm bằng gỗ tiểu nhân, thập phần cổ xưa, phía trên dính đầy bùn đất, thoạt nhìn đã có chút ít niên hạn rồi.

“Đây là cái gì?” Hoàng đế tiếp nhận tiểu nhân, lật sang xem nhìn, tại tiểu nhân phần lưng thấy được một nhóm chữ nhỏ, “Có nữ tên oanh, trời sinh yêu nữ. Như làm bạn với vua bên cạnh, quốc gia tất diệt.”

Hoàng đế nhìn xem, toàn bộ người sắc mặt liền có chút không đúng rồi.

“Hoàng, Hoàng thượng?” Uyển phi kinh sợ mà nhìn phía trên này chữ, “Nô tì ngày gần đây đêm bất an gối, chẳng lẽ, là trời cao cảnh bày ra?”

“Nữ tử này là ai?” Hoàng đế mặt âm trầm hỏi. Mặc kệ cái này Mộc Nhân phía trên nội dung là thật là giả, cái này tên trong mang oanh nữ tử đều giữ lại không được rồi. Hẳn một kẻ Đế vương, rất không được phép đấy, ngay cả có người uy hiếp chính mình ngôi vị hoàng đế. Thà rằng giết lầm một nghìn, không thể buông tha một cái.

“Cái này...” Lý công công suy nghĩ một chút, tựa hồ nhớ tới một người, “Hoàng thượng vừa nói như vậy, nô tài ngược lại là nhớ tới một người.”

“Ai?” Hoàng đế hỏi.

“Nhu mỹ nhân.” Lý công công hồi đáp.

“Nhu mỹ nhân?” Hoàng đế sửng sốt một chút, không nghĩ tới sẽ là nàng.

“Nhu mỹ nhân chính là trưởng công chúa thị nữ, tên gọi Oanh Nhi, lại sắp dài làm bạn với vua bên cạnh, Mộc Nhân thượng nói, nhưng lại không phải là nàng sao?” Lý công công cúi đầu nói ra.

“Dĩ nhiên là nàng, dĩ nhiên là nàng!” Hoàng đế thấp giọng gọi rồi hai câu, lập tức đuổi vung tay lên, “Người tới!”

“Hoàng thượng có gì phân phó.”

“Lập tức đem trưởng công chúa thiếp thân thị nữ Oanh Nhi đánh vào Thiên Lao, tùy ý hỏi trăm!” Hoàng đế mệnh lệnh một chút cũng nghiêm túc. Oanh Nhi cái này tri kỷ tiểu nữ tử, hẳn là có chút ưa thích, nhưng cũng chỉ là có chút mà thôi. Uy hiếp được giang sơn xã tắc, chính là Hoàng hậu, đều giữ lại không được!

Thị vệ bước vào Cảnh Lăng tâm điện, cũng mặc kệ Cảnh Lăng như thế nào phản đối, cường ép mang đi Oanh Nhi.

Cảnh Lăng hỏi thăm phía dưới, mới biết được, rõ ràng ra như vậy việc sự tình, lập tức cũng có chút sững sốt.

Cái này mấu chốt nhĩ lên, ra chuyện như vậy, tất nhiên là có người muốn hại chết Oanh Nhi.

Cảnh Lăng bắt buộc chính mình trấn định, vội vàng chạy tới rồi Hoàng đế chỗ ngự thư phòng, trùng trùng điệp điệp quỳ gối rồi Hoàng đế trước mặt: “Phụ hoàng, Oanh Nhi là vô tội, tất nhiên là có người muốn hãm hại Oanh Nhi.”

Hoàng đế nhìn xem Cảnh Lăng, cũng không nói lời nào.

“Phụ hoàng.” Cảnh Lăng lại gọi kêu một tiếng, cắn cắn môi, nói ra, “Bất quá là một cái Mộc Nhân, phụ hoàng làm sao lại có thể định rồi Oanh Nhi tội đây? Phụ hoàng, người nhưng lại từng nghĩ tới, Oanh Nhi trong cung thời gian dài như vậy, cũng chưa từng có vấn đề gì, hết lần này tới lần khác tại người sắc phong nàng là mỹ nhân về sau, mới ra chuyện như vậy. Hơn nữa, cái này Mộc Nhân, ở đâu không thể đào, hết lần này tới lần khác muốn tại Hoàng thượng cùng Uyển phi nương nương giải sầu thời điểm ở trước mặt móc ra, đây hết thấy, thật sự là rất khó làm cho người ta tin tưởng, đây hết thấy không là có người cố ý an bài đó a.”

Lúc trước vội vàng định Oanh Nhi tội, chẳng qua là Hoàng đế vừa ý trước mặt chữ thời điểm, trong lúc nhất thời tức văng đầu. Hiện tại bình tĩnh một chút rồi, lại nghe Cảnh Lăng vừa nói như vậy, Hoàng đế thật đúng là cảm thấy, sự tình có kỳ quái.

“Phụ hoàng, Oanh Nhi có phải hay không kẻ gây tai họa, không ngại gọi Khâm Thiên Giám đến đây trách coi một cái?” Cảnh Lăng mở miệng nói.

“Cũng thế.” Hoàng đế suy nghĩ một chút, cuối cùng là có chút không nỡ bỏ Oanh Nhi, đối với bên người Lý công công nói ra, “Phái người đi truyền gọi.”

“Vâng.”

Lý công công đi hồi lâu mới vừa về, lúc trở lại, chỉ có một người.

“Như thế nào đi lâu như vậy?” Hoàng đế có chút không kiên nhẫn, nhìn về phía Lý công công, “Người đâu?”

“Hoàng, Hoàng thượng thứ tội!” Lý công công kinh sợ mà quỳ xuống.

“Người có tội gì?”

“Mở, khởi bẩm Hoàng thượng” Lý công công run rẩy nói ra, “Khâm Thiên Giám Lưu đại nhân, bị người độc chết.”

“Người nói cái gì!” Hoàng đế trong mắt hiện lên một tia vẻ lo lắng, nhìn Cảnh Lăng liếc, trong mắt tràn đầy âm trầm.

Cảnh Lăng trong nội tâm trầm xuống, phụ hoàng cái ánh mắt kia, là tại hoài nghi nàng đã hạ thủ!

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: (“) khó khăn trắc trở không ngừng a

45. Chương 45

“Phụ, phụ hoàng minh giám.” Cảnh Lăng quỳ gối Hoàng đế trước mặt, toàn thân mồ hôi lạnh, “Con gái nếu như chỗ hiểm Khâm Thiên Giám, tất nhiên sẽ không ở thời điểm này đưa ra muốn gặp Khâm Thiên Giám.”

“Người trong ba ngày thấy Khâm Thiên Giám hai lần.” Hoàng đế nhìn xem Cảnh Lăng, nhàn nhạt nói qua.

Rõ ràng là cực kỳ bình thản một câu, Cảnh Lăng nhưng là lòng tràn đầy bất an. Nếu như không có Khâm Thiên Giám thiếu chút nữa bị độc hại chuyện này, hành vi của nàng phụ hoàng chỉ biết cười trừ. Hiện tại, hành vi của nàng, liền thâm ý sâu sắc rồi. Hết lần này tới lần khác, nàng vẫn không thể cùng phụ hoàng giải thích, nàng tìm Khâm Thiên Giám là đi làm cái gì đấy!

“Trẫm rất muốn biết, có chuyện trọng yếu gì, đáng giá trẫm Lăng nhi hợp với tìm Khâm Thiên Giám hai lần?” Hoàng đế ánh mắt thẳng tắp tưởng tượng Cảnh Lăng, trong mắt tràn đầy sắc bén, tựa hồ muốn Cảnh Lăng xem thấu.

“Nữ, con gái...” Cảnh Lăng cắn môi, nhưng cũng không dám nhiều lời.

“Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương cầu kiến.” Bên ngoài là công công gõ cửa, đã cắt đứt trong ngực thư phòng cổ quái bầu không khí.

“Tuyên.” Hoàng đế khoát tay áo, đối ngoại mặt nói ra.

“Tham kiến Hoàng thượng.” Hoàng hậu đi lên trước, hướng phía Hoàng đế thi lễ một cái.

“Đứng lên đi.” Hoàng đế thản nhiên nhìn Hoàng hậu liếc, phát phát tay, “Hoàng hậu đến đây, là có chuyện gì?”

“Nô tì tới là muốn nói cho Hoàng thượng một kiện chuyện lý thú đây.” Hoàng hậu cười cười nói nói dịu dàng, nhìn về phía Hoàng đế, tựa hồ là mới phát hiện Cảnh Lăng ở bên trong, kinh ngạc thoáng một phát, mở miệng nói, “Lăng nhi cũng ở nơi đây à.”

“Bái kiến mẫu hậu.” Cảnh Lăng thi lễ một cái.

“Hảo hài tử, quỳ làm cái gì, là làm cái gì chuyện sai gây người phụ hoàng tức giận?” Hoàng hậu trong mắt hiện lên một vòng đau lòng, nhìn về phía Hoàng đế, “Hoàng thượng, Lăng nhi đây là phạm vào cái gì bỏ qua sao?”

“Không có gì.” Hoàng đế mắt nhìn quỳ trên mặt đất Cảnh Lăng, nói ra, “Đứng lên đi.”

“Tạ phụ hoàng.” Cảnh Lăng đứng lên, chẳng qua là trong nội tâm lo lắng còn không có giảm bớt.

“Hoàng hậu vừa mới nói chuyện lý thú là cái gì?” Hoàng đế đem ánh mắt quăng hướng Hoàng hậu, mở miệng hỏi.

“Là Lăng nhi trước đó vài ngày cùng nô tì nói sự tình.” Hoàng hậu nhìn về phía Cảnh Lăng, trong mắt tràn đầy lại để cho người ta buông lỏng tình cảm ấm áp.

“À?” Hoàng đế nhíu mày, “Là chuyện gì?”

“Lăng nhi trước đó vài ngày biết mình cùng tương Vương phi tương mạo hết sức tương tự, cảm thấy là một loại duyên phận, cho nên đã nghĩ lại để cho Khâm Thiên Giám trắc tính mình một chút cùng tương Vương phi quan hệ.” Hoàng hậu nói qua, khéo miệng có chút quyến rũ ra, nắm Cảnh Lăng tay, vỗ nhẹ nhẹ lấy, nói ra, “Đây không phải đúng dịp nha, Khâm Thiên Giám tính toán, nói Lăng nhi cùng Vương phi nguồn gốc rất sâu, có mẹ con duyên phận. Cho nên Lăng nhi liền sinh ra nhận thức tương Vương phi vì nghĩa mẹ ý niệm trong đầu. Lăng nhi sợ ta mất hứng, cho nên còn đặc biệt xin chỉ thị nô tì một phen đây.”

“Nhận thức làm nghĩa mẫu?” Hoàng đế trong mắt hiện lên một tia thấy không rõ tâm tình.

“Đúng là như thế.” Hoàng rồi nói ra, “Nô tì nghĩ đến, nếu là tỷ tỷ biết rõ Lăng nhi nguyện ý gọi nàng một tiếng mẫu thân, dưới tuổi vàng có biết, nhất định sẽ thập phần vui vẻ đấy, cho nên liền thúc giục Lăng nhi nhận thức mẫu rồi. Ai biết, Lăng nhi lại dị thường chăm chú, không nên tìm Khâm Thiên Giám tính một cái tốt nhất thời gian, mới bằng lòng nhận thức mẹ.”

“Người là vì chuyện này, mới tìm rồi Khâm Thiên Giám hai lần?” Hoàng đế cau mày, đem ánh mắt quắc hướng Cảnh Lăng.

Hoàng hậu âm thầm giật thoảng một phát Cảnh Lăng ổng tay áo, Cảnh Lăng phục hồi tinh thần lại, cúi đầu xuống, che giấu chính mình trong mắt chột dạ, mở miệng nói: “Bẩm báo phụ hoàng, đúng là như thế.”

“Nếu là như vậy, người vừa rồi vì sao không nói?” Hoàng đế nhìn về phía Cảnh Lăng, đề cao âm lượng, “Ngẩng đầu lên, nhìn xem trẫm, nói cho trẫm.”

Cảnh Lăng hít sâu hai cái, bình phục trong nội tâm khẩn trương cùng chột dạ. Nàng hiện tại ngàn vạn không thể để cho phụ hoàng nhìn ra cái gì sơ hở, bằng không thì Oanh Nhi liền nguy hiểm. Vì Oanh Nhi, cũng vì mình, nàng nhất định phải đem tuồng vui này diễn tốt!

Cảnh Lăng ngẩng đầu, đối với thượng ánh mắt của hoàng đế, trong mắt không có nửa phần lùi bước cùng sợ hãi, nói ra: “Phụ hoàng, Vương phi dù sao cũng là Vương phi. Nô tì nếu là nhận biết Vương phi vì nghĩa mẫu, Vương gia chẳng phải là đã trở thành nữ nhi nghĩa phụ. Nghĩa phụ cùng phụ hoàng, làm sao có thể địa vị ngang nhau, con gái là sợ phụ hoàng tức giận, mới không dám nói.”

“Trẫm đương nhiên tức giận.” Hoàng đế một phát ổng tay áo, lạnh lùng nói qua.

Cảnh Lăng tâm nhắc tới rồi cổ họng. May mắn Hoàng hậu nhẹ nhàng giật thoảng một phát ổng tay áo của nàng, ở một bên không ngừng nhắc đến tỉnh nàng, nàng mới không có luống cuống.

“Trẫm trong mắt người, là như vậy không thông tình đạt lý người sao?” Hoàng đế nói ra, “Người muốn nhận thức nàng làm nghĩa mẫu, trẫm hết sức tán thành.”

“Phụ hoàng?” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, về tình về lý, nàng nhận thức Vương phi vì nghĩa mẫu, đều tại để ý không hợp.

“Nàng khi còn sống không có nghe người kêu một tiếng mẫu thân, đã là cả đời tiếc nuối.” Hoàng đế trong mắt hiện lên vẻ đau thương, nói ra, “Người gọi nàng một tiếng mẫu thân, cũng không đủ.”

“Phụ hoàng đây là, đã đáp ứng?” Cảnh Lăng cẩn thận từng li từng tí hỏi.

“Khâm Thiên Giám có thể nói ngày nào đó là giờ lành?” Hoàng đế không trả lời thẳng Cảnh Lăng.

“Ba ngày sau.” Cảnh Lăng nói ra,

Hoàng đế suy nghĩ một chút, nói ra: “Cũng thế.”

Cảnh Lăng thở phào nhẹ nhõm, may mắn mà có mẫu hậu, nàng mới có thể từ chuyện này trong bỏ đi đi ra.

“Phụ hoàng, con gái cho rằng, đã là muốn như thế long trọng nhận thức mẫu, mấy ngày nay tất nhiên là không thể gặp bất luận cái gì máu tanh đấy, bằng không thì liền điềm xấu rồi.” Cảnh Lăng đối với Hoàng đế nói qua, nàng cũng không có trực tiếp cùng Hoàng đế xách Oanh Nhi sự tình, như vậy quá mức tận lực rồi.

“Người nói cũng đúng.” Hoàng đế suy nghĩ một chút, đồng ý nói, “Nhu mỹ nhân sự tình, ba ngày sau lại làm định đoạt. Cái này ba ngày, trước tiên đem Nhu mỹ nhân đánh vào đại lao.”

“Phụ hoàng minh giám.” Cảnh Lăng cúi đầu nói một câu. Bất kể thế nào nói, nàng tranh thủ đã đến ba ngày thư thả.

“Đều lui ra đi.” Hoàng đế phát phát tay, đối với hai nữ nói ra.

“Vâng.” Hoàng hậu cùng Cảnh Lăng lên tiếng, liền lui ly rồi ngự thư phòng.

Thăng đến ngự thư phòng đại môn bị đóng lại, Cảnh Lăng mới dài trường thư liệu nhất khẩu khí. Sờ lên trán của mình, đã tràn đầy mồ hôi rồi.

“Mẫu hậu, chuyện hôm nay, thật sự là cảm ơn người rồi.” Cảnh Lăng đối với Hoàng hậu nói ra, “Nếu là không có mẫu hậu, con gái hôm nay sợ là khó có thể thoát thân.”

“Người về sau làm việc phải chính mình chú ý một chút.” Hoàng hậu giọng điệu hay vẫn là nhàn nhạt đấy, “Bốn cung không phải mỗi lần đều có rảnh rồi tới cứu người đấy. Về sau nếu là có chuyện gì, người nhưng

lại trước tìm Bồn cung thương lượng.” Cảm giác được chính mình trong lời nói có quá nhiều đối với Cảnh Lăng quan tâm, Hoàng hậu ho nhẹ một tiếng, tiếp tục nói, “Tương lai của người quan hệ lấy Phong nhi, Bồn cung lần này giúp người, bất quá là không muốn người cho Phong nhi gây phiền toái mà thôi. Nếu như hiện tại người đã mất sự tình, Bồn cung trước hết hồi cung rồi.”

“Cung kính mẫu hậu.” Nhìn xem Hoàng hậu bóng lưng rời đi, Cảnh Lăng khoe miệng có chút giơ lên lấy. Nguyên lai, bị mẫu hậu quan tâm tư vị, là loại này hạnh phúc, năng kiếp trước, hiểu lầm mẫu hậu, thực là hiểu lầm quá sâu.

“Đi, đi Thiên Lao.” Phân phó bên cạnh mình Liễu Nhi một tiếng, Cảnh Lăng hướng phía giam giữ Oanh Nhi địa phương đi đến.

Cảnh Lăng hai đời là lần đầu tiên tới Thiên Lao, Thiên Lao cùng nàng trong tưởng tượng giống nhau, cũ nát, âm u, ẩm ướt. Nghĩ đến Oanh Nhi hôm nay đã bị giam ở bên trong, Cảnh Lăng trong nội tâm hung hăng co rút đau đớn lấy. Kiếp trước thời điểm, nàng tuy rằng cùng Oanh Nhi đối chọi gay gắt, thế nhưng là Oanh Nhi chưa từng đã bị qua đải ngộ như vậy.

Cho lính canh ngục một điểm chỗ tốt, Cảnh Lăng liền đi vào rồi giam giữ Oanh Nhi nhà tù.

“Công chúa, nơi đây không sạch sẽ, người tại sao cũng tới?” Chứng kiến người đến là Cảnh Lăng, Oanh Nhi lập tức đứng dậy nghênh đón đi lên, trong mắt mang theo trách cứ, “Công chúa, loại địa phương này không phải người nên đến đây.”

Bất quá trong chốc lát không thấy, Oanh Nhi trên người đã có chút ít chật vật rồi. Mất trật tự sợi tóc, hơi bẩn quần áo, mỗi giống nhau, đều bị Cảnh Lăng đau lòng.

Cảnh Lăng vuốt Oanh Nhi đôi má: “Oanh Nhi, người thế nào, có khỏe không? Bọn hần có hay không khi dễ người?”

“Công chúa yên tâm, Oanh Nhi hết thấy rất tốt.” Cầm lấy Cảnh Lăng tay, Oanh Nhi nói ra, “Công chúa, người không nên tới đây, thời điểm này, người có lẽ cùng Oanh Nhi phải sạch quan hệ. Nếu là Oanh Nhi thật sự bị phán án tử hình, cũng sẽ không liên lụy đến công chúa.”

“Trong mắt người, Bồn công chúa chẳng lẽ là hạng người sao như vậy?” Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy lãnh ý, bỏ qua rồi Oanh Nhi tay.

“Oanh Nhi đương nhiên biết rõ công chúa không bỏ xuống được Oanh Nhi” Oanh Nhi thở dài một tiếng, “Cho nên Oanh Nhi mới càng thêm lo lắng công chúa. Oanh Nhi lo lắng công chúa cứu Oanh Nhi không thành, ngược lại đáp lên chính mình. Nói như vậy, Oanh Nhi yên tĩnh nhưng bây giờ liền một đầu đụng chết ở chỗ này.”

“Không cho phép người nói có chết hay không đấy.” Cảnh Lăng dựng thẳng lên ngón trỏ đặt ở Oanh Nhi đôi môi giữa, nói ra, “Không có Bồn công chúa cho phép, không cho người ly khai Bồn công chúa. Người nếu là dám ly khai, Bồn công chúa cả đời cũng sẽ không tha thứ cho người.”

“Để công chúa những lời này, Oanh Nhi nhất định sẽ không để cho chính mình dễ dàng như vậy sẽ chết đấy.” Bất lại Cảnh Lăng ngón tay, Oanh Nhi vừa cười vừa nói.

“Oanh Nhi, người hãy nghe cho kỹ” Cảnh Lăng nói ra, “Người là Bồn công chúa người, ngoại trừ Bồn công chúa, ai đều không có quyền lợi quyết định sinh tử của người, cho dù là người. Bồn công chúa đem hết toàn lực, cũng nhất định sẽ tìm ra cái kia hãm hại người của người, đem người cứu ra đi đấy.”

“Công chúa yên tâm, Oanh Nhi còn muốn tứ Hậu công chúa cả đời đây.”

“Loại này cái địa phương, thật không phải là người ở đấy.” Nhìn liếc chung quanh, Cảnh Lăng trong mắt hiện lên không vui, “Trong chốc lát ta là người cho người chỉnh đốn thoáng một phát, lại cho hai giường đệm chăn đến.”

“Công chúa không thể.” Oanh Nhi nói ra, “Công chúa hiện tại nếu đặc thù đối đãi Oanh Nhi, sẽ chỉ làm Hoàng thượng đối với công chúa sinh ra bất mãn cùng nghi kỵ.”

“Bổn công chúa không thể gặp người chịu khổ.” Cảnh Lăng lầm bầm một tiếng, đây hết thấy, nàng tự nhiên là minh bạch đấy.

“Công chúa, bất quá là chỗ ở kém một chút mà thôi.” Oanh Nhi cười cười, để sát vào Cảnh Lăng lỗ tai, nói ra, “So với buổi tối không thể ôm công chúa ngủ, những thứ này, đều không coi vào đâu đấy.”

“Đều loại này thời điểm, còn như vậy đấy, không e lệ!” Cảnh Lăng đôi má đỏ lên.

“A” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, “Công chúa dám nói chính mình không phải như thế?”

“Người, người lớn mật.”

“Oanh Nhi lúc nào, đều rất lớn mật đấy.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy ôn nhu, “Công chúa, canh giờ không còn sớm, cần phải trở về.”

“Àn.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, trong mắt hiện lên một tia thất lạc, “Bổn công chúa, còn có thể lại đến đấy.” Nói qua hãy theo lính canh ngục rời đi.

Cô đêm khó ngủ, nhìn xem đại lao phương hướng, Cảnh Lăng nghĩ đến, Oanh Nhi có hay không cũng như mình bây giờ giồng nhau đây.

“Liễu Nhi.” Cảnh Lăng kêu một tiếng.

“Công chúa, có gì phân phó?” Liễu Nhi tiến đến hỏi một câu.

“Trên mặt đất cho Bổn công chúa rải tầng một chiếu, Bổn công chúa muốn ai trên mặt đất.” Cảnh Lăng nói ra.

“Công chúa” Liễu Nhi nói ra, “Thời tiết chuyển nguội lạnh, như vậy...”

“Bảo người rải người tràn lan, nhiều như vậy nói nhằm làm cái gì?” Cảnh Lăng trừng Liễu Nhi liếc.

“Đúng, đúng.” Liễu Nhi rất nhanh liền chiếu vào Cảnh Lăng phân phó trên mặt đất trải lên rồi chiếu.

Nguội lạnh sàn nhà, hơi mỏng chiếu, ngủ toàn thân khó chịu. Thế nhưng là không biết như thế nào đấy, chỉ cần vừa nghĩ tới Oanh Nhi hiện tại cũng ai tại chỗ như thế, nàng đã cảm thấy an tâm.

“Oanh Nhi...” Ôm gối mềm, Cảnh Lăng rất nhanh liền tiến vào giấc ngủ.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình:

46. Chương 46

“Oanh Nhi.” Sáng sớm tỉnh lại, thói quen sờ soạn một bên cạnh, lại không sờ đến mềm mại thân hình, Cảnh Lăng cũng sờ ngơ ngác một chút, tỉnh lại, mắt nhìn trống rỗng bên cạnh thân. Lúc này mới nhớ tới, Oanh Nhi bây giờ đang ở trong đại lao, không tại bên cạnh mình rồi. Từ trên mặt đất đứng lên, Cảnh Lăng chỉ cảm thấy toàn thân đau nhức, trên mặt đất thật không phải là người ngủ đấy. Liễu Nhi lo lắng nàng cảm lạnh, phía dưới cửa hàng dày đặc tầng một chiếu, coi như là so sánh mềm mại đấy, chính là như vậy, nàng đã toàn thân khó chịu. Oanh Nhi chỗ đó liền tầng một hơi mỏng chiếu, không biết muốn ăn bao nhiêu đau khổ đấy.

Cảnh Lăng vuốt vuốt chính mình đau buốt nhức cánh tay, đem phía ngoài Liễu Nhi gọi mau tới cấp cho chính mình rửa mặt.

Không biết vì cái gì, Liễu Nhi cầm lấy khăn mặt va chạm vào chính mình thời điểm, nàng chỉ cảm thấy toàn thân không nói ra được không được tự nhiên, nghiêng đầu tránh đi Liễu Nhi tay, Cảnh Lăng nói ra: “Mà thôi, người đi ra ngoài đi.”

“Công chúa.” Liễu Nhi sửng sốt một chút, lập tức quỳ xuống, “Là Liễu Nhi ở đâu hầu hạ không lo sao?”

“Đi ra ngoài đi.” Cảnh Lăng khoát tay áo, “Bổn công chúa chẳng qua là, thói quen Oanh Nhi hầu hạ, không quá thói quen người khác mà thôi.”

“Công chúa, Oanh Nhi tỷ tỷ sẽ không có chuyện gì đâu.” Nhìn ra Cảnh Lăng trong mắt lo lắng, Liễu Nhi nói ra.

“Àn.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, chính mình động thủ lau đi lên. Thật sự là quá lâu không có làm qua lau sống, có chút không quá thói quen.

Đồ ăn sáng thời điểm, nhìn xem trên bàn phong phú thức ăn, Cảnh Lăng lại là không có bao nhiêu muốn ăn. Trước mắt hiện ra Oanh Nhi tại thời điểm cảnh tượng. Oanh Nhi luôn ôn nhu vì chính mình chia thức ăn, còn cùng mình kể một ít chuyện lý thú, ngẫu nhiên nói qua không e lệ mà nói. Nàng tuy rằng thẹn thùng, trong nội tâm nhưng là âm dương dương đấy. Hôm nay, cái này trương trần ngập ý nghĩ – yêu thương bàn ăn chỉ còn lại có tự mình một người, Cảnh Lăng cảm giác sâu sắc cô tịch.

“Người, ngồi vào Bổn công chúa bên người đến.” Cảnh Lăng chỉ chỉ bên kia vị trí, lại để cho đứng đấy Liễu Nhi ngồi xuống.

“Công chúa, Liễu Nhi không dám.” Liễu Nhi lập tức quỳ xuống.

“Bảo người ngồi sau người cứ ngồi xuống, bà bà mẹ làm cái gì.” Cảnh Lăng trừng Liễu Nhi liếc, cái này Liễu Nhi, khúm núm đấy, như thế nào cùng chính mình đáng yêu Oanh Nhi so với. Cảnh Lăng tựa hồ quên mất, Oanh Nhi ngay từ đầu, cũng là Liễu Nhi như vậy đấy.

Tại Cảnh Lăng nhìn chăm chăm xuống, Liễu Nhi không có cách nào, chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi ở Cảnh Lăng bên người.

“Ăn cơm.” Cảnh Lăng nói ra.

“Đúng, đúng.” Liễu Nhi kinh sợ mà cầm lấy chiếc đũa, nhưng là chỉ dám ăn chính mình trong bát cơm.

Cảnh Lăng nhìn một lát, cảm thấy rất không thú vị. Liễu Nhi không phải Oanh Nhi, Liễu Nhi ngồi ở bên người nàng, không chỉ có không có cách nào giải trừ nàng cô đơn, ngược lại làm cho nàng càng thêm khắc sâu cảm nhận được chính mình cô đơn rồi.

“Mà thôi, người đi ra ngoài đi.”

“Tạ, Tạ công chúa.” Liễu Nhi bay nhanh buông bát đũa, thi lễ một cái, đã đi ra tắm diện.

Nhìn xem Liễu Nhi bóng lưng, Cảnh Lăng ánh mắt tối tối, không có Oanh Nhi, nàng liền có thể nói chuyện mọi người, đã không có.

“Hoàng tỷ, làm sao vậy, một bộ khuê phòng oán phụ bộ dạng.” Một cái trong treo thanh âm tại Cảnh Lăng vang lên bên tai.

Cảnh Lăng ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện là Cảnh Phong, Cảnh Phong nhìn xem nàng, trên mặt mang theo một tia trêu chọc.

“Người mới phải khuê phòng oán phụ.” Cảnh Lăng trừng Cảnh Phong liếc.

“Nếu như không phải, cần gì là loại vẻ mặt này.” Để sát vào Cảnh Lăng, Cảnh Phong cười nói, “Hoàng tỷ, người cũng đã biết, người bây giờ cái dạng này, so với cái kia bị trượng phu vứt bỏ khuê phòng oán phụ còn muốn ai oán đấy. Người đối với cái này Oanh Nhi, thật đúng là không giống bình thường a.” Mỗi lần đều bởi vì không cẩn thận rình coi đến Oanh Nhi cùng Cảnh Lăng hai người tư mật sự tình mà chạy trốn chết, Cảnh Phong sớm cảm thấy mất thể diện, hiện tại vừa vặn, xem như hòa nhau một thành.

“Người quá rộng rãi, Hoàng đệ.” Cảnh Lăng nói ra, “Cẩn thận Bổn công chúa đem người diệt khẩu.”

“Đến đây đi, Hoàng tỷ.” Cảnh Phong đem cổ của mình gom góp qua, “Ta là không phải có thể cho rằng, người là bị ta chọc trúng tâm sự, thẹn quá hoá giận nữa nha?”

“Đừng làm rộn” Cảnh Lăng đẩy ra Cảnh Phong đầu, “Ta cho người xử lý sự tình như thế nào?”

“Điểm ấy việc nhỏ, còn có thể làm khó được người Hoàng đệ?” Cảnh Phong tự tin cười cười, xuất ra một cái bao bố nhỏ. Tại Cảnh Lăng trước mặt mở ra, “Ta sợ bị phát hiện, chỉ lấy hơi có chút điểm.”

“Ân, những thứ này là đủ rồi.” Cảnh Lăng thỏa mãn được gật gật đầu, “Vất vả ngươi rồi.” Cảnh Lăng nói qua, cầm lấy bên trong Tiểu Mộc mảnh, nhìn kỹ một chút, lại hít hà phía trên hương vị, trong mắt hiện lên một tia hiểu rõ.

“Hoàng tử nhưng khi nhìn xảy ra điều gì đến?” Cảnh Phong tò mò gom góp qua.

“Ngươi nghe cái này hương vị.” Cảnh Lăng nói ra, “Là gỗ trầm hương, cái này mảnh gỗ, hết sức hi hữu. Ta nhớ được, phụ hoàng đầu ban cho mấy người mà thôi. Mẫu hậu, Lưu quý phi còn có Uyển phi còn có Bồn công chúa bốn người mà thôi.”

“Mẫu hậu quả quyết sẽ không hại Oanh Nhi đấy, Lưu quý phi bây giờ đang ở cấm túc ở bên trong, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có năng lực hành động. Sự tình là ở Uyển phi trong nội cung phát sinh đấy, Uyển phi thật là hiểm nghi lớn nhất một cái.” Cảnh Lăng sờ lên cái cằm, lâm vào trong trầm tư, “Thật sự là đáng tiếc, cái này gỗ trầm hương, trong tay của ta cũng là có một chút. Nói cách khác, là có thể đem Oanh Nhi bỏ đi đi ra.” Cảnh Lăng thở dài một tiếng, lần thứ nhất có chút oán hận phụ hoàng sủng ái đây. Nếu phụ hoàng chưa từng ban thưởng nàng cái này gỗ trầm hương thì tốt rồi.

“Còn có ba ngày, chắc chắn sẽ có cái khác manh mối đấy.” Cảnh Phong an ủi, “Ta đã làm cho người ta đi nghe ngóng mấy ngày nay xuất nhập Uyển phi trong nội cung người là người nào rồi.”

“Ân, nhất định phải mau chóng.” Cảnh Lăng nói ra.

“Công chúa, Hoàng thượng cho người đi qua.” Bên ngoài thị nữ thông báo rồi một tiếng.

Cảnh Lăng không cách nào, chỉ có thể đi theo.

Cảnh Lăng có chút không hiểu nổi phụ hoàng ý tưởng, nhận thức tương Vương phi vì nghĩa mẹ sự tình, phụ hoàng tựa hồ so với chính mình còn muốn chú ý. Hoàng đế phái rồi không ít giáo viên ma ma đến dạy nàng lễ nghi, tuyệt đối không thể tại ba ngày sau xông tới rồi tương Vương phi. Còn sai người hàng đặt theo yêu cầu rồi bộ đồ mới. Cảnh Lăng vốn là muốn nhìn Oanh Nhi đấy, bị Hoàng đế những chuyện này khế kéo, đã đến đêm khuya.

Lại để cho lính canh ngục mở ra nhà tù đại môn, Cảnh Lăng lần nữa đi vào Oanh Nhi nhà tù.

So với hôm qua, Oanh Nhi tóc càng thêm mất trật tự rồi, trên mặt quần áo cũng lay dính một tia bụi bặm, khuôn mặt cũng so với trước tiêu tụy một ít. Nhưng mà tại nhìn thấy Cảnh Lăng thời điểm, Oanh Nhi hay vẫn là lộ ra làm cho người ta thư thái mỉm cười đến. Nhìn thấy Oanh Nhi mỉm cười, Cảnh Lăng chỉ cảm thấy toàn thân mỗi một đều bị đuổi tản ra rồi.

“Cũng sâu như vậy rồi, công chúa như thế nào trả lại?” Tại trên giường sửa sang lại một khối coi như là sạch sẽ địa phương đi ra, Oanh Nhi lại để cho Cảnh Lăng ngồi xuống.

“Ban ngày việc vất vả thân, Bồn công chúa cũng chỉ có thời điểm này tới thăm ngươi một chút.” Nắm Oanh Nhi tay, Cảnh Lăng không tự chủ vuốt ve Oanh Nhi mảnh trợt mu bàn tay, chỉ cảm thấy yêu thích không buông tay.

“Đã trễ thế như vậy, công chúa có lẽ sớm đi nghỉ ngơi mới phải.” Chứng kiến Cảnh Lăng trong mắt mệt mỏi, Oanh Nhi ân cần mà nói một câu.

“Ân, Bồn công chúa cái này nghỉ ngơi.” Cảnh Lăng nói qua, liền đem đầu của mình dựa vào tại Oanh Nhi trên bờ vai, “Oanh Nhi, ngươi biết không, Bồn công chúa tối hôm qua trên mặt đất cửa hàng một trương chiếu, ngủ toàn thân khó chịu.”

“Công chúa, ngươi quá làm ầu rồi.” Oanh Nhi trong ngôn ngữ tràn đầy trách cứ, “Ngươi là thiên kim thân thể, sao có thể như vậy ủy khuất chính mình?”

“Bởi vì Oanh Nhi đang tại chịu khổ a.” Cảnh Lăng nâng lên trộm mở, nhìn xem Oanh Nhi, nói thật phần chăm chú, “Bồn công chúa làm sao có thể một người qua như thế thư thái đây?”

“Bắt quá là giường cứng ngắc điểm, địa phương hơi nhỏ một chút mà thôi, sao có thể xem như chịu khổ đây?” Oanh Nhi nói ra, “Công chúa chớ để khổ xử mình mới tốt.”

“Bổn công chúa mới không có làm khó chính mình.” Cảnh Lăng nói ra, “Bổn công chúa bắt quá là muốn cùng người cảm động lấy một phen mà thôi.”

“Cái kia công chúa cảm thụ cũng cảm thụ qua, đêm nay phải về đến ngủ trên giường biết không.” Oanh Nhi khuyên giải nói.

“Không.” Cảnh Lăng cự tuyệt nói, “Người một ngày không đi ra, Bổn công chúa liền một ngày ngủ trên mặt đất.”

“Công chúa” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, “Người bộ dạng như vậy, Oanh Nhi hội đau lòng đấy.”

“Chẳng lẽ người như vậy, Bổn công chúa liền không đau lòng sao?” Vuốt Oanh Nhi đôi má, Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy đau lòng, “Hơn nữa...” Nghĩ đến cái gì, Cảnh Lăng đỏ hồng đôi má, không có nói tiếp.

“Hơn nữa cái gì?” Oanh Nhi đuổi theo hỏi một câu.

“Hơn nữa, trên giường không có Oanh Nhi, Bổn công chúa, như thế nào ngủ được.” Cảnh Lăng thanh âm rất nhẹ, “Bổn công chúa đã thành thói quen bị người ôm rồi.”

Để sát vào Cảnh Lăng, nghe rõ ràng Cảnh Lăng nói gì đó về sau, Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, tiến đến Cảnh Lăng bên tai, cắn Cảnh Lăng lỗ tai nhỏ giọng nói ra: “Lăng, chuyện này, Oanh Nhi ngày hôm qua liền đã nói với người.”

Oanh Nhi cực nóng hô hấp phun tại Cảnh Lăng cổ lúc giữa, ngứa đấy, Cảnh Lăng đôi má chợt thoáng một phát liền hồng thắm.

“Lăng” Oanh Nhi kêu một tiếng, khẽ cắn thoáng một phát Cảnh Lăng lỗ tai, “Cũng cũng chỉ có loại này thời điểm, người sẽ thăng thần thành thần rồi.” Có lẽ là bởi vì tại trong lao ngục, đã không có bình thường cái chủng loại kia trời buộc, Oanh Nhi ngược lại lớn mật...mà bắt đầu.

Mẫn cảm vành tai bị Oanh Nhi nhiều lần khẽ cắn, Oanh Nhi nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ truyền lọt vào trong tai, Cảnh Lăng chỉ cảm thấy tim đập rộn lên, cái gì đều rối loạn. Bị Oanh Nhi gặm cắn thực địa phương bị phỏng lợi hại, ngay tiếp theo phải nửa người cũng bắt đầu run lên rồi.

“Oanh, Oanh Nhi...” Cảnh Lăng thanh âm đều có chút run rẩy.

“Lăng, Oanh Nhi ở đây.” Oanh hơi thấp âm thanh cười.

“Người... Người...” Cảnh Lăng muốn nói ghi mấy thứ gì đó, đầu lưỡi lại như là thắt giống nhau, nói không nên lời đầy đủ đến.

“Lăng, người muốn nghe lời biết không?” Oanh Nhi trong thanh âm mang theo một tia đầu độc ý tứ hàm xúc, Cảnh Lăng không tự giác gật gật đầu.

“Cái kia, Lăng, đêm nay ngủ ở đâu, cho Oanh Nhi nói một lần.”

“Ngủ, ngủ...” Cảnh Lăng rụt cổ một cái, nói ra, “Ngủ ở người nơi đây.”

Oanh Nhi:... Giống như, đầu độc hơi quá.

Cùng Oanh Nhi cùng một chỗ ngủ ở trong phòng giam, Cảnh Lăng tuy rằng nghĩ như vậy qua, nhưng mà rút cuộc là ngấm lại mà thôi, đã đến giờ rồi về sau, Cảnh Lăng hay vẫn là không thể không ly khai đại lao, trở lại chính mình tắm điện.

Đêm đen như mực muộn, Cảnh Lăng vẫn như cũ ôm chăn nằm trên mặt đất, “Người lại để cho Bổn công chúa ngủ trên giường, Bổn công chúa liền đi ngủ, Bổn công chúa mới không nghe lời người đây.” Cảnh Lăng hừ một tiếng.

Ôm chần màn trên mặt đất lăn qua lăn lại, bị Oanh Nhi găm cần tai phải tản ra lửa đốt sáng người độ ẩm, Cảnh Lăng lật qua lật lại ngủ không được. Mắt nhìn gần trong gang tấc giường chiếu, Cảnh Lăng thở dài một tiếng, quả nhiên, Oanh Nhi yêu cầu, nàng liền không có cách nào cự tuyệt.

Nằm lại trên giường, Cảnh Lăng vượt bị Oanh Nhi găm cần tai phải, phía trên nhiệt độ đã lui, Cảnh Lăng có loại Oanh Nhi hãy theo bạn tại chính mình bên cạnh thân cảm giác, mang theo loại cảm giác này, Cảnh Lăng rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp.

Ánh trăng xuyên thấu qua cửa sổ giấy bày vầy tại Cảnh Lăng trên người, toàn bộ hình ảnh đẹp không thể nói.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Oanh Nhi, yên tâm lớn mật đùa giỡn công chúa dưới nệm a!

47. Chương 47

“Đây đã là người thứ ba rồi a.” Nhìn xem được mang ra đi thị nữ, Cảnh Lăng bụm lấy cái mũi, nhú mày.

“Ôn dịch thể tới hung mãnh.” Cảnh Phong mở miệng nói, “Không nghĩ tới mới một ngày thời gian, trong nội cung cũng lây nhiễm nhiều người như vậy.”

“Thiên Lao chỗ đó như thế nào?” Cảnh Lăng hỏi bên người Cảnh Phong.

“Hoàng tử yên tâm, Thiên Lao còn không có ai bị cuốn hút.” Biết rõ Cảnh Lăng đang lo lắng cái gì, Cảnh Phong cười cười, nói ra, “Người vị kia, hiện tại an toàn vô cùng.”

“Thiên Lao bản như vậy, bị nhiễm cũng là chuyện sớm hay muộn.” Cảnh Lăng trong mắt hiện ra lo lắng.

“Hoàng tử hiện đang lo lắng cũng không làm nên chuyện gì.” Cảnh Phong nói ra, “Tìm được chứng cứ còn Oanh Nhi trong sạch mới là trọng yếu nhất.”

“Chứng cứ tìm thể nào?” Cảnh Lăng hỏi Cảnh Phong một câu.

“Còn thừa người cuối cùng người.” Cảnh Phong nói ra, “Đã đang bị giam giữ trả lại trên đường, đoán chừng sáng mai lúc trước có thể đưa đến.”

“Vậy là tốt rồi.” Cảnh Lăng thở phào nhẹ nhõm, “Tốt nhất có thể ở đêm nay sẽ đưa đến, Thiên Lao cái loại địa phương đó, ta thật sự là một khắc đều không bỏ được Oanh Nhi lại gốc đi xuống.”

Người rõ ràng là chịu không được cô đêm khó ngủ tư vị a, Cảnh Phong nhìn Cảnh Lăng liếc, tại trong lòng yên lặng nhen rãnh một câu. Bất quá hẳn rất thức thời không có đang tại Cảnh Lăng mặt đem những lời này nói ra.

Ban đêm sâu thời điểm, Cảnh Lăng như cũ chạy đến Thiên Lao nhìn Oanh Nhi. Lại phát hiện Oanh Nhi một người bọc lấy hơi mỏng cái chăn tại trên giường lạnh run.

“Còn không tranh thủ thời gian mở cửa!” Cảnh Lăng lòng dạ ác độc hung ác treo lên, phần nộ trùng bên người lính canh ngục giống nhau. Mở cửa đều chậm như vậy!

Lao cửa vừa mở ra, Cảnh Lăng liền vội vàng vọt vào nhà tù, đem Oanh Nhi từ trên giường đỡ lên: “Oanh Nhi, là ta, người làm sao vậy?”

“Lăng...” Oanh Nhi mở hai mắt ra, nhìn mình trước mắt phóng đại đôi má, run rẩy nói ra, “Ta, ta lạnh.”

“Êm đẹp đấy, làm sao sẽ lạnh lên nữa nha, có phải hay không bị bệnh?” Cảnh Lăng thò tay phóng tới Oanh Nhi trên trán, quả nhiên phát hiện trán của nàng nóng hổi vô cùng.

“Oanh Nhi, người nóng rần lên.” Cảnh Lăng nói ra.

“Đại khái là có chút.” Oanh Nhi suy yếu nói, “Lăng, người ly Oanh Nhi hơi chút xa một chút a, bị Oanh Nhi qua bệnh khí sẽ không tốt.”

“Bổn công chúa mạnh như vậy kiện thân thể, còn có thể sợ người cái khu vực này khu tiểu bệnh?” Cảnh Lăng nói ra.

“Lăng, chờ thật sự bị bệnh, người liền sẽ hối hận rồi.” Oanh Nhi thanh âm rất nhẹ.

“Nếu có thể cùng Oanh Nhi cùng một chỗ nhiễm bệnh, Bổn công chúa cũng vui vẻ ý.” Cảnh Lăng đỡ Oanh Nhi, lại để cho Oanh Nhi dựa vào tại trên vai của mình, “Thiên Lao quả nhiên không phải nơi tốt, người đang ở đây Bổn công chúa chỗ đó, kiện kiện khang khang đấy, tại Thiên Lao ngày người không có vài ngày liền bệnh thành như vậy.”

“Khục khục” Oanh Nhi ho khan hai tiếng.

“Oanh Nhi, có muốn hay không uống nước?” Cảnh Lăng hỏi một câu.

“Sao dám làm phiền công chúa.” Oanh Nhi nói qua muốn chính mình xuống giường. Chỉ là vừa vừa dứt đấy, liền một hồi chói sáng đầu, thiếu chút nữa té lăn trên đất.

“Người xem người đều cái dạng này rồi, còn cật mạnh.” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, trong mắt tràn đầy trách cứ. Nói qua, liền chính mình đi về hướng rồi bàn gỗ nhỏ. Nhìn xem trên bàn một bộ mới đồ uống trà, Cảnh Lăng sững sốt một chút, mở miệng hỏi, “Oanh Nhi, những thứ này đồ uống trà là ai lấy ra hay sao? Bổn công chúa không nhớ rõ có làm cho người ta cho người tiễn đưa những thứ này đồ uống trà a.” Cảnh Lăng cầm lấy trên bàn đồ uống trà nhìn kỹ một chút, là bình thường thị nữ dùng đồ uống trà. Oanh Nhi theo nàng nhiều năm như vậy, dùng đều là nàng làm cho người tử mĩ chế tạo đồ uống trà, loại này thứ phẩm, nàng là tuyệt đối sẽ không làm cho người ta cho Oanh Nhi đưa đi đấy.

“Đây là là buổi sáng lính canh ngục đưa tới.” Oanh Nhi nói ra, “Nói là thượng cấp phân phó xuống đấy, muốn đem đồ uống trà toàn bộ thay mới.”

Cảnh Lăng vuốt vuốt trong tay đồ uống trà, thấy thế nào đều là người khác đã dùng qua đồ uống trà. Nhớ tới mấy ngày nay nhiễm bệnh thị nữ, còn có Oanh Nhi đột nhiên bệnh nặng, Cảnh Lăng tâm trong một cái giật mình, sự tình không phải là nàng trong tưởng tượng đi như vậy.

Cảnh Lăng nhìn kỹ một chút Oanh Nhi tình huống, toàn thân rét run, sốt cao không ngừng, ý thức mơ hồ, cùng những cái kia đã mắc bệnh thị nữ không phải giống như đúc ư!

Trận này dịch bệnh khí thể hung hung, thân thể nội tình không thể nào tốt hai ngày liền bệnh phát sinh vòng. Cảnh Lăng không biết Oanh Nhi nội tình như thế nào, nhưng mà nàng không dám dùng Oanh Nhi mạng đi đánh bạc.

“Oanh Nhi, bọn người Bổn công chúa thoáng một phát.” Cảnh Lăng nói qua, liền phái người ở phía ngoài đi truyền gọi ngự y.

Không có bao nhiêu thời gian, ngự y sẽ tới cho Oanh Nhi khám và chữa bệnh rồi.

“Hồ thái y, như thế nào đây?” Cảnh Lăng đứng ở bên cạnh, vẻ mặt lo lắng, hy vọng không nên là nàng nghĩ như vậy mới tốt.

Hồ thái y tiếp tục Oanh Nhi mạch, vuốt vuốt râu mép của mình, cau mày, trong mắt hiện lên một tia đồng tình: “Công chúa, là vị này thị nữ, cũng là bị nhiễm dịch chứng. May mắn công chúa phát hiện kịp lúc, bệnh tình còn chưa tới không thuốc nhưng lại y tình trạng.”

Nghe đến đó, Cảnh Lăng thở phào nhẹ nhõm: “Vất vả Hồ thái y rồi.”

“Công chúa nói quá lời.” Hồ thái y nói qua, cầm lấy giấy cùng bút ở một bên trên mặt bàn viết lên đơn thuốc, “Nếu như có thể, hay vẫn là sớm đi lại để cho người bệnh ly khai Thiên Lao a, Thiên Lao cái chỗ này âm u ẩm ướt, rất dễ dàng khiến cho bệnh tình chuyển biến xấu.”

“Bổn công chúa đương nhiên cũng muốn nàng sớm chút ly khai nơi đây.” Nhìn xem nằm ở trên giường, sắc mặt tái nhợt Oanh Nhi, Cảnh Lăng cho đã mất đầu lòng.

“Công chúa, người bệnh sử dụng đồ vật muốn toàn bộ tiêu hủy mới được, nhất là những thứ này đồ uống trà.” Hồ thái y chỉ chỉ trên bàn đồ uống trà.

“Đa tạ Hồ thái y nhắc nhở.” Nhìn xem trên bàn đồ uống trà, Cảnh Lăng hai con người tối tối, cái này xếp đặt thiết kế đều muốn hại chết Oanh Nhi người, nàng là tuyệt đối sẽ làm cho nàng trả giá gấp trăm lần đại giới đấy!

“Công chúa, cái kia lão thần liên cáo từ trước.” Lưu lại đơn thuốc, Hồ thái y thu thập thoáng một phát đồ đạc của mình, ý định ly khai.

“Hồ thái y mời.” Cảnh Lăng đưa tay ra mời tay.

Cầm lấy Hồ thái y đơn thuốc, nghĩ đến Hồ thái y vừa mới cái kia một phen lời nói, Cảnh Lăng lâm vào lưỡng nan hoàn cảnh. Nàng đã sớm muốn cho Oanh Nhi ly khai cái này địa phương quỷ quái rồi, nhất là Oanh Nhi hiện tại thân nhiễm bệnh nặng, để ở chỗ này không ai chiếu cố, nàng thì càng thêm lo lắng rồi. Thế nhưng là, mang theo Oanh Nhi ly khai nơi đây, là công nhiên cãi lời phụ hoàng mệnh lệnh, sẽ cho nàng cùng Oanh Nhi mang đến vô tận mầm tai hoạ đấy.

“Khục khục khục.” Oanh Nhi cau mày hung hăng ho khan đứng lên, ho khan còn hơn hồi nãy nữa muốn mãnh liệt thật nhiều lần, giống như muốn đem phổi của mình phủ toàn bộ ho khan đi ra giống nhau.

Cảnh Lăng lòng dạ ác độc hung ác tóm...mà bắt đầu.

“Oanh Nhi, Oanh Nhi, người như thế nào đây?” Vỗ nhẹ Oanh Nhi phần lưng, Cảnh Lăng quan tâm mà hỏi thăm.

“Đừng, đừng đụng Oanh Nhi.” Oanh Nhi giãy giụa lấy sợ mất Cảnh Lăng là tay.

Cảnh Lăng cứng ngắc lấy đứng ở một bên, trong mắt hiện lên một tia bị thương: “Oanh Nhi, người, người chán ghét Bồn công chúa sao?”

“Không phải.” Oanh Nhi lập tức giải thích nói, “Chẳng qua là, Hồ thái y vừa vừa mới nói, đây là dịch bệnh. Dịch bệnh như vậy hung bệnh, Oanh Nhi làm sao dám lây bệnh cho Lăng.”

“Bồn công chúa không sợ lây bệnh, Bồn công chúa chỉ cần người mạnh khỏe tốt.” Minh bạch Oanh Nhi trong nội tâm suy nghĩ, Cảnh Lăng trong lòng âm áp.

“Thế nhưng là Oanh Nhi sợ, khục khục khục.” Oanh Nhi nói ra, “Lăng nếu được dịch bệnh, Oanh Nhi cả đời cũng sẽ không tha thứ chính mình đấy.”

“Người muốn là ở chỗ này gặp chuyện không may, Bồn công chúa cũng sẽ cả đời không cách nào tha thứ chính mình đấy.” Cảnh Lăng nghiêm mặt nói ra.

“Nhưng lại... Khục khục...”

“Đừng nói nhiều lời như vậy rồi, người xem người đều khục thành hình dáng ra sao.” Cảnh Lăng không để ý Oanh Nhi phản kháng, cưỡng ép đem Oanh Nhi ôm tại ngực mình, vỗ Oanh Nhi phần lưng, bị Oanh Nhi như ý khí.

“Lăng, khục khục, Oanh Nhi, khục, không có việc gì.” Minh bạch Cảnh Lăng quật cường, Oanh Nhi cũng không phản kháng nữa, miễn cưỡng lộ ra một cái mỉm cười, “Đừng, đừng lo lắng. Hồ thái y vừa mới không phải, vậy. Cũng nói, khục khục, Oanh Nhi bệnh tình không nghiêm trọng sao?”

“Cái kia cũng chỉ là tạm thời.” Cảnh Lăng trong ngôn ngữ nhiễm lên rồi một tia lo nghĩ, “Bệnh này khí thể hung hung, rất nhanh sẽ tăng thêm đấy. Không được, Bồn công chúa không thể thả đảm nhiệm người ở nơi này.” Như là suy nghĩ minh bạch cái gì, Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia bất cứ giá nào kiên định.

“Oanh Nhi, Bồn công chúa cái này mang người ly khai.” Cảnh Lăng đem Oanh Nhi một cái cánh tay khung tại chính mình trên vai, đỡ Oanh Nhi đứng lên.

Oanh Nhi tuy rằng bệnh có chút ý thức mơ hồ, nhưng mà Cảnh Lăng muốn làm cái gì, nàng hay vẫn là minh bạch đấy.

“Lăng, Oanh Nhi là Hoàng thượng hạ lệnh giam lại đấy, người mang Oanh Nhi đi, là kháng chỉ bất tuân.” Oanh Nhi khuyên giải nói.

“Bổn công chúa không quản được nhiều như vậy.” Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy lo nghĩ, “Oanh Nhi, người biết không, người đây không phải bình thường phong hàn, là đáng sợ nhất dịch bệnh. Có người cố ý cầm được rồi dịch bệnh người dùng đồ uống trà cho người, vì chính là muốn cho người không minh bạch chết ở chỗ này. Bổn công chúa lại làm sao có thể như bọn họ nguyên.”

“Lăng, chớ để tùy hứng.”

“Bổn công chúa cho tới bây giờ chính là bốc đồng.” Cảnh Lăng nói qua, mạnh mẽ lôi kéo Oanh Nhi ra nhà tù, “Nhất là đối với người, Bổn công chúa chưa từng có tỉnh táo thời điểm.”

“Hoàng thượng trách tội xuống, hết thấy Bổn công chúa tha thứ lấy.” Cảnh Lăng đối với ý định ngăn lại chính mình lính canh ngục nói ra, “Các người nếu ai hiện tại ngăn đón Bổn công chúa, Bổn công chúa lập tức làm cho người phát lạc các người.”

Trưởng công chúa như thế được sủng ái, đám lính canh ngục cũng không có cách nào, chỉ có thể trước phái một người đi thông tri Hoàng đế, sau đó thả Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi ly khai.

Công Chủ Điện bên trong, vừa mới cho ăn Oanh Nhi uống thuốc. Cảnh Lăng cầm lấy thấm ướt khăn mặt giúp đỡ Oanh Nhi lau sạch nhẹ nhàng nghiêm mặt gò má, cởi bỏ Oanh Nhi trên người quần áo, kỹ càng lau lau rồi đứng lên. Trắng nõn thân thể, nhanh nhẹn hấp dẫn đáng người khóa thân – lộ tại Cảnh Lăng trước mặt. Cảnh Lăng vô thức nuốt nuốt nước miếng, bắt buộc chính mình dời ánh mắt. Giúp đỡ Oanh Nhi đắp chăn, Cảnh Lăng mới phát hiện tim đập của mình lại có thể như thế nhanh.

“Hoàng thượng giá lâm.” Thái giám bèn nhón thanh âm tại cửa ra vào vang lên.

Cảnh Lăng thở dài một tiếng, nên đến đây, sớm muộn hay là muốn đến. Thật hy vọng phụ hoàng trễ giờ, làm cho nàng có thể nhiều chiều cổ Oanh Nhi trong chốc lát.

“Phụ hoàng.” Cảnh Lăng tại Hoàng đế trước mặt quỳ xuống, cúi đầu.

“Người còn biết trẫm là người phụ hoàng!” Hoàng đế trong ngôn ngữ tràn đầy cảm xúc, “Trẫm còn tưởng rằng người cho rằng trong nội cung người lớn nhất đây!”

“Phụ hoàng thứ tội, thật sự là Oanh Nhi bệnh nặng, con gái không đành lòng đem nàng một người ném tại đó.” Cảnh Lăng cai đầu dài vùi thấp hơn.

“Vì một cái tội phạm, trẫm sủng ái nhất con gái rõ ràng làm loại chuyện này, Lăng nhi, người thật sự là quá gọi trẫm thất vọng rồi.” Hoàng đế thất thần mất nói ra, “Xem ra cái kia Mộc Nhân nói không sai, cái này thị nữ thật là hồng nhan họa thủy, người tới, lập tức đem cái kia thị nữ lôi ra nơi đi chém!”

“Phụ hoàng!”

“Chậm đã!”

Hai thanh âm đồng thời vang lên.

Cảnh Phong vội vàng chạy vào, đi theo Cảnh Lăng quỳ gối Hoàng đế trước mặt: “Phụ hoàng, Mộc Nhân sự tình, nhi thần đã tra xét cái tra ra manh mối. Nhu mỹ nhân là vô tội!”

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: cái này tình tiết chấm dứt về sau, thì có các người muốn nhất nhìn tình tiết rồi ơ

~~Lập tức giải quyết nội thương của các người vấn đề

48. Chương 48

Cảnh Phong kịp thời đã mang đến nhân chứng, gỡ trảm hương sự tình tra ra manh mối. Tất cả chứng cứ cùng lời chứng đều chỉ hướng Lưu quý phi dụ dàng phi hai người, Hoàng đế giận dữ, phái người đem hai người dẫn tới trước mặt mình.

Cảnh Lăng chứng kiến một cuộc không có khói thuốc súng chiến tranh, Uyển phi dùng một chiêu khổ nhục kế, hãm hại Lưu quý phi vì bức bách nàng cùng nhau hãm hại Nhu mỹ nhân, tại trên người mình hạ độc, thành công đem hết thấy đều giá họa đã đến Lưu quý phi trên đầu. Hoàng đế dưới cơn thịnh nộ, đem Lưu quý phi dày vào lãnh cung. Từ đó, Lưu quý phi tiền đồ toàn bộ hủy. Cái này Uyển phi, không thể không phòng, Cảnh Lăng thâm suy nghĩ lấy.

Bởi vì chính mình oan uổng Oanh Nhi sự tình, Hoàng đế không có truy cứu nữa Cảnh Lăng lúc trước lỗ mãng hành vi, ngược lại cảm thấy Cảnh Lăng thập phần ngay thẳng, cùng Oanh Nhi chủ tớ tình thâm, quan tâm hai người vài câu, Cảnh Lăng đều tắt cung tắt kính trả lời.

“Làm cho nàng hảo hảo dưỡng bệnh, hết về sau, nàng vẫn là trẫm Nhu mỹ nhân.” Mắt nhìn trên giường tràn đầy thần sắc có bệnh Oanh Nhi, Hoàng đế vỗ vỗ Cảnh Lăng bả vai, mang trên mặt một chút đau lòng.

“Đúng, phụ hoàng, con gái mình bạch.” Cảnh Lăng cơ hồ là nghiêng rằng nghiêng lợi nói xong câu đó đấy. Oanh Nhi thiếu chút nữa Quý Môn Quan rời đi một hồi, phụ hoàng rõ ràng còn không buông tha nàng! Nhu mỹ nhân, gặp quý rồi Nhu mỹ nhân, Oanh Nhi coi như là không ai, cũng là mỹ nhân của nàng! Nếu như không phải có một tia lý trí còn tồn, Cảnh Lăng hầu như muốn hô lên những lời này rồi.

Đưa đến Hoàng đế, nhìn xem cơ rúc ở trên giường Oanh Nhi, Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một vòng kiên định. Nàng Cảnh Lăng người, cho dù là phụ hoàng, đều mơ tưởng cướp đi!

“Lăng, Lăng...” Oanh Nhi nói mê lấy, đuổi ra thu lung tung vung vẩy lấy, muốn phải bắt được cái gì.

Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy đau lòng, đi đến Oanh Nhi bên người, đem hai tay của nàng nắm chặt, thả tại trước ngực mình, “Oanh Nhi, ta ở chỗ này, ngay tại bên cạnh người, đừng sợ.”

“Lăng, bắt kẻ Oanh Nhi rồi, đừng liên quan đến đến chính người.” Oanh Nhi nhắm mắt lại, nói ra.

“Bổn công chúa là cái loại này sẽ vứt bỏ người bất kể người sao?” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia trách cứ, đuổi ra ngón tay nhẹ nhàng bắn thoáng một phát Oanh Nhi cái trán. Oanh Nhi bị đau, vô thức đều muốn bụm lấy cái trán, hai tay lại bị Cảnh Lăng nắm thật chặt không cách nào nhúc nhích. Oanh Nhi lằm bằm rồi hai câu, thoát nhìn có chút bất mãn.

“Người còn dám bất mãn.” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, nói ra, “Bổn công chúa cũng còn chịu bó tay người mặc kệ Bổn công chúa tội danh đây!” Nói qua hung dữ mà nói, Cảnh Lăng động tác trên tay lại hết sức nhu hòa. Cầm lấy một bên thấm ướt khăn lụa, Cảnh Lăng giúp đỡ Oanh Nhi lau sạch lấy hai tay, “Đợi người hết, Bổn công chúa nhất định phải hảo hảo giáo huấn người một phen. Miễn cho người mỗi lần thậm chí nghĩ lấy đẩy ra Bổn công chúa! Bổn công chúa nhất định hung hăng đánh cái mông người, cho người không xuống giường được.”

“Ừ...” Oanh Nhi hừ nhẹ một tiếng, như là đang trả lời Cảnh Lăng.

“Trong lúc ngủ mơ cũng biết qua loa Bổn công chúa, cũng không biết là ai đem người cái này thói quen xấu sủng rồi đi ra.” Cảnh Lăng không hề trách nhiệm mà nói qua.

“Công chúa, nên tắm gội rồi.” Liễu Nhi thả nhẹ bước chân đi đến, tại Cảnh Lăng bên tai nhẹ giọng nói qua, “Oanh Nhi tỷ tỷ nơi đây lại để cho Liễu Nhi đến đây đi. Công chúa chiếu cố Oanh Nhi một ngày, là thời điểm nghỉ ngơi một chút. Dịch chứng dù sao cũng là rất dễ dàng lây bệnh đấy, công chúa cực nhọc ngày đêm, không thể yên ổn nghỉ ngơi được thủ tại chỗ này, rất dễ dàng bị lây bệnh đấy. Vạn nhất công chúa ngã bệnh, liền không có cơ hội chăm sóc Oanh Nhi tỷ tỷ.”

Liễu Nhi lời nói này nói hợp tình hợp lý, Cảnh Lăng chính là còn muốn chờ đợi tại Oanh Nhi bên người, cũng không có cách nào.

“Vậy trong này trước giao cho người, Bổn công chúa trước đi tắm.” Oanh Nhi nói qua, đứng dậy đã đi ra Oanh Nhi tắm điện.

To như vậy phòng tắm chỉ có một mình nàng, tuy rằng mấy ngày nay đều là như thế này, thế nhưng là ài lần vừa đến thời điểm này, Cảnh Lăng vẫn cảm thấy cô đơn. Chẳng qua là, so với mấy ngày hôm trước mà nói, ít nhất nàng đã có chờ đợi, chỉ cần Oanh Nhi tốt, nàng có thể một lần nữa cùng Oanh Nhi trở lại quá khứ như vậy.

Cởi sạch sẽ trên người quần áo, Cảnh Lăng thay đổi nhảy vào nhà tắm công cộng, đem toàn bộ người ngâm tại trong bồn tắm. Liễu Nhi xem như so sánh cẩn thận loại nào. Toàn bộ trong bồn tắm phát ra không phải hương hoa, mà là mùi thuốc. Nghĩ đến là Liễu Nhi lo lắng cho mình bị dịch bệnh lây bệnh, mới đặc biệt cho mình động thuốc tắm.

Thò tay gầy gầy chung quanh nước, Cảnh Lăng nói lầm bầm: “Dốc lòng hầu hạ Bồn công chúa nhiều người đi, Oanh Nhi lần sau nếu còn dám nói một lần cùng với Bồn công chúa phải sạch quan hệ. Bồn công chúa liền đi sủng ái Liễu Nhi, hừ!”

Nằm ở trên giường Oanh Nhi đột nhiên đánh cho một nháy mũi, Liễu Nhi lập tức thay đổi cái khăn lông cho Oanh Nhi hạ nhiệt độ.

Cảnh Lăng nằm ở bên trên hồ tắm, giày xéo trong giỏ cánh hoa. Bình thường thời điểm này, Oanh Nhi khẳng định một bên bị chính mình xoa nắn lấy phần eo, một bên đem những này cánh hoa dán tại trên người của nàng. Oanh Nhi luôn nói mình da thịt trắng tuyết, lửa đỏ cánh hoa dán tại trên thân thể, có một loại diêm dúa lãng lơ cảm giác.

Cũng không biết như thế nào đấy, Cảnh Lăng từ trong bồn tắm bò lên đi ra, cầm lấy lăng hoa trong cánh hoa từng mảnh từng mảnh dán tại trên người mình. Màu lửa đỏ cánh hoa dán tại trên thân thể, lúc bắt đầu lạnh buốt đấy, về sau nhưng dần dần hỏa nóng lên. Cảnh Lăng nằm ở lạnh buốt trên sàn nhà, mắt nhìn phủ kín cánh hoa thân hình, tưởng tượng thấy Oanh Nhi mỗi lần chứng kiến chính hân một bộ dạng đối với chính mình vuốt ve, không biết như thế nào đấy, thân thể bắt đầu nóng lên. Thật là nhớ muốn Oanh Nhi, sờ nữa chính mình một lần.

Cảnh Lăng thò tay vuốt ve thân thể của mình, tưởng tượng thành là Oanh Nhi đối với chính mình vuốt ve. Trên người nhiệt độ không chỉ có không có đánh xuống đi, ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng...mà bắt đầu.

“Ừ... Oanh Nhi, tiếp tục...” Cầm lấy một cánh hoa ngâm tại trong miệng, Cảnh Lăng mơ hồ không rõ mà rên rỉ.

Lòng bàn tay mơn trớn mỗi một chỗ, đều có một loại cảm giác khác thường, làm cho người ta nhin không được sợ run đứng lên.

Thân thể tại vuốt ve sau cũng càng ngày càng lửa nóng, nội tâm hư không lại càng ngày càng mãnh liệt...mà bắt đầu. Đôi tay này, cuối cùng không phải Oanh Nhi, không cách nào như Oanh Nhi giống nhau, cho nàng mang đến thỏa mãn.

“Rầm Ào Ào...” một tiếng, Cảnh Lăng toàn bộ người lặn đến rồi trong bồn tắm. Bị nước một hồi ngâm, Cảnh Lăng ngất đi ý nghĩ cũng dần dần rõ ràng đứng lên. Màu lửa đỏ cánh hoa trôi lơ lửng ở trên mặt nước, toàn bộ mặt nước bày biện ra một loại nhàn nhạt hồng nhạt. Cảnh Lăng thò tay bốc lên thổi phồng nước, phía trên nổi lơ lửng hai cánh hoa, hồng say lòng người. Nhớ tới chính mình vừa mới tại nhà tắm công cộng bên cạnh làm một chuyện, Cảnh Lăng đôi má đỏ bừng. Nàng hôm nay, cuối cùng là thế nào, lại có thể biết làm ra như thế cảm thấy khó xử cử động đến. May mắn không ai trông thấy, bằng không thì nàng liền không mặt mũi thấy người.

“Đều là Oanh Nhi.” Cảnh Lăng vỗ hai cái chung quanh nước, tóa lên một hồi bọt nước, “Nếu không phải nàng, Bồn công chúa cũng không trở thành như vậy tâm loạn như ma.”

Tại trong bồn tắm lại bong bóng trong chốc lát, Cảnh Lăng từ trong bồn tắm đứng lên, lau sạch sẽ thân thể phủ thêm quần áo chuẩn bị rời đi. Ánh mắt không biết như thế nào đấy, đột nhiên quét đến rồi một cái tràn đầy màu lam cánh hoa lăng hoa, ma xui quỷ khiến đấy, Cảnh Lăng thò tay kinh lăng hoa cầm lên, đi Oanh Nhi tắm điện.

“Công chúa tại sao cũng tới?” Liễu Nhi hỏi, “Đêm đã khuya, công chúa nên nghỉ tạm, nơi đây lại để cho Liễu Nhi đến đây đi.”

“Người đi ra ngoài trước, Bồn công chúa như lại nhìn Oanh Nhi trong chốc lát.” Cảnh Lăng nói ra.

“Vâng.” Liễu Nhi trả lời một tiếng, liền thối lui ra khỏi gian phòng.

Đem trong tay lẵng hoa để ở một bên trên ghế, Cảnh Lăng thò tay cởi bỏ Oanh Nhi quần áo, từng cái từng cái, thẳng đến Oanh Nhi thân hình hết lộ ở trước mặt mình.

Cảnh Lăng cầm lấy bên cạnh lẵng hoa, thò tay cầm một cánh hoa dán tại Oanh Nhi trắng nõn trên da thịt. Nóng hổi da thịt đụng với hơi cảm giác mát cánh hoa, Oanh Nhi thoải mái khẽ hừ một tiếng.

Cảnh Lăng như là nhận lấy cổ vũ, cầm lấy một cái khác mũi cánh hoa, tiểu tâm lòng nhỏ đã dán tại rồi Oanh Nhi trần trụi trên da thịt. Cảnh Lăng giống như là mê muội rồi bình thường, giăng còn dư lại cánh hoa từng mảnh từng mảnh dán tại rồi Oanh Nhi trên người, thẳng đến hoa trong rổ không bao giờ nữa còn lại bất luận cái gì một cánh hoa.

Người trên giường, da thịt trắng nõn trơn mềm, màu lam cánh hoa truy nã rồi cả người, xuyên thấu qua cánh hoa khe hở, mơ hồ có thể chứng kiến trắng nõn da thịt, Cảnh Lăng không biết như thế nào đấy, xem trọng có chút ngây dại. Nàng chưa bao giờ biết rõ, chỉ là một ít cánh hoa mà thôi, rõ ràng làm ra như vậy một bức xinh đẹp đến làm cho người hít thở không thông hình ảnh đến. Nàng tựa hồ có thể lý giải Oanh Nhi mỗi lần đều muốn đem cánh hoa dán tại trên người nàng cái chủng loại kia trong lòng, trước mắt Oanh Nhi, thật giống như tại đối với nàng nói qua im ắng mời, Cảnh Lăng có loại nhào tới hung hăng cắn nàng một chút ý tưởng.

Cô gái trước mắt là trong lòng của mình chi nhân, nàng dùng một loại vô cùng nhất hấp dẫn tư thái xuất hiện ở trước mặt mình. Cảnh Lăng cảm thấy tim đập rộn lên, hô hấp có chút khó khăn đứng lên. Nàng Oanh Nhi, làm là loại này mê người.

Kim lòng không được vươn tay, vuốt ve Oanh Nhi thân thể mỗi một chỗ. Cảnh Lăng như là đối với Oanh Nhi thân thể gặp mê, một lần lại một lượt, liên tục vuốt ve. Từ tinh xảo xương quai xanh vuốt ve đến bên đùi.

“A.....” Oanh Nhi vô ý thức bỗng nhúc nhích, hợp khếp hai chân, giăng Cảnh Lăng hạnh kiểm xấu hai tay giáp tại giữa hai chân. Lửa nóng xúc cảm lại để cho Cảnh Lăng thoáng cái liền hồng thấu đôi má. Đầu muốn rút về tay, thế nhưng là, thủ hạ chính là da thịt trơn mềm vô cùng, sờ lên co dãn mười phần, Cảnh Lăng căn bản là không nỡ bỏ buông tay.

“Oanh Nhi, Oanh Nhi.” Cảnh Lăng một bên hạnh kiểm xấu địa chấn lấy hai tay của mình, một bên kêu Oanh Nhi tên.

“Hắt xì.” Tựa hồ là đông lạnh gặp, Oanh Nhi đột nhiên đánh cho một nhảy mũi, Cảnh Lăng cái này mới hồi phục tinh thần lại.

Thời tiết đã chuyển nguội lạnh, nơi đây cũng không phải là của nàng nhà tắm công cộng, dù cho cửa sổ đóng chặt lại, cũng khó có thể ngăn cản rét lạnh.

Nghĩ đến Oanh Nhi vẫn còn nóng lên, phát nhiệt, Cảnh Lăng thầm mắng mình một câu sắc mê tâm khiêu, vội vàng bị Oanh Nhi đắp lên rồi chặn màn. Oanh Nhi trên người một bộ phận màu lam cánh hoa bị chặn màn mang theo gió thổi đã đến hai bên. Chợt nhìn lại, Oanh Nhi giống như là nằm ở rồi trong biển hoa, như vậy hấp dẫn, như vậy mê người.

Cảnh Lăng lại có loại lần nữa rơi vào tay giặc cảm giác.

“Liều, Liều Nhi.” Cảnh Lăng vội vàng hấp tấp đứng lên, kêu phía ngoài Liều Nhi một tiếng

“Công chúa, có gì phân phó?” Liều Nhi mở cửa phòng, hỏi.

“Khục, vốn, Bồn công chúa mệt mỏi, muốn đi nghỉ tạm, tiếp theo liền giao cho người rồi.” Cảnh Lăng ho khan một tiếng, nói ra, “Còn có, trời giá rét, một lần nữa cho Oanh Nhi thêm một giường chăn màn a.” Nghĩ đến chính mình đem Oanh Nhi một bức toàn bộ bôi ra sạch sẽ rồi, Cảnh Lăng lo lắng Oanh Nhi có thể như vậy cảm lạnh.

“Đúng, công chúa.” Liều Nhi cung kính hồi đáp.

“Cái kia, Bồn công chúa đi trước.” Cảnh Lăng nói qua, liền phải ly khai Oanh Nhi gian phòng.

“Cung kính công chúa.” Liều Nhi thi lễ một cái, liền đi hướng về phía Oanh Nhi chỗ đó.

“Kì quái, như thế nào nhiều như vậy cánh hoa?” Trong phòng truyền ra Liễu Nhi nghi hoặc thanh âm.

Nhớ tới lúc trước hai lần mê loạn, Cảnh Lăng mặt “Xoát” thoáng một phát liền hồng thấu, vội vàng chạy trốn rồi gian phòng này.

Trở lại tẩm điện, trên mặt nhiệt độ còn không có thối lui, Cảnh Lăng hít thở sâu nhiều lần mới bình phục tâm tình, nàng hôm nay thật sự là, quá thật xấu hổ chết người ta rồi!

49. Chương 49

Oanh Nhi bệnh tình tại Cảnh Lăng dốc lòng chăm sóc sau một chút tốt quay vòng lên, nửa tháng qua, Oanh Nhi dĩ nhiên tốt toàn bộ, Cảnh Lăng tâm tình cũng tốt theo. Tuy rằng ngự y cũng nói Oanh Nhi đã hoàn toàn tốt toàn bộ rồi, Cảnh Lăng lại vẫn là không yên lòng, đơn giản chỉ cần buộc Oanh Nhi trên giường tiếp tục nằm ba ngày. Oanh Nhi không cách nào, chỉ có thể theo Cảnh Lăng.

“Oanh Nhi, lần này vì ngươi, Bồn công chúa thế nhưng là hao hết tâm tư, ngươi lần sau nếu lại gọi Bồn công chúa rời xa ngươi, Bồn công chúa liền thật sự không bao giờ nữa quản ngươi rồi.” Cảnh Lăng ngồi ở bên giường, cùng ngồi dậy Oanh Nhi nói chuyện.

“Lần này thật sự là phiền toái Lăng rồi.” Oanh Nhi khẽ cười cười, “Nếu như sự tình đều đã qua, Lăng cũng đừng có không một chút phân tâm mất so đo.”

“Nói ai lòng dạ hẹp hòi đây.” Cảnh Lăng hung hăng trừng Oanh Nhi liếc, “Nói lời như vậy nữa, cẩn thận Bồn công chúa trừng phạt ngươi.”

“Oanh Nhi đến là hiếu kỳ Lăng sẽ như thế nào trừng phạt Oanh Nhi đây.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nói ra, “Là đem cánh hoa truy nã Oanh Nhi thân thể, hay vẫn là một lần một lần sờ Oanh Nhi thân thể.”

“Ngươi... Làm sao ngươi biết!” Cảnh Lăng trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, đôi má lập tức đỏ bừng, những chuyện kia, nàng rõ ràng là tại Oanh Nhi ngủ say thời điểm làm mới phải.

“Lăng, ai bị ngươi như vậy sờ đều tỉnh lại a.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia trêu chọc, lúc kia nàng tuy rằng mắt mở không ra, nhưng mà hay vẫn là có thể cảm giác được thân người trên đang làm những gì đây, “Thật không nghĩ tới, Lăng lại có loại này ham mê đây.”

“Minh, rõ ràng là ngươi trước tiên đem cánh hoa đặt ở Bồn công chúa trên người đây!” Cảnh Lăng quần bách đôi má đều nhanh áp vào bộ ngực, lập tức nghĩ đến chính mình đường đường một cái công chúa, sao có thể bị Oanh Nhi dăm ba câu giễu cợt liền biến thành như vậy đây? Cảnh Lăng suy nghĩ một chút, ngẩng đầu, ưỡn ngực, “Bồn công chúa cũng không quá đáng là học ngươi mà thôi!”

“Lăng, đừng muốn trốn tránh trách nhiệm.” Oanh Nhi nói ra, “Oanh Nhi bất quá là tạm gọi thời điểm cho Lăng dán đi một tí cánh hoa, có thể cho da thịt càng thêm trắng nõn, điểm xuất phát thật là bình thường đấy, hơn nữa, Oanh Nhi bất quá xem như dán Lăng bả vai mà thôi. Lăng ngày đó thế nhưng là truy nã rồi Oanh Nhi thân thể!”

“Hừ” bị Oanh Nhi mà nói cãi lại không phản bác được, Cảnh Lăng hừ một tiếng, nói ra, “Bồn công chúa chính là trốn tránh trách nhiệm, thế nào, ngươi cần ta nha.”

“Lăng, đây chính là ngươi nói.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên mỉm cười, đối với Cảnh Lăng thuần túy liền hung hăng hôn xuống, kỹ càng gặm cắn.

“A.....” Không có cho tới Oanh Nhi như vậy vừa ra, Cảnh Lăng trừng lớn hai con ngươi nhìn xem Oanh Nhi, trong khoảng thời gian ngắn rõ ràng quên mất phản ứng. Đây là Oanh Nhi lần thứ nhất chủ động hôn nàng, dĩ vãng cũng là muốn nàng lừa gạt hoặc là bắt buộc đấy.

Đầu lưỡi nhẹ nhàng đảo qua Cảnh Lăng hé mở răng trắng tinh, thăm dò vào rồi ở chỗ sâu trong. Thoảng thô ráp đầu lưỡi thè lưỡi ra liếm dị ứng cảm giác đôi còng trên, Cảnh Lăng nhin không được run...mà bắt đầu, Oanh Nhi thừa cơ dây dưa Cảnh Lăng lưỡi, tới tổng cộng múa.

Oanh Nhi hai tay như là có ma lực bình thường, vuốt ve qua Cảnh Lăng thân hình bất kỳ một cái nào địa phương, đều có thể mang theo đáp lại vuốt ve là nàng mong cầu đã lâu.

Cảnh Lăng không cam lòng yếu thế, cũng sờ lên rồi Oanh Nhi thân hình. Nàng muốn ngày hôm nay, đã suy nghĩ quá lâu. Loại này mang theo đáp lại vuốt ve là nàng mong cầu đã lâu.

Chút bất tri bất giác, Cảnh Lăng bị Oanh Nhi đặt ở dưới thân. Tách ra kề sát đôi môi, Oanh Nhi nhìn kỹ dưới thân chi nhân. Ừng đỏ đôi má, sưng mù hai mắt, thoảng sưng đỏ đôi môi, mỗi giống nhau đều bị Oanh Nhi mê muội. Cảnh Lăng quần áo mất trật tự, lộ ra bên trong màu sáng cái yếm, tuyết trắng hai ngọn núi mơ hồ có thể thấy được. Oanh Nhi con mắt tối tối, tháo ra Cảnh Lăng quần áo, cúi đầu xuống, cắn viên kia nhuận chỗ.

Rất nhỏ cảm nhận sâu sắc cùng cảm giác giống như điện giật từ bị cắn địa phương truyền đến, Cảnh Lăng nhin không được rên rỉ một tiếng. Như là bị cái này tiếng kêu cổ vũ rồi, Oanh Nhi tay càng phát ra xuống, va chạm vào này cảm kỳ chỗ.

“Không được.” Cảnh Lăng trong giây lát bắt được Oanh Nhi tay, sưng mù hai mắt cũng khôi phục một tia thanh minh, đối với Oanh Nhi lắc đầu.

Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia âm đạm, cũng không xuống chút nữa đuổi.

Chứng kiến Oanh Nhi trong mắt âm đạm, Cảnh Lăng mở miệng nói: “Nơi đây... Là hoàng cung, khắp nơi đều là nhìn chăm chăm vào nơi đây con mắt.”

Cảnh Lăng vừa nói xong, Oanh Nhi liền kịp phản ứng, thăm mắng mình một tiếng, nàng làm sao lại hồ đồ rồi đây. Hoàng cung nơi đây, thị phi quá nhiều, nàng nếu là thật cùng công chúa không quan tâm làm cái kia việc sự tình, sự tình một khi truyền đi, sẽ cho công chúa mang đến vô số phiền toái.

“Lăng, Oanh Nhi luống cuống.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia áy náy.

“Không phải ngươi luống cuống” Cảnh Lăng lắc đầu, con mắt tràn đầy ôn nhu tiểu ý, “Ta, ta cũng muốn cùng Oanh Nhi...”

“Hoàng cung cuối cùng không phải nơi thích hợp.” Oanh Nhi thở dài một tiếng, kéo Cảnh Lăng quần áo, che ở lộ ra ngoài xuân quang. Nàng sợ, nhiều hơn nữa nhìn vài lần, nàng thật sự sẽ nhin không được, mặc kệ địa điểm, thăm nghĩ cùng mình yêu nhất công chúa ân ái triền miên.

“Oanh Nhi...” Cảnh Lăng cảm lấy y phục của mình, nhỏ giọng kêu lên một câu.

“Làm sao vậy, Lăng.” Thò tay thay Cảnh Lăng như ý rồi như ý trên trán mất trật tự sợi tóc, Oanh Nhi trong mắt tràn đầy ôn nhu.

“Còn có nửa tháng, ta, ta liền muốn xuất cung xây dựng phủ rồi.” Cảnh Lăng càng nói, mặt càng hồng.

“Lăng...” Oanh Nhi nhìn xem Cảnh Lăng, trong mắt ôn nhu hầu như muốn đem người nịch đập chết.

“Làm, làm gì vậy như vậy nhìn xem vốn, Bối công chúa.” Có lẽ là Oanh Nhi trong mắt cảm tình quá mức bị phóng người, Cảnh Lăng quay đầu đi, không dám nhìn Oanh Nhi rồi.

“Oanh Nhi lần thứ nhất biết rõ, nguyên lai Lăng, cũng là như thế này đang mong đợi đây.” Oanh Nhi cười cười.

“Đã sớm mong đợi.” Cảnh Lăng nhỏ giọng nói qua, “Chẳng qua là người không biết mà thôi.”

“Oanh Nhi biết rõ đấy, một mực biết rõ.” Nằm ở Cảnh Lăng trên người, Oanh Nhi nói ra, “Oanh Nhi lúc trước, một mực không dám chính thức bước ra một bước này.”

“Hiện tại dám rồi hả?” Cảnh Lăng nhú mày, Oanh Nhi hôm nay lớn mật, Cảnh Lăng cũng cảm nhận được.

“Ừ.” Oanh Nhi ngoặt rồi liếc mắt giác, “Gần sự tình, xem như lại để cho Oanh Nhi đã minh bạch một việc.”

“Sự tình gì?” Cảnh Lăng thò tay vòng quanh Oanh Nhi sợi tóc hỏi.

“Tiên hạ thủ vi cường.” Oanh Nhi cười cười, hôn hít thoáng một phát Cảnh Lăng đôi má, “Bằng không thì chờ Lăng bị người khác cướp đi, Oanh Nhi nhưng lại sẽ thua lỗ lớn đây.”

“Tính... Coi như người thông minh.” Cảnh Lăng nói một câu, “Vốn, Bồn công chúa bên người thể nhưng là cũng không thiếu người đây.”

“Cho nên Oanh Nhi muốn tại Lăng trên người in dấu kế tiếp thật sâu lạc ấn, nói cho tất cả mọi người, người là Oanh Nhi đây.” Oanh Nhi nói qua, cúi đầu xuống, hung hăng cắn Cảnh Lăng bả vai.

Cảnh Lăng bị đau, cũng không cam chịu yếu thế, tại Oanh Nhi trên cánh tay hung hăng cắn một cái, thẳng đến tại Oanh Nhi trên cánh tay lưu lại một thật sâu dấu răng về sau, Cảnh Lăng mới buông ra Oanh Nhi.

“Lăng, người thật đúng là miệng sau không lưu tình a.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nhìn xem trên cánh tay dấu răng, “Lại nặng một chút đều muốn chảy máu nữa nha.”

“Hừ” Cảnh Lăng hừ một tiếng, nói ra, “Bồn công chúa lưu lại ấn ký sao có thể so với người thiến đây.”

“Lăng, người a, tổng là ưa thích so đo loại chuyện nhỏ nhặt này tình.” Oanh Nhi cứng chiều cười cười.

“Đối với Bồn công chúa mà nói, đây cũng không phải là việc nhỏ đây.” Vuốt Oanh Nhi trên tay dấu răng, “Đây là Bồn công chúa biểu đạt ý nghĩ – yêu thương một loại phương pháp đây.”

“Đúng” Oanh Nhi cười cười, nói ra, “Oanh Nhi rõ ràng cảm nhận được Lăng đậm đặc ý nghĩ – yêu thương nữa nha.” Có lẽ là hai người đều đã trải qua một cuộc ngăn trở, ngăn ở giữa hai người tầng kia ngăn cách cũng không còn sót lại chút gì rồi. Dĩ vãng xấu hổ tại cửa ra lời nói cũng đơn giản như vậy nói ra khỏi miệng.

Có lẽ, có lẽ cảm tạ trận này hãm hại, bằng không thì nàng cùng Oanh Nhi cũng không có như vậy hợp rộng mở trái tim.

“Lăng, người đang suy nghĩ gì?” Nhìn ra Cảnh Lăng tiêu sái thần, Oanh Nhi hỏi một câu.

“Bồn công chúa chỉ là đang nghĩ, xuất cung về sau tự do thời gian đây.” Cảnh Lăng cười cười, nói ra.

“Như vậy thời gian không xa đây.” Oanh Nhi cười cười, đột nhiên như là nhớ ra cái gì đó, nhú mày, “Bất quá, Oanh Nhi trên người còn có một kiện phiền toái sự tình đây.”

“Bồn công chúa cũng đã tại trên người của người in dấu sau lạc ấn rồi, làm sao có thể đem người chấp tay làm cho người ta.” Cảnh Lăng cười cười, nói ra, “Phụ hoàng bên kia, ta đã thoát khỏi mẫu hậu rồi, dùng mẫu hậu trí tuệ, tất nhiên có thể giúp người dẹp loạn chuyện này đây.”

“Hoàng hậu nương nương trí tuệ, thật là làm cho người ta kính nể.” Oanh Nhi nói ra.

“Ý của người là, Bồn công chúa không thông minh sao?” Cảnh Lăng dùng sức giạt thoáng một phát Oanh Nhi tóc, nói ra.

“Lăng hạ thủ lưu tình a.” Oanh Nhi gọi vào, “Lăng trí tuệ đương nhiên là không người có thể cùng, bất quá Hoàng hậu nương nương so với Lăng càng hiểu được hoàng thượng tâm.”

“Cái này còn không sai biệt lắm.” Buông ra Oanh Nhi tóc, Cảnh Lăng thoải mái cười cười.

“Lăng, chúng ta, có muốn hay không đi ra ngoài đi một chút?” Oanh Nhi mở miệng nói, “Còn như vậy dán cùng một chỗ, Oanh Nhi sợ chính mình nhịn không được.”

Cảnh Lăng nhịn không được đỏ mặt gò má, “Vậy, đi ra ngoài đi một chút đi, người, người trước đứng lên.” Nói qua thò tay đẩy ra Oanh Nhi đứng lên.

“Tốt.” Oanh Nhi cười cười, từ Cảnh Lăng trên người đứng lên, đem tản ra quần áo tiếp tục sửa sang lại thoáng một phát, thuận đường cũng giúp đỡ Cảnh Lăng sửa sang lại thoáng một phát.

Giày vò trong chốc lát, hai người mới mặc chỉnh tề ra tắm điện.

“Tham kiến công chúa.” Đợi ở cửa Liễu Nhi đi lên trước đến.

Chúng kiến ngay tại cửa Liễu Nhi, Cảnh Lăng có chút thẹn thùng, mình và Oanh Nhi vừa mới thể nhưng là lão xược vô cùng, cũng không biết Liễu Nhi có nghe hay không.

“Khục khục” Cảnh Lăng ho khan một tiếng, nói ra, “Người một mực ở cửa ra vào?”

“Bẩm báo công chúa, đúng vậy.” Liễu Nhi buông lỏng mắt nói ra.

“Vậy người có từng, nghe được cái gì thanh âm?” Cảnh Lăng hỏi.

“Chưa từng.” Liễu Nhi lắc đầu, nói ra, “Không có chủ tử phân phó, Liễu Nhi không dám vọng từ thám thính trong phòng thanh âm.”

Cảnh Lăng thoả mãn gật gật đầu, đối với Liễu Nhi nói ra, “Người đi xuống trước nghỉ ngơi đi.”

“Đúng, công chúa.” Liễu Nhi nói qua, liền lui xuống.

“Cái này Liễu Nhi, ngược lại là cái thông minh đấy.” Nhìn xem Liễu Nhi bóng lưng, Oanh Nhi nói ra.

“Đúng vậy a.” Cảnh Lăng nói ra, “Cẩn thận lại thông minh, Bồn công chúa ưa thích cực kỳ đây.”

“Lăng lời nói này lúc đều muốn Oanh Nhi ghen sao?” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy vui vẻ, nhìn xem Cảnh Lăng.

“Vậy người, ghen hả sao?” Sờ lên Oanh Nhi đôi má, Cảnh Lăng cười nói.

“Đương nhiên, Oanh Nhi đương nhiên ghen.” Cầm lấy Cảnh Lăng tay, Oanh Nhi nhẹ vừa cười vừa nói, “Bất kỳ một cái nào bị Lăng tán dương nữ tử, Oanh Nhi đều ghen.”

“Người cái này bình đảm chua.” Khiêu mi nhìn xem Oanh Nhi, Cảnh Lăng nói ra.

“Cái kia cũng là bởi vì Lăng, Oanh Nhi mới sẽ biến thành như vậy đấy.” Oanh Nhi hồi đáp, “Cho nên Lăng, người cần phải đối với Oanh Nhi chịu trách nhiệm nhé.”

“Cái kia Bồn công chúa, cũng chỉ có thể miễn miễn cưỡng cưỡng chịu trách nhiệm một chút.”

50. Chương 50

Nguyên Thiên hai mươi tám mỗi năm mùa đông, trưởng công chúa đã đến xuất cung xây dựng phủ niên kỷ.

Náo nhiệt xa hoa công diễn chấm dứt về sau, Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi cuối cùng bái biệt rồi Hoàng đế cùng Hoàng hậu, ngồi lên xe ngựa.

Xa hoa xe ngựa chậm rãi hành xử ly khai hoàng cung. Cảnh Lăng cùng ngân nhĩ ngồi trong xe ngựa bộ lạc, trong nội tâm cái kia khó tránh khỏi kích động lên.

“Oanh Nhi, nói cho ta biết, đây hết thấy cũng không phải cảnh trong mơ.” Nắm thật chặt Oanh Nhi hai tay, Cảnh Lăng trong mắt mang theo không xác định. Kiếp trước thời điểm, bởi vì cùng Tướng quân hôn sự, nàng không có xuất cung xây dựng phủ cơ hội, nàng trong cung ở lâu rồi một tháng, sau đó bị Tướng quân nghênh đón cưới vào cửa, bất quá kiếp này, người này đổi thành rồi Cảnh Bình. Cảnh Lăng đang cảm thán thế sự khó liệu thời điểm, cũng không khỏi không cảm khái có một số việc quý tích, vĩnh viễn sẽ không thay đổi.

“Lăng, đây hết thấy, đều thật sự.” Oanh Nhi mỉm cười, trêu chọc lái xe mảnh vải, chỉ chỉ ngoài cửa sổ, “Người xem, lập tức liền muốn xuất cung rồi.”

“Là đây.” Cảnh Lăng cười nhìn xem ngoài cửa sổ xe. Xe ngựa đã chạy qua cung đình, phía ngoài cảnh tượng biến hóa đứng lên. Bốn phía đều là phồn hoa phiến chợ, không còn là bốn phương vách tường, Cảnh Lăng cảm thấy toàn bộ người tâm cảnh cũng đi theo trống trải.

“Không biết Lăng phủ đệ có thể hay không rất hoa lệ.” Oanh Nhi nói qua, bắt đầu tưởng tượng mới phủ đệ bộ dạng đến.

“Hoa lệ không hoa lệ, Bồn công chúa một chút không ngần ngại.” Cảnh Lăng nhìn xem Oanh Nhi, nói ra, “Chỉ cần có người cùng ta ở cùng một chỗ, cho dù là miếu đồ nát, Bồn công chúa đều cảm thấy là trên đời tốt nhất phòng.”

“Lại để cho Lăng ở miếu đồ nát, Oanh Nhi nhưng lại không nỡ bỏ.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nói ra, “Thật sự đã đến chán nản thời điểm, Oanh Nhi chính là đi ra ngoài chế tác, cũng sẽ không khiến Lăng chịu khổ đấy.”

“Oanh Nhi, ngươi là tại hoài nghi Bồn công chúa ít nhất sao?” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, nói ra, “Bồn công chúa như thế nào chịu có thể làm cho mình chán nản đến chỉ có thể ở miếu đồ nát.” Cảnh Lăng đã hoàn toàn quên mất, về miếu đồ nát chủ đề còn là mình chọn trước lên chuyện này.

“Lăng trí tuệ, Oanh Nhi đương nhiên không dám hoài nghi.” Oanh Nhi cười cười, cũng không vạch trần Cảnh Lăng. Hôm nay, nàng trầm nghĩ, mọi chuyện theo Cảnh Lăng.

Xe ngựa lắc lư rồi một hồi, đã đến mới xây cửa phủ đệ.

“Công chúa, cẩn thận dưới chân.” Oanh Nhi đi đầu xuống xe, hướng phía trên xe Cảnh Lăng vươn tay, nói ra.

“Ừ.” Cảnh Lăng nhẹ gạt đầu, cùng bắt được Oanh Nhi tay, nhẹ nhàng nhảy lên, liền xuống xe ngựa.

Phủ đệ trên mặt đất để đó một mảnh khảm giấy mạ vàng bằng hiệu, trên đó viết “Trưởng công chúa phủ” bốn cái thiếp vàng chữ to, phiêu dật, đại khí, thật sâu thể hiện lấy Cảnh Lăng được sủng ái trình độ.

“Lăng, trước nhắm mắt lại.” Oanh Nhi hướng phía Cảnh Lăng mở trừng hai mắt, nói ra.

“Ừ.” Mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng mà đối với Oanh Nhi yêu cầu chưa bao giờ sẽ cự tuyệt. Cảnh Lăng ngoan ngoãn nhắm mắt lại, nhưng có Oanh Nhi lôi kéo chính mình tiến nhập phủ đệ.

“Lăng, phía trước có một cái khảm, cẩn thận vượt qua đi.” Oanh Nhi ôn hòa thanh âm tại Cảnh Lăng tới bên tai, Cảnh Lăng nghe theo lấy.

Trên đường đi, Cảnh Lăng một mực cầm lấy Oanh Nhi tay, coi như đây là nàng vĩnh viễn dựa vào. Oanh Nhi ngoác một cái môi, trong nội tâm tràn đầy thỏa mãn.

“Lăng, đứng ở chỗ này đừng nhúc nhích, cũng đừng mở to mắt.” Oanh Nhi nói ra.

“Tốt.” Cảnh Lăng ngoan ngoãn hồi đáp.

Tại chỗ đứng trong chốc lát, Oanh Nhi thanh âm lần nữa tại Cảnh Lăng vang lên bên tai: “Có thể, Lăng, mở hai mắt ra a.”

Cảnh Lăng nhẹ gạt đầu, chậm rãi mở ra giam cầm hai mắt.

Trống trải đất bằng bốn phía dấy lên bó đuốc, đêm đêm đen như mực muện chiếu sáng như là ban ngày bình thường. Đường phía trước lên, phủ kín rồi màu lửa đỏ cánh hoa, từ xa nhìn lại, giống như là một cái màu đỏ thắm giống nhau, xinh đẹp đến cực điểm.

“Oanh Nhi, đây là?” Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy kinh ngạc, trong ngôn ngữ mang theo rất nhỏ hưng phấn.

“Đây là Oanh Nhi chuyên môn là Lăng chuẩn bị, Lăng thích không?” Oanh Nhi cười nhẹ, cúi người, cầm lấy bảy đặt tại hai bên lăng hoa, từ bên trong xuất ra một cánh hoa nhẹ nhàng cắm ở Cảnh Lăng sợi tóc ở bên trong, “Rất đẹp đâu rồi, quả nhiên, lửa đỏ màu sắc, vô cùng nhất thích hợp Lăng đây.”

“Ngươi lúc nào làm cho người làm cho?” Cảnh Lăng hỏi.

“Rất sớm khiến cho người làm đây.” Oanh Nhi cười nói, “Lăng, ngươi cũng đã biết, Oanh Nhi trong tay những thứ này cánh hoa đến từ chính ở đâu sao?”

“Ở đâu?” Cảnh Lăng hỏi câu.

“Cái này cái giỏ hoa bên trong cánh hoa, đều là Oanh Nhi tối hôm qua dán tại Lãng trên người đây này.” Oanh Nhi cười nhẹ.

Cảnh Lãng đôi má lập tức liền hồng thắm: “Không... Không e lệ...”

“Đối với Lãng, Oanh Nhi lúc nào e lệ qua sao?” Nhìn xem Cảnh Lãng hai mắt, Oanh Nhi trong mắt tràn đầy nghịch ngợm.

“Không, không cùng người nói.” Cảnh Lãng nói qua, vứt bỏ Oanh Nhi, một thân một mình hướng phía trước đi đến. Dưới chân mềm mại cánh hoa, đi lên đường tới, có loại khác cảm thụ. Nhàn nhạt hương hoa từ bốn phương tám hướng truyền đến, làm cho người say mê, mê luyến. Nghĩ đến đây hết thấy đều là Oanh Nhi tỉ mỉ vì chính mình bố trí, Cảnh Lãng đã cảm thấy trong lòng tình cảm ấm áp như thế nào đều không thể đành chỉ.

Thò tay cầm lấy bên cạnh lẵng hoa, Cảnh Lãng bắt một bó to cánh hoa. Xoay người sang chỗ khác, nhét vào theo sát lấy chính mình Oanh Nhi trên đầu, chứng kiến Oanh Nhi trên đầu mất trật tự cánh hoa, Cảnh Lãng cười khẽ một tiếng.

“Lãng, người thật đúng là nghịch ngợm.” Oanh Nhi cứng chiều cười cười, cầm hạ đầu thượng mấy cánh hoa.

“Người cũng không phải đệ nhất tài nhận thức Bốn công chúa.” Đem đã không lẵng hoa ném một bên, Cảnh Lãng tại cánh hoa phủ kín trên đường nhẹ nhàng nhảy múa. Màu lửa đỏ quần áo bị gió thổi lên, Cảnh Lãng toàn bộ người như một mực xinh đẹp Hồ Điệp, nhanh nhẹn nhảy múa, dạt động nhân tâm. Oanh Nhi trong lúc bất tri bất giác, nhìn ngây dại. Nhịn không được đi ra phía trước, cùng Cảnh Lãng cùng một chỗ vũ đạo lấy.

Hai người thỏa thích vũ đạo lấy, quên mất rồi hết thấy, trong mắt chỉ có lẫn nhau.

Cảnh Lãng thò tay vuốt ve Oanh Nhi cái cằm, thân thể một nghiêng, ngã xuống Oanh Nhi trong ngực. Oanh Nhi quỳ trên mặt đất, một mực tiếp được rồi Cảnh Lãng.

“Lãng.” Nhìn xem nằm ngửa tại ngực mình thực Cảnh Lãng, Oanh Nhi nhẹ nhàng kêu một tiếng, cúi đầu xuống, hôn lên Cảnh Lãng cặp môi đỏ mọng.

Cảnh Lãng trong mắt tràn đầy ôn hòa, hé miệng, bỏ mặc Oanh Nhi đầu lưỡi tại trong miệng mình láo xược. Tối nay, các nàng dứt bỏ tất cả thế tục ánh mắt, quên mất hai người thân phận, chỉ có được lẫn nhau.

Hồi lâu, Oanh Nhi mới buông ra Cảnh Lãng đôi môi, đem Cảnh Lãng nâng dậy đến: “Lãng, chúng ta vào nhà?”

“Tốt.” Cảnh Lãng thấp giọng hòa cùng một câu, đôi má ửng đỏ.

“Lãng, gian phòng của người tại đó, Oanh Nhi cũng tỉ mỉ bố trí xong.” Oanh Nhi cười, dẫn đầu Cảnh Lãng đi gian phòng của nàng.

Tinh xảo gian phòng bày biện, trên mặt đất phủ kín rồi màu đỏ cánh hoa, đã liền trên giường cũng thế. Trong phòng tất cả bày biện đều là náo nhiệt màu sắc, thoát nhìn vui mừng đến cực điểm.

“Oanh Nhi tuy rằng không thể đem Lãng cưới hỏi đăng hoàng về nhà chồng, nhưng mà Oanh Nhi có thể làm đây, nhất định tận tâm làm được.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy chăm chú, “Lãng, nơi đây, có phải hay không cùng tân hôn gian phòng giống như đức?”

“Ừ.” Cảnh Lãng thấp lấy đầu nhẹ nhàng điểm một cái.

“Lãng, từ nay về sau, người chính là vợ của ta rồi.” Vuốt ve Cảnh Lãng sợi tóc, Oanh Nhi lôi kéo Cảnh Lãng cùng một chỗ quỳ xuống, “Thương thiên làm chứng, ta Oanh Nhi, hôm nay cùng Lãng hôm nay kết thân. Cuối cùng cả đời, Oanh Nhi cũng sẽ không phản bội tại Lãng.”

“Người là ai vợ rồi.” Cảnh Lãng hừ nhẹ một tiếng nói ra, “Người mới là của ta vợ mới đúng!”

“Dạ dạ dạ.” Oanh Nhi khẽ cười nói, “Oanh Nhi là Lãng cả đời thê tử. Lãng nhưng lại tha mãi?”

“Miễn, miễn cưỡng đã hài lòng.”

Nhìn xem tràn đầy màu đỏ gian phòng, Cảnh Lăng có chút thẹn thùng.

“Chúng ta... Đi trên giường?” Lôi kéo Cảnh Lăng đứng lên, Oanh Nhi cắn Cảnh Lăng lỗ tai, nhẹ nói nói.

“Ừ...” Cảnh Lăng vui đầu thấp hơn.

Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, ôm Cảnh Lăng đi giường chiếu.

“Oanh Nhi, đem ngọn nến tắt a.” Nằm ở trên giường, nhìn xem Oanh Nhi tràn đầy muốn – nhìn qua hai mắt, Cảnh Lăng đôi má ửng đỏ. Tuy rằng cùng Oanh Nhi không chỉ một lần đã làm các loại cảm thấy thẹn sự tình, nhưng mà nàng mình bạch, lúc này đây là hoàn toàn bất đồng được rồi. Cảnh Lăng có chút chờ mong, có chút thẹn thùng, lại có chút ít sợ hãi.

“Không.” Oanh Nhi lắc đầu, nói ra, “Oanh Nhi nếu như vậy nhìn kỹ Lăng, cũng muốn Lăng tỉ mỉ nhìn xem Oanh Nhi.”

“Ta...” Cảnh Lăng há hốc mồm còn muốn nói điều gì.

Oanh Nhi cười nhẹ đã cắt đứt Cảnh Lăng thoại ngữ: “Nguyên lai là không sợ trời không sợ đất Công chúa điện hạ, còn có thể bởi vì này chút ít sự tình thẹn thùng a.”

“Ai, ai nói Bồn công chúa thẹn thùng!” Cảnh Lăng hung hăng trừng Oanh Nhi liếc, thật tình không biết, cái kia tràn đầy ngưỡng ngưỡng, hơi phiền muộn ý hai con người, lại là như vậy tràn ngập phong tình, Oanh Nhi mắt dần dần thâm lại rồi.

“Lăng, tối nay, Oanh Nhi muốn thất lễ.” Oanh Nhi nói qua, thò tay cởi bỏ Cảnh Lăng bên hông đai lưng, giăng Cảnh Lăng quần áo tróc bong, từng cái từng cái, ném đến trên mặt đất.

“Bồn công chúa chuẩn người thất lễ.” Cảnh Lăng nói qua, cũng không cam chịu yếu thế, đem Oanh Nhi quần áo đều kéo xuống.

Chút bất tri bất giác, hai người thẳng thắn thành khăn tương đối.

Oanh Nhi cúi đầu xuống, gặm cắn Cảnh Lăng cần cổ.

Rất nhỏ đau đớn nương theo lấy một cỗ đập choạng ý từ bị Oanh Nhi gặm cắn địa phương truyền ra, Cảnh Lăng nhin không được rên rỉ rồi một tiếng. Như là bị cái thanh âm này ủng hộ rồi, Oanh Nhi động tác càng phát ra lớn mật...mà bắt đầu.

Phù Dung trong trướng, xuân – sắc mặt vô biên.

“Hừ, ừ... Vốn, Bồn công chúa chính là thiên kim thân thể, sao có thể tại hạ mới có!” Cảnh Lăng thoại ngữ trong xen lẫn hàm hồ rên rỉ thanh âm, “Vốn, Bồn công chúa muốn ở phía trên!”

“Lăng, chớ để tùy hứng.” Oanh Nhi ôn hòa thanh âm từ trong trướng truyền ra, so với dĩ vãng trầm thấp khàn khàn rất nhiều.

“Người, a...” Cảnh Lăng hừ một tiếng, “Người có nghe chẳng Bồn công chúa đấy!”

“Vâng.” Oanh Nhi thanh âm hơi bất đắc dĩ, “Công chúa mệnh lệnh của đại nhân, Oanh Nhi nhất định nghe theo.”

Sột sột soạt soạt thanh âm từ trong trướng truyền đến, mập mờ không rõ thanh âm lần nữa truyền ra.

“Ừ... Oanh Nhi... Người, người hỗn đản! Vốn, Bồn công chúa ngày mai cần phải xử phạt người... A.....”

“Đúng, Oanh Nhi ngày mai, nhất định dẫn phạt.”

Làm lòng người nhảy thanh âm không ngừng tiếp tục lấy, đã liền treo cao ở không trung minh nguyệt cũng nhin không được nữa núp ở đám mây phía sau.

Một phen, Cảnh Lăng sớm đã mệt mỏi đã ngủ.

Oanh Nhi ôm ấp lấy Cảnh Lăng thân thể mềm mại, thò tay đem nàng trên trán sợi tóc phải nhẹ, trong mắt thời gian dần qua đều là cưng chiều cùng triu mến. Trong ngực cái này, nàng đã từng ngưỡng mộ cũng không dám đụng vào người, giờ phút này, rút cuộc hoàn toàn thuộc về mình.

Hồi tưởng mấy năm này thời gian, Oanh Nhi chỉ cảm thấy, dường như đã có mấy đời. Chỉ có trong ngực ôn hòa nhiệt độ cơ thể, là rất thật sự đấy.

Trong ngực bộ dáng giật giạt thân thể, nhú nhú mảy, không thoải mái mà khẽ hừ một tiếng.

Oanh Nhi hôn hít thoáng một phát Cảnh Lăng thái dương, động thủ thay nàng nhu hòa lấy vòng eo.

“Lăng, ta yêu ngươi.”

51. Chương 51

Buổi trưa ánh mặt trời chiếu tiến màu lửa đỏ trong phòng, chiếu sáng toàn bộ nội thất. Trên giường bộ dáng nhú mảy, nâng lên tay phải đều muốn ngăn cản đi cái này một tia ánh sáng. Người bên cạnh giống như có cảm giác, trước tiên thò tay giúp đỡ kia chặn ánh sáng.

Đã không có ánh mặt trời quấy rầy, trên giường người lần nữa lâm vào trong lúc ngủ say.

Oanh Nhi ngồi ở trên giường, nhìn xem mặt mũi tràn đầy mệt mỏi Cảnh Lăng, trong mắt tràn đầy ôn nhu. Nàng một đêm không có chợp mắt, chẳng qua là lẳng lặng nhìn xem Cảnh Lăng ngủ nhan. Nàng chỉ sợ, thức dậy, đây hết thấy đều là hư giả đấy. Chỉ là nhìn xem Cảnh Lăng ngủ nhan, nàng đều cảm thấy hạnh phúc không thôi.

Giúp đỡ Cảnh Lăng dịch rồi dịch góc chăn, Oanh Nhi ngoắc một cái môi, lặng lẽ từ trên giường xuống dưới. Tối hôm qua giằng co một buổi tối, Lăng tỉnh lại nhất định đối bụng, hơn nữa, đêm qua hai người đều là trực tiếp buồn ngủ, cũng không có tẩy trừ, nước ấm cũng muốn làm cho người chuẩn bị gặp.

Không mặc y phục, Oanh Nhi nhẹ chân nhẹ tay ra gian phòng, cửa mở ra một cái khe hở, Oanh Nhi hướng phía cách đó không xa Liễu Nhi vẫy vẫy tay.

Liễu Nhi nhẹ gạt đầu, đã đi tới.

“Liễu Nhi, người gọi người đi chuẩn bị nước ấm.” Oanh Nhi phân phó nói, “Sau đó lại để cho phòng bếp nhỏ làm nhiều một ít công chúa ngày bình thường thích ăn thứ đồ vật.”

“Tốt, Oanh Nhi tỷ tỷ.” Liễu Nhi nhẹ gạt đầu, hỏi, “Trong chốc lát gọi là người đưa đến trong phòng a? Mấy ngày nay có lẽ đều là loại này a.”

“Liễu Nhi, đôi khi, quá thông Minh Dĩ phải không tốt.” Oanh Nhi cười cười, nhìn xem Liễu Nhi. Nàng cũng rất xem trọng Liễu Nhi đấy, thông minh, nhận thức thân thể to lớn, nhưng mà cần phải gõ cũng là cần phải đấy.

“Liễu Nhi biết rõ Oanh Nhi tỷ tỷ thường phạt phân minh, cho nên mới dám can đảm nhiều nói vài lời đấy.” Liễu Nhi nói ra, “Nước ấm sáng sớm liền kêu người chuẩn bị rơi xuống, sẽ chờ công chúa và Oanh Nhi tỷ tỷ đi lên. Oanh Nhi tỷ tỷ cần phải đi đầu giặt rửa thoáng một phát?”

“Không cần.” Oanh Nhi đầy mắt tràn đầy ôn nhu, “Một người giặt rửa, rất không có ý tứ.”

Rõ ràng Oanh Nhi cười ôn nhu, nhưng mà không biết vì cái gì, Liễu Nhi có thể từ trong mắt của nàng chứng kiến một tia tính toán, trong nội tâm không khỏi đối với công chúa đã có một loại không hiểu đồng tình.

“Người đi xuống trước đi.” Oanh Nhi phát phát tay, đối với Liễu Nhi nói ra.

“Vâng.” Liễu Nhi cúi đầu xuống, rất nhanh rời đi rồi.

Đóng cửa phòng, Oanh Nhi quay người đi về hướng giường chiếu, vốn nên ngủ ở trên giường người đã đứng dậy ngồi ở trên giường. Cảnh Lăng quay đầu nhìn về phía Oanh Nhi, đầy mắt là thật sâu ủ rũ.

“Lăng, thức dậy làm gì?” Oanh Nhi đi ra phía trước, ngồi ở bên giường, động tác nhu hòa mà thay Cảnh Lăng như ý rồi như ý trên trán sợi tóc, “Bây giờ còn sớm.”

“Người không ở bên cạnh ta, ta như thế nào ngủ không được.” Cảnh Lăng miễn cưỡng nói qua.

Rõ ràng là lại so với bình thường còn bình thường hơn giọng điệu, có lẽ là bởi vì giữa hai người đã có thân mật nhất quan hệ, Oanh Nhi cảm thấy, nàng có thể từ Cảnh Lăng thoai ngũ trong cảm nhận được một tia ủy khuất.

“Oanh Nhi chẳng qua là đi phân phó một ít chuyện, lập tức sẽ trở lại Lăng bên người đấy.” Oanh Nhi nói ra, “Không nghĩ tới Lăng nhạy cảm như vậy.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, vụng trộm hôn hít thoáng một phát Cảnh Lăng khoe môi, “Nguyên lai Lăng đối với Oanh Nhi ý lại, như thế sâu.”

“Người, người không biết trang điểm rồi.” Cảnh Lăng đỏ hồng mặt, quay đầu đi, nói ra, “Bất quá là người vén chăn lên động tác quá lớn, đem Bồn công chúa đông lạnh tỉnh.”

“Cái kia thật đúng là Oanh Nhi không phải.” Oanh Nhi cười cười, nói ra, “Để tỏ lòng áy náy, Oanh Nhi hiện tại liền tiến đến giúp đỡ Lăng ấm chăn ấm như thế nào?” Đang khi nói chuyện, Oanh Nhi một tay đã thăm dò vào rồi ỏ chăn, bắt được Cảnh Lăng non mịn đùi.

“Người, người lại muốn làm cái gì!” Cảnh Lăng vuốt ve Oanh Nhi hạnh kiểm xấu tay, hỏi.

“Lăng cảm thấy, Oanh Nhi muốn làm cái gì?” Oanh Nhi lừa gạt thân mà lên, khẽ cắn Cảnh Lăng vành tai, tối hôm qua nàng liền đã phát hiện rồi, vành tai là Cảnh Lăng mẫn cảm nhất địa phương.

“Ừ... Ừm...” Cảnh Lăng vô thức rụt cổ một cái, né thoáng một phát, Oanh Nhi thừa dịp thời điểm này, toàn bộ người bò lên giường rải, chiếm cứ Cảnh Lăng bên người không gian, đem Cảnh Lăng toàn bộ người đều kéo vào trong ngực.

Trong ngực thân hình hết sức hương mềm, Oanh Nhi cảm thấy đã dẹp loạn muốn – nhìn qua lần nữa bị nâng lên, con mắt sắc mặt dần dần thâm.

Thấy được Oanh Nhi thâm sâu hai con ngươi, Cảnh Lăng có chút tâm hoảng hốt: “Oanh, Oanh Nhi, không được.” Cảnh Lăng nói qua thò tay đẩy ra Oanh Nhi, “Ta, ta không thoải mái!”

Oanh Nhi cười nhẹ đem trong ngực người chăm chú ôm, nói: “Lăng, yên tâm, Oanh Nhi còn không có như vậy cầm thú.”

Người còn có thể càng cầm thú một chút sao! Cảnh Lăng hung hăng trừng mắt Oanh Nhi, trong mắt tràn đầy đều là lên án. Bị Oanh Nhi giằng co một đêm, nàng trên người bây giờ không có một chỗ là thoải mái đấy!

Nhìn ra Cảnh Lăng trong mắt ý tưởng, Oanh Nhi cười cười, nói ra: “Nếu như Lăng muốn biết, Oanh Nhi không ngại lại để cho Lăng biết rõ Oanh Nhi có thể cầm thú tới trình độ nào đấy.”

“Không, không nên.” Cảnh Lăng lập tức liều mạng lắc đầu, nàng cũng không muốn bị Oanh Nhi làm được chết! Nàng đường đường một cái công chúa, bị một cái thị nữ làm được toàn thân đau nhức cũng thì thôi, nếu là thật bị muốn chết trên giường, nàng có thể đã ném quá mất mặt rồi.

Nhớ tới đêm qua, Cảnh Lăng giãy giụa lấy từ Oanh Nhi trong ngực đi ra, cùng Oanh Nhi đối mặt lấy, Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy bất mãn: “Oanh Nhi, người có biết tội của người không!”

“Oanh Nhi biết rõ.” Oanh Nhi nói ra, “Oanh Nhi đêm qua, có lẽ có chút tiết chế đấy.”

“Bồn công chúa nói không phải cái này!” Cảnh Lăng sắc mặt đỏ lên, mở miệng nói, “Bồn công chúa nói là người bằng mặt không bằng lòng!”

“Có sao?” Oanh Nhi mở trừng hai mắt, vẻ mặt người vô tội, “Oanh Nhi chưa từng đối với Lăng bằng mặt không bằng lòng qua?”

“Đêm qua!” Cảnh Lăng lên án nói, “Bồn công chúa nói tất cả muốn ở phía trên rồi! Người, người cái này cái hỗn đản! Thằng nào cho mày lá gan, lại dám không nghe vốn công chúa!”

“Công chúa đại nhân, Oanh Nhi oan uổng a.” Oanh Nhi hô to oan uổng, “Oanh Nhi đều là chiếu vào Lăng ý tứ đến đây, Lăng nói muốn ở phía trên, Oanh Nhi liền lập tức lại để cho Lăng ở trên đầu, không dám có nửa phần cãi lời.”

“Vốn, Bồn công chúa nói ở phía trên là ý tứ kia à...” Cảnh Lăng tức giận trừng Oanh Nhi liếc, “Người, người cố ý xuyên tạc Bồn công chúa ý tứ.”

“Nếu như Lăng nói Oanh Nhi xuyên tạc rồi Lăng ý tứ” Oanh Nhi một bên nói qua, một bên để sát vào Cảnh Lăng lỗ tai, “Cái kia Lăng có thể nói cho Oanh Nhi, Lăng theo như lời ở phía trên, là có ý gì?” Bởi vì hai người gom góp được gần, Cảnh Lăng có thể rõ ràng cảm nhận được Oanh Nhi thổi ra nhiệt khí phun tại cổ của mình gáy, ngứa da, còn có một loại cảm giác giống như điện giật.

“Người, người biết rõ còn cố hỏi...” Lăng đi đến bên trong rụt rụt thân thể, nhỏ giọng nói ra.

“Lăng, Oanh Nhi thật sự không có minh bạch Lăng ý tứ.” Oanh Nhi nói ra, “Nếu không Lăng bây giờ cùng Oanh Nhi nói rõ ràng, nói như vậy, Oanh Nhi lần sau có thể đã minh bạch.” Oanh Nhi thoải mái hết sức chăm chú, lại để cho Cảnh Lăng càng thêm ngượng ngùng.

“Thật không e lệ.” Trùng Oanh Nhi liếc, Cảnh Lăng lẩm bẩm. Làm cho nàng nói ra ở phía trên cái từ này chính thức hàm nghĩa, nàng là tuyệt đối nói không nên lời đây, thật sự là, quá cảm thấy khó xử rồi.

“Oanh Nhi đối với Lăng, còn cần e lệ sao?” Oanh Nhi nhẹ vừa cười vừa nói, “Hai chúng ta, thế nhưng là liền không...nhất e lệ sự tình đều đã làm đây.”

“Đó là Bồn công chúa nhất thời khí huyết dâng lên.” Cảnh Lăng cãi.

“A” Oanh Nhi vừa cười vừa nói, “Vậy thì mời Lăng nhiều hơn khí huyết dâng lên mấy lần, Lăng yên tâm, Oanh Nhi sẽ một mực chờ đợi tại Lăng bên cạnh, đảm nhiệm Lăng ta cần ta cứ lấy đây.”

Cảnh Lăng hung hăng trừng mắt Oanh Nhi, ta cần ta cứ lấy đến tột cùng là cái đó cái hỗn đản a!

“Lăng, đừng trừng, lại trừng, đêm qua sự tình cũng sẽ không có bất kỳ thay đổi nào.” Oanh Nhi cười nói.

“Oanh Nhi” Cảnh Lăng kêu Oanh Nhi một tiếng, “Bồn công chúa phát hiện, người hôm nay lá gan đặc biệt lớn nha.” Cảnh Lăng hé mắt, nói ra, “Bồn công chúa là người muốn đùa giỡn liền đùa giỡn đây sao!”

Oanh Nhi lập tức mở miệng nói, “Có thể làm cho người tùy ý đùa giỡn đây, đương nhiên là Oanh Nhi.” Oanh Nhi nói qua, tại Cảnh Lăng bên người nằm xuống, nhìn về phía Cảnh Lăng, “Oanh Nhi đã nằm ngứa rồi, Lăng, mời theo liền đùa giỡn a.”

“Ai mà thêm đùa giỡn người.” Cảnh Lăng nói ra.

“Đừng như vậy, Lăng, đến hoạt động đùa giỡn Oanh Nhi a.” Oanh Nhi cầm lấy Cảnh Lăng để tay tại trước ngực mình, nhìn xem Cảnh Lăng, trong mắt tràn đầy chờ đợi hào quang.

Oanh Nhi giờ phút này làm nũng bộ dạng, không nói ra được thú vị. Cảnh Lăng thổi phù một tiếng bật cười.

“Tốt rồi, không làm khó rồi.” Từ Oanh Nhi trong tay rút sẽ tay của mình, Cảnh Lăng nói, “Bồn công chúa muốn tắm gội, toàn thân đều không quá thoải mái đây.”

“Oanh mà đi làm cho người múc nước đến.” Oanh Nhi đứng lên nói. Bởi vì đã sớm ngờ tới ngày thứ hai có thể như vậy, Oanh Nhi tại làm cho người ta bố trí gian phòng thời điểm, đặc biệt ở bên trong thả một cái thật lớn thùng gỗ.

“Ừ.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, đưa mắt nhìn rồi Oanh Nhi rời đi.

Không có bao nhiêu thời gian, Oanh Nhi liền cầm theo lần lượt thùng gỗ tiếp theo một cái thùng gỗ từ bên ngoài nói ra tiến đến, tràn đầy thùng gỗ. Bởi vì chỉ có Oanh Nhi một người, Oanh Nhi tốn không ít thời gian mới giáng thùng gỗ tràn đầy nước, mình cũng mệt mỏi thở hồng hộc.

“Oanh Nhi, loại chuyện này, khiến người khác làm là được.” Nhìn xem Oanh Nhi cử động, Cảnh Lăng nói ra.

“Cái này không thể được.” Oanh Nhi cười nói, “Oanh Nhi cũng không muốn người khác chứng kiến Lăng xuân – quang đầu rồi, Oanh Nhi sẽ ghen.”

“Một chết người được rồi.” Tuy rằng ngoài miệng như vậy nói qua nhưng mà tiến hành trên mặt thực vui vẻ lại sâu hơn không ít. Có thể có một người, như thế vì chính mình, thật sự là, quá hạnh phúc.

Oanh Nhi tổn không ít thời gian mới giảng thùng tắm nhồi vào, nghỉ ngơi trong chốc lát về sau, bởi vì đi bên giường đều muốn đem Cảnh Lăng ôm xuống giường.

“Vốn, Bồn công chúa không có như vậy mảnh mai, có thể chính mình đi!” Cảnh Lăng một bên nói qua, một bên xuống giường. Ai biết, hai chân vừa vừa chạm đất, thiếu chút nữa ngã sắp xuống.

Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, vươn tay dắt díu lấy Cảnh Lăng.

“Vốn, Bồn công chúa chẳng qua là không cẩn thận.”

“Oanh Nhi mình bạch đấy.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy cương chiều.

Cảnh Lăng tại Oanh Nhi nâng xuống, tiến nhập thùng tắm.

Hơi bị phồng nước bao vây lấy thân thể của mình, xua tán đi trên người đau nhức, Cảnh Lăng sảng khoái mà hừ một tiếng.

“Ai bảo người vào.” Trừng mắt nhìn tự quyết định tiến vào thùng tắm Oanh Nhi, Cảnh Lăng nói ra.

“Oanh Nhi là tới hầu hạ Lăng đấy.” Oanh Nhi khẽ cười nói, thò tay thay Cảnh Lăng bóp ấn lấy đau nhức vòng eo, “Lăng không vui sao?”

Đau nhức vòng eo bị Oanh Nhi vuốt ve vô cùng thoải mái, Cảnh Lăng trong lúc bất tri bất giác buông lỏng thân thể.

“Ừ... Thoải mái...” Cảnh Lăng nhắm mắt lại hưởng thụ lấy, “Lần này hãy bỏ qua người rồi.”

“Đa tạ công chúa đại nhân.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy vui vẻ, tiếp tục giúp đỡ Cảnh Lăng bóp ấn lấy.

Yên tĩnh trong phòng bỗng nhiên truyền ra Cảnh Lăng tiếng kinh hô, “Người... Tay người hướng chỗ nào đuổi đây!”

“Hướng nên đuổi địa phương đuổi.” Oanh Nhi cười nhẹ, tiếp tục động tác lấy.

“Người cái này cầm... A...!”

Cái này sáng sớm, nhất định không phải bình tĩnh như vậy đấy.

52. Chương 52

Lại là một phen, chờ Cảnh Lăng triệt để thanh lúc tỉnh lại, đã đêm đã khuya. Nghiêng đầu nhìn xem nằm tại bên cạnh mình Oanh Nhi, Cảnh Lăng khí không đánh một chỗ đến. Nàng bị giày vò như thế thảm, Oanh Nhi thật là ngủ thom như vậy ngọt, quả thực là không thể tha thứ!

Cảnh Lăng thò tay hung hăng nắm rồi Oanh Nhi đôi má, vào tay là một mảnh cẩn thận trơn mềm da thịt, Cảnh Lăng nắm bắt nắm bắt, liền bóp thượng ản.

Oanh Nhi mở hai mắt ra, im ắng mà lên án lấy Cảnh Lăng hung ác.

“Người như vậy giày vò Bồn công chúa, Bồn công chúa bóp người hai cái mặt làm sao vậy?” Cảnh Lăng vỗ vỗ Oanh Nhi bị nằng chà đạp – lặn có chút sưng đỏ đôi má, khẽ cười cười.

“Cái kia Lăng bóp qua Oanh Nhi đôi má rồi, có phải hay không liền không tức giận rồi hả?” Oanh Nhi cười cười, nhìn xem Cảnh Lăng.

“Người nghĩ hay quá nhỉ.” Cảnh Lăng hừ một tiếng, “Người đối với Bồn công chúa làm cái kia chờ vô lễ sự tình, đừng tưởng rằng Bồn công chúa sẽ đơn giản như vậy hãy bỏ qua người.”

“Lăng, người xác định, cái kia việc sự tình, chỉ có Oanh Nhi một người sai lầm sao?” Oanh Nhi để sát vào rồi Cảnh Lăng đôi má, thừa cơ tại Cảnh Lăng ứng đồ trên gương mặt trộm hôn một cái.

“Người... Không biết xấu hổ...” Cảnh Lăng chờ Oanh Nhi, chẳng qua là trong mắt tràn ngập xấu hổ, không thêm nửa phần nộ khí, Oanh Nhi lá gan cũng càng phát ra lớn lên.

“Đối với Lăng, Oanh Nhi một mực rất không biết xấu hổ đấy.” Oanh Nhi cười nhẹ, sờ lên Cảnh Lăng phần eo, “Lăng hai ngày này không phải khắc sâu cảm nhận được sao?”

Vượt Cảnh Lăng non mịn phần eo, Oanh Nhi cảm thấy xúc cảm thật sự là làm cho người rất mê muội rồi, nhin không được lại đi hạ thân duỗi.

Cảnh Lăng hung hăng một cái tát sắp xếp mắt Oanh Nhi hạnh kiểm xấu tay, hung hăng trừng mắt Oanh Nhi: “Người dám lại tới một lần, tin hay không Bồn công chúa đem người lột sạch râu ở cửa thành!”

“A” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, mở miệng nói, “Không cần Lăng đến bối ra, Oanh Nhi hiện tại liền là đều không mặc gì đây. Đến đây đi, Lăng, đem Oanh Nhi râu ở cửa thành, vừa vặn lại để cho mọi người xem nhìn, đoạt lấy đường đường trưởng công chúa thân thể người, đến tội cùng là hạ gục đáng người.”

“Lăn vào... Hồn dẫn!” Thò tay chỉ vào Oanh Nhi cái mũi, Cảnh Lăng ngoại trừ hai chữ này, nói không nên lời những lời khác đến.

“Đúng, Oanh Nhi hồn dẫn.” Oanh Nhi duỗi tay nắm chặt Cảnh Lăng ngón tay, nắm thật chặt Cảnh Lăng cánh tay, tay một cái dang trước dùng sức, sẽ đem Cảnh Lăng toàn bộ người đều kéo vào rồi trong ngực, “Lăng, người có lẽ nghĩ lại thoáng một phát, Oanh Nhi hồn dẫn đến tội cùng là ai điều – dạy dỗ đây.”

“Hừ, dù sao không phải Bồn công chúa!” Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi đối mặt lấy, trong mắt tràn đầy người dám nói là, Bồn công chúa cùng với người không để yên ý tứ.

Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, nói ra: “Đúng, không phải Lăng, là Oanh Nhi vô sự tự thông.”

“Cái này còn...” Cảnh Lăng lời còn chưa nói hết, đã bị Oanh Nhi một câu nghẹn nói không ra lời.

“Oanh Nhi a, từ nhỏ chính là đến đối với Lăng hồn dẫn đấy.” Oanh Nhi cười nhẹ, “Nhìn Lăng bộ dạng, cũng rất ưa thích Oanh Nhi hồn dẫn a.”

“Ai, ai thích!” Cảnh Lăng nói, “Đừng hướng chính mình trên mặt thiếp vàng! Vốn, Bồn công chúa một chút cũng không thích!”

“Lăng tối hôm qua bộ dạng, nhưng lại một chút cũng không có không thích bộ dạng đây.” Oanh Nhi nhắm mắt lại, học Cảnh Lăng đêm qua bộ dạng, mở miệng nói, “Ừ... Oanh Nhi... Ưa thích... Tốt vui mừng...”

“Câm miệng!” Cảnh Lăng then quá hoá giận, thò tay hung hăng bụm lấy Oanh Nhi miệng, “Người đang ở đây nhiều nói một câu, hôm nay bắt đầu, cũng không cần tiến Bồn công chúa gian phòng!”

“Lăng, người xác định đã không có Oanh Nhi, người ngủ được?” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy hoài nghi. Lúc trước Liễu Nhi đã nói với nàng, nàng đứng ở Thiên Lao mấy ngày nay, Cảnh Lăng vẫn luôn là ngủ trên mặt đất đấy. Nàng có thể hiểu được Cảnh Lăng làm như vậy lý do, gối đầu một mình khó ngủ, nàng cảm giác không phải là đây?

“Dừng” một tiếng, vật nặng rơi xuống đất thanh âm truyền đến.

Oanh Nhi phục hồi tinh thần lại, phát hiện mình rõ ràng đặt móng gối trên mặt đất. Ngẩng đầu, chống lại Cảnh Lăng tràn đầy phiền muộn ý hai con người, Oanh Nhi xem như minh bạch, nàng đây là, bị công chúa đạp xuống giường nữa nha.

“Lăng, người thật là vô tình.” Oanh Nhi từ trên mặt đất đứng lên, một điểm không thềm để ý trên người mình một – tia – không – treo. Ngược lại là Cảnh Lăng, thấy được Oanh Nhi xích lửa thân thể, nhớ tới lúc trước hai trận lửa nóng, đôi má “Xoát” thoáng một phát liền hồng thấu.

Oanh Nhi cười cười, nhà nàng công chúa, chính là như thế đáng yêu, làm cho người ta nhìn không được đều muốn hung hăng sủng ái, hung hăng yêu thương một phen đây.

Cảnh Lăng nắm lên đầu giường xiêm y ném cho Cảnh Lăng: “Dưới ban ngày ban mặt, xích lửa lấy thân thể còn thể thống gì! Nhanh cho Bồn công chúa mặc vào!”

“Lăng, không có mặc quần áo đấy, ngoại trừ Oanh Nhi, còn người nữa.” Oanh Nhi thập phần không nề tình mà điếm ra Cảnh Lăng hôm nay tình trạng.

“Còn không cho Bồn công chúa cầm quần áo đến!” Trừng mắt Oanh Nhi, Cảnh Lăng nói ra.

“Đúng, ta yêu nhất Công chúa điện hạ.” Oanh Nhi quay người từ trong tủ quần áo lấy ra một bộ màu lửa đỏ quần áo đưa cho Cảnh Lăng.

Chứng kiến màu đỏ, đêm qua mê loạn lại hiển hiện tại đầu óc, Cảnh Lăng vùi đầu vào một bức, có chút thẹn thùng: “Như thế nào, là như vậy đường hoàng màu sắc?”

“Oanh Nhi ưa thích Lăng đường hoàng.” Oanh Nhi nói ra, “Oanh Nhi cảm thấy trên đời không có người so với Lăng càng thêm thích hợp cái này màu sắc rồi. Đường hoàng, diễm lệ, không bị cản trở, giống như là Lăng đêm qua như vậy.”

“Đừng nhắc lại nữa đêm qua!” Cảnh Lăng tức giận nói, “Rồi hãy nói, Bồn công chúa liền thật sự muốn xử phạt người rồi!”

“Dạ dạ dạ, của ta Công chúa điện hạ.” Oanh Nhi thuận theo nói.

Chờ Oanh Nhi thay đổi sạch sẽ quần áo về sau, Cảnh Lăng cầm lấy quần áo, hướng phía Oanh Nhi ngoắc ngón tay đầu: “Người, cho Bồn công chúa tới đây.”

“Lăng có gì phân phó?” Oanh Nhi đi đến Cảnh Lăng bên người, ngồi ở trên giường.

“Cho Bồn công chúa thay quần áo.” Cảnh Lăng quay đầu đi, không muốn làm cho Oanh Nhi chứng kiến chính mình ửng đỏ đôi má. Hợp với bị Oanh Nhi hung hăng giằng co hai quay về, trên người nàng sớm đã không còn bao nhiêu khí lực rồi, chính là mặc quần áo chuyện này, cũng hơi có vẻ cố hết sức. Vì không có ở đây Oanh Nhi trước mặt xấu mặt, Cảnh Lăng lựa chọn lại để cho Oanh Nhi để làm chuyện này.

“Đúng, của ta Công chúa điện hạ.” Biết rõ Cảnh Lăng làm cho mình mặc quần áo nguyên nhân, Oanh Nhi im ắng cười cười, nâng lên Cảnh Lăng một cái cánh tay, giúp đỡ Cảnh Lăng mặc vào quần áo đến.

“Vốn, Bồn công chúa cảnh cáo người” xuyên thủng thất lưng thời điểm, truyền đến Cảnh Lăng thanh âm, “Bồn công chúa quy củ điểm, không cho phép lại, lại, làm tiếp sự tình như này!”

“Oanh Nhi đương nhiên biết rõ” ngoắc một cái môi, Oanh Nhi nói ra, “Oanh Nhi cũng không phải cầm thú.”

Người còn chưa đủ cầm thú ư! Cảnh Lăng tại trong lòng hung hăng mắng Oanh Nhi một phen. Hợp với làm nàng hai lần, chẳng lẽ còn không tính cầm thú ư!

Bất quá Cảnh Lăng lần này đã có kinh nghiệm, nàng sẽ không đem những lời này lại nói ra, miễn cho Oanh Nhi lại dùng làm cho mình mở mang kiến thức một chút nàng cầm thú trình độ, lần nữa khi dễ chính mình!

Nhìn xem quy củ thay mình mặc quần áo Oanh Nhi, Cảnh Lăng cảm giác mình không thể lại cơ trí rồi.

Ngẫu nhiên ngẩng đầu, chống lại Cảnh Lăng hai con người, Oanh Nhi có thể rất dễ dàng mà từ Cảnh Lăng trong mắt đọc lên những tin tức này, nhưng mà nàng rất thức thời mà không có bóc trần. Tuy rằng trên chộc một trên chộc công chúa hết sức thú vị, nhưng mà chọn – trên chộc quá độ, cũng sẽ bị lòng dạ hẹp hòi công chúa sửa chữa vô cùng thâm diệu.

Oanh Nhi giúp đỡ Cảnh Lăng mặc quần áo làm cho tiêu phí thời gian, nếu so với thường ngày dài rất nhiều. Tư tâm trong, Oanh Nhi chỉ là muốn nhiều khuôn đúc trong chốc lát Cảnh Lăng thân thể mà thôi.

“Lăng, người trước ở chỗ này ngồi trong chốc lát, Oanh Nhi làm cho người ta đem bữa tối bưng vào đến.” Oanh Nhi nói qua, liền đứng dậy đi về hướng cửa ra vào.

“Ừ.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, liên tục hai trận kịch liệt vận động, không có cái gì ăn, nàng bây giờ thật là quá đói nữa nha.

Oanh Nhi mở cửa phân phó thoáng một phát canh giữ ở cách đó không xa Liễu Nhi, Liễu Nhi gật gật đầu, rất nhanh, mùi thơm bốn phía mỹ thực đã bị bụng tiến đến chỉ là nghe thấy được mùi thơm, Cảnh Lăng liền cảm giác mình đã bụng đói kêu vang rồi.

Đem tất cả thứ đồ vật đều bày đặt ở trên mặt bàn, Oanh Nhi đi về hướng Cảnh Lăng, không nói hai lời, tại Cảnh Lăng tiếng kinh hô ở bên trong, đem Cảnh Lăng ôm ngang đứng lên.

“Oanh, Oanh Nhi, ngươi làm cái gì vậy!” Cảnh Lăng chăm chú ôm lấy Oanh Nhi cổ, rất sợ chính mình sẽ té xuống.

“Oanh Nhi đây cũng là vì Lăng suy nghĩ.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nói ra, “Lăng hiện tại liền ngay cả mình mặc quần áo đều không có khí lực, lại ở đâu có khí lực đi đường đây? Oanh Nhi là sợ Lăng té ngã trên đất đây.”

“Thả Bồn công chúa xuống.” Cảnh Lăng quấy người một cái, nói ra, “Ngươi quá coi thường Bồn công chúa rồi, liền một đoạn giai đoạn, Bồn công chúa vẫn có thể đi được.”

“Đúng, Lăng đi được rồi.” Oanh Nhi phụ họa nói, “Chẳng qua là Oanh Nhi đều muốn tìm lấy cơ ôm Lăng mà thôi. Lăng chẳng lẽ không có thể thỏa mãn thoáng một phát Oanh Nhi điểm ấy yêu cầu nhỏ nhỏ sao?”

“Tốt, được rồi.” Cảnh Lăng mở miệng nói, “Ngươi đã nghĩ như vậy muốn ôm vốn công chúa, Bồn công chúa liền miễn cưỡng, cho phép rồi.”

“Cái kia Oanh Nhi liền nhiều tạ Công chúa điện hạ rồi.” Oanh Nhi cười cười, nói ra.

“Không nên lại bảo ta Công chúa điện hạ rồi!” Cảnh Lăng nằm ở Oanh Nhi trên bờ vai, buồn buồn nói một câu.

“Lăng không thích?” Oanh Nhi hỏi.

“Điện hạ hai chữ không thích hợp Bồn công chúa.” Cảnh Lăng nói ra, “Bồn công chúa rõ ràng là phía trên chính là cái kia!”

Đã minh bạch Cảnh Lăng trong lời nói ý tứ, Oanh Nhi thối phù một tiếng bật cười.

“Cười cái gì cười!” Cảnh Lăng hơi xấu hổ mà nện cho thoáng một phát Oanh Nhi bả vai, “Cười đã chưa?”

“Có chút...” Oanh Nhi nhìn xem Cảnh Lăng, trong mắt tràn đầy ức chế không nổi vui vẻ.

“Không cho cười rồi!”

“Đúng, công chúa của ta...”

“Cũng không cho gọi Điện hạ!” Oanh Nhi còn chưa nói xong, đã bị Cảnh Lăng hung hăng đã cắt đứt.

“Tốt công chúa của ta đại nhân, cái này, người đã hài lòng không?” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, chỉ cảm thấy trên đời không có so với Cảnh Lăng càng thêm đáng yêu người.

“Bồn công chúa đói bụng, nhanh lên cầm ăn đến.” Quay đầu đi, Cảnh Lăng đem chính mình thực hiện đặt ở trên bàn cơm.

“Đúng, công chúa của ta đại nhân.” Oanh Nhi cười, bước nhanh đi về hướng bàn ăn, tại trên ghé ngồi xuống, đem Cảnh Lăng toàn bộ người ôm tại ngực mình.

Đẩy Oanh Nhi hai cái, không có đẩy ra Oanh Nhi, Cảnh Lăng thấp giọng nói qua: “Ngươi như vậy ôm Bồn công chúa, Bồn công chúa như thế nào ăn cái gì.”

“Oanh Nhi tới đấy.” Oanh Nhi cười cười, bưng lên trên bàn một chén canh đưa cho Cảnh Lăng, “Ngươi một ngày không sao cả nếm qua đồ, trước húp chút nước ấm dạ dày a.”

“Ừ.” Cảnh Lăng nói qua, muốn thò tay tiếp nhận chén canh, lại bị Oanh Nhi tránh tới.

Cầm lấy thìa, múc hơi có chút súp, Oanh Nhi đặt ở bên miệng thổi thổi, thổi đến thổi cho nguội đi, mới ngậm tại trong miệng, cúi đầu xuống, đối với trong ngực Cảnh Lăng đôi môi hung hăng hôn xuống.

Ngon nước canh theo hai người tương giao môi, từ Oanh Nhi chỗ đó truyền tới.

“A.....” Cảnh Lăng trừng lớn hai con ngươi nhìn xem Oanh Nhi, Oanh Nhi đầy mắt tràn đầy đem người nịch đánh chết ôn nhu, Cảnh Lăng cảm thấy toàn bộ người cũng đã đắm chìm tiến vào.

Đầu lưỡi quần giao cùng một chỗ, Cảnh Lăng đã phân không rõ cái này ngon hương vị đến tột cùng là Oanh Nhi hay vẫn là nước canh rồi.

Thẳng đến nước canh lấy hết, Oanh Nhi mới buông ra Cảnh Lăng môi, ánh mắt mê ly: “Lăng, người thật đẹp vị.”

53. Chương 53

Một chút bình thường bất quá bữa tối bị Oanh Nhi khiến cho mập mờ không thôi. Lăng còn không có ăn bao nhiêu thứ, đôi má liền cũng sớm đã hồng thắm. Nàng rõ ràng yêu cầu mình ăn, thiên thiên Oanh Nhi luôn dùng các loại lý do qua loa tặc trách nàng, không nên miệng đối miệng cho ăn nàng.

Cảnh Lăng tại thẹn thùng không thôi thời điểm, cũng dần dần học xong phản kích phương thức.

Tại Oanh Nhi lại một lần nữa thông qua đầu lưỡi đem đồ ăn đưa tới thời điểm, Cảnh Lăng ôm Oanh Nhi, cùng Oanh Nhi hung hăng dây dưa đứng lên. Linh hoạt đầu lưỡi thè lưỡi ra liếm qua Oanh Nhi đôi còng trên, qua lại liếm láp lấy, mang theo một hồi chấp choạng ngứa. Oanh Nhi con mắt sắc mặt dần dần sâu hơn.

“Đừng làm rộn, Lăng.” Vội vàng buông ra Cảnh Lăng đôi môi, Oanh Nhi nói ra.

“Bổn công chúa, ở đâu náo loạn sao?” Ôm Oanh Nhi cổ, để sát vào Oanh Nhi đôi môi, Cảnh Lăng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm láp lấy, thỉnh thoảng dùng hàm răng cắn lên một hai ngụm.

Tê dại cảm giác cũng không bị Cảnh Lăng gặm cắn địa phương truyền đến, Oanh Nhi khẽ cắn Cảnh Lăng đầu lưỡi, mở miệng nói, “Lăng, người chơi với lửa.”

“Bổn công chúa, liền ưa thích đùa lửa.” Cảnh Lăng cười nhẹ, thò tay vòng quanh Oanh Nhi sợi tóc, có chút hăng hái mà vuốt vuốt. Oanh Nhi ản nhĩ biểu lộ, đặc biệt mê người đây. Cảnh Lăng ác liệt ý tưởng quấy phá, đã nghĩ như vậy hảo hảo ghen một ghen Oanh Nhi.

“Lăng, Oanh Nhi nhẩn nại là có hạn độ.” Oanh Nhi nhìn xem Cảnh Lăng, chậm rãi nói qua, “Nếu như Lăng lại chơi tiếp tục, Oanh Nhi không ngại lại để cho Lăng lại nhận thức một lần Oanh Nhi năng lực.”

“Hừ.” Cảnh Lăng hừ một tiếng, lại thật là không dám la lối nữa đành rồi. Nếu lại lại để cho Oanh Nhi cảm thú một lần, nàng liền thật sự muốn trở thành trên lịch sử cái thứ nhất chết trên giường công chúa rồi, quả thực muốn nhiều mất mặt có bao nhiêu mất mặt.

Oanh Nhi ngoắc một cái môi, im ắng cười cười.

Ăn uống no đủ về sau, Oanh Nhi đề nghị một câu: “Lăng, có muốn hay không đi ra ngoài hóng hóng gió?”

Cảnh Lăng suy nghĩ một chút, nhẹ gật đầu: “Cũng tốt.”

“Ừ.” Oanh Nhi đáp lại một tiếng, ôm ngang lên Cảnh Lăng liền hướng phía cửa ra vào đi đến.

“Này, người như vậy ôm Bổn công chúa ở bên ngoài, còn thể thống gì?” Cảnh Lăng vỗ một cái Oanh Nhi lồng ngực, ý bảo nàng thả chính mình xuống.

“Cái này là công chúa phủ, không phải hoàng cung.” Ngụ ý, thể thống không thể thống đấy, đều là công chúa định đoạt, tại phủ công chúa, có thể tùy ý láo xược.

“Lại để cho hạ nhân nhìn thấy, nghĩ sai làm sao bây giờ.” Cảnh Lăng nói ra.

“Lăng cảm thấy, sau người đám đó nghĩ cái gì, có thể so với hai chúng ta đi qua hành vi càng thêm lệch ra sao?” Oanh Nhi cười cười, mở miệng nói.

Cảnh Lăng đỏ mặt gò má, lại thật sự nói không nên lời cãi lại mà nói đã đến.

“Oanh Nhi, thả Bồn công chúa xuống đây đi.” Nhanh tới cửa rồi, Cảnh Lăng thật sự là nhịn không được, nện cho vài cái Oanh Nhi bả vai, nói ra, “Mặc dù là tại ngoài cung, nhưng mà một ít đồn đại rơi vào tay trong nội cung, dù sao cũng không phải chuyện gì tốt.”

“Lăng, chớ khẫn trương.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nói ra, “Phía ngoài hạ nhân, Oanh Nhi đã lại để cho Liễu Nhi toàn bộ bỏ chạy rồi, hiện tại toàn bộ trong sân, chỉ có ta và người.”

“Hảo oa, người cố ý không nói, chính là vì nhìn Bồn công chúa xấu hổ có phải hay không?” Cảnh Lăng hai mắt có chút nheo lại, trong mắt hiện lên một tia nguy hiểm, thò tay hung hăng nắm Oanh Nhi đôi má, “Có phải hay không lại muốn tìm phạt a.”

“Công chúa đại nhân minh giám a.” Oanh Nhi lập tức cầu xin tha thứ nói, “Oanh Nhi không phải cố ý.”

“Người chính là cố ý!” Cảnh Lăng nói, “Không nên nói dối. Bồn công chúa nói người cố ý liền là cố ý.”

“Dạ dạ dạ, Oanh Nhi là cố ý đấy.” Oanh Nhi đáy mắt mỉm cười, “Như vậy Lăng đã hài lòng sao?”

“Cố ý còn kiêu ngạo như vậy, Bồn công chúa nhất định phải trừng phạt người!”

“Cái kia Lăng, muốn như thế nào trừng phạt oanh vậy?”

“Cái này...” Cảnh Lăng suy nghĩ một chút, nói ra, “Bồn công chúa còn chưa nghĩ ra.”

“Oanh Nhi ngược lại là suy nghĩ một cái biện pháp đây.” Oanh Nhi cười cười, nói ra, “Tuyệt đối lại để cho Lăng thỏa mãn, Lăng có muốn thử một chút hay không nhìn đây?”

“A?” Cảnh Lăng lông mày chau lên, nhìn về phía Oanh Nhi, mở miệng nói, “Không biết là cái biện pháp gì?”

“Lập tức khiến cho Lăng biết rõ.” Oanh Nhi cười thần bí, dùng chân câu thuê phòng cửa, ôm ngang Cảnh Lăng ra gian phòng.

“Lăng, nhìn trong.” Oanh Nhi dùng nháy mắt ra hiệu cho Cảnh Lăng một cái hướng khác.

“Ở đâu?” Cảnh Lăng theo ánh mắt nhìn qua, cũng không nhìn thấy đặc biệt gì đồ vật.

“Lăng, Bức ảnh mắt thật là không tốt.” Oanh Nhi cười trêu nói.

“Rõ ràng là người chỉ không rõ ràng lắm.” Cảnh Lăng hừ một tiếng, rõ ràng tâm tình có chút không thể nào tốt rồi.

“Hảo hảo hảo, đều là Oanh Nhi bỏ qua.” Oanh Nhi cũng không cùng Cảnh Lăng tranh luận, mang theo Cảnh Lăng chậm rãi đến gần cái hướng kia, “Chúng ta đi gần chút ít xem đi.”

Đi đến gần chút ít, Cảnh Lăng mới biết được Oanh Nhi muốn làm cho mình nhìn là vật gì, nguyên lai là một cái trang điểm tinh xảo bàn đu dây khung. Bàn đu dây trên kệ hiện lên một tầng dày đặc chắn bóng, thoát nhìn mềm mại vô cùng.

“Người vừa mới muốn Bồn công chúa nhìn đấy, chính là cái này ngây thơ đồ vật?” Cảnh Lăng sờ lên bàn đu dây khung, xúc cảm hết sức không tệ, tâm lý có rất nhỏ ưa thích.

“Lăng, bàn đu dây như thế thú vị, người sao có thể nói nó ngây thơ đây?” Oanh mới nói.

“Loại đứa bé này con mới đồ chơi, còn có thể không ngây thơ sao?” Cảnh Lăng hơi khinh thường mà nói qua. Bàn đu dây loại vật này, năng mặc dù không có chơi đùa, nhưng mà trong nội cung ngẫu nhiên vẫn có thể trông thấy mấy cái đấy.

“Lăng nhất định là không có chơi đùa bàn đu dây.” Oanh Nhi vừa cười vừa nói, “Thú vị như vậy đồ vật, không nhận thức thoáng một phát, thật sự là đáng tiếc đây.” Oanh Nhi nói qua, cũng không đợi Cảnh Lăng cự tuyệt, lập tức đem Cảnh Lăng đặt ở bàn đu dây thượng.

Phía dưới là mềm mại chăn bông, Cảnh Lăng ngồi ở phía trên, chỉ cảm thấy thoải mái dễ chịu vô cùng.

“Lăng, nắm chặt bên cạnh.” Oanh Nhi đi ở Cảnh Lăng sau lưng nói qua.

Đợi đến lúc Cảnh Lăng nắm chặt rồi bên cạnh hai sợi dây thừng, Oanh Nhi nhẹ nhàng phụ giúp bàn đu dây lắc lư đứng lên.

Gió mát theo bàn đu dây dong đưa, chậm rãi phật qua gương mặt của mình. Ngồi tại vị trí trước, không ngừng bị Oanh Nhi đẩy lên, có thể chứng kiến cao hơn chỗ tình cảnh. Trong lúc bất tri bất giác, Cảnh Lăng đã yêu loại này lay động cảm giác.

“Cao một điểm, cao hơn một điểm.” Cảnh Lăng trên mặt chậm chết đáng tươi cười, lại để cho Oanh Nhi đẩy cao chính mình.

“Tốt.” Oanh Nhi cười cười, không ngừng thôi động.

“Như thế nào bỗng nhiên ngừng?” Phát hiện bàn đu dây ngừng, Cảnh Lăng quay đầu lại nhìn hướng Oanh Nhi, trong mắt hiện lên một tia khó hiểu.

“Lăng, Oanh Nhi liền muốn hỏi một chút ngươi.” Dựa tại bàn đu dây trên ghế, Oanh Nhi nói ra, “Bàn đu dây có phải hay không nhằm chán lại gây thơ đồ vật?”

“Ngươi thật là lòng dạ hẹp hòi.” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, nói ra.

“Oanh Nhi đây chính là oan uổng đây.” Oanh Nhi nói ra, “Oanh Nhi bất quá là muốn nghe xem Lăng chân thật ý tưởng mà thôi.”

“Bàn đu dây rất thú vị, Bốn công chúa thu hồi lời mở đầu còn không được sao?” Cảnh Lăng nói.

“Cái kia Lăng hiện tại cảm thấy bàn đu dây như thế nào?” Oanh Nhi hỏi.

“Rất thú vị.” Cảnh Lăng cười cười, nói ra, “Bốn công chúa trong cung, còn chưa từng có như vậy tùy ý chơi đùa đây.”

“Hiện tại bất đồng đây.” Oanh Nhi vừa cười vừa nói, “Lăng muốn là ưa thích, Oanh Nhi về sau chuẩn bị nhiều hơn một chút những thứ này đồ chơi nhỏ cho Lăng.”

“Ta thế nhưng là ghi nhớ ngươi lời ngày hôm nay rồi.” Cảnh Lăng nói ra, “Lần sau nhất định phải làm ra càng thêm thú vị đồ vật đến.”

“Đúng, công chúa của ta đại nhân.” Oanh Nhi nói qua, từ Cảnh Lăng sau lưng ly khai, tại Cảnh Lăng bên người ngồi xuống.

Bàn đu dây thượng sức nặng gia tăng lên, có chút lay động một cái.

“Lăng, bàn đu dây kỳ thật, còn có rất nhiều càng thêm thú vị cách chơi đấy.” Để sát vào Cảnh Lăng, Oanh Nhi tại Cảnh Lăng bên tai nhẹ giọng nói qua.

“A? Còn có cái gì thú vị cách chơi?” Cảnh Lăng có chút hăng hái mà hỏi thăm, nàng hôm nay đối với những vật này cảm thấy hứng thú rất đây. Đầu ngóng trông Oanh Nhi có thể nhiều lời ra một ít cách chơi, làm cho nàng nhiều hơn tự nghiệm thấy thoáng một phát trong nội cung không có cách nào tự nghiệm thấy đến niềm vui thú.

“Ví dụ như...” Để sát vào Cảnh Lăng lỗ tai, oanh hơi nhỏ âm thanh nói qua.

Cảnh Lăng càng nghe, đôi má càng là hồng, chờ Oanh Nhi nói rồi, Cảnh Lăng đã xấu hổ mà không ngừng đầu được lên rồi.

Rõ ràng, rõ ràng, lại là loại này!!! Oanh Nhi quá không biết xấu hổ! Cảnh Lăng tại trong lòng reo hò.

“Lăng, người cảm thấy Oanh Nhi nói những thứ này, có hay không rất thú vị?” Cúi đầu xuống, lần nữa để sát vào Cảnh Lăng, Oanh Nhi nói ra.

Cực nóng khí tức phun tại Cảnh Lăng cổ lúc giữa, Cảnh Lăng rụt cổ một cái, mặt đã hồng thắm.

“Không... Không biết xấu hổ...” Lăng nhỏ giọng nói qua, cuối cùng là ngượng ngùng mà không có cách nào lớn tiếng kêu đi ra.

“Ồ đâu chính là không biết xấu hổ đây.” Oanh Nhi cười nhẹ, duỗi ra ngón trỏ vuốt một cái Cảnh Lăng đôi má, nói ra, “Oanh Nhi bất quá là nói một loại thú vị cách chơi mà thôi.”

Cảnh Lăng nghiêng đầu tránh được Oanh Nhi đụng vào, hơi tức giận nói ra, “Người, người cái này sắc quỷ!”

“Hắc hắc, Oanh Nhi nếu không thể nào sắc mặt, lại thể nào lại để cho Lăng yêu sâu như vậy đây?” Oanh Nhi vừa cười vừa nói.

“Vốn, Bồn công chúa mới không thương còn người.” Cảnh Lăng cãi lại nói.

“Dạ dạ dạ” Oanh Nhi theo Cảnh Lăng mà nói gốc nói ra, “Là Oanh Nhi yêu thâm rồi Lăng nữa nha.”

“Cái này còn không sai biệt lắm.” Cảnh Lăng thoả mãn gật gật đầu.

“Lăng” thò tay đem Cảnh Lăng eo nhỏ nhấn ôm, Oanh Nhi tiếp tục nói, “Oanh Nhi vừa mới nói cách chơi, chúng ta có muốn thử một chút hay không nhìn?”

“Ai, ai muốn cùng người chơi!” Hung hăng trừng Oanh Nhi liếc, vuốt ve tại bên hông mình hạnh kiểm xấu tay, Cảnh Lăng lập tức từ bàn đu dây thượng nhảy xuống tới, bởi vì chân mềm, một cái lão đảo, thiếu chút nữa té lăn trên đất, may mắn Oanh Nhi phản ứng nhanh, nhanh chóng nhảy xuống tới đỡ Cảnh Lăng.

“Lăng, người chạy vội vã như vậy làm cái gì?” Bên tai truyền đến Oanh Nhi giễu cợt thanh âm, “Là chờ không được phải thử một chút nhìn sao?”

“Cút sang một bên!” Cảnh Lăng tức giận nhìn xem Oanh Nhi, nàng trước kia làm sao lại không có phát hiện, Oanh Nhi rõ ràng là loại này thuộc tính! Thật sự là, quá, rất xấu rồi! Sớm như vậy liền đem mình cho Oanh Nhi, lại để cho Oanh Nhi bại lộ chân thật nhất chính mình, thật sự là quá thất sách a! Cảnh Lăng thật sâu ảo não.

Chẳng qua là không biết vì cái gì, lúc trước Oanh Nhi theo như lời bàn đu dây thượng cách chơi lại trở thành hình ảnh, không ngừng tại trong đầu của mình hiện lên, Cảnh Lăng chỉ cảm thấy khí huyết dâng lên, trên mặt đỏ bừng một mảnh.

Nàng nhất định là điên rồi, bằng không thì làm sao sẽ như thế trong chờ mong cảm thấy thẹn đến cực điểm sự tình đây!

“Lăng đang suy nghĩ gì, mặt hồng như vậy?” Oanh Nhi ân cần mà hỏi một câu.

“Cái gì cũng tốt!” Tựa hồ là vì che giấu sự chột dạ của mình, Cảnh Lăng có chút đề cao âm lượng, “Dù sao không là đang nghĩ người nói cái loại này cảm thấy thẹn sự tình!”

“A, nguyên lai là suy nghĩ Oanh Nhi nói cách chơi a.” Oanh Nhi hiểu rõ cười cười, “Khó trách Lăng đỏ mặt đây.”

“Oanh Nhi!!!”

Trống trải trong sân đột nhiên truyền ra một cái nổi giận gào to: “Đêm nay người mơ tưởng thượng Bồn công chúa giường!”

“Lăng, đừng như vậy, có chuyện hảo hảo nói nha.”

54. Chương 54

Xuất cung xây dựng phủ ngày thứ ba là muốn hồi cung đấy, cho nên mấy ngày nay buổi tối, Cảnh Lăng đều không có lại để cho Oanh Nhi làm quá chuyện gì quá phận tình, liền là chân chính che chắn bông thuần túy nói chuyện phẩm.

Tại ngoài cung cùng Oanh Nhi đi rồi ba ngày, lần nữa ngồi lên xe ngựa tiến cung thời điểm, Cảnh Lăng nhìn xem dần dần xuất hiện ở ngoài cửa sổ là cung đình, chỉ cảm thấy một hồi áp lực. Quả nhiên, một khi tự do, liền không bao giờ nữa muốn trở lại loại này áp xuống giống như địa phương.

Cảnh Lăng cầm lấy Oanh Nhi tay nắm thật chặt, Oanh Nhi trở tay vỗ vỗ Cảnh Lăng tay, trấn an nói: “Chớ khẩn trương, Lăng, không cần bao nhiêu thời gian chúng ta hãy về nhà rồi.”

“Về nhà.” Cảnh Lăng lập lại thoáng một phát hai chữ này, chỉ cảm thấy tâm tình cũng tốt hơn nhiều.

“Ừ, về nhà.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nói ra, “Hai ta gia.”

“Ai cùng ngươi là một nhà đấy!” Cảnh Lăng đỏ mặt nói một câu.

“Lăng đã muốn Oanh Nhi thân thể, bây giờ là không muốn nhận thức tương mục sao?” Oanh Nhi ôm Cảnh Lăng vòng eo, làm nũng nói.

“Đến tột cùng là ai muốn rồi ai thân thể a!” Cảnh Lăng phần nộ trừng Oanh Nhi liếc, nói ra.

“Hắc hắc, Lăng rút cuộc thừa nhận, thân thể của ngươi là cho Oanh Nhi rồi a.” Oanh Nhi tiến đến Cảnh Lăng bên tai, nhẹ cắn một cái.

“Ai... Ai thừa nhận...” Cảnh Lăng rút cổ một cái, quay đầu đi.

“A, Lăng, ngươi không thừa nhận cũng không sao.” Cảnh Lăng cười cười, nói ra, “Dù sao ngươi đem đầu tiên lạc hồng, Oanh Nhi đã thu tập rồi, ngươi chính là đều muốn quyết nợ đều lại không hết rồi.”

“Ngươi...” Cảnh Lăng cúi đầu, không cách nào trực tiếp Oanh Nhi rồi, “Quả thực là không biết xấu hổ!”

“Đa tạ Lăng khích lệ.” Oanh Nhi cười, nhéo nhéo Cảnh Lăng vòng eo, “Lăng, ngươi có lẽ ăn nhiều một điểm, như vậy cảm bốc lên đến mới có điểm thịt.”

“Cút sang một bên.” Cảnh Lăng có chút tức giận đẩy Oanh Nhi một chút, đã đi ra Oanh Nhi ôm ấp hoài bão.

“Lăng, đừng nóng giận nha, ngươi muốn lý giải thoáng một phát Oanh Nhi.” Oanh Nhi một lần nữa ngồi vào Cảnh Lăng bên người, “Đụng một cái thượng Lăng, Oanh Nhi liền tìm lòng không được rồi nha.”

“Đi ngươi tìm lòng không được.” Tuy rằng là như thế này nói qua, nhưng mà Cảnh Lăng khóe miệng hay vẫn là giơ lên đứng lên.

“Lăng, Oanh Nhi có thể như vậy, cũng là bởi vì Lăng thật sự là quá mê người nữa nha.” Oanh Nhi ngoắc một cái môi, nói ra.

Oanh Nhi cùng Cảnh Lăng hai người nói qua ấm lòng mà nói, không có chút nào ý thức được thời gian trôi qua, biết rõ xa phu gõ cửa xe, hai người mới phát hiện, đã đến trong nội cung rồi.

Oanh Nhi trước tiên xuống xe, hướng phía trong xe Cảnh Lăng vươn tay: “Công chúa cẩn thận.” Động tác này, nàng đã làm vô số lần rồi, nhưng là bất kể làm bao nhiêu lần, cũng sẽ không chán. Chỉ cần có thể nắm Lăng tay, mặc kệ làm cái gì, nàng đều cảm giác phải vô cùng hạnh phúc.

“Ừ.” Cảnh Lăng nhàn nhạt ừ một tiếng, đem tay của mình giao cho Oanh Nhi, tùy ý Oanh Nhi nắm chính mình xuống xe.

“Lăng, nếu như nơi này là phủ công chúa, Oanh Nhi đã đem Lăng toàn bộ người ôm ngang đứng lên đây.” Thừa dịp người khác không chú ý, Oanh Nhi lặng lẽ đi vào Cảnh Lăng lỗ tai, nói ra.

“Ngươi đứng đắn bắt lính theo danh sách không?” Cảnh Lăng hung hăng trừng Oanh Nhi liếc, nói ra.

“Không được.” Oanh Nhi nghiêm mặt nói, “Đối mặt với Lăng, nếu Oanh Nhi có thể nghiêm chỉnh lại, cái kia đã nói lên Oanh Nhi không thương Lăng rồi. Lăng nhất định không hy vọng Oanh Nhi không thương Lăng a.”

“Không biết trang điểm rồi.” Cảnh Lăng hừ một tiếng, nói ra, “Người không thương Bồn công chúa, có rất nhiều nhân ái Bồn công chúa.”

“Thế nhưng là, ngoại trừ Oanh Nhi, không ai có thể cho Lăng mang đến cực hạn hưởng thụ lấy a.” Oanh Nhi cười nhẹ, thối nhẹ thở ra một hơi tại Cảnh Lăng cổ lúc giữa.

Trong cổ ngứa dấy, Cảnh Lăng rút cổ một cái, thò tay tại Oanh Nhi bên hông hung hăng bấm một cái, chứng kiến Oanh Nhi hơi đau đón biểu lộ, mới hài lòng thu tay lại.

“Lần sau lại như vậy không che đầy miệng, Bồn công chúa thì càng thêm dùng sức.” Cảnh Lăng hừ cười bụng đi về phía trước.

Oanh Nhi ngoắc một cái khoe miệng, đuổi kịp rồi Cảnh Lăng bước chân. Lăng chính là Lăng, chính là tại véo nàng thời điểm, đều không nỡ bỏ dùng sức đây. Lăng vừa mới cái kia một phen véo, kỳ thật căn bản cũng không có cho Oanh Nhi mang đến bao nhiêu đau đón, ngược lại khơi dậy một loại khác thường cảm thụ.

Cảnh Lăng cùng oanh mà đi rồi Hoàng trong hậu cung yết kiến rồi Hoàng hậu cùng Hoàng đế.

Hoàng đế chứng kiến chính mình đại nữ nhi hết sức cao hứng, ban thưởng rồi Cảnh Lăng không ít thứ đồ vật, cùng Cảnh Lăng nói một hồi lâu lời nói. Thẳng đến bên người thái giám nhắc nhở có quan viên tại ngự thư phòng đang chờ rồi, mới quay người rời đi.

“Lăng nhi, cùng mẫu hậu đi bên ngoài đi một chút đi.” Hoàng hậu từ chủ vị đứng lên, đi đến Cảnh Lăng bên người, “Vài ngày không gặp, mẫu hậu có chút nhớ nhung ngươi rồi đây.”

“Đúng, mẫu hậu.” Cảnh Lăng có chút được sủng ái mà lo sợ, mẫu hậu chủ động ước nàng đi ra ngoài, thế nhưng là đầu một hồi. Kể từ khi biết mẫu hậu là thật tâm quan tâm chính mình về sau, Cảnh Lăng vẫn đang mong đợi có thể cùng mẫu hậu một chỗ một đoạn thời gian, không có nghĩ đến cái này cơ lại nhanh như vậy đã tới rồi.

Oanh Nhi thấy thế, cũng muốn đuổi kịp, lại bị Hoàng hậu huy thối liêu.

“Ngươi liền ở chỗ này chờ a.” Hoàng hậu nói qua, đối với người bên cạnh cũng nói một câu, “Các người đều chờ cùng gặp.”

“Đúng, Hoàng hậu.”

Trong thị nữ đưa mắt nhìn Cảnh Lăng cùng Hoàng hậu bóng dáng của hai người rời đi.

Hoàng hậu yêu thích hoa sơn trà, trong sân đủ loại rồi kiêu diễm hoa sơn trà, thoát nhìn hết sức xinh đẹp.

“Nói đi” Hoàng hậu đi vào gần nhất một đóa hoa sơn trà, cúi người, nhắm mắt lại hít hà, nhàn nhạt nói ra, “Người nam nhân kia là ai?”

“Wtf...?” Cảnh Lăng sửng sốt một chút, đối với Hoàng hậu đột nhiên lời nói có chút làm không rõ ràng ý tứ trong đó, “Cái gì nam nhân?”

“Không là nam nhân a.” Hoàng hậu thở dài một tiếng, đem trong tay hoa sơn trà hái xuống, xoay người sang chỗ khác, nhìn xem Cảnh Lăng.

Không biết có phải hay không là ảo giác, Cảnh Lăng cảm giác, cảm thấy tại mẫu hậu trước mắt, chính mình có một loại hoàn toàn bị nhìn thấu cảm giác, đã liền ở sâu trong nội tâm sâu nhất bí mật đều bị nhìn xuyên rồi.

Cảnh Lăng vô thức lui về sau một bước, đều muốn tránh đi Hoàng hậu loại này nhiếp ảnh mắt của người.

“Ta mặc dù có qua như vậy phỏng đoán” Hoàng hậu từng bước một đi về hướng Cảnh Lăng, “Lại không nghĩ rằng, rõ ràng thật sự đã trở thành sự thật.”

“Mẫu, mẫu hậu, Lăng nhi không biết rõ ý của người.” Cảnh Lăng nói ra.

“Bên cạnh người đặc biệt thân dày nữ tử...” Hoàng hậu cau mày, đem hoa sơn trà đặt ở bờ môi, đôi môi có chút bĩu một cái, mân tiếp theo cánh hoa đến.

Cảnh Lăng nhìn xem Hoàng hậu, chỉ cảm thấy nàng động tác này ưu nhã động lòng người, có loại cao không thể chạm cảm giác.

Bắt lại dính tại cánh môi thượng cánh hoa, Hoàng hậu lại đi vào một bước, nói ra: “Là cái kia gọi Oanh Nhi thị nữ?”

“Oanh, cái gì oanh vậy?” Tuy rằng không biết rõ mẫu hậu đang nói cái gì, nhưng mà Cảnh Lăng đối với Oanh Nhi tên hết sức miễn cưỡng. Hoàng hậu vừa gọi đến Oanh Nhi tên, nàng liền phản xạ có điều kiện hỏi.

“Lăng, mẫu hậu là một cái người biết chuyện.” Hoàng hậu nhìn xem Cảnh Lăng, nói ra, “Cái kia cầm đi người đêm thứ nhất nữ tử, là Oanh Nhi có phải hay không?” Hoàng hậu ánh mắt đột nhiên trở nên Lăng lệ ác liệt...mà bắt đầu, thẳng tắp nhìn về phía Cảnh Lăng, lại để cho Cảnh Lăng có loại không chỗ có thể trốn cảm giác.

“Mẫu, mẫu hậu, người đang nói cái gì nha...” Cảnh Lăng trong lòng căng thẳng, tránh đi Hoàng hậu ánh mắt, không ngừng lui về phía sau lấy, miễn cưỡng vừa cười vừa nói, “Cái gì đêm thứ nhất, cái gì Oanh Nhi, Lăng nhi như thế nào nghe không hiểu.”

“Người nghe hiểu được đấy, Lăng.” Hoàng hậu từng bước một đến gần lấy, nói ra, “Người minh bạch mẫu hậu ý tứ đấy.”

“Mẫu, mẫu hậu...” Cảnh Lăng đã thối lui đến rồi vách tường, không thể lui được nữa.

“Nhìn xem mẫu hậu!” Hoàng hậu đột nhiên làm lớn ra âm lượng.

“Mẫu, mẫu hậu!” Cảnh Lăng phản xạ có điều kiện đối mặt Hoàng hậu tinh mịch hai con ngươi, nỗi lòng thoáng cái liền loạn sáo.

“Lăng, trong cung nhiều năm như vậy, từ một người tiêu sái đường tư thế lên, mẫu hậu có thể giống nhau nhìn ra người này là không phải xử nữ.” Hoàng hậu ánh mắt sắc bén mà nói qua, “Người đi tới Đệ trong nháy mắt, mẫu hậu liền đã nhìn ra, người đã, không phải tám thân xử nữ rồi.”

“Mẫu hậu!” Cảnh Lăng cuống quýt quỳ xuống, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, mẫu hậu chẳng qua là nhìn thoáng qua nên cái gì cũng biết rồi.

“Nữ tử kia, là Oanh Nhi không sai a.” Hoàng hậu nhìn xem Cảnh Lăng, nói.

“Mẫu hậu, Lăng nhi sai rồi.” Cảnh Lăng mở miệng nói, “Đây hết thảy cùng Oanh Nhi không có quan hệ. Cầu mẫu hậu buông tha Oanh Nhi, Oanh Nhi là bị con gái bắt buộc đấy, nàng là vô tội.”

“Chuyện này, còn có đúng sai sao?” Hoàng hậu thanh âm như cũ là nhàn nhạt đấy.

Cảnh Lăng thoáng cái liền hoảng loạn rồi, nàng chưa bao giờ biết rõ, mẫu hậu rõ ràng có thể liếc nhìn ra nàng có phải hay không xử nữ. Sớm biết, nàng lúc trước cùng Oanh Nhi tụt cũng không như vậy không lý trí rồi, cái này thâm rồi, điểm ô công chúa thân thể, mẫu hậu chắc chắn sẽ không buông tha Oanh Nhi đấy. Nghĩ đến Oanh Nhi có thể sẽ chết, Cảnh Lăng liền ức chế không nổi đau lòng.

“Mẫu hậu, van người.” Cảnh Lăng dắt lấy Hoàng hậu vạt áo, “Đây hết thảy thật sự cùng Oanh Nhi không có quan hệ. Mẫu hậu như thế nào phạt Lăng nhi cũng có thể, cầu người, buông tha nàng.”

“Nàng đối với người, liền trọng yếu như vậy?” Hoàng hậu nói, “Trọng yếu đến người cái gì đều nguyện ý?”

“Vâng.” Cảnh Lăng rất khẳng định gật gật đầu.

“Nếu như mẫu hậu muốn người gả cho một người nam tử đấy?” Hoàng hậu nhìn xem Cảnh Lăng buông xuống lấy đầu, mở miệng hỏi.

“Lăng, Lăng nhi...” Cảnh Lăng run rẩy lên, nàng như thế nào đều không thể tưởng được, mẫu hậu lại là đưa ra tàn nhẫn như vậy điều kiện.

“Rất tàn nhẫn có phải hay không?” Hoàng hậu cười trào phúng cười, “Nếu như chỉ có cái này một cái lựa chọn có thể bảo trụ mạng của nàng đây? Người muốn là không đáp ứng, nàng lập tức đầu người rơi xuống đất!”

“Mẫu hậu!”

“Làm ra lựa chọn của người a.” Hoàng hậu giọng điệu hết sức lạnh lùng, “Người là hi sinh chính mình, hay vẫn là hi sinh nàng?”

“Lăng nhi” Cảnh Lăng hung ác cắn răng nói, run rẩy nói ra, “Lăng nhi đáp ứng, cầu mẫu hậu tha Lăng nhi một con đường sống!” Nói ra cuối cùng thời điểm, Cảnh Lăng thanh âm độc nghẹn ngào, nước mắt theo gương mặt không ngừng chảy xuống. Nội tâm của nàng sống không bằng chết, thế nhưng là, nếu như chỉ có như vậy có thể bảo toàn Oanh Nhi mà nói, nàng không làm không được.

“Đứng lên đi.” Hoàng hậu thật sâu thở dài một hơi, “Người cùng nàng, quả nhiên tương tự tới cực điểm. Chuyện như vậy, ta cũng sớm nên ngờ tới đây.” Hoàng hậu nói qua, nhẹ nhàng đem Cảnh Lăng từ trên mặt đất đỡ lên.

“Mẫu, mẫu hậu?” Cảnh Lăng hai mắt đầm lệ mờ lung mà nhìn Hoàng hậu, trên gương mặt tràn đầy nước mắt.

Hoàng hậu thò tay lau sạch nhè nhẹ đi Cảnh Lăng trên gương mặt nước mắt, ôn nhu nói ra: “Mẫu hậu vừa mới chẳng qua là lừa dối người đấy. Mẫu hậu chỉ là muốn người biết, cùng Oanh Nhi cùng một chỗ, người có một ngày sẽ gặp đối với như thế nào lựa chọn.”

Cảnh Lăng sững sờ mà nhìn Hoàng hậu, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên như thế nào phản ứng.

“Lăng nhi, người cũng đã biết, người bây giờ hành vi là kinh thế hãi tục đấy.” Hoàng hậu nói, “Chỉ có ta một người phát hiện thời điểm, còn cho người chặt vật như vậy, nếu như bị những người khác đã biết, hậu quả cũng không phải là bức bách người gả cho một người nam nhân như vậy. Dù cho như vậy, người cũng không buông bỏ sao?”

“Vâng.” Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy kiên định, “Cho dù là chết, cũng không thể đem ta cùng Oanh Nhi tách ra.”

Nhìn xem Cảnh Lăng trong mắt kiên định, Hoàng hậu cảm thấy nàng nhìn thấy lúc trước tỷ tỷ, khuyên can mà nói kẹt tại yết hầu miệng, rõ ràng một chữ cũng nói không nên lời.

“Người đi đi.” Dem trong tay hoa trà cắm ở Cảnh Lăng trên đầu, Hoàng rồi nói ra.

“Mẫu hậu, không có cái khác muốn nói rồi hả?” Cảnh Lăng khó có thể tin mà nhìn Hoàng hậu.

“Đi thôi.” Hoàng hậu phát phát tay, “Về sau hay vẫn là ít tiền cung, bị người phát hiện rồi bí mật của người, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.”

“Đa tạ mẫu hậu.” Hướng phía Hoàng hậu thật sâu bái, Cảnh Lăng quay người rời đi.

“Không hổ là nữ nhi của nàng, đã liền cố chấp đều giống như đức.” Nhìn xem Cảnh Lăng bóng lưng rời đi, Hoàng hậu than nhẹ một tiếng.

“Tỷ tỷ a tỷ tỷ, con gái của người cùng người đi lên giống nhau con đường, muội muội nên làm cái gì bây giờ?” Hoàng hậu nhìn trời, mở miệng nói, “Ta có lẽ ngăn cản nàng đấy, thế nhưng là nàng cùng lúc trước người quả thực là giống như đức, ta căn bản, không có cách nào. Tỷ tỷ, nếu như người trên trời có linh, cầu người bảo hộ lấy nàng, ngàn vạn đừng để cho nàng, cùng người một cái kết cục.”

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: ~()~ về sau nhất định phải ghi một đồng Hoàng hậu lần bên ngoài, yêu chết Hoàng hậu rồi

~_(: ”)_ còn có đừng quá xoắn xuýt bàn đu dây play, cách chơi chỉ có Oanh Nhi một người biết rõ

55. Chương 55

Từ Hoàng trong hậu cung đi ra về sau, Cảnh Lăng vẫn không nói một lời, trầm mặc dị thường. Chính là đã đến trên xe ngựa, hay vẫn là cau mày.

Oanh Nhi nhìn không được mở miệng hỏi: “Lăng, người làm sao vậy, tâm sự nặng nề?”

“Ta vừa mới cùng mẫu hậu nói một lát lời nói.” Nhìn xem Oanh Nhi hơi lo lắng ánh mắt, Cảnh Lăng thở dài một hơi, hồi đáp.

“Hoàng hậu nương nương nói gì đó sao?” Oanh Nhi nhìn chăm chăm vào Cảnh Lăng hai con ngươi, hỏi.

“Mẫu hậu biết rõ hai chúng ta quan hệ.” Cảnh Lăng nói ra, “Liếc mắt một cái liền nhìn ra.”

Oanh Nhi là đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, thả tại bên người dưới hai tay ý thức mà quấy lấy quần áo: “Cái kia, cái kia Hoàng hậu nương nương còn nói gì đó? Hoặc là, xử trí như thế nào chuyện này?”

“Mẫu hậu nói, nếu như muốn bảo trụ mạng của người, ta nhất định phải gả cho một người nam tử.” Nhìn xem Oanh Nhi, Cảnh Lăng đầy mắt tràn đầy đau thương, “Ta, đã đáp ứng.”

“Không thể!” Oanh Nhi nâng lên âm lượng, tâm tình hết sức kích động, nắm chặt rồi Cảnh Lăng hai tay, “Lăng, cùng hân nhìn xem người gả làm người khác phụ, Oanh Nhi yên tĩnh nhưng bây giờ sẽ chết tại Lăng trước mặt!”

Nhìn xem Oanh Nhi vẻ mặt kích động, Cảnh Lăng trong lòng âm áp, duỗi tay nắm chặt Oanh Nhi hai tay, đầy mắt tràn đầy ôn nhu: “Oanh Nhi, đừng kích động như vậy, ta là lừa gạt người.”

“Lăng, người muốn hù chết Oanh Nhi sao?” Oanh Nhi có chút trách cứ nhìn Cảnh Lăng liếc, nói ra, “Nói loại này mê sảng.”

“Không, vừa mới ta và người nói sự tình, xác thực đã xảy ra.” Cảnh Lăng mở miệng nói, “Chẳng qua là, ta không có nói cho người biết kết quả mà thôi. Mẫu hậu nàng, cuối cùng thừa nhận quan hệ của chúng ta.”

“Người nói là, Hoàng hậu nương nương...” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy khó có thể tin. Nàng cho rằng, Hoàng hậu sẽ đem hết toàn lực ngăn cản các nàng, thậm chí sẽ giết nàng cũng không phải là không được.

“Rất khó tin tưởng có phải hay không?” Cảnh Lăng ngoắc một cái khóe miệng, sờ lên Oanh Nhi cái cằm, nói ra, “Ta cũng không thể tin được, nhưng đây là sự thật.”

“Có lẽ, Hoàng hậu có chính nàng suy tính a.” Oanh Nhi suy nghĩ một chút, cũng nghĩ không thông Hoàng hậu tâm tư, chỉ có thể như vậy nói qua.

“Ừ, cũng chỉ có thể nghĩ như vậy rồi.” Cảnh Lăng thở dài một tiếng, hy vọng, mọi sự đều hướng tốt phương hướng phát triển.

“Lăng, đừng lo lắng.” Oanh Nhi đem Cảnh Lăng kéo vào trong ngực, nói ra, “Hết thủy có Oanh nhi đây.”

“Liền người cái này tay chân lèo khèo đấy” nhéo nhéo Oanh Nhi cánh tay, Cảnh Lăng nói ra, “Người có thể làm mấy thứ gì đó?”

“Lăng cũng chớ xem thường Oanh Nhi” Oanh Nhi cười nói, “Chỉ có Oanh Nhi cái này tay chân lèo khèo, mới có thể cho Lăng mang đến cực hạn hưởng thụ đây.”

“Người...” Cảnh Lăng lấy cùi chỏ hung hăng nện cho thoáng một phát Oanh Nhi lồng ngực, đôi má ửng đỏ, “Thật không biết xấu hổ!”

“Lăng ưa thích, nhưng lại không phải là Oanh Nhi loại này không biết xấu hổ sao?” Ôm thật chặt Cảnh Lăng, Oanh Nhi cười nhẹ.

“Mới không phải đây!” Cảnh Lăng lập tức phản bác, “Vốn, Bồn công chúa mới không thích loại người như người không biết xấu hổ người đâu!”

“Oanh Nhi sẽ biến thành hiện tại loại này không biết xấu hổ bộ dạng, cũng là bởi vì Lăng.” Oanh Nhi cười cười, nói ra, “Lăng cần phải đối với Oanh Nhi chịu trách nhiệm mới được!”

“Một bên ở.” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, “Thật sự là càng ngày càng được một tác lại muốn tiến một thước rồi.” Cảnh Lăng sờ lên cái cằm, suy nghĩ có thể làm cho Oanh Nhi nghe lời một điểm phương pháp.

Nhìn ra Cảnh Lăng trong nội tâm suy nghĩ, Oanh Nhi vừa cười vừa nói: “Lăng, đều muốn Oanh Nhi không như vậy được một tác lại muốn tiến một thước, thế nhưng là muốn trả giá đại giới lắm cơ à nha.”

“Cái gì đại giới?” Cảnh Lăng bản năng cảm giác được một hồi bất an.

“Người cứ nói đi?” Oanh Nhi tại Cảnh Lăng trong cổ thổi thở ra một hơi, tay phải xoa rồi Cảnh Lăng vòng eo, nhẹ nhàng bóp nhẹ đứng lên. Oanh Nhi vuốt ve hết sức có kỹ thuật, Oanh Nhi thân thể rất nhanh liền nóng lên.

Cảnh Lăng hung hăng trừng mắt Oanh Nhi, im ắng lên án lấy hành vi của nàng, thế nhưng là đối lấy nhưng là Oanh Nhi xấu xa mỉm cười.

Cầm lấy Cảnh Lăng cái cằm, Oanh Nhi đem đôi môi của mình cùng nhau đi lên, hung hăng hôn lên Cảnh Lăng đôi môi. Đầu lưỡi mang theo xâm lược ý tứ hàm xúc, hung hăng xâm lấn lấy Cảnh Lăng răng lúc giữa, dây dưa Cảnh Lăng đầu lưỡi, cùng nhau vũ điệu đứng lên.

Cảnh Lăng mở to hai con ngươi, nhìn xem Oanh Nhi hai con ngươi, trong đầu trống rỗng, chỉ cảm thấy, bây giờ Oanh Nhi, hết sức mê người. Kim lòng không được hoàn ở Oanh Nhi phần gáy, Cảnh Lăng chủ động sâu hơn nụ hôn này.

Bởi vì Cảnh Lăng chủ động, Oanh Nhi càng thêm kích bắt đầu chuyển động, kỹ càng gặm cắn Cảnh Lăng đôi môi mỗi một chỗ, hơi thô ráp đầu lưỡi đảo qua mỗi một chỗ miễn cảm địa phương, đều mang đến một loại khác cảm thụ.

“Oanh Nhi...” Dây dưa đôi môi phân ra ra, một nhóm tơ bạc theo Cảnh Lăng khoe miệng thay đổi chảy xuống, thoát nhìn dâm – mị đến cực điểm.

Oanh Nhi cảm thấy nội tâm tất cả khát vọng đều bị tĩnh lại.

“Lăng...” Thấp giọng gọi kêu một tiếng, Oanh Nhi chậm rãi để sát vào rồi Cảnh Lăng, liếm láp lấy Cảnh Lăng đôi má, xoa Cảnh Lăng thân thể.

“Đừng...” Cảnh Lăng tuy rằng cũng có chút tình mê, nhưng lại còn bảo lưu lại một tia thanh minh, “Nơi đây, là xe ngựa... Có... Người...”

“Thật đáng chết!” Oanh Nhi phẫn hận mà nói một câu, nhưng là buông lỏng ra Cảnh Lăng, cầm lấy trên bàn ẩm trà ực mạnh chính mình một cái nước. Ừng ực ừng ực uống vài miệng, mới rút cuộc dẹp loạn này loại rung động cảm giác.

“Đây chính là đỉnh cấp nước trà, Oanh Nhi rõ ràng nuốt chẳng.” Cảnh Lăng hơi phàn nàn thoại ngữ truyền vào Oanh Nhi trong tai, đảo qua đầu quả tim, có loại ngứa cảm giác.

“Ai bảo Lăng lại để cho Oanh Nhi ý động nữa nha?” Oanh Nhi khẽ cười cười, nói ra, “Cũng chỉ có đỉnh cấp nước trà mới có thể bình phục Oanh Nhi trong nội tâm đối với Lăng cảm giác.”

“Không e lệ.” Cảnh Lăng đỏ mặt gò má nói ra.

“Hiện tại đúng là không...nhất e lệ thời điểm đây.” Oanh Nhi nói ra, “Oanh Nhi hiện tại đây trong đầu đều là cùng công chúa giữa cảm thấy then hình ảnh đây.”

“Người trong đầu không thể giả bộ một điểm nghiêm chỉnh thứ đồ vật sao?” Cảnh Lăng hờn dỗi trừng mắt nhìn Oanh Nhi liếc, nói ra.

“Không thể.” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy chăm chú, “Oanh Nhi toàn bộ suy nghĩ đều bị Lăng chiếm lĩnh, chỉ cần có Lăng, Oanh Nhi ở đâu còn có thể muốn những vật khác đây?”

“Này cũng đã thành Bốn công chúa sai rồi.” Cảnh Lăng hừ một tiếng, nói ra.

“Ai nói không phải đây?” Oanh Nhi khẽ cười nói, “Nếu như không là công chúa như vậy hấp dẫn Oanh Nhi, Oanh Nhi cũng sẽ không luống cuống như thế đây.”

“Vốn, Bồn công chúa ở đâu hấp dẫn người rồi!” Cảnh Lăng có chút tức giận nói một câu.

“Ở đâu đều có.” Oanh Nhi đầy mắt tràn đầy ôn hòa, “Lăng, sự hiện hữu của người, bản thân liền là một loại chí mạng hấp dẫn. Biết rõ có độc, nhưng vẫn là làm cho người ta cam tâm tình nguyện nhào tới.”

“Người nói ai có độc đây!” Cảnh Lăng trừng mắt Oanh Nhi, “Cái quỷ gì ví von!”

“Dạ dạ” Oanh Nhi mới nói, “Là Oanh Nhi nói sai rồi đây. Oanh Nhi học thức không tốt, sẽ không nói ví von, Lăng cũng đừng có cùng Oanh Nhi xoắn xuýt loại vấn đề này rồi nha.”

“Người còn học thức không tốt?” Cảnh Lăng lạnh lùng nói ra, “Ban đầu ở Thái Học thời điểm, liền thuộc người học tốt nhất, Bồn công chúa còn muốn dựa vào người dạy đây.”

“Thế nhưng là, từ khi Lăng lấp đầy Oanh Nhi đầu óc về sau, Oanh Nhi trong đầu nên cái gì cũng không có đây.” Oanh Nhi cười cười, nói qua.

Cảnh Lăng đôi má đỏ bừng, lại cũng không nói phản bác Oanh Nhi bảo. Có thể có một người nói mình chiếm cứ nàng toàn bộ tâm thần, dẫn đến nàng không bao giờ nữa nhớ rõ những chuyện khác, là một kiện tuyệt đỉnh hạnh phúc.

“Lăng, người mặt hồng như vậy, có phải hay không đối với Oanh Nhi một phen lời nói cảm thấy động tâm a?” Để sát vào Cảnh Lăng đôi má, Oanh Nhi điều vừa cười vừa nói.

“Người mới động tâm đây.” Cảnh Lăng nói.

“Oanh Nhi tự nhiên là bao giờ cũng không động tâm.” Oanh Nhi cười cười, nói ra.

“Chi” một tiếng, xe ngựa một cái cấp tốc chuyển biến, trong xe hai người phản ứng không thể, thoáng cái bị bỏ đã đến trong góc.

“Lăng, cẩn thận!” Oanh Nhi kinh sợ kêu một tiếng, không nói hai lời, đệm ở rồi Cảnh Lăng dưới thân, không cho Cảnh Lăng nện ở trầm trọng trên vách tường.

Bởi vì bị Oanh Nhi chăm chú hộ trong ngực, Cảnh Lăng ngoại trừ vừa bắt đầu chấn động thời điểm lại càng hoảng sợ, sẽ không có được qua một điểm thương tổn.

“Oanh Nhi, người không sao chứ.” Xe ngựa ngừng lại, Cảnh Lăng lập tức từ Oanh Nhi trong ngực đứng lên, nhìn xem Oanh Nhi, ân cần mà hỏi thăm.

“Chưa, không có việc gì.” Oanh Nhi hướng về phía Cảnh Lăng lộ ra trước sau như một mỉm cười.

Cảnh Lăng nhíu nhíu mày, nhìn về phía Oanh Nhi: “Oanh Nhi, người ở đâu bị thương?” Cùng Oanh Nhi ở chung thời gian lâu như vậy, Oanh Nhi bộ mặt bất kỳ một cái nào biểu lộ cũng sẽ không tránh được ánh mắt của nàng. Oanh Nhi vừa mới mặc dù là mỉm cười, nhưng mà khóe miệng hơi chút trượt hơi có chút, nói rõ nàng tại nhịn đau.

“Một, một chút.” Biết rõ không thể gạt được Cảnh Lăng, Oanh Nhi chỉ có thể chi tiết nói rõ, “Vừa mới đâm vào bên cạnh thời điểm, vừa mới có một cái chén trà rơi vào sau lưng của ta, bị thương đại khái là cho mảnh sứ vỡ phá vỡ một chút xú a.”

Vừa nghe nói Oanh Nhi bị thương, Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy lo nghĩ cùng lo lắng: “Tổn thương ở nơi nào, nhanh cho Bồn công chúa nhìn xem.” Nói qua muốn bay qua Oanh Nhi thân thể kỹ càng xem xét.

“Lăng, Oanh Nhi không có chuyện gì đâu.” Oanh Nhi chống đỡ lấy, “Thật sự chẳng qua là một điểm nhỏ tổn thương mà thôi.”

“Coi như là vết thương nhỏ, Bồn công chúa cũng phải nhìn.” Cảnh Lăng kiên trì, “Người cho dù là ngón tay vết cắt hơi có chút điểm, Bồn công chúa đều hội đau lòng, đừng nói là phần lưng bị mảnh sứ vỡ đã thương.”

Không lay chuyển được Cảnh Lăng, Oanh Nhi chỉ có thể ngoan ngoãn nằm sắp lấy cho Cảnh Lăng nhìn.

Oanh Nhi phần lưng có một ít mảnh vết máu, cùng với nàng nói giống nhau, là bị mảnh sứ vỡ tìm mấy đạo vết thương, cũng không phải rất nghiêm trọng, chảy chút huyết mà thôi. Dù là như thế, Cảnh Lăng cũng rất đau lòng.

“Người thăng ngọc này đưa.” Cảnh Lăng nói ra.

“Đổi mặt Lăng, Oanh Nhi nguyện ý làm một đứa ngọc.” Oanh Nhi vừa cười vừa nói, “Cho dù là thiên hạ ngu nhất đồ ngọc.”

Cảnh Lăng cúi đầu không nói lời nào, chẳng qua là thò tay cởi bỏ Oanh Nhi đai lưng.

“Lăng, người lại muốn muốn thừa dịp Oanh Nhi bị thương cơ hội cầm thú một chút.” Oanh Nhi nói ra.

“Nói nhăng gì đấy!” Cảnh Lăng đỏ mặt gò má, “Bổn công chúa bắt quá là cấp cho người bôi thuốc! Đem người đây trong đầu ác – bản thủ tư tưởng thu lại!”

“Lăng dám nói mình sẽ không loại suy nghĩ này sao?” Nhìn xem Cảnh Lăng hai mắt, Oanh Nhi trong mắt tràn đầy vui vẻ, “Đừng nói không có cơ, người hồng thấu đôi má đã bán rẻ người.”

“Câm miệng của người lại a!” Cảnh Lăng cầm lấy chính mình khăn lụa nhét ở Oanh Nhi miệng, thoả mãn cười cười, “Quả nhiên chỉ có như vậy, người đoán so sánh nghe lời.”

“A.....” Oanh Nhi có chút ủy khuất mà nhìn Cảnh Lăng.

“Hừ, miệng của người cứ như vậy dứt lấy a.” Cảnh Lăng cười cười, dứt khoát cười ngồi ở Oanh Nhi trên người, thò tay đem Oanh Nhi xiêm y từ trên bờ vai giặt xuống đến. Bên trong màu lam nhạt cái yếm hiện ra, Cảnh Lăng có chút ngượng ngùng, trước mắt cái này bức cảnh tượng thật đẹp, xinh đẹp nàng cũng có chút nhìn không được. Nguyên thủy nhất khát vọng từ đáy lòng bay lên, Cảnh Lăng con mắt sắc mặt dần dần tối...mà bắt đầu.

“Hoàng tử, người không sao chứ!” Một cái đột ngột thanh âm đột nhiên vang lên phá vỡ một phòng yên lặng.

Một đôi tay vội vàng xốc lên rồi màn xe, Cảnh Phong chui đi vào, vẻ mặt ân cần.

Chứng kiến trong xe cảnh tượng thời điểm, Cảnh Phong lập tức hóa đá.

“Cái kia... Cái gì kia” Cảnh Phong cười khan một tiếng, khuôn mặt lúng túng, từng bước một lui về phía sau nói ra, “Ta, ta không có cái gì trông thấy! Hoàn toàn không có nhìn thấy các người lưỡng trong xe ngựa cái gì kia!” Sau đó cũng như chạy trốn rời đi xe ngựa.

“Lăng, Lục điện hạ, giống như đã hiểu lầm cái gì...” Đem trong miệng khăn lụa lấy xuống, Oanh Nhi quay đầu nhìn xem Cảnh Lăng nói câu, “Có muốn hay không, đi giải thích thoáng một phát?”

“Nhét thượng miệng của người!” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, nàng đương nhiên biết rõ, nàng giờ phút này cùng Oanh Nhi động tác lúc cơ nào mập mờ, mập mờ đến, làm cho người ta không muốn lệch ra đều không được! Chết tiệt Cảnh Phong, làm sao lại không nói một tiếng xông vào!

Hơn nữa, Cảnh Phong rõ ràng thấy được Oanh Nhi bộ lạc con, đây mới là không...nhất nhưng lại tha thứ!

“A.” Oanh Nhi ngoan ngoãn nhét thượng miệng của mình, không nói thêm gì nữa bảo.

56. Chương 56

“Vừa mới là chuyện gì xảy ra?” Cảnh Phong rời đi về sau, Cảnh Lăng lại để cho Oanh Nhi tự mình một người nằm sấp trong xe, nàng rèm xe vén lên, hỏi câu phía ngoài xa phu.

“Vừa mới có một chiếc xe ngựa mạnh mẽ đâm tới đánh tới.” Xa phu nói ra.

“Sáu Hoàng đệ xe ngựa?” Cảnh Lăng nhíu mày, hỏi.

“Không phải.” Xa phu nói ra, “Là một cỗ lạng lăm xe ngựa, lão đảo đấy, đừng phải bỏ chạy không thấy nhĩ rồi. Lục diện hạ là về sau đến đấy. Lục diện hạ hẳn là có việc tìm đến Công chúa điện hạ đấy, kì quái, như thế nào rồi đi nhanh như vậy.”

“Bất kể hẳn.” Cảnh Lăng trầm mặt nói một câu, quay người tiến vào trong xe. Tựa hồ nhớ ra cái gì đó, Cảnh Lăng từ lập trong rèm nhô đầu ra, đối với xa phu nói ra, “Tiếp theo, không có Bồn công chúa cho phép, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào trong xe, biết không, chính là Hoàng đệ đã đến, cũng cho Bồn công chúa ngăn đón ở bên ngoài!”

“Đúng, công chúa.” Xa phu hồi đáp.

“Ừ.” Cảnh Lăng có chút hài lòng đã kéo xuống rèm.

Trong xe, Oanh Nhi còn ngoan ngoãn nằm ở trên giường, Cảnh Lăng cầm lấy vừa mới đặt lên bàn thuốc trị thương, đi về hướng Oanh Nhi. Nhu hòa mà giúp đỡ Oanh Nhi cởi xiêm y.

Oanh Nhi tổn thương cũng không phải rất nghiêm trọng, sau lưng bị bể nát mảnh sứ vỡ kéo lê rồi vài đạo vết thương, may mà miệng vết thương cũng không phải rất sâu, chảy máu cũng không phải rất nhiều. Cảnh Lăng cầm lấy thuốc trị thương giúp đỡ Oanh Nhi tại trên vết thương bôi mỡ, thuốc mỡ một thoa lên đi, miệng vết thương lập tức liền không chảy máu rồi.

Thuốc trị thương là trong nội cung Trần Phẩm, không có quá nhiều kích thích tính, bôi lên ở phía sau lưng, có một loại hơi lạnh cảm giác, hết sức thoải mái.

Oanh Nhi nhắm mắt lại hừ một tiếng, cảm giác hết sức sáng khoái.

“Nhìn người cái này vẻ mặt dâm dăng bộ dạng.” Nhìn xem Oanh Nhi biểu lộ, Cảnh Lăng cười trêu nói.

“Cái kia cũng là bởi vì Lăng.” Oanh Nhi trên mặt không thay đổi, cười cười, nói ra, “Nếu như không phải Lăng, Oanh Nhi cũng sẽ không biến thành hiện tại cái dạng này đây.”

“Lại lại đến Bồn công chúa trên đầu.” Cảnh Lăng nhẹ nhàng gõ một cái Oanh Nhi đầu, hơi tức giận nói ra.

“Oanh Nhi nói lời có thể những câu là thật đấy.” Oanh Nhi bùm lấy mình bị đánh trúng địa phương, nói ra.

“Bị thương còn không an phận.” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, nói ra.

“Một chút vết thương nhỏ mà thôi.” Oanh Nhi cười cười, nói ra, “Tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng Oanh Nhi cùng Lăng thân mật đấy!”

“Đúng vậy a, một điểm nhỏ tổn thương, sẽ không ảnh hưởng Bồn công chúa cùng người thân mật đây này.” Cảnh Lăng khước miệng quẹo rũ ra một vòng có chút ác liệt vui vẻ, nhìn về phía Oanh Nhi.

Chứng kiến Cảnh Lăng mỉm cười, Oanh Nhi không biết như thế nào đấy, rung mình một cái. Cảnh Lăng nét mặt bây giờ, vì sao nàng cảm thấy nguy hiểm như vậy đây?

“Oanh Nhi.” Cảnh Lăng cười cười, thò tay vỗ vỗ Oanh Nhi đôi má, ngón trở ở phía trên vuốt một cái, nói ra, “Hiện tại, không có người sẽ quấy rầy hai người chúng ta rồi.”

“Vâng.” Oanh Nhi cười khan một tiếng, nói ra” thật là, không ai sẽ đánh, quấy rầy ta.”

“Cái kia Bồn công chúa, có thể làm bất luận cái gì Bồn công chúa muốn làm chính là sự tình rồi.” Cảnh Lăng hé mắt, khước miệng vui vẻ sâu hơn.

“Lăng, Lăng đương nhiên có thể, tùy thời làm chính mình sự tình muốn làm.” Oanh Nhi da đầu có chút run lên, vì cái gì, nàng cảm giác, cảm thấy Cảnh Lăng tại đánh cái gì hổng chủ ý đây.

“Bồn công chúa cũng hiểu được là như thế này.” Cảnh Lăng đem từ Oanh Nhi trên người cởi ra áo khoác ném ở một bên, nói ra, “Cái kia, chúng ta để làm điểm chuyện thú vị.”

“Lăng, trên xe, không tốt lắm đâu.” Oanh mới nói.

“Ta đã chào hỏi, không có người vào.” Cảnh Lăng cười, nhéo nhéo Oanh Nhi khóa thân – lộ vòng eo, “Bồn công chúa trước kia làm sao lại không có phát hiện, Oanh Nhi là một cái vưu vật đấy? Oanh Nhi, chúng ta đến thương lượng được không?”

“Lăng, mời, mời nói.” Oanh Nhi trong lòng dâng lên mãnh liệt bất an.

“Bổn công chúa đối với người lần thứ nhất rất cảm thấy hứng thú.” Cảnh Lăng tay đã sờ lên rồi Oanh Nhi lùi, “Nếu như Oanh Nhi hiện tại bị thương muốn nằm sắp lấy nuôi dưỡng, tiếp theo sự tình, không tha giao cho Bổn công chúa đến. Bổn công chúa cam đoan, nhất định khiến người đến cực điểm.”

“Lăng, Lăng, cái này, cái này không tốt lắm đâu.” Nhìn ra Cảnh Lăng ý tưởng, Oanh Nhi muốn thò tay ngăn lại Cảnh Lăng, vươn đi ra tay lại bị Cảnh Lăng tay kia cho bắt được.

“Có cái gì không tốt đấy.” Cảnh Lăng nheo mắt lại, nhìn xem Oanh Nhi, “Người không muốn?”

“Đương nhiên không phải.” Oanh Nhi lập tức nói, “Lăng muốn thế nào, Oanh Nhi đều thì nguyện ý đấy.”

“Lúc này mới như lời.” Cảnh Lăng có chút hài lòng nhẹ gật đầu, dùng Oanh Nhi đai lưng, đem Oanh Nhi hai tay trói tay sau lưng ở phía sau lưng.

“Lăng, người đây là...” Oanh Nhi giật giật, phát hiện tránh kiếp trước, hỏi.

“Một điểm, tiểu tình thú mà thôi.” Cảnh Lăng cười cười, duỗi ra tay tiếp tục hướng xuống mặt tìm kiếm, “Bổn công chúa đã sớm muốn làm như vậy một lần nữa nha. Đáng tiếc mấy lần trước đều bị người áp đi qua, lần này, người bị thương, hết thấy liền giao cho Bổn công chúa a.”

“Lăng...” Cảm nhận được Cảnh Lăng động tác trên tay, Oanh Nhi không khỏi khấn trương lên đứng lên.

“Thật không nghĩ tới, Oanh Nhi rõ ràng còn sẽ khấn trương.” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, nói ra.

“Oanh Nhi không có bao nhiêu chuẩn bị tâm lý.” Oanh Nhi nói ra.

“Lần kia, người cho rằng Bổn công chúa có chuẩn bị tâm lý ư!” Cảnh Lăng hung hăng trừng mắt Oanh Nhi, “Người tên cầm thú này!”

“Cái kia cũng là bởi vì Lăng quá mê người rồi.” Cảnh Lăng lên án bộ dạng thật sự là thật là đáng yêu, Oanh Nhi nhịn không được liền đùa giỡn đứng lên.

“Đúng vậy a.” Cảnh Lăng cười nhạt một tiếng, nói ra, “Cho nên Bổn công chúa hôm nay cũng tới nhận thức thoáng một phát Oanh Nhi mê người, thuận đường cũng học tập Oanh Nhi cầm thú một chút!”

“Lăng, nơi này là trên xe, đừng quá quá tải rồi.” Biết rõ không cách nào ngăn cản Cảnh Lăng, Oanh Nhi chỉ có thể thấp thỏm yêu cầu.

“Bổn công chúa liền ưa thích quá tải.” Cảnh Lăng vỗ vỗ Oanh Nhi đôi má, nói ra.

“Được rồi” Oanh Nhi thở dài một tiếng, “Thuận theo Lăng ưa thích a. Oanh Nhi cuối cùng còn có một vấn đề.”

“Nói.”

“Lăng, người, người sẽ sao?” Oanh Nhi cẩn thận từng li từng tí mà hỏi thăm.

“Người dám chất vấn Bổn công chúa!” Cảnh Lăng phẫn nộ trừng mắt Oanh Nhi, bị người chất vấn cảm giác, thật sự là quá khó chịu nhanh, cho nên Cảnh Lăng đặc biệt khí phách nói, “Bổn công chúa nhìn đồng cung bút tranh so với người xem sách vở còn nhiều!”

Oanh Nhi:...

“Lăng, thật sự là... Đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác a, ha...” Hơn nửa ngày, Oanh Nhi mới biết xuất một câu nói như vậy, nhếch miệng lên lấy, tràn đầy không che giấu được vui vẻ.

“Không cho phép!” Cảnh Lăng có chút tức giận ra lệnh, nàng đầu óc nóng lên, đều nói lộn xộn cái gì lời nói, thiệt là, cái này thật sự là bị chơi khăm rồi!

“Oanh, Oanh Nhi tận lực.” Bởi vì nén cười, Oanh Nhi bộ mặt biểu lộ, có chút vụn vặt.

“Dám bật cười, Bổn công chúa khiến cho người liên tục vài ngày đều nằm ở trên giường!” Cảnh Lăng nói.

“Công chúa đại nhân uy vũ!” Lần này, Oanh Nhi thật sự bật cười.

“Người... Người hồn dân!”

“Đúng, Oanh Nhi hồn dân.” Oanh Nhi cười nhẹ, nói ra.

“Dám giữu cọt Bồn công chúa.” Cảnh Lăng cầm lấy trên bàn chén trà, tung tung, nói ra, “Nhìn vốn công như thế nào giáo huấn người.” Nói qua, Cảnh Lăng đem chén trà trong tay lật qua lật lại nhìn nhiều lần, tự nhủ, “Cái này biểu diễn chơi như thế nào kia mà? Trên sách rõ ràng nói đồ uống trà cũng có thể dùng tại trên thân thể đấy.”

Nghe Cảnh Lăng lăm bầm lăm bầu, Oanh Nhi mồ hôi lạnh liền ra rồi, không nghĩ tới, công chúa đại nhân, nặng như vậy miệng a! Những thứ đồ ngổn ngang này, công chúa đại nhân cuối cùng là từ đâu học được a! May mắn công chúa thoát nhìn, cũng không hiểu những thứ này, bằng không thì nàng có thể đã phải gặp tai ương.

“Lăng, cái kia, cái kia” Oanh Nhi có chút quấy người một cái, khuyên giải nói, “Trên sách nói đều không đáng tin, những vật này người hay vẫn là thu lại tương đối khá. Vạn không nghĩ qua là vỡ vụn rồi, quệt làm bị thương rảnh tay nên làm cái gì bây giờ?”

Cảnh Lăng suy nghĩ một chút, cảm thấy Oanh Nhi nói có chút đạo lý, Oanh Nhi vừa mới đã bị bể nát ẩm trà mảnh vỡ lộng thương rồi, vạn nhất nàng một cái không cẩn thận, lại lộng thương hai người sẽ không tốt.

“Cái kia chén trà hay vẫn là được rồi.” Cảnh Lăng nói qua, đem chén trà bỏ lên trên bàn.

Nhìn lớn Cảnh Lăng buông tha cho chén trà, Oanh Nhi thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng là lại để cho công chúa bỏ đi như vậy cái ý niệm trong đầu. Không đợi nàng hoàn toàn yên lòng, Cảnh Lăng sau một câu làm cho nàng thoáng cái liền sợ choáng váng.

“Cái kia đổi lại ẩm trà a.” Cảnh Lăng nói qua, cầm lấy trên bàn ẩm trà, “Cái này chơi như thế nào, Bồn công chúa hay vẫn là sẽ đấy.” Nói xong nếu có điều chỉ mà sờ lên ẩm trà hồ nước, nói ra, “Oanh Nhi, đây chính là thượng đẳng ẩm tử sa đây.”

Oanh Nhi mồ hôi lạnh đều chảy xuống, công chúa đại nhân, cho quỳ a!

“Người xem cái này, có nhiều thú a, chúng ta không ngại, vui đùa một chút?” Cảnh Lăng một bên nói qua, một bên cầm lấy ẩm tử sa đến gần Oanh Nhi.

“Lăng...” Oanh Nhi thanh âm đều có chút run rẩy, nàng ôn nhu thuần túy công chúa đại nhân lúc nào biến thành như vậy a! Oanh Nhi đều nhanh khóc lên.

“Phù.” Cảnh Lăng duỗi ra ngón trở nhẹ nhẹ đặt ở Oanh Nhi phần môi, nhỏ giọng nói ra, “Oanh Nhi, nhắm mắt lại, Bồn công chúa cho người hảo hảo cảm thụ một chút.”

“Công chúa đại nhân” Oanh Nhi khóc không ra nước mắt mà nhìn Oanh Nhi, “Buông tha Oanh Nhi biết không?”

“Người cứ nói đi?” Cảnh Lăng hé mắt, đáy mắt tràn đầy nguy hiểm.

Oanh Nhi không nói, hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, thấy chết không sờn nói: “Đến đây đi!”

Nhắm hai mắt, Oanh Nhi có thể cảm nhận được ẩm trà lướt qua thân thể của mình cảm giác, cảm không được run rẩy lên.

“Oanh Nhi, kỳ thật, người cũng rất miễn cảm đây.” Cảnh Lăng cười khê âm thanh tại Oanh Nhi vang lên bên tai.

Oanh Nhi không có trả lời, toàn bộ lực chú ý đều đặt ở hai người tiếp xúc địa phương. Cảnh Lăng đụng vào đã càng ngày càng xuống, hầu như muốn va chạm vào cấm địa.

Đột nhiên, Oanh Nhi cảm nhận được một tia ướt át, sau – thân tựa hồ ướt.

Càng ngày càng nhiều nước tụ tập tại hạ – thân, Oanh Nhi gơ lên mắt nhìn đi, phát hiện Cảnh Lăng đem ẩm trà hũ hướng xuống rồi, bên trong nước trà một giọt không dư thừa ngược lại tại chính mình giữa hai chân.

Trong ấm trà nước ngược lại lấy hết, Cảnh Lăng giăng ấm trà vớt trên mặt đất. Chống lại Oanh Nhi tràn đầy kinh ngạc con mắt, Cảnh Lăng cười ngạo nghễ: “Bổn công chúa bắt quá là dọa dọa người.”

Dọa dọa người, dọa dọa người, những lời này không ngừng tại Oanh Nhi trong đầu bồi hồi.

Oanh Nhi:...

“Ai bảo người mỗi lần đều đối với Bổn công chúa vô lễ như vậy!” Cảnh Lăng hừ một tiếng, nói ra, “Bổn công chúa đã từng nói qua, nhất định sẽ trừng phạt người đấy. Lần này bắt quá là trừng phạt nhỏ, người lần sau nếu còn như vậy quá phận, Bổn công chúa sẽ tới thật sự được rồi.”

“Lăng yên tâm, không có lần sau rồi.” Oanh Nhi nói ra, không có lần sau cho người trừng phạt cơ hội, Oanh Nhi trong lòng âm thầm nói ra, lần sau, nàng nhất định đi đầu đem công chúa ngay tại chỗ thực hiện! Miễn cho công chúa lại dùng những vật này đến hù dọa nàng! Tốt nhất là làm được công chúa không có nửa điểm khí lực suy nghĩ lần sau dùng phương pháp gì trừng phạt chính mình!

57. Chương 57

Xe ngựa lắc lư một hồi liền ngừng, xem ra, là công chúa phủ rồi. Xa phu dựa theo Cảnh Lăng yêu cầu, cũng không có quấy rầy người bên trong xe, chẳng qua là lặng lẽ đem xe ngựa dừng hẳn, chờ người bên trong xe sau chỉ thị.

Cảnh Lăng xốc lên cửa sổ xe rèm mắt nhìn bên ngoài, là công chúa phủ cửa chính.

“Oanh Nhi, đến nhà, có thể rời đi.” Kéo xuống màn xe, Cảnh Lăng quay người đối với Oanh Nhi nói ra.

“Ừ,” Oanh Nhi gật gật đầu, trong mắt mang theo một tia khản cầu nhìn xem Cảnh Lăng, “Lăng, người bây giờ, có thể buông ra Oanh Nhi sao?”

“Tại sao phải buông ra?” Cảnh Lăng mỉm cười ngồi ở Oanh Nhi bên người, tại Oanh Nhi trên mặt sờ soạng một cái, nói ra, “Như vậy không phải rất tốt sao?”

“Như vậy, lại để cho Oanh Nhi như thế nào đi ra ngoài?” Oanh Nhi nhìn lướt qua chính mình một – tia – không – treo thân thể, “Lăng là muốn cho người ở phía ngoài đều chứng kiến Oanh Nhi thân thể sao?”

“Ai dám!” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, nói ra, “Không cho phép cho Bổn công chúa trêu hoa ghẹo nguyệt!”

“Lăng, Oanh Nhi oan uổng a.” Oanh Nhi hô to oan uổng, “Đây hết thấy còn không đều là Lăng sai lầm, người lại để cho Oanh Nhi thì cứ như vậy đi ra ngoài, người ở phía ngoài còn không đều gắt gao nhìn chăm chăm vào Oanh Nhi nhìn a.”

“Liền người lý do nhiều.” Cảnh Lăng nói qua, thò tay thay Oanh Nhi cởi bỏ rồi trói lại Oanh Nhi hai tay đai lưng.

Hai tay khôi phục tự do, Oanh Nhi trở mình ngồi dậy, sống bỗng nhúc nhích tay các đốt ngón tay, đối với Cảnh Lăng nói ra: “Lăng, người buộc thật đúng là nhanh.”

Cảnh Lăng lườm Oanh Nhi liếc, nói ra: “Oanh Nhi lúc nào trở nên như vậy quý giá sao?”

“Còn không phải Lăng dưỡng thành như vậy đấy.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nói ra.

“Như vậy mới phải.” Cảnh Lăng nói ra, “Người muốn là suốt ngày như Liễu Nhi các nàng giống nhau, nhìn thấy Bổn công chúa liền câu nệ phải chết, Bổn công chúa vẫn không thể buồn chết!”

“Lăng, có làm khăn lụa sao?” Mắt nhìn chính mình tràn đầy nước đọng hai chân, Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ.

“Có.” Biết rõ Oanh Nhi đều muốn lau khô thân thể, Cảnh Lăng từ trong lòng móc ra làm khăn lụa đưa cho Oanh Nhi.

“Đa tạ Lăng rồi.” Oanh Nhi cười cười, cầm lấy khăn lụa liền tại trên thân thể lau, không thềm để ý chút nào Cảnh Lăng liền tại bên người nhìn xem. Thậm chí vì cố ý gây xích mích Cảnh Lăng, Oanh Nhi cố ý đem chân trái của mình cao cao chi lên, lộ ra cái kia hương diễm địa phương. Ông ánh bọt nước theo trắng nõn đùi chảy xuống, thoát nhìn tình – sắc mặt đến cực điểm.

Cảnh Lăng nhìn xem, hơi ửng đỏ đôi má.

“Lăng, xem được không?” Chứng kiến Cảnh Lăng bộ dạng, Oanh Nhi cười cười, cố ý thả chậm chà xát người động tác, lộ ra thêm nữa địa phương cho Cảnh Lăng nhìn, “Lăng đối với Oanh Nhi thân thể, còn thoải mái?”

“Tranh thủ thời gian lau sạch sẽ rồi.” Cảnh Lăng đem tầm mắt của mình từ cái chỗ kia dịch chuyển khỏi, nhìn nữa, nàng nói không chính xác sẽ bị Oanh Nhi dụ dỗ, “Cho người một thời gian uống cạn chén trà, tranh thủ thời gian cho Bồn công chúa giải quyết những vấn đề này, bằng không thì người liền vĩnh viễn ngốc ở trên xe ngựa a!”

“Đúng, của ta Công chúa điện hạ.” Oanh Nhi một bên nói qua, một bên thay đổi y phục. Oanh Nhi động tác rất nhanh, không có bao nhiêu thời gian sẽ mặc đã xong.

Cảnh Lăng ở nông thôn đánh giá Oanh Nhi một phen, phát hiện không có vấn đề gì về sau, mới rút cuộc nhẹ gật đầu: “Đi thôi, Oanh Nhi, về nhà.”

“Ừ.” Oanh Nhi gật gật đầu, đi theo Cảnh Lăng xuống xe ngựa.

Phủ công chúa bên trong hạ nhân tới tới lui lui đi tới, thoát nhìn có chút bận rộn.

“Tham kiến công chúa.” Chứng kiến Cảnh Lăng, phủ công chúa quản gia đến đây hành lễ.

“Đã xảy ra chuyện gì sao?” Cảnh Lăng mắt nhìn trong phủ đệ bộ lạc, hỏi.

“Hoàng thượng ban thưởng rồi không ít thứ đồ vật.” Quản gia nói ra, “Người trong phủ đều tại chuyển đây.”

Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, tỏ vẻ lý giải.

“Công chúa, Hoàng thượng còn ban thưởng rồi một trận Phượng vĩ cầm.” Quản gia nói ra.

“Phượng vĩ cầm a, thật là thật tốt thứ đồ vật.” Cảnh Lăng suy nghĩ một chút, quay người nhìn về phía Oanh Nhi, “Oanh Nhi, muốn nghe hay không Bồn công chúa đánh đàn?”

“Công chúa tiếng đàn, Oanh Nhi vẫn muốn nhớ kỹ đây.” Oanh Nhi cười cười, nói ra, “Công chúa như thì nguyện ý khảy đàn, Oanh Nhi sẽ trở thành tốt nhất người nghe đấy.”

“Dem Phượng vĩ cầm thả tại hậu viện trong đình a.” Cảnh Lăng phân phó quản gia nói, “Bồn công chúa lập tức qua.”

“Vâng.” Quản gia nhẹ gật đầu, muốn quay người rời đi.

“Đợi một chút” Cảnh Lăng gọi lại người, nói ra, “Thuận đường cầm một chút tốt nhất Tỳ Bà đến.”

“Vâng.” Quản gia đáp ứng, rời đi rồi.

“Oanh Nhi, Bồn công chúa nhớ rõ, người đang ở đây Tỳ Bà thượng tạo nghệ cũng rất không tồi đây.” Cảnh Lăng cười cười, nói ra, “Bồn công chúa cũng thật lâu không có nghe được Oanh Nhi Tỳ Bà uốn khúc nữa nha, vừa vặn thừa cơ hội này, lại để cho Bồn công chúa hảo hảo nghe một chút.”

“Oanh Nhi tuân mệnh.” Oanh Nhi ngoắc một cái khóe miệng, đuổi kịp rồi Cảnh Lăng bước chân.

Cảnh Lăng huy thối liêu tất cả hạ nhân, trong hậu viện lại chỉ còn lại có nàng cùng Oanh Nhi hai người rồi.

Nhìn xem trên bàn tinh xảo Phượng vĩ cầm, Oanh Nhi hết sức ưa thích: “Lăng, Oanh Nhi có thể sờ một chút không?”

“Tự nhiên.” Cảnh Lăng nhường ra một điểm, lại để cho Oanh Nhi có thể đụng phải cầm thân.

Oanh Nhi sờ lên phía trên vân mảnh, nhẹ nhàng đám rồi hai cái dây đàn, thanh âm hết sức thanh thúy. Oanh Nhi nhin không được tán thưởng nói: “Quả nhiên là đàn rất hay.”

“Phụ hoàng ban thưởng đây, tự nhiên là vô cùng tốt đấy.” Cảnh Lăng mỉm cười, “Oanh Nhi có muốn hay không khảy một bản?”

Oanh Nhi lắc đầu, đem chỗ ngồi tặng cho Cảnh Lăng: “Đệ nhất thủ khúc, hay là muốn Lăng đến tốt nhất. Oanh Nhi cũng rất muốn nghe xem Lăng dùng như vậy cầm, có thể khảy đàn ra như thế nào động lòng người khúc đây.”

“Được rồi, người đã như vậy yêu cầu, cái kia Bồn công chúa câu tạm thời khảy một bản thử xem.” Cảnh Lăng ngồi tại vị trí trước, hai tay đánh đàn. Trôi chảy tiếng đàn từ Cảnh Lăng thủ hạ truyền ra, thông qua tiếng đàn, Oanh Nhi tựa hồ thấy được vạn mã lao nhanh mênh mông bao la hùng vĩ hình ảnh, không khỏi có chút tâm thần kích động. Đại khí như vậy khúc, cũng chỉ có công chúa nhân tài như vậy có thể đàn tấu.

Ngồi ở bên cạnh trên ghế, Oanh Nhi nhin không được cầm lên bên cạnh Tỳ Bà. Mười ngón tung bay, réo rất khúc chọc vào – rồi tiến đến, Oanh Nhi khảy đàn khúc hết sức nhu hòa, rõ ràng cùng Cảnh Lăng khúc là hai loại hoàn toàn bất đồng phong cách, giờ phút này lại là hoàn toàn dung hợp lại với nhau. Tựa như Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi hai người, vô luận là tính cách hay vẫn là thân phận đều là ngày đêm khác biệt, nhưng mà, hai tâm ý người tương thông, dung hợp thập phần hoàn mỹ.

Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi nhìn nhau cười cười, đều chìm đắm trong rồi âm nhạc bên trong. Thông qua âm nhạc, các nàng hầu như có thể cảm thụ lớn lẫn nhau nỗi lòng.

Tiếng đàn dây đưa lại với nhau, hai người tâm cũng hưng hăng dây đưa lại với nhau.

Một khúc kết thúc, Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi hai người đều không nói gì, chẳng qua là lẳng lặng nhìn đối phương, thấy thế nào, đều xem không đủ.

“Oanh Nhi...”

“Lăng...”

Hồi lâu, cặp môi đỏ mọng khẽ mở, hai người giúp nhau kêu tên của đối phương, đáy mắt tràn đầy láy đi không được ôn nhu.

“Lại đến một khúc a.” Cảnh Lăng đề nghị.

“Tốt.” Oanh Nhi mỉm cười, nói ra.

Lúc này đây, hai người ăn ý lựa chọn rồi một khúc Phượng cầu hoàng, tiếng đàn triền miên đến cực điểm. Hai người hợp tấu, đem bên trong yêu say đắm diễn tấu phát huy tác dụng vô cùng.

Khúc đàn giăng co hồi lâu, mới cuối cùng kết thúc.

“Hặc hặc, tốt.” Một cái đột ngột thanh âm trong lúc đó xuất hiện, đã cắt đứt giữa hai người không khí ấm áp.

Cảnh Lăng lông mày nhíu chặt, có chút không vui mà nhìn phát ra âm thanh địa phương, là Tướng quân. Chứng kiến người này, Cảnh Lăng liền không có gì hảo tâm tình.

“Công chúa khúc đàn thật là khiến vi thần mở rộng tầm mắt.” Vệ Trung nhìn xem Cảnh Lăng trong mắt, tràn đầy si mê, “Công chúa tốt tài hoa, không nghĩ tới công chúa thị nữ bên người, cũng là thâm tàng bất lậu a.” Nhớ tới chính mình bởi vì Cảnh Bình tính toán, không duyên cớ đã mất đi đạt được Cảnh Lăng cùng cái kia xinh đẹp thị nữ cơ hội, Vệ Trung đã cảm thấy một hồi biệt khuất, đối với Cảnh Bình cũng càng phát ra không chào đón đứng lên.

“Nhiều tạ Tướng quân tán dương.” Cảnh Lăng vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà đáp trả.

“Tướng quân đến đây nhưng lại là có chuyện?” Cảnh Lăng nhàn nhạt hỏi, “Có chuyện, cũng nhanh chút nói xong, Bồn công chúa còn có chuyện muốn bề bộn.”

“Vi thần là đến đây cung Hạ công chúa thăng quan vui mừng đấy.” Vệ Trung bái, tư thái hết sức ưu nhã, “Vi thần muốn nhìn một chút công chúa có cái gì cần phải trợ giúp đấy, có thể hơi cố gắng hết sức non nớt chỉ lực. Cảnh Bình công chúa không cách nào xuất cung, mới nhờ cậy vi thần cố gắng hết sức một phần tâm ý đấy.” Vệ Trung lời nói này nói hợp tình hợp lý, Cảnh Lăng cũng không nên trực tiếp không nể mặt đuổi người.

“Bổn công chúa nơi đây, mọi chuyện đều tốt, nhiều tạ Tướng quân quan tâm.” Cảnh Lăng lạnh mặt nói, “Tướng quân nhất định còn có rất nhiều chuyện muốn bề bộn, Bổn công chúa sẽ không quấy rầy tướng quân, người tới tiễn khách.”

“Công chúa, vi thần hôm nay là được trống không.” Vệ Trung hết sức da mặt dày, Cảnh Lăng đã rõ rệt đuổi người, hần hay vẫn là không đi.

Cảnh Lăng thả tại bên người hai tay nắm chặt lại quyền, nhịn xuống nội tâm lửa giận.

“Vậy thì mời Tướng quân đi Nội Đường uống trà a.” Cảnh Lăng nói qua muốn mang Vệ Trung đi Nội Đường ngồi một chút, chẳng qua là chưa có chạy hai bước, Cảnh Lăng bóng dáng liền lắc lư đứng lên, đột nhiên liền té xuống.

“Công chúa!” Oanh Nhi kinh sợ kêu một tiếng, đỡ Cảnh Lăng, trong mắt tràn đầy kinh hoảng cùng lo lắng, “Công chúa, người làm sao vậy, đừng dọa Oanh Nhi a!”

Tại Vệ Trung xem không nơi đến, Cảnh Lăng lặng lẽ giật thoáng một phát Oanh Nhi quần áo, cho Oanh Nhi khiến một cái ánh mắt.

Oanh Nhi ngẫm hiểu, đối với Vệ Trung nói ra: “Công chúa đây là lại phát bệnh rồi, chỉ sợ không thể mời đến tướng quân, Tướng quân mời trở về đi.”

“Công chúa đây là thế nào?” Vệ Trung có chút lo lắng, đều muốn tiến lên, lại bị Oanh Nhi nghiêng người tránh được.

“Tướng quân, cái này trần thiên tử hay thay đổi, công chúa thân thể không quá lạnh lẽo, mỗi ngày đều muốn ngâm thuốc tắm.” Oanh Nhi nói ra, “Công chúa hiện tại muốn tắm thuốc tắm, Tướng quân lưu lại, sợ là không tốt sao. Tướng quân cũng không muốn không duyên có hủy công chúa danh tiết, rước lấy Hoàng thượng không vui a.”

“Cái kia...” Vệ Trung do dự một chút, hay vẫn là không có lưu lại, “Vốn Tướng quân lần sau lại đến.”

Thẳng đến nhìn không thấy Vệ Trung bóng dáng rồi, Cảnh Lăng mới từ Oanh Nhi trong ngực đứng lên: “Người nam nhân kia, Bổn công chúa trông thấy hần liền phiền.”

“Đây cũng là không có biện pháp đấy.” Oanh Nhi thở dài một tiếng, cũng có chút bức bối.

“Bổn công chúa nên tại cửa ra vào dựng thẳng tấm bảng, Tướng quân cùng con chó không được đi vào!”

Oanh Nhi “Phốc xuy” một tiếng bật cười, nói ra: “Tướng quân nếu biết rõ Lăng bây giờ ý tưởng, nhất định sẽ khóc đấy.”

“Khóc giết hần tốt nhất.” Cảnh Lăng hừ một tiếng, “Tránh khỏi hần luôn đến phiền Bổn công chúa.”

“Ai bảo Lăng thật đẹp, đem Tướng quân mê hoặc đấy?” Oanh Nhi cười cười.

“Hần ở đâu chẳng qua là vừa ý ta.” Cảnh Lăng xùy cười một tiếng, “Cái này vô sỉ nam nhân, còn vừa ý người rồi đấy. Người không phát hiện hần vừa mới nhìn xem người cái ánh mắt kia, Bổn công chúa thực hận không thể đem hần con mắt móc ra!”

“Lăng đây coi như là ghen hả sao?” Oanh Nhi mỉm cười, nhìn xem Cảnh Lăng, đáy mắt một mảnh ôn nhu.

“Như thế nào, chẳng lẽ Bổn công chúa còn ăn không được dấm chua sao?” Trùng Oanh Nhi liếc, Cảnh Lăng nói.

“Đương nhiên có thể.” Oanh Nhi cười nói, “Bởi vì Oanh Nhi vừa mới, cũng có chút ghen đây.”

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Tướng quân Thần Mã đấy, lại đây tìm tai vạ rồi

58. Chương 58

Cảnh Bình hôn kỳ gần, Hoàng đế ban thưởng rồi một bộ hôn phục cho hai người, đồng thời cũng cho Cảnh Lăng đưa tới một thân màu đỏ chót quần áo. Chế tác hết sức tinh xảo, phía trên điêu khắc một cái linh động Thanh Điều.

Từ khay thượng cầm lấy bộ y phục này, triển khai đến xem, Oanh Nhi trong mắt tràn đầy tán thưởng. Dem quần áo đặt ở Cảnh Lăng trước người bút họa lấy: “Lăng, bộ y phục này, quả nhiên là Oanh Nhi bá kiển đẹp nhất một kiện nữa nha.”

Nhìn xem Oanh Nhi trong tay xiêm y mặt sau, Cảnh Lăng có chút hoảng hốt. Bộ y phục này, không phải là nàng kiếp trước gả cho Tướng quân vui mừng phục sao? Vuốt xiêm y phía trên thêu thùa, Cảnh Lăng có chút hoảng hốt, trong khoảng thời gian ngắn lại có chút ít phân không rõ, muốn gả cho Tướng quân đến tốt cùng là Cảnh Bình hay vẫn là nàng.

Nhìn ra Cảnh Lăng hoảng hốt, Oanh Nhi có chút lo lắng hỏi rồi Cảnh Lăng một câu: “Lăng, làm sao vậy?”

Cảnh Lăng vẫn là cái loại này thất thần trạng thái.

“Lăng? Lăng!” Oanh Nhi đẩy Cảnh Lăng hai cái, mới khiến cho Cảnh Lăng phục hồi tinh thần lại.

“Oanh, Oanh Nhi.” Nhìn xem Oanh Nhi, Cảnh Lăng còn có chút quay về thần thờ.

“Lăng, ngươi làm sao vậy?” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy lo lắng.

“Oanh Nhi” Cảnh Lăng đột nhiên nắm chặt Oanh Nhi tay, hỏi, “Nói cho ta biết, muốn gả cho Tướng quân đây, là ai?”

Tuy rằng cảm thấy Cảnh Lăng vấn đề rất kỳ quái, nhưng mà Oanh Nhi hay vẫn là thành thật trả lời nói: “Là Cảnh Bình công chúa, Lăng.”

“Đúng không...” Cảnh Lăng thở phào nhẹ nhõm, may mắn, đây không phải kiếp trước.

Từ Oanh Nhi trong tay tiếp nhận xiêm y chậm rãi vuốt ve, trước mắt tựa hồ nổi lên kiếp trước cái kia mặc vào mai mối, tâm thần bất định bất an chính mình.

“Lăng, có muốn thử một chút hay không nhìn?” Oanh Nhi hỏi.

Cảnh Lăng lắc đầu, thở dài một tiếng: “Không được.”

“Vì cái gì?” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, nàng trong lòng đã miêu tả ra không ít Cảnh Lăng mặc vào bộ y phục này bộ dạng, nhất định hết sức xinh đẹp động lòng người.

Có lẽ là Oanh Nhi trong mắt chờ đợi thật sự là quá cường liệt rồi, Cảnh Lăng không biết như thế nào đây, nói không nên lời lý do cự tuyệt đến.

“Oanh Nhi, ngươi rất muốn nhìn Bỗ công chúa mặc vào bộ y phục này bộ dạng sao?” Một vấn đề thốt ra.

” thật là rất muốn nhìn.” Oanh Nhi có chút tiếc hận mà nhìn bộ y phục này, “Mặc ở Lăng trên người, nhất định hết sức xinh đẹp. Bất quá nếu như Lăng không thích, Oanh Nhi liền thu lại a.”

“Nếu như, ngươi thật sự muốn nhìn.” Cảnh Lăng cắn răng, nói ra, “Bỗ công chúa nguyện ý vì ngươi mặc một hồi trước.”

“Thật sự?” Oanh Nhi trong mắt đột nhiên lóng lánh ánh sáng mãnh liệt mang.

“Ừ.” Cảnh Lăng gật gật đầu. Cái này kiếp trước mai mối, hiện tại mặc cho Oanh Nhi nhìn, coi như là giải quyết xong rồi một phần của mình tâm ý a. Nàng cùng Oanh Nhi cuối cùng không có long trọng hôn lễ. Như vậy, khiến cho nàng mặc một lần mai mối cho Oanh Nhi xem đi.

“Lăng, Oanh Nhi giúp ngươi thay quần áo.” Oanh Nhi nói qua, tiến lên một bước cởi bỏ Cảnh Lăng đai lưng.

Oanh Nhi cúi thấp phần chậm chạp, tựa hồ thấp phần hưởng thụ đem Cảnh Lăng trên người xiêm y từng kiện từng kiện bong ra từng mảng cảm giác.

Cởi thừa cuối cùng một kiện áo trong, Oanh Nhi hơi lạnh buốt ngón tay va chạm vào Cảnh Lăng nóng thân hình, mang theo một hồi sợ run. Không biết từ lúc nào bắt đầu, Oanh Nhi ngón tay như là có bất khả tư nghị lực lượng, nhẹ nhàng một cái đụng vào, có thể làm cho nàng có cảm giác giống như điện giật.

Tơ lụa xiêm y khoác trên vai tại trên người mình, hết sức thoải mái, Cảnh Lăng giờ hai tay lên nhưng do Oanh Nhi đem đai lưng trói vào.

Cùng kiếp trước mặc vào bộ y phục này thời điểm giống nhau, tim đập rộn lên. Nhưng lại có chút ít bất đồng, kiếp trước thời điểm, trong nội tâm nàng cơ hồ bị khẩn trương khóa chiếm cứ, nhưng là bây giờ, nội tâm của nàng, thêm nữa nhưng là chờ đợi. Chờ đợi có thể chứng kiến Oanh Nhi đến lúc đó cái loại này kinh ngạc bộ dạng. So với kiếp trước, càng thêm khẩn trương đây. Rõ ràng không phải xuất giá, so với xuất giá, càng thêm làm cho người ta kích động.

Trói vào đai lưng, Oanh Nhi lui về phía sau một bước, nhìn kỹ người trước mắt đứng lên.

Người trước mắt, một thân màu lửa đỏ quần áo, mặt đen tóc dài như là thác nước giống nhau, phủ xuống trên vai, càng nổi bật lên da thịt trắng tuyết, không duyên cớ tăng thêm một phần yêu mị cảm giác, Oanh Nhi nhìn có chút ngây dại. Nàng biết rõ công chúa của nàng hết sức xinh đẹp, nhưng lại không biết, nguyên lai mặc vào như vậy một thân xiêm y, lại có thể biết như thế động lòng người, làm cho người không dời được mắt.

“Lăng” Oanh Nhi kim lòng không được nói ra, “Người thật đẹp.”

“Bổn công chúa, luôn luôn rất đẹp.” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, nói ra. Oanh Nhi si mê ánh mắt, thành công lấy lòng nàng, còn có cái gì so với làm cho mình chỗ yêu người vì chính mình si mê càng làm cho người thỏa mãn đấy sao?

Nhìn kỹ Cảnh Lăng tốt một hồi, Oanh Nhi mới đưa chính mình thực hiện đặt ở Cảnh Lăng trên đầu: “Lăng, trên đầu nếu đeo lên mũ phượng mà nói, Cảnh Lăng nhất định sẽ biến thành trên đời xinh đẹp nhất tân nương.”

“Oanh Nhi, người liền nghĩ như vậy Bổn công chúa biến thành tân nương sao?” Cảnh Lăng ánh mắt có chút nguy hiểm.

“Đương nhiên là biến thành Oanh Nhi tân nương.” Oanh Nhi lập tức nói.

“Dựa vào cái gì là tân nương của người!” Cảnh Lăng nói ra, “Có lẽ Oanh Nhi là Bổn công chúa tân nương mới phải!”

“Lăng đã từng không phải đã nói, muốn Oanh Nhi lưng đeo Lăng nhập động phòng đấy sao?” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nói ra, “Trên đời nào có tân nương lưng đeo chú rể nhập động phòng hay sao?”

“Bổn công chúa mới mặc kệ đấy.” Cảnh Lăng hừ một tiếng, nói ra, “Bổn công chúa muốn Oanh Nhi làm Bổn công chúa tân nương.”

“Tốt.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, nói ra, “Oanh Nhi làm Lăng tân nương, Lăng cả đời tân nương.”

“Cái này còn không sai biệt lắm.” Cảnh Lăng có chút thoả mãn cười cười.

“Lăng, cái này xiêm y, thật sự rất đẹp đây.” Nhìn xem Cảnh Lăng, Oanh Nhi nói ra.

“Cái đó là.” Cảnh Lăng có chút kiêu ngạo mà nói ra, “Bổn công chúa trời thân đoan trang, tự nhiên mặc cái gì đều xinh đẹp!”

“Lăng, người nói, lấy phía trên, thêu đấy, là cái gì chim chóc đấy?” Oanh Nhi chỉ vào làn váy thượng hoa văn, hỏi.

Cảnh Lăng cúi đầu xuống mắt nhìn phía trên đồ án, có chút trở mắt, cái này đồ án, không phải kiếp trước tại nàng làn váy thượng chính là cái kia. Kiếp trước mai mối làn váy thượng là tươi đẹp cao quý chính là

Mẫu Đơn, khắp nơi thể hiện ra nàng công chúa tôn quý. Thế nhưng là bộ y phục này lên, lại chỉ một mình thêu lên một cái màu xanh chim chóc. Thoạt nhìn, có phần có loại cao ngạo trong trẻo nhưng lạnh lùng cảm giác.

“Đây là, Thanh Điếu.” Cảnh Lăng nói ra, “Đại biểu cho hạnh phúc.” Cảnh Lăng khẽ mỉm cười, nguyên lai, kiếp trước sớm liền đã qua đây. Dù cho sau lưng đồ án dù thế nào như, phía trước đồ án cũng đã bất đồng. Tựa như nàng giống nhau, quá khứ là không cách nào thay đổi, nhưng lại có thể sáng tạo mình muốn tương lai.

“Đại biểu hạnh phúc chim chóc a” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy hướng tới, “Thật tốt đẹp.”

“Đúng vậy a, rất tốt đẹp.” Cảnh Lăng mỉm cười, so với kiếp trước cái loại này tầm thường hoa mẫu đơn mà nói, nàng càng ưa thích cái này đầu ngụ ý tốt đẹp chính là Thanh Điếu.

“Chỉ tiếc chỉ có một cái.” Oanh Nhi thở dài một tiếng, nói ra, “Nếu có thể gom góp thành một đôi thì tốt rồi.”

“Một cái khác, có thể thanh tú tại một kiện khác xiêm y thượng.” Cảnh Lăng vừa cười vừa nói, “Như vậy, không phải là một đôi sao?”

“Lăng, phủ công chúa bên trong, nhưng còn có còn thừa màu đỏ vải vóc?” Như là nhớ ra cái gì đó, Oanh Nhi mở miệng hỏi.

“Có.” Cảnh Lăng cười cười, nàng minh bạch Oanh Nhi ý nghĩ.

“Lăng, có thể cho phép Oanh Nhi...” Oanh Nhi nói ra.

“Không cho phép.” Cảnh Lăng ngoắc một cái môi, nhìn xem Oanh Nhi, trong mắt tràn đầy vui vẻ, “Bất quá, Bồn công chúa cho phép Oanh Nhi cùng Bồn công chúa cùng một chỗ làm thêu thùa.”

“Như vậy thì làm sao được, công chúa chính là thiên kim thân thể.” Oanh Nhi nói ra.

“Cho dù là thiên kim thân thể, cũng có cho người mình thích thêu thùa quyền lợi, không phải sao?” Cảnh Lăng trong mắt tràn đầy đem người nịch đánh chết ôn nhu.

“Lăng, có người, thật tốt.” Mãnh liệt cảm động xâm chiếm rồi Oanh Nhi nội tâm, Oanh Nhi há hốc mồm, cuối cùng chỉ nói một câu nói như vậy đến.

“Có Oanh Nhi, mới phải Bồn công chúa này sinh hạnh phúc lớn nhất.” Nắm Oanh Nhi tay, Cảnh Lăng nói ra.

“Lăng, Oanh Nhi còn có một thỉnh cầu.” Oanh Nhi nói ra.

“Nói đi.”

“Cái này xiêm y, Lăng có thể, chỉ mặc cho Oanh Nhi một người nhìn đây?” Oanh Nhi đôi má hơi ửng đỏ hồng, nói ra. Xinh đẹp như vậy công chúa, nàng không muốn cho bất kỳ người nào khác chứng kiến. Lăng hết thấy, đều là thuộc về của nàng, kể cả loại này nhiếp tâm thần người ta xinh đẹp.

“Tốt.” Cảnh Lăng cười, “Từ nay về sau, không chỉ có là bộ y phục này, tất cả màu đỏ xiêm y, Bồn công chúa đều chỉ mặc cho Oanh Nhi một người nhìn. Đồng dạng, Oanh Nhi màu đỏ quần áo, cũng chỉ có thể mặc cho Bồn công chúa một người nhìn.”

“Tuân mệnh, công chúa của ta đại nhân.”

Không biết như thế nào đấy, mỗi lần Oanh Nhi nói lên công chúa đại nhân bốn chữ thời điểm, Cảnh Lăng đều trong nội tâm hơi động một chút, bay lên một loại giống như thỏa mãn, giống như mừng rỡ cảm giác.

“Đi thôi, Oanh Nhi, chúng ta đi làm thêu thùa.” Nắm Oanh Nhi tay, Cảnh Lăng muốn đi ra ngoài, “Đợi một chút.” Nhớ ra cái gì đó, Cảnh Lăng bước chân dừng lại một chút, thò tay cởi bỏ thắt lưng của mình, “Ồ trước đó, còn có một kiện chuyện trọng yếu không có làm đây.”

“Lăng, bây giờ còn là ban ngày.” Tuy rằng là như thế này nói qua, Oanh Nhi hay vẫn là tiến tới Cảnh Lăng bên người, thò tay giúp đỡ Cảnh Lăng xóa trên người quần áo, nếu như công chúa đều muốn, với tư cách nàng thiếp thân thị nữ, thì có thỏa mãn cần phải, không phải sao?

“Người đang suy nghĩ gì đấy!” Cảnh Lăng hung hăng trừng Oanh Nhi liếc, “Bổn công chúa bắt quá là phải thay đổi bộ y phục mà thôi! Cho Bổn công chúa dừng tay, người hướng ở đâu sờ đây! Dưới ban ngày ban mặt, người cho Bổn công chúa đứng đắn điểm!”

Oanh Nhi thu hồi bị Cảnh Lăng hung hăng vỗ một cái tay, trong mắt hiện lên một tia tiếc hận.

Oanh Nhi mong mong mà nhìn Cảnh Lăng thay quần áo, thoát nhìn tựa hồ rất là ủy khuất.

Cảnh Lăng thò tay chỉ vào cửa ra vào, nói ra: “Cho Bổn công chúa đi bên ngoài trông coi, Bổn công chúa thay xong quần áo liền ra tới.”

Oanh Nhi thở dài một tiếng, đi ra ngoài. Động tác quá lớn, bị công chúa đuổi ra ngoài đây. Nàng nếu, đứng đắn một điểm, còn có thể nhìn nhiều một lần công chúa thân thể đây.

Cảnh Lăng thay quần áo tốc độ rất nhanh, lập tức đi ra.

“Đi thôi, Oanh Nhi.” Vỗ vỗ Oanh Nhi bả vai, Cảnh Lăng nói ra.

“Tốt.” Oanh Nhi ngoắc một cái môi, quét qua vừa rồi không thể nhìn Cảnh Lăng thay quần áo vẻ lo lắng, một lần nữa lộ ra thỏa mãn mỉm cười. Cùng công chúa cùng một chỗ tại đồng nhất kiện xiêm y thượng làm thêu thùa, còn có so với cái này càng thêm hạnh phúc sao?

“Lăng, người cái này thân quần áo cũng rất đẹp đây. Lăng quả nhiên mặc cái gì đều rất đẹp” Oanh Nhi nói qua, lại bổ sung một câu, “Không mặc cũng rất đẹp.”

“Oanh Nhi, người muốn ăn đòn đây!” Cảnh Lăng nắm nắm đấm, đỏ mặt, hướng Oanh Nhi trên đầu vờ đến một quyền.

“Lăng, Oanh Nhi nói thế nhưng là lớn lời nói thật.”

“Câm miệng của người lại.” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, nói ra, “Rồi hãy nói, đêm nay không cho phép tiến Bổn công chúa gian phòng.”

Oanh Nhi lập tức ngậm miệng lại, làm một cái chó có lên tiếng động tác. Quả nhiên hay vẫn là những lời này lực sát thương lớn nhất.

59. Chương 59

Cảnh Bình hôn kỳ rất nhanh đã đến, phủ tướng quân bên trong, phi thường náo nhiệt.

Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi tại không kém nhiều thời giờ đã đến phủ tướng quân, nhìn xem tràn đầy vui mừng màu sắc phủ tướng quân, Cảnh Lăng thở dài một tiếng, không biết, phần này vui mừng, có thể tiếp tục đến khi nào đây. Cảnh Bình, lại sẽ lúc nào, bắt đầu hồi hận lựa chọn của nàng đây?

Nương theo lấy Cảnh Lăng tại chỗ ngồi xuống, Oanh Nhi đứng ở Cảnh Lăng sau lưng, quét một vòng bốn phía, mở miệng nói ra: “Lăng, nơi đây thật là náo nhiệt a.”

“Công chúa việc hôn nhân, tự nhiên náo nhiệt vô cùng.” Cảnh Lăng ngoắc một cái môi, hồi đáp.

“Thế nhưng là, Lăng nhất định không có như vậy hôn lễ đây.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia tiếc hận, đối với Cảnh Lăng nói ra, “Lăng, người có thể hay không quái dị oanh vậy?”

“Trách người cái gì?” Cảnh Lăng hướng phía Oanh Nhi quăng đi một cái ánh mắt nghi hoặc.

“Bởi vì Oanh Nhi, công chúa vĩnh viễn đều khó có khả năng có một cái như dạng hôn lễ.” Nhìn xem Cảnh Lăng, Oanh Nhi đáy mắt tràn đầy ôn nhu.

“A” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, “Tại Bồn công chúa cùng người cùng một chỗ bắt đầu từ ngày đó, Bồn công chúa đã biết rõ, vĩnh viễn không có như vậy long trọng hôn lễ. Thế nhưng là vậy thì như thế nào?” Vậy thì như thế nào, kiếp trước thời điểm, nàng có được qua như vậy hôn lễ, cũng từng ước mơ qua tốt đẹp chính là tương lai, thế nhưng là cuối cùng, còn không phải thăm đậm kết thúc. Ở kiếp này, nàng cái gì cũng không muốn, chỉ cần có thể người yêu cùng một chỗ, so cái gì đều trọng yếu.

“Lăng thật đúng không cảm thấy tiếc hận?” Oanh Nhi hỏi. Đối với mỗi nữ tử mà nói, cầm giữ có một cái long trọng hôn lễ, trở thành trên đời hạnh phúc nhất tân nương, không phải suốt đời kỳ vọng sao?

“Bồn công chúa tại sao phải tiếc hận?” Cảnh Lăng nhìn xem Oanh Nhi, nói ra, “Bồn công chúa muốn là người của người, cũng không phải một cái hư vô nghi thức. Một cái nghi thức, cái gì còn không bằng Oanh Nhi cảm tình đến thật sự. Huống hồ, tại Bồn công chúa trong nội tâm, lại long trọng nghi thức, cũng so ra kém Oanh Nhi một câu ưa thích.”

“Lăng...” Oanh Nhi trong mắt cái bóng lấy Cảnh Lăng bóng dáng, cái kia ôn hòa ánh mắt, hầu như muốn đem người nịch đánh chết. Oanh Nhi chưa bao giờ biết rõ, nàng Công chúa điện hạ, có một ngày rõ ràng cũng sẽ nói ra loại này thâm tình thổ lộ đến.

“Có Lăng những lời này, Oanh Nhi tối nay nằm mơ cũng sẽ cười đấy.” Oanh Nhi nhếch miệng lên lấy, nói ra.

“Người tối nay nằm mơ nếu cười mà nói, chẳng phải là quấy rầy Bồn công chúa để đi ngủ?” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, nói ra.

“Cái kia Oanh Nhi tối nay, ngủ đến gian phòng của mình đi vào bên trong.” Oanh Nhi vừa cười vừa nói.

“Người dám!” Cảnh Lăng hung hăng trừng Oanh Nhi liếc, nói ra, “Kho cũi cùng Bồn công chúa gian phòng, người lựa chọn một cái.”

“Cái này còn dùng lựa chọn đấy sao?” Oanh Nhi cười cười nói ra, “Lại lạnh lại rách nát kho cũi, như thế nào cùng có công chúa khuê phòng so với đây?”

“Coi như người thức thời.” Cảnh Lăng thoả mãn gật gật đầu, nói ra, “Lần sau người muốn là vẫn cùng Bồn công chúa nói muốn phân phòng ngủ, người liền cho Bồn công chúa ngủ đến đình nghỉ mát đi!”

“Đình nghỉ mát lạnh như vậy, Oanh Nhi vạn không nghĩ qua là cảm giác nhiễm phong hàn, đau lòng còn không phải Lăng?” Oanh Nhi khéo miệng có chút quyến rũ ra, nói ra, “Hơn nữa, Oanh Nhi nếu bị bệnh, sẽ không người chiếu cố thật tốt Lăng nữa nha.”

“Nếu như biết rõ, liền cho Bồn công chúa thức thời điểm.” Cảnh Lăng mở miệng nói ra.

“Đúng, Oanh Nhi thụ giáo.” Oanh Nhi mỉm cười, nói ra.

Cửa ra vào đột nhiên náo nhiệt, nghĩ đến là Cảnh Lăng kiệu hoa đã đến. Cảnh Lăng đối với hôn lễ quá trình cũng không thể nào cảm thấy hứng thú, nàng thà rằng cùng Oanh Nhi tại chỗ ngồi thượng nhiều lời trong chốc lát lời nói, cho nên sẽ không có đứng lên nhìn. Đối diện trên chỗ ngồi cũng không có thiếu người cũng cùng Cảnh Lăng giống nhau đắm không hề động đậy. Những người này đều là tự cho mình rất cao quan trường người.

Không có bao nhiêu thời gian, Vệ Trung liền mang theo Cảnh Bình tiến nhập bên trong.

Cảnh yên ổn chỗ ngồi màu đỏ quần áo, hết sức vui mừng, thân hình yếu điệu, thoát nhìn có chút động lòng người. Vệ Trung trên mặt tràn đầy nụ cười hạnh phúc, chẳng qua là nhìn kỹ, vẫn có thể nhìn ra hấn đầy mắt một tia không kiên nhẫn đến đấy. Cảnh Lăng không khỏi nghĩ lấy, kiếp trước thời điểm, Tướng quân có hay không cũng là như thế này, đối với nàng tràn đầy không kiên nhẫn đấy?

“Lăng, người đang suy nghĩ gì, nhập thần như vậy?” Nhìn ra Cảnh Lăng một chút thất thần, Oanh Nhi cúi người, tại Cảnh Lăng bên tai nhỏ giọng hỏi một câu.

“Không có gì.” Cảnh Lăng lắc đầu, nói ra, “Chẳng qua là cảm thấy có chút buồn bực.”

“A” Oanh Nhi nhẹ giọng cười, nói ra, “Náo nhiệt như vậy tình cảnh, cũng chỉ có Lăng biết nói buồn bực a.”

“So với ở chỗ này nhìn những vật này, Bồn công chúa càng ưa thích nhìn xem Oanh Nhi đây.” Nghiêng đầu, Cảnh Lăng đem ánh mắt quàng hướng Oanh Nhi chỗ đó.

“Oanh Nhi cũng càng ưa thích nhìn Lăng đây.” Oanh Nhi cười cười, đáp lại Cảnh Lăng một tiếng.

“Đúng rồi, Oanh Nhi.” Như là nhớ ra cái gì đó, Cảnh Lăng mở miệng nói ra.

“Hả?” Oanh Nhi trong mắt nổi lên nhân nhạ nghi hoặc, “Làm sao vậy?”

“Bồn công chúa thuê cho cái yếm của ngươi, còn có mặc lên người?” Cảnh Lăng nhìn xem Oanh Nhi bộ ngực, tựa hồ muốn thông qua chính giữa khe hở, chứng kiến bên trong cái yếm.

“Lăng, ngươi buổi sáng không phải nhìn tận mắt Oanh Nhi mặc vào đấy sao?” Oanh Nhi bất đắc dĩ hồi đáp. mấy ngày trước đây, công chúa thật là cùng nàng cùng một chỗ thuê thừa, đều muốn làm ra cùng món đồ áo đồ giống nhau xiêm y, chẳng qua là thuê lên thuê lên, so với thuê một kiện áo ngoài, công chúa càng ưa thích nội bộ xiêm y. Cuối cùng rõ ràng thuê rồi một cái cái yếm cho nàng, phía trên là một mực khéo léo chim sơn ca, hết sức linh động xinh đẹp.

“Hơn nữa” Oanh Nhi nói ra, “Đây chính là công chúa tự tay thuê đây này, Oanh Nhi đương nhiên sẽ mỗi ngày mặc lên người.”

“Mỗi ngày mặc lên người, ngươi không chê bẩn, Bồn công chúa còn ghét bỏ đây.” Cảnh Lăng lườm Oanh Nhi liếc, nói ra.

“Ai bảo công chúa chỉ cấp Oanh Nhi thuê rồi một món đồ như vậy đây?” Quay về nhìn xem Cảnh Lăng, Oanh Nhi đầy mắt tràn đầy ôn hòa.

“Ngươi đây là biến tướng như Bồn công chúa đòi hỏi a.” Cảnh Lăng nói ra.

“Lăng cảm thấy là, chính là chứ sao?” Oanh Nhi cũng không phân biệt bác (bỏ).

“Được rồi, nhìn tại ngươi như vậy kỳ vọng phân thưởng” Cảnh Lăng nói ra, “Bồn công chúa liền cố mà làm, cho ngươi thêm làm một kiện a.”

“Oanh Nhi đa tạ công chúa ban thưởng.” Oanh Nhi cười cười, nói ra, “Oanh Nhi về sau, cũng chỉ mặc Lăng thuê cái yếm rồi. Nếu như cái này ô uế, Oanh Nhi ý tưởng mặt liền không mặc gì cả rồi.”

“Ngươi, không e lệ.” Cảnh Lăng trừng Oanh Nhi liếc, nói ra. Chẳng qua là, không biết vì cái gì, vừa nghĩ tới Oanh Nhi bên trong không mặc gì cả, Cảnh Lăng nội tâm mà bắt đầu nhảy nhót không thôi, Oanh Nhi bên trong không mặc gì cả, cảm giác, hết sức mê người đây.

“Oanh Nhi không e lệ, Lăng liền e lệ sao?” Oanh Nhi vừa cười vừa nói, “Lăng, ngươi dám nói, ngươi hiện trong đầu không có Oanh Nhi bên trong không mặc gì cả hình ảnh?”

“Mới, mới không có!” Cảnh Lăng đỏ mặt phản bác.

“Nếu như không có, Lăng vì sao xấu hổ đây?” Oanh Nhi cười nhẹ.

“Vốn, Bồn công chúa bắt quá là nóng lên mà thôi.” Cảnh Lăng cố ý phẩy phẩy gió, thuận tay cầm lên rượu trên bàn chén uống một hơi cạn sạch. Cay độc tửu thủy theo yết hầu chảy xuống, mang theo một hồi nóng rực cảm giác, Cảnh Lăng thè lưỡi, “Thật cay.” Một ly rượu vào trong bụng, Oanh Nhi trên mặt lập tức liền phiêu thượng rồi hai đóa đỏ ửng.

“Công chúa, nơi đây trên bàn thả đều là rượu mạnh.” Oanh Nhi lập tức cho Cảnh Lăng đã đến một ly trà, “Lăng, uống nhanh điểm trà giải giải quán bar.”

“Ừ.” Cảnh Lăng ngoan ngoãn cầm lấy Oanh Nhi đưa tới chén trà, rót rơi xuống một chén nước trà, dẹp loạn hơi có chút tửu thủy mang đến nóng rực.

“Nghe nói trên bàn bày đặt những rượu này đều là Tướng quân xuất chinh thời điểm, từ bên ngoài mang về đây.” Oanh Nhi nói ra, “Đều là thượng đẳng rượu mạnh, cũng không biết tác dụng chậm có bao nhiêu chân, Lăng vừa mới uống một ly, trong chốc lát nếu không sớm đi ly khai?”

“Ừ, tốt.” Cảnh Lăng dĩ thường nghe lời. Nàng đã cảm nhận được một chút say rượu, tuy rằng biểu hiện ra nhìn đứng lên không có quá nhiều sơ hở, nhưng mà nàng biết rõ, chính mình có chút say, mạch suy nghĩ vận chuyển cũng không phải nhanh như vậy rồi. Thân thể của nàng, bất kể là kiếp trước hay vẫn là kiếp này, đều là một ly ngược lại cái chủng loại kia, đựng một cái rượu liền phạm mớ hồ, còn lại là rượu mạnh.

“Trong chốc lát, nhất định phải, về sớm một chút.” Thừa dịp chính mình coi như là thanh tỉnh, Cảnh Lăng đối với bên người Oanh Nhi nói ra.

“Lăng, ngươi có phải hay không có chút say?” Nhìn xem Cảnh Lăng phiếm hồng đôi má, Oanh Nhi hỏi một câu.

“Ai, ai nói Bồn công chúa say.” Cảnh Lăng cậy mạnh nói, “Cái này, đây bất quá là là uống rượu về sau, phản ứng tự nhiên.”

Phát hiện Cảnh Lăng ngay cả nói chuyện cũng không phải như vậy lưu loát rồi, Oanh Nhi vững tin Cảnh Lăng là uống rượu say, không khỏi có chút buồn cười. Công chúa, tựa hồ, say rượu về sau, càng thêm yêu cậy mạnh rồi đây.

“Lăng, oanh mà đi giúp người chuẩn bị chút canh giải rượu đến?” Oanh Nhi cúi người, tại Cảnh Lăng bên tai hỏi một câu. Canh giải rượu, phòng bếp có lẽ có a.

“Không, không cho phép đi!” Cảnh Lăng kéo lại Oanh Nhi tay, nói ra, “Một bước cũng không cho ly khai vốn, Bồn công chúa!”

“Ngoan, Lăng, Oanh Nhi rất mau trở về đến.” Oanh Nhi trấn an nói.

“Không cho phép!” Cảnh Lăng gắt gao cầm lấy Oanh Nhi, nói ra, “Người nếu là dám đi, Bồn công chúa cũng đừng có người rồi!”

Công chúa say rượu về sau, tựa hồ đặc biệt dính người, Oanh Nhi có chút bất đắc dĩ.

“Bồn công chúa nói không có say chính là không có say!” Cảnh Lăng cầm lấy bầu rượu trên bàn rót cho mình một ly rượu, cầm lấy ly rượu muốn uống một hơi cạn sạch, “Người xem, Bồn công chúa còn có thể lại uống một chén.”

“Lăng, dừng.” Oanh Nhi sắc mặt khế biến, lập tức thò tay nâng cốc chén từ Cảnh Lăng trong tay rút ra, đặt lên bàn, “Oanh Nhi tin tưởng Lăng không có say rồi, rượu thương thân, chúng ta không uống được không?” Công chúa hiện tại đã phạm mớ hồ, nếu lại uống một chén, sẽ phải thật sự say đây.

Oanh Nhi giọng điệu hết sức nhu hòa, xen lẫn một tia khẩn cầu, Cảnh Lăng cười cười, “Tốt, nghe Oanh Nhi đấy.”

Oanh Nhi thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng công chúa say, nhưng mà rất nghe lời, như vậy là tốt rồi. Chẳng qua là, Cảnh Lăng một giây sau mà nói khiến cho Oanh Nhi đau đầu tới cực điểm.

“Rượu này, Bồn công chúa không uống, cái kia Oanh Nhi uống.” Cảnh Lăng đem ly rượu giơ lên Oanh Nhi trước mặt.

“Lăng, Oanh Nhi cần bảo trì thanh tỉnh.” Oanh Nhi có chút bất đắc dĩ nói ra. May mắn người chung quanh đều đem lực chú ý thả ở bên trong bãi đường trên thân hai người, không có người chú ý nàng cùng công chúa giữa hai người mờ ám.

“Người uống không uống?” Cảnh Lăng hai mắt có chút nheo lại, trong mắt tràn đầy nguy hiểm. Có lẽ là bởi vì say rượu, Cảnh Lăng giờ phút này biểu lộ, tăng thêm không ít diêm dúa lăng lợ mị hoặc, Oanh Nhi vô thức nuốt nuốt nước miếng.

“HEAA..., Oanh Nhi uống.” Oanh Nhi thò tay tiếp nhận Cảnh Lăng ly rượu trong tay, giả bộ như uống rượu bộ dạng, lặng lẽ nâng cốc nước ngã xuống trong tay áo. Công chúa ngược lại rượu, nàng là rất muốn uống, đáng tiếc hiện tại thời cơ không đúng, nàng nếu cũng say, nhưng lại thì phiền toái đây.

Chứng kiến Oanh Nhi cái ly trong tay không, Cảnh Lăng có chút thoả mãn gật gật đầu, đem ly rượu thả lại rồi trên bàn.

60. Chương 60

Cảnh Bình thân Tướng quân bái hết đường, liền bị tiễn đưa trở về phòng, Tướng quân một người tại chiêu đãi chư vị khách nhân.

Cảnh Lăng có chút say, liền chiếc đĩa đều cầm không quá ổn, gấp cả buổi cũng không có đem thức ăn trên bàn gấp lên.

Oanh Nhi có chút nhìn không được rồi, thò tay giúp đỡ Cảnh Lăng chia thức ăn, đem Cảnh Lăng ưa thích thứ đồ vật đặt ở Cảnh Lăng trong chén, còn rất tri kỷ mà cho Cảnh Lăng một cái thìa.

“Oanh Nhi, người thực hiền lành.” Cảnh Lăng mỉm cười, hơi men say hai con người hiện ra hơi nước, thoát nhìn trần đầy hấp dẫn. Oanh Nhi trong nội tâm khê động, nhưng là khắc chế rồi, nếu không phải nơi không đúng, nàng liền muốn nhào tới nữa nha. Công chúa của nàng đại nhân, luôn bao giờ cũng không đang quyến rũ lấy nàng đây.

Cảnh Lăng chỗ quốc gia có một tập tục, hôn lễ thời điểm, cũng không phải một đám người tổng cộng bàn đầy, mà là cùng cung tiệc bình thường, một người một cái tiểu Trắc tử, cũng chính bởi vì như vậy, Oanh Nhi mới có thể giúp đỡ Cảnh Lăng chia thức ăn.

“Công chúa.” Vệ Trung thanh âm tại Cảnh Lăng vang lên bên tai. Bởi vì Cảnh Lăng vị trí so sánh gần phía trước, Vệ Trung rất nhanh đã đến Cảnh Lăng nơi đây, cho Cảnh Lăng rót một ly rượu.

Cảnh Lăng cầm lấy ly rượu đứng lên, thân hình hơi có bất ổn, may mắn có Oanh Nhi ở phía sau chèo chống lấy.

“Công chúa, mời.” Bưng ly rượu lên uống một hơi cạn sạch, Vệ Trung làm một cái mời động tác.

Cảnh Lăng giơ nâng ly rượu, đang tại Vệ Trung mặt uống một hơi cạn sạch. Một ly rượu vào trong bụng, Cảnh Lăng vốn là hiện ra đỏ ửng đôi má càng thêm ửng hồng rồi, thoát nhìn diễm lệ vô cùng, khiến người tâm động không thôi. Vệ Trung trong mắt nhiễm lên rồi một chút si mê, Cảnh Lăng công chúa, quả nhiên là thế gian ít người mỹ nhân. Vừa nghĩ tới, cái này đã từng thuộc tại mỹ nhân của mình, bởi vì Cảnh Bình tay chân vĩnh viễn cùng mình lỡ mất dịp tốt rồi, Vệ Trung đã cảm thấy biệt khuất. Nếu như, Cảnh Bình không có ở đây, hẳn phải hay không phải, có thể một lần nữa lấy Cảnh Lăng công chúa nữa nha? Như vậy một cái ý nghĩ tà ác, đột nhiên xuất hiện ở Vệ Trung trước mặt. Hẳn đương nhiên sẽ không ngốc đến bây giờ khiến cho Cảnh Bình gặp chuyện không may, nhưng mà ý nghĩ này lại trong lòng của hắn mọc rễ.

“Công chúa quả nhiên là hào sảng.” Vệ Trung trong mắt tràn đầy vui vẻ, nhìn xem Cảnh Lăng trong mắt cũng mang theo hơi có chút tham muốn giữ lấy. Từ khi đã có như vậy cái ý niệm trong đầu, Vệ Trung lần nữa cảm thấy Cảnh Lăng thuộc về hắn.

Một ly rượu vào trong bụng, vốn là đã có chút ít không thanh tỉnh đại não càng thêm hồ đồ rồi, nhưng mà Cảnh Lăng hay vẫn là vô thức bài xích Tướng quân. Bởi vì men say, Cảnh Lăng càng thêm không có cùng Tướng quân quần nhau hứng thú.

“Đa tạ khách lệ.” Nói qua, Cảnh Lăng ngồi ở trên chỗ ngồi, không để ý tới nữa Vệ Trung. Một tay chống đỡ đầu, hình như là ngủ rồi.

Chứng kiến Cảnh Lăng cái dạng này, Vệ Trung cũng không nên tiếp tục giữ lại, hướng về phía Oanh Nhi nhẹ gật đầu, liền gật đầu đã đi ra. Oanh Nhi vẫn là cùng lúc trước giống nhau xinh đẹp, Vệ Trung nghĩ đến, có lẽ hắn hiện tại lấy không được Cảnh Lăng, nhưng mà nếu như Cảnh Lăng thị nữ mà nói, tin tưởng công chúa sẽ không không đáp ứng đấy.

Nhìn xem Vệ Trung trong mắt toát ra âm – mị thần sắc, Oanh Nhi chỉ cảm thấy một hồi buồn nôn, giả bộ như quan tâm công chúa bộ dạng, cho Tướng quân một cái bóng lưng.

“Lăng, người coi như không tòi.” Vệ Trung rời đi về sau, Oanh Nhi nghiêng người tại Cảnh Lăng bên người, vỗ vỗ nàng hơi bị phồng đôi má, mở miệng hỏi.

“A.....” Cảnh Lăng nhú mày, không kiên nhẫn mà dùng tay kia vuốt ve Oanh Nhi tay, nói ra, “Đừng làm rộn, ngủ đây.”

“Lăng, uống trước điểm trà.” Oanh Nhi rót một chén trà đưa tới Cảnh Lăng trước mặt, ôn nhu nói.

“Không uống.” Cảnh Lăng cự tuyệt nói.

“Lăng, nghe lời.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, say rượu công chúa, đặc biệt tính trẻ con.

“Ta không uống.” Cảnh Lăng mở ra móng lung hai mắt, nhìn xem Oanh Nhi, nở nụ cười một tiếng, nói ra, “Trừ phi, người cho ăn ta uống.”

“Tốt.” Oanh Nhi cương chiều mà nhìn Cảnh Lăng, nâng chung trà lên, đặt ở Cảnh Lăng bên miệng.

“Không phải như vậy.” Cảnh Lăng hơi hơi nghiêng nghiêng đầu, tránh được đưa tới chén nước, duỗi ra ngón trở thả tại chính mình thoáng ân cầu vòng trên đôi môi, mị nhãn như tơ, “Chỉ dùng để nơi đây, người hiểu không?”

Nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, tràn đầy hấp dẫn. Oanh Nhi vô thức nuốt nuốt nước miếng.

“Lăng, cái này, chúng ta trở về làm được không?” Oanh Nhi đem Cảnh Lăng tay từ môi nàng lấy ra, đối với Cảnh Lăng nói ra.

“Vì cái gì?” Cảnh Lăng nghi ngờ hỏi Oanh Nhi, đột nhiên sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, “Người có phải hay không không muốn? Người có phải hay không không thích Bồn công chúa rồi hả?”

“Không, làm sao sẽ!” Oanh Nhi lập tức nói, “Lăng, Oanh Nhi là trăm ngàn nguyện ý! Chẳng qua là, hiện tại thời cơ không đúng, người xem, chung quanh nhiều người như vậy. Người cũng không muốn Oanh Nhi bởi vì khinh bạc tội danh bị bắt lại a.”

“A.....” Cảnh Lăng quay đầu nghĩ một lát thì, ánh mắt tại người chung quanh trên người quét mắt tầm vài vòng, mới gật đầu đáp ứng, “Được rồi.”

Oanh Nhi thở phào nhẹ nhõm, khá tốt, công chúa còn giữ một tia lý trí.

“Bất quá!” Cảnh Lăng duỗi ra một đầu ngón tay, dọc tại Oanh Nhi trước mặt, nói ra, “Sau này trở về, Bồn công chúa muốn gấp bội!”

“Không có vấn đề.” Oanh Nhi cười cười, nói ra, “Đừng nói gấp bội rồi, chính là thêm gấp mười lần cũng không có vấn đề gì, cam đoan hầu hạ được công chúa thỏa mãn.”

“Lúc này mới như lời.” Cảnh Lăng thỏa mãn gật gật đầu, rót cho mình một ly rượu, đối với Oanh Nhi nói ra, “Đến, chúng ta uống rượu.”

Oanh Nhi bất đắc dĩ vuốt ve trán, từ Cảnh Lăng trong tay rút ra ly rượu, đem chén trà đưa cho Cảnh Lăng: “Lăng, uống cái này.”

“Không” Cảnh Lăng rất kiên định mà lắc đầu, nói ra, “Bồn công chúa không uống cái này, Bồn công chúa muốn uống rượu!”

“Lăng, Oanh Nhi nâng cốc giả bộ tại nơi này bên trong.” Oanh Nhi lừa gạt nói, “Lăng không phải nói chính mình rộng lượng ư, vậy dùng lớn chén trà uống!”

“Tốt!” Cảnh Lăng ngoắc một cái môi, lộ ra một cái mị hoặc đáng tươi cười, “Bồn công chúa khiến cho người mở mang kiến thức một chút, cái gì gọi là rộng lượng.” Nói qua, Cảnh Lăng buông xuống chén trà trong tay, trực tiếp cầm lên bầu rượu trên bàn, chuẩn bị một tia ý thức ngược lại vào trong miệng.

Oanh Nhi đều nhanh khóc lên, công chúa đại nhân, người yên tĩnh điểm được hay không được a!

Oanh Nhi lại là đoạt, lại là lừa gạt, giằng co cả buổi, mới bỏ đi Cảnh Lăng tiếp tục uống rượu ý niệm trong đầu.

Say rượu công chúa, thực không dễ chọc. Oanh Nhi cho ra rồi một cái bất đắc dĩ kết luận.

May mắn chờ hai người bọn họ giãy vò đã xong, tiệc rượu cũng không sai biệt lắm đã xong.

Oanh Nhi đỡ lưng la lung lay Cảnh Lăng ra phủ tướng quân, trên đường đi, Cảnh Lăng còn hết sức không an phận. Một tay, có phải hay không nắm bắt Oanh Nhi vòng eo, thậm chí còn mưu toan với vào Oanh Nhi trong quần áo: “Oanh Nhi, trên người của người, nhưng lại thật là thoải mái đây.”

Oanh Nhi một bên chịu đựng lấy Cảnh Lăng giở trò, một bên rất nhanh mang theo Cảnh Lăng ly khai phủ tướng quân. May mắn sắc trời đã tối, mọi người cùng uống đến say khướt, hoàn toàn không có tinh lực chú ý những người khác.

Rút cuộc đem Cảnh Lăng làm cho lên xe, Oanh Nhi dài trường thư liệu nhất khẩu khí. Nàng cùng công chúa cái chủng loại kia quan hệ, bị công chúa như vậy sờ, không phải là không có cảm giác đấy.

“Nhanh lên trở về.” Phân phó xa phu một câu, Oanh Nhi chui vào trong xe.

Trong xe, Cảnh Lăng dựa tại chỗ ngồi lên, có loại buồn ngủ cảm giác, Oanh Nhi đáy mắt tràn đầy cứng chiều, chậm rãi đi tới, ngồi ở Cảnh Lăng bên người, thay Cảnh Lăng đem rủ xuống đến sợi tóc chải vuốt đi lên.

“Hặc hặc, bị Bồn công chúa bắt được a.” Cảnh Lăng đột nhiên trợn to hai mắt, nắm chặt rồi Oanh Nhi hai tay, nước Linh Linh mắt to, mang theo không nói ra được xinh đẹp, “Người khinh bạc Bồn công chúa!”

Oanh Nhi trong mắt hiện lên nhàn nhạt bất đắc dĩ, nhìn xem Cảnh Lăng: “Lăng, Oanh Nhi chỉ là muốn cho người chải vuốt thoáng một phát.”

“Người khinh bạc Bồn công chúa.” Cảnh Lăng lại như là nghe không hiểu Oanh Nhi những lời này, tiếp tục tái diễn nguyên lai câu nói kia.

“Dạ dạ dạ, Oanh Nhi khinh bạc công chúa.” Biết rõ cùng một con quỷ say giảng không thông đạo để ý chuyện này, Oanh Nhi chỉ có thể gật đầu nhận thức rơi xuống.

“Người khinh bạc Bồn công chúa, phải chịu trách nhiệm!” Cảnh Lăng chỉ một ngón tay Oanh Nhi, nói ra.

“Công chúa muốn Oanh Nhi như thế nào chịu trách nhiệm?” Oanh Nhi nhìn chăm chăm vào Cảnh Lăng hai mắt, hỏi.

Cảnh Lăng thò tay hoàn ở Oanh Nhi phần gáy, một giây sau, Cảnh Lăng hôn liền phô thiên cái địa cuốn tới. Cảnh Lăng hôn nhiệt liệt như là lửa nóng, tràn đầy vội vàng. Oanh Nhi sửng sốt một chút, lập tức, trong mắt kinh ngạc toàn bộ biến thành một lời nhu tình, ôm Cảnh Lăng vòng eo, kỹ càng quay về hôn. Trước kia cùng công chúa hôn môi thời điểm, cơ bản đều là nàng so sánh chủ động, công chúa vẫn luôn là rất ngượng ngùng bộ dạng. Không nghĩ tới, say rượu công chúa, lại có thể biết như vậy, tràn đầy tính xâm lược. Oanh Nhi không cam lòng yếu thế, hung hăng dây dưa Cảnh Lăng đầu lưỡi, hai người nằm tại chỗ ngồi lên, liều chết triển miên lấy. Trong xe độ ẩm, lập tức thượng thăng lên.

Chấn động xe ngựa chậm rãi ngừng lại, xa phu quay người đối với người bên trong xe nói một câu, “Công chúa, đã đến phủ đệ rồi.”

Trong xe ngựa không có bất kỳ trả lời, yên tĩnh trong bầu trời đêm, xa phu tựa hồ có thể nghe được mơ hồ tiếng thở dốc. Xa phu gõ đầu của mình, tự nhủ, “Sớm biết như vậy, sẽ không nên mê rượu uống phủ tướng quân đưa ra đến rượu, đây không phải là, xuất hiện nghe nhầm rồi a. Cái này hơn nửa đêm đấy, nơi nào đến tiếng thở dốc a, ta nhất định là uống nhiều quá.”

Nương theo lấy tiếng thở dốc đấy, còn có xe ngựa rất nhỏ chấn động.

Xa phu xuống xe ngựa, vỗ một cái ngựa đầu, nói ra: “Ông bạn già, bình thường bảo người ngừng, người đều là vẫn không nhúc nhích đấy, hôm nay như thế nào như vậy không an phận, còn lại để cho xe ngựa chấn động rồi vài cái?”

Ngựa hướng phía xa phu thở ra một hơi, quay đầu đi, không để ý tới người. Nó oan uổng đã chết! Xe ngựa chấn động căn bản cùng nó một chút quan hệ đều không có! Có khi dễ như vậy ngựa đấy sao!

Trong xe, Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi đã xong kịch liệt ôm hôn với nhau, hai người thở hào hển nằm ở trên vị trí, cặp môi đỏ mọng hơi sưng.

“Lăng, đến phủ đệ rồi.” Oanh Nhi vén lên Cảnh Lăng trên trán đỏ mồ hôi ẩm ướt tóc, đầy mắt tràn đầy ôn nhu.

“Ừ.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, trong mắt tràn đầy sương mù, hai tay dang ra, khàn khàn cuống họng nói ra, “Ôm ta.”

“Tốt.” Oanh Nhi khoe miệng có chút giơ lên lấy, thò tay đem Cảnh Lăng ôm lấy.

“Oanh Nhi, ngực của người, thật là thoải mái.” Dựa tại Oanh Nhi đầu vai Cảnh Lăng khẽ cười nói.

“Không thoải mái, là trang phục công chúa tùy tùng địa phương, sao có thể không thoải mái vậy?” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, hôn hít thoáng một phát Cảnh Lăng cái trán.

“Ừ.” Cảnh Lăng gật gật đầu, nói ra, “Nụ hôn của người cũng rất thoải mái.”

“Nghe được Lăng nói như vậy, Oanh Nhi thật sự là thật cao hứng đây.” Oanh Nhi hí mắt, trong mắt tràn đầy vui vẻ, “Chúng ta sớm đi trở về, Oanh Nhi sẽ dùng thêm nữa địa phương lại để cho Lăng thoải mái đây.”

“Đây chính là người nói.” Cảnh Lăng nói ra, “Nếu không thoải mái, Bồn công chúa nhưng là sẽ trừng phạt người đấy.”

“Oanh Nhi cam đoan, Lăng sẽ rất thoải mái đấy.” Oanh Nhi cười, ôm Cảnh Lăng xuống xe ngựa, nghênh ngang rời đi.

Xa phu sưng sờ mà nhìn Oanh Nhi ôm Cảnh Lăng ly khai, hồi lâu, lắc đầu, nói ra: “Oa nhi này, khí lực thật là lớn a.”

61. Chương 61

“Oanh Nhi, người xem, đêm nay ánh trăng thật là đẹp đây.” Tựa ở Oanh Nhi trong ngực, Cảnh Lăng ngẩng đầu nhìn trời, phát hiện ánh trăng đang đẹp.

Oanh Nhi ngẩng đầu nhìn lên trời,朦胧 lung ánh trăng vẩy lên người, tràn đầy nhu hòa.

Oanh Nhi khoe miệng có chút quyến rũ ra một cái đường cong, nói ra: “Hoàn toàn chính xác rất đẹp.”

“Người so với ánh trăng đẹp hơn.” Cảnh Lăng mỉm cười, tại Oanh Nhi trên gương mặt ấn xuống nhẹ nhàng vừa hôn.

Bị Cảnh Lăng đột nhiên xuất hiện công kích làm cho sững sốt một chút, Oanh Nhi đôi má hơi ửng đỏ thoáng một phát, nhìn về phía Cảnh Lăng hai mắt tràn đầy ôn nhu, cúi đầu xuống, tại Cảnh Lăng trên trán hôn hít thoáng một phát: “Lăng, người càng thêm đẹp, xinh đẹp làm lòng người động.”

“Vậy người, thích không?” Ôm lấy Oanh Nhi cổ, Cảnh Lăng mị nhãn như tơ.

“Ưa thích, không có người so với Oanh Nhi càng thêm ưa thích Lăng rồi.” Oanh Nhi đầy mắt tràn đầy xem như chăm chú.

“Hi hi, ưa thích là tốt rồi.” Cảnh Lăng cười nhẹ, đem đầu của mình tựa ở Oanh Nhi trên bờ vai, nói ra, “Oanh Nhi, bờ vai của người quá cứng a.”

“Cái kia công chúa muốn không nên đem Oanh Nhi nuôi dưỡng được mập một điểm mới được.” Oanh Nhi khẽ cười nói.

“A.....” Cảnh Lăng quay đầu suy nghĩ một chút, nhẹ gật đầu, nói ra, “Nuôi cho mập tốt, mập có thể ăn đây.”

Oanh Nhi thổi phù một tiếng bật cười, nói ra: “Oanh Nhi ngay tại lúc này không mập, cũng có thể ăn nhé.”

“Không mập không thể ăn.” Cảnh Lăng nhú nhú mày, nói ra.

“Công chúa không muốn ăn?” Oanh Nhi ngoắc một cái môi, đáy mắt hiện lên một tia tính toán, hỏi.

“Không ăn.” Cảnh Lăng bĩu môi nói ra, “Không có thịt gì đây, có cái gì tốt ăn.”

“Nếu như Lăng không ăn Oanh Nhi” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy thực hiện được vui vẻ, “Cái kia lại để cho Oanh Nhi ăn Lăng được không?”

Cảnh Lăng dùng một đoàn bột nhào đầu óc suy nghĩ một chút, nghĩ không ra Oanh Nhi những lời này vẫn đề ở nơi nào, nhẹ gật đầu đáp ứng xuống: “Tốt.”

Oanh Nhi ghen lấy cười, say rượu công chúa, thật sự là đáng yêu làm cho không người nào có thể kháng cự a.

“Lăng, vậy chúng ta trở về phòng đi ăn có được hay không?” Oanh Nhi cố gắng trấn định nói.

“Vì cái gì?” Cảnh Lăng ngẩng đầu nhìn lên trời, hỏi, “Bên ngoài ánh trăng tốt như vậy, tại sao phải đến đi vào bên trong ăn? Tại dưới ánh trăng không phải rất lãng mạn sao?”

“Cái này...” Oanh Nhi nhất thời ghen lời. Cúi đầu nhìn xem Cảnh Lăng, phát hiện Cảnh Lăng hai gò má tràn đầy đỏ tươi, thoát nhìn mị hoặc vô cùng. Oanh Nhi trong nội tâm khê động, dưới ánh trăng triền miên, hoàn toàn chính xác rất làm cho người khác hướng tới. Oanh Nhi dốc sức liều mạng lắc đầu, nàng sao có thể muốn những thứ này bữa bãi lộn xộn đây này! Công chúa chính là thiên kim thân thể, tại sao có thể ở bên ngoài!

“Oanh Nhi, có được hay không vậy.” Cảnh Lăng dắt một Oanh Nhi trước ngực quần áo, làm nũng nói, “Chúng ta liền ở bên ngoài ăn đi.”

Oanh Nhi nuốt nuốt nước miếng, quyết định chống lại hấp dẫn, hai tay ôm Cảnh Lăng, bước đi hướng Cảnh Lăng gian phòng: “Lăng, bên ngoài không tốt, dễ dàng mát, chúng ta hay vẫn là trở lại trong phòng đi đi.”

“Không nên, Bồn công chúa muốn ở bên ngoài!” Cảnh Lăng tại đã trong ngực giằng co, “Trong phòng tối như mực một mảnh, Bồn công chúa không thích!”

“Oanh Nhi cho người điểm rất nhiều ngọn nến.” Oanh Nhi nói ra, “Như vậy liền sáng ngời rồi.”

“Trong phòng không có trăng quang!” Cảnh Lăng nghiêm mặt nói.

“Oanh Nhi đem cửa sổ mở ra một đường nhỏ ke hở, lại để cho ánh trăng thấu rọi vào được không?” Oanh Nhi tận lực thỏa mãn Cảnh Lăng yêu cầu.

“A.....” Cảnh Lăng quay đầu suy nghĩ một chút, nói ra, “Cái kia... Được rồi.”

“Ngoan.” Như là ban thưởng bình thường, Oanh Nhi tại Cảnh Lăng trên môi nhẹ nhàng mổ rồi thoáng một phát.

Cảm nhận được trên môi mềm mại xúc cảm, Cảnh Lăng cảm thấy đặc biệt thỏa mãn, đưa tay chỉ môi của mình, đối với Oanh Nhi nói ra: “Còn muốn.”

“Ngoan.” Oanh Nhi mỉm cười, “Chúng ta về phòng trước, sau đó người muốn như thế nào liền như thế nào như thế nào?”

“Tốt.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, nói ra, “Muốn hôn thân.”

“Ngoại trừ hôn nhẹ, còn có thêm nữa đẹp hơn hay đây.” Oanh Nhi một bên nói qua, một bên nhẹ nhàng đá thuê phòng cửa, đem Cảnh Lăng đặt ở trên giường. Oanh Nhi quay người nhẹ nhẹ đóng cửa phòng, sau đó đem trong phòng toàn bộ ngọn nến đều đốt. Hắc ám phòng lập tức liền sáng sủa...mà bắt đầu, nhẹ nhàng đem cửa sổ mở ra một đường nhỏ ke hở, Oanh Nhi trở lại Cảnh Lăng bên người. Bởi vì Cảnh Lăng phân phó, nàng trong sân là không có thị nữ đây, cho nên Oanh Nhi cũng không lo lắng ngoài chần người chứng kiến.

“Lăng, hiện tại nhưng lại thỏa mãn?” Oanh Nhi ngồi ở Cảnh Lăng bên người, cười nhẹ nhìn về phía Cảnh Lăng.

“Thoả mãn.” Mắt nhìn hoàn toàn dựa theo chính mình ý tứ bố trí gian phòng, Cảnh Lăng thoả mãn được gật gật đầu, mỉm cười nhìn Oanh Nhi.

“Cái kia, Oanh Nhi có thể ăn Lăng sao?” Oanh Nhi một bên nói qua, một bên thò tay xoa rồi Cảnh Lăng thân thể.

“Ừ...” Cảnh Lăng hừ nhẹ một tiếng, nói ra, “Có thể.”

“Lăng, buông lỏng, đem chính ngươi giao cho ta.” Oanh Nhi cởi bỏ Cảnh Lăng dây thắt lưng, đem Cảnh Lăng quần áo từng kiện từng kiện bong ra từng mảng. Hai cổ cực nóng thân hình kề sát cùng một chỗ, hung hăng dây dưa.

“Nhẹ... Nhẹ một chút...” Cảnh Lăng hừ nhẹ một tiếng. Bởi vì uống rượu, Cảnh Lăng toàn thân vô lực, trong đầu trống rỗng, chỉ biết là ngênh hợ với Oanh Nhi.

“Tốt, Oanh Nhi hồ rất nhẹ đấy.” Oanh Nhi tại Cảnh Lăng bên tai nhẹ dụ dỗ, trên tay động tác liên tục.

“Hừ... Ừ...”

Yên tĩnh đêm, chỉ có Cảnh Lăng vô biên rên rỉ, còn có Oanh Nhi ồ ồ thở dốc.

Đêm rất dài, triền miên vô biên.

Sáng sớm luồng thứ nhất ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ khe hở phóng trên mặt đất, hình thành một cái hình vuông bóng dáng. Nằm ở trên giường bộ dáng hoàn toàn không có cả buổi dấu hiệu thức tỉnh.

Oanh Nhi chống đỡ thân thể, nhìn xem nằm tại bên cạnh mình Cảnh Lăng, đầy mắt tràn đầy ôn nhu. Đêm qua Cảnh Lăng, vô cùng nhiệt tình, cái loại này cực hạn mới triền miên, thật làm cho người khó quên. Cũng bởi vì chính mình đêm qua láo xược, công chúa sợ là một muốn chết rồi, đến bây giờ đều không có tỉnh lại dấu hiệu.

Oanh Nhi tại Cảnh Lăng trên trán đi hôn hít thoáng một phát, nhu hòa mà thay Cảnh Lăng xoa vòng eo. Nghe người bên cạnh đều đều tiếng hít thở, Oanh Nhi cũng lần nữa lâm vào giấc ngủ.

Hoàng hôn thời khắc, Cảnh Lăng trong phòng truyền đến “Phanh” một tiếng, vật nặng rơi xuống đất thanh âm.

Cảnh Lăng cho đã mất lửa giận mà nhìn bị chính mình đạp đến trên mặt đất Oanh Nhi, nói ra: “Ngươi, cái này không biết tiết chế hỗn đản!”

Ngã trên mặt đất, Oanh Nhi sự thật sưng sốt một chút, ngẩng đầu chống lại Cảnh Lăng tràn đầy tức giận hai con ngươi, Oanh Nhi trong mắt tràn đầy vui vẻ, từ trên mặt đất đứng lên, ngồi vào Cảnh Lăng bên giường, chân chó mà thay Cảnh Lăng xoa vòng eo: “Lăng, đạp Oanh Nhi một cước, eo có phải là không thoải mái hay không rồi hả? Oanh Nhi giúp ngươi xoa xoa tốt chứ?”

“Không nên ngươi bóp.” Cảnh Lăng tránh đi Oanh Nhi đụng vào, “Ngươi cho Bồn công chúa đi ra ngoài!”

“Lăng, làm sao vậy, tức giận như vậy.”

“Ngươi đêm qua như vậy giầy vò Bồn công chúa Bồn công chúa không nên tức giận ư!” Cảnh Lăng phần nộ trừng Oanh Nhi. Vừa nghĩ tới đêm qua Oanh Nhi là như thế nào dỗ dành lừa gạt mình cùng nàng điên cuồng triền miên đấy, nàng đã cảm thấy mắc cỡ chết người ta rồi! Đêm qua Oanh Nhi thật sự là một khắc cũng không yên tĩnh, khiến cho nàng hiện tại toàn thân vô lực, toàn thân cao thấp không có một khối thoải mái địa phương!

“Lăng, là Oanh Nhi sai rồi.” Oanh Nhi tiến đến Cảnh Lăng bên người, tiếp tục giúp đỡ Cảnh Lăng bóp ấn lấy vòng eo, “Đêm qua Lăng thật sự là quá nhiệt tình, Oanh Nhi nhịn không được nha.”

“Hừ” Cảnh Lăng hừ một tiếng, nói ra, “Dựa vào cái gì một mực là Bồn công chúa ở phía dưới! Ngươi làm sao lại không ở phía dưới một hồi!”

Oanh Nhi trong mắt tràn đầy trêu chọc mà nhìn Cảnh Lăng, nói ra: “Oanh Nhi hỏi qua Lăng đấy, là Lăng không nên.”

“Bổn công chúa ở đâu từ bỏ!” Cảnh Lăng hỏi. Nàng vẫn luôn muốn ở phía trên một hồi, cho dù là say, cũng sẽ không thay đổi ước nguyện ban đầu đấy.

“Đêm qua, Oanh Nhi hỏi công chúa, có muốn ăn hay không Oanh Nhi.” Nhớ tới đêm qua Cảnh Lăng trả lời, Oanh Nhi trong mắt tràn đầy không che giấu được vui vẻ, nói ra, “Là Lăng ngại Oanh Nhi quá gầy đấy, nói không nên ăn.”

“Bổn công chúa nói ăn là ý tứ kia ư!” Cảnh Lăng đề cao âm lượng, nói ra.

“Oanh Nhi vụng về, không biết Lăng nói ăn còn có cái gì khác ý tứ.” Oanh Nhi hồi đáp, “Người cố ý xuyên tạc Bổn công chúa ý tứ!”

“Người, người hỗn đản!” Cảnh Lăng mắng.

“Đúng, Oanh Nhi là hỗn đản.” Oanh Nhi nói ra, “Dù sao tại Lăng trong nội tâm, Oanh Nhi một mực chính là cái hỗn đản. Oanh Nhi thói quen.”

“Bổn công chúa không cần để ý người rồi!” Cảnh Lăng tựa đầu thoáng nhìn, có chút ngạo khí nói.

“Lăng đây là dùng hết rồi liền ném sao?” Oanh Nhi trên mặt hiện ra ủy khuất, “Lăng thật đúng là vô tình đây.”

“Thua thiệt rõ ràng là Bổn công chúa!”

“Oanh Nhi đêm qua cũng là một muốn chết rồi đây.” Oanh Nhi nói ra.

“Đáng đời” Cảnh Lăng hừ lạnh một tiếng, nói ra, “Người muốn là tiết chế điểm, hai người chúng ta cũng sẽ không một chết đấy.”

“Oanh Nhi không phải là bởi vì cái này mới một mỗi đấy” Oanh Nhi nói ra, “Lăng, Oanh Nhi đêm qua khuyên người trở về phòng, khích lệ thật đúng là một mỗi a. Cũng không biết là ai, đêm qua một mực la hét muốn ở bên ngoài làm đấy.”

Cảnh Lăng đôi má “Xoát” thoáng một phát liền hồng thấu, đêm qua trí nhớ, mặc dù có chút mơ hồ, nhưng mà nàng hay vẫn là nhớ rõ chính mình nhao nhao lấy nháo, không nên ở bên ngoài màn ảnh.

“Như, nếu như không phải người lừa bịp vốn, Bổn công chúa, Bổn công chúa sẽ nói ra cái loại này mất mặt mà nói sao?” Cảnh Lăng nhỏ giọng nói qua, lập tức, chỉ một ngón tay Oanh Nhi nói ra, “Cái này tất cả đều muốn trách người!”

“Dạ dạ dạ, tất cả đều là Oanh Nhi bỏ qua.” Oanh Nhi lập tức nhận sai, “Lăng cái này hài lòng chưa.”

“Cắt” Cảnh Lăng lườm Oanh Nhi liếc, “Người mỗi lần đều là nhận sai rất chịu khó, nhưng là từ đến không thay đổi.”

“Ai bảo Lăng mỗi lần đều bị Oanh Nhi cầm giữ ở đây?” Oanh Nhi giang tay ra, nói ra, “Cho nên Oanh Nhi chỉ có thể mỗi lần tỉnh lại nhận sai.”

“Hừ.” Cảnh Lăng quay đầu đi, không hề nói cái đề tài này, nàng biết rõ, nếu nói thêm gì đi nữa, chính mình sẽ bị Oanh Nhi đùa giỡn.

“Bổn công chúa đau đầu.” Cảnh Lăng nói ra, “Cho Bổn công chúa xoa xoa.”

“Tốt.” Oanh Nhi dấy mắt tràn đầy cương chiêu, công chúa mỗi lần xong việc về sau đều như vậy, vốn là phát giận, sau đó chính là nũng nịu, “Nằm ở Oanh Nhi trên đùi a, Lăng.”

“Ừ.” Cảnh Lăng lên tiếng, tại Oanh Nhi dưới sự trợ giúp, đem đầu gối ở rồi Oanh Nhi trên đùi.

Oanh Nhi thò tay giúp đỡ Cảnh Lăng bóp ấn lấy huyết thái dương, động tác ôn nhu vô cùng, Cảnh Lăng nhắm mắt lại, rất là hưởng thụ.

Tuy rằng Oanh Nhi mỗi lần cũng không tiết chế, làm cho nàng tức giận, nhưng mà nàng không phủ nhận, Oanh Nhi kỹ thuật vẫn rất tốt. Bất kể là giường Đệ giữa, hay vẫn là sau đó mát xa, đây cũng là nàng vĩnh viễn không cách nào đối với Oanh Nhi tức giận lên lý do.

“Trở lên đi một điểm.” Cảnh Lăng chỉ huy nói.

“Nơi đây?” Oanh Nhi trên hai tay đi hơi có chút, ôn hòa hỏi lấy.

“Ừ, lại dùng lực một chút.” Cảnh Lăng hừ nhẹ một tiếng, ôn nhu nói, “... A, chính là trong chỗ này, ừ, thoải mái, thật là thoải mái, bảo trì cái tốc độ này, đừng ngừng...”

“Tốt.” Oanh Nhi đẩy mắt tràn đầy nhu tình, giúp đỡ Cảnh Lăng cẩn thận xoa bóp.

62. Chương 62

“Oanh Nhi, người xem, đêm nay ánh trăng thật là đẹp đây.” Tựa ở Oanh Nhi trong ngực, Cảnh Lăng ngẩng đầu nhìn trời, phát hiện ánh trăng đang đẹp.

Oanh Nhi ngẩng đầu nhìn lên trời, mông lung ánh trăng vẩy lên người, tràn đầy nhu hòa.

Oanh Nhi khoe miệng có chút quyến rũ ra một cái đường cong, nói ra: “Hoàn toàn chính xác rất đẹp.”

“Người so với ánh trăng đẹp hơn.” Cảnh Lăng mỉm cười, tại Oanh Nhi trên gương mặt ấn xuống nhẹ nhàng vừa hôn.

Bị Cảnh Lăng đột nhiên xuất hiện công kích làm cho sững sốt một chút, Oanh Nhi đôi má hơi ửng đỏ thoáng một phát, nhìn về phía Cảnh Lăng hai mắt tràn đầy ôn nhu, cúi đầu xuống, tại Cảnh Lăng trên trán hôn hít thoáng một phát: “Lăng, người càng thêm đẹp, xinh đẹp làm lòng người động.”

“Vậy người, thích không?” Ôm lấy Oanh Nhi cổ, Cảnh Lăng mị nhãn như tơ.

“Ưa thích, không có người so với Oanh Nhi càng thêm ưa thích Lăng rồi.” Oanh Nhi đẩy mắt đầy xem như chăm chú.

“Hi hi, ưa thích là tốt rồi.” Cảnh Lăng cười nhẹ, đem đầu của mình tựa ở Oanh Nhi trên bờ vai, nói ra, “Oanh Nhi, bờ vai của người quá cứng a.”

“Cái kia công chúa muốn không nên đem Oanh Nhi nuôi dưỡng được mập một điểm mới được.” Oanh Nhi khẽ cười nói.

“A.....” Cảnh Lăng quay đầu suy nghĩ một chút, nhẹ gạt đầu, nói ra, “Nuôi cho mập tốt, mập có thể ăn đây.”

Oanh Nhi thổi phù một tiếng bật cười, nói ra: “Oanh Nhi ngay tại lúc này không mập, cũng có thể ăn nhé.”

“Không mập không thể ăn.” Cảnh Lăng nhú nhú mày, nói ra.

“Công chúa không muốn ăn?” Oanh Nhi ngoắc một cái môi, đẩy mắt hiện lên một tia tính toán, hỏi.

“Không ăn.” Cảnh Lăng bữu môi nói ra, “Không có thịt gì đây, có cái gì tốt ăn.”

“Nếu như Lăng không ăn Oanh Nhi” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy thực hiện được vui vẻ, “Cái kia lại để cho Oanh Nhi ăn Lăng được không?”

Cảnh Lăng dùng một đoàn bột nhào đầu óc suy nghĩ một chút, nghĩ không ra Oanh Nhi những lời này vấn đề ở nơi nào, nhẹ gạt đầu đáp ứng xuống: “Tốt.”

Oanh Nhi ghen lấy cười, say rượu công chúa, thật sự là đáng yêu làm cho không người nào có thể kháng cự a.

“Lăng, vậy chúng ta trở về phòng đi ăn có được hay không?” Oanh Nhi cố gắng trấn định nói.

“Vì cái gì?” Cảnh Lăng ngẩng đầu nhìn lên trời, hỏi, “Bên ngoài ánh trăng tốt như vậy, tại sao phải đến đi vào bên trong ăn? Tại dưới ánh trăng không phải rất lãng mạn sao?”

“Cái này...” Oanh Nhi nhất thời nghẹn lời. Cúi đầu nhìn xem Cảnh Lăng, phát hiện Cảnh Lăng hai gò má tràn đầy đỏ tươi, thoát nhìn mị hoặc vô cùng. Oanh Nhi trong nội tâm khê động, dưới ánh trăng triền miên, hoàn toàn chính xác rất làm cho người khác hướng tới. Oanh Nhi dốc sức liều mạng lắc đầu, nàng sao có thể muốn những thứ này bữa bãi lộn xộn đây này! Công chúa chính là thiên kim thân thể, tại sao có thể ở bên ngoài!

“Oanh Nhi, có được hay không vậy.” Cảnh Lăng dắt một Oanh Nhi trước ngực quần áo, làm nũng nói, “Chúng ta liền ở bên ngoài ăn đi.”

Oanh Nhi nuốt nuốt nước miếng, quyết định chống lại hấp dẫn, hai tay ôm Cảnh Lăng, bước đi hướng Cảnh Lăng gian phòng: “Lăng, bên ngoài không tốt, dễ dàng mất, chúng ta hay vẫn là trở lại trong phòng đi đi.”

“Không nên, Bồn công chúa muốn ở bên ngoài!” Cảnh Lăng tại đã trong ngực giằng co, “Trong phòng tối như mực một mảnh, Bồn công chúa không thích!”

“Oanh Nhi cho người điểm rất nhiều ngọn nến.” Oanh Nhi nói ra, “Như vậy liền sáng ngời rồi.”

“Trong phòng không có trăng quang!” Cảnh Lăng nghiêm mặt nói.

“Oanh Nhi đem cửa sổ mở ra một đường nhỏ ke hở, lại để cho ánh trăng thấu rọi vào được không?” Oanh Nhi tận lực thỏa mãn Cảnh Lăng yêu cầu.

“A.....” Cảnh Lăng quay đầu suy nghĩ một chút, nói ra, “Cái kia... Được rồi.”

“Ngoan.” Như là ban thưởng bình thường, Oanh Nhi tại Cảnh Lăng trên môi nhẹ nhàng mỗ rồi thoáng một phát.

Cảm nhận được trên môi mềm mại xúc cảm, Cảnh Lăng cảm thấy đặc biệt thỏa mãn, đưa tay chỉ môi của mình, đối với Oanh Nhi nói ra: “Còn muốn.”

“Ngoan.” Oanh Nhi mỉm cười, “Chúng ta về phòng trước, sau đó người muốn như thế nào liền như thế nào như thế nào?”

“Tốt.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, nói ra, “Muốn hôn thân.”

“Ngoại trừ hôn nhẹ, còn có thêm nữa đẹp hơn hay đấy.” Oanh Nhi một bên nói qua, một bên nhẹ nhàng đá thuê phòng cửa, đem Cảnh Lăng đặt ở trên giường. Oanh Nhi quay người nhẹ nhẹ đóng cửa phòng, sau đó đem trong phòng toàn bộ ngọn nến đều đốt. Hắc ám phòng lập tức liền sáng sủa...mà bắt đầu, nhẹ nhàng đem cửa sổ mở ra một đường nhỏ ke hở, Oanh Nhi trở lại Cảnh Lăng bên người. Bởi vì Cảnh Lăng phân phó, nàng trong sân là không có thị nữ đấy, cho nên Oanh Nhi cũng không lo lắng ngoài chần người chứng kiến.

“Lăng, hiện tại nhưng lại thỏa mãn?” Oanh Nhi ngồi ở Cảnh Lăng bên người, cười nhẹ nhìn về phía Cảnh Lăng.

“Thỏa mãn.” Mắt nhìn hoàn toàn dựa theo chính mình ý tứ bố trí gian phòng, Cảnh Lăng thỏa mãn được gật gật đầu, mỉm cười nhìn Oanh Nhi.

“Cái kia, Oanh Nhi có thể ăn Lăng sao?” Oanh Nhi một bên nói qua, một bên thò tay xoa rồi Cảnh Lăng thân thể.

“Ừ...” Cảnh Lăng hừ nhẹ một tiếng, nói ra, “Có thể.”

“Lăng, buông lỏng, đem chính ngươi giao cho ta.” Oanh Nhi cởi bỏ Cảnh Lăng dây thắt lưng, đem Cảnh Lăng quần áo từng kiện từng kiện bong ra từng mảng. Hai cổ cực nóng thân hình kề sát cùng một chỗ, hung hăng dây dưa.

“Nhẹ... Nhẹ một chút...” Cảnh Lăng hừ nhẹ một tiếng. Bởi vì uống rượu, Cảnh Lăng toàn thân vô lực, trong đầu trống rỗng, chỉ biết là ngênh hợp với Oanh Nhi.

“Tốt, Oanh Nhi hồ rất nhẹ đấy.” Oanh Nhi tại Cảnh Lăng bên tai nhẹ dụ dỗ, trên tay động tác liên tục.

“Hừ... Ừ...”

Yên tĩnh đêm, chỉ có Cảnh Lãng vô biên rên rỉ, còn có Oanh Nhi ồ ồ thở dốc.

Đêm rất dài, triền miên vô biên.

Sáng sớm luồng thứ nhất ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ khe hở phóng trên mặt đất, hình thành một cái hình vuông bóng dáng. Nằm ở trên giường bộ dáng hoàn toàn không có cả buổi dấu hiệu thức tỉnh.

Oanh Nhi chống đỡ thân thể, nhìn xem nằm tại bên cạnh mình Cảnh Lãng, đáy mắt tràn đầy ôn nhu. Đêm qua Cảnh Lãng, vô cùng nhiệt tình, cái loại này cực hạn mới triền miên, thật làm cho người khó quên. Cũng bởi vì chính mình đêm qua lao xược, công chúa sợ là một muốn chết rồi, đến bây giờ đều không có tỉnh lại dấu hiệu.

Oanh Nhi tại Cảnh Lãng trên trán đi hôn hít thoáng một phát, nhu hòa mà thay Cảnh Lãng xoa vòng eo. Nghe người bên cạnh đều đều tiếng hít thở, Oanh Nhi cũng lần nữa lâm vào giấc ngủ.

Hoàng hôn thời khắc, Cảnh Lãng trong phòng truyền đến “Phanh” một tiếng, vật nặng rơi xuống đất thanh âm.

Cảnh Lãng cho đã mất lửa giận mà nhìn bị chính mình đạp đến trên mặt đất Oanh Nhi, nói ra: “Người, cái này không biết tiết chế hỗn đản!”

Ngã trên mặt đất, Oanh Nhi sự thật sững sốt một chút, ngẩng đầu chống lại Cảnh Lãng tràn đầy tức giận hai con ngươi, Oanh Nhi trong mắt tràn đầy vui vẻ, từ trên mặt đất đứng lên, ngồi vào Cảnh Lãng bên giường, chân chó mà thay Cảnh Lãng xoa vòng eo: “Lãng, đạp Oanh Nhi một cước, eo có phải là không thoải mái hay không rồi hả? Oanh Nhi giúp người xoa xoa tốt chứ?”

“Không nên người bóp.” Cảnh Lãng tránh đi Oanh Nhi đụng vào, “Người cho Bồn công chúa đi ra ngoài!”

“Lãng, làm sao vậy, tức giận như vậy.”

“Người đêm qua như vậy giầy vò Bồn công chúa Bồn công chúa không nên tức giận ư!” Cảnh Lãng phần nộ trừng Oanh Nhi. Vừa nghĩ tới đêm qua Oanh Nhi là như thế nào dễ dàng lừa gạt mình cùng nàng điên cuồng triền miên đấy, nàng đã cảm thấy mắc cỡ chết người ta rồi! Đêm qua Oanh Nhi thật sự là một khắc cũng không yên tĩnh, khiến cho nàng hiện tại toàn thân vô lực, toàn thân cao thấp không có một khối thoải mái địa phương!

“Lãng, là Oanh Nhi sai rồi.” Oanh Nhi tiến đến Cảnh Lãng bên người, tiếp tục giúp đỡ Cảnh Lãng bóp ấn lấy vòng eo, “Đêm qua Lãng thật sự là quá nhiệt tình, Oanh Nhi nhịn không được nha.”

“Hừ” Cảnh Lãng hừ một tiếng, nói ra, “Dựa vào cái gì một mực là Bồn công chúa ở phía dưới! Người làm sao lại không ở phía dưới một hồi!”

Oanh Nhi trong mắt tràn đầy trêu chọc mà nhìn Cảnh Lãng, nói ra: “Oanh Nhi hỏi qua Lãng đấy, là Lãng không nên.”

“Bồn công chúa ở đâu từ bỏ!” Cảnh Lãng hỏi. Nàng vẫn luôn muốn ở phía trên một hồi, cho dù là say, cũng sẽ không thay đổi ước nguyện ban đầu đấy.

“Đêm qua, Oanh Nhi hỏi công chúa, có muốn ăn hay không Oanh Nhi.” Nhớ tới đêm qua Cảnh Lãng trả lời, Oanh Nhi trong mắt tràn đầy không che giấu được vui vẻ, nói ra, “Là Lãng ngại Oanh Nhi quá gầy đấy, nói không nên ăn.”

“Bồn công chúa nói ăn là ý tứ kia ư!” Cảnh Lãng đề cao âm lượng, nói ra.

“Oanh Nhi vụng về, không biết Lãng nói ăn còn có cái gì khác ý tứ.” Oanh Nhi hồi đáp, “Người cố ý xuyên tạc Bồn công chúa ý tứ!”

“Người, người hỗn đản!” Cảnh Lãng mắng.

“Đúng, Oanh Nhi là hỗn đản.” Oanh Nhi nói ra, “Dù sao tại Lãng trong nội tâm, Oanh Nhi một mực chính là cái hỗn đản. Oanh Nhi thói quen.”

“Bồn công chúa không cần để ý người rồi!” Cảnh Lãng tựa đầu thoáng nhìn, có chút ngạo khí nói.

“Lăng đây là dùng hết rồi liền ném sao?” Oanh Nhi trên mặt hiện ra ủy khuất, “Lăng thật đúng là vô tình đây.”

“Thua thiệt rõ ràng là Bồn công chúa!”

“Oanh Nhi đêm qua cũng là một muốn chết rồi đây.” Oanh Nhi nói ra.

“Đáng đời” Cảnh Lăng hừ lạnh một tiếng, nói ra, “Người muốn là tiết chế điểm, hai người chúng ta cũng sẽ không một chết đấy.”

“Oanh Nhi không phải là bởi vì cái này mới một mỗi đấy” Oanh Nhi nói ra, “Lăng, Oanh Nhi đêm qua khuyên người trở về phòng, khích lệ thật đúng là một mỗi a. Cũng không biết là ai, đêm qua một mực la hét muốn ở bên ngoài làm đây.”

Cảnh Lăng đôi má “Xoát” thoáng một phát liền hồng thấu, đêm qua trí nhớ, mặc dù có chút mơ hồ, nhưng mà nàng hay vẫn là nhớ rõ chính mình nhao nhao lấy nháo, không nên ở bên ngoài màn ảnh.

“Như, nếu như không phải người lừa bịp vốn, Bồn công chúa, Bồn công chúa sẽ nói ra cái loại này mất mặt mà nói sao?” Cảnh Lăng nhỏ giọng nói qua, lập tức, chỉ một ngón tay Oanh Nhi nói ra, “Cái này tất cả đều muốn trách người!”

“Dạ dạ dạ, tất cả đều là Oanh Nhi bỏ qua.” Oanh Nhi lập tức nhận sai, “Lăng cái này hài lòng chưa.”

“Cất” Cảnh Lăng lườm Oanh Nhi liếc, “Người mỗi lần đều là nhận sai rất chịu khó, nhưng là từ đến không thay đổi.”

“Ai bảo Lăng mỗi lần đều bị Oanh Nhi cầm giữ ở đây?” Oanh Nhi giang tay ra, nói ra, “Cho nên Oanh Nhi chỉ có thể mỗi lần tỉnh lại nhận sai.”

“Hừ.” Cảnh Lăng quay đầu đi, không hề nói cái đề tài này, nàng biết rõ, nếu nói thêm gì đi nữa, chính mình sẽ bị Oanh Nhi đùa giỡn.

“Bồn công chúa đau đầu.” Cảnh Lăng nói ra, “Cho Bồn công chúa xoa xoa.”

“Tốt.” Oanh Nhi dấy mắt trần đầy cương chiều, công chúa mỗi lần xong việc về sau đều như vậy, vốn là phát giận, sau đó chính là nũng nịu, “Nằm ở Oanh Nhi trên đùi a, Lăng.”

“Ừ.” Cảnh Lăng lên tiếng, tại Oanh Nhi dưới sự trợ giúp, đem đầu gối ở rồi Oanh Nhi trên đùi.

Oanh Nhi thò tay giúp đỡ Cảnh Lăng bóp ấn lấy huyết thái dương, động tác ôn nhu vô cùng, Cảnh Lăng nhắm mắt lại, rất là hưởng thụ.

Tuy rằng Oanh Nhi mỗi lần cũng không tiết chế, làm cho nàng tức giận, nhưng mà nàng không phủ nhận, Oanh Nhi kỹ thuật vẫn rất tốt. Bất kể là giường Đệ giữa, hay vẫn là sau đó mát xa, đây cũng là nàng vĩnh viễn không cách nào đối với Oanh Nhi tức giận lên lý do.

“Trở lên đi một điểm.” Cảnh Lăng chỉ huy nói.

“Nơi đây?” Oanh Nhi trên hai tay đi hơi có chút, ôn hòa hỏi lấy.

“Ừ, lại dùng lực một chút.” Cảnh Lăng hừ nhẹ một tiếng, ôn nhu nói, “... A, chính là trong chỗ này, ừ, thoải mái, thật là thoải mái, bảo trì cái tốc độ này, đừng ngừng...”

“Tốt.” Oanh Nhi dấy mắt trần đầy nhu tình, giúp đỡ Cảnh Lăng cẩn thận xoa bóp.

63. Chương 63

Lương quốc phái tới sứ thần yết kiến, Hoàng đế thiết yến chân thành đọi, Cảnh Lăng bị yêu cầu tham gia yến hội.

Phủ công chúa, Cảnh Lăng thò tay lại để cho Oanh Nhi cho mình thay đổi y phục, trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ: “Mới đi ra không có bao nhiêu thời gian, không nghĩ tới nhanh như vậy lại muốn đi trong nội cung rồi.”

“Đây cũng là chuyện không có cách nào khác.” Giúp đỡ Cảnh Lăng sửa sang lại thoáng một phát góc áo nếp uốn, Oanh Nhi nói ra, “Ai bảo Lương quốc sứ giả đã đến đây. Oanh Nhi còn nghe nói, lần này Lương quốc công chúa và hoàng tử cũng tới đâu rồi, nhìn tư thế, chín thành là tới hòa thân đây này.”

Cảnh Lăng lông mày chau lên, nhớ tới Lương quốc sứ thần tới chơi, chuyện này, kiếp trước thời điểm, tựa hồ là tại hai năm sau mới phát sinh đấy, lúc kia, nàng cùng Cảnh Bình đều lập gia đình, cuối cùng là chọn lấy một cái không có danh tiếng gì công chúa, bất quá cái kia công chúa, tựa hồ xuất hiện ở gả trước tự chết rồi? Chuyện năm đó, Cảnh Lăng nhớ rõ không phải rất rõ ràng, bất quá nàng rõ ràng nhớ rõ, lần này hòa thân là cùng không thành đấy.

“Oanh Nhi, người nói, Bồn công chúa nếu như bị chọn đi hòa thân, người sẽ nghĩ như thế nào?” Cảnh Lăng đuổi ra ngón trỏ, quyến rũ ra Oanh Nhi cái cằm, nói ra.

“Lương quốc phong cảnh nghe nói rất không tệ đấy.” Oanh Nhi cười cười, nói ra, “Đang dễ dàng cảm thụ một chút Lương quốc bất đồng phong tình nữa nha.”

“Người liên cao hứng như vậy Bồn công chúa gả đi!” Cảnh Lăng nghiêm mặt, trừng mắt Oanh Nhi, “Lúc trước đồ ngon đồ ngọt đều là đang lừa gạt Bồn công chúa sao?”

Chứng kiến Cảnh Lăng tức giận bộ dạng, Oanh Nhi trong lòng ảm áp, đem Cảnh Lăng kéo vào trong ngực, nói ra, “Công chúa, nếu như người phải đi hòa thân, Oanh Nhi đương nhiên là đi theo Lăng cùng đi, chẳng lẽ Oanh Nhi còn một người ở chỗ này sao?”

“Đi theo đi lại có thể thế nào.” Cảnh Lăng lăm bầm một tiếng, “Cái kia dù sao cũng là Bồn công chúa phụ quân.”

“Oanh Nhi tin tưởng, Lăng có rất nhiều lại để cho hấn không dám đụng vào chủ ý của người.” Oanh Nhi trong mắt hiện lên một tia giảo hoạt.

“Người thật sự là càng ngày càng tệ nữa nha, Oanh Nhi.” Cảnh Lăng đuổi ra ngón trỏ, nhẹ điểm một cái quanh quần cái trán.

“Đó cũng là công chúa thói quen đấy.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, thò tay bắt được Cảnh Lăng ngón tay, nắm ở lòng bàn tay.

“Thực là không thể quá dung túng còn người.” Ngoài miệng nói qua không thể dung túng, nhưng mà Cảnh Lăng còn không có rút về tay của mình, tùy ý Oanh Nhi suông sã tứ phía cầm lấy tay của mình.

“Đi thôi, Lăng.” Cùng Cảnh Lăng nhìn nhau cười cười, Oanh Nhi bồi bạn Cảnh Lăng ra gian phòng.

“Ánh trăng không sai.” Ngẩng đầu quan sát trời, Cảnh Lăng nói một câu, “Tốt như vậy ánh trăng, nên cùng Oanh Nhi bước chậm dưới ánh trăng mới đúng.”

“Tiến cung một đoạn đường, coi như là bước chậm rồi.” Oanh Nhi cười cười, đỡ Cảnh Lăng lên xe ngựa, “Oanh Nhi giúp đỡ Lăng đem rèm kéo ra, thổi một chút gió đêm, cảm giác cũng rất không tồi đây.”

“Cũng thế.” Cảnh Lăng nhẹ gạt đầu, cùng Oanh Nhi cùng một chỗ ngồi ở bên cửa sổ, thổi hơi lạnh gió đêm, chỉ cảm thấy tâm tình cũng bình tĩnh xuống.

“Nếu như là hội đèn lồng mà nói, ven đường nên có bao nhiêu xinh đẹp đây.” Mắt nhìn trống trải hai bên, Oanh Nhi mỉm cười.

“Lại xinh đẹp, cũng không có Oanh Nhi xinh đẹp.” Cảnh Lăng thừa cơ đùa giỡn Oanh Nhi một câu, muốn xem Oanh Nhi xấu hổ bộ dạng.

“Đa tạ công chúa khen ngợi.” Oanh Nhi mây trôi nước chảy cười cười, trên mặt không có nửa phần ngượng ngùng.

Cảnh Lăng lập tức cảm thấy không công bằng, dựa vào cái gì, nàng mỗi lần nghe được Oanh Nhi nói những lời này đều xấu hổ tim đập, thế nhưng là Oanh Nhi lại một điểm không đỏ mặt.

“Người không thương ta.” Cảnh Lăng bĩu môi nói ra.

“Lăng có gì nói ra lời ấy?” Oanh Nhi nhìn xem Cảnh Lăng, trong mắt tràn đầy đem người nịch đánh chết ôn nhu.

“Người nghe xong ta mà nói..., cũng không đỏ mặt.” Cảnh Lăng nói ra.

“A” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, “Đó là bởi vì, Oanh Nhi da mặt tương đối dày nha. Oanh Nhi nếu không da mặt dày một điểm, hiện tại làm sao dám đi ở Lăng trước mặt, cùng Lăng trò chuyện với nhau thật vui đây?”

Cảnh Lăng suy nghĩ một chút, cũng có đạo lý, mỉm cười, nói ra: “Lần này hãy bỏ qua người rồi.”

Oanh Nhi cười cười, không nói cái gì nữa.

Xe ngựa lắc lư rồi một hồi liền ngừng lại, Oanh Nhi nắm Cảnh Lăng xuống xe ngựa.

Bốn phía là cao cao tường vây, làm cho người ta một loại cảm giác bị đè nén. Cảnh Lăng có chút cảm khái.

“Lăng, nhìn cái gì đấy?” Phát hiện Cảnh Lăng dừng bước, Oanh Nhi cũng dừng bước lại, tiến lên một bước, hỏi.

“Không có gì.” Cảnh Lăng lắc đầu, “Chẳng qua là cảm thấy trong nội cung có chút áp lực.”

“Vậy chúng ta cùng Hoàng hậu bẩm báo một tiếng, trong chốc lát sớm đi lối ra a.” Oanh Nhi đề nghị.

“Ừ.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, nói ra, “Bất quá ở trước đó, Bồn công chúa còn có kiện sự tình muốn làm đây.”

“Chuyện gì?” Oanh Nhi quăng đi một cái ánh mắt nghi hoặc.

“Lại để cho cái kia hoàng tử bỏ đi hòa thân ý niệm trong đầu.” Cảnh Lăng cười cười, nói ra. Tuy rằng nàng không biết cái kia cùng thân nhân có thể hay không cùng kiếp trước giống nhau không hiểu chết đi, nhưng mà nàng cũng không muốn không duyên cớ bị phần này tội.

“Cái kia Oanh Nhi, liền rửa mắt dùng đã chờ đợi.” Oanh Nhi mỉm cười.

Hai người đi theo dẫn đường thái giám, rất nhanh liền ngồi xuống rồi.

Một lát sau, Hoàng đế cùng Hoàng hậu hai người đi vào cung tiệc hiện trường. Cảnh Lăng quỳ trên mặt đất, vụng trộm nhìn xem đi qua chính mình bên cạnh thân Hoàng hậu, đầu cảm giác mình mẩu hậu là trên đời này miệng duyên dáng sang trọng nữ tử, Hoàng đế cùng mà so sánh với đều ảm đạm thất sắc.

Hoàng đế một tiếng “Bình thân”, tất cả mọi người đứng lên, đưa mắt nhìn hai người ngồi xuống.

“Lăng, Hoàng hậu thật là đẹp.” Oanh Nhi ghé vào Cảnh Lăng bên tai, nhỏ giọng nói một câu.

“Như thế nào, người cái này hoa tâm đại la bắc, đã có người ta con gái còn chưa đủ, còn coi trọng Hoàng hậu?” Cảnh Lăng lườm Oanh Nhi liếc, nói ra.

“Lăng, Oanh Nhi trong nội tâm chỉ có một mình ngươi, chẳng lẽ ngươi còn không biết sao?” Oanh Nhi trong mắt tràn đầy cương chiêu, “Tại Oanh Nhi trong mắt, ngươi mới phải trên đời xinh đẹp nhất đấy, người khác làm sao có thể cùng ngươi đánh đồng.”

Oanh Nhi một phen lại nói Cảnh Lăng rất thoải mái, Cảnh Lăng đáy mắt tràn đầy thỏa mãn.

Tại Hoàng đế ra mệnh lệnh, ngồi xuống không bao lâu, Lương quốc sứ thần còn có hoàng tử công chúa đã bị tuyên thệ. Lương quốc cùng Cảnh Lăng quốc gia quan hệ kỳ thật cũng không khá lắm, thường thường sẽ phát sinh xung đột, song phương đều không có chiếm được bất luận cái gì sống khá giả. Chẳng qua là lúc này đây không biết vì cái gì, Lương quốc rõ ràng thả thấp tư thái, đến đây yết kiến, trong ngôn ngữ, còn có cầu hoà ý tứ.

“Lương quốc Tứ Hoàng Tử Quan Dạ Phong, Ngũ công chúa Quan Dạ Quỳnh, mang theo sứ thần đến đây yết kiến.” Quan Dạ Phong mấy người cũng không có hành đại lễ, chẳng qua là bái, Hoàng đế bệnh không nói gì thêm, chẳng qua là thần sắc có chút không vui.

Quan Dạ Phong vào trong nháy mắt, Cảnh Lăng liền nhận ra người này rồi, vậy mà chết mấy ngày trước đây tại mi hoành thánh rạp gặp người trên. Kiếp trước thời điểm, nàng đây trong đầu Tướng quân, cung bữa tiệc căn bản không có nhìn kỹ qua cái này hoàng tử. Nếu lúc trước nàng nhìn kỹ, lúc kia có thể nhận ra, còn có thể sớm chút tại người ta trước mặt lưu lại một khắc sâu ấn tượng xấu. Cảnh Lăng thật sự là biết vậy chẳng làm.

“Tứ Hoàng Tử lần này đến đây, nhưng lại là có chuyện?” Hoàng đế hỏi một câu.

“Nghe nói cung nước (Cảnh Lăng quốc gia) có một cái tài mạo song toàn công chúa, ta Lương quốc Hoàng thượng cố ý hòa thân.” Sứ thần hồi đáp, “Mong rằng Hoàng thượng thành toàn đoạn nhân duyên này.”

Hoàng đế nhìn kỹ một chút Quan Dạ Phong, phát hiện người này phong độ nhẹ nhàng, tuấn tú lịch sự, lại nhìn mắt Cảnh Lăng phương hướng, cảm giác cùng nữ nhi của mình hoàn toàn chính xác xứng đôi. Cảnh Bình đã gả ở – vợ, chính mình sủng ái nhất con gái hôn sự lại không tin tức manh mối, Hoàng đế không phải không gấp. Hiện tại như vậy tốt hôn sự bày ở trước mắt, đã có thể cho Cảnh Lăng tìm được tốt vị hôn phu, lại có thể xúc tiến bang giao, Hoàng đế lập tức động tâm không thôi.

Chứng kiến Hoàng đế thần sắc, Hoàng hậu đã biết rõ Hoàng đế nội tâm ý tưởng nội tâm có chút lo nghĩ.

“Hoàng thượng” Hoàng hậu mở miệng gọi vào, “Tứ Hoàng Tử dù sao cùng Lăng nhi không phải rất quen thuộc, thì cứ như vậy quyết định hôn sự, có phải hay không quá gấp gáp? Người đã từng không phải đã nói, muốn Lăng nhi cả đời hạnh phúc đây sao? Lăng nhi hôn sự, cũng có thể nàng tự mình làm chủ a.”

Cảnh Lăng hướng Hoàng hậu quăng đi một cái ánh mắt cảm kích, nàng chỉ sợ phụ hoàng cái gì cũng không muốn, trực tiếp đem nàng gả cho.

Hoàng đế suy nghĩ một chút, cũng hiểu được Hoàng hậu nói có đạo lý. Cho Quan Dạ Phong chỉ thoáng một phát Cảnh Lăng vị trí, nói ra: “Đây là trăm con gái yêu, việc hôn sự này, có được hay không, còn muốn nhìn ý của nàng.”

Quan Dạ Phong đem ánh mắt đặt ở Cảnh Lăng trên người, lập tức sững sốt một chút, nữ tử này, không phải là mấy ngày nay tác động chính mình nội tâm nữ tử sao? Hẳn phải rồi không ít người đi tìm nữ tử này, đều không có kết quả, không nghĩ tới, nàng rõ ràng chính là đại công chúa.

“Đại công chúa, hồi lâu không thấy.” Quan Dạ Phong chấp tay, ôn hòa nói.

“Người là ai?” Cảnh Lăng hoàn toàn không nề tình, nói ra, “Không có ý tứ, Bổng công chúa từ trước đến nay không nhớ được không quan trọng người.”

Quan Dạ Phong sững sốt một chút, hẳn còn là lần đầu tiên bị một nữ nhân dùng thái độ như vậy đối đãi đây.

“Công chúa còn nhớ được mấy ngày trước đây một trận mưa?” Quan Dạ Phong hỏi, “Chúng ta ngày đó là lần đầu tiên gặp mặt đây. Không đối gặt công chúa, Bổng Hoàng con đối với công chúa vừa thấy đã yêu.”

“Bổng công chúa chưa bao giờ xuất hiện phủ tướng quân.” Cảnh Lăng lạnh nhạt nói qua, “Tứ Hoàng Tử sợ là nhận lầm người a.”

“Sẽ không.” Quan Dạ Phong khẳng định nói ra, “Công chúa tuyệt sắc cho tư thế, làm cho người ta khó có thể quên, có phải hay không, tiểu Quỳnh?” Quan Dạ Phong hỏi một câu muội muội của mình.

“Ta làm sao biết.” Quan Dạ Quỳnh cắn cắn môi, nói ra, “Trời đen như vậy, ai thấy rõ.” Nói qua, nhìn về phía Cảnh Lăng ánh mắt tràn đầy địch ý. Ngày đó, nàng cũng trông thấy nữ tử kia dung mạo, nàng biết rõ, chính là trước mắt cái này công chúa không sai, cái loại này dung mạo, trong thiên hạ, căn bản tìm không ra thứ hai đến. Tuy rằng nàng không biết Cảnh Lăng vì cái gì không thừa nhận, nhưng là như thế này rất tốt, có thể không lại để cho hoàng huynh của mình cùng cái này công chúa nhanh như vậy hiểu biết, giữa bọn họ việc hôn nhân tình, cũng có cứu vãn chỗ trống.

“Tiểu Quỷ!” Quan Dạ Phong thấp giọng quát to một tiếng, nhú nhú mày lông mày, có chút không vui.

“Không thấy rõ chính là không thấy rõ.” Quan Dạ Quỷ có chút ủy khuất, nhỏ giọng nói qua, “Hoàng huynh, người trước kia chưa bao giờ hung của ta.”

Chứng kiến Quan Dạ Quỷ trong mắt rõ ràng ủy khuất, Quan Dạ Phong có chút đau lòng. Cô muội muội này từ nhỏ liền kề cận chính mình, trong nội cung liền mấy hai người bọn họ quan hệ tốt nhất rồi.

Quan Dạ Phong thở dài một tiếng, đem Quan Dạ Quỷ kéo qua một bên, đối với Cảnh Lăng chấp tay, nói ra: “Nếu là như vậy, đoán chừng thật sự là Bồn Hoàng con nhận lầm người. Đường đột công chúa, mong rằng công chúa thứ tội.”

“Không sao.” Cảnh Lăng nhàn nhạt nói ra. Ánh mắt nhưng là rơi vào Quan Dạ Quỷ trên người, nàng cảm giác, cảm thấy, Quan Dạ Quỷ nhìn về phía Quan Dạ Phong ánh mắt, không giống như là một người muội muội nhìn ca ca bộ dạng, càng giống phải...

Cảnh Lăng sờ lên cái cằm, khóe miệng quyến rũ ra một vòng vui vẻ, lần này hòa thân, tựa hồ, rất là thú vị đây.

Chứng kiến Cảnh Lăng vui vẻ, Oanh Nhi biết rõ, Cảnh Lăng lại đang đánh cái gì hồng chủ ý, hơn nữa là quan ở trước mắt hoàng tử công chúa đấy. Oanh Nhi khóe miệng có chút gợn lên lấy, nhìn về phía Cảnh Lăng ánh mắt càng phát ra ôn nhu. Nhà nàng công chúa, chính là làm hồng chủ ý, đều là như thế này mê người đây.

64. Chương 64

Cùng Cảnh Lăng lôi kéo làm quen không nhanh mà chết rồi về sau, Quan Dạ Phong cùng với Quan Dạ Quỷ làm được Cảnh Lăng vị trí đối diện lên, đối diện lấy Cảnh Lăng, Cảnh Lăng ngẩng đầu có thể chứng kiến Quan Dạ Phong người này. Đối với Quan Dạ Phong người này, Cảnh Lăng cũng không có quá nhiều cảm giác, chẳng qua là vừa nghĩ tới hẳn là đến cùng mình hòa thân đấy, nàng đối với Quan Dạ Phong người này liền thực sinh không dậy nổi nửa điểm hảo cảm đến.

Quan Dạ Quỷ gắt gao nhìn chăm chăm vào Cảnh Lăng, đáy mắt tràn đầy địch ý, tựa hồ chỉ muốn Cảnh Lăng vừa chạm vào cùng cái kia một khối cấm địa, nàng sẽ không tiếc hết thấy lại để cho Cảnh Lăng trả giá đại giới đấy.

“Lăng, vị kia Ngũ công chúa tựa hồ đối với người có rất sâu địch ý.” Oanh Nhi nhìn xem Quan Dạ Quỷ, nhú mày, cúi tại Cảnh Lăng bên tai nhỏ giọng nói một câu.

“Ta biết rõ.” Cảnh Lăng ngoắc một cái môi, nói ra, “Hơn nữa, ta cũng đại khái có thể suy đoán ra nàng đối với ta có địch ý lý do.”

“Hả?” Oanh Nhi nghi ngờ một tiếng.

“Oanh Nhi, đến.” Cảnh Lăng lại để cho Oanh Nhi tựa đầu tới gần chút nữa, lặng lẽ tại Oanh Nhi bên tai nói hai câu nói.

Oanh Nhi trong mắt dần dần hiện ra kinh ngạc đến: “Lăng, người nói là cái kia Ngũ công chúa, đối với ca ca của mình?”

“Không sai đây.” Cảnh Lăng gật đầu cười.

“Cái này...” Oanh Nhi lông mày cau lại, nói ra, “Bọn hắn thế nhưng là huynh muội a, là loạn – luân a!”

“A” Cảnh Lăng khẽ cười một tiếng, nói ra, “Không nghĩ tới, Oanh Nhi rõ ràng còn sẽ vì loạn – luân hai chữ kinh ngạc đây. Ta cho rằng, chúng ta quan hệ trong đó, có thể so sánh cái này còn muốn làm cho người kinh ngạc đây.”

“Lăng nói cũng đúng.” Oanh Nhi mỉm cười.

“Hơn nữa, theo Bồn công chúa hiểu rõ, cái này một đôi huynh muội nghe nói là song sinh con.” Cảnh Lăng hai tay giao nhau để ở trước ngực, trong mắt hiện lên một tia giảo hoạt, nói ra, “Nhưng mà, Oanh Nhi, người không cảm thấy, hai người bọn họ, một điểm không giống sao?”

“Lăng sẽ không phải là hoài nghi...” Oanh mới nói.

“Đúng là cái này đây.” Cảnh Lăng nói ra, “Bất quá hoàng gia bí mật, Bồn công chúa nhưng lại không có quá nhiều hứng thú.”

Ca múa lên sân khấu đã cách trở Quan Dạ Phong ánh mắt, Cảnh Lăng hào hứng thiếu thiếu mà nhìn trung ương vũ đạo, trong nội tâm đang mong đợi cung tiệc nhanh lên tan cuộc.

“Nghe nói Cảnh Lăng công chúa kỹ thuật nhảy chính là thiên hạ nhất tuyệt.” Khê múa hoàn tất, Quan Dạ Phong đối với Hoàng đế nói ra, “Không biết Hoàng đế bệ hạ, có hay không có thể làm cho Bồn Hoàng con mở mang kiến thức một chút?”

“Thật xin lỗi, Tứ Hoàng Tử Điện hạ.” Cảnh Lăng đứng dậy, hướng về phía Quan Dạ Phong thi lễ một cái, nhàn nhạt nói ra, “Bồn công chúa chính là đường đường trưởng công chúa, cũng không phải cái gì Vũ Cơ, Tứ Hoàng Tử đề nghị này, không khỏi có hao tổn Bồn công chúa, hao tổn phụ hoàng thể diện ý tứ ở bên trong.” Cảnh Lăng dăm ba câu sẽ đem đỉnh đầu đại bất kính chụp mũ tại Quan Dạ Phong trên đầu. Quả nhiên, nghe xong những lời này, Hoàng đế sắc mặt cũng khó coi, thân là Hoàng đế, kiêng kỵ nhất liền là quyền uy của mình bị người khiêu khích.

“Người nói bậy bạ gì đó.” Quan Dạ Quỳnh nhện không được đứng lên, nói ra, “Hoàng huynh bất quá là muốn mở mang kiến thức một chút công chúa có hay không cùng ngoại giới đồn đại giống nhau ưu tú mà thôi, làm sao lại là làm nhục người rồi. Ta xem người là vì hữu danh vô thực, mới như vậy từ chối a.”

“Tiểu Quỳnh!” Quan Dạ Phong khê quát một tiếng, “Ngồi xuống.”

“Thế nhưng là...” Quan Dạ Quỳnh có chút ủy mà nhìn Quan Dạ Phong.

“Ngồi xuống!” Quan Dạ Phong lại nói một câu.

Quan Dạ Quỳnh tức giận bất bình nhìn Cảnh Lăng liếc, cuối cùng vẫn là cái gì cũng chưa nói, ngồi trở lại rồi trên chỗ ngồi.

“Hoàng thượng, công chúa thứ tội.” Quan Dạ Phong đứng lên, làm vái chào nói ra, “Hoàng muội không che giấu miệng, mạo phạm.”

“Không có việc gì.” Hoàng đế híp híp mắt, ha ha cười, nói, “Ngũ công chúa khờ khạo ngây ngô, quả thực đáng yêu đây.”

Quan Dạ Quỳnh như vậy một làm âm ỉ, vừa mới cái loại này giương cung bạt kiếm bầu không khí thoáng cái liền hòa hoãn đứng lên, Quan Dạ Phong nhìn về phía muội muội mình ánh mắt cũng ôn hòa không ít. Cô muội muội này tuy rằng tùy hứng kiêu căng hơi có chút, nhưng lại là phúc của hần tinh đây.

Cảnh Lăng nhếch miệng, không nghĩ tới nàng cố ý nói lời nói này, rõ ràng cuối cùng bị giam Dạ Quỳnh vô tâm phá hủy. Vẫn còn muốn lại để cho phụ hoàng đối với Quan Dạ Phong sinh ra mâu thuẫn tâm lý, tiến tới bỏ đi hòa thân ý niệm trong đầu, kết quả hiện tại cũng trở thành phao ảnh, toàn bộ đều muốn một lần nữa xếp đặt thiết kế.

Cảnh Lăng thở dài một tiếng, hòa thân, thật sự là một kiện chuyện phiền phức đây.

Cung tiệc trong lúc, Hoàng đế cùng Quan Dạ Phong nói không ít lời nói, thoát nhìn còn rất hòa hợp đấy, Hoàng đế tựa hồ thập phần thưởng thức Quan Dạ Phong. Loại này thưởng thức, tại Quan Dạ Phong đồng ý chính mình cười Cảnh Lăng về sau, sẽ mang đến đủ loại chỗ tốt về sau, thăng lên đến cực điểm. Quan Dạ Phong nhiều lần ám chỉ chính mình đối với Cảnh Lăng rất có hảo cảm, hy vọng lấy kia làm vợ, Hoàng đế tuy rằng ngoài miệng không có nhả ra, nhưng lại cũng không có cự tuyệt. Cảnh Lăng con mắt tối tối, không có nghĩ đến cái này Quan Dạ Phong như vậy rất biết nói chuyện, như vậy một làm cho, nàng hòa thân sự tình, cơ hồ là ván đã đóng thuyền rồi.

Cung tiệc lại giảng co một đoạn thời gian, mới chấm dứt.

Lần này cung tiệc, Cảnh Lăng lần này đặc biệt chú ý đến, không uống rượu, cho nên cung tiệc chấm dứt về sau, hay vẫn là rất thanh tĩnh đấy.

“Hoàng tử.” Rồi tiệc về sau, Cảnh Phong đi tới Cảnh Lăng bên người, mở miệng kêu một tiếng.

“Có chuyện gì không?” Cảnh Lăng nghiêng đầu hỏi một câu. Không biết có phải hay không là ảo giác, Cảnh Lăng cảm giác, cảm thấy một đoạn thời gian không thấy, Cảnh Phong tựa hồ cao lớn không ít, cũng trắng sứ rồi rất nhiều.

“Hoàng tử, đừng khoa tay múa chân rồi.” Cảnh Phong cười cười nói ra, “Cao lớn chính là cao lớn, không được bao lâu, có thể vượt qua Hoàng tử đây.”

“Người nghĩ hay quá nhỉ.” Cảnh Lăng nói ra, “Còn có nữa cái đầu, còn cần một đoạn thời gian rất dài đây.”

“Dù sao ta đến Hoàng tử cái tuổi này còn có đã nhiều năm.” Cảnh Phong khẽ cười cười, “Đến lúc đó, không chừng so với Hoàng tử cao bao nhiêu đây. Tốt rồi, không nói cái này, trước nói chánh sự đi.” Nhìn thấy Cảnh Lăng có tức giận dấu hiệu, Cảnh Phong lập tức nói sang chuyện khác, “Mẫu hậu cho người cung tiệc chấm dứt về sau qua đi một chuyến, nói có cái gì trọng yếu giao cho còn người.”

“Ta đã biết.” Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, hồi đáp.

“Ta còn có công khóa không có làm, tựu đi trước rồi.” Cảnh Phong nói qua, rất nhanh rời đi rồi.

“Lục điện hạ thật sự là dụng công đây.” Nhìn xem Cảnh Phong bóng lưng, Oanh Nhi nói câu, “Đã trẻ thế như vậy, còn điệu bộ khóa.”

“Hoàng thất hoàng tử, ai không dụng công đây?” Cảnh Lăng thở dài một tiếng, “Vì cái gì, đều là cái kia chí cao vị trí mà thôi. Bổng công chúa có đôi khi thực không nghĩ ra, vị trí kia có cái gì tốt đấy. Còn không bằng vừa sáng dân chúng tiêu điều tự tại.”

“Riêng phần mình truy cầu bất đồng mà thôi.” Oanh Nhi nói ra, “Bởi vì Lăng truy cầu tự do, cho nên mới cảm thấy ngoài cung tốt đấy.”

“Sai rồi” Cảnh Lăng duỗi ra ngón trỏ, nhẹ điểm một cái Oanh Nhi đôi má, nói ra, “Bổng công chúa ngoại trừ tự do, còn truy cầu thực thích.”

Đối mặt Cảnh Lăng lớn mật tỏ tình, Oanh Nhi khó được đỏ hồng đôi má, chỉ tiếc, sắc trời quá mờ, Cảnh Lăng không nhìn thấy.

“Đi thôi, Oanh Nhi, đi mẫu trong hậu cung.” Cảnh Lăng nói qua, muốn đi dắt Oanh Nhi tay.

“Lăng, chớ quên, nơi này là trong nội cung.” Oanh Nhi tránh được Cảnh Lăng tay, nói ra.

“Trong nội cung chính là phiền toái.” Cảnh Lăng nhỏ giọng phản nản một tiếng, hướng phía Hoàng hậu Phượng tê điện đi đến.

“Không được, đây tuyệt đối không thể!” U tĩnh trên đường nhỏ, đột nhiên truyền ra một cái lạnh lạnh thanh âm, tựa hồ là Quan Dạ Quỷ thanh âm.

Cảnh Lăng vội kéo Oanh Nhi trốn được hòn non bộ đằng sau, không có bao nhiêu thời gian, Quan Dạ Phong cùng Quan Dạ Quỷ liền đi tới Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi vừa mới tại địa phương.

“Người tại sao có thể tùy ý quyết định hôn sự của ta!” Quan Dạ Quỷ lên án nói, trong thanh âm có một tia ghen ngào.

“Tiểu Quỷ, Tướng quân là thí sinh tốt nhất.” Quan Dạ Phong khuyên can nói, “Người gả cho hần, giữa chúng ta liên hệ mới có thể càng thêm chặt chẽ, mới có thể rất tốt hợp tác.”

“Không được, ta tuyệt đối không đáp ứng!” Quan Dạ Quỷ nói. Tuy rằng nhìn không tới Quan Dạ Quỷ mặt, nhưng mà Cảnh Lăng có thể cảm giác được Quan Dạ Quỷ nội tâm cái chủng loại kia đau khổ.

“Tiểu Quỷ, không nên tùy hứng.” Quan Dạ Phong khẽ quát một tiếng.

“Người sao có thể tàn nhẫn như vậy” Quan Dạ Quỷ thanh âm đã nhiễm lên rồi khóc nức nở, “Người có biết hay không ta...”

“Tiểu Quỷ...” Quan Dạ Phong đem người kéo vào trong ngực, “Vì ta, người chẳng lẽ không có thể hi sinh một chút không?”

Quan Dạ Quỷ khóc chạy ra, Quan Dạ Phong tại nguyên chỗ đứng trong chốc lát, hay vẫn là đi theo.

Thăng đi ra bên ngoài không âm thanh âm rồi, Cảnh Lăng cùng Oanh Nhi mới từ hòn non bộ đằng sau đi ra.

Oanh Nhi trong mắt tràn đầy kinh ngạc: “Lăng, Tướng quân...” Hai người kia đối thoại lúc giữa, khắp nơi để lộ ra Tướng quân đã sinh ra dị tâm.

Cảnh Lăng ngược lại là một điểm không kinh ngạc, kiếp trước lúc đợi Tướng quân làm phản, nàng cũng đã biết rõ Tướng quân sớm có dị tâm, nguyên lai là ở thời điểm này sao?

“Hôm nay, người coi như cái gì đều không nghe thấy a.” Cảnh Lăng đối với Oanh Nhi nói ra, “Chuyện này, Bồn công chúa từ có chừng mực.”

“Ừ.” Oanh Nhi do dự một chút, hay vẫn là đã đáp ứng.

“Mẫu hậu chờ rồi, chúng ta đi nhanh đi.” Cảnh Lăng đối với Oanh Nhi nói ra.

“Tốt.” Oanh Nhi gật gật đầu, đuổi kịp rồi Cảnh Lăng bước chân.

Phượng tê cửa đại điện, sớm có thị nữ đang chờ rồi, nhìn thấy Cảnh Lăng xuất hiện, thị nữ thi lễ một cái, nói ra, “Công chúa, Hoàng hậu nương nương tại nhà trên mặt nước ban công chờ, nàng nói, người đã đến rồi, không cần thông báo, nhưng là thị nữ của người không thể đi vào.”

“Oanh Nhi, vậy người liền ở chỗ này chờ a.” Cảnh Lăng đối với Oanh Nhi nói ra, “Không cần phải lo lắng Bồn công chúa, trong chốc lát thời gian mà thôi, Bồn công chúa sẽ chính mình chiếu cố chính mình đấy.”

“Tốt.” Oanh Nhi suy nghĩ một chút, nhẹ gật đầu, nói ra, “Oanh Nhi liền ở chỗ này chờ công chúa.”

“Ừ.” Cảnh Lăng nói xong cũng trực tiếp đi nhà trên mặt nước ban công.

Vừa định gõ cửa, trong lầu các truyền ra tiếng nói chuyện, tựa hồ là phụ hoàng thanh âm. Cảnh Lăng trong khoảng thời gian ngắn có chút do dự, không biết nên không nên gõ cửa cắt ngang hai người nói chuyện, cứng tại cửa ra vào, không biết như thế nào cho phải.

Trong phòng loáng thoáng truyền ra nói chuyện âm thanh.

“Hoàng thượng, người chẳng lẽ quên mất tỷ tỷ trước khi chết di ngôn sao?” Bên trong truyền ra Hoàng hậu thanh âm, “Người đã nói, sẽ để cho nữ nhi của nàng hạnh phúc cả đời đấy. Hoàng thượng Lương quốc chỉ nhân, đều là sài lang, bọn hắn đến cung nước, chưa hẳn không phải đừng có mưu đồ, như vậy tùy tiện đem Lăng nhi gả đi, chẳng phải là hủy diệt rồi cuộc đời của nàng?”

Cảnh Lăng sửng sốt một chút, cái gì gọi là, tỷ tỷ con gái?

“Lăng nhi cũng trưởng thành rồi, là thời điểm hôn phối rồi.” Hoàng đế nói ra.

“Hoàng thượng, người muốn lại một lần nữa chứng kiến người yêu chết ở Lương quốc người lưỡi dao sau sao?” Hoàng hậu nhân nhặt thanh âm truyền ra.

Cảnh Lăng nội tâm hỗn loạn một mảnh, những tin tức này số lượng quá lớn, lớn đến nàng khó có thể tiếp nhận.

Đột nhiên, một hồi hương gió thổi qua, Cảnh Lăng chỉ cảm thấy dày đặc buồn ngủ kéo tới, nháy rồi hai cái con mắt, “Bịch” thoáng một phát té xuống.

Hôn mê trước một giây, nàng tựa hồ thấy được phụ hoàng kinh ngạc ánh mắt, còn có mẫu hậu trong bình tĩnh mang theo cơ trí hai con người, tựa hồ hết thấy, đều trong dự liệu.

65. Chương 65

“Công chúa điện hạ là bị kinh sợ, hơn nữa thương tâm quá độ, mới có thể dẫn đến hôn mê.” Lý Thái y tiếp tục Cảnh Lăng mạch, đối với Hoàng đế nói ra, “Tình dưỡng một đoạn thời gian có thể tốt, nhưng mà nhớ lấy, không thể lại làm cho nàng đã bị đã kích thích, bằng không thì bệnh tình chuyển biến xấu đứng lên, nặng thì chết.”

“Đa tạ thái y rồi.” Hoàng hậu cùng Lý Thái y âm thầm trao đổi một cái thần sắc, nói qua.

“Cái kia lão thần trước mở đơn thuốc.” Lý Thái y đã đi ra Cảnh Lăng bên người, đi một bên trên chỗ ngồi viết xuống đơn thuốc, đem đơn thuốc đưa cho bên cạnh hoàng hậu thiếp thân thị nữ, nói câu “Lão thần cáo lui”, liền rời khỏi phòng.

“Nàng tại sao sẽ ở cửa?” Hoàng đế cau mày, nhìn xem trên giường hôn mê Cảnh Lăng.

“Lăng nhi xuất cung đã lâu, hồi lâu không có nhìn thấy nô tì, hứa là tưởng niệm nô tì rồi, mới sẽ đi qua vấn an nô tì đấy.” Hoàng rồi nói ra, “Người trong nội cung người sẽ không biết đạo thông báo một tiếng sao?” Hoàng đế trong ngôn ngữ nghiêm lên rồi nhàn nhạt tức giận.

“Có lẽ Lăng nhi là muốn cho Bồn cung một kinh hãi, mới không cho người thông báo đấy.” Hoàng hậu hồi đáp, “Hoàng thượng cũng biết, Lăng nhi hoạt bát ngay thẳng.”

Hoàng đế thật sâu thở dài một tiếng, nhìn về phía Cảnh Lăng hai con ngươi tràn đầy bất đắc dĩ, còn có một tia đau lòng. Lại để cho Cảnh Lăng cùng Lương quốc quan hệ thông gia, đây là một lần hành động tính ra lựa chọn, nhưng bây giờ hết lần này tới lần khác lại để cho Cảnh Lăng đã nghe được năm đó chân tướng. Năm đó hấn mắc nợ nhả hương (tương Vương phi) quá nhiều, hiện tại nếu không phải chú ý Cảnh Lăng ý nguyện cường ép gả nữ nhi lời nói, không nói Cảnh Lăng có thể sẽ chết, hấn lương tâm của mình cũng sẽ bất an đấy.

“Hôn sự tạm thời đặt.” Hoàng đế do dự tốt một hồi, mới hạ quyết tâm, “Trong khoảng thời gian này, người nhiều răn dạy thoảng một phát Lăng nhi, thuận đường nhiều an bài mấy lần Lăng nhi cùng Quan Dạ Phong vô tình gặp được.”

“Nô tì tuân chỉ.” Hoàng hậu cúi đầu thi cái lễ, Hoàng đế cũng không nhìn thấy trong mắt nàng chột lóe lên mỉa mai, “Sắc trời đã tối, Uyển phi muội muội sợ là muốn đã đợi không kịp, Hoàng thượng nhưng là phải đây?”

“Ừ.” Hoàng đế gật đầu lên tiếng, bãi giá đi Uyển phi trong nội cung. Không có ở đây Hoàng trong hậu cung ngủ lại, vẫn luôn là giữa hai người ăn ý.

Không biết ngủ bao lâu, Cảnh Lăng chậm rãi mở ra có chua xót hai mắt, đối mặt Hoàng hậu bình tĩnh không có sóng con mắt.

“Tình?” Hoàng hậu nhàn nhạt nói một câu, đỡ Cảnh Lăng đứng lên.

Cảnh Lăng ánh mắt quét mắt một vòng, phát hiện to như vậy trong phòng chỉ còn lại có mình và Hoàng hậu hai người trong khoảng thời gian ngắn có chút ngu ngơ. Đã bất tỉnh lúc trước trí nhớ dần dần dùng chạy lên não, nàng nhớ rõ, chính mình đứng ở cửa ra vào đã nghe được mẫu hậu cùng phụ hoàng đối thoại, sau đó không thể nào đấy, đột nhiên liền té xỉu rồi.

“Mẫu hậu, ta...” Cảnh Lăng muốn nói cái gì, lại bị Hoàng hậu đã cắt đứt.

Hoàng hậu đưa cho Cảnh Lăng một chén nước, nói ra, “Trước uống nước a.”

Cảnh Lăng nhẹ gật đầu, ngoan ngoãn uống xong rồi một chén nước.

“Bồn cung biết rõ người muốn hỏi cái gì.” Hoàng hậu ngồi ở Cảnh Lăng bên người, nhìn nàng một cái, nói ra, “Là Bồn cung làm cho người ta thả khói mê, cho người té xỉu tại cửa.”

“Là, cái gì?” Cảnh Lăng thập phần không hiểu Hoàng hậu cử động, nàng biết rõ mẫu hậu sẽ không làm đối với chính mình có hại sự tình, nhưng mà nàng thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, mẫu hậu làm đây hết thảy lý do.

“Vì để cho Hoàng thượng đau lòng, như vậy người hủy bỏ hòa thân phần thắng mới có thể lớn hơn nhiều.” Hoàng hậu nhàn nhạt nói ra.

Cảnh Lăng tâm lý chấn động, nàng không nghĩ tới, nàng còn cũng không có làm gì, mẫu hậu cũng đã giúp mình tính toán tốt rồi, trong khoảng thời gian ngắn, nội tâm ngũ vị tạp thành, không biết nói cái gì là tốt.

“Mẫu hậu” Cảnh Lăng mấp máy môi, do dự một chút, mở miệng hỏi, “Ta có thể hỏi người vấn đề sao?”

“Người nói.” Hoàng rồi nói ra.

“Ta cuối cùng, là nữ nhi của ai?” Cảnh Lăng nhìn xem Hoàng hậu, trong mắt có nhàn nhạt chờ đợi.

Hoàng hậu thở dài một tiếng, nhẹ vỗ về Cảnh Lăng đôi má: “Lúc trước ta cùng hoàng thượng nói chuyện, cũng không phải lời nói dối. Người thật sự, là chị của ta hài tử.”

“Mẫu hậu” Cảnh Lăng mê hoặc thoáng một phát, hỏi, “Theo ta được biết, người chỉ có một vị tỷ tỷ, là tương Vương phi. Chẳng lẽ, ta phụ hoàng con gái?”

“A” Hoàng hậu xùy cười một tiếng, “Trong thiên hạ có người nam nhân nào có thể chịu được chính mình sủng ái nhiều năm hài tử, không phải là của mình?”

Hoàng hậu nói như vậy, Cảnh Lăng càng phát ra không biết giải quyết thế nào đi lên. Nàng là tương Vương phi hài tử, cũng là phụ hoàng hài tử, chẳng lẽ tương Vương phi cùng Hoàng thượng...

Cảnh Lăng che miệng mong, trong mắt tràn đầy khó có thể tin. Nàng không thể tin được, mẹ ruột của mình, là như thế này một cái không biết liêm sỉ nữ tử.

“Tỷ tỷ là một cô gái tốt.” Nhìn ra Cảnh Lăng trong nội tâm suy nghĩ, Hoàng hậu một cái tát vỗ vào Cảnh Lăng trên đầu, nói ra, “Nhân sinh trên đời, ai không có không thể lựa chọn thời điểm đây?” Nhìn ra Hoàng hậu trong mắt thương cảm, Cảnh Lăng tuy rằng đầy ngập nghi kỵ, cuối cùng là không hỏi ra khỏi miệng đến.

“Mẫu hậu, ta hôn mê bao lâu?” Cảnh Lăng trước tiên giật ra rồi chủ đề.

“Có một canh giờ rồi a.” Hoàng hậu hồi đáp.

“Lâu như vậy?” Cảnh Lăng sửng sốt một chút, trở mình muốn xuống giường, “Oanh Nhi nhất định sốt ruột chờ rồi, nàng hiện tại nhất định rất lo lắng ta.” Ai biết, hai chân vừa rơi xuống đất, liền một hồi trời đất quay cuồng chuyển, thiếu chút nữa té lảo đảo trên đất, may mắn Hoàng hậu kịp thời đỡ nàng.

“Thuốc mê được hiệu còn không có hoàn toàn qua.” Hoàng hậu đỡ Cảnh Lăng trên giường ngồi xuống, nói ra, “Hơn nữa, vì không cho cái này xuất diễn lộ ra sơ hở, người đêm nay không thể ra gian phòng này.”

“Cái kia Oanh Nhi...” Cảnh Lăng trong mắt nhiễm lên rồi lo lắng.

Hoàng hậu trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, Cảnh Lăng điểm này, cùng tỷ tỷ giống nhau đây. Rõ ràng chính mình trạng thái cũng không được khá lắm, lại không nên là quan tâm người khác.

“Người yên tâm.” Hoàng rồi nói ra, “Ta đã vừa mới làm cho người ta tuyên người cái kia thị nữ vào được, có lẽ lập tức tới ngay.”

Hoàng hậu vừa dứt lời, Oanh Nhi liền xuất hiện ở cửa ra vào.

“Tham kiến Hoàng hậu, tham kiến công chúa.” Oanh Nhi hướng phía hai người thi lễ một cái. Ngẩng đầu nhìn đến nằm ở trên giường Cảnh Lăng, trong nội tâm cả kinh, trong mắt tràn đầy ức chế không nổi lo lắng, “Công chúa, người làm sao vậy? Oanh Nhi vừa mới chứng kiến thái y tiến nhập nơi đây, là công chúa bị bệnh sao? Công chúa, người cuối cùng bị bệnh gì, có nghiêm trọng không, như thế nào không nói cho Oanh Nhi đây?” Oanh Nhi vấn đề bắn liên hồi tựa như liên tục hỏi Cảnh Lăng, Cảnh Lăng chỉ có thể ngồi yên lặng, chờ Oanh Nhi toàn bộ hỏi xong, trong nội tâm ầm ập đây, bị Oanh Nhi như vậy quan tâm cảm giác, thật sự rất tốt đây.

“Oanh Nhi, Bốn công chúa không có việc gì, hết thấy đều là mẫu hậu thiết vấn.” Cảnh Lăng đẩy mắt hiện lên một tia ôn hòa, nói ra.

“Thiết lập ván cục?” Oanh Nhi nghi ngờ thoáng một phát.

Hai người đã nói đến lời nói đã đến, cái loại này thân mật cảm giác, làm cho người ta cảm thấy căn bản không cách nào cấm vào trong đó. Hoàng hậu cho người bên cạnh thử một cái ánh mắt, nhẹ chân nhẹ tay thối lui ra khỏi gian phòng trước khi đi còn giúp trợ hai người đóng kỹ rồi cửa.

Cảnh Lăng đem Hoàng hậu thiết lập ván cục từng cái nói cho Oanh Nhi, Oanh Nhi nhẹ gật đầu, nói: “Nguyên lai là như vậy. Oanh Nhi thật đẹp nghĩ đến, Lăng mẹ để lại là...”

“Trong lòng ta, mẫu hậu vĩnh viễn là của ta mẹ đẻ.” Cảnh Lăng nói ra. Có lẽ nàng mẹ đẻ tương Vương phi cũng thập phần yêu thương chính mình, nhưng mà nhiều năm như vậy yên lặng thủ hộ chính mình vẫn luôn là mẫu hậu, phần này cảm tình đã thật sâu khắc tạc trong lòng rồi.

“Hoàng hậu là thiên hạ người tốt nhất.” Oanh Nhi cảm thán một câu.

“Cũng là tâm tư nhỏ nhất chán đấy.” Cảnh Lăng nói ra, “Lúc trước may mắn mà có mẫu hậu làm cho người ta cản lại người, bằng không thì, người giờ phút này đã bị phụ hoàng đâm chết nữa nha.” Nàng là công chúa, đã nghe được hoàng thất bí mật không coi vào đâu, nhưng mà nếu là Oanh Nhi đã nghe được, liền chỉ có một chữ chết rồi.

“Ừ” Oanh Nhi gật gật đầu, cười xấu xa lấy nhìn xem Cảnh Lăng, “Bất quá ở bên ngoài đợi lâu như vậy, Oanh Nhi có thể đảm nhận tâm Lăng rồi. Lăng, người nói, Oanh Nhi loại này lo lắng, người phải như thế nào đền bù tổn thất?”

Cảnh Lăng ngoắc một cái môi, tại Oanh Nhi khoe môi nhẹ nhàng ấn xuống một cái hôn, mị nhãn như tơ: “Như vậy, đủ sao?”

“Xa xa không đủ.” Oanh Nhi liếm liếm bị Cảnh Lăng hôn môi nơi đến, hung hăng hôn lên Cảnh Lăng môi, đầu lưỡi xông mạnh xông thẳng mà xâm nhập trong miệng, quấy lấy ngược ngồng lưỡi cùng một chỗ điên cuồng vũ đạo lấy, biết rõ Cảnh Lăng cái cảm chua thương yêu không dứt, dùng ánh mắt lên án Oanh Nhi hung ác, Oanh Nhi mới thả Cảnh Lăng sưng đỏ môi.

Cảnh Lăng sờ lên môi của mình, phàn nàn nói: “Như vậy sưng, ngày mai như thế nào gặp người?”

“Lăng đã nói là bị con muỗi cắn.” Oanh Nhi khẽ cười một tiếng, nói ra.

“Đúng vậy a,” Cảnh Lăng nhìn Oanh Nhi liếc, nói ra, “Bị Oanh Nhi cái này lớn con muỗi hung hăng cắn một cái đây.”

“Nếu như không là bởi vì nơi này là trong nội cung, Oanh Nhi đâu chỉ đầu cắn cái này một ít miếng đất mới có?” Oanh hơi thấp âm thanh cười.

“Trong nội cung thật sự là phiền toái đây.” Cảnh Lăng thở dài một tiếng.

“Lăng, sắc trời không còn sớm, sớm đi nghỉ ngơi đi.” Oanh Nhi giúp đỡ Cảnh Lăng cởi xuống rồi dây thắt lưng, nói ra.

“Ừ, người ngủ cùng ta.” Cảnh Lăng cũng thò tay cởi bỏ rồi Oanh Nhi dây thắt lưng.

“Lăng, nơi này là Hoàng hậu nương nương cung điện.” Oanh Nhi nói ra, “Không thể láo xược.”

“Không có việc gì” Cảnh Lăng cười cười, nói ra, “Yên tâm đi, mẫu hậu đã sớm biết quan hệ của ta và người, nơi đây tất nhiên đã an bài thích đáng rồi. Hơn nữa, hai ta bất quá là đơn thuần ngủ mà thôi, lại không làm... Cái gì.” Nói ra làm cái gì, Cảnh Lăng đôi má đỏ hồng.

Oanh Nhi để sát vào Cảnh Lăng đôi má, khẽ cười một tiếng, nói ra: “Lăng, làm cái gì?”

“Cái gì cũng không làm!” Cảnh Lăng đẩy ra Oanh Nhi đôi má, vén chăn lên che tại trên thân thể, “Ngủ!”

Oanh Nhi đáy mắt tràn đầy cưng chiều, đem hai người quần áo chồng thả chính tề, chui vào Cảnh Lăng trong chăn.

Yên tĩnh đêm, hai người ôm nhau ngủ, hài hòa vô cùng.

“Oanh Nhi.” Cảnh Lăng nhú mày, khẽ quát một tiếng, “Bảo người ngủ, người sờ loạn cái gì!”

“Oanh Nhi là đang ngủ a.” Oanh Nhi thanh âm hơi người vô tội, “Nằm ở trên giường ngủ đây.”

“Vậy người sờ cái gì!”

“Đúng vậy a, Oanh Nhi đang sờ cái gì đây?” Oanh Nhi một bên cười xấu xa lấy, một bên tiếp tục vuốt Cảnh Lăng mãi cảm dull.

“Đừng làm rộn! Nơi này là mẫu hậu cung điện!” Cảnh Lăng thanh âm hơi căm tức.

“Lăng vừa mới cũng nói, hết thấy đều an bài thỏa đáng.” Oanh Nhi cười nói.

Cảnh Lăng bị ghen nói không ra lời, nàng thật sự là ngu xuẩn, rõ ràng đào cái vũng hồ cho mình!

“Đừng... Ừ...” Cảnh Lăng trầm thấp rên rỉ lấy, “Sẽ lưu lại... Dấu vết...”

“Lăng, chớ khẩn trương.” Oanh Nhi vỗ nhẹ Cảnh Lăng phần lưng, “Oanh Nhi chẳng qua là sờ sờ người mà thôi, sẽ không càng tiến một bước đấy. Lăng, người cũng sờ sờ Oanh Nhi đem, Oanh Nhi khó chịu.”

Cảnh Lăng cương trong chốc lát, cuối cùng vẫn còn nghe lời mà sờ lên rồi Oanh Nhi cổ.

Một đêm này, hai người mặc dù không có cá nước thân mật, nhưng mà Cảnh Lăng lại cảm thấy, lẫn nhau ôn nhu vuốt ve, càng làm cho người khác sâu cảm nhận được lẫn nhau tồn tại, trong nội tâm chậm rãi đều là hạnh phúc.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: ()=? Rõ ràng tại Hoàng trong hậu cung trộm – tình!

Hoàng hậu lạnh lạnh, cầu hoà người trộm – tình! __(: ”)__

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/truong-cong-chua-trung-sinh>